ԿԻՐԱԿԻ
ՄԱՐՏ 1
DIMANCHE
1er MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՀԱՅԿԱԶ

ՄԻՏՔ ԵՒ ԱՐՈՒԵՍՏ

Թիւ 235

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում) 1·350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 19·324 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19.324

ՄԱՆՈՒԿԸ, ՎԵՐԵԼԱԿՆ ՈՒ ԱՊԱՍՏԱՆԵԱԼՆԵՐԸ

Գրեց՝
ԱՐԲԻ ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆ

Երկրորդ համաշխարհային պատերազմից յետոյ, Ֆրանսայի թատերական կեանքին մարզում, երեւան եկան ֆրանսագիր երեք հեղինակներ: Նրանցից առաջինը՝ Արթիւր Ադամով Կովկասահայ էր, երկրորդը՝ Էօժէն Իոնէսքօ Ռումանացի եւ երրորդը՝ Սամուէլ Պէքէթ իրլանտացի: Նրանք թէ հոգեբանութեամբ եւ թէ ոճով միանգամայն տարբեր զգայնութիւնների տէր լինելով հանդերձ, բանաստեղծական ու անհեթեթ մի միջավայրի մէջ, ներկայացնում էին յետպատերազմեան տարիների՝ նորասեղծ պայմաններում ապրող, «տեղահան» եղած մարդուն: Նրանց ստեղծած թատրոնը, ընդամէնը մի քանի տարուայ ընթացքում, յեղաշրջեց ոչ միայն Ֆրանսայի այլեւ միջազգային թատերական զրականութեան զարգացման ընթացքը: Հեղինակներից վերջինը՝ Պէքէթ, 1969 թուին արժանացաւ Նոպէլեան մրցանակին. երկրորդը՝ Իոնէսքօ, 1970 թուին մուտք գործեց Ֆրանսայի Ակադեմիան ու անմահների շարքում գրաւեց իրեն յատկացուած աթոռը. իսկ առաջինը՝ Ադամով, երկարատեւ հիւանդութիւնից յետոյ, անձնասպան եղաւ միեւնոյն տարուայ դարնանամուտին: Ադամովի թատրոնը չընդունուած, թերագնահատուած, անիրաւօրէն մոռացութեան մատնուած ու անմշակ մնացած մի հարուստ դաշտ է:

Արթիւր Ադամով (Յարութիւն Ադամեան) զաւակն էր Բաքուի նաւթային հորերի աչքառու բաժնետէր չուչեցի Սուրէն Ադամեանի եւ Լոլա Բահաթուրեանի: Ծնուել էր 1908 թուի Օգոստոսի 23-ին Կիսլովոդսկ, ուր Ադամեանները անց էին կացնում ամրան օրերը: Յարութիւնի մեծ-մայրը՝ Եկատերինա Բահաթուր, թէ նախասովետական շրջանում եւ թէ յետոյ, Կովկասի մէջ ճանաչուած թատերագիր էր: Մանկան ծննդեան տարում, անուանի ճարտարապետ Գաբրիէլ Տէր-Միքայէլեանի յատակագծով, Բաքուի մէջ կառուցուեց Ադամեան եղբայրների եկամտաբեր տունը: Ադամեան եղբայրների ժառանգութեան չուրջ ծագած դէպքերը ժամանակին իրենց արձագանգն էին գտել Շիրվանզադէի «Քաոս» վէպի մէջ: Նորակառոյց չէնքի առաջին յարկը յատկացուած էր ընկերութեան դրասենեակներին, իսկ վերին յարկաբաժիններում ապրում էին Ադամեանները: Շէնքը ձեւաւորուած էր արդի եւրոպական յարմարութիւններով եւ նրա կենտրոնական աստիճանները օժտուած էին վերելակով: Հէնց այդ աստիճանների վրայ եւ վերելակի մէջ էր, որ փոքրիկ Յարութիւնը ականատես եղաւ սարսափահար հայ ապաստանեալներին, որոնք Բաքուի մէջ ծագած բախտախնդրների բերումով, ներխուժել էին Ադամեանների ապարանքը:

Ահաբեկուած այդ ապաստանեալների հայեացքը եւ ապա հօր՝ Սուրէնի նկատմամբ Հայ Յեղափոխական Դաշնակցութեան կողմից կատարուած մահափորձից ծնուած սարսափն ու փախուստը, ապագայ թատերագրի երկերի խորհրդաւոր առանցքների, ապրումների եւ իմաստի մասն են կազմում: Ադամովի «Ներխուժում» (1949), «Մեծ ու փոքր փոփոխութիւններ» (1950) ու «Բոլորն ընդդէմ բոլորին» (1952) խաղերի մէջ, արձագանգ են գտել մանկութեան տարիներում անմեղօրէն ապրուած այդ զօրեղ տպաւորութիւնները:

Ադամեանները Եւրոպա են անցնում 1914 թուին: Սովետական կարգերի հաստատումով, 1918 թուին Կովկասի մէջ, ազգայնացւում են նաւթային հորերը: Սուրէն Ադամեանը կորցնում է իր հիմնական հարստութիւնը եւ Եւրոպայի մէջ, բախտախաղի սեղանների վրայ, կարճ ժամանակում տանուլ է տալիս նաեւ ունեցուածքի մնացորդն ու անձնասպան է լինում 1933 թուին: Ադամովի փոքրածաւալ պիւես-դրծոց՝ «Այնպէս ինչպէս որ էինք» (1953) խաղը, պատմում ու պատկերում է «ժամանակի մէջ կորած», իրրեւ մանուկ ապրած, այդ օրերը:

Արթիւր Ադամովի մշակած զրականութիւնը՝ «Նոստովանանք» (1946), «Մարդը եւ Մանուկը» (1968), «Ես... Նըրանք...» (1968) եւ թատրոնը սկսեալ՝ «Յարերդութիւն» (1947), «Փրոֆեսէօր Թարան» (1951), «Փինկ Փոնկ» (1955)(1) խաղերից մինչեւ «Մեռած հոգիներ» (1958), «71-ի Դարունը» (1960), «Off Limits» (1968) ու «Եթէ ամառն վերադառնար» (1969), խորապէս առընչուած են նրա խիստ իւրայատուկ կեանքի հետ: Ադամովի տողերը արդիւնքն են փախուստի, աքսորի, չքաւորութեան եւ ճամբարների մէջ ապրուած տարիների ճնշիչ մթնոլորտին:

Ադամովի թատրոնը եւ զրականութիւնը, միջազգային մասշտաբով, հայ ըմբռնութեան կարեւորագոյն մշակութային ներդրումներից մէկն է, որը մինչ այժմ մնում է անճանաչ ու չընթերցուած: Հակառակ երկերի դեղարուեստական ու մտաւոր բարձր մակարդակին ու խոր վերլուծումներին, Ադամովի զրուքիւնները դեռ իրենց ճչմարիտ պատմական, հասարակական եւ դեղարուեստական արժանիքները չեն դրսեւորել: Այս խնդրում մեծ դեր է կատարել նաեւ ինքը հեղինակը: Նա յաճախ, տարբեր առիթներով, ժխտել է իր մշակած զրականութիւնը: Ընթերցողը հեղինակի նոր յառաջաբանների մէջ, հակադրուած ժխտական ու բացասական կեցուածք նկատելով, անկարող է դառնում ըմբռնել, «ժամանակին» երկերի մէջ անկեղծօրէն արտայայտուած, խիստ կարեւոր ստեղծագործ աւիւնը: Ծայրայեղութեան, հիւանդագին աստիճանի հասած անկեղծութիւնը Ադամովի առաջին խոչընդոտն է: Նրա թատրոնը եւ զրականութիւնը ճչմարտապէս արժեւորելու եւ գնահատելու համար, հարկաւոր է յաղթահարել այդ խոչընդոտը: Զուր չէ որ նա, իր ժամանակակից ֆրանսագիր բանաստեղծներից, ամենաբարձրն է գնահատել Անթոնէն Արթոյին եւ Արմէն Լիւպէնին (Շահան Շահնուր), որոնց մօտ եւս, իրենց նկատմամբ ցուցաբերած անկեղծութիւնը միեւնոյն հիւանդագին աստիճանին է հասել(2):

Ֆրանսայի արդի մտաւորականութիւնը, յատկապէս զրականութիւնն ու թատրոնը, շատ բան կը պարտին Ադամովին: Նրա թարգմանութիւնների, վերլուծական զրուքիւնների ու ռատիօհաղորդումների միջոցով էր, որ զերմանական զրականութիւնից՝ Պուխներ, Քլայստ, Ռիլքէ, Քաֆքա, Քայզեր, Ֆրիշ ու Փիսքաթոր, ռուսական զրականութիւնից՝ Կոկոլ, Տոսթոյեւսկի, Կոնչարով, Չեխով, Կորքի ու Լեսկով, անգլիական զրականութիւնից՝ Մարլօ ու Կէյ, ամերիկեան զրականութիւնից՝ Մելուիլ, եւ հիւսիսի զրականութիւնից՝ Սթրինպէրկ ու Հոլպէրկ, ներկայացուեցին Ֆրանսայում: Ցոյժ կարեւոր մշակութային քայլ պիտի համարել նաեւ, 1938 թուին Ադամովի կողմից առաջին անգամ թարգմանուած, Քարլ Կուստաւ Եունկի «Եսը եւ ենթագիտակցութիւնը»: Ըստ վկաների ու պահպանուած փաստաթղթերի, Ադամովն էր որ հակառակ իր աննպաստ պայմաններին ու չքաւոր վիճակին, 1946 թուին Անթոնէն Արթոյի օգտին ձեռնարկ ու ճարտ կազմակերպեց, եւ ազատագրեց նրան Ռոտէզի հոգեբուժական հիւանդանոցից, որպէսզի խելագար համարուած արուեստագէտ բանաստեղծը, մինչեւ կեանքի վախճանը, համեմատաբար աւելի բարենպաստ պայմաններում ապրել ու իր ներաշխարհն արտայայտել կարողանայ(3):

Ֆրանսական զրականութեան հոլովոյթի մէջ, անհնար է ըմբռնել Ադամովին, եթէ նկատի չառնուի նրա հոգեբանութեան առաղձը, որը խմորուած է քառերորդ զարու առաջին ցեղասպանութեան, տեղահանութեան եւ յետ պատերազմի՝ յեղափոխութեան օրերին: Փամանակին ընդհանրապէս սահմանափակ ապրումներ չօշափող երկեր համարուած Ադամովի զրուքիւնները, ներկայիս իրենց բովանդակութեամբ, մտահոգութեամբ ու զրական մակարդակով, շատ աւելի ընդհանրական եւ այժմէական են կարող համարուել, քան երբեւէ:

Հակառակ այն պարագային, որ Արթիւր Ադամով Ֆրանսա էր հաստատուել սկսեալ 1924 թուից, 1957 թուին էր միայն, որ իր «Փաօլո Փաօլի» (1955) թատերգութեան բեմադրութեան օրերին, օրինապէս Ֆրանսայի քաղաքացի համարուեց:

---

(1) Կրկին բեմադրուելու է Comédie Française-ի ծրագրի մէջ, 1998 թուի Մարտ 10-ից մինչեւ Ապրիլ 12, Théâtre du Vieux Colombier:

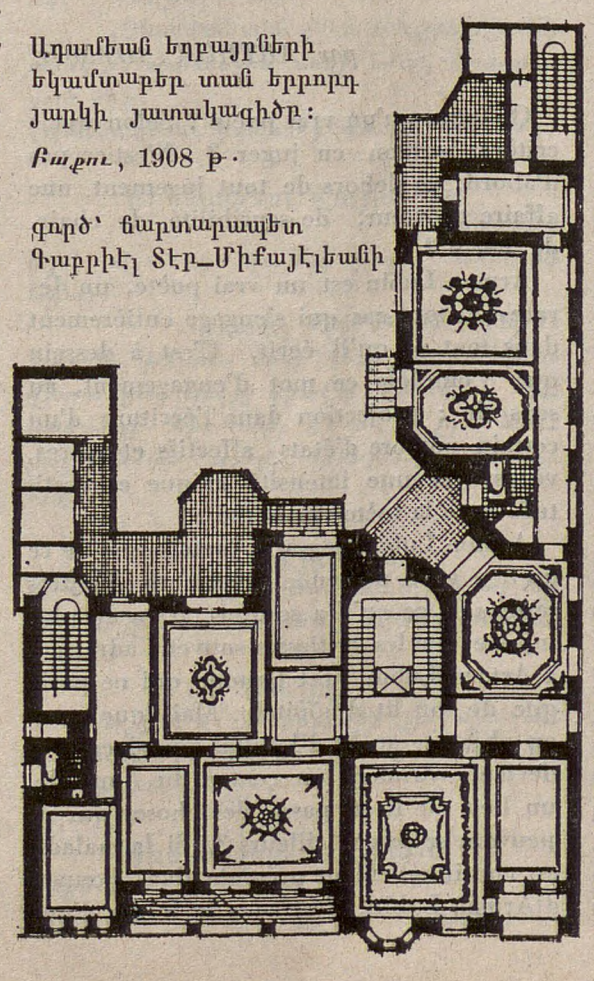
(2) Տես՝ այս «Միտք եւ Արուեստ»ի մէջ Ադամովի փրանսերէն յօդուածներն ու անտիպ նամակները:

(3) Տես՝ «Յառաջ», «Ներկան եւ բացական», 1995, Յուլիս 6:

Ադամեան եղբայրների եկամտաբեր տան երրորդ յարկի յատակագիծը:

Բաքու, 1908 թ.

գործ՝ ճարտարապետ Գաբրիէլ Տէր-Միքայէլեանի

d'Arthur Adamov à et sur Armen Lubin

NDLR.— Les lettres adressées à Armen Lubin ainsi que les articles le concernant font partie des archives d'Armen Lubin qui sont en notre possession.

1er *Août* 1946

Cher Monsieur,

Ce mot simplement pour vous remercier d'avoir écrit vos poèmes. Il y en avait que je ne connaissais pas encore, vous en avez modifié d'autres, toujours à leur avantage, cela m'a frappé.

Vraiment, il y a dans votre poésie quelque chose de si inventif, de si profondément vrai, qu'il faut être une brute pour n'être pas touché. Nous sommes quelques uns à nous réciter vos vers. Ceux-là surtout :

«...Par les novembres pluvieux
un chien, savant, chien immense
fait des comptes mystérieux...
Il compte, il compte, il recommence»...

De tout cœur, merci.

Votre
ADAMOV

Je vous envoie ci-joint, un texte que nous avons rédigé avec Thomas, nous répondons à une enquête absurde que sans doute vous n'avez pas suivi.

LES BRULOTS DE LA PEUR
L'enquête d'*Action* sur la littérature dite «noire» (*Faut-il brûler Kafka?*) a mis en effervescence tous les intellectuels, «ces esprits avertis que la fermeté de leur vocation met à l'abri de toute faiblesse» (Caillois, sic). On ne les savait quand même pas si dociles à l'aiguillon, si pressés de répondre présent à la Bêtise. Il est vrai qu'il ne sagissait pas seulement ici de bêtise. La question était en quelque sorte soufflée à qui la posait par la confusion même de l'époque. C'est ce qui justifie cette protestation.

Certains esprits honnêtes ont cru bon d'intervenir décemment au nom de la liberté de l'écrivain. La liberté de l'écrivain n'a rien à voir avec le fait qu'on brûle ou ne brûle pas une œuvre écrite. C'est là une mesure tactique, politique, policière, étrangère à tous les débats de l'esprit et même à leurs hautes manifestations journalistiques. Le: «faut-il brûler» fait alors place à la consigne: «J'anéantis le témoin».

Si naïve et si oiseuse qu'elle soit, la question ainsi posée révèle un état d'esprit d'autant plus alarmant qu'elle n'affecte pas seulement un clan ou un parti, mais la conscience ou l'inconscience de tous. En un point précis: *la peur*, se retrouvent tous ceux qui ne peuvent plus ●▶

marcher qu'en troupeau. De toutes les données de l'esprit auxquelles l'homme a pu croire, de tous les faits auxquels il ne comprend rien, il ne reste que la peur : la peur de l'informe, la peur de ce qui n'a pas de langage et invente son langage, la peur de la défensive comme de l'offensive spirituelle. A l'homme menacé dans son être par une interrogation sans mesures, et de ce fait salué malade et relégué comme tel, s'oppose, non pas l'homme sain, mais le malade avili par la peur, qui lui fait voir une illusion de norme, alors que toute norme depuis longtemps est soustraite de la vie. Reconnaître la maladie — au sens où l'on reconnaît un état — c'est accomplir une révolution sans la quelle toute révolution de conscience sociale n'est qu'une leurre. Il est certes infiniment plus facile d'isoler les rares, très rares hommes qui ont fait cette révolution en eux, et de les présenter comme des cas particuliers dont, par bonheur, l'isolement réduit la nocivité. A cet égard, l'étiquette de «littérature noire», si commode pour recouvrir dans la confusion des éléments totalement disparates, constitue une invention aussi sommaire que malhonnête. Il faut être atteint de cécité et d'imbécillité pour confondre la noirceur d'une certaine littérature plus ou moins existencielle et la nuit éblouissante de Kafka. Les tendances qui constituent actuellement la littérature dite «pessimiste» sont, sans nulle invention, l'affligeante survie d'un naturalisme du découragement. Cette atmosphère grise —non pas noire— de déception sûrie, que le public se félicite toujours de reconnaître avec facilité, n'a rien de commun avec l'impitoyable effort de ceux qui font crouler nos murs sur la vraie nuit. Il est pour le moins abusif de demander aux hommes que les décombres écrasent des assurances contre les dégâts.

S'il faut déplorer quelque chose, c'est que la grande tentative poursuivie à travers Kleist Lautréamont, Dostoïewsky, Nietzsche, Rimbaud, Kafka, pour ne citer que quelques noms, n'aie pas abouti au furieux et total nettoyage d'un monde reconnu par eux comme infectieux parce que larvaire au milieu d'une conscience indéfiniment ridiculisée.

ARTHUR ADAMOV
RENÉ ALLEAU
ANTONIN ARTAUD
ANDRÉ BRETON
CAMILLE BRYEN
MICHEL FARDOULIS-LAGRANGE
GEORGES LAMBRICHS
EDOUARD LOEB
JEAN MAQUET
GEORGES RIBEMONT-DESSAIGNES
MARTHE ROBERT
HENRI THOMAS

Le 25 *Mai* 1949

Cher Armen Lubin,

Il y a longtemps que je veux vous écrire pour vous dire combien j'ai aimé les derniers poèmes de vous que j'ai lus, notamment celui (je ne me souviens plus du titre) qui se termine par : «et toujours cela formait un angle aigu».

Une revue arménienne écrite en français «Wostan», insiste beaucoup pour que je lui donne un article sur vous. Je sais que votre «patriotisme» est à peu près semblable au mien mais ces gens sont gentils, et je crois qu'ils aiment réellement vos poèmes. C'est pourquoi je vous demande à mon tour de bien vouloir consentir à ce que j'écrive l'article qu'ils attendent.

Je voudrais surtout citer des poèmes et en particulier «La note» avec son renvoi: «Un chien savant, chien immense etc...» et aussi dire les raisons de mon admiration pour vous.

Vous êtes de tous les poètes vivants que je connaisse à peu près le seul dont la poésie soit entièrement réinventée.

On me demande aussi de parler de vous à la radio, et peut-être pourrai-je également écrire un article dans «Combat».

Vous seriez très aimable de me donner quelques renseignements (je m'excuse) sur votre vie. Juste quelques lignes que les gens de Wostan me demandent: livres publiés, même en arménien, dates etc...

Il va sans dire que je ne m'étendrai pas là-dessus.

Ecrivez-moi, je vous en prie, par retour de courrier (car j'ai déjà beaucoup tardé et on me presse).

Avez-vous eu dernièrement des nouvelles de Thomas. J'ai reçu de Corse une lettre, il y a quelques jours.

Votre santé ?

De tout cœur
ARTHUR ADAMOV

Arthur Adamov chez Marthe Robert
15, *rue Jacob, Paris 6ème.*

A. Adamov
5, *Passage de la Petite Boucherie,*
Paris 5ème

Le 23 *Novembre* 1949

Cher Armen Lubin,

Je voudrais vous écrire une longue lettre et vous dire combien la vôtre m'a touché (je ne suis pas prêt d'oublier votre vision de l'incendie des Landes, et le recul du feu devant votre sana) mais je suis incapable ces temps-ci de rédiger une lettre. Excusez-moi.

J'ai fait une émission sur vous et votre poésie. Je n'en suis guère content (et je n'aime pas la radio non plus) mais j'aurai au moins parlé de vous, dit une fois de plus pourquoi vos poèmes me bouleversent. J'en ai encore lu d'autres ces temps-ci, et c'est toujours le même espace douloureux que je retrouve.

Mon émission passe Samedi (26 *XI* 49) *à un moment donné entre* 22*h*45 *et* 23*h*15 *sur la chaîne nationale. Je vous le dis car je pense que cela vous fera plaisir de l'entendre.*

Comment vous sentez-vous ?

De tout cœur
Votre
ARTHUR ADAMOV

UN POETE

ARMEN LUBIN

Lorsque Armen Lubin (Chahan Chahnour) publia: «Fouiller avec rien» et «Le Passager clandestin», il aurait dû devenir évident pour tous les esprits perméables à la réalité de la poésie qu'un vrai poète venait de se faire entendre. Ces deux plaquettes de vers possèdent une simplicité, une vérité qui déconcertent à une époque où, trop souvent, la poésie n'est qu'un jeu, une activité dérisoire se mouvant dans la vanité de l'abstrait.

Certes, l'œuvre d'Armen Lubin ne développe pas un chant d'une ampleur, solennelle au bord de l'indicible; elle ne tend pas vers la cime du lyrisme qui se situe —on ne le répétera jamais assez— au point d'intersection de la poésie et de la métaphysique. Toutefois, on peut dire, en reprenant les paroles de R. de Réneville à propos de Léon-Paul Fargue, qu'il n'est pas un poème d'Armen Lubin qui ne constitue une interrogation sur le mystère essentiel de l'homme, un gémissement de la conscience à la fois engagée dans une vie qui la limite et promise à une mort qui l'angoisse.

Contraint, depuis des années, à l'existence étouffante des hôpitaux, Armen Lubin n'exprime la plupart du temps dans ses vers que ce qu'il a vécu et souffert personnellement. Mais il l'exprime de telle manière que les moindres événements, les plus humbles rencontres acquièrent une réalité objective, baignant dans une lumière d'où ils sortent «autres».

Sa poésie est une biographie invisible.

L'habitude n'a pas de prise sur la vision d'Armen Lubin. Il ne peut parler sans que chacune de ses paroles ne nous apparaisse neuve, forte d'une vie personnelle et intense. Le monde visible dans la poésie d'Armen Lubin est méconnaissable comme la face d'un lieu transfiguré par la nuit. Pour Lubin, que vient sans cesse hanter l'ombre de l'inconnu, chaque objet est un creux révélant le mystère de l'inférieur obscur de lui-même.

Armen Lubin possède le don de la métaphore qui est le don essentiel du poète:

...«*L'Hôtel Lux scintillait derrière son échafaudage*
Fait les trois-mâts nocturnes, il quitte son trottoir...
...Lux trahi par tant de poutres en forme de croix...».

Cet hôtel quelconque de souteneurs et de filles, soudain, c'est un grand navire balotté dans la nuit.

Armen Lubin peut parler de n'importe quel spectacle banal; il se dépouille de sa banalité. Il peut employer les mots les plus communs, les moins propres à faire surgir la poésie; elle surgit :

«*Tu jouis d'être enfin ton propre locataire*
Regard ouvert dans les ténébres, ouvert pour soi-même...»

Ou encore:

«*...O amour,*
Dans les creux des maisons c'est bien toi qu'attendais le jour et son approbre».

Cela est vu, rugueux, et âpre comme du bois.

De tous les poèmes d'Armen Lubin, celui que j'estime le plus est «La Main soumise». Peu de poètes ont exprimé avec une telle douloureuse fidélité l'angoisse que fait naître le printemps dans l'homme, malheureux ou malade, qui ne peut se réjouir avec lui:

«*C'est un rideau d'hôpital que le vent balance*
Pour le cas où le sang versé réclamera vengeance.
Mais le sang reste en-deça de la fenêtre tarée
Tandis que le printemps reste au-delà...».

D'une poésie absolument authentique, sans réminescences, où ne traînent jamais «des airs» déjà entendus et où non seulement la vision mais aussi l'expression est réinventée, l'œuvre d'Armen Lubin n'occupe pas la place qu'elle mérite dans les lettres françaises contemporaines, place que demain, j'en suis sûr, elle acquerra.

ARTHUR ADAMOV

«*L'Avenir*» (Abaka)
2 *Mai* 1945

UNE POESIE REINVENTEE

L'ŒUVRE D'ARMEN LUBIN

par ARTHUR ADAMOV

Qu'est-ce qu'un vrai poète ? Selon quels critères peut-on en juger ? N'est-ce pas d'abord, en dehors de tout jugement, une affaire de cœur, de sensibilité, de chair, de nerfs ?

Armen Lubin est un vrai poète, un des rares en tout cas qui s'engage entièrement dans tout ce qu'il écrit. C'est à dessein que j'emploie ce mot d'engagement, au sens de : projection dans l'écriture d'un certain nombre d'états affectifs et autres, vécus avec une intensité unique et restitués avec la même intensité.

Armen Lubin ne parle jamais que de ce qu'il a vécu personnellement, en d'autres termes de ce qu'il a souffert. Rien de plus injuste que les critiques souvent adressées à Armen Lubin, «cet homme qui ne parle que de son lit d'hôpital». Mais que peut-on objecter au lit d'hôpital quand celui-ci devient vraiment un centre du monde, un lieu où il se passe des choses qui ne peuvent se passer ailleurs ? Si la maladie est continuellement présente dans l'œuvre d'Armen Lubin, c'est sous la forme d'une douleur qui n'est pas seulement celle du corps ou de l'âme ou de n'importe quoi, mais qui est la douleur d'être.

«La seule réalité qui s'impose à nous, est une réalité insoutenable, absurde et parfaitement inutile... Lors que l'homme devient réel... alors les bêtes malfaisantes valent exactement les bêtes bienfaisantes. Il n'y a qu'une seule chose qui compte, la bête, c'est-à-dire la vie. Le mal, c'est l'éclosion à la vie»(1).

Ce qui tout d'abord frappe dans cette œuvre, c'est la réinvention d'un espace, les rapports et les proportions des objets, leur déformation et la déformation du mouvement. Peu importe, qu'Armen Lubin ait été amené à cette vision par les longues stations qu'il doit et doit toujours supporter sur les lits plats des hôpitaux. Ou plutôt si, cela importe beaucoup. N'est-ce pas cette singulière «situation» qui lui a permis d'écrire:

Ainsi s'épanouissent dans un espace réduit
Des liserons fantaisistes et des capucines
Et aussitôt l'espace cesse d'être réduit(2).

La poésie d'Armen Lubin, c'est la conscience du prisonnier, enfermé, limité, borné; et pour qui le temps et l'espace ne sont plus des concepts mais des choses à réinventer :

Dépassé le barrage, je m'appelle aujourd'hui
Moi qui m'appelai jusque-là hier;
La lame des profondeurs s'échappe, très claire...(3).

Temps, espace, mort, ces trois choses sont toujours inséparables. La vieille idée qui torture les hommes tient précisément à cette trinité mystérieuse. Que le temps et l'espace continuent à être quand la mort rend impossible de le concevoir c'est là un thème qui n'est pas près d'être épuisé. Armen Lubin y a puisé comme tant d'autres.

Frustré de la vie extérieure dite normale, privé des petites consolations qui amenuisent si bien le temps et le fragmentent, Armen Lubin restitue aux moindres gestes, aux moindres actes qui entourent sa vie infirme le caractère solennel propre aux cérémonies.

L'usage du mot «procès» fait par Kafka a attiré notre attention sur l'autre sens de ce mot au caractère inexorable et qui révèle ses liaisons secrètes avec la justice. Le «processus» d'une maladie, n'est-ce pas l'image d'une accusation, d'un plaidoyer, d'un acquittement, d'une condamnation. C'est bien ainsi que le ressent Armen Lubin, à la fois témoin et accusé en sursis. Mais l'idée de justice ou d'injustice qui s'attache nécessairement à la fatalité d'une maladie n'est-elle pas liée aussi profondément à l'image d'un payement dont les lois échappent à la compréhension puisqu'on ignore qui bénéficie du payement et pourquoi on paye.

Mais il ne faudrait pas conclure de tout cela qu'Armen Lubin écrive de la «poésie philosophique». Il est au contraire, un de ceux qui font le mieux éclater l'inanité de toute explication en matière poétique:

Quand reviennent porteurs de lances
Les novembres pluvieux
Un chien savant, chien immense
Fait des comptes mystérieux.
Il compte, il compte, il recommence
Tous les chagrins s'appellent absence
Les chagrins porteurs de lances(4).

Ici, toute tentative de commentaire ne parvient jamais qu'à effleurer la surface. La confession devenue invisible, les pensées précises qu'elle a fait naître, rentrent dans l'ombre. Il ne reste plus que des signes indéchiffrables, de grandes figures mystérieuses qui s'imposent dans l'ignorance.

---

(1) *Revue* 84, *juin* 1949.

(2) et (3) *Revue* 84, *n°* 2, 1947.

Armen Lubin est un poète d'origine arménienne, venu jeune en France et que depuis plusieurs années une tuberculose osseuse immobilise.

(4) «*Le passager clandestin*», *Ed. Gallimard.*

«*Combat*»
18 *Août* 1949

ԵՍ ՖՐԱՆՍԱՑԻ ՉԵՄ(*)

Արթիւր Ադամով

Արթիւր Ադամով

Անձինք՝

– Փիէ–Նուար Հայրը
– Փիէ–Նուար Մայրը
– Ժաննօ
– Յիսնապետ վայրաչու
– Ա· վայրաչու
– Բ· վայրաչու
– Ա· Ալժերացի
– Բ· Ալժերացի
– Անգլիացի Լրագրող Մը (Ազատական)
– Ուրիշ Անգլիացի Լրագրող Մը (Նուազ Ազատական)

Ալժէ· Մայիս 1958: Ուրիշ խօսքով՝ «յեղափոխական» պահերը:

Ա· ՏԵՍԱՐԱՆ

Ալժէի մէջ, փողոց մը: Փիէ–Նուար ընտանիքը կը պտըտի: Բաղկացած է՝ Փիէ–Նուար Հօրմէն, Փիէ–Նուար Մօրմէն եւ անոնց որդին՝ ժաննոյէն, որ հպարտօրէն վայրաչուի նման ծպտուած է: Մայիս 14–ին կամ 15–ին:

Փիէ–Նուար Հայրը

ժաննօ, մամազ արդէն քեզի ըսաւ, չէ՞, որ վազը ծովափ պիտի երթանք: Վերջապէս, այսպէս պտըտելով ուրախ պէտք է ղլաս· ամէն մարդ քեզի կը նայի, ամէն մարդ քեզ կը հաւնի…

Ժաննօ

փէէրոյին նման, կարմիր պէրէ մը կ'ուզեմ:

Հայրը

կ'ուզես ու կ'ուզես… Ես ալ չատ բաներ կ'ուզեմ:

Փիէ–Նուար Մայրը

Այլեւս, ոչ մէկ տեղ չե՛ս դներ, այդ կարմիր պէրէները՝ն:

Ժաննօ

Հարկաւ, որովհետեւ մինչեւ Մայիս 13 սպասեցիք եւ բոլոր տղաները, մինչ այդ, իրենց կարմիր պէրէները ձեռքին…

Հայրը

(խիստ)

կանանչ պէրէն ալ Ֆրանսական պէրէ է, ժաննօ՛:

Պիստակ ծախող Ալժերացի մը կ'անցնի: Ալեցած ատեն, շալակած կողովը ակամայ կը բսէ Փիէ–Նուար հօր արմուկին:

Հայրը

Չո՛ւս նայէ տեսնեմ: Կրնաս ուշադիր ըլլալ չէ՞, երբ ապրանքովդ կը չարժիս:

(Ալժերացին չի պատասխաներ)

Զո՞ւս լսեր· քեզի կը խօսիմ: Թերեւս Փըրանսերէ՞ն չես հասկնար:

Ալժերացին կանգ կ'առնէ եւ անխօս կը մնայ: Վայրաչու Տասնապետ մը երկու վայրաչու Զինուորականներու հետ կ'անցնի:: Անոնք ալ կանգ կ'առնեն:

Հայրը

եթէ Ֆրանսերէն չես գիտեր, ե՛ս, ե՛ս քեզի կը սորվեցնեմ…

(կը մօտենայ)

Մայրը

(խնդալով)

երբ քու պապադ բարկանալու սկսի…

(պզտիկ հրացանը ուսին դրած՝ «Մուսուլման»–ը թիրախ առնելով)

Եւ թա՛ք:

Մայրը կը ծիծաղի· հայրը կը «տանջէ» «Մուսուլման»–ին:

Յիսնապետ վայրաչու

(Փիէ–Նուար Հօր մօտենալով)

կը խնդրե՛մ, այս մուսուլմանին հանդիստ ձգեցէք:

Հայրը

(փրփրելով)

Ի՞նչ… Դո՞ւք, ի՛նչ…

Ա· վայրաչու

Ձեզի ըսինք, որ այս մուսուլմանին հանդիստ ձգեցէք:

Հայրը

Այս աղտոտը փոքրիկին հրեց եւ կ'ուզէք որ հանգի՞ստ ձգեմ… Ինչ է, հիմա տեղացի՞ն կողմը բռնելու անցաք:

Մայրը

Այո՛, ճիշդ է, Պարոն զինուորական, այս զզուելին ժաննօյին հրեց:

(Յիսնապետը կը ժպտի, «Պարոն Զինուորական»ի տիտղոսէն շոյուած)

Ա· վայրաչու

Մենք մասնաւոր հրահանգներ ստացած ենք: Վերջ, այլեւս մուսուլմանները չենք նեղացներ: Մայիս 13–ը, կը հասկընա՞ս:

Բ· վայրաչու

(խնդալով)

Մայիս 13–էն յ վեր, եղբայրացած ենք:

Մինչ այդ Ալժերացին կ'անհետանայ:

Հայրը

(ուսերը բարձրացնելով)

Եղբայրացած… Եղբայրացած…

Մայրը

Զդէ՛, Անաթոլ:

(Յիսնապետին շատ էաղցրաբարոյ)

տեսէ՛ք, ժաննոյին ձեզի նման հագցուցած ենք:

(ժաննօ զինուորական բարեւ մը կու տայ)

Յիսնապետ վայրաչու

(Մեղմացած)

Այո՛, այո՛, կը վայելէ քեզի, անուշիկ տղայ:

(Հօրը, շատ էաղաբաւարի)

Պարո՛ն, թերեւս ձեզի հետ քիչ մը խիստ վարուեցայ, բայց դիտէ՛ք, մեր մօտ՝ հրահանգը՝ հրահանգ է· եւ ճի՛շդ ժեներալին նման, այժմ, մենք ալ կ'ընդունելիք…

Ա· վայրաչու

Եւ արդէն կը պատրաստենք ժեներալ մը Կօլի առջեւ տարուելիք արարողութիւնը…

Մայրը

Օ՜հ, այդպէ՛ս, ժեներալին քաղաքականութիւնն է ուրեմն: Ցետոյ, սպասելով որ ժեներալը…

Յիսնապետ վայրաչու

Թերեւս…

(ժպտելով)

եւ առանց քինախնդրութեան, Պարո՛ն եւ Տիկի՛ն:

(Նշան կու տայ իր մարդոց· բոլորը կը հեռանան)

Հայրը

Աստո՛ղց նայէ…

Մայրը

Ի՞նչ աստո՛ղց նայէ: Նորէն ալ, մեզի պաչտպանեցին: Միտքդ բեր Քազբան, փչաթելերէն առաջ…

Հայրը

(Ձակատը թաշկինակովը սրբելով)

Ե՛ս, ես Ֆրանսացի եմ· յետոյ ալ չեմ սիրեր որ մեզի նային այնպէս ինչպէս աս նայեցաւ: Ձեմ հանդուրժեր, աւտը չեմ դիմանար:

Բ· ՏԵՍԱՐԱՆ

Ալժէի մէջ Ռէվիկօ փողոց: Ոչ շատ հեռու ոստիկանական հանրակառք մը, սակայն անտեսանելի: Վայրաչուները Ալժերացիներ կը փնտռեն Մայիս 16–ի ցոյցին համար: Ֆրանսեւմուսուլման եղբայրութեան համար կ'արժէ հիչ մը ջանք թափել:

Ա· վայրաչու

(Բեմի վրայ գտնուող միակ Ալժերացիին, որ առաջին տեսարանի մէջ արդէն երեւցած էր)

Դո՛ւն, ի՞նչ գործ ունիս հոս: Թերեւս, դեռ չես իմացած որ ժեներալ մը Կօլը դիմաւորելու կ'երթանք:

(Ալժերացին գլխով ժխտական պատասխան կու տայ)

Ուրեմն, հիմա տեղեակ ես:

Բ· վայրաչու

Մեզի հետեւի՛ր, դէպի բեռնակառք:

Ա· վայրաչու

Անձնաթուղթդ:

(Ալժերացին անշարժ կը մնայ)

Անձնաթուղթդ, ըսի: Ֆրանսերէ՞ն չես հասկնար, թերեւս:

Բ· վայրաչու

եթէ ուզես քեզի դաս մը կու տանք:

Յիսնապետ վայրաչու

(վրայ հասնելով, իր մարդոց)

Ի՞նչ գործի վրայ էք: Ի՞նչ է, կարծէք Մայիս 13–ը չէկայացաւ:

(երկու վայրաչուները կ'անշարժանան: Յիսնապետը Ալժերացիին կ'ուղղուի)

Մի վախնար: Վերջ: Ներկայիս բոլո՛ր ալ Ֆրանսացի ենք, բոլո՛ր ալ եղբայր: Ժեներալը կը ճանչնա՞ս:

(Ալժերացին չի հակազդեր)

Մեզի հետ բեռնակառք բարձրացիր եւ յետոյ Ժեներալի՛ն դիմաց քեզի կը վերադարձնենք անձնաթուղթդ:

(նշան կ'ընէ իր մարդոց, հասկցնելով՝ քուղթը առէք եւ զինք տարէ՛ք:
Ու կը հեռանայ)

Ալժերացին անձնաքուղթը կը հանէ, բայց չանձնելու կը տատամսի:

Ա· վայրաչու

(անձնաքուղթը խլելով)

կը վերադարձնենք թղթիկդ:

(քուղթը ճմռելով)

Մուհամմա՛տ· Նորէն ուրիշ մը:

Բ· վայրաչու

(խնդալով)

եթէ ետ չվերադարձնէինք, անկասկա՛ծ, դուն քեզմով հպարտ պիտի չզգայիր:

Ա· վայրաչու

Եւ դուն քեզի Լոտի պիտի դտնէիր…

Բ· վայրաչու

Հո՛ն, չա՛տ կը զուարճանան:

Ա· վայրաչու

Բայց ինչպէս որ Յիսնապետը ըսաւ· հիմա ամէնքս ալ Ֆրանսացի ենք: Ո՛չ մէկ տարբերութիւն: Ֆրանսական՛ն Ալժերիա:

Բ· վայրաչու

Սակայն դիտցիր որ երբ Ֆրանսացի ես, պէտք է որ արագ չարժիս:

(վայրենաբար զինք կը հրէ)

Ա· վայրաչու

«Կեցցէ՛ ժեներալ մը Կօլը» երբ պոռան, դուն ալ անոնց հետ կը պոռաս: Հասկըցա՞ր:

Բ· վայրաչու

Եւ կեցցէ՛ Ֆրանսա՛ն:

Ալժերացին անշարժ կը մնայ: Երկար դադար:

Ա· վայրաչու

Ինչո՞ւ տեսակ մը կը նայիս մեզի: Ես, ես չեմ սիրեր երբ սպէս մեզի նային:

Յիսնապետը կը վերադառնայ ու նշան կ'ընէ իր մարդոց· անոնք կը տնտնան, ժամանակ կը կորսնցնեն: Վերջապէս կը հնազանդին իրենց գլխաւորին ու Ալժերացին կը տանին:

Գ· ՏԵՍԱՐԱՆ

Ռիչ մը ետքը: Ալժէի ուրիշ մէկ փողոցը, Ֆորում–էն ոչ շատ հեռու: Հեռուէն, ռիչ մը կը լսուի՝ «վայրաչուները ետ փարիզ», բայց շուտով կը ծածկուի «Մարսէյէզ»ով: Ուժասպառ Ալժերացի մը, ցնցոտիներ հագած, նստած է մայթին վրայ: Երկու լրագրողներ կ'անցնին, ականերեւ երկուքն ալ Անգլիացի, շատ բացայայտօրէն Անգլիացի:

Ա· Լրագրող

Ինչ որ ուզես կրնաս ըսել, Հարրի· բայց զարմանալի է…

Lettres signées à Jean-Louis Barrault (1)

Le Samedi 18 *Mai*(2)

Cher Barrault,

Voici enfin les deux textes, l'admirable «Centre-nœuds» et les lettres de ménage. Choisissez avec Madeleine Renaud la lettre qui convient le mieux...

Asnie Besnard vous a cherché pour vous remettre les Cenci. Le texte est prêt. Je tâcherai de la joindre aujourd'hui pour qu'elle vous téléphone demain entre 1 *et* 2 *heures. (Je me souviens que vous êtes chez vous demain dimanche, puisque Maria Casares devait vous appeler à cette heure-là), elle vous téléphonera, je pense.*

Le Docteur Ferdière m'a télégraphié de venir chercher Artaud qu'il ramènerait le 26 *— regroupement des malades de la Seine, que sais-je encore...— Je crois que ce sont là des inventions de Ferdière qui après avoir gardé Artaud pendant des années espérant tirer une gloire tant littéraire que médicale de la guérison du «grand poète» veut maintenant s'en débarasser à tout prix. Il nous le renvoie comme un colis...*

L'idée qu'Artaud sera à Paris le 7 *Juin m'est intolérable. Il n'est pas question qu'il assiste à la séance. Sans même parler des raisons «commerciales», et du choc que l'émotion pourrait lui causer, je ne le vois pas sans horreur en but à l'hybride curosité des «gens du monde». Non, cela est impossible. Certes, on pourrait lui expliquer qu'il ne saurait assister à la séance, mais que ces explications seront pénibles... Je voudrais tant éviter tout ceci...*

Je vous demanderai d'écrire très vite à Ferdière (Paulhan l'a déjà fait, mais faites-le, de votre côté, voulez-vous, cela fera peut-être pression sur Ferdière) en le priant d'ajourner l'arrivée d'Artaud. Qu'il ne vienne pas avant le 7 *Juin. Je sais que vous êtes très occupé, mais je vous prie au nom de l'amitié que vous avez pour Artaud, et que vous prouvez maintenant, d'écrire cette lettre. Merci.*

Je ne suis guère sûr que nous aboutirons à convaincre Ferdière. Mais dans le cas où nous échouerions, nous aurions au moins la consolation de nous dire que nous avons tout fait...

Je vous demanderai aussi d'écrire à Blin pour le prier de venir absolument *à Paris le* 7. *Je lui ai écrit, je lui ai envoyé deux pages des «Nouvelles Révélations de l'Etre» que* seul lui ou vous *pouvez lire.*

Pour les autres acteurs tout semble bien aller. Dullin dirait aussi quelques mots sur Artaud et le théâtre. Je vous en parlerai de vive voix.

Les affiches et les invitations seront prêtes dans quelques jours.

En vous remerciant de tout cœur et en m'excusant de ce mot griffonné à la hâte...

Je vous téléphonerai demain.

A. ADAMOV

Adamov
4 rue Laplace 4
Odéon 93. 65.

———

Le 27 *Janvier* 1955

Cher Barrault,

Croyez que j'ai été très *touché de la gentillesse que vous nous avez montrée, mais il ne nous était vraiment pas possible de nous entendre avec Madame Volterra. On ne peut rien contre l'insolence, la mauvaise foi, la bêtise qui se gonfle.*

Ceci dit, je tiens, nous tenons à vous répéter, combien nous regrettons de n'avoir su travailler avec vous, chez vous

Ce mot sans amertume puisqu'il se trouve que, miraculeusement, nous venons de nous entendre avec «Les Noctambules».

En espérant bientôt vous revoir dans d'autres circonstances, moins pénibles pour vous et pour moi.

De tout cœur
ARTHUR ADAMOV

Passage de la Petite Boucherie 5, *VI*e

———

Le 10 *Février* 1964

Cher Barrault,

Je voulais vous faire signe depuis longtemps pour vous demander votre avis sur les deux pièces : La Noce ... de Brecht et La Politique des restes ... de moi-même. Et puis, j'ai été très malade, et puis pour «mes affaires» j'ai dû aller en Belgique d'où je vous écris. Je reviens vers le 13 *ou* 14 *et me précipite à l'Odéon. Je pense que vous serez encore là (avant Planchon) et j'aimerais vraiment savoir votre avis sur la possibilité du Théâtre de France ... et aussi vous demander deux places pour «Comme il vous plaira».*

Furieux d'avoir raté Woyzeck etc... à la suite de mes ennuis et déplacements. Je viens donc très vite vous voir à la sortie du spectacle ... et ... on causera.

Amitiés à Madeleine

Bien amicalement
ARTHUR ADAMOV

———

(1) © Collection Arby Ovanessian.
(2) 1946.

ՀԱՑ ԹԱՏԵՐԱԳԻՐ ՄԸ ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ԲԵՄԵՐՈՒՆ ՎՐԱՑ

ԱՐԹԻՒՐ ԱԴԱՄՈՎ

Նոյեմբերի ընթացքին փարիզեան յայտնի թատրոններէն Noctambules-ի եւ Studio des Champs-Elysées-ի մէջ պիտի ներկայացուին ֆրանսագիր հայ հեղինակի մը՝ Արթիւր Ադամովի (Arthur Adamov) երկու պրծները:

Նոյեմբեր 6–ի երկուշաբթի օրէն սկսեալ ժամը 6–8 Նոթթանպլիւլի մէջ պիտի խաղացուի՝ «La Grande et la petite manœuvres» անուն թատերգութիւնը՝ բեմադրութեամբ Jean-Marie Serreau-ի եւ Roger Blin-ի, որոնք նաեւ սահմնած են դէխաւոր դերերը, իրենց կողքին ունենալով Ֆրանսուազ Մորհանժ, Ալպէր Մէմինա եւ Անն Ժիրոնէ:

Պաղին հերոսը աստիճանաբար անդամահատման կ'ենթարկուի, նախ մէկ թեւը, յետոյ մէկ ոտքը կը կորնչնի, հալածուած ներքին, խորհրդաւոր ձայնէ, որմնմմէ չի կրնար ձերբազատիլ:

Հալածանքն ու յամախանքը (persécution) կը կազմեն դէխաւոր յատկանիշը այս թատերախաղին, որուն բոլոր անձերը կը կարծեն թէ զանազան թշնամիներու կողմէ հալածանքի, սպառնալիքի եւ մեքենայութեանց ենթարկուած են:

Երկրորդ թատերախաղը կը կոչուի «Invasion», որ Նոյեմբերի 15–էն սկսեալ ամէն գիշեր պիտի ներկայացուի Սթիւարթ տէ Շան–դ'Էլիզէի մէջ, բեմադրութեամբ Ժան Վիլարի: Գլխաւոր դերակատարներն են Ժան Վիլար եւ Մոնա Տոլ:

Այս թատերախաղը իրրեւ գիրք հրատարակուեցաւ այս տարի Մարտին, հեղինակին ուրիշ մէկ թատերգութեան «Parodie»-ին հետ (հրատ. Charlot):

Մեր հայրենակցին ուղղուած նամակով մը, որ հրատարակուած է գրքին սկիզբը, ժապ Փրէվէրի, ժապ Լըմարչանի, ժան Վիլարի, Ռոժէ Պլէնի եւ ուրիշներու զբնահատական տողերու կողքին, Անտրէ Ժիտ մեծ համակրանքով կը խօսի «Invasion»-ի մասին, զոր կարդալու համար առած է չատ մը բարեկամներու, որոնք բոլորն ալ իրենց հիացումը յայտնած են:

Արթիւր Ադամովի ծնողքը Շուչեցի են (Ղարաբաղ): Ինք ծնած է Կիսլովոդսկ (Կովկաս): Մինչեւ հինգ տարեկանը ապրած է Բաքու, յետոյ մեկնած արտասահման՝ Գերմանիա, Զուիցերիա, հուսկ Փարիզ, ուր հաստատուած է 16 տարեկանէն ի վեր:

Կանուխէն հետաքրքրուած է թատրոնով եւ գրականութեամբ: Իր հրատարակած առաջին գիրքն է՝ «L'Aveu» («Խոստովանութիւն»): Ազատագրութենէն վերջ թարգմանած է Ռ. Մ. Ռիլքէի մէկ գործը՝ «Le livre de la pauvreté et de la mort»: Գրած է յառաջաբանը Օկիւսթ Սթրինպէրկի «Inferno»-ին:

Թատերախաղ գրելու սկսած է 1946-ին: Պատանի էր, երբ Ժընեւի մէջ տեսած է իր ծնողքին մօտիկ բարեկամ եւ հայրենակից փիլիսոյեւ ներկայացումները Իպսէնէն, Անտրէեւէն, Շէյքսփիրէն, եւ այլն:

Ցարդ գրած է չորս թատերախաղեր, ժամանակագրական կարգով, – «La Parodie», «L'Invasion», «Le Désordre», «La Grande et la Petite Manœuvres»:

Չորս տարիէ ի վեր հեղինակը կը փափաքէր իր գործերը ներկայացուած տեսնել փարիզեան բեմերուն վրայ: Վերջապէս իր չանքերը կը պսակուին յաջողութեամբ, քանի որ նոյն ամսուան մէջ իր երկու թատերախաղերը կը ներկայացուին՝ մէկը Լատինական Թաղին, միւսը Շան–դ'Էլիզէի մէջ:

Կը յուսանք որ փարիզեան հասարակութիւնը պիտի քաջալերէ մեր հայրենակիցը, որուն կը մաղթենք յաջողութիւն:

ԱԼԻՍ ՍԱՄՈՒԷԼԵԱՆ

1950 Նոյեմբեր 4

«Յառաջ»

Բ. Լրագրող
(Հեգնոտ)
Զէ՛, մէկ անգամէն «հրաշալի» է ըսէ:

Ա. Լրագրող
Ո՛վ հրաշքի մասին խօսք կ'ընէ, բացի՝ յիմարներէ՛ն: Բայց ասով հանդերձ կը խոստովանիմ որ չէմ էր, այո՛, չէմ, այդ փոքր հրապարակին վրայ այնքան մուսուլման տեսնելուս:

Բ. Լրագրող
Գնա տես թէ ինչ միջոցներ ձեռք առին, այս ամբոխը հոս հաւաքելու. ճոն, վերջապէս ընդունէ, որ չատ ալ խանդավառ չէին:

Ա. Լրագրող
Ատոր համաձայն եմ: Բայց հոս բազմութի՛ւն կար: Ինչ որ կը փաստէ, նոյնիսկ եթէ կարգ մը ճնշումներ բանեցուած ըլլան, որ միայն ժեններալ տը Կօլի անունը այս մարդոց համար...

Բ. Լրագրող
Բայց ճոն, դուն քու բերնովդ կը պնդէիր, որ ան ապուշներուն ու գոռոզներուն ամէնէն յեսինն է: Կը յիշեմ, դեռ վրան ալ աւելցուցիր, թէ ողջ Անգլիան ալ նոյն կարծիքին է:

Ա. Լրագրող
Անշուշտ, մենք, Անգլիացիներս, չատ քննադատական ենք ու դժուարահաճ. սակայն, ճոն, Ալժերացին Անգլիացի չէ: Եւ դուն ալ պիտի ընդունիս, ինծի նման, որ Ֆրանսական վարչակարգը ապագայ չունէր, Ալժերացիներն ալ, նկատի առնելով իրենց անցեալի փորձառութիւնները, կ'ուզէին որ փոխուի:

Բ. Լրագրող
Ճոն, մենք մեզի չաղակրատելու տեղ, չ՞ես կարծեր որ աւելի լաւ կ'ըլլար եթէ Ալժերացիները հարցաքննէինք:
(մտնինշելով Ալժերացին որ նոյն դիրքով, անշարժ նստած մնացած էր)
Ահաւասիկ, կ'ուզէիր որ այս մարդուն հարցնէինք:

Ա. Լրագրող
Հոյակապ գաղափար է: Մէ՛հյն թէ Հարրի, այդ նախաձեռնութիւնը քեզի կը ձգեմ, արաբերէն բնաւ չխօսելուս, Ֆրանսերէնն ալ՝ չատ քիչ պիտնալուս պատճառով, ինչպէս որ արդէն նկատած կ'ըլլաս:

Բ. Լրագրող
(Ալժերացիին մօտենալով)
Կը ներէ՛ք, պարոն, մենք լրագրող ենք... անգլիացի լրագրող... եւ կ'ուզէինք գիտնալ թէ ինչ էր ձեր կարծիքը Մայիս 13–ի դէպքերու մասին:
(Ալժերացին չի պատասխաներ)
Հազար անգամ ներողութիւն կը խնդրենք այսպէս ձեզ խանգարելնուս համար, բայց քանի որ լրագրող ենք...

Ալժերացին
Ես Ֆրանսացի չեմ:
(գլուխը կը շրջէ, չխօսելու մտադրութեամբ)

Ա. Լրագրող
Ի՞նչ կ'ըսէ:

Բ. Լրագրող
Կ'ըսէ թէ ինքը Ֆրանսացի չէ:

Ա. Լրագրող
Ապրի՛ս, Հարրի: Կէ՛տ մը չահեցար: Բայց պէտք է ընդունիս, որ ճիշդ չէ մէկ կարծիքէ մեկնելով դատելը:

Առաջին երկու տեսարաններուն մէջ երեւցած Ալժերացին նորէն կ'անցնի:

Բ. Լրագրող
Ատոր ալ հարցաքննե՞մ

Ա. Լրագրող
Ի՞նչպէս որ ցանկաս, Հարրի:

Բ. Լրագրող
(Ալժերացիին մօտենալով)
Կը ներէք, պարոն, բայց մենք լրագրող ենք, Լոնտոնէն՝ լրագրողներ: Ազատագրական թերթի մը... եւ մենք չատ ուրախ պիտի ըլլայինք եթէ կարենայինք գիտնալ թէ դուք ... ի՞նչ կը մտածէք անճնպէս այս... վերջապէս, այսպէս կոչուած Ֆրանքեւմուսուլման եղբայրութեան մասին:

Ալժերացին
Ես Ֆրանսացի չեմ:

Բ. Լրագրող
Մի վախնաք, կը վստահեցնեմ ձեզի որ մենք...

Ալժերացին
(շեշտակի, լրագրողներուն աչքին մէջ նայելով)
Ես Ֆրանսացի չեմ:
(կը մեկնի)

Բ. Լրագրող
Ճիշդ նոյն պատասխանը տուաւ՝ «Ես Ֆրանսացի չեմ»:

Ա. Լրագրող
Եթէ ձեր տեղը ըլլամ, Հարրի, այլեւս այս մահմետականները չեմ հարցաքներ: Թերեւս չնկատեցիր այս մարդուն մեզի նետած տարօրինակ հայեացքը, սակայն ես, սուր աչք ունենալով, նկատեցի... եւ կարծեմ, կարգ մը մահմետականներ, ոչ բոլորը անշուշտ, բայց չատերը, երբ հարցաքննես զիրենք քու ըրածիդ պէս, կրնան առանց այլեւայլի դանակ քաշել ... եւ վրադ նետուիլ. ինչ որ մեզի համար չատ ցաւալի պիտի ըլլար:

Բ. Լրագրող
(ժպտելով)
Դանա՞կ. ինչո՞ւ ճոն: Կը վախնաս որ մեզի Ֆրանսացիները՞ տեղ դնեն:

1959 Յուլիս

Թարգմանեց՝ Ժ. ՋՈՂԱՓԵԱՆ

(*) Je ne suis pas Français — *Arthur Adamov* — Théâtre de Société (*Scène d'actualité*).
Les Editeurs Français Réunis, 1958, (*Petite Bibliothèque Républicaine*).

Imprimé sur les Presses du Journal «HARATCH» — 83, Rue d'Hauteville - 75010 Paris Commission Paritaire: N° 55935

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՄԱՐՏ 3
MARDI
3 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 19·325 Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN 73e ANNEE — N° 19.325

ԱՐՁԱԽ

«ՄՄԷՆՓՐԷՍ»

(փետրուար 27 / Մարտ 2)

ՋՕՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ Կ. ԴԵՄԻՐՃԵԱՆԻ

Թեկնածու Կ. Դեմիրճեանի ընտրական կեդրոնը ստացած է Նկարիչներու Միութեան նախագահ Պօղոս Հայթայեանի նամակը որով Միութեան խումբ մը անդամներուն զօրակցութիւնը կը յայտնուի նոյն: Նոյնն է պարագան Բանուորներու Միութեան: Բանուորները յոյս յայտնած են որ Կ. Դեմիրճեանի ընտրութիւնը կ'արգելակէ աշխատաւորներու յոյսերը, արժանապատուութեամբ աշխարհին կը ներկայացնէ Հայաստանը:

***

ՂԱՐԱԲԱՂՆ ԱԼ ԿԸ ՄԱՍՆԱԿՑԻ՞
ՄԱՐՏ 16-Ի ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ

Փետրուար 19-ին Սահմանադրական Իրաւունք Միութիւնը (ՍԻՄ) դիմած է կեդր. ընտրական յանձնախումբին, առաջարկելով որ միջոցներ ձեռք առնուին որպէսզի Ղարաբաղի մէջ եւս Հայաստանի նախագահական ընտրութիւն տեղի ունենայ: Սակայն, նոյն Միութեան նախագահը Փետրուար 26-ի մամուլի ասուլիսի մը ընթացքին յայտնած է թէ իրենց առաջարկը բարեացակամ ընդունելութիւն գտած ըլլալով հանդերձ, գործնական որեւէ քայլ չէ առնուած: Ղարաբաղի բնակչութեան եւս Հայաստանի նախագահական ընտրութիւն տեղի ունենալ: Սակայն, նոյն Միութեան նախագահը Փետրուար 26-ի մամուլի ասուլիսի մը ընթացքին յայտնած է թէ իրենց առաջարկը բարեացակամ ընդունելութիւն գտած ըլլալով հանդերձ, գործնական որեւէ քայլ չէ առնուած: Ղարաբաղի բնակչութեան եւս Հայաստանի նախագահական ընտրութիւն մասնակցելու նիւթը այժմէական է, որպէս թեկնածու Ռ. Քոչարեանի քաղաքացիութեան վէճերուն զուգահեռ:

***

ՍՈՒՄԳԱՅԻԹ 10

Ծիծեռնակաբերդի Սումգայիթի զոհերու յուշաքարին մօտ Փետրուար 27-ին նշուած է ազրբեջանական կոտորածներուն տասնամեակը: Ելոյթ ունեցած են ԼՂՀ համահայկական համաժողովի նախագահ Աբրամ Սարգսեան, պատանդներու պաշտպանութեան Փոնտի տնօրէն Լարիսա Ալալեըդեան:

Նոյն առթիւ ԼՂՀ կառավարութիւնը եւ հանրային կազմակերպութիւնները հրապարակած են յայտարարութիւններ: Անոնց մէջ չեչուած է ոճրագործներու անպատիժ մնացած ըլլալու հանգամանքը եւ կոչ ուղղուած է բոլոր երկիրներու կառավարութիւններուն, խորհրդարաններուն, միջազգային իրաւապաշտպան կազմակերպութիւններուն որ դատապարտեն «Սումգայիթ»ը, քանի որ միայն այդ ձեւով կարելի է կանխել մարդկութեան դէմ նոր ոճիրներ:

***

Վ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ
ԸՆՏՐԱԿԱՆ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱԿԱՆ ԿԵԴՐՈՆ

«Ազգ. պետութիւն», «Երիտասարդութիւն» եւ «Ազգ. առաջդիմութիւն» կազմակերպութիւններու երիտասարդական միացեալ չարժումը ստեղծած է ընտրական կեդրոն, ի նպաստ Վ. Մանուկեանի: Անոնք ըսած են որ ներկայի քաղաքական տագնապին պատճառը 1995-ի Սահմանադրութեան հանրաքուէին, Նորաստեղծ ընտրութեան եւ նախագահական ընտրութեան արդիւնքներուն կեղծումն է:

***

ՎԱՐՉԱՊԵՏԸ ԱՑՑԵԼԱԾ
ԴԱՒԻԹԱՇԵՆԻ ԿԱՄՈՒՐՋԸ

Փետրուար 27-ին Ռ. Քոչարեան այցելած է Դաւիթաշէնի կամուրջը, ծանօթանալու համար կառուցուած աշխատանքին եւ յառաջիկայ ծրագիրներուն: Իրեն ընկերացած է Փոխադրութեան նախարար Հ. Քոչինեան որ կամուրջին նշանակութիւնը չեչտելով ըսած է թէ մեծ խնդիր կը լուծուի անով: Ռ. Քոչարեան վստահեցուցած է որ կ'օժանդակէ չինարարական աշխատանքին կազմակերպումին եւ Մարտ 15-ին կը սկսի փինանսաւորումը: Յոյսերնիս տրուած են որ 1999-ի Դեկտեմբերին կը կատարուի բացումը:

***

ՂԱՐԱԲԱՂԻ ՄԷՋ ԸՆՏՐԱԿԱՆ
ՇՐՋԱՆ ՉԻ ՀԱՍՏԱՏՈՒԻՐ

Արտաքին գործերու նախարարի պաշտօնակատար Վ. Ոսկանեան Փետրուար 27-ին լրագրողներու հետ հանդիպում ունենալով ըսած է թէ նախագահական ընտրութեան համար Ղարաբաղի մէջ ընտրական շրջան պիտի չհաստատուի եւ այն Հայաստանցիները որոնք առժամապէս հոն են, ստիպուած կ'ըլլան ընտրութեան մասնակցելու համար Հայաստան վերադառնալու: Իսկ այն Ղարաբաղցիները որոնք Հայաստանի մէջ են, եթէ տեղ մը արձանագրութիւն ունին, կրնան քուէարկել:

***

ՍԱՐԴԱՐԱՊԵՏ՝ 80

Մայիս 28-ին մեծ տօնահանդէսով կը նշուի Սարդարապատի հերոսամարտին 80-ամեակը: Ցուշահամալիրին մէջ տեղի կ'ունենայ պաշտօնական հանդէս, ծանօթ արուեստագէտներու, երաժշտախումբերու մասնակցութեամբ: Նման հանդիսութիւններ կը կազմակերպուին նաեւ Գիւմրի, Վանաձոր, Ապարան, Երեւան, եւայլն:

***

ԴՈՒՄԱՆ ԿԸ ՔՆՆԱՐԿԷ
ՀԱՅ ԵՒՈՒՐԻՍ ՀԱՄԱՁԱՅՆԱԳԻՐԸ

Նախագահ Ելցին Դումային վաւերացումին ներկայացուցած է 1997 Օգոստոսին Հայաստանի հետ Մոսկուա ստորագրուած համաձայնագիրը: Ան կ'արգիլէ Հայաստանի մէջ ռուսական պինուրական խարիսխներու իրաւական հարցերուն եւ փոխադարձ օգնութեան մարդին: Վաւերացումին քննարկումին համար նախատեսուած է Ելցինի ներկայացուցիչ նշանակուած է Արտաքին գործերու նախարարի Ա. տեղակալ Բ. Պաստուխով:

***

ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԵԱՆ
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ
ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Հայաստան — Ազրբեջան սահմանագիծին վրայ պատահած վերջին միջադէպերուն առընչութեամբ ազրբեջանական կողմին հրապարակած հաղորդագրութեան որպէս հակազդեցութիւն Հայաստանի Պաշտպանութեան նախարարութիւնը եւս ըրած է յայտարարութիւն մը: Հոն ըսուած է թէ Ազրբեջան նման հաղորդագրութիւններով կը փորձէ աշխարհին ներկայացնել այն միտքը թէ Հայաստանի իշխանութեան ղլուխը եկած նոր ուժեր Ղարաբաղեան հարցին

ԹՈՒՐՔԻՈՅ ԴԵՍՊԱՆԻՆ ԲՈՂՈՔԸ

Թուրքիոյ դեսպանը նամակով մը «Ֆիկառօ»ին կը բողոքէ (Մարտ 2) նոյն թերթին մէջ, Փետրուար 19-ին հրատարակուած նամակի մը առթիւ, զոր ստորագրած էր 12-րդ թաղամասի Իւ — Տէ — Էֆ քաղաքապետը՝ Ժան — Ֆրանսուա Փէրնէն: Իր նամակին մէջ, խորագրուած՝ «Գրաւուած Կիպրոս» քաղաքապետը կը բացատրէր թէ ինչո՛ւ ընթացք պիտի չտայ Փետրուար 20-ին համար Օթէլ տը Վիլէն ստացած հրաւէրին ներկայ ըլլալու համար Տէմիրէլի ի պատիւ տրուած ընդունելութեան մը: Ան կ'ոգեկոչէր Թուրքիոյ քաղաքականութիւնը, չեչտելով թէ Ս. Տէմիրէլ «ժառանգորդը եւ շարունակողն է շրջանային քաղաքականութեան մը որ ճամբաներու վրայ նետած է հազար — հազարաւոր Քիւրտեր, Հայեր, Կիպրացիներ» աւելցնելով թէ այս ըլլորէն ամէնէն յուզիչը, կիպրացի ժողովուրդն է որովհետեւ ամէնէն մոռցուածն է միջազգային հաւաքականութենէն, ամէնէն լքուածը մեռիաներէն: Եթէ Պէրլինի պատը ինկաւ, կը դրէր, Նիկոսիոյ պատը կը մնայ: 1998-ին Բարձրագոյն Դրան 40 հազար զինուորներ միշտ տեղաւորուած են Կիպրոսի հիւսիսը որ զինուորական կայանի վերածուած է: Ու Ժ. — Ֆ. Փէրնէն կը յիշէ որ մարդոցմէ եառք, մշակութային հարստութիւնն է որ ոտնակոխ եղած է ու կը թուէ գործուած աւերը:

Մարտ 2-ին, «Ֆիկառօ» նոյն տեղը (Բ. էջ) հրատարակած է Թուրքիոյ դեսպանին՝ Պիրսէն Եիլմազի բողոքը, ճշդելով համբարական ծանօթութեան մէջ որ լսուացուած «երկար նամակէն» լոյս կ'ընծայէ հատուածներ:

Ի՞նչ առարկութիւն ունի դեսպանը: Պարզապէս կը հերքէ քաղաքապետին ըսածները, 1974-ին Թուրքիան «պարտաւորուեցաւ» կ'ըսէ գործադրել միջամտութեան իր օրինաւոր իրաւունքը, որով հետեւ Աթէնք զինուորական պետական հարուածը «ողբերգական պայմաններ ըստեղծած էր եւ ոչ մէկ այլ ելք կար արգելք հանդիսանալու համար Կիպրոսի թուրք համայնքին բնաջնջման»:

«Թրքական միջամտութիւնը իրաւական պարտականութիւն մը եւ քարոյական անհրաժեշտութիւն մը դարձած էր» դեռ կ'աւելցնէ դեսպանը: Կը հերքէ նաեւ գործուած մշակութային աւերը: Այս հատուածներուն մէջ չըսեր թէ ինչու 1974-էն ի վեր դեռ 40 հազար զինուոր կայ երբ «ողբերգական պայմաններ» չկան, չըսեր թէ ինչո՞ւ չի գործադրեր Ապահովութեան Խորհուրդի բանաձեւը, եւայլն, եւայլն, կայ, պարմանալու հարկ չկայ:

լուծումը չեն փափաքիր Մինսկի խումբին միջնորդութեամբ բանակցութիւններու ճամբով, այլ կը նախընտրեն ռազմական տարբերակը: Պաշտպանութեան նախարարութիւնը կը հաստատացնէ որ նման յայտարարութիւններ չեն արտայայտեր ճշմարտութիւնը:

***

ՏՆՕՐԷՆՆԵՐՈՒ ՆՇԱՆԱԿՈՒՄՆԵՐ

Փետր. 27-ին տեղի ունեցած Հայաստանի Հեռատեսիլի, ռատիոյի, «Արմէնփրէս»ի եւ «Նորք» Հեռատեսիլի ընկերութեան լիազօրուած անձերու անդրանիկ ժողովներուն նշանակուած են վերադիչեալ հաստատութեանց տնօրէնները: Այսպէս ազգային Հեռատեսիլի դործադիր տնօրէն նշանակուած է Համլէտ Գասպարեան, ազգային ռատիոյի՝ Արմէն Ամիրեան եւ Արմէնփրէսի՝ Մեսրոպ Ցարութիւնեան: Իսկ «Նորք»ի տնօրէնի պաշտօնակատար նշանակուած է Սէյրան Շահսուվարեան:

ԲԱՔՈՒ-ՃԷՅՀԱՆ ԽՈՂՈՎԱԿԱՇԱՐԸ ՀԱՑԱՍՏԱՆԷՆ Կ'ԱՆՑՆԻ՞

Մարտ 1-ին Պոլսոյ մէջ քարիւղի նիւթով ժողով մը կազմարուած է, Թուրքիոյ, Ղազախստանի, Վրաստանի, Թիւրքմէնիստանի, Ազրբեջանի մասնակցութեամբ: Օրակարգի վրայ գտնուած է Բաքուի քարիւղին փոխադրութեան նիւթը: Ուշադրութիւն գրաւած է Ղազախստանի Արտաքին նախարարին իրենց քարիւղը Ռուսաստանի եւ Չինաստանի վրայով միջազգային շուկայ հանելու նախընտրութիւնը: Թիւրքմէնիստանի Արտաքին նախարարն ալ չեչտած է թէ առեւելքի քարիւղը արեւմուտք փոխադրելու համար միակ ծրագիր մը բաւարար չէ: Թուրքիոյ Արտաքին նախարարը Ի. Ճէմ առաջարկած է ուսումնասիրութեան խումբ մը կազմել որպէսզի քննուին Թիւրքմէնիստանի կողը Կասպից ծովու յատակէն փոխադրելու համար ծրագրուած խողովակաշարը եւ Բաքու — Ճէյհան քարիւղատարը. սակայն Ազրբեջանի Արտաքին վոխ նախարարը «առայժմ» մերժած է առաջարկը, ըսելով որ տարբեր չատ մը այլընտրանքներ կան: Թուրք մամուլը (Մարտ 2) կը հետեւցնէ թէ «հակառակ ԱՄՆ-ու բացայայտ ներգուկին, Բաքու — Ճէյհան գիծը արծաթէ ափսեով մը պիտի չմատուցուի Թուրքիոյ»:

Նոյն օրուան «Հիւրրիյէթ»ը կ'աւելցնէ թէ Հայաստան եւս հետաքրքրուած է նիւթով եւ Ազգային Ժողովի նախագահ Խ. Ցարութիւնեան առաջարկած է Բաքու — Ճէյհան խողովակաշարը անցընել Ղարաբաղէն եւ Հայաստանէն, խոստանալով որ առով չրջանին տպնապն ալ արագօրէն կը լուծուի: Ան ըսած է. «եթէ խողովակաշարը մեր տարածքէն անցնի, շրջանի երկիրները տնտեսական շահ կ'ունենան ու շրջանին ապահովութիւնը կ'երաշխաւորուի»:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԳԵՐՄԱՆԻՈՅ չրջանային ընտրութիւնները ազգային տարողութիւն ստացան Մարտ 1-ին, Վարին — Սաքսի մէջ ուր Սոսիալ — Դեմոկրատ Կեռհարտ Շռէօտէր չախչախիչ յաղթանակ մը տարաւ, ձայներու աւելի քան 48%-ով բացարձակ մեծամասնութիւն մը ապահովելով: Շռէօտէր այս յաղթանակով գլխաւոր եւ վճռանգաւառ մրցակիցը կը դառնայ Հելմութ Քոհլի երեսփոխանական յառաջիկայ (Սեպտեմբերի) ընտրութիւններուն: Ծանօթ է որ Քոհլ յայտարարած էր թէ թեկնածու է իր յաջորդութեան: Շռէօտէրի յաղթանակը կրնայ փոխել կացութիւնը եւ ստիպել Քոհլի որ այլ թեկնածու մը ներկայացնի եւ քաշուի, արդարեւ այս արդիւնքը ձեւով մը կը նչէ «Քոհլ ժամանակաչրջանին վախճանը»: Շռէօտէր մեծ ժողովրդականութիւն կը վայելէ եւ աչխատանք հայթայթող մը կը նկատուի, ինչ որ չատ կարեւոր է քանի Սեպտեմբերի ընտրութիւններուն երկու հիմնական հարցերն են՝ տնտեսութիւն եւ աչխատանք: 53 տարեկան, Շռէօտէր Վարին-Սաքսի չրջանի նախագահն է 1990-էն ի վեր: Պատանեկութեան չրջանին մարքսիստ էր, ապա հետզհետէ դէպի ա՛ջ հակած է:

ԼԻՈՆԻ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԸ՝ ծիրանաւոր Ժան Պաւլոս վախճանեցաւ Մարտ 1-ին յետ անողոք հիւանդութեան: Եպիսկոպոսը 63 տարեկան էր, 1995-էն ի վեր յաջորդած էր ողբացեալ Ալպէր Տէզուրբրէյ Եպիսկոպոսին Լիոնի թեմին գլուխը, որ «գժուար» թեմ մը կը նկատուի: Շարաթ մը առաջ, կարդինալ նշանակուած էր 20

(Շար.ը Դ. էջ)

ԽՈՒՆԿԴ, ՄՈՄԴ ՄԵՋԻ, ԲԱՅՑ ՄԵՐ ԺԱՄԸ ՄԻ՛ ԳԱՐ

ԳՐԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹ ՌՈՒԲԷՆ ՍԵՒԱԿԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Ռուսական «Իզվեստիա» թերթին (Փետրուար 10) հարցումներուն պատասխանելով վարչապետ Ռ. Քոչարեան բացատրած է երկու պարագաները որոնք ամէնէն հետաքրքրութիւն պատճառողներն են Հայաստանի իր պաշտօնավարութեան եւ նախագահի թեկնածու ներկայանալուն առընչութեամբ:

Նախ կ'ըսէ թէ քաղաքական նման առնչակալ զարգացումներէ ետք որոնց վերջերս բեմ եղաւ Հայաստան, բնական է ցնցումներ ունենալ երկրին մէջ: Սակայն Հայաստանի այդ երեւոյթը տեղի չունեցաւ Լ. Տէր – Պետրոսեանի հրաժարականէն ետք:

Ատոր պատճառներէն առաջինը ան ժողովուրդին մշակոյթի բարձր ատիճանը կը նկատէ, երկրորդն ալ «հեռացող իշխանութեան հանգիստ պահուածքը»: Պէտք է ըսել որ առաջինին պարագային որոշ դեր ունեցաւ մեկնողներու նկատմամբ անտարբերութեան ազդակն ալ որ հասունցաւ աստիճանաբար: Ի վերջոյ, նոյն այդ ժողովուրդն էր որ 1996 Սեպտեմբերին խուժեց Մորմրդարանի չէնքը, զայրոյթը աղազակելու ընտրութեան արդիւնքներու մասին որոնք կը հաւատար թէ կեղծուած էին: Նոյնիսկ եթէ ընդունելի զրգռութեան որոշ բաժին մը այդ եւ զածին մէջ, բան չի փոխեր փաստն թէ ժողովուրդը, ի հարկին, զիտէ հակազդել: Այլ հարց որ անտարբերութիւնն ալ բաւական պերճախօս հակազդեցութիւն է:

Ինչ կը վերաբերի իշխանութեան «հանգիստ պահուածքի»ն, սխալ չըլլալով հանդերձ ընորհումը, մտածել կուտայ այլընտրանքի կարելիութեան մասին ալ. հեռացողները ունէի՞ն տարբեր ձեւով վարուելու կարելիութիւն, քան խմբական հրաժարականներով վարչամեքենան անդամալուծելու փորձը: Բան մը որ ա'լ աւելի ուշագրաւ կ'ընէ առանց ցնցումի անցքը:

Ռ. Քոչարեան բնաւ չի մերժեր «կարծր» կեցուածքի տէր քաղաքական դէմք լլլալու վերագրումը որ իրեն եղած է նախագահ Ելցինի կողմէ: Ենթադրելով որ ատիկա հիմ ունեցած է Ղարաբաղի դործօնը, վարչապետը կ'ըսէ թէ ատկաւին յայտնի չէ թէ ո՛վ կ'ըլլայ Հայաստանի նախագահը, սակայն ինչ կը վերաբերի իրեն բաժին առաջին 40 օրուան չրջանին, այո՛, «որոշակի կարծրութիւն այս հարցում, կը լինի»: Ապա մէյ մը նոյն նիւթին մասին կը փայատրէ կարծրութեան իր տարբերակը. «Հայաստան եթէ ունենար իր յստակ պարզ տեսակէտը, հիմնահարցի լուծումն աւելի կը հեշտանար»: Մինչդեռ տեսակէտի բացակայութիւնը, քանի որ երեւան միշտ կը յայտարարէր թէ ինք Ղարաբաղը գոհացնող որեւէ որոշում կ'ընդունի, անվստահութիւն պատճառած է Ստեփանակերտի: Ու ատիկա խանգրած է բանակցութիւններու ընթացքը:

*Հարցազրոյցին վերջին մասը կ'առընչուի Ռ. Քոչարեանի Հայաստանի պաշտօնավարութեան ու մանաւանդ նախագահական թեկնածութեան առթիւ արտայայտած որոշ դժկամութեան: Այս պարագան որ նախագահական ընտրութեան վէճերուն գլխաւոր նիւթը սկսած է ըլլալ արդէն, որոշ չափով թերեւս բացատրուի արժանապատուութեան հարցով. մէկ օրէն միւսը, Ղարաբաղի ենթակայութի՞ւն Երեւանի կողմէ: Ղարաբաղցինե՞րը պիտի ղեկավարեն Հայաստանը: Զեւով մը հասկնալի ըլլալով հանդերձ տագնապը, մարդ կը տարուի հարց տալու թէ ո՛ւր էր այս նրբազգածութիւնը երբ Հայաստանի քաղաքական, տնտեսական, ընկերային բարդ կացութեան մէջ ելքի պարտականութիւնը յանձնուեցաւ նոյն Ղարաբաղցիին: Ասոր քով կը յայտնուի չատ աւելի ծանրակչիռ միւս ազդակը որ կը մատնէ ներս – դուրսի չատ չատ անիրատեսօրէն քօղարկուած բարդոյթը: Ամէն ատիթով ու նաեւ առանց ատիթի ապաւելու «մէ՛կ ազգ, մէ՛կ հայրենիք» նահատակ – հերոս բանաստեղծ: Այո, այսօր հպարտ ենք որ կ'ոգեկոչենք յիշատակը հերոսի մը, որ Վարդանանց նման զոհեց իր կեանքը՝ ազգին արժանապատուութեան, փրկութեան եւ գոյատեւման համար: 1985–ին ի զուր տեղը չէ որ բանաստեղծին եղբօրորդին՝ Յովհաննէս Չիլինկիրեան ահազանդ կը բարձրացնէր իր հրատարակած դրքին մէջ եւ կ'ըսէր. «Ազգ մը իր հերոսներով կ'ապրի. ազգ մը, որ հերոսներ չունի, ապրելու իրաւունք չունի, ազգ մը, որ իր հերոսները կը մոռնայ ինքն ալ մեռնելու դատապարտուած է»:

Մեր ուրախութեան եւ հպարտութեան երկրորդ պատճառը այն է թէ՝ այսպիսի դրագէտ – բանաստեղծի մը կեանքն ու գործը կը ներկայացնեն Հայրենի երկու ազատնդաչտա արուեստի եւ մտքի մշակներ՝ Անահիտ եւ Ալեքսանդր Թոփչեանը, որոնց կը յայտնեմ մեր խորին շնորհակալութիւնը եւ երախտագիտական զգացում մը, ձեր բոլորին ներկայութեան:

Այո՛, մեր ուրախութիւնը անչափ է եւ անսահման, քանի որ կը վայելենք ներկայութիւնը այս առթիւ՝ բանաստեղծի աղջկան Տիկին Շամիրամ Սեւակի եւ Ռուբէն Սեւակ Տուն – Թանգարանի հիմնադիր – տնօրէն՝ ազգային չիղով սնած, ապրած եւ ապրող Պր. Յովհաննէս Չիլինկիրեանի: Նախ քան խօսքը Անահիտ եւ Ալեքսանդր Թոփչեանի տալը կը խնդարհիմ մեր պատմութեան մէջ վարդանանց եւ Ղեւոնդեանց նման անձնազոհութեան խորհրդանիշ դարձած Ռ. Սեւակի յիշատակին առջեւ: Բիւր յարգանք եւ պատիւ նահատակ – բանաստեղծ Ռուբէն Սեւակին»:

Այս խօսքերէն յետոյ հայրենի ծանօթ դրագէտ եւ դրաքննադատ՝ Ալեքսանդր Թոփչեան տուաւ յստակ տեղեկութիւններ բանաստեղծի կենսադրական կարեւոր տարեթիւերուն եւ դիծերուն մասին, մասնաւորաբար նշեց Ռ. Սեւակի պիտակից, ղջմահ նկարագիրը, որ զրսեւորուեցաւ թերեւս Պէրպէրեան վարժարանի ուսանողական տարիներուն: Բանախօսը չարունակելով իր խօսքը ըսաւ թէ՝ թերեւս պատահական չէ որ Սեւակի զրաժունէութեան մէջ հարազատօրէն զուգադրուեցան եւ փոխադարձաբար հարստացան բանաստեղծը եւ բժիշկը: Գիտնականը եւ արուեստագէտը:

Ասոր չնորհիւ է որ ան բանաստեղծութեան մէջ կը պահպանէր արթուն եւ սթափ միտքը, առողջ իրատեսութիւնը, իսկ իր բժշկական գործունէութեան մէջ, ինչպէս կը վկայեն ժամանակակիցներն ու յօդուածները, Սեւակ կը փորձէր նախ եւ առաջ զանել մարդու հոգիի բանալին: Ա. Թոփչեան չեշտը դրաւ բանաստեղծի «Հրաչալի բժշկութիւն» յօդուածին վրայ, ուր Սեւակ մօտաւորապէս այն միտքը կը զարգացնէր թէ՝ բժիշկը ոչ միայն պէտք է բուժէ մարմինը, այլ եւ զօրացնէ հոգին: Այս սկզբունքը, ան կը գտնէր, ոչ միայն պէտք է դրուած ըլլայ իւրաքանչիւր բժիշկի առօրեայ գործունէութեան մէջ, այլ նաեւ ազգային զարթօնքի պաղտարաթոսութեան անկիւնաքարը պիտի ըլլայ: Այս պաղտարը նախ զարգացուց «Այլասերում» յօդուածին մէջ, ուր ան տագնապ հնչեցնելով մեր ցեղին սպառնացող մօտալուտ այլասերումի՝ հրամայականօրէն կը պահանջէր պահել հայ ազգը ոչ միայն ֆիզիքական այլեւ հոգեկան այլասերումէ: Այս առաքելութեան մէջ կարեւոր դերը կուտար մտաւորականին: Իր կարծիքով մտաւորականութիւնը հաւատարիմ պէտք էր մնար, մինչեւ վերջ, այս սկզբունքին:

Յարդելի բանախօսը անդրադառնալով Ռ. Սեւակի աննկուն նկարագրին եւ խիզախ կեցուածքին՝ ընդգծեց որ ան զատրիւն մտաւորական մնաց ոչ միայն խօսքով այլեւ նաեւ գործով, ի տարբերութիւն այսօրուան Հայաստանեան մտաւորականութեան մէկ հատուածին, որ այս կենաց մահու օրերուն ցուցաբերեց պատեհապաչտ, նիւթապաչտ եւ նոյնիսկ ստորաքարշ մօտեցում: Ժողովրդեան ցաւերու եւ յոյսերու արտայայտիչը դառնալու փոխարէն, անոնք եղան իշխանաւորներու լրբզնաչուրթ փառաբանողներ: Սեւակի ինքնակամ եւ գիտակցուած նահատակութիւնը բացառիկ օրինակ էր, երբ մտաւորականը մինչեւ վերջ հաւատարիմ կը մնար ոչ միայն իր խոչընեռուն, այլեւ իր ժողովուրդի չահերուն: Ալեքսանդր Թոփչեան աւարտեց իր խօսքը հետեւեալ ձեւով. «Այսօր, Հայաստանի այս կարեւոր եւ բախտորոշ օրերուն մեզի պէտք են Ռուբէն Սեւակները, որոնք ազգի եւ ժողովուրդի չահերը կը դերադասեն իրենց անձնական բարօրութենէն»:

Այս չահեկան բանախօսութեան ընթացքին մէկ ընդ մէկ ցուցադրուեցան դէպւազներ Երեւանի հեռատեսիլի կողմէ նկարուած «Բանաստեղծի երեք մուսաները» չարժանկարէն, որուն հեղինակներն են նոյնինքն Ալեքսանդր եւ Անահիտ Թոփչեան: Տաղանդաւոր արուեստագիտուհին սոյն դրական ցերեկոյթը համեմեց Ռուբէն Սեւակի քանի մը բանաստեղծութիւններու եւ նամակներու հոգեչունչ ընթերցումով: Նչենք նաեւ թէ Անահիտ Թոփչեան 1988–ին արժանացած է Ռ. Սեւակ դրական մրցանակին, անոր գործերուն բարձրարուեստ մեկնաբանութեանը համար, եւ այժմ կը յայտնաբերէ նոր տաղանդներ դրական ասպարէզին մէջ, դրի առնելով պատմուածքներ:

Բեմ հրաւիրուեցաւ բանաստեղծ – դրագէտ աղջիկը Շամիրամ Սեւակ, որ յուզմնախառն ուրախութեամբ յայտնեց իր չնորհակալութիւնները բոլոր դերասաններուն:

Այս հետաքրքրական եւ չահեկան հանդիսութեան փակման խօսքը արտասանեց՝ հարաւային Ֆրանսայի Հայոց Հայրապետական Պատուիրակի փոխանորդ՝ Տարօն Եպիսկոպոս Ձէրէճեան, որ բերելով վարդանանցի օրինակը՝ ժողովուրդին կոչ ըրաւ խուսափիլ անցեալի սխալներէն:

Սահակ – Մեսրոպ Մշակոյթի կեդրոնի վարուժան Պոզամեան սրահին մէջ, Մայր Եկեղեցւոյ Տիկնանց Օժանդակ Մարմնի կողմէ պատրաստուած ճոխ սեղաններու չուրջ բոլոր ներկաները չարունակեցին իրենց մտերմիկ խօսակցութիւնները, երկար ատեն, եւ կեդրոնէն հեռացան նահատակ բանաստեղծի մը հանդէպ իրենց յարգանքը եւ խղճի պարտականութիւնը կատարած ըլլալու հոգեկան բաւարարութեամբ եւ սրտի գոհունակութեամբ:

ԱՐՓԻ ԹՈՒՈՑԵԱՆ

ԽԱՉԻԿ ԵՐԼՄԱԶԵԱՆ

ՁԱՅՆԵՐ ԳԱՒԱՌԷՆ

ՎԱՐԴԱՆԱՆՑԻ ՇԱԲԱԹ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

10 – 12 տարի առաջ Մարսէյլի մէջ վարդանանքը կը տօնուէր եկեղեցական արարողութիւններէ դուրս, ղպրոցներու միասնական մասնակցութեամբ՝ հանդէսով մը, Ս. Թարգմանչաց Մայր եկեղեցւոյ սրահին մէջ, այն ժամանակուան հոգեւոր հովիւ Գարեգին Արք. եպիսկոպոս Պէճճանի (աժմու Գերմանիոյ առաջնորդ) կազմակերպութեամբ եւ հովանաւորութեամբ: Այդ շրջանը տեւեց մի քանի տարի, Գարեգին Արք.ի մեկնումէն վերջ ունեցանք երկար դադարի շրջան մը, բայց ահա կը տեսնենք վերակենդանացում մը դաղութին մէջ:

Այս անգամ Հարաւային Ֆրանսայի Հայրապետական Պատուիրակի Փոխանորդ Տարօն Եպիսկոպոս Ճէրէճեանի փափաքով եւ կարգադրութեամբ կազմակերպուեցաւ Վարդանանցի շաբաթ մը դանազան եկեղեցիներէ ներս: Նպատակ ունենալով հաւատացեալներու կողքին, իմանալու երիտասարդ եւ չափահասներու վերապրեցնել, փոխանցել Վարդանանցի հոգին, դաղափարը, պատգամը: Զեռնարկին կատարելագործման համար շաբթուան ընթացքին ամէն եկեղեցւոյ մէջ տօքթոր Ալպէր Խաղինէճեան (Ֆրանսերէն) մեկնաբանեց Աւարայրի պատերազմը: Սոյն պարտականութիւնը դիտումնաւոր յանձնուած էր ոչ հոգեւորական բայց Աստուածաբանութեան հմուտ անձի մը, քաջալերելու համար աշխարհականներու գործօն մասնակցութիւնը եկեղեցիին ներս:

Այդ հանդիսութիւններու շարքը սկսաւ փետրուար 15–ին Ս. Փրկիչ (Լա Սիոթա) եկեղեցիով, ապա Հինդշաբթի, փետր. 19–ին առաւօտուն Ս. Թարգմանչաց Մայր եկեղեցւոյ մէջ եւ նոյն օրը ժամը 17–ին Պօմոնի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ մէջ: Հոս էր որ ձեռնարկը հասաւ իր նպատակակէտին: Նախ չեչտենք թէ եկեղեցին լեցուած էր խուռներամ, որ արդիւնքն էր թէ՛ հայահոծ թաղ մը ըլլալուն, եւ թէ՛ վարչական – հոգեւոր հովիւ միասնական աշխատանքին: Պատարագի ներկայ էր Համազգայինի դպրոցի աշակերտութիւնը, որ ունկնդրեցին յետոյ օրուան խմասրը տօքթոր Ա. Խաղինէճեանէն, մասնակցութիւնը բերաւ վարդանանցի նուիրուած երկու երգերով գլխաւորութեամբ տնօրէնուհի՝ Տիկին Լուսին Մալիքեանի:

Վարդանանցի շաբթուան արարողութիւնները չարունակուեցան փետրուար 21, Շաբաթ, Ս. Անթուանի Ս. Թադէոս – Բարթողիմէոս եկեղեցիով եւ վերջ դտան փետրուար 22, Կիրակի, Ս. Թարգմանչաց Մայր եկեղեցւոյ մէջ կատարուած Բուն Բարեկենդանի արարողութեամբ:

Գնահատելի ձեռնարկ մը, բայց արդեօք ինչո՞ւ կը բացակայէին կարգ մը եկեղեցիներ:

ԱՆԻ ՅՈՎՍԷՓԵԱՆ

«ԳԻՐՔԻ ՄԸ ՀՐԿԻԶՈՒՄԻՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ»

«Պատմութիւն եւ ընկերութիւն» ամսաթերթին փետրուարի թիւին մէջ Ռ. Ն. Պալի պատմած է թէ ինչպէս Ֆ. Վէրֆէլի «Մուսա լերան 40 օրերը» 1935–ին հրկիզուած է Պոլսոյ մէջ, Հայերու կողմէ: Նոյն թուականին երբ լուր հասած է թէ վէպը ԱՄՆ–ու մէջ չարժանկարի մը ժապաւէնին նիւթ պիտի ըլլայ, թուրք մամուլը խիստ հակազդեցութիւն ցոյց տուած է: Պայքարը տարիներ տեւած է, մինչեւ որ վերջապէս 1982–ին նիւթը տեսապրուած է հեռատեսիլի համար:

Ռ. Ն. Պալի կ'ըսէ թէ վէպը տեսապրելու ծրագիրը թրքական թերթերու կողմէ բացուած լայն պայքարով մը չէ սահմանափակուած. այդ մամուլը նաեւ ուղած է որ Թուրքիոյ հրեայ եւ հայ համայնքները եւս հակազդեցութիւն ցոյց տան: Այդ ակնկալութեան անսալով, Հայեր հաւաքոյթ մը կազմակերպած են 1935 Դեկտեմբեր 15–ին Փանկալթըի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցիին պարտէզը ուր հրկիզած են Վէրֆէլի մեծադիր մէկ լուսանկարն ու գիրքը: Հրկիզումին մասնակցած է «Ազդարար» եւ «Նոր Լուր» թերթերու խմբագիրը Աչոտ Քէչեան: Իսկ թաղական խորհուրդէն Արամ Ասլան ճառ մը արտասանած ու նզոված է թրքութիւնը վարկաբեկողները: Լուսանկարին ու գիրքին հրկիզումէն եառ, «Թրքահայ մտաւորականներ»ու անունով Ա. Քէչեան եւ Ա. Ասլան հեռագրով մը արարքը տեղեկացուցած են Ներքին Նախարարութեան:

«Ակօս» նիւթը առած է «Գիրքի մը հրկիզումին պատմութիւնը» խորագրով եւ հրկիզումի հաւաքոյթէն լուսանկար մըն ալ հրատարակելով (փետրուար 6):

ԳԱՂՈՒԹՔ ԳԱՂՈՒԹ

ՊԷՅՐՈՒԹի Ազգային Աքսոր Գատարճեան վարժարանի մանկապարտէզի բակին մէջ, փետրուար 6–ին բացումը կատարուած է Հայ գիրքի եռօրեայ ցուցահանդէս–վաճառքի մը նախաձեռնութեամբ վարժարանին տեսչութեան: Բացման խօսքը արտասանած է ուսուցչուհիներէն՝ Լենա Քիւճիւքեան: Գործադրուած է պետրուհասական բաժին մը: Զեռնարկին աւարտին ալ խօսք առած է Հայր Մասիս Զոպուկեան:

ԹՈՐՈՆԹՈՑի Հայ կեդրոնի սրահին մէջ, Յունուար 25–ին տօնակատարութիւն մը տեղի ունեցած է Հ.Օ.Մ.–ի օրուան եւ տեղւոյն Ռուբինա մասնաճիւղին 35–ամեակին առթիւ: Բացման խօսքը արտասանած է Նայիրի Շահինեան, Հ. Յ. Դ. Սողոմոն Թէհլիրեան կոմիտէի անունով խօսք առած է Գրիգոր Շիթիլեան: Ռուբինա մասնաճիւղի խօսքը փոխանցած է Արփի Աճէմեան որ մանրամասնօրէն պարզած է մասնաճիւղին 35–ամեայ գործունէութիւնը:

ՄՈՆՐԻԱԼԻ Հայ կեդրոնի Ա. Ահարոնեան սրահին մէջ, Յունուար 24–ին տեղի ունեցած է Հ.Օ.Մ.–ի Գանատայի Շրջ. Վարչութեան սեմինարը Քէպէքի մասնաճիւղերուն համար: Բարի գալուստի խօսքը արտասանած է Տիկին Աննա Պուլկարեան եւ ներկայացուցած է օրուան դասախօսը՝ Փրոֆ. Էրիք Զիլինկիրեան: Ան տեսութիւն մը ներկայացուցած է ուր ղեկավարութեան ձեւը եւ տեսակը կը փոխուին կազմութեան համեմատ եւ ղեկավարող տարրին հասունութեան կամ կարողութեան չափով:

ՄՈՆՐԻԱԼԻ Ս. Յակոբ Մայր Եկեղեցւոյ Շաբաթօրեայ վարժարանի Բաղրամեան թատերասրահին մէջ, փետրուար 14–ին տեղի ունեցած են Վարդանանցի եւ Բարեկենդանի զոյգ տօնակատարութիւնները նախաձեռնութեամբ վարժարանին տնօրէնութեան եւ կազմակերպութեամբ ուսուցչական կազմին Տիկիններ՝ Աւետիքեանի եւ Փալանճեանի: Բացման խօսքը արտասանած են Թ. կարգէն Շողիկ Մարունեան եւ Թինա Նալպանտեան: Աշակերտները դասարան առ դասարան արտասանած են «Քաջն Վարդանին» նուիրուած ոտանաւորներ, նաեւ միասնաբար երգած են, կենդանի պատկեր ներկայացուցած են եւայլն, եւայլն:

ԹՈՐՈՆԹՈՑի Հայ կեդրոնի սրահին մէջ, փետրուար 14–ին տեղի ունեցած է սիրերգութեան երեկոյթ մը Սէն – Վալանթէնի օրուան առթիւ, նախաձեռնութեամբ Համազգայինի Գլաձոր մասնաճիւղին եւ Հայ Կեդրոնին: Մարթիկ Մնացականեանի բարի գալուստի խօսքէն եւ ճաշի սպասարկութենէն եառ, եղած են երգեր եւ արտասանութիւններ:

ՏԻԳՐԱՆ ԶՈՒՀԱՃԵԱՆ ՀԵՏԱԶՕՏԱԿԱՆ ԿԵԴՐՈՆԻ ՀԱՍՏԱՏՈՒՄ

Հաճոյքով կը տեղեկանանք Փարիզի մէջ հաստատումը Զուհաճեան հետազօտական կեդրոնի մը՝ Centre de recherches Tchouhadjian անունով, նախաձեռնութեամբ դերասան բեմադիր Ժիրայր Բաբազեանի, կեդրոնը կը վայելէ նախագահութիւնը Ֆրանսահայ պատմաբան եւ մաթեմաթիկոս Գլօտ Ազմէն Մութաֆեանի, հիմնադիր միւս անդամներն են՝ Տիկին Սիլվի Պաղտասարեան եւ Սթեֆան Անդրէ:

Զուհաճեան կեդրոնին հիմնական նպատակը պիտի ըլլայ պաշտպան հանդիսանալ առաւելաբար արեւմտահայ երաժշտա–թատերական ժառանգութեան, «կորսուած» կամ անմատչելի մնացած ձեռագիրներն ու երաժշտական ընդհիրները ժամանակի ընթացքին մատչելի դարձնելով ոչ միայն հայութեան այլ մանաւանդ միջազգային երաժշտա – թատերական շրջանակներուն:

Զուհաճեան կեդրոնը կ'առաջնդրէ մասնագիտական ուսումնասիրութեան ենթարկել ու գիտականօրէն վերականգնել արեւմտահայ երաժշտա – թատերական ժառանգութեան մաս կազմող հեղինակներու գործերը, ինչպիսիք են, օրինակի համար՝ Տիգրան Զուհաճեանը, Յակոբ Պարոնեանը, Երուանդ Օտեանը, Լեւոն Շանթը եւ ուրիշներ, հետեւեալ կերպով.–

1 – Հետազօտել ու յայտնաբերել բազմաթիւ ձեռագիրներ որոնք «կորսուած» կը նկատուին կամ հրապարակի վրայ կը յայտնաբերուին միայն անկատար կրկնօրինակներով, ինչպիսին է պարագան, օրինակ, Զուհաճեանի «Ինտիանա» օփերային:

2 – Մշակել եւ քնատիպ օրինակով վերականգնել հրատարակուած ձեռագիր գործեր որոնք անգործածելի վիճակով կը մնան անհատներու մօտ կամ Հայաստանի եւ այլ երկիրներու թանգարանային ֆոնտերուն մէջ:

3 – Անհրաժեշտութեան պարագային թարգմանել թարգմանութիւն պահանջող գործերը: Վերածել զանոնք հայերէնի՝ եթէ թրքերէն կամ իտալերէն գրուած են – ինչպէս են Զուհաճեանի գործերը– կամ անգլերէնի ու ֆրանսերէնի վերածել եթէ անոնք գրուած են հայերէն:

4 – Զանգուածային ծանօթացման համար հրատարակել անտիպ կամ վերականգնուած գործերը եւ մատչելի դարձընել զանոնք հայ թէ օտար մասնագէտներու եւ հետաքրքրուողներու:

Առ ի տեղեկութիւն պէտք է յայտնել թէ կեդրոնիս առաջին ծրագիրը կը հանդիսանայ վերականգնումը Տիգրան Զուհաճեանի «Արշակ Բ.» օփերային որ յօրինուած է 1868–ին առաջին անգամ իտալերէն լիպրեթթոյով: Սոյն աշխատանքին միասնաբար ձեռնարկած են դաշնակահար – երաժշտագէտ Հայկ Աւագեանը, եգիպտոսէն եւ կեդրոնիս տնօրէնը՝ Ժիրայր Բաբազեան որ կը գրաւի գործին թարգմանական եւ թատերագիտական երեսներով:

Այս առիթով Զուհաճեան կեդրոնը կոչ կ'ուղղէ հայ երաժշտա – թատերական աւանդութեամբ գրաղող բոլոր մասնագէտներուն որ կապ հաստատեն Զուհաճեան կեդրոնին հետ, եթէ կրնան որեւէ կերպով օգտակար հանդիսանալ, օրինակ անյայտ մնացած ձեռագիրներ տրամադրելով կամ մատնանչելով, եւ կամ ի հարկին նիւթական օժանդակութիւն ընծայելով: Նոյնպէս կրնան դիմել փոխադարձ կարգով, բոլոր այն մասնագէտները որոնք կը փափաքին օգտուիլ տարուող գիտական աշխատանքներէն կամ կը ծրագրեն յանձնարարութիւններ կատարել բեմադրելի կամ հրատարակելի գործերու համար:

Դիմել՝ Ժիրայր Բաբազեանին, հետեւեալ հասցէով. –

Gerald Papasian
Centre de Recherches Tchouhadjian
32 bis, rue des Trois Frères
75018 Paris France
Tél 01 42 64 48 95
Fax 01 42 64 10 18

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՑ ԿԵԱՆՔԷ

ԺԹ.

Ուսուցիչը գլուխը դարձուց դէպի ճայնը եկած կողմը, եւ ճանչցաւ իր բարեկամը՝ Պր. Սիսակը, որ առանձինն նըստած էր:

Սիսակ 25 տարեկան երիտասարդ մըն էր, եւ վաճառատան մը մէջ պաշտօնեայ, զուարթ, բարեմիտ, հետաքրքիր ու չատախօս մարդ մը, Թորգոմ մտաւ սրճարանէն ներս:

– Եկո՛ւր, նստէ՛, սուրճ մը խմէ՛ առանց արկեց Սիսակ:

– Ճաշելու կ'երթամ, ըսաւ ուսուցիչը:

– Դեռ չե՞ս ճաշած:

– Ո՛չ:

– Անանկ է նէ, օղի մը թող բերեն:

– Աղէկ կ'ըլլայ:

– Այս առեն ի՞նչ կ'ընես կոր փողոցները: Ճանը՛մ, քեզ պղրոցէն հանե՞ր են ... ինչո՞ւ չես բողոքեր կոր ... ասանկ անիրաւութիւն կ'ըլլա՞յ ...

Այս բոլոր հարցումներուն իբրեւ պատասխան ուսուցիչը հանրապետութեան պատմութիւնը ըրաւ, գրպանէն հանեց կարդաց զայն եւ ըսաւ.

– Ահիկա ստորագրել տալու համար կը պտըտիմ կոր:

– Կեցցե՛ս, չատ աղէկ կ'ընես, ամէնքն ալ կը ստորագրեն, վատահ եղիր, պատասխանեց Սիսակ: Գրիգորիկ աղային ստորագրել տուի՞ր:

– Ո՛չ տակաւին:

– Անոր տո՛ւր, անպատճառ կը ստորագրէ:

– Պիտի երթամ:

– Ռափիկ աղային տարիր հարկաւ:

– Դեռ անոր ալ չզացի:

– Զարմանալի մարդ ես, աչքը գոյ կը ստորագրէ, քեզի չատ կը սիրէ Ռափիկ աղան:

– Գիտեմ: Բայց դեռ ժամանակ չունեցայ, այսօր պատրաստուեցայ հանրապետութիւնը:

– Մինչեւ հիմա որո՞ւ տարիր:

– Մարթիկ աղային, Ակոբճան աղային, Սիմոն աղային:

– Հարկաւ ստորագրեցին:

– Ոստացան պիտի ստորագրեն. պատասխանեց ուսուցիչը թեթեւ վարանումով մը:

– Անշո՛ւշտ պիտի ստորագրեն, գոչեց Սիսակ, իրենց պարտականութիւնն է ... Ի՛յ, Ղուկաս էֆէնտիին գացի՞ր: Անոր ստորագրութիւնն ալ պէտք է, թաղին եւ բեւելինեցիներէն է եւ անպատճառ կը ստորագրէ, որովհետեւ Մարգար էֆէնտիին հետ չատ աղէկ է՛:

– Ամէնուն ալ պիտի երթամ ...

– Ժամադործ Ղուկաս աղան ալ մի՛ մոռնար, ան ալ մենէ է, դիտցած ըլլաս ...:

Եւ Սիսակ, հետզհետէ 20–ի չափ անուններ յիշեց, եւ ստիպեց իր բարեկամը որ անոնց դիմումը ընէ անպատճառ: Ուսուցիչը խոստացաւ, յետոյ իր բարեկամին դառնալով ըսաւ.

– Հիմակուհիմա դո՛ւն ստորագրէ դոնէ ...

– Ճանըմ, դուն ինծի թո՛ղ, ըսաւ Սիսակ:

– Ինչո՞ւ համար, դուն ալ թաղեցի չե՞ս:

– Թաղեցի եմ, բայց խնդրին մէջ ուրիշ բան կայ ... Թափւոր էֆէնտիին ալ դնա՛, անպատճառ կը ստորագրէ:

– Հարկաւ պիտի երթամ ... դուն մէյ մը քու ստորագրութիւնդ դիր տեսնեմ ...:

– Դուն ինծի ձգէ՛ կ'ըսեմ կոր, պնդեց Սիսակ:

– Բայց պատճառը բացատրէ՛ դոնէ:

– Ամէն բան չեմ կրնար ըսել քեզի ... իմ ստորագրելս, յարմարութիւն չառներ ... խահվէնճի Մինասին ստորագրել տո՛ւր ...

– Չէ՛ տակաւին:

– Աղէկ միտքս եկաւ, սա մեր Կուռնիկ աղային ստորագրել տանք: Կուռնիկ աղան տէրն է այն սրճարանին ուր նստած ենք:

– Կուռնիկ աղա՛, քիչ մը հո՛ս եկուր, գոչեց Սիսակ:

(Շար. 115)

(Շար. Ա. Էջէն)

ուրիշներու կարգին Պապին կողմէ։ Կը տառապէր Թոքի խլիրդէ։ Իւղորը կը վըկայեն որ կարգինալ Ժան Պալան ողջամիտ, անշահախնդիր, քաջ հոգեւորական մըն էր։

ԱԼԺԵՐԻՈՑ Մէհէալի չրջանը, նախապահ Զերուալի այցելութենէն քանի մը ժամ առաջ երկու սպանդ եւս դրծուած է։ Ութ հոգի սպաննուած են Փետրուար 28–էն Մարտ 1–ի լուսնալիք գիչերը, եօթը ուրիշներ ալ մորթուած էին նախորդ գիչերը։ Մարտ 1–ին, Զերուալ այդ տեղ է որ որոշած էր ներկայացնել «վերակառուցման ազգային ծրագիրը» մը։ Առիթէն օգտուելով ազդարարութիւն մը ըրաւ այն անձերուն որոնք կրօնքը կը շահագործեն քաղաքական նպատակներով։

ՇԱՌԹի մէջ, Մարտ 1–ին, Հելմութ Քոհլ ներկայ եղաւ արբայ Ֆրանց Սթոքի մահուան 50–ամեակի արարողութեան։ «Դիմոնքի մատրանապետ»ը մկրտուած արքան, ձեռնադրութենէն ետք 1932–ին, պաշտօնով նշանակուած էր Փարիզ դեսպան կաթողիկէ առաքելութեան մօտ եւ դրաման չրջանին կ'այցելէր բանտերը հոգեկան մխիթարութիւն բերելու համար դատապարտուած դիմադրականներուն։ Քոհլ ճչդած էր որ իր այցելութիւնը «անձնական եւ կրօնական» բնոյթ ունէր։

ՍԻՏԱՆ մեծ համեմատութիւններու հասած է գլխաւորաբար փարիզեան արուարձաններու մէջ եւ Սէն – Սէն Տընիի նահանգը ամէնէն վարակուածն է եւ հոն է որ հիւանդներու թիւն ալ օրէ օր կ'աւելնայ, մանաւանդ կիներու մօտ։ Իլ տը Ֆրանս–ը ամբողջ երկրին հիւանդներուն 50%–ը կը հատահատէ։

ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ՇԱՐԺԱՆԿԱՐի մրցանակները – սեզարները – թաչխուեցան Փետր. 28–ին Շան դ'Էլիզէի Թատրոնը։ Լաւագոյն դերասանուհին նկատուեցաւ Ազնան Ասքարիա, Ռոպէր Կէտիկեանի Մարիուս եւ Ժանէթ Փիլմին մէջ կատարած իր դերին համար, լաւագոյն դերասանի մրցանակը ստացաւ Ամարէ Տիւսոլիէ (Օն գոնէ լա չանսոն), լաւագոյն 2–րդ դերերու մրցանակներուն արժանացան Ժան – Փիէր Պաքրի եւ Անիէս Ժաուի (Օն գոնէ լա չանսոն), լաւագոյն բեմադրիչի մրցանակը ստացաւ Լիւք Պէսոն (Սէնքիէմ Էլէման), լաւագոյն Ֆիլմը նկատուեցաւ Օն գոնէ լա Շանսոն (Ալէն Ռէնէ), միչտ նոյն Ֆիլմը արժանացաւ լաւագոյն բեմանիւթի մրցանակին, այլ մրցանակներէ զատ (երաժըչտութիւն, յարդարում, հագուստեղէն եւայլն) պատուոյ սեզարները չնորհուեցան Մայքըլ Տըկլասի, Գլինթ Իսթվուտի եւ Ժան – Լիւք Կոտարի։

ԼՈՆՏՈՆի փողոցներու մէջ, Մարտ 1–ին, 250 հազար ցուցարարներ տողանցած են պաշտպանելու համար գիւղացիական իրաւունքները։ Գլխաւոր ըղդատատճառ եղած է հալածիչ որսորդութիւնը արգիլող օրինագիծի մը ծրագիրը։

ՌՈՒՍԱՍՏԱՆի Նիքոլա Բ. ցարը եւ իր ընտանիքը, եօթը տարիներու բանակէն ետք եւք, պիտի թաղուին Ս. Պետերսբուրգի Ս. Կատարինէ մայր տաճարը, ուր թաղուած են ցարերը Մեծն Պետրոսէն ի վեր, Յուլիս 17–ին, այսինքն ճիշդ ու ճիշդ 80 տարի ետք այն օրէն երբ բոլչեւիկները սպաննած են ամբողջ ընտանիքը։

«ԱԴՐԲԵՋԱՆ ԿԸ ԿՈՐԾԱՆԷՐ ԵԹԷ ԶԻՍ ՍՊԱՆՆԷԻՆ» Կ'ԸՍԷ Հ. ԱԼԻԵԻ

Վերջին չրջանին բաւական լարուած են Բաքու – Անգարա յարաբերութիւնները, նախագահ Ալիեւի դէմ սարքուած մահափորձի մը Թուրքիոյ ղեկավար դասէն որուած կարեւոր նեցուկին պատճառով։ Մամուլի բազմաթիւ յօդուածներով, իշխանութեան դէմքերու հետ բազմիցս չօշափուելէ նիւթը, կարեւոր բացայայտումներ բերելով։

Թրքական հեռատեսիլի Տէ կայանէն ալ Փետրուար 26–ի երեկոյին հեռարձակուած է Բաքուի մէջ նախագահ Ալիեւի հետ կատարուած հարցազրոյց մը, նոյն նիւթին մասին։

Ադրբեջանի նախագահը ըսած է թէ հարցին արմատները կ'երկարին մինչեւ 1994 թուականը երբ քարիւղի համաձայնութիւն մը կնքուած էր Թուրքիոյ հետ, ինչ որ կարգ մը չրջանակներու անհանդըստութիւն պատճառած էր։ Իրեն ընդդիմադիր դէմքեր խլրտումները հրահրած էին այն տպաւորութիւնը ձգելու միտումով թէ իր դիրքը չատ զօրաւոր չէ։ Սակայն 500 հազար ցուցարարները զօրակցութիւն յայտնած էին իրեն։ Ցետոյ, յաջորդ տարին ձկվատով եղբայրները կրկին մահափորձ կազմակերպելու ձեռնարկեցին, ինչ որ Ալիեւի լուր տրուեցաւ Թուրքիոյ նախագահ Տէմիրէլի կողմէ։ Դաւադիրները ձերբակալուեցան ու գլխաւոր պատասխանատուն՝ Ի. Տէմիրտոլ Թուրքիոյ խնդրանքով Անգարա դրկուեցաւ, փոխանակ դատուելու Բաքուի մէջ։

Ալիեւ կ'ըսէ որ մեծապէս զղջացած է արտօնած ըլլալով անոր մեկնումը, քանի որ մինչեւ այսօր ան դատարան չէ հանուած։ Ինք վստահ է որ այդ անձը կապեր ունէր նախկին նախագահներ Մութալիպովի, Էլչիպէյի ու նաեւ Թուրք քաղաքական դէմքերու հետ։ Լրագրողները երբ հարց կուտան թէ ի՞նչ կը պատահէր եթէ մահափորձը յաջղէր, Ալիեւ կը պատասխանէ. «Ադրբեջանը կը կործանէր եթէ զիս սպաննէին»։

Երբ զրուցավարները պնդած են որ դաւադիրներուն Թուրքիոյ կապերուն մասին բացայայտումներ ընէ, Ալիեւ խուսափած է անուն տալէ ու ըսած՝ միայն. «Դուք կրահեցէք»։ Թուրք լրագրողները այն տպաւորութիւնը ունեցած են որ Ալիեւի ակնարկութիւնները թիրախ ունին նախկին վարչապետ Թ. Չիլէրը։

Ցայտագրին վերջաւորութեան Ալիեւ կը չեշտէ թէ հակառակ այս բոլորին, ոչինչ փոխուած է Թուրք ժողովուրդին հանդէպ իր սիրոյն մէջ։

ՀՕԿՈՒՄ ԵՒ ՔԱՐՈԶ

Փարիզեան Շրջանի
Հայաստանեայց Առաքելական
Եկեղեցիներուն Մէջ
Մասնակցութեամբ
Բոլոր Եկեղեցականներու

ՄԵԾ ՊԱՀՔի ամբողջ տեւողութեան, փարիզեան Շրջանի մեր եկեղեցիներուն մէջ, Ուրբաթ երեկոները, ժամը 7–ին Հոկտեմբի՝ «խաղաղական» եւ «Հանգըստեան» ժամերգութիւնները կը կատարուին եւ աւուր պատշաճի քարոզ կը տրուի։

Հոկտ. կը կատարուի յաջորդաբար. –
Ուրբաթ, Մարտ 6, ԺԲ. օր Մեծի Պահոց
Ալֆորվիլի
Ս. Պօղոս – Պետրոս Եկեղեցւոյ մէջ
Ուրբաթ, Մարտ 13, ԺԹ. օր Մեծի Պահոց
Իսի – լէ – Մուլինոյի
Ս. Մարիամ Աստուածածին Եկեղեցւոյ մէջ
Ուրբաթ, Մարտ 20, ԻԶ. օր Մեծի Պահոց
Շաւիլի
Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ մէջ

ՍԷՆ–ԺԵՐՈՄ Ս. ՍԱՀԱԿ–ՄԵՍՐՈՊ

ՍԷՆ – ԺԵՐՄ Ս. Սահակ – Մեսրոպ եկեղեցւոյ թաղականութիւնը կը ծանուցանէ Քառասնորդաց Մեծ Պահոց չորեքշաբթի երեկոյեան ժամը 5–ին Հոկտեմբի արարողութիւն կը կատարուի։

Չորեքշաբթի, Մարտ 4, ժամը 17–ին
Չորեքշաբթի, Մարտ 11, ժամը 17–ին
Չորեքշաբթի, Մարտ 18, ժամը 17–ին
Չորեքշաբթի, Մարտ 25, ժամը 17–ին
Չորեքշաբթի, Ապրիլ 1, ժամը 17–ին

Արարողութիւնը կը կատարէ եւ կը քարոզէ Եկեղեցւոյս Հոգեւոր Հովիւ՝
ՎԱՉԷ Ծ. ՎՐԴ. ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

ԲԱՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

Ս. Խաչ Դպրեվանքի եւ Հայ Բարեգործական Ընդհանուր Միութիւններու կազմակերպութեամբ տեղի կ'ունենայ բանախօսութիւն մը՝ «Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ Էքիստոնէացման 1700–ամեակի պաշտօնական ճանաչումը»։

Կը բանախօսէ՝
Պոլսոյ պատրիարքութեան լիազօր ընդհ. փոխանորդ Պատ. Կրօնական Ժողովի Ատենապետ՝
ՄԵՍՐՈՊ ԱՐՔ. ՄՈՒՍԱՖԵԱՆ
Ուրբաթ, Մարտ 13, ժամը 20·30–ին

Հասցէ. –
118, rue de Courcelles. Paris 17e
(Métro Courcelles)

Մուտքը ազատ է։

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

DIMANCHE 8 MARS A 15H
A LA MAISON DE LA CULTURE
ARMENIENNE DE VIENNE

PROJECTION VIDEO
DU

VOYAGE EN ARMENIE
ET AU KARABAGH
DU 21 AOUT AU 4 SEPTEMBRE 1997

organisé par la section SEVAN de Vienne
à l'occasion du jumelage entre
la section de Vienne et la section
«HOKH» de Goris

à lissue de la projection un cockail
sera offert
— ENTREE GRATUITE —

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԱԽԱԳԱՀԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ԱՌԸՆՉՈՒԹԵԱՄԲ

Սիրելի հայրենակիցներ,

Ֆրանսիայում Հայաստանի Հանրապետութեան դեսպանութիւնը յայտնում է, որ ս. թ. Մարտի 16–ին կը կայանան ՀՀ նախագահի արտահերթ ընտրութիւնները։

Համաձայն ՀՀ կենտրոնական յանձնաժողովի որոշման ՀՀ նախագահի ընտրութիւնները Ֆրանսիայում գտնուող ՀՀ քաղաքացիների համար տեղի կ'ունենան Փարիզում ՀՀ դեսպանութեան չէնքում Մարտի 16–ին ժամը 8–ից մինչեւ ժամը 22։

ՀՀ նախագահին ընտրելու իրաւունք ունեն Ֆրանսիայում գտնուող ՀՀ դեսպանութիւնում հաչուառման կանգնած այլ պետութեան քաղաքացիութիւն չունեցող, 18 տարին լրացած, ընտրական իրաւունք ունեցող Հայաստանի Հանրապետութեան քաղաքացիները։

Ընտրութիւններին կարող են մասնակցել նաեւ ընտրութիւնների օրը Ֆրանսիայում գտնուող ՀՀ բոլոր քաղաքացիները անկախ Ֆրանսիայում իրենց կացութեան կարգավիճակից, որոնք կարող են ներդրաւուել նախընտրական ցուցակներում մինչեւ ընտրութիւնների օրը ներառեալ։

Ընտրութիւններին խնդրում ենք ներկայանալ անձը հաստատող փաստաթուղթով (ՀՀ քաղաքացու կամ նախկին ԽՍՀՄ արտաքսահմանեան անձնագրեր)։

Բոլոր տեղեկութիւնների համար խնդրում ենք դիմել Ֆրանսիայում ՀՀ դեսպանութիւն։

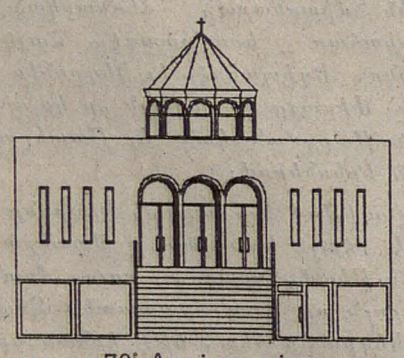
Հասցէն. –
9, rue Viète — 75017 PARIS
Հեռաձայն. –
01 – 42 – 12 – 98 – 00
01 – 42 – 12 – 98 – 02

ՋԱՀԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Համազգայինի անձնուէր գործիչ եւ կրթական մշակ Սուրէն Շանթի մահուան առիթով, Համազգայինի Փարիզի մասնաճիւղը իր խորին ցաւակցութիւնները կը յայտնէ հանգուցեալի հարազատներուն։

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑ ԽԱՉ–ի Մարաէյլի չորս մասնաճիւղերու վարչութիւնները ընդհանուր ժողովի կը հրաւիրեն բոլոր ընկերուհիները Շաբաթ, Մարտ 7, ժամը 14·30–ին Մշակոյթի Տան մէջ։ Կարեւոր օրակարգ։ Պատգամաւորական ժողովի պատրաստութիւն եւ զանազան հարցեր։ Բոլորի ներկայութիւնը անհրաժեշտ է։

20e Anniversaire

L'EGLISE EVANGELIQUE ARMENIENNE
D'ISSY-LES-MOULINEAUX
a le plaisir de vous inviter à

70e Anniversaire

3 CONFERENCES EXCEPTIONNELLES sur le thème

«La Foi, l'Espérance et l'Amour»

Avec l'évangéliste Aram STEPANIAN
Archidiacre de l'Eglise Apostolique Arménienne de Boston (U.S.A.)
et Rédacteur de la Revue «La Voix de l'Eglise Arménienne»

MARDI 10, MERCREDI 11, JEUDI 12 MARS à 20 heures 30
28, avenue Bourgain — 55, avenue Victor Cresson

ANIMATION MUSICALE: chorale, solo, chants des jeunes.

A L'OCCASION DE SON 10EME
ANNIVERSAIRE
L'ASSOCIATION CULTURELLE
« *N A R E G* »
organise son

GRAND BAL ANNUEL

au Casino d'Enghien-les-Bains
«*Espace et Prestige*» —
Salon La Pergola
LE 7 MARS
DINER DANSANT
animé par l'*Orchestre «ANI»*
Avec l'aimable participation
de *Nareg DOURIAN*
Attractions •
Surprises •
Rencontres jeunes •
Cocktail à partir de 20 heures 30
Musique et danse jusqu'à l'aube!
— Participation aux frais: 300 F. —
Entrée jeunes à partir de 23h.
Réservations au :
01. 34. 12. 84. 45 & 01. 39. 89. 63. 06
— *P a r k i n g* —

ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՄԱՐՏ 4
MERCREDI
4 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ _ ԹԻՒ 19·326 Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN 73e ANNEE — N° 19.326

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ԱՐՑԱԽ

«ՍՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մաս 2 / 3)

ՆԱԽԸՆՏՐԱԿԱՆ ՊԱՏԿԵՐԸ

Փետրուար 20–էն 22, Երեւանի մէջ կատարուած հարցախոյզի մը համաձայն առաւելագոյն նիւերն ունին երկու թեկնածուներ՝ Կարէն Դեմիրճեան եւ Ռոպէր Քոչարեան, զրեթէ հաւասար 35%–ի չուրջ: Կը թուի որ Վազգէն Մանուկեան չատ հաւանաբար չի կրնար 2–րդ փուլի անցնիլ, բայց իր ստացած ձայները (չուրջ 20%) մեծ պղեգութիւն կրնան ունենալ վերջնական արդիւնքին վրայ: Կ. Դեմիրճեանի այս անակնկալ դիրքը կը բացատրուի ժողովուրդին մէկ հատուածին խորհրդային չրջանի հանդէպ ունեցած կարօտախտով: Հեռատեսիլի «Հինգշաբթի» յատուկ ելոյթ ունեցած է Ռ. Քոչարեան որ պարզած է իր ծրագրերը: Հաղորդումը ամբողջութեամբ դիտած է բնակչութեան 38,2%, մասամբ դիտած է 24,2%–ը, չէ դիտած 19,8%–ը:

*
**

ԷԼԷՆԱ ՊՈՆԵՐ
ՂԱՐԱԲԱՂԻ ՄԱՍԻՆ

Ա. Սախարովի այրին որ ներկայիս Պոսթըն կ'ապրի, ռուսական թերթի մը տըրուած հարցազրոյցին հերքած է այն լուրերը թէ ամուսինը իր ազդեցութեան տակ էր Ղարաբաղի առընչուած հարցերուն մէջ: Ե. Պոնէր ըսած է թէ Ա. Սախարով իրենց ծանօթութենէն առաջ ծանօթ էր Ղարաբաղի հարցին եւ լաւ դիտէր 1915–ի եղեռնի իրողութիւնը: Հարցազրոյցը ան աւարտած է կոչ ընելով որ ղերիվեր դասուի ազգերու ինքնորոշման իրաւունքը:

*
**

ՍՈՒՄԳԱԻԹԸ՝
Ա.ՀԱԻՈՐ ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ

«Իզվեստիա» վերջին թիւերէն մէկուն մէջ այսպէս կոչած է Սումգայիթի Հայերու կոտորածը եւ զայն համարած խորհրդային երկրին քայքայումին սկիզբը: Ըստ յօդուածին, պետութեան ղեկավարները կը ձգտէին չեեռնելու տալ եւ լուծել Ղարաբաղի պահանջները:

*
**

ՊԱԼԹԵԱՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԵԱՆ
ԱՐԾԵՒՈՐՈՒՄԸ

Ազգ. ժողովի մամուլի սպասարկութեան ղեկավար Վահագն Մկրտիչեան Մարտ 2–ին մամուլի ասուլիսով մը ըրած է խորհրդարանական պատուիրակութեան Պալթեան երկիրներ կատարած այցելութեան արժեւորումը:

1991–էն ի վեր այդ չրջանի երկիրներուն հետ բարձր մակարդակի առաջին չփումը հանդիսացած այս այցին ընթացքին լուրջ հետաքրքրութիւն ցոյց տրուած է Հայաստանի ներքին քաղաքական վիճակին, Եւրոպայի ապահովութեան խնդիրներուն, ՀԱՊ–ի երկիրներու գործակցութեան, Ռուսաստան – Հայաստան յարաբերութիւններուն եւ անոնց առանցքին ՕԹԱՆ–ի նկատմամբ դիրքորոշումներու հանդէպ: Պալթեան երկիրները իրենց ապահովութեան երաչխիքը կը տեսնեն ՕԹԱՆ–ի հետ համագումարի մէջ: Արծարծուած են նաեւ Սեւծովեան չրջանի երկիրներու գործակցութեան հեռանկարները:

Ազգ. ժողովի պատուիրակութիւնը առիթը օգտագործելով հանդիպումներ ունեցած է նաեւ տեղւոյն հայ համայնքներուն հետ: Շրջանին մէջ կը բնակին 2500–3000 Հայեր որոնք ունին իրենց մշակութային–կրթական, քաղաքացիութեան եւ այլ հարցերը: Դիւանագիտական յարաբերութիւններու աչխուժացման հարցը եւս խնդրոյ առարկայ եղած է եւ նկատի ունենալով երկիրներու նիւթական ժիւռարութիւնները առաջարկուած է Մոսկուայի կամ Կիեւի դեսպանները զուգահեռաբար հաւատարմագրել նաեւ առընչակից երկիրներուն:

*
**

ՍԵՐԺ ՍԱՐԳՍԵԱՆ ԿԸ ԲԱՑԱՌԷ
ԲՈՒՆԱՏԻՐՈՒԹԻՒՆԸ

Լրագրողներու Տան մէջ Մարտ 2–ին Սերժ Սարգսեան հանդիպելով մամուլի ներկայացուցիչներու հետ ըսած է թէ Ղարաբաղ երբեք այսքան չափահեկան վիճակի մէջ չէ եղած եւ թէ լուծումի ճամբան միակն է. խաղաղ բանակցութիւնները: Ան ըսած է թէ յառաջիկայ երկու տարուան ընթացքին պատերազմի խօսք չի կրնար ըլլալ: Հայաստանի ապահովութիւնը լիակատար երաչխաւորուած է եւ «մեր հակառակորդները դրա մասին շատ լաւ գիտեն»: Պատասխանելով հարցումին թէ Ռ. Քոչարեանի ընտրութեան պարտադային բռնատրութեան վտանգ չկա՞յ որուն ազակցին նաեւ Ուժային նախարարները, Մ. Սարգսեան պատասխանած է. «ո՛չ, դա բացառուած է ու մեր ժողովուրդն էլ այդպիսի բան թոյլ չի տայ»: Ապա ինքզինք ցոյց տալով հարցուցած է. «մի՞թէ ես բռնատիրոջ եմ նման»:

*
**

ՎԱՐՉԱՊԵՏԸ
ՍԻՒՆԻՔԻ ՄԱՐԶ ԱՅՑԵԼԱԾ

Վարչապետ Ռ. Քոչարեան Մարտ 2–ին աչխատանքի այցելութեամբ Սիւնիք գացած է, ծանօթանալու համար մարզի ընկերա–տնտեսական իրավիճակին եւ քննարկելու Զանգեզուրի լեռնա–արդիւնաբերական համալիրի հեռանկարները: Ի–րեն կ'ընկերանային Ուժանիւթի նախարար եւ Տարածքային կառավարման նախարարի պաշտօնակատար Գագիկ Մարտիրոսեան, Քաղաքաչինութեան նախարար Ֆելիքս Փիրումեան, Արդիւնաբերութեան եւ Առեւտուրի նախարարի տեղակալ Կարէն Ճչմարիտեան: Նոյն օրը, կառավարական պատուիրակութիւնը այցելած է Կապանի, Մեղրիի եւ Գորիսի հիմնարկներն ու ձեռնարկութիւնները: Տեղի ունեցած հանդիպումներուն Ռ. Քոչարեան ընդդծած է արդիւնաբերութեան զարգացման եւ նոր աչխատատեղիներու ստեղծման կարեւորութիւնը: Աւելցուցած է թէ, տնտեսական մարզին մէջ, կառավարութիւնը յաջողած է 9 ամիսէն փակել 12 ամսուան համար նախատեսուած պիւտճէն եւ մինչեւ Մարտ ամսուան կէսերը կը հատուցանուին աչխատավարձերու եւ կենսաթոչակներու առկախ բոլոր պարտքերը: Վարչապետը նչած է նաեւ որ անկախ Հայաստանի պատմութեան մէջ առաջին անգամ ըլլալով հարկերը նուազումի ենթարկուած են մինչ որ միայն 1997–ի վերջին ամիսներուն 7800 մանր ու միջին ձեռնարկութիւններ ստեղծումը ապահոված է: Ինչ կը վերաբերի պիւտճետային զարգացման, ան յիչած է Գիւղխոհանոցներու Դրամատան տարած կարեւոր աչխատանքը եւ աւելցուցած թէ կառավարութիւնը նոր քայլերու կը դիմէ անոր կարելիութիւնները ընդլայնելու համար:

ԹՈՒՐՔ ՄԱՄՈՒԼ

ՍՈՒՍՈՒՐԼՈՒՔԸ, ԱՍԱԼԱ-Ն ԵՒ ԹՈՒՐՔԻՈՑ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀԸ

Սուսուրլուքի արկածով բացայայտուած կապերու ցնցումը կը չարունակէ ղբաղեցնել Թուրք հանրային կարծիքը: Գրեթէ ամէն օր մամուլի սիւնակները կը դրաւեն իչխանութեան վերին աստիճաններուն անցեալի գործունէութեան մասին փաստեր, խոստովանութիւններ, որոնք յաճախ խնդրոյ առարկայ կ'ընեն, ատոնք կը ձգեն հեղինակութիւններու, վարկերու վրայ:

Այս կարգի բացայայտումները առընչուած են մինչեւ իսկ հանրապետութեան նախկին նախագահ Ք. Էվրէնի: «Ճումհուրիյէթ»ի Փետր. 27–ի չաբաթական թիւին մէջ «Հրահանգը Ք. Էվրէնը տուաւ» խորագրուած սիւնակ մը կը բանայ Սուսուրլուքի տեղեկագրին գաղտնի պահուած, չհրապարակուած մէկ էջը. հոն կ'ըսուի թէ Ք. Էվրէնի հրահանգով, յիչեալ արկածին գոհերէն առեղծուածային տիպար՝ Ա. Զաթլը եւ ընկերները գործածուած են հայկական ահաբեկչութեան դէմ: Թերթը կ'ըսէ թէ ինք ձեռք անցուցած է տեղեկագրին խնդրոյ առարկայ մասերը ուր կը տեղեկացուի թէ Սեպտեմբեր 12–ի (1980) պետական հարուածէն ետք, հայկական ահաբեկչութեան դէմ կազմակերպչական առաջին աչխատանքը տարուած է հանրապետութեան նախագահութեան չրջանակին մէջ. իսկ այդ չրջանին որպէս նախագահ, Ք. Էվրէն կը գլխաւորէր Ազգային Ապահովութեան Խորհուրդը եւ սպայակոյտը: Իր հրահանգով է որ Թուրք գաղտնի սպասարկութենէն (ՄԻԹ) Հ. Ապաս ազգայնամոլ տարրերով խմբակ մը կը կազմէ որուն մէջ կը գըտնուի նաեւ Ա. Զաթլը: Մի չոգ մը ետք այն ղդուչութեամբ որ այդ մարզի գործունէութեան մէջ ժխտական բան մը անմիչապէս խնդրոյ առարկայ կ'ընէ հանրապետութեան նախագահութիւնը, աչխատանքը կը փոխանցուի ՄԻԹ–ին: Ատոնց հետ նաեւ ԱՍԱԼԱ–յի դէմ գործունէութիւնը: Աւելի կարճ ժամանակ ետք Ա. Զաթլըի (1984 Հոկտեմբեր) կը հրահանգուի երթալ որոչեալ հասցէ մը ուր 250 կրամ թմրեցուցիչով կը ձերբակալուի Զուիցերիոյ մէջ: Մինչեւ 1990 արգելափակուած կը մնայ, չրջան մը նաեւ Ֆրանսայի մէջ:

Այս հրապարակումին գրութեամբ մը հակադրած է նոյն չրջանին նախագահ Էվրէնի ապահովութեան հարցերու խորհրդական փեհան՝ Ե. Կիւրվիթ («Հիւրիյէթ» Մարտ 1): Ան հերքելով Էվրէնի վերագրուած ահաբեկիչներու հետ գործակցութեան, ապօրինութեան պնդումները, կը բացատրէ թէ ԱՍԱԼԱ–յի ուղղութեամբ հետազօտութեան, լրքաղութեան գործունէութիւնը սկիզբ առած է Լեւոն Էքմէքճեանի ձերբակալութեամբ (1982 Օգոստոս) Անգարայի օդակայանի արարքէն ետք: Ինք ու գործակիցները բազմաթիւ տեսակցութիւններ ունեցած են անոր հետ երբ մահուան դատապարտուելէն ետք դղջում յայտնած է, խընդրելով որ ներում արժանանայ:

Կիւրվիթ կ'ըսէ թէ Էքմէքճեանէն առնուած տեղեկութիւնները վերաբերած են ԱՍԱԼԱ–յի Պէյրութի կեդրոններուն եւ մարզակայաններուն: Այդ բոլորը ստուգելու համար է որ Հ. Ապաս ղրկուած է Պէյրութ, ան կրցած է տուեալներէն մաս մը ստուգել, մնացեալը անմատչելի մնացած են: Ք. Էվրէնի խորհրդականը այսքանը հիմ առնելով, անտեղի կը նկատէ նախագահին եղած վերագրումները ու հարկաւոր կը նկատէ որ պատասխանատուները ներողութիւն խնդրեն հանրապետութեան նախկին նախագահէն:

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԵԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԸ ի վերջոյ յաջողեցաւ միաձայնութեամբ քուէարկել 1154 թիւ բանաձեւը Իրաքի հետ համաձայնութեան չուրջ: Հոն կ'ըսուի որ Իրաք «ծանրակչիռ հետեւանքներ» կը կրէ եթէ տէրը չմնայ իր յանձնառութեանց: Որոշ չափով Ֆրանսայի, Չինաստանի եւ Ռուսաստանի յաղթանակն է այս բանաձեւը ուր չըսուիր թէ ուժի անմիջական գործածութիւն կ'ըլլայ, եթէ Իրաք յանձնառութիւններ չկատարէ ինչպէս կը պահանջէր Ուաչինկթըն:

ՍԵՐՊԻՈՑ հարաւային գաւառը՝ Քոսովօ որու բնակչութիւնը 90% Ալպանացիներէ կազմուած է եւ որոնք անկախութիւն կը պահանջեն, ծանր միջադէպեր պատահած են Մարտ 2–ին եւս եւ 20 մեռեալ կայ, որոնց 16–ը՝ Ալպանացիներ եւ չորս սերպ ոստիկան: Այս նոր բռնկումը եօթը տարիներու սթաթու fուօ–է մը ետք կը բերնայ ծանր հետեւանքներ ունենալ, նոյնիսկ պատերազմի մը ծնունդ տալ, ինչպէս եղաւ Պոսնիա:

ՓԱՐԻԶի Աւեանին փաստաբանապետը՝ Տոմինիք տը լա Կառանտըրի Փետրուար 26–ին կարգապահական հետապնդումներու ձեռնարկեց Սերժ եւ Արնօ Քլարսֆելտ փաստաբաններուն դէմ որոնք խնդրոյ առարկայ ըրած էին Պորտոյի ոճրային Աւեանի (Փափկի դատավարութիւն) նախագահին անկողմնակալութիւնը եւ անկախութիւնը այն պատրուակով որ ազգականական հեռաւոր կապեր ունէր տեղահանութեան ենթարկուած զոհի մը հետ: Մեղադրանքն է. – «Վնասել կենսականներ սկզբունքներու, հրապարակաւ, մամուլի միջոցաւ, խնդրոյ առարկայ ընելով ոճրային Աւեանի նախագահը»: Երկու փաստաբանները կրնան կարգապահական պատիժներու դատապարտուիլ, մինչեւ իսկ արտաքսուիլ փաստաբանական կոճակէն:

ՄԱՐՏ 3–ԻՆ Ֆրանսական մամուլի մէջ լոյս տեսած հարցախոյզերը բոլորովին տարբեր պատկեր մը կը պարզեն չրջանային ընտրութիւններու (Մարտ 15) արդիւնքներու մասին Փարիզի մէջ: Այսպէս, «Ֆիկարօ» կը խորագրէ (Սոֆրէսի հարցախոյզ)՝ Պալատիւր Հիւշոնէ (Ընկերվարական) առաջ կուգայ իլ տը Ֆրանսի նախագահութեան համար, նոյն օրը (ՍէՀՄ – Ա. հարցախոյզ) ձախը 6 կէտով Պալատիւրէն առաջ կուգայ:

ԳԵՐՄԱՆԻՈՑ նոր դէմքը՝ կեռհարտ Շրէօտէր որոչ մտահոգութիւններ կը պատճառէ ինչ կը վերաբերի Եւրոպայի հանդէպ իր ղերքորոչման, եթէ վարչապետ դառնայ Սեպտեմբերի ընտրութիւններէն ետք: Ենթական տակաւին բաւական պատեհապաչտ, փոփոխամիտ անձ մըն է, «աւելի փոփոխամիտ քաղաքականութեան քան սերոյ մէջ», կ'ըսեն իր հասցէին (4–րդ ամուսնութիւնը կնքած է վերջերս): Ծնած աղքատ ընտանիքի մը մէջ, 1944–ին հօր մահէն (պատերազմին) քանի մը օր ետք, 32 տարեկանին է միայն որ ձեռք կը ձգէ իրաւագիտութեան վկայականը եւ փաստաբան կը դառնայ: Անկարելի կը նկատուի տակաւ ն ստահանել թէ Սոսիալ – Դեմոկրատ ո՞ր ընտանիքին կը պատկանի: 1978–ին կուսակցութեան երիտասարդական չավաղանդ ձախ թեւին մէջ, ինք իսկ դինքը մարքսիստ կը հռչակէ, քանի տարի ետք ԷՍ – Փէ _ Տէ–ի աջ թեւին կը հակի, աւելի ուչ ազատական կը դառնայ,

(Շար.ը Դ. էջ)

ԵՓՐԱՏԻ ԱՓԵՐՈՎ (*)

Կը սուրայ մեր հանրակառքը: Զայնե-րիզը՝ մերթ Սայաթ Նովա, մերթ հոգե-ւորական, մերթ սիրային, մերթ ժող-վըրդական, երգերով օդը կը լեցնէ: Զայն ունեցողները եւ երգերը դիտացողները կը մասնակցին երգեցողութեան, մնացեալնե-րը մոխիկ կընեն կամ կը քնանան: Մեր օտար բարեկամներուն քանի մը ժողովըր-դական երգեր կը սորվեցնենք, որոնք խանդավառութեամբ կ'երգեն: Ֆիւրա վարորդը՝ ձէմալ, մեզմօրէն քրտական երգ կը մոլոտայ, ապա թրքերէնով կ'ար-տասանէ: Թրքերէն չեմ հասկնար բայց «Արաքս» բառը կը լսեմ: Կը դիմեմ թըր-քերէն դիտացողներուն, հասկնալու համար արտասանութեան նիւթը: Կ'իմանամ որ իր երգած բանաստեղծութիւնն է Արաքս գետի մասին, որ ակռանաւես եղած է տա-ռապանքներու եւ ջարդերու: Ձէմալ Ա-րեւմտահայաստանը չափած է քանի մը անգամ: Գոց դիտէ ճամբաները: Կ'երգէ ձայնին միացնելով ձեռքի չարժումը: Կը խօսիմ հետը պարզ անգլերէնով ու կ'ի-մամ. «Ձէմալ, գիտե՞ս հոս որքան Հայեր ապրած են»: Ան իր կոտրտուած անգլե-րէնով, մեր հոգեվիճակը հասկցող մար-դու մը պէս կ'ըսէ. «I know, I know.» Ներ-կայ վայրերու թրքական անուններուն նախկին հայկական անուններն ալ գիտէ: Կամուրջի մը վրայէն կ'անցնինք: Ինծի նայելով կը մատնանշէ գետը ու կ'ըսէ. «Ֆըռաթ» ու կ'աւելցնէ՝ «Եփրատ»:

Եփրա՞տ...

Արմէն կը թելադրէ ձէմալին որ կենայ: Կը կենանք թէյարանի մը կողքին՝ կա-մուրջէն քիչ մը հեռու:

Կ'իջնենք ու կը քալենք դէպի մարդա-կուլ գետը:

Մթագնութիւն մը իջած է չուրջս:

Ձիւերու, աղաղակներու թոհ ու բոհ մը կը զառնայ ուղեղիս մէջ ... Կը տեսնեմ զազանաբարոյ ժանտարմներ որոնք աղ-ջիկներու մազերէն բռնած թուրքի վախով զանոնք անպատուութեան կը տանէին... կը տեսնեմ մայրեր, որոնք իրենց աղջիկ-ները ջուրին մէջ խեղդամահ կ'ընեն... կը տեսնեմ հարսներ, որոնք ջուրը կը նետ-էին մահը գրկելով... կը տեսնեմ դիակ-ներ, դիակներ որոնք մահուան մէջ պատ-ուաւոր երջանկութիւնը կ'ապրին...

Ազգի մը պատուոյ կառչելու դամբա-րանն է Եփրատ գետը:

Կեցած եմ լո՛ւռ ու տակաւ, մազիլները սրած հիւանդ արծիւին պէս: Գլուխս հա-կած համայնակուլ այս գերեզմանին՝ մեր մայրերուն ու քոյրերուն անարատ սրբու-թեանը առջեւ կը խոնարհիմ ու անոնց գերմարդկային քաջութիւնը կը համբու-րեմ...

Շատ հոգեհանգիստներ տեսած եմ, ո-րոնք կամ եկեղեցիներու կամ գերեզմա-տուներու մէջ եղած են ... Սակայն այս մէկը տարբե՛ր է բոլորէն: Այս մէկը Եփ-րատի՝ Անգամուն Ջուխերու՝ Անգամո՛ւն Դամ-բարանի ափին է:

Մեսրոպ Սրբազանի աչքերուն մէջ թա-գութիւնը տակաւ կը չատնայ «հոգւոյն հանգուցելոց» աղօթած առեն ... ձայնը կը դողայ...: Պահուն խորհրդաւորու-թիւնը համակած է բոլորը թէ՛ Հայերը, թէ՛ ոչ — Հայերը: Ամէն մարդ լուռ է: Կը լսուին միայն ջուրին հոսքը եւ հե-ռուէն անցնող յաղթական ու անտարբեր ինքնաշարժներուն ձայները...

Դարաւոր Եփրատը կը սահի՝ իր հետ տանելով լսուած խօսքերուն հետ չլսուած երկրպագութիւնը...

ՀՐԱՆԴ ՄԱՐԳԱՐԵԱՆ

(*) Հատուած մը հեղինակին «Քարա-ճայլ պատարագ» հատորէն որ լոյս կը տեսնէ այս օրերուն, հայերէն եւ անգլե-րէն: Հ. Մարգարեան գայն գրած է Արեւ-մըտահայաստան կատարած իր այցելու-թենէն ետք, 1997-ին:

ԱՇԽԱՐՀԻ ՆՈՐ ՀԱԽԱՍԱՐԱԿՇՈՒՈՒԹԻՒՆԸ՝ ԸՍՏ ՊՐԵԺԻՆՍՔԻԻ

«Իշխանապետութիւնները կաւէ կառոյց-ներ են», Անտոնիոս կը բացատրէ կղէո-պատրային, ըսա Ուիլիըմ Շէյքսփիրի վե-րադարձին: Երկրագունտի հզօրագոյն պե-տութիւնը նաեւ, Ամերիկան, նոյն վտան-գին տակ կը գտնուի: Իր դերիչխող դը-րութիւնը պիտի տեւէ՞, ու մինչեւ ե՞րբ: Եւ ,ամէն բանէ վեր, ան կայուն պիտի ըլլա՞յ: «Ասիկա կախուած պիտի ունենայ այն ձեւերն որ ճատրակատախտակին վրայ Միացեալ — Նահանգները գլխաւոր խարե-րը պիտի շարժեն», կ'ըսէ Զպիգնիեւ Պրեժինսքի, ամերիկեան արտաքին քա-ղաքականութեան ամէնէն հանգամանալից դէմերէն, որ առենին նախագահ Ճիմի Գարթըրի Ազգային Ապահովութեան խոր-հըրդականն էր, իսկ այժմ կը նկատուի Արտաքին գործոց նախարար Մաոյէն Օլ-պրայթի առաջնորդը:

«Մեծ ճատրակատախտակը», որ խորա-գիրն է Պրեժինսքիի վերջին դրքին, նաեւ Եւրասիան է, ընդարձակ տարածութիւնը ուր կեդրոնացած են երկրագունտի բնակ-չութեան եւ տնտեսական բնական հա-րստութիւններուն մեծ մասը, որ Փոր-թուկալէն կ'երկարի մինչեւ Չինաստան ու Ճափոն: Այստեղ է որ, ըստ Պրեժինսքիի, աշխարհի ապագան պիտի որոշուի: Այս-տեղ է որ Միացեալ — Նահանգները ամէ-նէն բուռն մարտահրաւէրը պիտի դիմա-դրաւեն: Ուրեմն, աթաթի՛ր Ամերիկա, Պրեժինսքի կը սաստէ, հարցազրոյցի մը մէջ, զոր վերջերս տուած է Ուաշինկթը-նի Ռազմավարական Ուսումնասիրութիւն-ներու կեդրոնը: Այս հարցազրոյցը, իր ակնարկութիւններով, կը խորհինք թէ մօտէն կը հետաքրքրէ հայ ընթերցողը, նկատի առած որ Կովկասը, որպէս Եւրա-սիոյ սրտին գտնուող չրջան, նոր փուլի մը մէջ կը գտնուի, որպէս հակամարտու-թեան դաշտ:

Պրեժինսքի կ'ըսէ թէ մտահոգ է ամե-րիկեան արտաքին քաղաքականութեան ակարութենէն: Առաջին տակաւ կէտը հան-րային կարծիքին մեծ մասին յարաբերա-կան անտարբերութիւնն է միջազգային հարցերուն հանդէպ: Երկրորդը՝ նեղլիկ լոպիներն են, յաճախ ազգաբանական եւ կրօնական, որոնք կը ծառայեն միայն ար-տաքին քաղաքականութիւնը մասնատելու: Մտահոգիչ է նաեւ արտաքին քաղաք-կանութեան մէջ նախագահ Պիլ Գլինթընի յանձնառութեան պակասը, ի վերջոյ, կա-նոնաւոր եւ ռազմավարական մտածողու-թեան մը բացակայութիւնը:

Պրեժինսքիի համար գլխաւոր վտանգը որ Ամերիկայի կը սպառնայ Ամերիկան ինքն է: Եթէ Միացեալ — Նահանգները չընեն այն ինչ որ պէտք է ընեն, արդիւն-քը պիտի ըլլայ համաշխարհային անկա-յունութիւն եւ անիշխանականութիւն: Իսկ այն հարցումին թէ ընելիք բաներէն մէկը Իրաքի վրայ գինուորական յարձակո՞ւմ մը պէտք է ըլլայ, ան կը պատասխանէ թէ Միացեալ — Նահանգները պէտք է հար-ուածեն երբ ասոր մէկ, կամ զոյգ նախա-պայմանները ներկայանան որոնք են՝ իրաքեան մօտալուտ սպառնալիք մը ա-մերիկեան Ազգային ապահովութեան ուղ-ղուած եւ՝ ՄԱԿ-ի Ապահովութեան Խոր-հուրդին կողմէ բանաձեւուած պահանջք մը, իրաքեան նկրտումին հարուածելու:

Սակայն, իր հետ հարցազրոյցը կատա-րող Փինօ Պուտնճորնօ կը հաստատէ թէ առ այժմ այս պայմանները չեն լրացուած եւ երբ հարց կուտայ թէ իրաքեան տապ-նակը արդեօք չինծու չէ՞, հանրութեան կարծիքը չի՞ հեղեր այլ բնոյթ ունեցող հարցերէ, Պրեժինսքի կը պատասխանէ. «Այս մասին չեմ ուզեր արտայայտը-ւիլ»...: Իրեն համար, Գլինթընի սեռա-յին արկածախնդրութիւններու խնդիրը, վերջերս մեծ համեմատութիւններու հա-սած, լուրջ է, բայց որ այս մէկը պէտք չէ իրականութիւնը քօղարկէ, այն է թէ աշխարհի մէջ գերհզօր միակ պետութիւն մը կայ, որմէ կախեալ է ամէն ինչ: Ան կ'աւելցնէ որ մինչ զայթակղութիւնները յատակ մտահոգութիւններ են, սակայն ա-նոնք Ամերիկայի մէջ իշխող իրականու-թիւնը չեն: Իրականութիւնը սահմանա-դրական համակարգ մըն է բացարձակա-պէս ազդու, տեւական եւ յարգուած, ո-րուն ծիրէն ներս իւրաքանչիւրը պա-տասխանատու է միւսներուն հանդէպ:

Իր դրքին մէջ, Պրեժինսքի կը դրէ թէ միացեալ Եւրոպան ամերիկեան ռազմա-դիտական չահերուն կը նպաստէ որովհե-տեւ, այսօր, Եւրոպան կամովին Ամերի-կայի հոգատարութեան տակ կը գտնուի: Միւս կողմէ, կայ պահանջքը մեծ դոր-ծակիցի մը, որովհետեւ կը կասկածի թէ Ամերիկա ուզէ երկրագունտի իր պատաս-խանատուութիւնը ի գործ դնել մինչեւ անորոշ ժամանակ մը: Կայ նաեւ հարցը թէ այլ հոգեմասեր, ներառեալ Եւրոպան, չեն ուզեր որ Ամերիկան համաշխարհային իր տիրականութիւնը անվերջօրէն բանե-ցընէ: Ահա թէ ինչո՞ւ, ըստ Պրեժինսքիի, լմնատ ունի ճարտարամիտ գործընկեր-ներու ստեղծումը: Եւ Եւրոպան բնական, տրամաբանական, աշխարհագրական ինչ-պէս եւ մտայնօրէն գործակիցն է Ամերի-կայի:

Պրեժինսքի երբ Եւրոպա կ'ըսէ, նկատի ունի աւելի ընդարձակ տարածութիւն մը քան ինչ որ ներկայիս է: Նոր Եւրոպան, մինչեւ 2010 թուականը, պիտի ընդգրկէ թէ Եւրոպական Միութիւնը եւ թէ Ատ-լանտեան Ուխտի երկիրները այսինքն՝ եւրոպական այն բոլոր երկիրները որոնք մաս չէին կազմեր Խորհրդային Մի-ութեան, յաւելեալ պալթեան երկիրները: Այն առեն, Եւրոպան սերտ բանակցու-թիւններ տարած պիտի ըլլայ Ուկրանիոյ հետ եւ թերեւս Ռուսիոյ, եթէ այս վեր-ջինը կայուն կերպով ժողովրդավարական դառնայ:

Ո՞ր պետութիւնները կորիզը պիտի հան-դիսանան նման Եւրոպայի մը: Պրեժինս-քի կը պատասխանէ թէ քաղաքական ղե-կավարումը գլխաւորաբար պիտի դայ դերմանեւ-ֆրանսական համագործակ-ցութենէն: Կարգ մը տուեալներու գծով այս համագործակցութիւնը կարելի է ընդ-լայնել. օրինակ, նկատի առած Մի-ջերկրականը, յատակօրէն դերմանեւ-ֆրանքեւիտալական համագործակցու-թիւն մը կարեւոր է: Այս ձեւով, Իտալիոյ միայն միջերկրականեան դեր մը կը վի-ճակուի, որովհետեւ, հակառակ որ եր-կիրը չինուի դեր խաղայ Եւրոպական Միութեան գծով ան, կարգ մը պատճառ-ներու համար (ներառեալ քաղաքական ներքին փոփոխութիւններուն յաճախակա-նութիւնը), չէ յաջողած գլխաւոր առաջ-նորդներէն մէկը դառնալ Եւրոպական Միութեան գծով: Իսկ, ինչ կը վերա-բերի Մեծն Բրիտանիոյ, Պրեժինսքի կ'ըսէ թէ «դժբախտաբար, ան ինքզինք մեկու-սացուց» եւ թէ «քիչ կարեւորութիւն ցու-ցաբերեց եւրոպական մեծ ձգտումին՝ դէ-պի միութիւն»: Իսկ Թոնի Պլէրի գալուս-տով, կացութիւնը չատ չէ փոխուած, քանի որ «խօսքերը եւ ժպիտները յանձ-նառումը չեն փոխարիներ»: Այսօր, Եւրո-պայի կեդրոնական հարցը իօրքն է եւ Պլէրի կառավարութեան դիրքը «այս նիւթին շուրջ, կարելի է երկու բառերով սահմանել. թերեւս վաղը: Առաջնորդի դեր խաղալու պարագան վստահ չէ»:

Միւս հիմնական կէտը ՕԹԱՆ-ի ընդ-լայնումն է: Պրեժինսքի ասոր համամիտ է, որովհետեւ ինք կը նկատէ թէ Եւրո-պան չունի ո՛չ ռազմական յատակ ինքնու-թիւն եւ ո՛չ ալ ռազմական ատակ կարո-ղութիւն: Այսպէս, եթէ պէտք է որ Եւ-րոպան ապահով ամրողջութիւն մը դառ-նայ եւ անոր ոչ մէկ հատուածը ինքզինք խոցելի զգայ, եւրատլանտեան պինակցու-թիւնը անհրաժեշտ կորիզն է աւելի ըն-դարձակ Եւրոպայի մը:

Բայց ի՞նչ զարգացում տեղի պիտի ու-նենայ Ռուսիոյ մէջ: Ըստ Պրեժինսքիի, անորոշութիւնը մեծ է: Իր յոյսը այն է որ Ռուսիան զառնայ ազգային պետու-թիւն մը, կայուն կերպով ժողովրդավա-րական, արդիական, Եւրոպայի մէկ ա-ւելի կապուած: Բայց վտանգ չէ թէ Ռուսիան այս ուղղութեամբ պիտի ընթա-նայ: Փոխարէնը, հարկ է վերսկսման հա-լոլոյթին նեցուկ կանգնիլ անոր ուղղա-կի օգնելով, սակայն նոյն ատեն չուրջը պայմաններ ստեղծելով, որոնք աշխարհակալական փորձառութիւն-ները չէզոքացնեն: Օրինակ, եթէ Ուկրանիան եւ Ադրբեջանը անկախ մնան եւ Արեւմուտքը ազատ մուտք ունենայ Կեդրոնական Ասիա, այն ատեն Ռուսիան դժուարագոյն ազգային պետութիւն մը կը դառնայ: Ընդհակառակն, եթէ այս պե-տութիւնները վտանգի տակ մնան, աշ-խարհակալ փորձութիւնները հնա-րաւոր պիտի կասեցնեն Ռուսիոյ ժո-ղովրդավարական զարգացումը: Աւելի դէշ, ասիկա պրեթէ ապահովաբար պիտի նշանակէ թէ Ռուսիան չատ մը Չէչէնիա-ներու մէջ պիտի մխրճուի:

Շրջանին մէջ նաեւ Իրանը կայ, որպէս դերակատար. զայն պէտք է մեկուա-ցընե՞լ թէ տեղի ունեցող հոլովոյթին մէջ ներառնել: Պրեժինսքի կ'ըսէ թէ ամերիկ-եան չահերը կը պահանջեն որ Իրանի հետ լուրջ երկխօսութիւն մը զարգանայ ու ծայրօրէն անիմաստ կը գտնէ որ Միաց-եալ — Նահանգները փորձեն զայն խափա-նել: Ասիկա նաեւ յոռի ազդեցութիւն մը կ'ունենայ բարեկամ կարգ մը երկիրնե-րու հետ յարաբերութեան վրայ, ինչպէս Իտալիոյ, Ֆրանսայի, Ճափոնի, որոնք օրինաւոր չահեր ունին Իրանի մէջ ներ-գրաւ կատարելու: Այս ձեւով, Պրե-ժինսքի հակառակ է անոր դէմ գործա-դրուած ամպարկոյին, որովհետեւ ռազ-մագիտականօրէն ապարդիւն է եւ հատ-նեալ ապօրինի: Նոյնն է պարագան Գուպայի: Ամերիկայի դիրքը անօրէն է բայց, ամէն բանէ աւելի, տխմար: Նման բան մը Իրանը դէպի Ռուսիա կը մղէ եւ, Գուպայի պարագային, կը դանդազեցնէ ժողովրդավարացումը համայնավար վար-չակարգի մը, որ միշտ աւելի հետամուտ է քանդելու:

Կայ նաեւ Զինաստանը: Փ. Պուտնճորնօ հարց կուտայ թէ ան վտա՞նգ մը պիտի հանդիսանայ թէ ոչի՞ մը: Պրեժինսքի կը պատասխանէ թէ Զինաստանը Ամերի-կայի բնական դաշնակիցն է Եւրասիոյ ծայրագոյն արեւելքին գտնուող: Ինք որեւէ ռազմագիտական եւ հիմնական բա-խում մը չի տեսներ Զինաստանի եւ Ամե-րիկայի միջեւ, թերեւս ի բաց առեալ Թայվանը, եթէ Զինացիները պնդին ուժի դիմել այդ հարցը լուծելու համար: Շրջանին մէջ չինական տիրապետումը անխուսափելի է, որ պատմականօրէն հաստատուած իրողութիւն է: Պրեժին-սքի նոյնիսկ չի խորհիր որ Զինաստանը համաշխարհային դերպետութիւն մը կըր-նայ դառնալ այս տողերը կարդացողնե-րու կեանքի ընթացքին, որովհետեւ ան արտակարգօրէն աղքատ երկիր մըն է եւ անտեսական չարունակական աճ ունեցող քանի մը սերունդներ հարկ պիտի ըլլան, որպէսզի ան իսկապէս յառաջդիմած եւ արդի ընկերութեան մը վերածուի:

Իր դիրքին մէջ, Պրեժինսքի կը դրէ թէ ԱՄՆ-ը վերջին դերպետութիւնը պիտի ըլլան, այն իմաստով որ, յաջորդող 50 տարիներու ընթացքին, ինք չի տեսներ կարելիութիւնը թէ, որեւէ այլ հզօր պե-տութիւն մը, ձեռք բերէ այն տիրակա-լութիւնը զոր այսօր ԱՄՆ-ը ունի երկ-րագունտին վրայ: Ամերիկայի մեծ ա-ռաւելութիւնը այն է որ ան կընայ բոլո-րին երկիրն ըլլալ. ոեւէ մէկը կընայ «ամերիկացի» դառնալ, մինչդեռ չինացի մը կրնայ միայն չինացի ըլլալ: Թերեւս Եւրոպան, եթէ իսկապէս միացած եւ քա-ղաքականօրէն համարկուած ըլլար, կըր-նար մրցակից մը դառնալ: Բայց ասիկա հեռաւոր ապագային կը վերաբերի: Աւե-լի հաւանական է որ գլխաւոր հզօր պե-տութիւններու համախմբում մը ըլլայ երկրագունտին վրայ, ինչ որ Պրեժինսքի կը ցանկայ, այլապէս՝ համատարած ա-նիշխանականութիւնը պիտի տիրէ: Ասի-կա կը նշանակէ թէ Ամերիկան առաջնա-դրն ու նաեւ, չատ հաւանականօրէն, համաշխարհային վերջին գերհզօր պե-տութիւնը պիտի ըլլայ: Աւելի կայուն լուծումը, ըստ իրեն, պետութիւններու խորհուրդի մը ստեղծումն է, որուն մէջ Ամերիկա քաղաքական իրաւարարի դերը ստանձնելու է:

ՍԵՐՄՆԱՁԱՆ

(Քաղուած՝ «Փանորամա»էն)

ԵՐԿՈՒ ՅՈՒՇԵՐ ԳԻՐՔԵՐՈՒ ՀԵՏ

Բնաւ չէ՞ պատահած ձեզի որ կարդաք քանի մը տողեր առանց ըմբռնելու եւ առանց անդրադառնալու թէ կը կարդաք։

Երախայի մը պէս ուրախ էի, նուէր ստացած էի Մալխասեանի Հորս հատորնոց «Բացատրական բառարան»ը եւ կը կարդայի յառաջաբանը։ Աւրիէն իսկ կարդացած էի էջ մը երբ անդրադարձայ թէ իրականութեան մէջ չէի կարդացած, աչքս տողերու վրայ սահած իսկ միտքս դացած էր հեռուները, դիրքերու հետ ուենգած երկու յուշերուս։

Օր մը, այրի, տասրիքսա քարեկամուհի մը ըսաւ՝ «Ամուսինէս մնացած մի քանի հայերէն գիրքեր ունիմ, եկուր աչքէ անցուր, ինչ որ կ'ուզես առ»։

Եթէ այդ պահու տիկինը պիս սուրճի հրաւիրած ըլլար, անկեղծութեամբ ըսեմ թէ անմիջապէս պիտի չպատասխանէի իր հրաւէրին, բայց այս առաջարկը դրաւ մէջ էր ուսաի երկու անգամ կրկնել չտուի։ Գիտէի թէ ամուսինը եղած էր զրոց – բոց, ուսաի հատանական էր որ ունենար հետաքրքրական գիրքեր։ Ժամադրուեցայ տիկնոջ հետ, նոյն շաբթուան մէջ օր մը եւ գացի իր տունը։ Հիւրասենեակին մէջ – տեղը զրած էր երկու խաւաքարտէ մեծ – կակ տուփեր գիրքերով լեցուն։ Տանտիրուհին «երթամ սուրճ մը եփեմ դուն նայէ» ըսելով հեռացաւ։ Առաջին գիրքը որ աչքիս զարկաւ Շաւարչ Միսաքեանի – Օրեր եւ Ժամեր – ն էին։ Հին «Յառաջ» – ներու կողքին՝ ուր իր իսկ ստորագրութիւնը կրող գրութիւններ կային (Արմենակ Յակոբեան) կար նաեւ 1880 – ական թուականներու Պոլսոյ մէջ տպուած դասագիրքեր, պատմուածքներ եւայլն։ Երբ մարդուս քիթը հինէն մնացած գիրքերու թէղի մը մէջն է ժամանակները չուտ կը սահին, իրիկնամուտ էր արդէն, առնելիք գիրքերս մէկդի դրած կը պատրաստուէի հրաժեշտ առնել երբ հնչեց դրան զանգը։ Տանտիրուհիին աղջիկն, ամուսինը ու թոռնիկը ներս մտան։ Կը ժամա – նէին հեռու քաղաք մը, դիրենք չէի ճանչնար։ Երբ կը կատարուէր ծանօթացումը եւ քաղաքավարական նախադասութիւններ կը փոխանակէինք, միտքս սկսաւ պղտորիլ, եթէ տան աղջիկը դիտնար թէ իր հօրը պատկանող գիրքերը կ'առնէի իմ ներկայութեան պատճառը երբ անհատատալիօրէն լսեցի հետեւեալ նախադասութիւնը. «գոնէ պահարանիդ մէջ տեղ կը բացուի»...

Երկրորդ յիշատակս կ'երթայ չատ աւելի հին թուականներու, ծննդավայրս եղող Պոլիսը։

Գալֆայեան որբանոցի տնօրէնութեան պաշտօնի առաջարկուած էի, բայց կրթական տնօրէնութենէն վաւերացումս դեռ ստացած չըլլալով կը պաշտօնավարէի իբր ուսուցչուհի թէպէտ լրացնելով ապագայ պաշտօնիս պատշաճող պարտականութիւնները։ Իսկ լսա թուրք փոխ – տնօրէնին՝ պէտք էր ընէի այն բոլոր գործերը որ պիտի չէին հետաքրքրեր զերծ մնալով օրիւնաւոր գործերէն։ Այս խառնաշփոթ օրերուն մխճատանակ կը կատարուէր տեղափոխութիւն («Յառաջ»ի ընթերցողները կարզացած ըլլալու են այս մասին իմ նախորդ մէկ գրութեամբս), զպրոց կը բերէր աշակերտներու իրերու կողքին սընտուկներ՝ որ կը պարունակէին գիրքեր, բայց ինչ գիրքեր, չեմ դիտեր, չկրցայ դիտնալ, միայն զայրափար մը տալու համար կրնամ ըսել թէ այդ որբանոցը ունի աւելի քան զարու մը պատմութիւն։

Երախաներուն հետ հետաքրքրական թուարանութեան խնդիր մը լուծելու վրայ ենք, յանկարծ դուռը կը բացուի եւ ներս կը մտնէ զպրոցին վարպետը իրաբանցումով՝ «օրիորդ չուտ հասիր ... դիրքերը կ'այրէ կոր մարդը...», աչակերտներուն պարտականութիւն մը տալով դասարանէն դուրս կ'ելլեմ վարպետին հետ։

Կրթական տնօրէնութենէն ստացուած էր հրամանագիրը մը՝ կը պարտադրուէր ոչնչացնել այն հին գիրքերը որ կրթական տնօրէնութեան կնիքը չէին կրեր (տրուած ըլլալով որ արդէն իսկ բոլոր հայերէն դասագիրքերը կը քննուէին եւ կը վաւերացուէին նոյն տնօրէնութեան կողմէ)։ Թուրք փոխ – տնօրէնը զատ կեդրոնական ջեռուցման սենեակի հսկայ կաթսաներուն զլուխը կանգնած, քովը գիրքերու երկու սնտուկները եւ ինք զբաղած մի առ մի այդ գիրքերը կաթսային մէջ նետելով, չէ որ հրաման ստացած էր հին գիրքերը ոչնչացնելու...

Ի սպառ չանացի համոզել կանխելու համար վնասը։ Ի զո՞ւր, ոչ մէկ բացատրութիւն, անոյշ թէ կծու ոչ մէկ լեզու օգուտ ըրաւ, նոյնիսկ չկրցայ համոզել մի քանի ժամուան յապաղում այդ հրամանի կատարումին որպէսզի զպրոցէն հեռացնեմ համայնքի պատկանող այդ գիրքերը։ Վճռականօրէն յայտնեց թէ ես խառնուելու իրաւունք չունէի քանի որ վաւերացուած տնօրէնուհի մը չէի, ինքը եւ միմիայն ինքն էր տնօրէնը, ուստի իրեն կը պատկանէր որոշումը ... Անչարժ վկան եղայ այն վայրագութեան որ մինչեւ այսօր կը տանջէ դիս։

ԱՆԻ ՅՈՎՍԷՓԵԱՆ

Փետրուար 25, 1998

ՍՏԱՅԱՆՔ

ՀԱՍԿ
ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ ԱՄՍԱԳԻՐ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅՈՑ
ՄԵԾԻ ՏԱՆՆ ԿԻԼԻԿԻՈՑ

Թիւ 7 – 8 – 9

Յուլիս – Օգոստոս – Սեպտեմբեր 1997

Antélias, Liban

ԱՐՑԱԽԻ ՏԱՍՆԱՄԵԱԿԸ ԿԼԷՆՏԷՅԼ

ՆԵՐԿԱՅ ԵՂԱՒ
ՆԱՅԻՐԱ ՄԵԼՔՈՒՄԵԱՆ

Կլէնտէյլի Հուվըր Հայ Սքուըլի հանդիսասրահին մէջ, Կիրակի, Փետրուար 22–ին, տեղի ունեցաւ Արցախի ապատագրական պայքարի 10–ամեակին նուիրուած հանդիսութիւնը, կազմակերպուած Հ. Յ. Դ. «Ա.Հարոնեան», «Ազատեան» եւ «Զաւարեան» կոմիտէութիւններու եւ հովանաւորութեամբ Կեդր. Կոմիտէի։ Ներկայ եղան հազար հոգի, որոնց շարքին՝ Արցախի Ազատ Հանրապետութեան նախագահ Նայիրա Մելքումեան, Հայաստանի դեսպանուհի Հերմինէ Մելքոնեան, հիւպատոս Արմէն Մելքոնեան, հիւպատոս Եդուարդ Թառանեան, Լ.Ղ.Հ–ի Ուաշինկթընի ներկայացուցիչ Թեւան Պօղոսեան, առաջնորդ Մուշեղ Եպիսկոպոս Մարտիրոսեան։ Հանդիսութիւնը ուղղակի սփռուեցաւ հեռատեսիլի 30–րդ կայանէն։

Ցայտագիրը վարեց Յովհան Թաշճեան։ Խօսք առնելով դիւանագիտական հիւպատոս Արմէն Մելքոնեան, ի մէջ այլոց նշեց. – «Ցայտնի ներքին բաղաքական իրադարձութիւնների պատճառով նոր իրողութիւններ են ստեղծուել Հայաստանում, ո՛չ միայն Ղարաբաղի հիմնահարցի առումով, այլեւ Հայաստանի, Արցախի եւ ընդհանրապէս հայութեան յետագայ ճակատագրի մէջ իր ազգային վարքի առումով»։ Ներկայի փորձութիւնները յաղթահարելու միակ ղրաւականը նկատելով մեր միասնականութիւնը, Արմէն Մելքոնեան ըսաւ, թէ քաղաքական բոլոր կուսակցութիւնները եւ ուժերը, քաղաքական բոլոր գործիչները եւ անհատները պէտք է գիտակցաբար դուցաբերեն միմեանց նկատմամբ հանդուրժողականութիւն, նըպատակն Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ ընտրութիւններու արդար եւ ազատ կատարման։ Հ. Յ. Դ. կեդր. Կոմիտէի խօսքը փոխանցեց Տարօն Տէր – Ներսեսեան, չեշտելով որ «Դաշնակցութեան հաւատամքը մէկ է՝ Արցախը մէկ եւ անբաժան մասնիկը պիտի մնայ Հայաստան Աշխարհ հասկացողութեան եւ Արցախի հայութիւնը մէկ եւ անփոխարինելի բաժինն է հայ ազգ ըմբռնումին»։ Հ. Ե. Դ.–ի կողմէ խօսք առաւ Քրիստին Ֆարաճեան։

Օրուան դլխաւոր բանախօսը՝ Արցախի Արտաքին նախարարուհի Նայիրա Մելքումեան, անդրադառնալով անցնող տասը տարիներու դէպքերուն, ըսաւ թէ այդ տասը տարիներու ընթացքին ո՛չ միայն նուաճումներ եղան, այլ նաեւ սխալներ «որոնք չլիներու դէպքում մենք հասած կը լինէինք յաղթանակին՝ Արցախի Հանրապետութեան ճանաչման»։ Ակնարկելով Հայաստանի վերջին իրադարձութիւններուն, նախարարուհին ըսաւ, թէ այդ դէպքերը ապացուցեցին թէ ինչ մեծ դեր ունի Հայաստանը Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետութեան հարցի արագ եւ արդար կարգաւորման մէջ, քանի որ Հայաստանը անշուշտ պատասխանատու է ոչ միայն Հայաստանի ժողովուրդի ապագային համար, այլեւ ամբողջ հայ ժողովուրդի եւ յատկապէս Արցախի հայութեան, որուն ապահովութեան միակ երաշխաւորը Հայաստանն է։ Այս իմաստով Հայաստանի նոր ղեկավարութիւնը կ'առաջնորդուի ո՛չ թէ այժմէական տնտեսական կամ քաղաքական չահերով, այլ յարատեւ ազգային արժէքներով եւ համայն հայութեան ձէր կանդնելու ձգտումով։

Գործադրուեցաւ դեղարուեստական յայտագիր մը։

***

Օր մը առաջ, Ֆերահեան Ազգային վարժարանի «Աւետիսեան» սրահին մէջ տեղի ունեցած էր խրախճանք մը, մասնակցութեամբ 500 հոգիի։ Ներկայ եղած էին նախարարուհի Նայիրա Մելքումեան եւ իրեն ընկերացող պատուիրակութիւնը։ Ցեղափոխական երգերով հանդէս եկած է Գառնիկ Սարգիսեան։

ԹՂԹԱԿԻՑ

ԱՍԿԷ ԱՆԿԷ

ԱԿՆ ԸՆԴ ԱԿԱՆ
ԱՆՈՒՆՆ ԸՆԴ ԱՆՈՒԱՆ

Լակոսի իշխանութիւնները դժգոհ մըննացած են երբ իրենց երկրին ՄԱԿ–ի ներկայացուցչութեան դրասենեակին հրապարակը վերամկրտուած է ընդդիմադիր Ապիոլայի կնոջը անունով։ Ապիոլան գոհ դարձած է ոճիրի մը որ մինչեւ այսօր չէ լուսաբանուած։ Նիւ – Եորքի քաղաքական խորհուրդին այս որոշումէն 15 օր եաք ԱՄՆ–ու Լակոսի դեսպանատան փողոցն ալ վերամկրտուած է, կրելով անունը «Իսլամական ազգ» չարժումին անդամներուն։

***

ՕԳՏԱԿԱՐ ՄԵՌԵԱԼՆԵՐ

Շուէյտի հարաւ – արեւելեան Պորաս քաղաքին իշխանութիւնները որոշած են օգտագործել իրենց պիակվիզարանէն արձակուած ջերմութիւնը։ Դիակիզումներուն չնորհիւ ծրագրած են քաղաքին ջերմութեան 10%–ը ունենալ, ինչ որ 60 հազարնոց բնակչութեան պաղ քրտինքներ պատճառած է։ Եւ արդէն հոգեւոր հովիւ մը զլուխը անցած է ընդդիմադիր չարժումի մը։

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՓՈԼՍԱՀԱՑ ԿԵԱՆՔԷ

ԺԹ.

Սրճարանատէրը 40 տարեկան թաւ պեխերով, յաղթանդամ մարդ մը, մօտեցաւ։

– Թուղթդ հանէ՛, հրամայեց Սիսակ ուսուցչին, որ իսկոյն կատարեց հրամանը։

– Սբեղ ստորագրութիւն մը դի՛ր, կուռնիկ ագա, ըսաւ երիտասարդը։

– Սախալը խալտըըըմ չինել տալու համա՞ր է, հարցուց սրճարանատէրը։

– Չէ՛ ճանըմ։

– Նոր մըխթարի՞ն համար։

– Չէ՛, կուռնիկ ագա՛, անանկ բան չէ՛ մեր միւսիւ Թորոսմին համար է։

– Ի՞նչ եղեր է որ...

– Ճանըմ, նոր թաղականները զինքը դպրոցէն հաներ են, մենք ալ հիմա իմզա կը ժողվենք կոր քի, իլլէ անիկա տնօրէն կ'ուզենք ... չիմացա՞ր որ միւսիւ Թորոսմը դպրոցէն հաներ են։

– Իմացայ, հալէ չատ ալ ցաւեցայ, պատասխանեց Կուռնիկ ագա։

– Անանկ է նէ իմզադ դիր նայինք։

– Ես գրել կարդալ չեմ դիտեր։

– Մէօհիւրդ կոխէ։

– Մէօհիւրս քովս չէ։

– Վնաս չունի, թող վաղը ըլլայ։

– Պէն էօյլէ խամուր իչէրինէ զարըշմամ, պատասխանեց սրճարանապետը, հեռանալով երկու երիտասարդներուն քովէն։

– Ես անոր ստորագրել կուտամ, խոստացաւ Սիսակ։

– Եղբա՛յր, փոխանակ ուրիշները համոզելու, նախ դուն ստորագրէ, պնդեց ուսուցիչը։

– Ինծի մի ստիպեր, ես չեմ կրնար ստորագրել, անձնական չահուս կը դպչի։

– Ինչո՞ւ համար։

– Որովհետեւ մեր վաճառատան տէրը Մարզար էֆէնտիին բարեկամն է, հիմա հասկցա՞ր ... ամէն բան ըսել մի տար ինծի։

– Այդ տարբեր բան, պատասխանեց ուսուցիչը, քանի որ անձնական նկատումներ ունիս, չեմ ուզեր որ իմ պատճառաւս վնասի ենթարկուիս։

– Ես անանկ բաներու կարեւորութիւն չեմ տար, բայց ի՞նչ ընեմ, ստիպուած եմ։

– Չեմ մեղադրեր քեզի։

– Հաւատա՛ որ, եթէ ուրիշէ կախում ունեցող մէկը չըլլայի, ոչ թէ միայն կը ստորագրէի, այլ թուղթը դրպանս կը դնէի եւ ես դուռնէ դուռ պտըտելով ստորագրութիւն կը հաւաքէի։

– Գիտեմ այնպէս ըլլալը։

– Ես քեզի եղբօր պէս կը սիրեմ, կեանքս ուզես կը զոհեմ քեզի համար ... դնա ծովը նետուէ ըսէ նետուիմ, բայց դժբախտաբար անկարելի չեմ։

– Ի՞նչ որ է, վնաս չունի, ըսաւ ուսուցիչը։ Հարկաւ թաղին մէջ 40 – 50 հոգի պիտի դանեմ, որոնք պիտի չմերժեն ստորագրել, արդէն այդչափը բաւական է ինծի։

– 40 – 50 ստորագրութեան խո՞սքը կ'ըլլայ, գոչեց Սիսակ, 400 – 500 ստորագրութիւն կրնաս հաւաքել ... Միրիճան աղային զացի՞ր...

– Չէ՛, եղբայր, չէ՛, դեռ մարդու չգացի, գոչեց Թորոսմ անհամբեր դէմքով մը։

– Մի՛ բարկանար, բարեկամս, ես քեզ սիրելուս համար է որ կը հարցնեմ, ըսաւ Սիսակ սրամտած, կ'ուզես դնա՛ կ'ուզես մի երթար, ինծի համար պիտի չերթաս, այլ քեզի համար ... ի՞նչ իրաւունք ունիս բարկանալու, քեզի բարեկամաբար բան մը կը հարցնեմ կոր։

– Չեմ բարկանար կոր, միայն թէ առաջուց ըսի կարծեմ որ միայն Մարտիկ աղային ու Սիմոն աղային հանդիպեցայ, պատասխանեց Թորոսմ։

– Կը ներես, մոռցայ, ե՛ս եմ յանցաւորը։

– Այդ ի՞նչ պարապ խօսքեր են, ըսաւ ուսուցիչը ոտքի ելլելով, կարծես դիտմամբ հետս խնդիր հանել կ'ուզես կոր...

Եւ առանց խօսքը երկարելու, առաւ քալեց։

Այս անգամ ուղղակի տուն գնաց։ Իր կրած չարչրտական ձախողանքները ա՛լ զինքը վհատեցուցած էին եւ պէտք ունէր հանգիստի ու ինքնամփոփումի։

Տունը հաճելի անակնկալ մը իրեն կը պատսէր։ Բարեկամ մը իրեն կ'իմացնէր թէ՝ մօտակայ թաղ մը Ազգային վարժարանին համար անօրէնի մը պէտք կայ, թէ իր մասին խօսք անցած էր, եւ թէ Հոգաբարձութեան անդամները համամտութիւն յայտնած էին եւ ուզած էին անդամ մը իրեն հետ բանակցիլ պայմաններու մասին։ Բարեկամը խորհուրդ կուտար ուսուցչին այս առիթը ձեռքէ չվախցնել եւ անմիջապէս երթալ ներկայանալ Հոգաբարձութեան, մանաւանդ որ արձակուրդը 2 չաբաթէն պիտի աւարտէր եւ վարժարանները պիտի վերաբացուէին։

(Շար. 116)

(Շար· Ա· էջէն)

մինչեւ աչուն դէմ էր մինակ դրամին, բայց աչունէն ի վեր կողմնակից գտած է։ Քոհլի զլխաւոր թերութիւնը մաչումն է, իշխանութեան գլուխ է 16 տարիէ ի վեր։ Կը մնայ, անշուշտ, Գերմանիոյ վերամիացման մեծ դէմքը, բայց չկրցաւ նախատեսել անոր յաջողող դժուարութիւնները։

ԹՈՒՐԲԻՈՑ Ռեֆահը (Բարօրութեան Իսլամապաշտ Կուսակցութիւն) մեռաւ, այսինքն լուծուեցաւ Սահմանադրական Ատեանին կողմէ եւ կազմուեցաւ նոյնիմաստ նոր կուսակցութիւն մը՝ Ֆազիլէթ (Առաքինութիւն), բայց էրպաքան չի կրնար զայն ղեկավարել։

ԼԻԻՍԻՆ ՊՈՏԱՐ, հրապարակագիր, մեծ լրագրող (ոբիդրքեր) եւ դրագէտ մեռաւ սրտի տագնապէ հետեւանքով Մարտ 2–ին։ Ծնած էր Զինաստան, լրագրական ասպարէզ մտած 1944–ին, պատերազմական թղթակից էր Հնդկաչին 1948–էն 1955, ապա՝ ծայրագոյն – արեւելք։ Հանգստեան կոչուած էր 1975–էն ի վեր եւ նուիրուած գրականութեան։ Իր ծանօթ վէպն է Անն – Մարի որ կոնքուռ մրցանակը ստացաւ 1981–ին։ 84 տարեկան էր։

ՄԱՐՔ ՍՕՔԷ, փիլիսոփայ, մեծ մասնագէտ Նիչէի մեռաւ 51 տարեկանին ուղեղի ուռի հետեւանքով։ Նիչէի ուսումնասիրութիւններէն զատ, հրատարակած էր «Էօն Ֆաֆէ փուր Սոկրատ» որ ծննդեան կուտար արճասաններու փիլիսոփայութեան դրութեան մը։

ԼԻՑՏԻ Տիի կառկը հրապարակուեցաւ (պատճէն մը կարելի գնել 7 ֆր. 50–ի)։ Իշխանուհին 210 միլիոն ֆրանք կը թողու որու զլխաւոր ժառանգորդներն են իր երկու տղաքը եւ հարկային բրիտանական վարչութիւնը։ Տղաքը սակայն միայն 30 տարեկանին կրնան գումարը գործածել ինչպէս որ ուզեն։

ՌՈՒՍԱՍՏԱՆԻ մէջ թմրեցուցիչի հետ կապ ունեցող ոճրագործութիւնը կրկնապատկուած է 1997–ին։ Այդ առընչութեամբ միջադէպերու թիւը 185·000 եղած է 1997–ին 91% աւելի 1996–ի թաղդատմամբ։

ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ

l'Association des Parents d'Elèves
de l'Ecole Bi-hebdomadaire
SAMUEL-MOORAT
organise
« *PAREGUENTAN* »
le Dimanche 8 Mars à partir de 15h
26, rue Troyon 92310 Sevres

Distribution des prix pour les trois plus beaux costumes

Buffet

— Participation 100 F. —

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ ՒՄԱԶ–ի Մարսէյլի *չորս մասնաճիւղերու վարչութիւնները ընդհանուր ժողովի կը հրաւիրեն բոլոր ընկերուհիները Շաբաթ, Մարտ 7, ժամը 14·30–ին Մշակոյթի Տան մէջ։ Կարեւոր օրակարգ։ Պատգամաւորական ժողովի պատրաստութիւն եւ զանազան հարցեր։ Բոլորին ներկայութիւնը անհրաժեշտ է։*

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
Siret : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻԶ

ԱՐԵՒԱԳԱԼ

ՄԵԾ ՊԱՀՔԻ հետեւեալ կիրակիներուն, պատարագէն անմիջապէս առաջ՝ ժամը 10–ին, Փարիզի Ս· Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ ԱՐԵՒԱԳԱԼի ժամերգութիւն կը կատարուի՝

Կիրակի, Մարտ 8, Անառակի Կիրակիին
Կիրակի, Մարտ 15, Տնտեսի Կիրակիին
Կիրակի, Մարտ 22, Դատաւորի Կիրակիին
Կիրակի, Մարտ 29, Գալստեան Կիրակիին

ՊԱՀՔԻ ԱԻԱՆԴԱԿԱՆ ՁԱՇ

Փարիզի Ս· Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին Տիկնանց Ցանձնախումբին կազմակերպութեամբ, Պահքի Սիրոյ Աւանդական ձաշը տեղի կ'ունենայ Կիրակի, Մարտ 15–ին, յաւարտ պատարագի, Նուրհան Ֆրէնկեան սրահին մէջ,

15, rue Jean-Goujon, 75008 Paris

Խօսք՝ Պահեցողութեան աւանդութեան մասին եւ պատշաճ գեղարուեստական յայտագիր։

Ծախքերու մասնակցութիւն՝

Տոմսերը ապահովել հեռաձայնելով հետեւեալ թիւերուն՝

01–43–59–67–03 01–46–62–01–29
01–43–70–47–31 եւ 01–43–75–78–44

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սուրբ Ծնունդի առթիւ, Ս· Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարի հոգաբարձութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է իւզպէնի հետեւեալ նուէրները·–

Տէր եւ Տիկին Ենովք Հազվարդեան, Պր· Գաբրիէլ Սվաճեան 100–ական Ֆր·, Տէր եւ Տիկին Փիէռ Ցակոբեան 500, Տիկին Մառի Ծառուկեան 200, Օր· Էլիզապէթ Մուսաեան 100, Տէր եւ Տիկին Սարգիս Պազըրճեան 500, Պր· Ժան Օհանեսեան 300, Տիկին Ա· Պէյազճեան 100, Օր· Վիրժինի Ասատուրեան, Տէր եւ Տիկին Սթէֆան Ստեփանեան 200–ական Ֆրանք, Տիկին Պէաթրիս Փամանեան 300, Տէր եւ Տիկին Նուրհան Տիլան100, Պր· Ժան Պատոյեան 200, Տէր եւ Տիկին Ժ· Նազդաչեան 500, Տիկին Մարկրիթ Ճէպէճեան 100, Օր· Ժանն Պետրոսեան 300, Պր· Փօլ Կարապետեան, Տէր եւ Տիկին Փասքալ Գարմոն 200–ական Ֆր·, Պր· Պօղոս Ֆէսճեան 100, Տէր եւ Տիկին Վահան Պետրոսեան 500, Պր· Ժաքի Զարիֆեան 100, Տէր եւ Տիկին Կարապետ Ափրիկեան 150, Տէր եւ Տիկին Պէռնար Անդրէասեան 2000, Տիկին Ալիս Իսրայէլեան 1000, Տիկին Հերմինէ Փաշայեան 200, Տէր եւ Տիկին Ցակոբ Սարաֆեան 50, Տէր եւ Տիկին Ակոան Գուսթան, Տէր եւ Տիկին Խոսրով Թօփալեան, Տէր եւ Տիկին Վրոժան Նաճարեան 100–ական Ֆր·, Տէր եւ Տիկին Տ· Զիւրիւքտիչեան 300, Տէր եւ Տիկին Լուի Գարապիլիքեան 100, Պր· Նուպար Մաղլումեան, Աղքատախնամ Ընկերակցութիւն 500–ական Ֆրանք, Տէր եւ Տիկին Պէռնար Սայրիմ 100, Տիկին Մառի Առաքելեան 150, Տիկին Արմենուհի Քարեան 200, Տէր եւ Տիկին Փանարօթօ 300, Տէր եւ Տիկին Գլօտ ՃէրանԷան 500, Տիկին Իրիս Բարսեղեան 100, Տիկին Սիլվարդ Գըլլճեան, Պր· Փիէռ Արզումանօֆ 300–ական Ֆր·, Պր· Հրաչեայ Ջուլհակեան 500, Տէր եւ Տիկին Տինօ Զանտոմկնկօ, Պր· Նուրհան Գաբրիէլեան 300–ական Ֆրանք, Պր· Կարապետ Տէվրէնեան, Տէր եւ Տիկին Ճ· Զամիչ 200–ական Ֆրանք, Օր· Վիրժինի Սալա 100 Ֆրանք։

(Շար·)

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

ՄԵԾԻ ՊԱՀՈՑ «ՀՍԿՈՒՄ»

Ուրբաթ, Մարտ 6, ժամը 17–ին
Պօղոսի Ս· Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցի կը քարոզէ՝
ՍԱՐԳԻՍ Ք·ՀՆՑ· ԹԱՇՃԵԱՆ

A L'OCCASION DE SON 10EME ANNIVERSAIRE
L'ASSOCIATION CULTURELLE
« *N A R E G* »
organise son

GRAND BAL ANNUEL

au Casino d'Enghien-les-Bains
«*Espace et Prestige*» —
Salon La Pergola
LE 7 MARS
DINER DANSANT
animé par l'*Orchestre «ANI»*
Avec l'aimable participation
de *Nareg DOURIAN*
Attractions ●
Surprises ●
Rencontres jeunes ●
Cocktail à partir de 20 heures 30
Musique et danse jusqu'à l'aube!
— Participation aux frais: 300 F. —
Entrée jeunes à partir de 23h.
Réservations au :
01. 34. 12. 84. 45 & 01. 39. 89. 63. 06
—— *P a r k i n g* ——

ԳԱԹՐԻՆ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ՋՈՒԹԱԿ

Ծնած է Գանատա, երաժիշտներէ կազմուած ընտանիքի մը ծոցը։ 11 տարեկանին կրտսեր դպրոցն է Օվըն մրցոյթին չհաւելով սոլօ ջութակի Ա· մրցանակը, 12 տարեկանին կ'արժանանայ «Մեծ մրցանակին» Գանատայի երաժշտութեան ազգային մրցումին։ 12–էն 14 տարեկան նուագած է որպէս սոլիստ Գանատա Միացեալ – Նահանգներ եւ Ճափոն։ Այժմ 16 տարեկան է եւ Փարիզի մէջ կը մասնակցի Շաբաթ, Մարտ 7, ժամը՝ 20–ին՝

«*Lauréats des Concours Internationaux*»–ի
Maison de l'Europe de Paris,
35, rue des Francs-Bourgeois, 75004 Paris
(M° St-Paul)
—— Participation 100 F. ——
Նախապէս, Հինգշաբթի, Մարտ 5, ժամը 21–ին ալ՝
«*Le Marais Chrétien*»–ի
Cathédrale Ste Croix des Arméniens
13, rue du Perche, 75003 Paris

ՀՍԿՈՒՄ ԵՒ ՔԱՐՈՋ

Փարիզեան Շրջանի
Հայաստանեայց Առաքելական
Եկեղեցիներուն Մէջ
Մասնակցութեամբ
Բոլոր Եկեղեցականներու

ՄԵԾ ՊԱՀՔԻ ամբողջ տեւողութեան, Փարիզեան Շրջանի մեր եկեղեցիներուն մէջ, Ուրբաթ երեկոներ, ժամը 7–ին Հսկումի՝ «Խաղաղական» եւ «Հանգըստեան» ժամերգութիւնները կը կատարուին եւ աւուր պատշաճի քարոզ կը տրուի։

Հսկում կը կատարուի յաջորդաբար·–

Ուրբաթ, Մարտ 6, ԺԲ· օր Մեծի Պահոց
Ալֆորվիլի
Ս· Պօղոս – Պետրոս Եկեղեցւոյ մէջ
Ուրբաթ, Մարտ 13, ԺԹ· օր Մեծի Պահոց
Իսի – Լէ – Մուլինոյի
Ս· Մարիամ Աստուածածին Եկեղեցւոյ մէջ
Ուրբաթ, Մարտ 20, ԻԶ· օր Մեծի Պահոց
Շաւիլի
Ս· Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ մէջ

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ԳՐԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՅԹ

նուիրուած նահատակ գրագէտ

ՌՈՒԲԷՆ ՍԵՒԱԿԻ

յիշատակին

կը բանախօսէ հայրենի գրաքննադատ եւ արձակագիր՝

ԱԼԵՔՍԱՆԴՐ ԹՈՓՉԵԱՆ

կ'արտասանէ հայրենի արուեստագիտուհի՝

ԱՆԱՀԻՏ ԹՈՓՉԵԱՆ

Ուրբաթ, Մարտ 13, ժամը 20·30–ին Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տան մէջ
17, rue Bleue, 75009 PARIS

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

DIMANCHE 8 MARS A 15H
A LA MAISON DE LA CULTURE ARMENIENNE DE VIENNE

PROJECTION VIDEO DU

VOYAGE EN ARMENIE ET AU KARABAGH DU 21 AOUT AU 4 SEPTEMBRE 1997

organisé par la section SEVAN de Vienne à l'occasion du jumelage entre la section de Vienne et la section «HOKH» de Goris

à lissue de la projection un cockail sera offert

— ENTREE GRATUITE —

ԵՐԿԻՐ ԵՒ ՄՇԱԿՈՅԹ

terre & culture

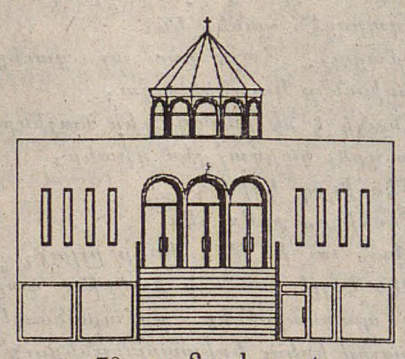
à

A L F O R T V I L L E

JEUDI 5 MARS à 20 heures 30

MAISON DE LA CULTURE ARMENIENNE
9, rue de Madrid

DEBAT
PROJECTION
FILMS

Ի ՊԱՏԻՒ ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ

«ՀԱՒԱՏՔ, ՅՈՒՍՈՒ ԵՒ ՍԷՐ»

Նիւթին չուրջ, առաջնորդութեամբ՝

Աւետարանիչ ՍԱՄՄ ՍՏԵՓԱՆԵԱՆի

Աւուրց Սարկաւագ Գոսթրնի Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ եւ խմբագիր «Հայ եկեղեցիին Ձայնը» պարբերաթերթին

Երեքշաբթի 10, Չորեքշաբթի 11, Հինգշաբթի Մարտ 12 երեկոյեան ժամը 8·30–ին 28, av. Bourgain - 55, av. Victor Cresson
Գեղարուեստական բաժին –
Երգչախումբ, մենակներ, երիտասարդներու երգեր.

ԻՍԻ – ԼԷ – ՄՈՒԼԻՆՈՅԻ
ՀԱՅ ԱՌԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆ
Սիրով կը հրաւիրէ ձեզ

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
ՄԱՐՏ 5
JEUDI
5 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՀԱՐԸ ՄԻԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար· 1·250 Ֆ· — Վեցամսեայ : 635 Ֆ·
Արտասահման : Տար· 1·500 Ֆ· (ամէնօրեայ առաքում)
1·350 Ֆ· (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ·

73ՐԴ ՏԱՐԻ _ ԹԻՒ 19·327 — Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN — 73e ANNEE — N° 19.327

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 3 / 4)

ՆՈՐ ԸՆՏՐՈՒԱԾ ՊԱՇՏՕՆԱՏԱՐՆԵՐ

Մարտ 3–ին, «Երկրապահ» բեւեռականական խումբին նախագահ ընտրուած է Դաւիթ Զաղոյեան: Նախկին նախագահ Ա· Բալէեան Ազգ· Ժողովի փոխնախագահ ընտրուելով այդ պաշտօնը թափուր մնացած էր: Նոր նախագահը նոյն տեղն Արարատի մարզպետն է:

***

Նոյն օրը փակ քուէարկութեամբ Ազգ· Ժողովը կեդր· Դրամատան նախագահ ընտրած է Տիգրան Սարգսեանը, յաջորդելու համար Բ· Աւետեանի: Տ· Սարգսեան առաջադրուած է Ռ· Քոչարեանի կողմէ· Իրեն թեր քուէարկած են 122 երեսփոխան, իսկ դէմ՝ 13: Ծնած է 1960–ին Վանաձոր, աւարտած է Ս· Պետերբուրգի անուանական Հիմնարիը: 1990–ին երեսփոխան ընտրուած է: 1995–էն ի վեր դրամատուներու ընկերակցութեան նախագահն է:

***

Միւս նոյն օրը ընտրուած են Ազգ· Ժողովի երկու յանձնաժողովներուն նախագահները· առաջինին՝ Պետական – իրաւական յանձնաժողովին նախագահ ընտրած է Արթիւր Պաղտասարեան, երկրորդին՝ Պաշտպանութեան, Ազգ· Ա· պահովութեան և Ներքին գործերու յանձնաժողովին՝ Ռազմիկ Մարտիրոսեան: Երկուքն ալ մաս կազմելէ ետք «Հանրապետութիւն» խորհրդարանական խմբակին, անցած էին «Երկրապահ»ի չարքերը:

Կարելի չէ եղած ընտրել Դիտութեան, Մշակոյթի եւ Երիտասարդութեան յանձնաժողովին նախագահը, երկու թեկնածուներէն ոչ մէկը բաւարար քուէ ստացած ըլլալով:

***

ՎՃՌԱԲԵԿԸ ԱԽԱՐՏԱԾ Է «13–Ի ԳՈՐԾ»Ը

Գերագոյն դատարանի նախագահութեամբ վճռաբեկ ատեանը Մարտ 3–ին ստարած է «Վ· Յովհաննիսեան + 30» կոչուած գործին վերաքննութիւնը ու փոփոխութեան ենթարկած դատարանին 1997 Դեկտեմբերի 11–ի վճիռը: Վ· Յովհաննիսեան, Մ· Եղիազարեան եւ 6 ուրիշներ «իրաւդրութեան փոփոխման հիմքով» այս գործին՝ նկատի առնելով որ ժամանակին լրջին գործած արարքները ներկայիս դադրած են հանրային վտանգի հանգամանք ունենալէ, ազատած են նշանակուած պատիժներէն: Մնացեալ դատապարտեալներէն 7–ին վճիռն ալ բեկանուած է, իսկ 5 հոգիի պատիժները կրճատուած են: Բանը մնացած են միայն 7 հոգի որոնք ազընչուած են երկու ոստիկանի սպանութեան:

***

ԱԴՐԲԵՋԱՆՑԻՆԵՐԸ ՉԵՆ ՎԱԽՆԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՐԹԻՌՆԵՐԷՆ

Ադրբեջանի Պաշտպանութեան նախարար

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՍՊԱՆԻԱ մատղիր է 12 միլիառ ֆրանքի պինամթերք ծախելու Թուրքիոյ: Եւ Փայիս Թերթին համաձայն պէնքի արտածման մեծագոյն պայմանագիրն է ուրու շուրջ Մատրիտ կը բանակցի: Կը վերաբերի պատերազմական նաւերու, փոխադրական օդանաւերու եւ ելեկտրոնիկ սարքերու: Այս մասին կը խօսուի օրերս (Մարտ 4 եւ 5) Տէմիրէլի այցելութեան ընթացքին:

ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԵԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴի ի– րաքի վերաբերող քանաձեւը տարբեր մեկնաբանութիւններու տուն կու տայ ըստ կողմերու: Միացեալ–Նահանգներուն համար «ծանրակշիռ հետեւանքներ» տարբերը կ'ընդգրկէ պինուորական գործողութեան մը անմիջական կիրարկումը, ինչ որ կարծիքը չէ Ֆրանսայի: Մ.Ա.Կ–ի Ֆրանսայի դեսպանը՝ Ալէն Տըժամէ յայտարարած է որ բանաձեւը կը հաստատէ Ապահովութեան Խորհուրդի առանձնայատկութիւնները եւ ատով իսկ կը բացառէ որեւէ յարձակման անմիջական կիրարկումը իրաքի դէմ: Կարդ մը միջոցներ իրենց ծանր բնոյթին իսկ պատճառաւ կ'արգելարգեն որ վիճարկումի դրուին եւ Ապահովութեան Խորհուրդին կը մնայ որոշում տալ: Շիրաք բանաղնաց մը ղրկած է Պաղտատ:

ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ՆՊԱՍՏՆԵՐԸ այլեւս կ'ենթարկուին սահմանափակումներու, ըստ ընտանիքին եկամուտին: Սահմանափակումը ճշդուած է 25·000 Ֆր·ի ամսականի, բայց կրնայ փոխուիլ համաձայն ընտանիքին կացութեան: Այսպէս սահմանափակումը 7·000 Ֆր·ով կ'աւելնայ կրկնակ գործունէութեան պարագային: Այս կարգադրութենէն կը վնասեն 351 հազար ընտանիք: Պէտք է ապահովեն 4,9 միլիառ Ֆրանքի խնայողութիւն մը:

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ պետութիւնները ճնշում կը բանեցնեն Միլոսեվիչի վրայ, որպէսզի ժամ առաջ խաղաղ լուծում մը գտնէ Քոսովոյի համար վերահաստատելով տեղւոյն Ալպանացիներու ինքնավարութիւնը:

ՀՆԴԿԱՍՏԱՆի երեսփոխանական ընտրութիւններուն, ազգայնականները (Հընդիկ ժողովուրդի կուսակցութիւն) յաղթելով հանդերձ, չկրցան բացարձակ մեծամասնութիւն մը ապահովել: 545–ի վրայ ձեռք ձգած են 250 աթոռ եւ ստիպուած են դիմել նակիցներ գտնելու կառավարութիւնը կազմելու համար: Վարչապետի պաշտօնին թեկնածու է Ա.Թ.Ա.Կ Պեհարի Վաժփայ, 71 տարեկան· ան յայտարարած է որ կը սպասէ նախագահին հրաւէրին կառավարութիւն մը կազմելու համար:

ՖՐԱՆՍԱՑի Սահմանադրական Խորհուրդի երեք նոր անդամները՝ Սիմոնն Վէյլ, Փիէր Մազո եւ Ժան–Կլօտ Կոլիառ երդում ըրին Մարտ 3–ին իրենց պաշտօնին դլուխն անցնելէ առաջ:

Մ· Ափեւ հարցազրոյցի մը ընթացքին հերքած է այն լուրերը թէ իր երկրին բանակը պատրաստ վիճակի մէջ չէ: Խօսելով Ղարաբաղի ներդրաւումին մասին Հայաստանի եւ Ռուսաստանի հակաօդային միացեալ համակարգին, ան ըսած է թէ իրենք տեղեակ են թէ պաշտպանութեան այդ համակարգը Ղարաբաղ բերած է Հայաստանի ռուսական խարիսխներէն: Պատասխանելով Հայաստանի ուղղած հրթիռներուն ադրբեջանական թիրախներուն համար ներկայացուցած ըսպառնալիքին մասին հարցումներու, Մ· Ափեւ ըսած է· «ատոնք հինցած հրթիռներ են, սակայն կրնան կրել քիմիական կամ հիւլէական դլխանոցներ: Ամէն պարագայի Ադրբեջանի բանակը ունի աւելի արդիական եւ քանի մը անդամ աւելի հզօր հրթիռներ»:

ԹՐՔԱԿԱՆ ԼՐԱՍՓԻՒՌՆԵՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆ-ԹՈՒՐՔԻԱ ՑԱՐԱԲԵՐՈՒԹԵԱՆՑ ՄԱՍԻՆ

Թրքական լրատուները մեծ կարեւորութեամբ կ'արձագանգեն Հայաստանի վերջին զարգացումներուն· հետաքրքրականն է ինքնաքննադատութեան բաժինը որ անպակաս է այդ արձագանգներէն: Ան մամուլի էջերէ զատ, տեղ կը գտնէ նաեւ լրատուներու հաղորդումներու մէջ, Լ· Տէր – Պետրոսեանի անկումին մէջ մի՛չ ո՛չ արհամարհելի դեր մը վերագրելով Անդարայի:

«Մարմարա»յի նոր հասած տրցակէն Փետրուար 19–ի եւ 20–ի թիւերը լայն տեղ յատկացուցած են նիւթին: Առաջինին մէջ արտատպուած է նոյն օրուան «Թըրքիշ տէյլի նիուզ»էն Հ· Պաղճըի յօդուածը որ կը հրահանգէ· «Թուրքիա պէտք չէ արտօնէ որ Հայաստան իյնայ Ռուսաստանի ու Իրանի ձեռքը»: Հոն եւս կը կրկնուի Լ· Տէր – Պետրոսեանի հրաժարականով Հայաստանի մէջ աւելի խիստ կեցուածքով դեկավարութեան մը գործի անցած ըլլալու համոզումը: Գլխաւոր ակնարկութիւնը կ'ուղղուի Ռ· Քոչարեանի որ կը ներկայացուի որպէս «ազդայնապաշտ» մը եւ որպէս «Կովկասի Նեթանիահուն»: Յօդուածագիրը Թուրքիոյ դերն ու ազդեցութիւնը կարեւոր նկատելով չրջանին մէջ, կը չեշտէ թէ առաւելագոյն ուշադրութիւնը կեդրոնացնելով հանդերձ, Թուրքիա պէտք չէ միջամուխ ըլլայ ինքնորոշման որեւէ հակամարտութեան:

Հետաքրքրական է կարդալ թէ Ռ· Քոչարեանը անտեղիտալի, խիստ նկատող տղերքէ եւթ, Հ· Պաղճը հարկաւոր կը նկատէ որ իր երկիրը երկխօսութիւն հաստատէ անոր հետ եւ չարունակէ քաղաքական ու տնտեսական ներկայութիւն ունենալ չրջանին մէջ: Գրութիւնը կ'աւարտի հետեւեալ պարբերութեամբ.

«Հայաստան աւելի քան երբեմ պէտք ունի Թուրքիոյ եւ Թուրքիա պէտք է միշտ յիշէ թէ Հայաստան եւս կարեւոր երկիր մըն է իրեն համար, որ պէտք չէ քաղդու որ ան իյնայ Ռուսաստանի եւ Իրանի ձեռքը: Թուրքիա պէտք է Ռուսաստանի եւ Իրանի հետ հիմնէ «Կովկասեան Եռանկիւն» մը եւ պէտք է մասնակցի հողատարածքի մէջ հաշտութեան եւ կայունութեան կերտումին: Թուրքիա արդէն մէկ մասնիկն է Կովկասեան բաղաբակա-

նութիւններու եւ ան պէտք է խոհ ի իր դերը կատարէ շիւարար մերձեցումով»:

«Մարմարա» յաջորդ թիւով ալ կ'արձագանգէ Թրքական հետաեսիլի Ա· կայանէն նախորդ իրիկունը (Փետրուար 19) հետաձգուած յայտագրին որ նոյնպէս նիւթ ունեցած է Թուրքիոյ եւ կովկասեան երկիրներու յարաբերութիւնները: Մասնակցած են նախկին դեսպան Հ· Պայլիլգէն եւ վերոյիշեալ յօդուածագիրը որ համալսարանի դասախօս է միջազգային յարաբերութիւններու նիւթին: Ցայտնապէս ընթացքին ալ հետաձգումով կապ հաստատուած է Թիֆլիսի, Երեւանի, Նիւ – Եորքի եւ Բաքուի Թղթակիցներու հետ: Այս վերջինը որ կ'ըսուի թէ միշտ առողջ դաղափարներ արտայայտեց, ըստած է թէ Ռ· Քոչարեանի իշխանութեան գալը անպայման չի նշանակեր թէ պիտի թըշնամանայ Թուրքիոյ: Կայանին Երեւանի թղթակիցը ընդունելով հանդերձ թէ դարաշրջան նոր քաղաքականութիւն մը անհատականէ չէ Հայաստանի կողմէ, կ'աւելցնէ թէ սխալ է կարծել որ Հայերը նոր պատերազմի մը կը պատրաստուին: Ոչ ոք պատերազմի մասին կը խօսի հոն, բայց յայտնի է որ դիչում պիտի չըլլայ Ղարաբաղի հարցին մէջ:

Նախկին դեսպան Պայլիլգէն «Ղարաբաղը Ադրբեջանի դլխուն փորձանք» նըկատելէ ետք ըսած է թէ երազ է Հայաստանի կցումի հետանկարը: «Մարմարա» կը չարունակէ·

«Այս հատուածին մէջ Հալուք Պայիլգէն ուներ արտայայտութիւն մըն ալ, որ շատ խորք հնչեց եւ թերեւս նախկին Արտաքին նախարարի ու դեսպանի մը վայել չէր այդ կերպ խօսիլ: Ան տգեղ կերպով ապառնալիք ըրաւ եւ ըսաւ որ Հայերը պէտք է հեռու մնան արկածախնդրութիւններէ, այլապէս իրենց կարելի է յիշեցնել Գեազըմ Գարապէքիր փաշայի արշաւները Հայաստանի դէմ, երբ թրքական միակ զօրասիւն մը անգամ բաւեց որպէսզի Հայաստանը տակն ու վրայ ընեինք ու ստիպեինք որ անոնք ստորագրեն Գիւմրիի համաձայնութիւնը: Հայերը պէտք է իրենց չափը ղաւ գիտնան, այլապէս մեծ կը սորվեցնենք անոնց չափը ըսաւ ան»:

Այս խօսքերը հակազդեցութեան կ'արժանանան գործի չրջանակէն Ֆ· Գալաֆաթօղլուի որ Երեւանի մէջ գործ հաստատ է ու Տրապիզոնէն հետաձգումով մասնակցած յայտագրին: Ան կ'ըսէ·

«Թուրքիա այլեւս ազդեցութիւն չունի Հայաստանի վրայ, որովհետեւ այդ առիթը փախցուց առաջին վայրկեանէն: Թուրքիա Հայաստանի դէմ սխալ քաղա-

(Շար·ը Դ· էջ)

ԱՐՋՈՒՏ ԳԻՒՂԻ ԴՊՐՈՑԸ ՊԻՏԻ ՎԵՐԱԿԱՌՈՒՑՈՒԻ ՈՒ ԿՈՉՈՒԻ «ՇԱՀԱՆ ՇԱՀՆՈՒՐ ՎԱՐԺԱՐԱՆ»

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Հայաստանէ Լոռիի մարզի Արջուտ գիւղը 1988–ի երկրաշարժին հետեւանքով կորսնցուցած էր իր միջնակարգ դպրոցը: 1989–ին, փայտեայ շինութիւն մը տրամադրուեցաւ աշակերտութեան, որպէս առժամեայ վարժարան: Սակայն այս եւս քանդուելու հրդեհի մը հետեւանքով: Անկէ ի վեր, Արջուտ եւ չրջակայքի գիւղերը առանց դպրոցի մնացած էին· դասընթացքները տեղի կ'ունենային դամերու մէջ, ամենավատառողջ պայմաններու տակ: Քանի մը տարի առաջ, տեղական իշխանութիւնները ձեռնարկեցին դպրոցի վերաչինութեան· սակայն, նիւթական միջոցներու անբաւարարութեան պատճառաւ, անոնք ստիպուեցան աշխատանքները դադրեցնել:

Այժմ, չնորհիւ Ֆրանսահայ նուիրատուներու, կարելի պիտի ըլլայ աւարտել դպրոցի վերաչինութիւնը: Արջուտի ու չրջակայքի դպրոցականները ի մօտոյ պիտի վերադանեն դասընթացքի բնականոն պայմանները:

Այդպարեւ, Ֆրանսայի Հայկական Հիմնադրամը ուրախութեամբ կը յայտնէ որ 920·800 Ֆրանքի (150 հազար տոլար) անհրաժեշտ դումարը դոյացաւ չնորհիւ հետեւեալ նուիրատուութիւններուն· Տիկին Զարուհի Տէմիրեան 200·000 Ֆր·, Պ· Գրիգոր Շահինեան 200·000 Ֆր·, Վանանդ Համայնք 175·000 Ֆր·, Պ· Դանիէլ Շահինեան 150·000 Ֆր·, Սոնա եւ Պատրիկ Կէնճեան 100·000 Ֆր·, U. D. A. A. (Սէն–Շամոն) 95·000 Ֆր·:

Արջուտի միջնակարգ դպրոցը պիտի կարենայ ընդունիլ 150 աշակերտ: Ան պիտի կոչուի «Շահան Շահնուր Վարժարան» ի յիշատակ եւ ի յարգանս Ֆրանսահայ դրագէտին:

ՖՐԱՆՍԱՑի ՀԱՅԿ· ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ

Փարիզ, 1998, Մարտ 4

FONDS ARMENIEN DE FRANCE
B.P. 12, 75660 Paris Cédex 14.

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ԳԼԽԱՒՈՐ ԴԱՏԱԽԱԶԻՆ ԾԱՆՐԱԿՇԻՌ ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Հենրիկ Խաչատրեան Հայաստանի հանրապետութեան դատախազն է: Փետրուար 13–ին Հանդիպում ունենալով լրագրողներու հետ նախ ամփոփած է քրէական տարին: 1998 Յունուարը համեմատելով անցեալ տարուան նոյն շրջանին հետ, ըսած է թէ յանցագործութիւնները 115 հատ պակասած են: Նոյնը չէ պարագան անձնասպանութիւններու. անոնց թիւը 1995 – 1997 210–էն բարձրացած է 245–ի: Գլխաւոր պատճառը եկամուտի մշտական աղբիւրի բացակայութիւնն է:

Պատասխանելով հարցումներու, դատախազը ըսած է թէ անտեսական երկու յանցագործութիւն ներկայիս գլխաւոր տեղը կը գրաւէ իրենց գործունէութեան. այդ երկու հարցերով 1 միլիոն 300 հազար տոլար եւ առնուած է, բայց թղթածրարը փակուած չէ, քանի որ ծանր յանցագործութիւն խնդրոյ առարկայ է:

Հ. Խաչատրեան գարմանք յայտնած է որ լրագրողները չեն արձագանգեր մաքսային վարչութեան պետին նկատմամբ բացուած քրէական հետապնդումին: Ապա կանգ առած է Հոկտեմբերեանի զօրամասին մէջ կատարուած զինուորներու սպանութեան դէպքին վրայ: Ըսելէ ետք թէ խոր զատաքննութիւն կը կատարուի, չէզոած է որ անկարելի չէ որ վիրաւորներէն մէկը առողջանալէ ետք քրէական պատասխանատուութեան ենթարկուի: Վըստահեցուցած է թէ հինգ հոգիի մահուան պատճառ եղած զինուորը որ անձնասպանութիւն գործեց Երեւանի մէջ, չատ խելացի, զարգացած անձնաւորութիւն էր ու առ այժմ անբացատրելի է պատահածը. պէտք է սպասել քննութեան արդիւնքին: Դատախազը հարկաւոր կը նկատէ որ նաեւ հարցաքննուին հրամանատարները, զեկավարները: Հերքած ալ է թէ ենթական երկու տարի խուսափած էր զինուորական ծառայութենէն, լինչպէս ըսուած էր պանութիւններու առջին լուրերուն:

Ապա նիւթ եղած են վերջին ամիսներուն կատարուած ու չլուսաբանուած ոճիրները: Նախ յիշուած են պարապանները ԱՄՆ–ի Լ.Ս–ի անդամ Դ. Դաւթեանի ու Աբրահամ Խամիսեանի: Պ. Խաչատրեան տեղեկացուցած է թէ երկու սպանութիւններն ալ նոյն պէնգով եւ ենթադրաբար նոյն անձերուն կողմէ կատարուած են, բայց քննութիւնը ուշագրաւ արդիւնքներու հասած չէ տակաւին:

Ինչ կը վերաբերի վերջին շրջանին քաղաքական բնոյթ մատնող ահաբեկչական արարքներուն, դատախազը նախ խօսած է Լ. Տէր – Պետրոսեանի թիկնապահ Ռ. Ղազարեանի կառքին վրայ կատարուած կրակոցներուն մասին. ըսած է թէ այդ պարագային մահափորձի մասին խօսիլ անգամ կարելի չէ: Կան անբացատրելի բաներ ալ. նախագահին թիկնապահը, սկզբունքով, տուժած կողմն է այդ խընդրին մէջ. բայց անկէ քաղաքէն չբացակայելու յանձնառութիւն առնուած չէ եւ ինչպէս լրատիւները հաղորդեցին արդէն, ան մեկնած է Մոսկուա: Եթէ քննութիւնը աւարտի ու տուղարի որ պատահարը կեղծուած է, պէտք է անպայման հարցաքննուի: Հ. Խաչատրեան ըսած է թէ երկար տանիլ ի վեր Հայաստանէն բացակայող անձ մը Մոսկուայէն բերել տալու պարագային հրամանագիր տորպագրած է եւ չատ բան կը բացայայտուի:

Զրույցին վերջին մասին մէջ գլխաւոր դատախազը խօսած է Ամէնց Սահակեանի 25 հոգինոց դինեալ յանցախումբին ձերբակալութեան մասին: Ըսած է թէ բացուած հետաքննութիւնը կը կապուի 1992, 1993, 1994–ին գործուած սպանութիւններու որոնց զոհ եղած էին Աչտարակի Շրջանային Խորհուրդի Գործադիր Կոմիտէի նախագահ Հովիկ Սուքիասեան եւ վարորդը՝ Վարուժան Աբրահամեան (1992 Սեպտեմբեր 18), երկաթուղիի վարչութեան պետ Համբարձում Ղանտիլեան, զօրավար Ժորա Խահակեան ու վարորդ Յակոբ Ունիկեան (1993 Մայիս 3), զատախազութեան քննիչ վարչութեան պետ Վլադիմիր Գրիգորեան (որ չայոզած էր փրկուիլ, իսկ վարորդը վիրաւորուած էր – 1994 Յունիս 2): Ցիշելով նաեւ ԲՄ – կի – ՊԷ–ի նախկին պետ Մ. Եուզբաչեանի (1993 Յուլիս 21) եւ Երեւանի նախկին քաղաքապետ Հ. Գալստեանի (1994 Դեկտեմբեր 17) սպանութիւնները, գլխաւոր դատախազը ըսած է թէ քննութիւնը յոյժ կուտայ լրջօրէն կազմակերպուած յանցագործ խումբերու գոյութիւնը. խումբեր որոնք նաեւ «հովանաւորուած» էին: «Ազգ»ի այդ մասին տեղեկատուութիւնը (Փետրուար 14) կը նչէ. «դատախազը չբացառեց որ խմբի հետ կապ ունեն նաեւ նախկին իշխանութիւնները, ինչը կը պարզուի գործի յետագայ ընթացքեամբ»:

ԱՐՓԻ ԹՈՒԹՈՑԵԱՆ

ՄԱՐՄԱՐԱ

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ՔՈՎԸՆՏԻ ՓՈՂՈՑԷՆ ԴԷՊԻ ՊՈՒԷՆՈՍ-ԱՑՐԷՍ

Ձամբաները իրարմէ չատ հեռու տարին բանաստեղծ Խաչիկ Ամիրեանն ու նորավիպագիր Վարուժան Աճէմեանը: Մէկը Երեւան, Միւսը Արժանթին, Պուէնոս – Այրէս: Այս երկու ընկերները տասնամեակներ չարունակ իրենց կեանքը ապրեցան իրարմէ հազարամաներով ու ովկիանոսով անջատուած: Հիմա ալ, երբ Խաչիկ Ամիրեան հեռացած է Երեւանէն ու գացած է Լոս – Անճըլըս, իրարու մօտիկ չեն նկատուիր: Բայց հոս, իմ աշխատասենեակիս մէջ, երկուքը ամէն վայրկեան, ամէն րոպէ միասին են իրարու հետ, քով քովի, նոյնիսկ Սիամական երկուորեակներու նման իրարու փակչած: Եթէ մէկը կանչեմ, միւսն ալ կուգայ: Եթէ մէկուն հետ խօսիմ, միւսին հետ ալ խօսած կ'ըլլամ: Որովհետեւ անոնք միասին էին երբ ես իրենց միջոցաւ մուտք գործեցի հայ գրականութենէն ներս: Որովհետեւ անոնք միասին էին, երբ չարունակ կը հսկէին իմ գրական առաջին աշխատութիւններուս վրայ:

Վարուժան Աճէմեան արդէն կազմուած գրող էր, երբ ես տակաւին նոր կը սկսէի հայերէն գրել: 1949–ին ան հրատարակեց իր անդրանիկ գիրքը. «Քովընտի Փողոց»: Մօտաւորապէս 200 էջերէ բաղկացեալ գիրք մը, որ կը բովանդակէր անոր 25 նորավէպերը: Իր կեանքին մեծ երջանկութիւններէն մէկը ապրեցաւ երբ գիրքին տպագրութիւնը աւարտեցաւ: Առաջին օրինակներէն մէկը ինծի նուիրեց, մակագրութեան մէջ գործածելով սա բառերը. «Սիրելի տաղանդաւոր բարեկամիս ու գրչեղբօրս»: «Տաղանդաւոր» որակականը այդ շրջանին անչուշտ դգուած էր իմ արժանապատուութիւնս: Մինչդեռ ես դեռ հազիւ թէ երեք տարիէ ի վեր հայերէն կը գրէի, մեծ բան մըն ալ չէի տուած մեր մայրենիով: Որքան ալ ան տեսած ըլլար աւելի առաջ տարբեր լեզուով իմ գրածներս, Վարուժան Աճէմեան կ'ուզէր ուրեմն գիս «տաղանդաւոր» որակելու: Բայց այս ուճապարանքը, կամ այս պատրաստակամութիւնը իր նկարագրին հիմնական գիծն էր եւ մինչեւ այսօր ալ այդպէս կը մնայ: Շուտ կը խանդավառուէր, չուտ կը հիանար, չուտ կը սիրէր, չուտ կը բարեկամանար, զիմացինին ուրախութիւն պատճառել կը սիրէր, հաճոյակատար էր, զովասանքնեբուն մէջ չուայլ ու առատաձեռն, թշնամի չունէր, ունենալ ալ չէր ուզեր:

Վարուժան Աճէմեան բազմանդամ ընտանիքի զաւակ էր: Երեք եղբայր, երկու քոյր: Եղբայրներէն Վարդգէսը այդ շրջանի Ֆրանսայի նշանաւոր երգիչ Թինօ Ռոսիի նման ձայն մը ունէր եւ կ'երգէր նոյն ոճով: Միւս եղբայրներէն Գեղամը կարեւոր հասատատութիւններու մօտ հաշուակալ էր, ծայր աստիճան սրամիտ ու կատակաբան մարդ: Քոյրերէն Աւրինէն տան մէջ քաչուած կեանք կ'ապրէր, բայց միւս քոյրը Մելինէն բեմական բացառիկ յատկութիւն ունէր եւ Միխիթարեան Սանուց Միութեան բեմին վրայ մեծ յաջողութիւններ կ'արձանագրէր: Աճէմեան ընտանիքը, որուն մականունը պաշտօնական ձեւով փոխուած էր Պաչարի, կը բնակէր Գուրթուլուշ պողոտայի վրայ: Վարուժան Աճէմեանին հետ իրիկունները տուն վերադարձի գծով Բանկալթէն կը քալէինք դէպի Գուրթուլուշ ու կը խօսէինք գրականութեան մասին, մինչեւ որ հասնէինք իրենց բնակած չէնքին առջեւ՝ Սէվինչ Աֆարթման: Հոն իրարմէ կը թաժնուէինք եւ ես ճամբաս կը չարունակէի դէպի իմ տունը: Երբեմն չէինք յապնար իրարմէ, կրկին ետ կը դառնայինք մինչեւ Բանկալթը Հայ Լայֆ ծաղաքը հասատատուելու մեծ, և հատուածաբար միակ պատճառը տիկին Ալիսի համար եղած ըլլալու է ակը: Ան, տարիներ առաջ, իր երիտասարդութեան շրջանին, վայելելու համար ամառնային իր արձակուրդը, չաւերու նման Ֆրանսայէն եկած է իտալական ծովեզերք մը, Փորթօ Վորսէնի. հոն ճանչցած է երիտասարդ իտալացի մը, Գարլօ Փուկիոսի, որ այսօր ծանօթ նկարիչ մըն է: Մնացածը սովորական պատմութիւնն է բոլոր զոյգերու, ամուսնութիւն, ընտանիք, երեք զաւակներ, երկու մանչ՝ Իկոր եւ Իվան, մէկ աղջիկ՝ Ծադիկ, որոնք այսօր քանի տարեկաններ անցած հասուն երիտասարդներ են:

Ինչպէս պարապան եղած է Հայերէ մեկուսացած չատ մը Հայերու համար, 1988–ի Հայաստանի կործանարար երկրաչարժը Տիկին Ալիսը կը մղէ Հայաստանի եւ անոր ժողովուրդին Իտալիոյ մէջ օգտակար ըլլալու համար գործնական միջոցներ առնելու:

Ժրաջան կերպով օգտակար կ'ըլլայ Վենետիկ ապաստանած հայաստանցի երախաներու: Բայց իր աչխատանքի կարեւոր մասը կը սկսի երբ Հայաստանի «Ինթերկապ» կոմիտէի միջոցաւ Վենետիկ կը հանգին կիրակականէն 12 պատանիներ ուսանելու համար հինգ տարի Մուրատ Ռափայէլեան վարժարանին մէջ: Շարաթը գոնէ մէկ անգամ, վարելով 250 քիլոմեթր, Պանխատաւլոյէն կ'երթայ մինչեւ Վենետիկ, մայրական չերմութիւն տանելու համար, դժրախտ պարապանեբու մէջ, ընտանիքէն կտրուած հայ պատանիներուն: Համաձայնութեամբ իր ամուսինին եւ երեք զաւակներուն, ամէն չարաթավերջի եւ տօնական արձակուրդներուն, երեքական հոգի փոխն ի փոխ՝ տեղի պակասի պատճառաւ, այս պատանիները կը հիւրասիրուին տիկին Ալիսի ընտանեկան չրջկին տակ:

Որպէսզի ամառնային արձակուրդի չրջանին կարենան իրենց ընտանիքներուն մօտ վերադառնալ, տիկին Ալիս եւ իր իտալացի բարեկամները Հայաստան – Իտալիա երթ ու դարձի օդային ճամբորդութեան ծախքերը կը հոգան: Տէրզոյ հետ կ'երթայ նաեւ ինք՝ տիկին Ալիս: Հայաստանը տեսնելու կարօտը կ'առնէ, մանաւանդ որ իր հայրենիքը անկախացած է այժմ: Իտալիա վերադառնալէն առաջ, դիտնալով որ Վանաձորի իր փոքրիկ բարեկամներէն վեցը չեն մըկըրտուած, կնքահայրութիւնը առնելով այդ վեց երիտասարդներուն մըկըրտութեան արարողութիւնը կատարել կու տայ Վանաձորի եկեղեցւոյ մէջ եւ հայկական սովորութեամբ մատաղ կը մատուցանէ:

Վերադարձին կը գրէ եւ հրատարակութեան կու տայ ցեղասպանութեան եւ Հայաստանի այժմեան վիճակին վերայ գրքոյկ մը: Պատմութիւնն է իր ծննդոցյ, Սվազի Ջարդերէն վերապրած երկու երախաներու որոնք որբանոցներու մէջ մնալէ վերջ, չատ մը ուրիշներու հետ կը հասնին Մարսէյլ, ապա Փարիզ, կ'ամուսնանան եւլն.: Այս գրքոյկը կը թարգմանուի ճափոներէնի, «Report of Woman's Studies Society, n° 13» թիւին մէջ:

Այսպէսով կը սկսի չարունակական գործունէութեան շրջան մը: 1992–ին «Unità» ձախակողմեան թերթի Ռավենայի ֆեսթիվալին մէջ կը կազմակերպէ կրպակ մը ցուցադրելով Հայաստանի նկարներ, գիրքեր, իրեր եւլն. եւ կը ցրուէ 5·000 թռուցիկներ՝ «Armenia-Hayastan», ներկայացնելով Հայաստանի պատմութիւնը եւ քարտէսը: Այս կ'ըլլայ տեղացիներուն առաջին ծանօթութիւնը Հայերուն հետ:

Միշտ կապեր ունենալով Ֆրանսայի իր նախկին ծանօթներուն հետ, անոնցմէ կը յաջողի Վենետիկի մէջ ձրի ուսանող կիրակականցի աչակերտութեան համար հաւաքել գումար մը՝ օգնելու համար վարժարանի անօբէնութեան:

1993–ի Ցունուարի եւ Ամանորի արձակուրդներուն համար կը յաջողի կրանաբօլօ (Ֆայէնցա) քաղաքի եկեղեցական կազմակերպութեան միջոցաւ տասը ընտանիքներու մէջ բաժնել Վենետիկի հայաստանցի ուսանողները: Այս գաղափարէն կը ծագի «Ափիչի տէլլ'Արմենիա» (Հայաստանի Բարեկամներ) ընկերակցութեան հիմնումը որ 1994–ին պաշտօնապէս կը ճանչցուի Իտալիա – Հոմանիա Նահանգին ժողովին կողմէ եւ կ'արձանագրուի իբրեւ կամաւորական ընկերակցութիւն, որուն նախագահը կը դառնայ ինք՝ տիկին Ալիս:

Այժմ կը սկսի ձեռնարկներու չրջան մը ընկերակցութեան անունով որ պիտի տեւէ մինչեւ Դեկտեմբեր 1998: Ամէն ինչ կը կատարուի Տիկին Ալիսի անձնական ծախքերով: Ան կը կազմակերպէ ցուցահանդէսներ, ներկայացումներ, ասմունքներ, համերգներ, ճաշկերոյթներ, ընդունելութիւններ, ամէն ինչ որ կրնայ նիւթական միջոցներ ապահովել: Ան կը հրաւիրէ Հայաստանէն արուեստագէտներ, երգիչներ, նուագողներ, պարուհիներ, ասմունքողներ, որոնք կը ներկայանան Իտալիոյ մէջ: Ան կը կազմակերպէ Հայաստանի մէջ Իտալիոյ մէջ ցուցահանդէսներ, ներկայացումներ, համերգներ, ասմունքներ, որոնք կը ներկայանան Իտալիոյ մէջ: Ան կը կազմակերպէ Հայաստանի մէջ Իտալիոյ մէջ ցուցահանդէսներ, ներկայացումներ, համերգներ, ասմունքներ, որոնք կը ներկայանան Իտալիոյ մէջ:

Իտալահայ Գաղափարի

ՀԱՅ ԿՆՈՋ ՄԸ ՀԱՅԱՆՊԱՍՏ ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԻՒՆԸ

Մէջին Իտալիոյ Էմիլիա – Ռոմանիա նահանգի, Ռավենա չրջանին մէջ գտնուղ Պանիաքավալլո քաղաքը կը բնակի Հայուհի մը, Ալիս Թաչճեան – Փոլկրոսի: Կարծես, հայկական միջավայրէ մեկուսացած իր կեանքին մէջ հայութիւնը պահելու պահանջէն ալ մեկնելով, հայ երիտասարդներուն օգտակար ըլլալու եւ մանաւանդ իր չրջանին Իտալացիներուն Հայը ծանօթացնելու համար իր տարած ժրաջան գործունէութիւնը այնքան արդիւնաւէտ է և չարունակական ինչ որ, յաճախ, միութիւնները՝ իրենց վարչական կազմով կարող չեն կատարելու:

Ռավենայի զեղեցիկ եւ արուեստով հարուստ չրջանին մէջ, Պանիաքավալլո քաղաքը հասատատուելու մեծ, և հատուածաբար միակ պատճառը տիկին Ալիսի համար եղած ըլլալու է ակը: Ան, տարիներ առաջ, իր երիտասարդութեան չրջանին, վայելելու համար ամառնային իր արձակուրդը, չաւերու նման Ֆրանսայէն եկած է իտալական ծովեզերք մը, Փորթօ Վորսէնի. հոն ճանչցած է երիտասարդ իտալացի մը, Գարլօ Փուկիոսի, որ այսօր ծանօթ նկարիչ մըն է: Մնացածը սովորական պատմութիւնն է բոլոր զոյգերու, ամուսնութիւն, ընտանիք, երեք զաւակներ, երկու մանչ՝ Իկոր եւ Իվան, մէկ աղջիկ՝ Ծադիկ, որոնք այսօր քանի տարեկաններ անցած հասուն երիտասարդներ են:

Ինչպէս պարապան եղած է Հայերէ մեկուսացած չատ մը Հայերու համար, 1988–ի Հայաստանի կործանարար երկրաչարժը Տիկին Ալիսը կը մղէ Հայաստանի եւ անոր ժողովուրդին Իտալիոյ մէջ օգտակար ըլլալու համար գործնական միջոցներ առնելու:

Ժրաջան կերպով օգտակար կ'ըլլայ Վենետիկ ապաստանած հայաստանցի երախաներու: Բայց իր աչխատանքի կարեւոր մասը կը սկսի երբ Հայաստանի «Ինթերկապ» կոմիտէի միջոցաւ Վենետիկ կը հանգին կիրակականէն 12 պատանիներ ուսանելու համար հինգ տարի Մուրատ Ռափայէլեան վարժարանին մէջ: Շարաթը գոնէ մէկ անգամ, վարելով 250 քիլոմեթր, Պանխատաւլոյէն կ'երթայ մինչեւ Վենետիկ, մայրական չերմութիւն տանելու համար, դժրախտ պարապանեբու մէջ, ընտանիքէն կտրուած հայ պատանիներուն: Համաձայնութեամբ իր ամուսինին եւ երեք զաւակներուն, ամէն չարաթավերջի եւ տօնական արձակուրդներուն, երեքական հոգի փոխն ի փոխ՝ տեղի պակասի պատճառաւ, այս պատանիները կը հիւրասիրուին տիկին Ալիսի ընտանեկան չրջկին տակ:

Որպէսզի ամառնային արձակուրդի չրջանին կարենան իրենց ընտանիքներուն մօտ վերադառնալ, տիկին Ալիս եւ իր իտալացի բարեկամները Հայաստան – Իտալիա երթ ու դարձի օդային ճամբորդութեան ծախքերը կը հոգան: Տէրզոյ հետ կ'երթայ նաեւ ինք՝ տիկին Ալիս: Հայաստանը տեսնելու կարօտը կ'առնէ, մանաւանդ որ իր հայրենիքը անկախացած է այժմ: Իտալիա վերադառնալէն առաջ, դիտնալով որ Վանաձորի իր փոքրիկ բարեկամներէն վեցը չեն մըկըրտուած, կնքահայրութիւնը առնելով այդ վեց երիտասարդներուն մըկըրտութեան արարողութիւնը կատարել կու տայ Վանաձորի եկեղեցւոյ մէջ եւ հայկական սովորութեամբ մատաղ կը մատուցանէ:

Վերադարձին կը գրէ եւ հրատարակութեան կու տայ ցեղասպանութեան եւ Հայաստանի այժմեան վիճակին վերայ գրքոյկ մը: Պատմութիւնն է իր ծննդոցյ, Սվազի Ջարդերէն վերապրած երկու երախաներու որոնք որբանոցներու մէջ մնալէ վերջ, չատ մը ուրիշներու հետ կը հասնին Մարսէյլ, ապա Փարիզ, կ'ամուսնանան եւլն.: Այս գրքոյկը կը թարգմանուի ճափոներէնի, «Report of Woman's Studies Society, n° 13» թիւին մէջ:

Այսպէսով կը սկսի չարունակական գործունէութեան շրջան մը: 1992–ին «Unità» ձախակողմեան թերթի Ռավենայի ֆեսթիվալին մէջ կը կազմակերպէ կրպակ մը ցուցադրելով Հայաստանի նկարներ, գիրքեր, իրեր եւլն. եւ կը ցրուէ 5·000 թռուցիկներ՝ «Armenia-Hayastan», ներկայացնելով Հայաստանի պատմութիւնը եւ քարտէսը: Այս կ'ըլլայ տեղացիներուն առաջին ծանօթութիւնը Հայերուն հետ:

Միշտ կապեր ունենալով Ֆրանսայի իր նախկին ծանօթներուն հետ, անոնցմէ կը յաջողի Վենետիկի մէջ ձրի ուսանող կիրակականցի աչակերտութեան համար հաւաքել գումար մը՝ օգնելու համար վարժարանի անօբէնութեան:

1993–ի Ցունուարի եւ Ամանորի արձակուրդներուն համար կը յաջողի կրանաբօլօ (Ֆայէնցա) քաղաքի եկեղեցական կազմակերպութեան միջոցաւ տասը ընտանիքներու մէջ բաժնել Վենետիկի հայաստանցի ուսանողները: Այս գաղափարէն կը ծագի «Ափիչի տէլլ'Արմենիա» (Հայաստանի Բարեկամներ) ընկերակցութեան հիմնումը որ 1994–ին պաշտօնապէս կը ճանչցուի Իտալիա – Հոմանիա նահանգին ժողովին կողմէ եւ կ'արձանագրուի իբրեւ կամաւորական ընկերակցութիւն, որուն նախագահը կը դառնայ ինք՝ տիկին Ալիս:

Այժմ կը սկսի ձեռնարկներու չրջան մը ընկերակցութեան անունով որ պիտի տեւէ մինչեւ Դեկտեմբեր 1998: Ամէն ինչ կը կատարուի Տիկին Ալիսի անձնական ծախքերով: Ան կը կազմակերպէ ցուցահանդէսներ, ներկայացումներ, ասմունքներ, համերգներ, ճաշկերոյթներ, ընդունելութիւններ, ամէն ինչ որ կրնայ նիւթական միջոցներ ապահովել: Ան կը հրաւիրէ Հայաստանէն արուեստագէտներ, երգիչներ, նուագողներ, պարուհիներ, ասմունքողներ, որոնք կը ներկայանան Իտալիոյ մէջ: Ան կը կազմակերպէ Հայաստանի մէջ Իտալիոյ մէջ ցուցահանդէսներ, ներկայացումներ, համերգներ, ասմունքներ, որոնք կը ներկայանան Իտալիոյ մէջ:

Յունուար 21

ՌՈՒՍԱՍՏԱՆԻ ԶՕՐԱՆՈՑՆԵՐՈՒ ՄՂՁԱՒԱՆՋԸ

Ռուսաստանի երիտասարդներուն համար չատ յառաջ մղձաւանջային հեռանկարի մը համազօր են զօրանոցները: Հեռասական բան է տեսակ անոնց պայմաններուն ու վերապրիլ: Զինուորի մայրերու կոմիտէն ամէն տարի չուրջ 12 հազար դատելիք կը հաշուէ: Բանակի չարքերը լքելու կը մղեն անունդի պակասը, ցուրտը, առողջական պայմանները եւ դէշ, բիրտ վարուելակերպը որոնք բաժին կ'ըլլան նորակոչներուն: Մեծ է նաեւ անձնասպանութիւններու համեմատութիւնը:

Ծնողները չատ անգամ տեղեակ չեն ըլլար թէ իրենց պատկը խոյս տուած է ու երկար ատեն լուր չտանալով, օր մըն ալ կ'երթան անոր պտուտած զօրաբաժինը: Կը պատահի որ զայն գտնեն հոն, քայքայուած առողջութեամբ մը, կարօտ լուրջ խնամքի որ ցոյց չի տրուիր:

Բանական բան կը պատմեն նորակոչներու նամակները: Անոնցմէ մէկը օրինակ, որ Ղրիմի մէջ կը ծառայէ, կը գրէ թէ ցուրտին տեսակը համար ոչ վերարկու, ոչ ալ գուլպայ ունի. օրը երկու չերտ բարակուկ հաց կուտան որպէս սնունդ, ջրոտ ապուր մըն ալ երբեմն: Երեկամի ցաւերէ կը տառապի ու որոշած է խոյս տալ: Ուրիշ մը նոյն գանգատները կը յայտնէ բեւեռային շրջանի զօրամասէ մը. կ'ըսէ թէ 50 քիլոկրամ կը կշռէ միայն. սրունքները վէրքերով ծածկուած են, բորոտած է, ցաւեր ունի ու խոյս տուած է չկարենալով տեսակ: Գիտակից է թէ յանցաւոր է, սակայն չի մտածեր վերադառնալու մասին, քանի որ վստահ է որ հոն չի կրնար ողջ մնալ:

Ֆիզիքական տաժանքներուն հետ կան հոգեկաններն ալ. կ'ըլլան բռնաբարումի, խոշտանգումի արարքներ:

1991–ին ներում մը յայտարարուած է անոնց համար որոնք իրենց կեանքը վերկելու մտահոգութեամբ վախուստի դիմած են: Ոչ պատերազմական շրջանի մը համար բաւական տարօրինակ այս տահմանումը ուշագրաւ է: Բայց չատեր որ փախուստէն առաջ թաքնուած կ'ապրին, տեղեակ չըլլալով այդ յայտարարութեան, չեն կրցած անկէ օգտուիլ: Ու կը չարունակեն պահուըտիլ:

Չէչէնիոյ պատերազմը իր կարգին, դըժխաւոր պատճառներէն է երիտասարդներու վախուստին: Շատ կը պատահի որ անոնց ծնողներն ալ մեղսակից ըլլան ծրագրուած արարքին: Միայն հարցը այն կ'ըլլայ որ անոնք կարգադրիչն կեղծ ինքնութեան թուղթ, եւայլն: Որպէսզի երիտասարդը կարենայ տարբեր ինքնութեան մը եղին պահուըտած, չարունակել իր կեանքը:

600–ի չափ ռուս զօրակիք կայ Գերմանիոյ մէջ ալ. մեծ մասը նախկին Արեւելեան Գերմանիոյ ռուսական զօրաբաժիններէն հոն մնացածներ են: Մինչեւ 1997 Մարտ անոնք կը վտարուէին, բայց այս թուականէն ի վեր մեղմացած է անոնց հանդէպ Գերմանիոյ կեցուածքը:

Զանգուածային փախուստներու սկիզբ կը նկատուի Չէչէնիոյ պատերազմը. առաջին օրերուն իսկ, աւելի քան 500 զօրակոչուածներ խոյս տուած են, ըսելով որ կը մերժեն ծառայել բանակի մը որ կը քնայնջէ իր հարազատ քաղաքացիները: Աւելի բարդ է վերիներուն վիճակը: Նոյնիսկ երբ կը յայտնին իրենց տունը վերադառնալու, դատախազութեան հետ հարց կ'ունենան: Իրենցմէ կը պահանջուի որ վճռատեն թէ իրենք իրենց կամքով յանձնուած չեն Չէչէններուն եւ չեն ծախած իրենց ղէնքը: Արդարադատութեան համար անոնք պատերազմական գերի ալ չեն, քանի որ պատերազմը պաշտօնապէս երբեք չէ յայտարարուած: Ու փոխանակ զործ ունենալու պաշտօնական տեսեանների հետ, անոնց աւելի դիւրին կը թուի կեղծ անձնաթուղթ մը ձեռք ձգել ու նոր ինքնութեամբ մը չարունակել կեանքը, քան թէ ներում կամ մեղմ վերաբերում յուսալ պետութենէ մը որ վիրաւորուած է:

ՔԱՂՀԱՆ

ՆԻՒ-ԵՈՐՔԻ ԱԶԳ. ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ամերիկայի Արեւելեան Շրջանի եւ Գանատայի Թեմի կրօնական եւ վարչական խառն ժողովը ցաւ ի սիրտ կուգայ հաղորդելու թէ իր բազմամեայ եւ բազմավաստակ Առաջնորդ՝ Բարձր. Տ. Մեսրոպ Արքեպիսկոպոս Աշճեան որոշած է վեցերորդ քառամեակի մը համար Առաջնորդ վերընտրուելու թեկնածու որպէս չներկայանալ:

Բարձրաչնորհ Սրբազան Հայրը իր այս որոշումը արտայայտած է 1998 Փետրուար 20 թուակիր նամակով, ուր ի միջի այլոց կ'ըսէ. «... պիտեմ որ ամէն բանի ժամանակը կայ: ... Հիմա իմ ժամանակը հասած է, որ ... ինքզինքս տամ, առաւելագոյն չափով Աստուծոյ եւ վայելեմ իր բարիքը, ... ես պիս աւելի լաւ ճանչնամ աղօթքի եւ խոկումի մէջ: Ցառաջիկայ Մայիսի մէկին, Թեմիս Ազգային Եւ բեւեռխանական Ժողովը ըստ թեմիս կանոնագրութեան պէտք է կատարէ Առաջնորդական ընտրութիւն, քառամեայ չրջանի մը համար: Եւ քանի իմ չրջանս կ'աւարտի, յարմար դատեցի քաշուիլ աստիպարէզէն, եւ առիթ ու պատեհութիւն ընծայել, որ դուք իրրեւ գործադիր իշխանութիւն՝ անհրաժեշտ միջոցները ձեռք առնէք Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Վեհափառ Կաթողիկոսէն ստանալու ընտրելեաց եռանուն ցանկ, որպէսզի Ազգային Երեսփոխանական Ժողովն ալ կարենայ ընտրել արժանաւոր, կորովի եւ ամբողջանուէր Առաջնորդ մը»:

Թեմիս կրօնական եւ ազգային ժողովները միաձայնութեամբ խնդրեցին Բարձրաչնորհ Սրբազանէն փոխել իր որոշումը, սակայն ի վերջոյ ստիպուեցան ընդունիլ իր նամակը, որ կ'եզրափակուի հետեւեալ տողերով. «Վստահ եղէք, որ ուր որ ալ ըլլամ եւ որքան որ Աստուած կեանք եւ արեւ տայ ինծի, քաղցրութեամբ պիտի յիշեմ ամերիկահայ եւ գանատահայ մեր եկեղեցիներու հաւատացեալ ժողովուրդը եւ յաչէտ երախտապարտ՝ որ կեանքս խմաստաւորեցին իրենց միջոցաւ Աստուծոյ եւ ազգին ծառայութեամբ: Կը խնդրեմ, որ դուք ալ աղօթէք ինծի համար եւ քարի յիշէք ձեր սրտերուն մէջ: Թող Աստուած օրհնէ մեզ բոլորս, խաղաղութիւն տայ բոլորիս, սէր եւ միութիւն պարգեւէ Հայոց ազգին, որպէսզի մենք ալ միասնաբար կարենանք իրագործել մեր ազգին եւ եկեղեցւոյն միութիւնը»:

Այս առիթով մեր խոր երախտագիտութիւնը կը յայտնենք Բարձրաչնորհ Սրբազան Հօր իր քառամեայ նուիրեալ եւ բեղուն առաջնորդութեան համար, որուընթացքին մեր Թեմի ու Ազգային Առաջնորդարանի ծառայութիւնը Աստուծոյ ու իր հաւատացեալ ժողովուրդին աճեցաւ ու ծաղկեցաւ բոլոր մարզերուն մէջ: Սրբազան Հայրը միշտ պիտի մնայ մեր սրտերուն ու աղօթքներուն մէջ: Կը մաղթենք իրեն երկար ու քաջառողջ օրեր եւ իր յառաջիկայ կեանքին ու ծառայութեան մէջ երջանկութիւն եւ կատարեալ յաջողութիւն:

ԿՐՕՆԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎ
ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ
ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ՇՐՋԱՆԻ
ԵՒ ԳԱՆԱՏԱՅԻ ԹԵՄԻՆ

Փետրուար 24, 1998

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՑ ԿԵԱՆՔԷ

ԺԹ.

– Վաղը առտու կ'երթամ կը ներկայանամ եւ կը պայմանաւորուինք, մտածեց ուսուցիչը, լաւագոյնը այս է ... ո՞վ պիտի զբաղի այս անպիտան մարդոց հետ... ամէնքը խօսքով բարեկամ են, բայց երբ գործի գայ, մէյ մէկ պատճառ կը գտնան փախուստ տալու համար, խե՛րն անլիծեմ հանրապետականն ալ, Մարգար Էֆէնտիին ալ...

Եւ օրուան տուայտանքէն եառքը, Պր. Թորգոմ ուրախ սրտով քնացաւ:

Հետեւեալ առտու զուարթ արամադրութեամբ ելաւ անկողնէն, վարժարանի տեսուչ ըլլալ կ'երազէր:

Ղալաթիոյ հրապարակէն անցած ատեն յանկարծ ձայն մը լսեց որ իր անունը կուտար.

– Միւսիւ Թորգո՛մ, միւսիւ Թորգոմ...

Ուսուցիչը ետին դարձաւ եւ քիչ մը անդին նշմարեց Պօղոս Էֆէնտին:

– Ո՞ւր կը վազես այսպէս, հարցուց վաճառականը իրեն մօտենալով:

– Սոխպողականդործ ունիմ պատասխանեց ուսուցիչը, թաղէ մը դիս հրաւիրած են ... վարժարանի տեսչութեան պաշտօն մը կ'առաջարկեն կոր, բանակցելու պիտի երթամ:

– Խենթեցա՞ր, գոչեց Պօղոս Էֆէնտի յանդիմանական չեշտով մը:

– Ինչո՞ւ համար...

– Ի՞նչպէս այդ տեսակ պաշտօն մը կընտնաս ընդունիլ:

– Ինչո՞ւ պիտի չկրնամ ընդունիլ:

– Հապա Ք. թաղի վարժարա՞նը...

– Ճանըմ, ատուներին համար իրականութիւն չփախցնենք ... ինծի գործ մը պէտք է: Կ'ուզէ Ք. թաղի մէջ ըլլայ, կ'ուզէ ուրիշ թաղի մէջ...

– Հապա պատի՞ւդ, հապա արժանապատուութի՞ւնդ ... դուն ասո՞նք խոստացար ինծի ... ի՞նչ ըսիր հանրապետութիւնը.

– Դեռ անով չզբաղեցայ, պատասխանեց ուսուցիչը. որ չէր ուզեր իր ճախանքը խոստովանիլ:

– Եղբա՛յր, ասանկ բան կ'ըլա՞յ...: Գոնէ քանի մը հոգիի առորագրել տալու...

– Նախ սա միւս գործս կարգադրեմ, պատասխանեց ուսուցիչը, յետոյ բան մը կ'ընենք:

– Միւս գործդդ վազ անցի՛ր ... քեզի ըսինք որ՝ հիմա գործի եառնէ պտըտելու ատեն չէ:

Պօղոս Էֆէնտի, ապրիլ պէտք է ... վաղը միւս օր եթէ վարժարանները բացուին ու ես բացը մնամ, ի՞նչ պիտի ընեմ: Հիմակուընէ պէտք է որ գլխուս ճարը նայիմ:

– Քեզի ըսինք որ ապրուստի մասին մտածելու պէտք չունիս, ես կեցեր եմ, եթէ բանի մը պէտք ունենաս կընաս ինծի դիմել:

– Բայց ես չեմ վարժուած ողորմութեամբ ապրելու...

– Ա՛ռ ի՞նչ խօսք է, ողորմութի՞ւնը ինչ պիտի ըլլայ ... ուզած ատենդ գործդ պատրաստ է իմ քովս ... քեզի պրատեն-եակս պիտի առնեմ: Վարժապետութենէն ի՞նչ ես հասկցեր, ես քեզի աղուոր գործ մը տամ որ դոնէ օր մը մարդ ըլլաս:

– Եթէ այդպէս բան մը ընէք, յաւիտեան երախտապարտ պիտի մնամ ձեզի:

– Մեր Տիրանը, այսինքն առջի դրացիս, մեկնեցաւ քովէս, անոր պաշտօնը պարապ մնացած է, եթէ երբեք անգործ մնաս, քեզ անոր տեղը կը դնեմ՝ լմնցաւ գնաց:

Վաճառականին այս խօսքերը չլացուցին Պր. Թորգոմը:

– Բայց ինչո՞ւ այսօրուընէ այդ պաշտօնին մէջ չհաստատուիմ, հարցուց, քանի որ այդքան բարեացակամութիւն ունիք իմ մասիս:

– Նախ սա՛ հանրապետութեան գործը լմընցուր, յետոյ դիւրին է:

– Ուրեմն հիմա խորհուրդ կուտաք որ պաշտօնի համար ուրիշ տեղ դիմումներ ընե՞մ:

– Ո՛չ թէ խորհուրդ կուտամ, պատասխանեց Պօղոս Էֆէնտի, այլ նոյնիսկ կը ստիպեմ որ հիմա ես դառնաս եւ սա հանրապետութեան գործովը զբաղիս:

– Միայն թէ չեմ գիտեր որ, պիտի կըրնա՞մ յաջողիլ, ըսաւ Պր. Թորգոմ վարանումով մը:

– Ինչո՞ւ կը կասկածիս այդ մասին:

– Ի՞նչ գիտնամ, մեր թաղեցիները տարօրինակ մարդիկ են:

– Բայց դուն ըսիր որ, քեզի համար քանի մը հարիւր ստորագրութիւն հաւաքելը բան մը չէ:

– Բան մը չէ՛, բայց աշխատելու է:

– Աշխատի՛, էֆէնտիմ, ուրիշին համար պիտի չաշխատիս, քեզի համար պիտի աշխատիս, զարմանալի բան, արժանապատուութիւնդ փրկելու համար պիտի աշխատիս:

– Այնպէ՛ս է, խոստովանեցաւ ուսուցիչը:

Պօղոս Էֆէնտի քիչ մըն ալ յորդորեց ուսուցիչը, եւ երբ տեսաւ որ բոլորովին իր խօսքերուն համոզուած էր, բաժնեւեցաւ անկէ պատուիրելով որ քանի մը օրէն դար պինքը տեսնէր:

(Շար. 117)

(Շար· Ա· Էջէն)

ֆակաւնութիւն մշակելով դառնացուց Հայաստանը: Հիմա ալ սխալներ կը գործուին: Ահաւասիկ տակաւին կը խօսիմ 1894–ի դէպքերուն մասին, սպառնալիքներ կ'ընէմ, Հայերը թող իրենց չափը գիտնան ըսելով: Այլեւս զէնքն ու թնդանօթը մէկդի թողուիմ եւ առեւտուր ընեմ»:

Հ· Պաղճը կը կրկնէ թէ Թուրքիա բոլոր մակարդակներուն վրայ Հայաստանի հետ յարաբերութիւնները պէտք է զարգացնէ եւ պէտք չէ այլեւս օրակարգի բերել պատմութեան հին դէպքերը: Ունկնդիրը մըն ալ որ մասնակցած է հաղորդումին, կուտայ Լ· Տէր – Պետրոսեանի հրաժարականին իր մեկնաբանութիւնները· Կ'ըսէ թէ անոր սխալներն էին դասագիրքերէն ջնջել ցեղասպանութեան նիւթը որ թէեւ լաւ էր Թուրքիոյ համար: Երկրորդը՝ Պէյրութէն երեւան բերել մոլեռանդ կաթողիկոս մը եւ երրորդը՝ Ղարաբաղէն հրաւիրել ազգայնապաշտ Ռ· Քոչարեանը· իսկ այս երկուքն ալ իր հորը փորեցին: Ունկնդիրը եւս կը կրկնէ Թուրքիոյ հետ առեւտուր ընելու Լ· Տէր – Պետրոսեանի վարձատրութեան վերջին տոկոսը կը մնայ Ազգարեանի կողմէ:

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

Ալիս Պարթեւեանի թարմ յիշատակին Տիկին Արմենուհի Գեւոնեան 100 Ֆր· կը նուիրէ «Յառաջ»ին:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կապոյտ Խաչի Շրջ· Վարչութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է Հայաստանի որբերուն համար՝ Տէր եւ Տիկին Ժանօ Քէօլէեանէ 1000 Ֆր·, Տէր եւ Տիկին Արվազեանէ 500 Ֆր·, Պր· Նուպար Մարգուանլեանէ 200 Ֆր·, Տիկին Սրբուհի Մարգուանլեանէ 100 Ֆր·:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սուրբ Ծնունդի առթիւ, Ս· Ցովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարի հոգաբարձութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է իւղագինի հետեւեալ նուէրները·–

Տէր եւ Տիկին Վահէ Պատմաճեան 500, Տիկին Մարիամ Մանուկեան 200, Տէր եւ Տիկին Ժան Ցակոբեան 150, Պր· Ցակոբ Ցակոբեան 500, Պր· Սարգիս Աճէմեան 150, Օր· Ժապլին Մէսճեան 150, Պր· Դանիէլ Տէր – Զաքարեան, Տէր եւ Տիկին Վահրամ Հայթայեան 200–ական ֆրանք, Պր· Վահէ Զիլինկիրեան, Տիկին Փոլէթ Մուամճեան 1000–ական Ֆր·, Տէր եւ Տիկին Զէլինոքի 100, Տէր եւ Տիկին Սերժ Պապիկեան 800, Տէր եւ Տիկին Մանուէլ Հէլվաճեան 200, Տէր եւ Տիկին Ստեփան Տամլամեան 500, Պր· Ժագ Այճեան 1000, Օր· Նաթա Հէրա Ֆանարճեան 200 Ֆր·, Տիկին Տ· Խաչատուրեան 50, Տէր եւ Տիկին Կրէկուար Թուղլուեան 200, Տիկին Անգինէ Մելքոնեան 100, Տէր եւ Տիկին Ժ· – Փ· Տըմէ 200, Օր· Մատլէն Արապեան 100, Տէր եւ Տիկին Վահրամ Կարապետեան 250, Տիկին Ռոզ Նարպանեան 200, Տիկին Ասրիէնն Տէրտէրեան 50, Տէր եւ Տիկին Ռոպէր Գասէեան, Տէր եւ Տիկին Միշէլ Գիւսեան 100–ական Ֆր·, Տէր եւ Տիկին Հանըլի Սէմէֆ, Տիկին Ապտուհ Շահինեան 500–ական Ֆր·, Տէր եւ Տիկին Ազգրանիկ Ալթունեան 250, Օր· Լիւսէթ Ալթունեան 100, Տէր եւ Տիկին Ֆիլիփ Լասէր 600, Օր· Գոհարիկ Գէորգեան, Տիկին Թէրէզ Տէր – Արէլեան 200–ական Ֆր·, Տէր եւ Տիկին Լեւոն Տէր – Դաւթեան 1000, Տիկին Սաթենիկ Փափազեան 300, Տէր եւ Տիկին Էպրշումեան 200, Պր· Բաֆֆի Տէր – Ստեփանեան 100, Պր· Շառլ Ինճէեան, Տէր եւ Տիկին Արթիւր Խաչատուրեան, Տիկին Սիւզան Կիւմրիւճեան 200–ական Ֆր·, Տիկին Նէլլի Մխիթեան 300, Պր· Նորիկ Ցովհաննէսեան 50, Տէր եւ Տիկին Սինանեան 150, Տիկին Մարի Հայթայեան 250, Տէր եւ Տիկին Զիլինկիրեան 150, Տէր եւ Տիկին Ժիրայր Էնէզեան 200, Տէր եւ Տիկին Պերճ Պետրոսեան 500, Տէր եւ Տիկին Տիգրան Թորոսեան, Պր· Ժան Քեռովբեան 200–ական Պր· Փիէռ Գոնտածեան 250 Ֆրանք:

(Շար·)

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

ՀՍԿՈՒՄ ԵՒ ՓԱՐՈՋ

Փարիզեան Շրջանի
Հայաստանեայց Առաքելական
Եկեղեցիներուն Մէջ
Մասնակցութեամբ
Բոլոր Եկեղեցականներու

Մեծ ՊԱՀՔի ամբողջ տեւողութեան, Փարիզեան Շրջանի մեր եկեղեցիներուն մէջ, Ուրբաթ երեկոներ, ժամը 7–ին Հսկումի՝ «Խաղաղական» եւ «Հանգըստեան» ժամերգութիւնները կը կատարուին եւ աւուր պատշաճի քարոզ կը տրուի:

Հսկում կը կատարուի յաջորդաբար. –
Ուրբաթ, Մարտ 6, ԺԲ· օր Մեծի Պահոց
Ալֆորվիլի
Ս· Պօղոս – Պետրոս Եկեղեցւոյ մէջ
Ուրբաթ, Մարտ 13, ԺԹ· օր Մեծի Պահոց
Իսի – լէ – Մուլինոյի
Ս· Մարիամ Աստուածածին Եկեղեցւոյ մէջ
Ուրբաթ, Մարտ 20, ԻԶ· օր Մեծի Պահոց
Շաւիլի
Ս· Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ մէջ

UGAB — UGAB — UGAB —

UGAB- Jeunes
MARSEILLE

Soirée
UGAB-jeunes
animée par *D. J. DAVID*
le Samedi 14 Mars
à partir de 22h30
P.A.F. : 100 frs + conso
Membres: 80 frs + conso

327, Boulevard Michelet — Marseille 9e
Tél. : 04 91 22 10 45

UGAB — UGAB — UGAB —

ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ
l'Association des Parents d'Elèves
de l'Ecole Bi-hebdomadaire
SAMUEL-MOORAT
organise
« *PAREGUENTAN* »
le Dimanche 8 Mars à partir de 15h
26, rue Troyon 92310 SEVRES
Distribution des prix pour les trois plus beaux costumes
Buffet
— Participation 100 F. —

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ
ՓԱՐԻԶ
●
ԳՐԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՅԹ
նուիրուած նահատակ վրաժէտ
ՌՈՒԲԷՆ ՍԵՒԱԿԻ
յիշատակին
Կը բանախօսէ հայրենի վրաժննադատ եւ արձակագիրը՝
ԱԼԵՔՍԱՆԴՐ ԹՈՓԶԵԱՆ
Կ'արտասանէ հայրենի արուեստագիտուհի՝
ԱՆԱՀԻՏ ԹՈՓԶԵԱՆ
Ուրբաթ, Մարտ 13, ժամը 20·30–ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տան մէջ
17, rue Bleue, 75009 PARIS

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ
ԿԱՊՈՅՏ ԽԱՉԻ Փարիզի Ա· Թաղէոսեան մասնաճիւղի անդամական ընդհանուր ժողովը այս Շաբաթ, Մարտ 7, ժամը 16·30–ին Մշակոյթի Տունը
17, rue Bleue, 75009 PARIS

*
**

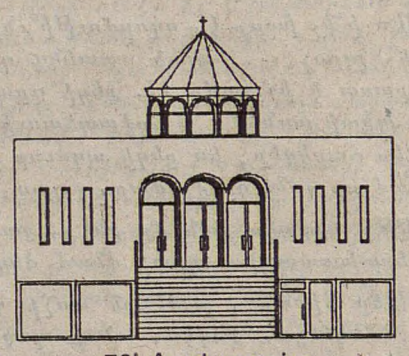
ԿԱՊՈՅՏ ԽԱՉ–ի Մարսէյլի Հորս մասնաճիւղերու վարչութիւնները ընդհանուր ժողովի կը հրաւիրեն բոլոր ընկերուհիները Շաբաթ, Մարտ 7, ժամը 14·30–ին Մշակոյթի Տան մէջ: Կարեւոր օրակարգ: Պատգամաւորական ժողովի պատրաստութիւն եւ զանազան հարցեր: Բոլորին ներկայութիւնը անհրաժեշտ է:

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ–ՄԿՐՏԻՉ
ՓԱՌԻՋ
ԱՐԵՒԱԳԱԼ
Մեծ ՊԱՀՔի հետեւեալ կիրակիներուն, պատարագէն անմիջապէս առաջ՝ ժամը 10–ին, Փարիզի Ս· Ցովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ ԱՐԵՒԱԳԱԼի ժամերգութիւն կը կատարուի՝
Կիրակի, Մարտ 8, Անառակի Կիրակիին
Կիրակի, Մարտ 15, Տնտեսի Կիրակիին
Կիրակի, Մարտ 22, Դատաւորի Կիրակիին
Կիրակի, Մարտ 29, Գալատեաց Կիրակիին

CROIX BLEUE
DES ARMENIENS
DE FRANCE
DIMANCHE 8 MARS A 15H
A LA MAISON DE LA CULTURE
ARMENIENNE DE VIENNE
PROJECTION VIDEO
DU
VOYAGE EN ARMENIE
ET AU KARABAGH
DU 21 AOUT AU 4 SEPTEMBRE 1997
organisé par la section SEVAN de Vienne
à l'occasion du jumelage entre
la section de Vienne et la section
«HOKH» de Goris
à lissue de la projection un cockail sera offert
— ENTREE GRATUITE —

150 Ancienne route de Beaujeu - GLEIZE BP 421
69653 Villefranche sur Saône
Tél : 04 74 62 47 00 - Fax : 04 74 68 20 09

70e Anniversaire
20e Anniversaire
L'EGLISE EVANGELIQUE ARMENIENNE
D'ISSY-LES-MOULINEAUX
a le plaisir de vous inviter à
3 CONFERENCES EXCEPTIONNELLES sur le thème
«*La Foi, l'Espérance et l'Amour*»
Avec l'évangéliste Aram STEPANIAN
Archidiacre de l'Eglise Apostolique Arménienne de Boston (U.S.A.)
et Rédacteur de la Revue «La Voix de l'Eglise Arménienne»
MARDI 10, MERCREDI 11, JEUDI 12 MARS à 20 heures 30
28, avenue Bourgain — 55, avenue Victor Cresson
ANIMATION MUSICALE: chorale, solo, chants des jeunes.

A L'OCCASION DE SON 10EME
ANNIVERSAIRE
L'ASSOCIATION CULTURELLE
«*NAREG*»
organise son
GRAND
BAL
ANNUEL
au Casino d'Enghien-les-Bains
«*Espace et Prestige*» —
Salon La Pergola
LE 7 MARS
DINER DANSANT
animé par l'*Orchestre «ANI»*
Avec l'aimable participation
de *Nareg DOURIAN*
Attractions ●
Surprises ●
Rencontres jeunes ●
Cocktail à partir de 20 heures 30
Musique et danse jusqu'à l'aube!
— Participation aux frais: 300 F. —
Entrée jeunes à partir de 23h.
Réservations au :
01. 34. 12. 84. 45 & 01. 39. 89. 63. 06
—— *Parking* ——

ՈՒՐԲԱԹ
ՄԱՐՏ 6
VENDREDI
6 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻԱՍՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 19·328 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19.328

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ԱՐՑԱԽ

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 4 / 5)

Ա. ԲԼԷՅԱՆԻ ԸՆՏՐԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐԻՆ ՀԻՄԵՐԸ

Թեկնածու Աչոտ Բլէեանի ընտրական ծրագրին հիմնակէտերը ամփոփուած են «Ձօթը դէմ Հայաստանի» խորագրով ու լոյս տեսած «Նոր Ուղի» շաբաթաթերթին վերջին թիւին մէջ: Ան կը մերժէ տեւական յեղափոխականութեամբ վարուած ազատագրական չարժումը որ կը վտանգէ պատմական հայրենիքին մէջ հայ ժողովուրդին ապրելու իրաւունքը: Ինչ կը վերաբերի Ղարաբաղին, Բլէեանի համոզմամբ՝ միայն ուժեղ եւ ժողովրդավար Հայաստանը կրնայ անոր չահերը պաշտպանել, «իսկ Ղարաբաղի բռնակցութեան անվտանգութիւնը հնարաւոր է միայն Ադրբեջանի հետ համակեցութեան փոխադարձ ընդունելի տարբերակներու առաջադրմամբ եւ հաստատագրմամբ»: Սփիւռքի մասին, Ա. Բլէեան անհրաժեշտ կը նկատէ հաչուի առնել անոր չահերը:

*
**

ՍԻՄ–Ը ԳԵՐԱԴՈՅՆ ԴԱՏԱՐԱՆ ԴԻՄԱԾ

Սահմանադրական Իրաւունք Միութիւնը Մարտ 4–ին դիմած է Գերագոյն դատարան, բողոքելով կեդր. ընտրական յանձնաժողովին Արցախի մէջ ընտրական չրջան չկազմակերպելու որոշումին դէմ: Նոյն Միութիւնը Փետրուար 19–ին պահանջած էր այդ կարգադրութիւնը, հիմնուելով Գերագոյն Խորհուրդի 1989 Սեպտեմբեր 1–ի որոշումին վրայ որով Արցախը ընդունուած էր որպէս Հայաստանի անբաժանելի մաս, իսկ անոր քաղաքացիները՝ Հայաստանի քաղաքացի:

*
**

ՄԻՆՍԿԻ ԽՈՒՄԲԻՆ ՆԱԽԱԳԱՀՆԵՐԸ ՂԱՐԱԲԱՂԻ ՀԱՐՑԻՆ ՄԱՍԻՆ

Մինսկի խումբի նախագահները Մարտ 3-ին Վաչինկթընի մէջ հանդիպում ունեցած են Լեհաստանի Արտաքին նախարարին հետ որ Օ–ԷՍ–Սէ–ի ներկայի նախագահն է: Հանդիպումին նիւթ եղած է Ղարաբաղի հարցն ալ ու կրկնուած է թէ կարեւոր է բանակցութիւններու վերսկսումը: Կողմերը մտահոգութեամբ անդրադարձած են հայ-ադրբեջանական սահմանին վրայ ղինուած միջադէպերու յաւելումին:

*
**

ՍԻՄ–Ը ԳԵՐԱԴՈՅՆ ԴԱՏԱՐԱՆ ԴԻՄԱԾ

Սահմանադրական Իրաւունք Միութիւնը Մարտ 4–ին դիմած է Գերագոյն դատարան, բողոքելով կեդր. ընտրական յանձնաժողովին Արցախի մէջ ընտրական չրջան չկազմակերպելու որոշումին դէմ: Նոյն Միութիւնը Փետրուար 19–ին պահանջած էր այդ կարգադրութիւնը, հիմնուելով Գերագոյն Խորհուրդի 1989 Սեպտեմբեր 1–ի որոշումին վրայ որով Արցախը ընդունուած էր որպէս Հայաստանի անբաժանելի մաս, իսկ անոր քաղաքացիները՝ Հայաստանի քաղաքացի:

*
**

ՑԱՐԳԱՆՔԻ ՏՈՒՐՔ ԼԵՓՍԻՈՒՍԻՆ

Գիտութեան ակադեմիայի նախագահութիւնը որոշած է Ապրիլին նշել Ց. Լեփսիուսի ծննդեան 140–ամեակը: Սոեղծած է հանդիսութեան յանձնաժողով մը ակադեմիայի փոխ – նախագահ Գագիկ Սարգսեանի նախագահութեամբ:

*
**

ՍՏԵՓԱՆԱԿԵՐՏԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐԸ ԿՐ ԿԱՌՈՒՑՈՒԻ

Յառաջիկայ օրերուն կը սկսի Սոեվսնակերտի Մայր տաճարին Ս. Աստուածածնի կառուցումը, քաղաքին կեդրոնը: Նախագիծը պատրաստած է ճարտարապետ Գագիկ Երանոսեան: Արտաքին տեսքը կը նմանի Զուարթնոցին, հռայարկ է: Կը նախատեսուի աւարտել 2001–ին: Սոեփականակերտի Մայր տաճարը Ս. Գէորգ Եկեղեցին քանդուած է 1936–ին ստալինեան չրջանին. տեղը կառուցուած է Թատրոնին մուտքը: Մօտ եօթը տարի է հոն ամէն օր ժամերդութիւն եւ կիրակի օրերը պատարագ կը մատուցուի: Սոեփանակերտի մէկ ծայրամասին մէջ, դերեզմանոցին մօտ կայ Վաչագան Բարեպաչտ Թագաւորին օրով կառուցուած մատուռ մը որ ուրիչ բանի կը գործածուի: Առաջնորդ Պարգեւ Եպիսկոպոս յոյս յայտնած է որ ան կրկին կը տրուի եկեղեցիին ու սրբավայր կը դառնայ:

Ներկայիս Արցախի մէջ գործող չորս եկեղեցի կայ: Ասոնց տարի Համբարձումին կը բացուի առաջին նորակառոյց Քաչաթաղի (Լաչին) Ս. Համբարձումը. ապա նաեւ Շուշիի Ամենափրկիչը, Մարտակերտի Ս. Կարապետը, Բալուջա, Թալիշ եւ Ներքին Հոռամեղ գիւղերու Ս. Աստուածածին եկեղեցիները ու Ամարասի վանքին Ս. Գրիգորիսը:

Արցախը չատ հարուստ եղած է եկեղեցիներով. 1813–ին հոն կային 1311 գործող եկեղեցիներ ու վանքեր: Պարգեւ Եպիսկոպոս կոչ ըրած է բոլորին, կազմակերպութիւններու որ աջակցին Սոեփանակերտի Մայր տաճարին կառուցումին:

*
**

«ԱՐԱԴԱՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՄԻԱՍՆՈՒԹԻՒՆ» ՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ՍՏԵՂԾՈՒՄԸ

Ընտրապայքարի այս օրերուն ծնունդ առած է «Արդարութիւն եւ Միասնութիւն» համագործակցութիւնը, որ կը ներգրաւէ ՀՅԴ–ն, Հայաստանի ՌԱԿ–ը, Գիտատարդիւնաբերական եւ Քաղաքացիական Միութիւնը, Երկրապահ կամաւորականներու Միութիւնը եւ Հայաստանի ընկերվարականները (Սոցիալիստական ուժերի Միութիւն): Նչեալ քաղաքական կազմակերպութիւնները Մարտ 4–ին Ա. Խաչատրեան տուն–թանգարանին մէջ տեղի ունեցած ժողովին միացեալ յայտարարութիւն մը հրապարակած են յայտնելու համար իրենց զօրակցութիւնը Ռոպէր Քոչարեանի թեկնածութեան: Յաջորդաբար, իրենց ներկայացուցած կազմակերպութեանց սոյն դիրքորոշման դրդապատճառները պարզած են Վահան Յովհաննիսեան (ՀՅԴ), Յարութիւն Կարապետեան (ՀՌԱԿ), Աչոտ Մանուչարեան (Սոցիալիստական Ուժերի Միութիւն), Ալպէր Բազէեան (Երկրապահ) եւ Ալ. Ադամալեան (ԳԻԱՐՔՄ):

*
**

ՎԱՐՉԱՊԵՏԻՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ԱՐԱԳԱԾՈՏՆԻ ՄԱՐԶ

Վարչապետ Ռ. Քոչարեան, Մարտ 4–ի առտուն զացած է Արագածոտնի մարզ, մօտէն ծանօթանալու համար տեղւոյն ընկերա–տնտեսական իրավիճակին, աօրօրեայնի: Իրեն ընկերացած են Առողջապահութեան նախարար Գագիկ Ստամբոլցեան, կենսաթոշակի եւ Աչխատանքի Հիմնադրամի նախագահ Զարեհ Սարգսեան եւ պաշտօնատար այլ անձեր:

Թալին, Ապարան, Ալագեզ, Աչտարակ, Թալիշ, Ծաղկահովիտ եւ մարզի այլ բնակավայրեր այցելութեան ընթացքին վարչապետը իրազեկ դարձած է բնակչութիւնը յուզող մեծ մասամբ ընկերային հարցերու եւ իր խօսքին մէջ ըսած է թէ այդ հարցերու լուծումը անմիջական–

(Շար.ը Դ. էջ)

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԱՆԳԱՐԱ միչտ քէնոտ կը մնայ Եւրոպայի հետ եւ հակառակ կարգ մը Եւրոպացիներու, ի մասնաւորի Ֆրանսայի չանքերուն, կը մերժէ մասնակցիլ Լոնտոնի Մարտ 12–ի եւրոպական ժողովին: Պրիւսէլի յանձնախումբը հրապարակած է իր «եւրոպական ռազմավարութիւնը Թուրքիոյ համար» որ տասակ մը վատէ–Մէֆոում է (ուղեկիրք) Թուրքիան պատրաստելու համար ապագայ անդամակցութեան մը: Եւրոպացի պատասխանատու մը նոյնիսկ կը զարմանայ Թուրքիոյ ներկայ դիրքին, կ'ըսէ, «քանի մը ամիս առաջ Անգարա չէր կըրնար երազել նման յառաջդիմութիւն մը»: Բայց, Թուրքիա վչտացած կը մնայ Լիւքսանպուրկի վճռաժողովէն ի վեր, ուր միայն կիպրոսի եւ արեւելեան Եւրոպայի տասը երկիրներու առաջարկուեցաւ Եւրոպայի ընդլայնումը: Ներկայացուցած ուղեկիրքը կը հաստատէ Թուրքիոյ ընտրելի ըլլալու հանգամանքը եւ այն իրողութիւնը որ պիտի դառնայ միւս թեկնածուներու հետ նոյն չափանիչներու հիման վրայ: Մինչ այդ Պրիւսէլ կ'առաջարկէ օգնել որպէսզի յարմարի եւրոպական կանոններուն թէ տնտեսական թէ քաղաքական դետնի վրայ: Բազմաթիւ դիւրութիւններ նախատեսուած են, արտաքին յարաբերութիւններու պատասխանատուն ալ՝ Հանց վան տէն Պրէօք յանձն առած է ընթացք տալ Թուրքիոյ տրուելիք օժանդակութեան (2,5 միլիառ ֆրանք) որ չի կատարուիր Ճունաստանի դրած արգելքին պատճառաւ: Այս առընչութեամբ, «Լիբերասիոն»ի աչխատակիցը կը դրէ (Մարտ 5) թէ Եւրոպական Միութիւնը կրցածին չափ հեռու գացած է, բայց մէկ անգամ էն Թուրքիան մասնակից ընելէ բանակցութիւններուն, ինչ որ 15–երէն ոչ մէկը կը նախատեսէ:

ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆԸ վաւերացուց Մարթին Օպրիի պատրաստած օրինագիծը որ հիմնուած է երեք դլխաւոր կէտերու վրայ. – աչխատանք, առողջապահութիւն եւ բնակարան: Ծրագիրը 51 միլիառ ֆրանք պիտի արժէ որու 38,2 միլիառը պիտի տրամադրէ Պետութիւնը, մնացեալն ալ պիտի հայթայթեն տեղական հատուկանութիւնները, ընկերային ապահովագրութիւնը, ընկերային հիմնադրամները ուժանութեամբ եւ բնակարանի: Կը նախատեսուի աչխատանք ստեղծել երիտասարդներուն եւ դանազան միջոցներ ձեռք առնել գործազուրկերու ի նպաստ. առողջապահական դետնի վրայ, պիտի ստեղծուի հիւանդութեան «ընդհանրական պաչտպանութեան» դրութիւն մը, թոյլ տալու համար որ ամէն մարդ օգտուի ընկերային ապահովագրութենէն, նոյնիսկ անոնք որոնք որեւէ գործունէութիւն չեն ունեցած եւ կապ չունին ընկերային դրութեան մը հետ (չուրջ 200 հազար հոգի). բնակութեան դետնի վրայ ալ միջոցներ ձեռք պիտի առնուին, սկսած երկարաններէն տուրքի մը պիտի ենթարկուին եւ այդ տուրքը տարուէ տարի յաւելում մը պիտի կրէ: Պայքար պիտի տարուի անդրադիութեան դէմ եւ մասնաւոր չէնքը կը դրուի նպաստելու «դուրսը մնացածներու» որ նաեւ Շիրաքի համար առաջնահերթ հարց մըն է: Օրինագիծը պատրաստուած է երեք տարուան վրայ եւ Մարթին Օպրի չատ բախտաւոր ունեցած է ելմտական նախարարին՝ Սթրոս–Քահնի հետ որ չատ սուղ կը դանէր աչխատանքի ճիւղին յատկացումը եւ դէմ կը մնար առողջապահական ճիւղի կարդադրութիւններուն:

ԻՍՐԱՅԷԼԻ Խորհրդարանը (Քնէսէթ) 49–ի դէմ 63 ձայնով նախագահ վերընտրեց Եզէր Վայցմանը 5 տարուան համար: Այս արդիւնքը ապտակ մը կը նկատուի Նեթանեահուի համար որ բուռն կերպով պայքարած էր որ Վայցման ճամբու դրբուի: Խորքին մէջ, Իսրայէլի նախագահը ոչ մէկ իրաւասութիւն կը վայելէ: 73 տարեկան է:

ԳՈԼՈՄՊՈՑԻ (Սրբ Լանքա, նախկին Սէյլան) մէջ, Մարտ 5–ի առաւօտուն ռումբ մը պայթած է հանրակառքի մը մէջ: Առաջին հաչուեկչիռի մը համաձայն 30 մեռեալ կայ եւ աւելի քան 200 վիրաւոր: Ցայտնի չէր թէ ռումբը այլ վայրի մը սահմանուած էր եւ արկածով պայթած է հանրակառքին մէջ: Տէր եղող չէր եղած, բայց կը կարծուէր որ Թամուլներուն գործն է:

ՄԱՄՈՒԼ

«ԻՀԹ»

(Մարտ 5)

«ՅԱՂԹԱՆԱԿԸ Կ'ԱՐԺԷ՞Ր ՎՃԱՐՈՒԱԾ ԳԻՆԸ»

Տանիէլ Ուիլիըմս նախապատմական ընտրութեան նախօրեակի Հայաստանը կը ներկայացնէ ուր դլխաւոր նիւթը Ղարաբաղի օրինավիճակն է, քանի որ պատերազմական յաղթանակին տէրը ըլլալով հանդերձ, Հայերը չեն յաջողած միասնութեան իրենց ուզած ձեւը ընդունիլ տալ միջազգային հանրութեան: Յօդուածագիրը կ'անդրադառնայ ընկերարան Լուսիլա Յարութիւնեանի արտայայտութեան թէ մեծութեան երազներէ եւաք հասած է պատրանաթափութեան, իրականութեան վերադարձի պահը: Կը գրէ թէ աստիճանական կարգաւորումի մը Լ. Տէր–Պետրոսեանի նախընտրութիւնը Ղարաբաղի համար, գինքը անկումի առաջնորդեց, յատկապէս երբ ունէր 1996ի ընտրութեան խարդախութիւններու տուեալը: Կը յիչէ անոր վիճայարոյց յօդուածը, ապա հրաժարականին այն առթիւ թէ «բոլորիդ ծանօթ որոշ ուժեր հրաժարականս պահանջեցին», ինչ որ խորհրդային ձեւակերպում մը կը մատնէ:

Հետաքրքրական է կարդալ թէ յօդուածագիրը Ադրբեջանի քարիւղին վերադրութեան բնական ճամբայ մը կը նկատէ Հայաստանը, աւելցնելով որ ներկայի պայմաններուն մէջ կորնչուցած է այդ առիթը:

Ղարաբաղի դիրքին դլխաւոր ներկայացուցիչը կը ներկայացնէ Ռ. Քոչարեանը որ «ընտրութեան ամէնէն հաւանական յաղթականն է», թեկնածու ներկայացած՝ հակառակ 10 տարի Հայաստանի մէջ բնակութեան օրէնքի նախապայմանին:

Յօդուածին վերջաւորութեան տեղ տրուած է Երեւանի չուկայէն երկու հոգիի խօսակցութեան. մէկը կը պնդէ որ ետ պէտք է տալ Ղարաբաղը, միւսը կը մերժէ, ըսելով որ հայկական հող է: «Համաձայնութեան պէտք է գալ» կ'ըլլայ վերջին խօսքը:

Այդ դաղափարն է դրութեան միա բանին ալ երբ յստակ է ըսուածը թէ Հայաստան պատերազմին դաչտին վրայ յաղթանակած ըլլալով հանդերձ չէ հասած նպատակին ու այսօր չատեր հարց կուտան թէ յաղթանակը կ'արժէ՞ր վճարուած դինը:

կը մնար առողջապահական ճիւղի կարդադրութիւններուն:

ԻՍՐԱՅԷԼԻ Խորհրդարանը (Քնէսէթ) 49–ի դէմ 63 ձայնով նախագահ վերընտրեց Եզէր Վայցմանը 5 տարուան համար: Այս արդիւնքը ապտակ մը կը նկատուի Նեթանեահուի համար որ բուռն կերպով պայքարած էր որ Վայցման ճամբու դրբուի: Խորքին մէջ, Իսրայէլի նախագահը ոչ մէկ իրաւասութիւն կը վայելէ: 73 տարեկան է:

ԳՈԼՈՄՊՈՑԻ (Սրբ Լանքա, նախկին Սէյլան) մէջ, Մարտ 5–ի առաւօտուն ռումբ մը պայթած է հանրակառքի մը մէջ: Առաջին հաչուեկչիռի մը համաձայն 30 մեռեալ կայ եւ աւելի քան 200 վիրաւոր: Ցայտնի չէր թէ ռումբը այլ վայրի մը սահմանուած էր եւ արկածով պայթած է հանրակառքին մէջ: Տէր եղող չէր եղած, բայց կը կարծուէր որ Թամուլներուն գործն է:

ԳԻՐՔԵՐՈՒ ՄՏԵՐՄՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ

«ԻՐԱՆԱՀԱՑ ՈԳԵՇՈՒՆՉ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԸ՝ ՎԱՐԱՆԴ»

(Հեղինակ՝ Թորոս Թորանեան)

– Հալէպ, 1997, 192 էջ –

Պարսկահայ ժամանակակից քերթողութեան մէջ ամէնէն բերքառատ, ստեղծագործական եռանդով լի ու միաժամանակ կանուխէն գնահատուած սիրելի անուն մըն է Վարանդ (Սուքիաս Քուրքչեան – ծնած՝ 1954–ին), որ ներկայ հատորով կ'արժանանայ իբրեւ ողջոյնը քիչերուն վիճակուած մենագրական ծաւալուն ուսումնասիրութեան մը, բանաստեղծական իր վաստակին տեսական – քննական համապատկեր արժեւորումով:

Գիրքին հեղինակը՝ Թ. Թորանեան, վերջին տարիներուն գնահատելի ու հետեւողական ջանասիրութիւն մը կը ցուցաբերէ՝ առանձին կողքերու տակ գրական դիմանկարները գծելու իրանահայ ապրող քերթողներուն, պանդուխտ աւելի լայն գրասէր շրջանակներու ծանօթացընելու բարի միտումով: Այս առընչութեամբ ալ, Վարանդի նուիրուած ներկայ աշխատասիրութիւնը, ձեւով մը, տրամաբանական շարունակութիւնը կը բերէ եւ նկատել Արտակ Սրբ. Մանուկեանի («Գրող Հոգեւորականը» – 1994) եւ Գալուստ Խանէնցի («Մարդերգակ քաւնաստեղծը» – 1995) նուիրուած գրական մենագրութեանց, որոնց վրայ, ի մօտոյ, կու գայ աւելնալ բանաստեղծ Արմանի ճօնուած ժողովածու մըն ալ (մամուլի տակ):

Վարանդ գրել սկսած է չատ կանուխ, պատանեկան տարիներէն: Տասնութամեայ է տակաւին՝ երբ կը հրատարակէ իր առջինեկ գրքոյկը՝ «Արեւի ճամբով» (1972), որուն պիտի յաջորդէին, յետագային, տասնեակ մը ժողովածուներ, մեծաւ մասամբ ինքնատպութեան նոր երանգով մը պայմանաւոր, այսպիսով զանոնք որոշելով զինք պարսկահայ գրականութեան դրեթէ աւանդապահ ու մերթ պահպանողական ընդհանրութենէն:

Թորանեան ժամանակագրական կարգով առանձինն քննարկումի կ'ենթարկէ Վարանդի բոլոր քերթողագիրքերը (թիւով 12), ուշադրութիւն հրաւիրելով բանաստեղծին մտածական աշխարհին, արուեստի զգայնութեան, վերստեղծած պատկերներու կենդանութեան, ապրումներու խորութեան եւ ոճային առանձնայատկութիւններուն վրայ: Այդ բանաստեղծներէ կատարուած պատշաճ մէջբերումներով՝ կը փորձէ հանդիսատեսիններ փնտռել ընդմէջ Վարանդին եւ անոնց: Ներաշխարհի գեղարուեստական այս քննութիւնը ընթերցողին առջեւ կը պարզէ նաեւ յամրաքայլ բայց աստիճանական այն վերելքը, զոր ապրած է Վարանդ իր մէկ քերթողագիրքէն դէպի միւսը: Այսպէս, մինչ հեղինակը բանաստեղծին սկզբնական կարգ մը երկերուն մէջ լոկ խոստումի մը ու մերթ ընտապղականութիւն մը կը նշմարէ, ապա «Արեւաբար» (1978) մատենային առաջին ղիտել կու տայ, թէ ատով «Վարանդ մեզի կը ներկայանայ որպէս կազմակերպուած բանաստեղծ, որպէս մտածողութեամբ եւ երեւոյթներու խորքին ջամբող եւ երեւոյթներու խորքին ջամբող եւ յիշ ձգտող քերթող» (տե՛ս. էջ 42):

Մենագրութեան ընթերցումը թոյլ կու տայ մեզի հաստատելու, թէ Վարանդ նաեւ՝ բանաստեղծական «պատչաճեցում»ներու վարպետ մըն է: Իր «Շիրխորն ու Շահը» (1979), դրօրինակ, դիւցազնավիպային չափածոյ վերարտադրումն է 17–րդ դարուն Պարսկաստանի մէջ պատահած իրապատում դէպքի մը: Նմանապէս, բանաստեղծին «Սիդհարտա» (1980) հատորը ազատ փոխադրութեան ճամբով իրեն ենթահող ընտրած է հնդիկ աշխարհահռչակ գրող Ռ. Թակորի «Գիրքանճալի»ն:

Վարանդի մնացեալ գործերը եւս («Սուր եւ Ստուեր» – 1982, «Բօհէմական Օրագիր» – 1988, «Մեղքի վարդեր» – 1989, «Նոր Նեմէզիդա» – 1993 եւ «Յովհաննու 14» – 1994) պարսկական գոյնի ու բոյրի պատուասոներ ստացած ըլլալով հանդերձ, ինչպէս վկայած է Մ. Թէօլէօլեան առենօք՝ «արիւն ու աւիշ կ'առնեն մեծ մասամբ հայրենիքէն, ազգէն, ազգային մեր խոովքով յատկանշուող ապրումներէ, պատմական անուղղ կունք ունեցող մտապատկերներէ ու մերօրեայ կեանքէն թելադրուող խմաստասիրական յածումներէ» (տե՛ս. «Դար մը Գրականութիւն», Բ. հատոր, էջ 594):

Թ. Թորանեանի սոյն աշխատասիրութիւնը (տպ.՝ «Կիլիկիա» հրատարակչատուն), որ կարելի պատկերացում մը կու տայ մեզի թեհրանաբնակ հայ բանաստեղծի մը քերթողական վաստակին մասին, դեռ չէ անչուշտ կարգ մը հիմնական թերութիւններէ: Առաջին հերթին, հարկ է մատնանշել հեղինակին լեզուն, որ չափազանց «ժողովրդային» է ու հետեւաբար չի յաջողիր կատարելապէս մատչիլ գրաքննադատական երկէ մը ակնկալուած բաղձալի բարձունքին: Ինչ կը վերաբերի ուղղագրական թէ տպագրական բազմատասնեակ (չուրջ 200) «վրիպակ»ներուն, որոնք կը վիճատն գրքին մէկ ծայրէն մինչը՝ ապա միայն ափսոսանք պէտք է յայտնել ատեն–ատեն Հայ Գրքին վիճակուած անընդունելի ու դառն այս ճակատագրին համար...:

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ԻՐԱՒՈՒՆՔՆԵՐՈՒ ԹՈՒՐՔԻՈՅ ՄՇՏԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ ԱՄԵՐԻԿեԱՆ ՀՈՎԱՆԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱԿ

Փետրուար 20–ին, Անգարա լոյս տեսած տեղեկագիրի մէջ, ձան Շէյթաք (Ժողովրդավարութեան, Մարդկային Իրաւունքներու եւ Աչխատանքի Պետական Օգնական Քարտուղար), ըսած է թէ ամերիկացի ժողովուրդը, որպէս Թուրքիոյ բարեկամը, կ'ողջունէ Թուրքիոյ վարչապետ Մէսուտ Եըլմազի յանձնառութիւնը՝ Թուրքիոյ բոլոր քաղաքացիներուն մարդկային իրաւունքներու պաշտպանութեան ուժեղացումը իր կառավարութեան առաջնակարգ խնդիրը դարձնելու:

Ճ. Շէյթաք Թուրքիա գացած է Թուրք վարչապետին հրաւէրով, երբ այս վերջինը անցեալ Դեկտեմբերին Ուաշինկթընի այցելած էր եւ այս առթիւ մարդկային իրաւունքներու խնդիրին չուրջ երկարօրէն խօսած Նախագահ Գլինթընի հետ: Շէյթաք կ'ըսէ թէ մենք պիտենք որ Թուրքիոյ ժողովուրդը երկրին մէջ մարդկային հարցերուն գծով նկատելի ու դրական յառաջդիմութիւն կը վաւերագրէ եւ ապահէ, եւ թէ ինք հոն է անոնց նեցուկ կանգնելու, այս ուղղութեամբ գործադրուած բոլոր ջանքերուն մէջ:

Ջորս օր տեւող իր այցելութեան ընթացքին (Փետրուար 17–էն 22), Շէյթաք գացած է Պոլիս, Տիյարպէքիր, Մարաշին եւ Անգարա, այդ վայրերուն մէջ կարեւորութիւնը ունենալով այլազան մարդոց հանդիպելու, կառավարութենէն կամ անկէ դուրս: Մեծ ուշադրութեամբ մտիկ ըրած է իրեն ներկայացուած բազմաթիւ խնդիրներ, բարելաւման առաջարկներ, ինչպէս եւ մարդկային իրաւունքներու դատերու ընթացող յատուկ հարցեր: Իր հանդիպումներուն ընթացքին, վարչապետին եւ այլ նախարարներու հետ, նկատած է անոնց կողմէ ցուցաբերուած ըլլալու վերաբերմունքը Թուրքիոյ մէջ մարդկային հարցերու ցանկին հանդէպ:

Որպէսզի Թուրքիա դառնայ ժողովրդավարական այն ուժեղ պետութիւնը որուն կը ձգտի, Շէյթաք կ'ըսէ թէ հոն պէտք է արտայայտութեան եւ համախմբման ազատութիւնները ընդլայնուին, վերջ տրուի երկրին հարաւ–արեւելեան չրջանին մէջ տիրող պաշարման վիճակին, սահմանադրական փոփոխութիւններ կատարուին, բոլոր չրջաններու մէջ ժողովրդավարական աւելի ընդարձակ մասնակցութեան մը համար եւ բարեփոխուի ոճրային արդարադատութեան համակարգը՝ աւելի յստակօրէն արգիլելու եւ պատժելու չարչարանքներու կիրարկումը: Ըստ Շէյթաքի, Թուրքիոյ ժողովուրդը դիտէ թէ «ընկերութիւն մը որ իր կարծիքներուն մասին ազատօրէն եւ անկաշկանդ կերպով չարտայայտուիլը, ելոյզ ուրոշումներ տալու իր կարողութիւնը կ'արգելակէ եւ կը ձախողի հասարակութիւն ստեղծելու, որուն վրայ հիմնուի բարեբեր ապագայ մը»:

Ամերիկացի Օգնական Քարտուղարը զգուշացուցած է նաեւ որ – կառավարական մարմիններու աճը: Աստիք, կ'ըսէ, «կը նպաստեն բազաբացիական համակարգի ընդլայնումին, որ շարժիչն է՝ ժողովրդավարութիւնը ուժականօրէն յառաջ տանող»: Կ'աւելցնէ թէ այս գործը պէտք է անուցուի: Կառավարութիւնը պէտք է թոյլ տայ որ ան տարածուի եւ զործէ: Աւելի պիտի ըլլայ է պատիւ եւ է չահ Թուրքիոյ: Ոչ – կառավարական կազմակերպութիւնները կենսունակ ժողովրդավարութեան մը հիմնաքարն են, ժողովրդավարութիւն մը որ ոչ միայն իր կառավարութեան կը յանէ իր աչքերը այլ աւելին՝ իր ժողովուրդին ամէնէն զժուար հարցերուն լուծումներ կ'առաջարկէ:

Նոյնը ճիշդ է քազաքական կուսակցութիւններուն համար ալ, խմբագրումներ՝ որոնք կը ձգտին քազաքական հովանոյին մաս կազմել: Շէյթաք կը մատնանչէ թէ քազաքական կուսակցութիւնները առթիմն են մարդոց համար որպէսզի քազաքականօրէն կազմակերպուին եւ ժողովրդական իրակարդի մը մասնակցին, ժողովրդավարութիւնը աւելի հարուստ դարձնելով եւ Թուրքիան՝ աւելի ուժեղ:

Ապա Շէյթաք նկատի կ'ունենայ Թուրքիոյ հողային ամբողջականութիւնը, որ ամերիկեան քազաքականութեան համար հիմնական կռուան է: Կ'ըսէ թէ ներկայիս երբ Թրքական իշխանութիւնները վատահութիւն կ'արտայայտեն ահաբեկչութիւնը լայնօրէն յաղթահարած ըլլալու գծով, Միացեալ–Նահանգները կոչ կ'ուղղեն քազաքական յանդուգն եւ լայնածիր, ինչպէս եւ ընկերային ու տնտեսական միջոցառումներ առնելու, հարաւ – արեւելեան չրջանին մէջ հիմերը ստեղծելու համար ժողովրդավարական աւելի լայն մասնակցութեան եւ արտայայտութեան ազատութեան: Նման քայլեր լուծումի մը պիտի նպաստեն որ, ըստ Շէյթաքի, Թուրքիոյ բոլոր քազաքացիներուն թոյլ պիտի տայ նշանակալից դեր մը ստանձնելու իրենց երկրին ապագային գծով:

Տեղեկագիրը կ'ըսէ թէ ամերիկեան պետութիւնը կը հասկնայ որ Թուրք կառավարութիւնը կը փորձէ հարաւ – արեւելեան չրջանին տնտեսական հարցերը կարգաւորել, կառավարութիւնը՝ որ նկատի կ'ունենայ թէ հարկ է աւելին ընել

«ՅԱՑՄԱՒՈՒՐՔ»

(Հեղ.՝ Պօղոս Սնապեան)

– Լիբանան, 1997, 124 էջ –

Գրական, կրթական ու յատկապէս խմբագրական կալուածին մէջ մեծդի ու պատկառանք պարտադրող վաստակի տէր մտաւորական մըն է Պօղոս Սնապեան, որ տասնամեակներէ ի վեր մերթ օժանդակ ուժերով, մերթ զրեթէ առանձին՝ կը վարէ Պէյրութի «Բագին» դրական պարբերականը:

Սնապեանի ստեղծագործական բերքին հանրագումարին մէջ՝ աչքի կը զարնեն մասնաւորաբար քննադատական էջերը, ուր ի յայտ կու գայ խուզարկու եւ խորաթափանց գրիչ մը, հատու ու խարազանող ոճով մը պայմանաւոր, որ առաջ գիտէ հայրենադարձ դրագէտ Կոստան Զարեանը՝ իր «Աւազախրած Նաւ»ուն համար կամ աւրել չպարը բանաստեղծ ու պատրիարք Եղիսարդին՝ Յ. Օշականէն կատարած իր չչմեգնող բանագողութիւնները...:

Անթիլիասի Կաթողիկոսարանի տպարանէն լոյսին բերուած Սնապեանի նոր հատիկ հատորը սակայն, այս անգամ, աղերս չունի դրաքննադատական կալուածին հետ: Անցեալին, տարբեր առիթներով հրատարակուած էջեր են առնք, որոնք կրելով հանդերձ հրապարակագրական չեչտուած թեքում մը՝ օձուն են եւ թաթաւուն դրական ջերմացընող ու բարերար չունչով:

Նախարան դրութեան մը մէջ, ի պէտս անդիտաց, հեղինակը նախ կը բացատրէ «Յայտաւուրք» բառին ընկալեալ իմաստը, որ ուրիչ բան չէ եթէ ոչ հայ եկեղեցւոյ մեծածաւալ մէկ մատեանը, «որուն մէջ կը պատմուի կեանքը Համարեա՛ բոլոր սուրբերուն ու մարտիրոսներուն՝ նահատակեալ ի վերայ սիրոյ Քրիստոսի»: Եւ անմիջապէս անցնելով իր բուն նիւթին՝ դիտել կու տայ թէ «կրօնականէն առաջ ու եկեղեցականէն վեր՝ ազգային Յայտաւուրքի մը հրամայական պահանջին առջեւ կը գտնուիմ»: Ա՛ռ այդ, եկեղեցական Յայտաւուրքին գաղափարական առանցքը հանդիսացող Սուրբ Երրորդութիւնը (Հայր, Որդի եւ Ս. Հոգի) ազգային Յայտաւուրքին մէջ փոխարինուած կ'ուզէ տեսնել ա՛յլ երրորդութեամբ մը՝ Հայոց Պատմութիւն, Ցեղափոխութիւն, Գրականութիւն:

Սնապեանի նիւթը ծաւալ կ'առնէ ճիշդ ա՛յս կէտէն ու հեղինակը ընթերցողին կը ներկայացնէ մեր ազգային Յայտաւուրքին համար իր պատկերացուցած «Միավանկ Տասնաբանեայ»ն (Բառը, Բանը, Գիրքը, Տունը, Սաղմը, Հոգի, Կիրքը, Լոյսը, Միտը, Ձայնը): Արագ ու անցողակի հպումով մը այս բառերուն լիարժէք իմաստին, հեղինակը կը կատարէ մեր ազգային – հաւաքական կեանքը մատնոգող երեւոյթներու ախտանչումը ու զարմանները կ'որոնէ ատոնց համար: Տասնաբանեայի այս չարքին մէջ մեր ուշադրութիւնը հրաւիրեց յատկապէս «Տունը», առաջին բջիջն ու դիմացուոր յենասիւներէն մին՝ մեր ազգային պայապայքարին: Սնապեան «վանողական ցրտութիւն» մը կը զգայ այլեւս հայ տուներէն ներս.

«Պահ մը կու գայ, որ ամոնց ծոցին կ'ունենաս այն տպաւորութիւնը, թէ կը գտնուիս ո՛չ թէ Հայու մը տունը, այլ հայերէն խօսող մարդու մը տունը, կարծես գացած ես պանդոկ, իջած մէկու մը այցելութեան եւ ոչ թէ կանչուած ես ինքնուրոյն անհատականութիւն մը ցոլացնող միջավայրի մը մէջ շնչելու:

...Բայց ի՛նչ հայ տուն, ի՛նչ ցրտաշունչ տուն, վանողական վայր, ուր տեղէ մը պիտի չկարծես Կոմիտասը, պիտի չզգաս հայ նկարիչներէն մէկուն զուարճավառ շնչառութիւնը:

...Մեր աշառատ սնունդներուն հետ ամէնօրեայ յարաբերութեան մէջ չենք, հայրենի հողին արարչագործ համբոյրէն զրկուած են մեր ոտքերը եւ երկինքը ամէն օր չի բաշխեր իր տաք կամ զով օրհնութիւնը մեր գլխուն, ու նաեւ միակտուր չէ մեր կապը պատմական կեդրոններուն հետ, ամէնօրեայ է միայն տունը, որ պէտք է դառնայ զանազանելի վայր մը, ազդակ՝ հոգեկան արեւելումի, ու բով՝ լրացուցիչ զօրութեանց» (էջ 24–26):

Այլ էջի մը վրայ, խօսելով Սիլուքի մէջ օր–աւուր արձանագրուած մեր լեզուական նահանջին մասին, Սնապեան կը մերժէ ընդունիլ ոմանց այն տեսակէտը թէ «կարեւորը ոգին պահելն է եւ ոչ թէ լեզուն»: «Եթէ ըսուի, օրինակ, Հաճըենիք, կը զրկ ան, ռեւէ Հայու մըտիին ուրիշ ազգի մը հողը չի պատկերանար առաջին հերթին, օրինակ՝ Ֆրանսան չի պատկերանար, այլ միայն ու բացառաբար Հայաստանը կ'ուրուանկարուի մեր մտքին առջեւ: ...Բառի մը ստեղծած անմիջական մթնոլորտն է, զոր գործունէութիւններն են, որ իմանալի կը դարձնեն լեզուն: Տակաւին կրնանք ըսել, որ հայ ժողովուրդի ոգեկան արժէքները ոգեղինացնողը ի՛նքը՝ հայ լեզուն եղած է միշտ: ...Առանց անոր՝ մնացեալը պատրանք կրնայ ըլլալ, աւելորդ փաստաբանութիւն, նահանջող հոգիներու ինքնարդարացում» (էջ 104–105):

Ինչպէս իր բոլոր գործերուն պարագային, Պ. Սնապեանի «Յայտաւուրք»ը եւս ուշադրութիւն կը գրաւէ իր լեզուական թծախնդրութեամբ, առինքնող եւ ինքնատիպ ոճով: Գրութիւններուն վարժ մշակութիւնը շատ բան չի կորնչներ անոնց թարմութենէն, քանի հոն մատնանչուած երեւոյթները կը շարունակեն (ու դեռ պիտի շարունակեն) մնալ կոտսացող «վէրք»երը հայ Սփիւռքին:

Հալէպ ԼԵՒՈՆ ՇԱՌՈՑԵԱՆ

– ԳԱՂՈՒԹԷ ԳԱՂՈՒԹ –

ՀԱԼԷՊի Արամ Մանուկեան Ժող. Տան «Լեռնց Շանթ» սրահին մէջ, Փետրուար 13–ին, տեղի ունեցած է հանդիպում – զրոյց մը հալէպահայ երիտասարդ չորս լրագրողներու հետ, նախաձեռնութեամբ Համազգայինի գրական յանձնախումբին: Ներկայ եղած են 130 հոգի: Օրուան զրուցավարը՝ Հրաչ Սահակեան նախ հանդիման կերպով ծանօթացուցած է հիւր լրագրողները՝ Յակոբ Պէքճարեան («Դիտակ»), Հուրի Ադէկեան («Գանձասար»), Մալրի Գասպարեան («Զարթօնք») եւ Լեւոն Շահոյեան («Յառաջ»), ապա չորք մը հարցումներ ուղղած անոնց՝ բացատրարար առընչուած հայ մամուլի առօրեայ հեւքին եւ հոգերուն: Թղթակիցները խօսած են մամլոյ տարբեր օրկաններու հետ իրենց սկզբնական կապերուն մասին, հուսկ կարծիքներ յայտնած՝ հայերէն թերթերու լեզուական նահանջին, բառապաշարի աղքատութեան, ոճի, քերականական մերձեցումով չարադրուած յօդուածներու, լրագրող – գաղութ առընչութեանց, թերթերու արդիւնաւոր տարածումին, այլ փորձառութեանց եւ հեռանկարներու մասին: Հաճելի մթնոլորտի մը մէջ ընթացող այս հանդիպումին, ներկաներէն չատերու եւս առիթ ստուած է հարցումներ ուղղելու չորս լրագրողներուն:

*
**

ԳՈՒՐՈՒՋԷՇՄԷի (Պոլիս) Ս. Խաչ Եկեղեցւոյ մէջ Փետրուար 15–ին ողեկոչուած են անցեալի սուրբ հայրերը միասին նախաձեռնութեամբ Թաղային Խորհուրդին, Կոմիտաս Դպրաց Դաս Երգչախումբին եւ Տիկնանց Ցանձնախումբին: Պատարագած եւ քարոզած է Շահան Արք. Սվաճեան: Ցաջորդող սիրոյ սեղանին նաեւ նախագահած է Շահան Արք.: Բացումը կատարած է Պր. Գէորգ Թիւլեան, Թաղական Խորհուրդի անունով ողջոյնի խօսք ուղղած է Տիկին Սիլվա Էմմայեան, շեշտած է որ Թաղամասը թէեւ զրոյց չունի, բայց ունի Կոմիտաս երգչախումբը որ զրոյցի մը դերը կը կատարէ: Տիկնանց Ցանձնախումբին կողմէ ուղերձ մը կարդացած է Տիկին Հերմինէ Սվաճեան: Արմէն Զրաքեան իր կարգին խօսք առնելով անդրադարձած է պիւղին անցեալին: Իրեն յաջորդած է Ռ. Հատէճեան որ իր յարդանքը մատուցանած է անցեալի արժէքներուն: Հատաքոյթը վերջ դրած է Շահան Արք.ի Հուսկ Բանքով:

*
**

ԵՇԻԼԳԻՒՂի (Պոլիս) վարժարանի սրահին մէջ, Փետրուար 16–ին միջմիութենական արտասանական մրցում մը կազմակերպուած է Սանուց Միութեան կողմէ: Դատակազմի անդամները եղած են՝ Զահրատ, Զ. Խրախունի, Տօքթոր Վարդ Շիկահեր, Սիլվա Կոմիկեան եւ Մաքրուհի Պ. Ցակոբեան: Ժօնակի դերը կատարած է Թալին Նայիր: Բացումը կատարելով, Սանուց Միութեան առենապետը՝ Հմայեակ Զըմկըզը բացատրած է ձեռնարկին կարեւորութիւնը: Նշած է թէ ինչը Միութիւններ մէկկակն ներկայացուցիչով կը մասնակցին մրցումին: Անոնք արտասանած են Իպնա Սարըասլանէ, Ց. Թումանեանէ, Դ. Վարուժանէ, Իրմա Ա. Ճէմճեանէ, Սիպիլէ, Զարեհ Խրախունիէ, Ս. Կապուտիկեանէ, Դէորդ Դըրլըանկըճեանէ եւ որպէս պարտադիր կտոր Պ. Դուրեանի «Ի՞նչ կ'ըսեն» քերթուածը: Առաջին մրցանակին արժանացած է Նարօտ Նայիր (Տաեհան Ս. Միութիւն), երկրորդին՝ Պօղոս Եղիազար (Կեդրոնական Ս. Միութիւն), երրորդին՝ Թալին Խզդալեանը (Դպրեվանք Ս. Միութիւն): Հանդէսի աւարտին հիւրասիրութիւն մը տեղի ունեցած է:

ՀԱՑԿԱԿԱՆ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ԱՇԽԱՐՀԱԽՌԱԿ ԵՂԻՂ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻ ԿԱՃԱՌԻՆ ՄԷՋ

Ամերիկայի ամէնէն ակնառու համալսարաններէն եղիլ այս տարուան դասընթացքին համար կազմակերպած է ցեղասպանութեան նիւթին վերլուծման նուիրուած ութ դասախօսութիւններու շարք մը: Այս նպատակաւ համալսարանին՝ Միջազգային Ուսումնասիրութեանց կեդրոնը հրաւիրած է ութ ականաւոր մասնագէտներ, որոնց մէջէն կը գտնուի ցեղասպանագիտութեան հայ մասնագէտ՝ վերոֆէսէօր Վահագն Տատրեան. չեշտելու համար այս ձեռնարկին արտակարգ կարեւորութիւնը կ'արժէ հոս յիշել միւս հրաւիրեալներու անունները եւ հանգամանքները: Ամերիկեան դեսպան Տէյվիտ Շէֆֆ, որ իրաւասու է պատերազմի ընթացքին գործուած ոճիրներու հետապնդման հարցերուն. վերոֆ. Ֆրանք Զոլք, Մոնրէալի՝ Տոնդորմիա համալսարանի ցեղասպանագիտութեան հիմնարկի տնօրէնը. Հէյլէն Ֆայն վարիչ տնօրէնն՝ Ցեղասպանագիտական Ուսումնասիրութեանց Հիմնարկին. վերոֆէսէօր Տէպօրահ Տուօրք, Գլարք համալսարանի, հրէական Ողջակիզման Ուսումնասիրութեան կեդրոնի տնօրէնը, եւ Սթանֆօրտ համալսարանէն՝ վերոֆ. Պրուս Ճօնս:

Համալսարանի Լուս սրահը կը յորդէր ունկնդիրներու բազմութեամբ երբ հայ պատմաբանը Փետրուար 26–ին սկսաւ իր դասախօսութիւնը. զինքը ներկայացուց կեդրոնի վարիչ տնօրէններէն վերոֆ. Պէն Քիրնան: Այս առիթով ան ներկայ ուսանողներուն, ուսանողուհիներուն եւ դասախօսական կազմին բացատրեց թէ ինչպէս Թրքական պատժական ԳերագոյնԱտեանը՝ բեկանելով ստորադաս դատարանի մը դատախազին առաջարկ – կոչը, Տաւրբեանի գիրքը ազատ թողուց՝ սպառումի համար՝ Թուրքիոյ մէջ: Այդ գիրքին անդլերէն բնագիրը առաջին անգամ հրատարակուած էր ԵՒՀ համալսարանի իրաւաբանական կառոյցին հրատարակած իրաւաբանական հանդէսին մէջ հետեւեալ մակդիրով: Ցեղասպանութիւնը իրրեւ Ազգային եւ Միջազգային Օրէնքի հարց: Առաջին Աշխարհամարտին գործուած Հայկական Ցեղասպանութիւնը եւ այդ ոճիրին իրաւական ընթացիկ հետեւանքները: Պէվէր Թուրք հրատարակչականի զոյգ տնօրէնները, Ռակըպ եւ Այշէ Զարաքօլու ամուլը, ուշի չեշտելու համար գիրքին կարեւորութիւնը, իրրեւ կողքի նկար գործածած էին Հայերու համար նուիրական նշանուած Արարատի նկարը:

Հայ դիտնականը իր դասախօսութիւնը բաժնեց չորս ստորաբաժանումներու, որոնք էին Ցեղասպանութեան Պատմական Անցեալը, Աղբիւրագիտական Մեթոտներու Կիրարկում, Հայցեղասպանութեան որոշազրիչ ապացոյցները եւ եզրափակիչ բաղդատականներ: Դասախօսութեան վերջաւորութեան համալսարանի պատմական ճիւղէն տոքթորայի թեկնածու երկու աւարտական ուսանողուհիներ՝ Լիլիպէթ Պրունտէյճ եւ Լօրէյն Բիթըրսըն, առանձին առանձին վերլուծեցին վերոֆ. Տատրեանի ներկայացուցած թէզերը. առնցմէ առաջինը, Օրիորդ Պրունտէյճը, յատկապէս ծանրացաւ Թուրքերու ձեռնարկած խափանարար աշխատանքներուն վրայ. յիշեց վատահամբաւ Հիթէ Լատըրի ազդարարութիւնը Անդրայի, թէ պէտք է դիմադրաւել յատկապէս Տատրեանի ցեղասպանագիտական աշխատանքները եւ հակաքայլերու դիմել. ան իր զեղտնի մէկ նամակին մէջ՝ ուղղուած Ամերիկայի Թուրք դեսպանին, կոչ կ'ընէր, որ «բան մը պէտք է ընել Տատրեանի կապակցութեամբ»: Ցայտնի եղաւ, որ այս երկու խոստմնալից ուսանողուհիները չատ լրջօրէն մօտեցած էին հարցին եւ հայ դիտնականի գործերը լի ու լի ուսումնասիրած. իրենց ելոյթները կը պարունակէին քաղմաթիւ մէջբերումներ Տատրեանի հրատարակած գործերէն:

Ներկայ եղող ամէ մը Հայեր հպարտութեամբ ականատես եղան այն յարգանքի արտայայտութիւններուն, որոնց ենթարկուեցաւ վերոֆ. Տատրեան: Հանդիսավար վերոֆ. Պէն Քիրնան իր զարմանքը յայտնեց որ Տատրեան առանց որեւէ նոթի օգնութեան այսքան կազմակերպուած դասախօսութիւն մը կրնայ տալ, նոյն առեն չեշտելով «եւ այսքան սահուն անդլերէնով եւ ճոխ բառամթերքով»: Հարց – պատասխանի հատուածին մէջ կարգ մը դասախօս ունկնդիրներ, իրրեւ նախապատրաստ իրենց հարցումին, չնորհաւորեցին հայ ակադեմականը իր կուռ եւ բովանդակալից դասախօսութեան համար: Նախ քան իր մեկնումը համալսարանէն, վերոֆ. Քիրնան վերոֆ. Տատրեանին իր յատուկ չնորհակալութիւնները յայտնելէ յետոյ զինքը կրկին հրաւիրեց ԵՒՀ համալսարան, միանգամայն յայտնելով որ նպատակ ունի առանձին հրատարակութեան յանձնելու իր՝ Տատրեանի զեկուցումը, ինչպէս եւ երկու տոքթորայի թեկնածուներու վերլուծումները:

ՌԻՋԸԼ ՌՈՍՏԻԿԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՑ ԿԵԱՆՔԷ

ԺԹ.

– Եթէ կ'ուզէք, հիմակուընէ պաշտօնին սկսիմ, ըսաւ Պր. Թորգոմ, թէ՛ գործիս կը նայիմ, եւ թէ հանրապրութիւնն ալ առորագրել կուտամ:

– Զըլա՛ր էֆէնիմ, չըլլար, պատասխանեց վաճառականը, երկու գործ մէկէն չես կրնար ընել ... պաշտօնդ չի փախիր կոր, հոն կեցիր է...

– Շնորհակա՛լ եմ:

Ուսուցիչը վերադարձաւ իր դիւղը:

– Աւելի լաւ է առեւտրական ասպարէզին մէջ հասատատ գործ մը ունենալ, կը մտածէր, քան թէ ուսուցչական ասպարէզին մէջ չարչարուիլ: Արդէն թերեւս պիտի չհամաձայնինք Հոգաբարձութեան հետ, աղէկ եղաւ որ Պօղոս էֆէնիի դէմս ելաւ եւ դիս ետ դարձուց: Իրեն պէս վաճառականի մը քով առաջին գրագիր ըլլալը պատիւ մըն է ինծի համար, ասկէ զատ առնուազն, 10 – 12 ոսկի ամսական պիտի ապահովէ, մինչեւ հիմա հազիւ առորկէսը կը չահիմ կոր: Աւանականութիւն մըն ալ կայ

Տէր եւ Տիկին Սուրէն Գէորգեան եւ զաւակը՝ Անդրանիկ,

Տէր եւ Տիկին Յարութիւն – Ռեմոն Գէորգեան եւ զաւակները՝ Աննա եւ Անտոն,

Տէր եւ Տիկին Արտաշէս Յովհաննէսեան եւ զաւակները

եւ ընտանեկան բոլոր պարագաները

սրտի խոր ցաւով կը ծանուցանեն իրենց մօր, մեծ – մօր, քրոջ, հօրաքրոջ եւ ազգականին՝

ԱՅՐԻ ՏԻԿԻՆ

ԱՐՄԱՒԵՆ ԳԷՈՐԳԵԱՆ-Ի

(Ծնեալ՝ Յովհաննէսեան)

մահը որ պատահեցաւ Մարտ 3–ին։

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի Ուրբաթ, Մարտ 6, ժամը 15–ին Փարիզի Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Եկեղեցին

15, rue Jean-Goujon, 75008 PARIS

ուրկէ մարմինը կը փոխադրուի Անթոնիի գերեզմանատունը ամփոփուելու համար ընտանեկան դամբարանը։

Ոչ ծաղիկ, ոչ ծաղկեպսակ։

Փափաքողները կրնան փոխան ծաղիկի նուէրներ ընել

FONDS ARMENIEN DE FRANCE
B.P. 12 — 75660 Paris Cedex.

Մահազդ չստացողներէն կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել։

«ՅԱՌԱՋ». – Մեր ցաւակցութիւնները Գէորգեան եղբայրներուն։

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

Այրի Տիկին Ազատուհի Տօրումեան, Անահիտ Արզումանեան եւ իր որդին՝ Սեւակ Արզումանեան իրենց ամուսնոյն, հօր եւ մեծ – հօր՝ երուանդ Տօրումեանի մահուան 10–րդ տարելիցին առթիւ անոր անմոռանալի յիշատակին 500 Ֆր. կը նուիրեն «Ցառաջ»ին։

(Շար. Ա. Էջէն)

օրէն պայմանաւորուած է անտեսութեան զարգացումով։

*
**

ԱԺՄ–Ի ԸՆՏՐԱԿԱՆ ՄԵՔԵՆԱՆ

Վ. Մանուկեանի ընտրական կեդրոնի ղեկավար Ս. Աւագեան Մարտ 4–ի մամուլի ասուլիսին ըսած է թէ վեց օրուան մէջ 303·096 ստորագրութիւն հաւաքուած է ԱԺՄ–ի թեկնածուին ալջակիցներուն կողմէ. ատիկա ցոյց կուտայ թէ՝ Վ. Մանուկեանի վայելած ժողովրդականութիւնը, թէ կեդրոնին կազմակերպութեան աստիճանը։ ԱԺՄ ընտրական կեդրոններ հաստատած է բոլոր մարզերուն եւ ընակավայրերուն մէջ. այդ կեդրոններուն թիւը միայն Երեւանի մէջ 300–ի մօտ է։

*
**

ԸՆՏՐԱՊԱՅՔԱՐԷՆ

ՀՅԴ Գերագոյն Մարմնի ներկայացուցիչ Կիմ Բալայեան Մարտ 2–ին Իջեւանի մէջ հանդիպում ունեցած է կուսակցութեան համակիրներու եւ քաղաքական ու հանրային կազմակերպութեանց ներկայացուցիչներուն հետ։ Ներկայացնելէ ետք կուսակցութեան գործունէութեան վերականգնման առընչուող հարցերը եւ նախագահական ընտրութեան կապակցութեամբ դիրքորոշումը, նշած է թէ ՀՅԴ–ն բոլոր ընտրաշրջաններուն մէջ պիտի ներկայ ներկայնէ իր ջանքերուն առաւելագոյնը, որպէսզի ընտրապայքարը եւ ընտրութիւնները տեղի ունենան արդար, օրինակելի ու թափանցիկ մթնոլորտի մէջ։

*
**

«Ռուսաստան – Բելառուս – Հայաստան» միութեան հայկ. ժողովրդական չարժման նախաձեռնող խումբի ղեկավար Ազատ Արշակեան յայտարարած է թէ մինչեւ այսօր դեռ որոշում չեն առած թէ որ թեկնածուին պիտի զօրակցին, քանի որ անոնցմէ ոչ մէկը նչեալ միութեան Հայաստանի անդամակցութեան ի նպաստ արտայայտուած է։ Այսուհանդերձ, ան նչած է թէ հանդիպումներ կ'ունենան Ռ. Քոչարեանի եւ Կ. Դեմիրճեանի հետ ու պէտք չէ Հայաստանի ապագան կապել 4–5 տոկոս ստանալու հաւանականութիւն ունեցող թեկնածուներու հետ։

CYCLE DE CONFERENCES

organisé
par

LA LETTRE DE L'UGAB

et le

GIIA

Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles, 75017 Paris

Mardi 17 Mars à 21 heures

M. François THUAL,
Secrétaire Général Adjoint
du groupe de l'Union Centriste
du Sénat, chargé de conférences
à l'Ecole Pratique des Hautes
Etudes et au Collège Interarmées
de Défense,

viendra évoquer avec nous :

«Le Caucase, une nouvelle poudrière?»

Le monde caspien a émergé depuis peu sur la scène internationale, en raison de l'éclatement de l'URSS et surtout de ses énormes réserves de pétrole et de gaz.

Ce nouveau *golfe* est d'orès et déjà l'objet de manœuvres géopolitiques et économiques considérables.

FRANÇOIS THUAL s'est rendu dans les pays de la zone et a rencontré les responsables politiques et économiques. Il évoquera l'histoire de ces régions, leur contexte géopolitique et les problématiques; quel développement économique connaîtront-ils? quel avenir pour l'Arménie ?

Nous vous convions donc à débattre avec lui de ces sujets complexes et passionnants, qui conditionnent le devenir de l'Arménie.

Ս. ՅԱԿՈԲ - ԼԻՈՆ

ՄԵԾ ՊԱՀՔԻ ՀՍԿՈՒՄԻ ԵՒ ԱՐԵՒԱԳԱԼԻ ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՑՑ

Լիոնի Ս. Յակոբ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ Մեծ Պահքի ամբողջ շրջանին Զորեքշաբթի երեկոները ժամը 5–ին, Հոկտեմբերեան Ազգային եւ Հանդստեան ժամերգութիւններ կը կատարուին հետեւեալ ժամանակացոյցով։

Զորեքշաբթի, Մարտ 11–ին
Զորեքշաբթի, Մարտ 18–ին,

Միջինք առաւօտեան ժամը 10·30–ին արեւագալի ժամերգութիւն։

Զորեքշաբթի, Մարտ 25–ին
Զորեքշաբթի, Ապրիլ 1–ին

Իսկ Արեւագալի ժամերգութիւնները կը կատարուին Մեծ Պահքի կիրակիներուն պատարագէն առաջ։

Ժամերգութիւն ժամը 8·45–ին։
Արեւագալ ժամը 9·45–ին։
Պատարագ ժամը 10·30–ին։
Քարոզ և Հոգեհանդիսա ժամը 11·45–ին։

ՀԱՄԱՁԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

●

ԳՐԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՑԹ

Նուիրուած նահատակ զրադէտ

ՌՈՒԲԷՆ ՍԵԻԱԿԻ

յիշատակին

Կը բանախօսէ հայրենի գրաքննադատ եւ արձակագիրը՝

ԱԼԵՔՍԱՆԴՐ ԹՈՓԶԵԱՆ

Կ'արտասանէ հայրենի արուեստագիտուհի՝

ԱՆԱՀԻՏ ԹՈՓԶԵԱՆ

Ուրբաթ, Մարտ 13, ժամը 20·30–ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տան մէջ
17, rue Bleue, 75009 PARIS

UGAB — UGAB — UGAB —

UGAB- Jeunes MARSEILLE

Soirée

UGAB-jeunes

animée par *D. J. DAVID*

le Samedi 14 Mars
à partir de 22h30

P.A.F. : 100 *frs* + *conso*
Membres: 80 *frs* + *conso*

327, Boulevard Michelet — Marseille 9e
Tél. : 04 91 22 10 45

UGAB — UGAB — UGAB —

ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ

l'Association des Parents d'Elèves
de l'Ecole Bi-hebdomadaire
SAMUEL-MOORAT

organise

« *PAREGUENTAN* »

le Dimanche 8 Mars à partir de 15h

26, rue Troyon 92310 SEVRES

Distribution des prix pour les trois plus beaux costumes

Buffet

— Participation 100 F. —

A L'OCCASION DE SON 10EME ANNIVERSAIRE
L'ASSOCIATION CULTURELLE
« *NAREG* »
organise son

GRAND BAL ANNUEL

au Casino d'Enghien-les-Bains
«*Espace et Prestige*» —
Salon La Pergola
LE 7 MARS
DINER DANSANT
animé par l'*Orchestre «ANI»*
Avec l'aimable participation
de *Nareg DOURIAN*
Attractions ●
Surprises ●
Rencontres jeunes ●
Cocktail à partir de 20 heures 30
Musique et danse jusqu'à l'aube!
— Participation aux frais: 300 F. —
Entrée jeunes à partir de 23h.
Réservations au :
01. 34. 12. 84. 45 & 01. 39. 89. 63. 06
—— *Parking* ——

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

DIMANCHE 8 MARS A 15H
A LA MAISON DE LA CULTURE
ARMENIENNE DE VIENNE

PROJECTION VIDEO
DU

VOYAGE EN ARMENIE ET AU KARABAGH DU 21 AOUT AU 4 SEPTEMBRE 1997

organisé par la section SEVAN de Vienne à l'occasion du jumelage entre la section de Vienne et la section «HOKH» de Goris

à lissue de la projection un cockail sera offert
— ENTREE GRATUITE —

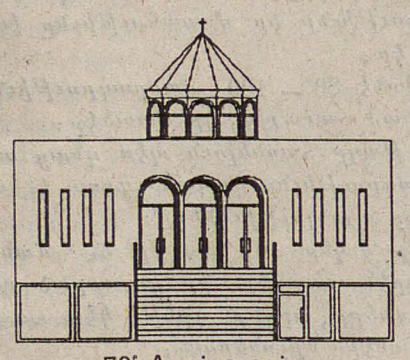
ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՑ ԽՍՋԻ Փարիզի Ա. Թադէոս Հայր Մանուճիւղի անդամակից ընդհանուր ժողովը այս Շաբաթ, Մարտ 7, ժամը 16·30–ին Մշակոյթի Տունը
17, rue Bleue, 75009 PARIS

*
**

ԿԱՊՈՑՑ ԽՍՋ–ի Մարսէյլի Հոր մանուճիւղերու վարչութիւնները ընդհանուր ժողովի կը հրաւիրեն բոլոր ընկերուհիները Շաբաթ, Մարտ 7, ժամը 14·30–ին Մշակոյթի Տան մէջ։ Կարեւոր օրակարգ։ Պատգամաւորական ժողովի պատրաստութիւն եւ զանազան հարցեր։ Բոլորին ներկայութիւնը անհրաժեշտ է։

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

20e Anniversaire

70e Anniversaire

L'EGLISE EVANGELIQUE ARMENIENNE D'ISSY-LES-MOULINEAUX

a le plaisir de vous inviter à

3 CONFERENCES EXCEPTIONNELLES sur le thème

«La Foi, l'Espérance et l'Amour»

Avec l'évangéliste Aram STEPANIAN
Archidiacre de l'Eglise Apostolique Arménienne de Boston (U.S.A.)
et Rédacteur de la Revue «La Voix de l'Eglise Arménienne»

MARDI 10, MERCREDI 11, JEUDI 12 MARS à 20 heures 30
28, avenue Bourgain — 55, avenue Victor Cresson

ANIMATION MUSICALE: chorale, solo, chants des jeunes.

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Իսի Լէ Մուլինոյի Թարգմանչաց Վարժարանի անօրէնութիւնը շնորհակալութեամբ առացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները՝ 1997 տարեշրջանի համար.

Օր. Գլօրէն Ասլանեան 4000 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Պերնար Սուլթանեան 3600 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Արթիւր Գալաճեան, Տէր եւ Տիկին Ժորժ Եաղուպեան, Պր. Ժան Քանարեան, Պր. Նժդեհ Թաշճեան, Պր. Հ. Պիւլիւքպաշի, Պր. Սերժ Պարպարեան, Պր. Միհրան Էլմաեան 1200–ական Ֆր., Տէր եւ Տիկին Արման Խենթեմուրեան, Տէր եւ Տիկին Մարտիրոս Իքթապաչեան 800–ական Ֆրանք, Պր. Միշէլ Տէրեղեան, Պր. Խառւար Զարդարեան, Պր. Ժապ – Աչոտ Սէրճանեան, Օրիորդ Ժանին Պետրոսեան700–ական Ֆր., Պր. Շառլ Տէրտէրեան 400 Ֆր., Պր. Ժապ Անդրէասեան 350 Ֆր.։

Իսկ Փետրուար ամսուան ընթացքին եղած են հետեւեալ նուիրատուութիւնները.

Տիկին Արմենուհի Խոտիկեան 500 Ֆր., Տիկին Հայկուհի Տամլամեան, Տիկին Հ. Պօղոսեան 300–ական Ֆր., Տէր եւ Տիկին Պարդեւ Սայրիմ 250 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Ժերար Տէրտէրեան 200 Ֆր.։

ՇԱԲԱԹ – ԿԻՐԱԿԻ
ՄԱՐՏ 7-8
SAMEDI - DIMANCHE
7-8 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար· 1·250 Ֆ· — վեցամսեայ : 635 Ֆ·
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ· (ամէնօրեայ առաքում)
1·350 Ֆ· (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ·

73ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 19·329 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19.329

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ԱՐԾԱԽ

ՎԱՀԱՆ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԵԱՆ
ՁԵՐԲԱԿԱԼՈՒՄԸ

Հայաստանի Ընդհ· Դատախազը ձերբակալման հրամանագիրը մը առորագրած է ներքին ուժերու նախկին հրամանատար՝ Վահան Յարութիւնեանի դէմ։ Կ'ըսուի թէ կապ ունէր վերջերս Զրվէժ ձերբակալուած յանցագործ խմբակին հետ։

*
**

ՀԱՊ–Ի ՎԱՐՉԱՊԵՏՆԵՐՈՒ
ԺՈՂՈՎ

Ր· Քոչարեանի գլխաւորութեամբ, պատերազմական մը Մոսկուա մեկնած է մասնակցելու համար ՀԱՊ–ի նախարարապետներու ժողովին։

Հայաստանի վարչապետին կ'ընկերանան զրահեղեակի պետը՝ Շահէն Կարապետեան, տնտեսական եւ ելմտական նախարար՝ Արմէն Դարբինեան եւ այլ պաշտօնատարներ։

ՀԱՄԱՏԵՓՐԷՍ

(Մարտ 5/6)

ՐԱՖՖԻ ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆ
ՏԵՂԵԿԱՏՈՒՈՒԹԵԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ
ՊԵՏ ՆՇԱՆԱԿՈՒԱԾ

Մարտ 5–ին, վարչապետ Ր· Քոչարեանի որոշումով կառավարութեան ատենին տեղեկատուութեան եւ զրահրատարակչութեան վարչութեան պետ նշանակուած է Րաֆֆի Յովհաննիսեան։ Ծնած Գալիֆորնիա 1959–ին, Րաֆֆի Յովհաննիսեան լրատւաբանական ասպարէզը սկսած է 1985–ին Ձորճթաունի համալսարանին։ 1991–ին եւ 1992–ին եղած է Հայաստանի Արտաքին նախարար։ 1993–ին հիմնած է եւ ցայժմ կը վարէ Երեւան գտնուող Ռազմավարական եւ Ազգ· Հետազոտութիւններու հայկ· կեդրոնը։ Ամուսնացած է, ունի հինգ զաւակ։

*
**

Ր· ՔՈՉԱՐԵԱՆԻ ԾՐԱԳՐԵՐԸ

Ր· Քոչարեան, Մարտ 4–ին, օտար լրագրողներու հետ հանդիպում մը ունեցած է եւ այդ առթիւ յայտնած թէ նախագահական ընտրութեան յաղթելու պարագային իր գլխաւոր նպատակը կ'ըլլայ երկրին տնտեսութեան աղատականացումը եւ ներդրումներու աճը ապահովել, իսկ արտաքին ճակատի վրայ ամրապնդել հայեւռուս կապերը եւ բարելաւել Թուրքիոյ հետ յարաբերութիւնները։

*
**

Ր· ՔՈՉԱՐԵԱՆԻ ՀԱՐՑԱԶՐՈՅՑԸ
ՁԱՅՆԱՍՓԻՒՌԻ
«ԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ» ԿԱՅԱՆԷՆ

Մարտ 4–ին, վարչապետ Ր· Քոչարեան հետեւեալ հարցազրոյցը տուած է «Ազատութիւն» ռատիօկայանին եւ պետական ու հոլանտական հեռատեսիլներու թղթակիցներուն։ –

ՀԱՐՑ։– Հայաստանի արտաքին քաղաքականութեան մէջ կը պահպանուի՞, արդեօք, Արեւմուտքի եւ Ռուսաստանի միջեւ պալանսը պահելու ձգտումը։

ՊԱՏԱՍԽԱՆ։– Երբ խօսում են ռուսամէտ կամ արեւմտամէտ քաղաքականութեան մասին, ինձ համար դա երբեմն հակառակալի չէ։ Այն, ինչ արուում է այսօր Հայաստանում, պուցէ եւ կարելի է համարել պալանսի քաղաքականութիւն։ Ես կարծում եմ, որ Հայաստանը պիտի առաջնորդուի իր փրակմաթիք տարածաշրջանային շահերով եւ պիտի փորձի ներդրաւուել բոլոր տարածաշրջանային կառոյցներում։

Հ·– Նախագահ դառնալու դէպքում ինչպէ՞ս էք խթանելու օտարերկրեայ ներդրումների աճը։

Պ·– Անհրաժեշտ է պարզապէս զբաղուել այդ աշխատանքով։ Ես՝ որպէս վարչապետ, վերջին շրջանում զբաղուում եմ այդ խնդրով ու եկել եմ այն եզրակացութեան, որ Հայաստանում դրանով ոչ ոք լրջօրէն չէր զբաղուում։ Համարել են, որ եթէ սա կոնֆլիկտի գօտի է, հետեւապէս ինվեստիցիաներ չեն լինելու։ Չի եղել համապատասխան մօտեցում, չի եղել ներդրումների հոսքը խթանելուն ուղղուած եռանդուն քաղաքականութիւն։ Մենք ակտիւօրէն կը զբաղուենք այս խնդրով եւ արդէն իսկ զբաղուում ենք։

Հ·– Դուք մտադի՞ր էք նախագահ դառնալու դէպքում սահմանադրական փոփոխութիւններ կատարել։

Պ·– Այո, ես կարծում եմ, որ անհրաժեշտ է Սահմանադրութեան մէջ փոփոխութիւններ կատարել։ Պէտք է աւելի ճիշդ հաւասարակշռութիւն գտնել իշխանութեան բոլոր թեւերի միջեւ։ Երկրի կայունութիւնը ամրապնդելու համար անհրաժեշտ է որոշ չափով սահմանափակել նախագահի լիազօրութիւնները։

Հ·– Ինչպէ՞ս էք դուք երաշխաւորել առաջիկայ ընտրութիւնների մաքրութիւնն ու օրինականութիւնը։

Պ·– Ես երաշխաւորելու եմ ընտրութիւնների օրինականութիւնը այն իշխանութեամբ, որն այսօր ես ունեմ։

Հ·– Դուք համաձա՞յն էք, որ նախորդ ընտրութիւնները մաքուր չեն եղել։

Պ·– Ես, ճիշդն ասած, չեմ մասնակցել այդ ընտրութիւններին, սակայն, դատելով ընտրութիւններին յաջորդած աղմուկից, ամենայն հաւանականութեամբ լուրջ պրոբլեմներ եղել են։

Հ·– Իսկ այս անգամ կը լինե՞ն։

Պ·– Աղմուկ չի լինի։

Եւ վերջին հարցում մը Հայաստանի վարչապետին։

– Տէր–Պետրոսեանի հրաժարականից յետոյ, դուք յոյս յայտնեցիք, որ այս ընտրութիւնները աւելի շուտ կը միաւորեն մեր հասարակութիւնը, սակայն գործնականում տեղի է ունենում հակառակը։ Աւելի շատ նկատելի են պառակտման միտումներ։ Ինչպէս էք պատկերացնում այսօր արդէն խորացող տարաձայնութիւնների եւ հասարակական պառակտման յաղթահարումը։

Պ·– Գիտէ՞ք, ես յայտարարել եմ, որ մենք այդ հնարաւորութիւնն ունենք՝ չբաժանելու ժողովրդին, եւ ես համոզուած եմ, որ այն, ինչ կատարուում է, ժողովրդի կողմից չի ընդունուում։

*
**

ԲՈՂՈՔԻ ՆԱՄԱԿԻՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ

Քանի մը օր առաջ Սահմանադրական Իրաւունք Միութիւնը Գերագոյն Դատարան դիմած էր բողոքելով Ընտրական կեդր· Ցանձնաժողովին կեցուածքին դէմ, որ Արցախի մէջ չէր կազմակերպեր ընտրական յանձնաժողովներ եւ ընտրական չրջաններ։ Մարտ 5–ին, բողոքարկու կողմէն ՍԻՄ–ի նախագահ եւ նախագահական ընտրութեան թեկնածու Հրանդ Մաչառեան ատացած է Գերագոյն Դատարանի նախագահ Տարիէլ Բարսեղեանի պատասխանը, ուր ան կը մերժէ ներկայացուած բողոքը, վկայակոչելով ընտրութեան օրէնքի 8–րդ եւ 9–րդ յոդուածները, որոնց համաձայն դիմումը պէտք է ներկայացուէր Ազգ· Ժողովի նախագահին որ իր կարգին զայն ներկայացնէր Ընտրական Ցանձնաժողովի նախագահին ու նաեւ յարգուէր ընդամէնը 33 օրուան պայմանաժամը։

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՊՐԻՍԼԻ Մէջ, Մարտ 5–ին, ձերբակալուած են ԺԻՄ–ի պատասխանատու ութ անդամներ։ Ալժերիոյ Իսլամական Զինեալ Խումբի այս անդամներուն մէկ մասը ազանտինեան հպատակութիւն ունին կ'ըսէ Ներքին նախարարը որ աւելցուցած է թէ լատ իրենց, պատասխանատու դիրքեր ունին կազմակերպութեան թեան մէջ։ Ցայտնած է միայն մէկուն անունը՝ Ֆարիտ Մելուք, 32 տարեկան, ծագումով ալժերացի Ֆրանսացի մը որ Փարիզի մէկ, եօթը տարի բանտարկութեան դատապարտուած է ի բացակայութեան։ Կարգ մը աղբիւրներու համաձայն, այս ցանցը որոշ օժանդակութիւն բերած է 1995–ին Ֆրանսա գործուած ռմբափորձերուն։

ԻՍՐԱՅԷԼԻ գաղտնի սպասարկութեանց, Մոսատի գլուխը նշանակուած է Պրուսկլի ներկայի դեսպանը՝ Էֆրայիմ Հալեվի, բայց նաեւ կայրղ մը կայ իր կողքին՝ զօրավար Ամիրան Լեւինն որ պատասխանատուն է Լիբանանի գինուորական գործողութիւններուն։ Ծանօթ է որ Մոսատը բաւական վարկաբեկուեցաւ վերջին չրջանին, Յորդանանի եւ Զուիցերիոյ ճախող գործողութիւններուն պատճառաւ։

ՖՐԱՆՍԱՑԻ Սահմանադրական Խորհուրդին նախագահ եւ Ատաքին նախկին նախարար՝ Ռոլան Տիւմայի բարեկամուհին՝ Քրիսթին Տըվիէ – Ժոնքուռ կը խոստովանի («Լիպերասիոն», Մարտ 6) որ էլֆէն դրամ ստացած է (45 միլիոն Ֆրանք) Թայլանդի ծախուելիք մարտանաւերու կապակցութեամբ, որպէսզի ազդեցութիւն բանեցնէ Ռոլան Տիւմայի վրայ եւ արտօնութիւն ձեռք ձգուի, այսինքն արդելքը վերնայ։ Դատաւորները քննութիւն բացած են Տիկին Տըվիէ – Ժոնքուրի հաշիւներուն եւ Ռոլան Տիւմայի հաշիւներու մուտքերուն վրայ եւ այդ առընչութեամբ Գրեամ – Լիոնէի խորհրդարանի կանխարդելման պատասխանատուն յայտնած է քննիչներուն որ լուրերը առած է 1990 – 1991–ին Մօսքէր – Միքայիլիէի դրասենեակէն որ Ռոլան Տիւմայի հաշուոյն կանոնաւոր կերպով, ամիսը քանի մը անգամ մեծ դրամարներ կը դրուէին, 100 հազարէն աւելի, երբեմն մինչեւ իսկ 500 հազար։ «Լիպերասիոն» Մարտ 6–ի իր թիւին մէջ երեք էջ, առաջնէն դատ, նուիրած է այս հարցին, նաեւ օրուան խմբագրականը։

ԱՆԳԱՐԱՑԻ, Պոլսոյ եւ Իզմիրի մէջ աւելի քան 10 հազար պետական պաշտօնեաներ Մարտ 4–ին եւ 5–ին ցոյց մը ըրած են բողոքելու համար այն օրինագիծին դէմ որ կ'արգիլէ իրենց գործադուլի իրաւունքը։

ՌՈՒԱՆԻ մօտ (Փարիզի) երեք պատանիներ 13, 14 եւ 15 տարեկան սպանած են նպարավաճառուհի մը, Մարտ 5–ին։ Իրենցմէ մէկը ոստիկանութեան ներկայացած է, միւս երկուքն ալ ձերբակալուած են։ Ըստ առաջին տեղեկութեանց, երեք տղաքը սպասած են որ նըպարավաճառը դուրս ելլէ եւ ներս մտած են դրամ պահանջելով եւ 60–ամեայ կինն ալ մերժած կ'ըլլայ։ 15–ամեայ տղան դէմառն դնդակ մը կը պարպէ անմիջապէս։

ՊԱՆՔ ՆԱՅԻՈՆԱԼ ՏԸ ՓԱՐԻ–ն (Պէ – Էն – Փէ) մրցանիչ չահ մը ապահոված է 1997–ին՝ 5,9 միլիառ Ֆրանքի եւ Սահարանի մէջ ալ բաժնեթուղթը 10% յաւելում կրած է։

ԱՄՆ–ու հրէական Քոնկրէսը պատասխանելով Թուրքիա – Իսրայէլ մերձեցումին Աթէնքի ցոյց տուած հակազդեցութեան, բողոքի նամակ մը ղրկած է Ցունաստանի վարչապետին ու Ատաքին նախարարին որ երկու երկիրներու մերձեցումը որակած էր «երկու յանցաւորի դաշնակցութիւնը»։ Այդ առիթով Քոնկրէսին նախագահը յայտնած է թէ քաղաքական հզօր արշաւի մը ձեռնարկած են չէզոքացնելու համար հայկական եւ յունական լոպիներուն հակաթուրք գործունէութիւնը։

ՌՈՒՍԱՍՏԱՆ ԿԸ ԳՈՐԾԱԾԷ ՔՐՏԱԿԱՆ ԽԱՂԱՔԱՐՏԸ

Ռուսաստանի Դումային Թուրքիոյ Ազգային ժողովին կոչ ուղղուած է որպէսզի քրտական դինեալ կազմակերպութիւն ՓՔՔ–ի հետ բանակցութեան ձեռնարկուի ու Քիւրտերուն քաղաքական յատուկ օրինավիճակ տրուի։ Հարցը օրակարգի բերուած է ազգայնամոլ տարրերու կողմէ։ Քննարկումին ընթացքին ալ Թուրքիոյ հասցէին սպառնական արտայայտութիւններ հնչած են։ Կոչին մէջ կ'ըսուի թէ եթէ Թուրքիա չամառի խաղաղ ճամբով չլուծել իր քրտական հարցը, ամբողջ չրջանին համար անկանխատեսելի զարգացումներ կրնան արձանագրուիլ։ Հարցին հիմնական կէտը կը նկատուի «չրջանի ժողովուրդին ինքնորոշման իրաւունքին մերժումը եւ անոր դէմ կիրարկուած ցեղասպանական եւ խտրական քաղաքականութիւնը»։

Նիւթը օրակարգի բերողներուն գլխաւորներէն է Վ· Ժիրինովսկի որուն միացած են իր կուսակիցները։

Դուման միջոց մը առաջ ալ յայտարարած էր թէ կը մտածուի ՓՔՔ–ի հետ պաշտօնական յարաբերութիւններ հաստատելու մասին։

Թուրք մամուլը լուրը տալով կ'աւելցնէ թէ վարչապետ Չերնոմիրտինի Անգարա այցին տեսակցութեան նիւթ դարձած էր Ռուսաստանի մէջ ՓՔՔ–ի դործունէութիւնը կասեցնելու հարցը, սակայն յետոյ անարձագանգ մնացած էր։ Նոյն աղբիւրին կարծիքով, քրտական նիւթը այժմէականելու Մոսկուայի դէրդասպաճառները եղած են քարիւղի նիւթով վերջերս Պոլիս գումարուած կովկասեան ու նախկին խորհ· երկիրներու ժողովը եւ նեղուցներու օրինավիճակին մէջ Ռուսաստանի փափաքած փոփոխութիւնները ընելու մերժումը։

ԹՈՒՐՔ ՄԱՄՈՒԼ

ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՓՈՔՐԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆԸ

Տիյարպաքըրի վաստակաւոր կառավարչական կազմը քրտական ինքնութեան մասին տեղեկագիր մը յանձնած է Ազգային Ժողովի նախագահ Հ· Զէթինի («Հիւրրիյէթ», Մարտ 6)։ Հոն կարգ ներկայացուած է որ այդ ինքնութիւնը սահմանադրական ու օրէնքի երաշխիք վայելէ։ ՊԻ–ՊԻ–ՍԻ–ն կարեւոր նկատելով այդ տեղեկագիրը, զոյգի հրատարակած է քաղաքական ու զբաղական չրջանակներու ծանօթ անուն, խմբագիրը Մ· Սոյսալը։ Ան ըսած է որ Թուրքիոյ հանրապետութեան ըմբռնումին մէջ փոքրամասնութեան դաղափարը պէտք չէ տեղ ունենայ։ Ընդունելով հանդերձ թէ ճիշդ են տեղեկագրով ըսուածները թէ 1979–էն ի վեր արտակարգ վիճակը կը չարունակուի, հազարաւոր մարդիկ մահացած են, գիւղեր աւերուած, լքուած, կամ անտառներ հրդեհուած, ըսած է· «հանրապետութեան ըմբռնումին մէջ փոքրամասնութիւն տեղ չի կրնար ունենալ։ Հոն փոխանակ գեղացիի, լեզուական, կրօնական տարբերութիւններու, մարդիկը պէտք է հաղաքացի նկատուին։ Թուրք հանրապետութեան արխալը եղած է հիմնական գաղափարակիր հակասող ընթացքի մէջ գտնուիլ։ Սկզբունքի հարց է որ մարդիկ իրենց գեղին, կրօնքին, լեզուին պատճառով խըտրութեան առարկայ չըլլան. միեչդեռ այդ խտրութիւնը եղած է»։

ԵՐԷԿՈՒԱՆ ՓՈՐՁԱՌՈՒԹԻՒՆԸ ԱՅՍՕՐՈՒԱՆ ԲԱՆԱԼԻՔ

Երկրագունտին ամէնէն վտքը երկիրներէն մէկը համաշխարհային ուշադրութեան կեդրոնը գետեզած օրերու տաս-նամեակը նշուեցաւ Երեւանի ու Սփիւռքի կարգ մը շրջաններուն մէջ: Այդ օրերը 70 տարի ճնշուած ու զապուած պոռթկումի մը յանկարծական պայթումով կը յատկանշուին: Ո՛ւր տեսնուած էր որ երեք – երեքուկէս միլիոնոց երկրի մը բնակչութեան մօտ մէկ երրորդը համախմբուի մայրաքաղաքին հրապարակին, փողոցներուն, մարզերուն վրայ, պահանջելով կամայական կարգադրութեան մը սրբագրութիւնը: Այսօր, 1988–ի փետրուարէն տասը տարուան հեռաւորութենէն, ուրիշ ազգակներ կը միանան, բնականաբար, այդ օրերուն ներկայի ընկալումին: Կարելի՞ էր մտածել նման տրոզութեամբ ժողովրդական պոռթկում մը խորհրդային երկրին մէջ, առանց ատոր հանդուրժելու, զայն արմօնելու տրամադրութեան. կամ նոյնիսկ թելադրանքին: Ինչ որ ալ ըլլայ պարագան որ յետագայ պատմագիրին պիտի ընծայէ, Հայաստանի ու նաեւ Ղարաբաղի պատմութեան մէջ անկիւնադարձ մըն է 1988–ի Փետրուարը:

Այդ անկիւնադարձը, չատ անակնկալ դուզադիպութեամբ մը, տասնամեակը բոլորեց դրեթէ նոյնքան ճակատագրական օրերու երբ նոր էջ մը կը բացուէր այս անգամ անկախ Հայաստանի առաջին եօթնամեակին: Հետաքրքրական է նշմարել որ ինչպէս 88–ի անկիւնադարձին, անոր տասնամեակին զուգադիպած հանդրուանին ալ դրաւարկը Ղարաբաղն էր: Թեթեւակի փոփոխութեամբ մը, նոյնն էր երկու հանդրուաններուն «հեղինակ»ի դիրքն ալ: Տասը տարի առաջ հակազդեցութիւնը ուղղուած էր վերին կարգադրիչին որ Մոսկուան էր, այսօր ալ հիմ ունեցաւ երեք մեծերու – Ռուսաստան, ԱՄՆ, Ֆրանսա – պարտադրած «լուծում»ը: Ամէնէն ուշագրաւ տարբերութիւնը որ յայտնուեցաւ այս տասնամեակին ընկերվարակիչին ու աւարտին միջեւ, խանդավառութեան դրեթէ ամբողջական բացակայութիւնն էր 1998–ի նշումներու հրապարակներէն: 1988–ի յոյսերը փոխարինուած էին ապրուածին փորձառութեամբ որ բնականաբար խանդավառութեան սիրտ ու տեղ չէր ձգած: Այս առումով, արտայայտիչ են Նելլի Գրիգորեանի թղթակցութեան առաջին տողերը («Հայք», փետր. 21) ուր կը նկարագրէ տասնամեակին հրապարակը. «...նախկին ոգեւորութիւնը, սպասումները ու յոյսերը չկային: Ասելիք էլ չկար, նոր ասելիք: Հրապարակն էլ, հակառակ ըսպասուածին, բազմամարդ չէր: Ներկաներից շատերը հիասթափութեան ռեպլիկներ էին շպրտում ելոյթներին, ի հարկէ ծափեր էլ եղան սակաւ, մեռնող...»:

Հոյակապ չարժումի մը բաւական դուռնատ այս տասնամեակին, լոզունգայինն ու պարագայականէն յատակօրէն անջատուած չատ քիչ ելոյթներէն է ան որ արտասանուած է փետրուար 24–ին, վարչապետ Ռ. Քոչարեանի կողմէ, Գիտութեան ակադեմիայի նիստին որ նուիրուած է չարժումին տասնամեակին: Խորքին մէջ յետադարձ ակնարկ մը կ'ուղղէ ան 1988 – 1998 չրջանի պատահարներուն, մատնանչելով այդ հոլովոյթին դլխաւոր կէտերը: Բայց այդ ակնարկը նոյն առեն կատաղ այսօրուան ու վաղուան հետեւելի ընթացքին մայր դիծերը, ինչ կը վերաբերի Ղարաբաղցիներու դիրքորոշումին հաւաստարիմ քաղաքականութեան մը:

Ռ. Քոչարեան իր ելոյթին մէջ թափանցիկ անդամնեց կը գործածէ «համոզել» եզրը. անոր կապուած քաղաքական վարքագիծ մը կը մատնանչէ զանազան դեկավարներու մօտ: Ա. չրջանին (1989) երբ ինքնավար մարզը կը դրուի Ռուսաստանի նչանակած Յատուկ կառավարման Կոմիտէի դեկավարութեան տակ, Կրեմլինի յատուկ պատուիրակը՝ Ս. Վոլսկին կը ջանայ բոլորը համոզել որ Ղարաբաղի խնդրին միակ լուծումը կարելի է մարզին ձեռնարկութիւնները Մոսկուայի ենթարկելով: «Հաշուի առնելով Ղարաբաղցիների ռուսամէտ վերաբերմունքը, որն այսօր էլ առկայ է, Վոլսկուն յաջողում էր համոզել մարդկանց: Շարժման ակտիւիստներից ոմանք սկսել էին աջակցել նրան» կ'ըսէ Ռ. Քոչարեան. ապա կը բացատրէ իրենց ընդդիմութեան պատճառը. «համոզուած էինք որ այդ ճանապարհով խնդիրը չի լուծուելու, որովհետեւ մեկ հրամանով կարելի էր բոլոր որոշումները շրջանցել»: Կ'ըսէ թէ ակնհայտ էր Մխիթեան փլուզումի ընթացքը եւ ատիկա տեղի ունեցած պահուն ժողովուրդը կատաղեալ հետաքրքրութեան պիտի մատնուէր: Այդ հեռանկարին թելադրանքով կը սկսին դէնք, պինամթերք հայթայթել, ստեղծելով պաշտպանական ջոկատներ: «Եթէ Խորհրդային Միութիւնը չփլուզուէր, ես սխալ դուրս կը գայի» կ'ըսէ Ռ. Քոչարեան:

1989 Դեկտեմբերին երբ Արցախի ղեկավարութիւնը կը յանձնուի կազմկոմիտէի մը որուն դլխաւոր դէմքն է Ազրբէյջանի Համայնավար կուսակցութեան Բ. քարտուղար Պոլեանիչկօն, կը սկսի չարժումը ճնշելու գործը: Ատիկա «նոյնիսկ վատ էլ չէր» կ'ըսէ Ռ. Քոչարեան, քանի որ հակադարձ ազդեցութեան ծնունդ կուտայ: Զինեալ ջոկատներու թիւը կը սկսի մեծնալ: Բախումները սկսած են արդէն: Ազրբէյջանցիներու յոյսը եօթը հազարնոց խորհրդային ներքին զօրքերն են. ու հայկական ջոկատները թէ՛ պէտք է կռուին անոնց եւ թէ Ազրբէյջանցիներու դէմ: Այս չրջանին Հ.Յ.Դ.–ի մեծ դեր կը վերագրէ Ռ. Քոչարեան:

Երբ ռուսական ուժերը կը մեկնին, Ազրբէյջան որ մտածած չէր սեփական զօրք ստեղծելու մասին, անպատրաստ վիճակի մէջ կը յայտնուի, իսկ Ղարաբաղ ունի ինքնապաշտպանութեան համար հարկաւոր ուժը: Ատով է որ պահպանուած է զատագրական պայքարի թափը: «Եթէ մենք հաւատայինք համոզելու բաղաքականութեանը, յաղթանակներ երբեք չէինք ունենայ» կ'եզրակացնէ Հայաստանի ղարաբաղցի վարչապետը:

Իր կարծիքով, կանոնաւոր բանակի կառոյցներու ստեղծումը ուշացած է. մանաւանդ, ռուսական զօրքին մեկնումով Ազրբէյջանի ձգուած զգալի քանակութեամբ զէնքը լուրջ վտանգ ստեղծած է: 1992 Օգոստոսին Ղարաբաղի տարածքին 40%–ը գրաւուած է երբ կը ստեղծուի Պետական պաշտպանութեան կոմիտէն (Օգոստոս 15). անոր գլխաւոր հարցը կ'ըլլայ պետական կանոնաւոր կազմութիւնը: Այդ քայլին յաղողութեան գրաւականը կ'ըլլան մարտական լուրջ ձեռքբերումները:

Վտանգի յաղորդ փուլը կը պատճառեն մինդդային հանրութեան յաղորդական բանաձեւերը, որոնց մասին Ռ. Քոչարեան կ'ըսէ. «եթէ վախնայինք դրանցից, ապա այսօրուայ յաջողութիւններին չէինք հասնի»: Զի մոռնար ճնշումները որոնք «կային նաեւ Հայաստանի կողմից որի դեկավարութիւնը մեզ յորդորում էր կանգ առնել»: Վտանգ կը նկատուին նաեւ այն վախերը որոնք կը ներչնչուին Ղարաբաղի թէ պատերազմին եռք լուրջ խորհրդիներ պիտի ծագին: «Բայց Ղարաբաղցիները խաղաղութեանը պատրաստուել էին պատերազմի ժամանակ»: Ռ. Քոչարեան վտանգի վերջին փուլը կը նկատէ ներկան, ուր սպառնալիքը ենթակայ է բանակցային ընթացքը: «Դա զգացուեց այն ժամանակ երբ Հայաստանի նախագահը իր յայտնի ասուլիսը հրաւիրեց» կը չեշտէ ան, աւելցնելով որ Հայաստանի ոչ թէ մեղմ դիրքորոշումը, այլ «կոշտութիւնը» կարդաւորման աւելի օպտակար կ'ըլլայ:

Հետաքրքրական է նկատել որ Ռ. Քոչարեանի տուած ժամանակագրութեան մէջ համոզելու արտաքին ամէն փորձ կը մեկնաբանուի որպէս վտանգ: Կարելի չէ առնչութիւն կամ ակնարկութիւն չնչմարել որպէս յարմարադոյն ձեւ Ղարաբաղը Ազրբէյջանի ենթակայութեան ձգելու ուղղութեամբ նախագահ Լ. Տէր – Պետրոսեանի ջանքին: Այդ քաղաքականութեան մերժումին գործնական փաստն է Հայաստանի դեկավարութեան բարձրագոյն դիրքին վրայ իր ներկայութիւնը այսօր. իսկ՝ «եթէ մենք հաւատայինք համոզելու բաղաքականութեանը, յաղթանակներ երբեք չէինք ունենայ» արտայայտութիւնը կը գծէ վաղուան հաւանական ընթացքի կարգերէն մէկը:

ԱՐՓԻ ԹՈՒՐՈՑԵԱՆ

ՄԱՐՄԱՐԱ

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԱՅՍՓԱՆ ԿՈՐՈՒՍՏ, ԱՅՍՓԱՆ ՄԱՀ

Երկուքս ալ պատմուածք կը գրէինք այդ չրջաններուն, Վարուժան Ա.Ճէմեան եւս: Բայց մեր երկուքին գրականութիւնը իրարմէ հիմնովին տարբեր էր: Վարուժան առօրեայ սովորական նիւթերու վրայ կը պարտկէր, անոնցմէ դէպքեր ու խօսակցութիւններ կը հանէր: Իմ պատմուածքներս առաւելաբար փիլիսոփայական ու հոգեբանական էին: Եթէ բաղդատուէինք իրարու հետ, Վարուժանին պատմուածքները իրապաչա էին, իմիններս՝ գերիրապաչա: Անոր պատմուածքները աւելի զուարթ էին քան իմ պատմուածքները: Բայց մեր երկուքին միջեւ հասարակաց կէտ մը կար: Երկուքս ալ մտածումներ կը ցանէինք մեր պատմուածքներուն մէջ: Հոսկէ հոնկէ խորհրդածութիւններ: Դէպքերէ ու խօսակցութիւններէ քաղուած խորհրդածութիւնները, որոնք պատմուածքներուն հիմնական մասը կազմելու էին: Ես, հակառակ որ իմ պատմուածքներուս մէջ այնքան կը ծանրանայի խորհրդածութիւններու վրայ, վստահ չէի, որ Վարուժանին պատմուածքներուն մէջ իր ընթերցողները կ'ախորժէին այդ խորհրդածութիւններէն: Որովհետեւ Վարուժանին պատմուածքներուն մէջ դէպք ու պատմութիւն կար, եղելութիւն կար եւ ընթերցողը թեթեւս աւելի անհամբեր էր դէպքերուն ու եղելութիւններուն մասին կարդալու, քան թէ խորհրդածութիւնները լսելու: Իմինները համար կարելի չէր նոյնը ըսել: Եթէ իմ պատմուածքներէս դուրս հանէինք խորհրդածութիւնները ու վերլուծումները, անդին մեծ բան չէր մնար: Վարուժանին պատմուածքներուն մէջ չատ բան կը մնար:

Երիտասարդութեան չրջանին Վարուժանին պատմուածքներու հաւաքածոն, «Քովընտի փողոց»ը, ինծի համար եղաւ խորհրդանչան մը: Ես չատ տպաւորուած էի իր մէկ պատմուածքէն, որ կը կոչուէր «Զրոյց գերեզմանափորի մը հետ»: Հոս հեղինակը կը պատմէր, որ մտած էր գերեզմանատուն մը եւ հոն տեսած էր մարդ մը, որ գերեզման մը փորելով զբաղած էր: Անշուշտ տեղւոյն գերեզմանափորն էր ան: Նայած էր մարդուն, որ քարինք կը հոսեցնէր հողին մէջ մարդու մը մարմնին չարմար փոս մը պոյացնելով: Եւ հարցուցած էր.

– Այսքան մահ, չատ չէ՞:

Մարդը նախ չէր պատասխանած, չարունակած էր փորել, յետոյ ծխիկ մը վառած էր ու սկսած էր գանգատիլ: Այսքան մահ, չա՞տ: Դուն ինչ կ'ըսես եղբայր: Օր եղած է, որ տասը փոս փորած է: Այո՛, տասը փոս մէկ օրուան մէջ: Ինչ օրեր էին անոնք: Դագաղը չուրի պէս կը հոսէր գերեզմանատան դռնէն ներս: Այնքան կը յոգնէր, որ գիչերները կապարի պէս անկողին կը մտնէր: Իսկ հիմա, գործերը չուրը քաչած են: Կարգուած մարդ է, գնիկ ունի: Դիւրին չէ, հաց պէտք է, չուր պէտք է:

Իրեն հրամցուած ծխիկէն երախտապարտ, գերեզմանափորը ուզած էր բարիք մը գործել իր այցելուին ու յանձնարարած էր, որ հիմակուընէ հող մը գնէ այս գերեզմանատան մէջ: Գիները օրէ օր կը բարձրանան, գերեզմանի համար հողը անպատանելի կը դառնայ, առաջուան չափ հող չկայ, մեռելները վրայ վրայի կը թաղուին: Դուն դիս մտիկ ըրէ, հող մը գնէ, ուրիչները չօգտուին, դուն օգտուիս:

Եւ վերջապէս հիանալի եզրակացութիւնը գերեզմանափորին՝ որ կ'ըսէր.

Մահը չատ չէ, հողն է որ քիչ է:

Վարուժան Ա.Ճէմեանին այս պատմուածքը, չեմ գիտեր ինչու, չատ տպաւորած էր զիս եւ այս պատմուածքի մէջ նախադասութիւն մը խորհրդանչան մը դարձած էր մտածումներուս համար. «Այսքան մահ, չատ չէ՞»: Ամբողջ կեանքիս մէջ այս հարցումը ուղղեցի միչտ, միչտ ալ յիշելով սիրելի գրչեղբայր Վարուժան Ա.Ճէմեանին գրականութիւնը:

Վարուժան Ա.Ճէմեան, որ Խաչիկ Ամիրհանին հետ զիս ներգրաւած էր հայ գրականութենէն, նոր խթան մը դարձաւ ինծի համար երբ սկսաւ թատերախաղեր գրել Մխիթարեան Սանուց Միութեան համար: Օ՛ այդ երջանիկ չրջանը որ նոր էջ մը կը բանար մեր երկուքին կեանքէն ու դրականութենէն ներս: Վարուժան Ա.Ճէմեան կը սկսէր գրել իր թատերախաղերը պանդ կոչելով «Ամէն մարդ իր թուղթը ունի», Պատուհանը բաց չեն թողուր» եւ «Ներսէն ու դուրսէն»: Այս գործերը իմ մօտ կը յառաջացնէին թատերախաղ գրելու փափաքը եւ ես ալ կը գրէի «կեանքի մը երեք կիրակիները»: Այս թատերախաղերը կը բեմադրուէին յաջողութեամբ եւ մենք թատրոնի մը բեմէն կը համտեսէինք ներկայ ու ապրող ժողովուրդի մը հետ հաղորդուելու հաճոյքը: Կը զգայինք, որ գրականութիւնը միայն գիր չէր, այլ նաեւ խօսք ու բեմ, եւ ընթերցողն ալ միայն այն հեռաւոր ու անհետանալի մարդը չէ, որ իր տան սենեակին կէն կը հետեւի քու գրականութեան, այլ նաեւ այն միւսը, որ թատրոն կուգայ ու դերասանի մը բերնէն կը լսէ քու գրականութիւնը:

Մեր այս ուրախ գործակցութեան վերյ աննողոք հարուածի մը նման իջան 1955 Սեպտեմբեր 6 – 7–ի խռովիչ քաղաքական դէպքերը եւ Վարուժան Ա.Ճէմեանի կեանքի բոլոր հաւասարակչռութիւնները խախտեցան: Որոշած էր ամէն գնով արտագաղթել: 1956–ին մեկնեցաւ Պուէնոս – Այրէս, կերպով մը անմխիթար ձգելով մեզ, մանաւանդ զիս, որ անոր անձին մէջ կը գտնէի իմ գրականութեան ամէնէն հաւատարիմ չատագովն ու խրախուսիչը:

Այսօր չաճախ մտքով կը կապուիմ մեզմէ այնքան հեռու բնակող իմ սրտակից դրչեղբօրս եւ հարց կուտամ իրեն. սիրելիս, այդ գերեզմանափորը սխալեր է: Ան-դը չէ՛ որ քիչ գալ սկսած է: Տե՛ս թէ որքան ընդարձակ հողեր կան երկրագունտին վրայ, Աւստրալիայէն մինչեւ Հարաւային Ամերիկա, հողեր՝ որոնք պատրաստ են մարդը կուլ տալու, մանաւանդ հայ մարդը կուլ տալու՝ տակաւին ողջ վիճակի մէջ: Որքա՜ն չատ հող կայ, քանի որ այսքան հեռացեր ենք իրարմէ: Եւ այս հեռաւորութեան մէջ որքան սիրելի բարեկամներ կորսնցուցինք Հայաստանէն մինչեւ հոս: Ներէն ալ երաւունք ունէիր հարցնելու. «այսքան կորուստ, այսքան մահ, չատ չէ՞»:

Ռ. Հ.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՆ ՄԱՄՈՒԼ

ԱՐԵ՛Ւ, ԴՈՒՐՍ ՄԻ՛ԱՐԻ, ԲԱԴԱԼԵԱՆԸ ԴՈՒՐՍ ԿԸ ԳԱՅ

Ս. ՎԱԼԵՆՏԻՆԻ ՕՐԸ ԵՐԵՒԻ ԹԷ ՈՉ ՄԷԿՆ ԱՅՆՔԱՆ ՍԻՐՈՑ ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ ՉԼՍԵՑ, ՈՐՔԱՆ ՀՀ ԿՈՄԿՈՒՍԻ Ա. ՔԱՐՏՈՒՂԱՐ ՍԵՐԳԷՅ ԲԱԴԱԼԵԱՆԸ ԻՐ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ՀՐԱԽԻՐԱՅ ՀԱՆԴԱՊԱՀԱՆՔԻ ԸՆԹԱՑՔՈՒՄ

Թէ քանի մարդ կար թատերական հրապարակում, վախենում եմ ասել, քանի որ իմ աչքաչափն ու կոմկուսի հանրահաւաքի կազմակերպիչների աչքաչափն իրար «չեն բռնում», այն էլ՝ 180·000–ի տարբերութեամբ: Թւում էր, թէ այս անգամ կոմկուսն ասելիք պիտի որ չունենար, քանի որ արդէն պահանջել էր վատ նախագահի հրաժարականը՝ առաջադրելով իրենց լաւ թեկնածուին: Բայց քանի դեռ կան վարչապետը, Խոսրով Յարութիւնեանը, Վազգէն Մանուկեանն ու Պարոյր Հայրիկեանը, կոմկուսի ասելիքը (նոյն պաթոսով) անսպառ է:

Միտինգը սկսուեց կէս ժամ ուչացումով, եւ հաւաքուածները, պարբերաբար կանչում էին՝ Բա՛ց–դո՛ղ–եա՛ն: Ելոյթ չատ–չատերն էին ուզում ունենալ, բայց միայն խօսում էին լաւագոյններից լաւագոյնները: Կոմկուսի 2–րդ քարտուղար Վլադիմիր Դարբինեանը, օրինակ, հաւատեց, որ «Հայ եւ ռուս ժողովուրդների բարեկամութիւնն արդէն ցեմենտուեց», ապա առաջարկեց անյապաղ բանակցութիւններ սկսել Ռուսաստանի եւ Հայաստանի միջեւ: Օ՛ այդ երջանիկ չրջանը որ նոր էջ մը կը բանար մեր երկուքին կեանքէն ու դրականութենէն ներս: Վարուժան Ա.Ճէմեան կը սկսէր գրել իր թատերախաղերը պանդ կոչելով «Ամէն մարդ իր թուղթը ունի», Պատուհանը բաց չեն թողուր» եւ «Ներսէն ու դուրսէն»: Այս գործերը իմ մօտ կը յառաջացնէին թատերախաղ գրելու փափաքը եւ ես ալ կը գրէի «կեանքի մը երեք կիրակիները»: Այս թատերախաղերը կը բեմադրուէին յաջողութեամբ եւ մենք թատրոնի մը բեմէն կը համտեսէինք ներկայ ու ապրող ժողովուրդի մը հետ հաղորդուելու հաճոյքը: Կը զգայինք, որ գրականութիւնը միայն գիր չէր, այլ նաեւ խօսք ու բեմ, եւ ընթերցողն ալ միայն այն հեռաւոր ու անհետանալի մարդը չէ, որ իր տան սենեակին կէն կը հետեւի քու գրականութեան, այլ նաեւ այն միւսը, որ թատրոն կուգայ ու դերասանի մը բերնէն կը լսէ քու գրականութիւնը:

Մեր այս ուրախ գործակցութեան վերյ աննողոք հարուածի մը նման իջան 1955 Սեպտեմբեր 6 – 7–ի խռովիչ քաղաքական դէպքերը եւ Վարուժան Ա.Ճէմեանի կեանքի բոլոր հաւասարակչռութիւնները խախտեցան: Որոշած էր ամէն գնով արտագաղթել: 1956–ին մեկնեցաւ Պուէնոս – Այրէս, կերպով մը անմխիթար ձգելով մեզ, մանաւանդ զիս, որ անոր անձին մէջ կը գտնէի իմ գրականութեան ամէնէն հաւատարիմ չատագովն ու խրախուսիչը:

Այսօր չաճախ մտքով կը կապուիմ մեզմէ այնքան հեռու բնակող իմ սրտակից դրչեղբօրս եւ հարց կուտամ իրեն. սիրելիս, այդ գերեզմանափորը սխալեր է: Ան-դը չէ՛ որ քիչ գալ սկսած է: Տե՛ս թէ որքան ընդարձակ հողեր կան երկրագունտին վրայ, Աւստրալիայէն մինչեւ Հարաւային Ամերիկա, հողեր՝ որոնք պատրաստ են մարդը կուլ տալու, մանաւանդ հայ մարդը կուլ տալու՝ տակաւին ողջ վիճակի մէջ: Որքա՜ն չատ հող կայ, քանի որ այսքան հեռացեր ենք իրարմէ: Եւ այս հեռաւորութեան մէջ որքան սիրելի բարեկամներ կորսնցուցինք Հայաստանէն մինչեւ հոս: Ներէն ալ երաւունք ունէիր հարցնելու. «այսքան կորուստ, այսքան մահ, չատ չէ՞»:

Ռ. Հ.

ԵՐԻՒԱՆԴ ՕՏԱՆԴ

ՀԻՎԱՆԴ ՂՎՂՈՒՏՈՆՈՎ

ՎԵՊ ԱՆՍՈՎՈՒԹՅԱՆ ԿՅԱՆՔԻՑ

Հոգեբանական պատմվածքներ

Հրատարակչություն «Ամարաս»

Երևան – 1998

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

ՈՂԲԱՑԵԱԼ ԱԼԻՍ ՊԱՐԹԵԻԵԱՆ-Ի

հարազատները իրենց խորին շնորհակալութիւնները կը յայտնեն բոլոր անոնց որոնք փոխան ծաղիկի նուէրներով, անձամբ թէ գրաւոր մասնակից եղան իրենց սուգին։

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ ՄԱՐՍԷՅԼ

ՏԻԿՆԱՆՑ ՅԱՆՁՆԱԽՈՒՄԲԻՆ

Մ Ի Ջ Ի Ն Ֆ Ի

Տարեկան Աւանդական ճաշը
կիրակի, Մարտ 15, ժամը 12·30–ին
Պատարագէն ետք Արծրունի Ջրբաչեան սրահին մէջ
339, avenue du Prado, 13008 Marseille
Հաճեցէք ապահովել ձեր տեղերը։
Հեռաձայն. –
04–42–22–08–52 կամ 04–91–37–50–75
Մասնակցութիւն՝ 100 ֆրանք։

ԲԱՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

Ս. Խաչ Դպրեվանքի եւ Հայ Բարեգործական Ընդհանուր Միութիւններու կապակերպութեամբ տեղի կ'ունենայ բանախօսութիւն մը՝ «Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ Քրիստոնէացման 1700–ամեակի պաշտօնական նաւասչումը»։

Կը բանախօսէ՝

Պոլսոյ պատրիարքարանի լիազօր ընդհ. փոխանորդ Պատ. Կրօնական Ժողովի Առաջնորդ՝

ՄԵՍՐՈՊ ԱՐՔ. ՄՈՒՐԱՓԵԱՆ

Ուրբաթ, Մարտ 13, ժամը 20·30–ին
Հասցէ. –
118, rue de Courcelles. Paris 17e
(Métro Courcelles)

Մուտքը ազատ է։

UGAB — UGAB — UGAB —

UGAB- Jeunes
MARSEILLE

Soirée

UGAB-jeunes

animée par *D. J. DAVID*

le Samedi 14 Mars
à partir de 22h30

P.A.F. : 100 *frs* + *conso*
Membres: 80 *frs* + *conso*

327, Boulevard Michelet — Marseille 9e
Tél. : 04 91 22 10 45

UGAB — UGAB — UGAB —

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Ֆրանսահայ կապոյտ Խաչի Իսիի Տ. Սէրբենկիւլեան մասնաճիւղը հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել կուտայ իր ընկերուհիներուն յիշատակին, Կիրակի, Մարտ 15, Իսիի Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մէջ
6, avenue Bourgain, Issy-les-Moulineaux

ՀԱՄԱՁԳԱՅԻՆ
ՓԱՐԻԶ

ԳՐԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՅԹ

նուիրուած նահատակ գրագէտ

ՌՈՒԲԷՆ ՍԵԻԱԿԻ

յիշատակին

Կը բանախօսէ հայրենի գրաքննադատ եւ արձակագիրը՝
ԱԼԵՔՍԱՆԴՐ ԹՈՓՉԵԱՆ

Կ'արտասանէ հայրենի արուեստագիտուհի՝
ԱՆԱՀԻՏ ԹՈՓՉԵԱՆ

Ուրբաթ, Մարտ 13, ժամը 20·30–ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տան մէջ
17, rue Bleue, 75009 PARIS

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

DIMANCHE 8 MARS A 15H
A LA MAISON DE LA CULTURE ARMENIENNE DE VIENNE

PROJECTION VIDEO DU

VOYAGE EN ARMENIE ET AU KARABAGH DU 21 AOUT AU 4 SEPTEMBRE 1997

organisé par la section SEVAN de Vienne à l'occasion du jumelage entre la section de Vienne et la section «HOKH» de Goris

à lissue de la projection un cockail sera offert

— ENTREE GRATUITE —

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՅՏ ԽԱՉԻ Փարիզի Ս. Թադէոս-Եան մասնաճիւղի անդամական ընդհանուր ժողովը այս շաբաթ, Մարտ 7, ժամը 16·30–ին Մշակոյթի Տունը
17, rue Bleue, 75009 PARIS

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

Ս. ԳՕՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻԶ

ՀՍԿՈՒՄ ԵՒ ՔԱՐՈԶ

Մեծ Պահքի ամբողջ ընթացքին Զորեքշաբթի երեկոները ժամը ճիշդ 6–ին, Փարիզի Ս. Գովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ Հսկումի՝ «Խաղաղական» եւ «Հանգստեան» ժամերգութիւնները կը կատարուին եւ աւուր պատշաճի քարոզ կը տրուի՝ համաճայն հետեւեալ ժամանակացոյցի. –

Զորեքշաբթի, Մարտ 11
Ժէ. օր Մեծի Պահոց
Քարոզիչ՝
ՄԵՍՐՈՊ Ա. ԲՀՆՑ. ԺԱՄԿՈՉԵԱՆ

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

ՀՍԿՈՒՄԻ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Զորեքշաբթի, Մարտ 11, ժամը 17–ին
Զորեքշաբթի, Մարտ 18, ժամը 17–ին
Զորեքշաբթի, Մարտ 25, ժամը 17–ին
Զորեքշաբթի, Ապրիլ 1, ժամը 17–ին

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԲԱՐԳԱՒԱՃՄԱՆ ՀԱՄԱՐ ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՄԲ ՍՏԱՑԱՆՔ

ՄԱՐՍԷՅԼ. – Թ. Գալուստեան 100 ֆրանք։

*
**

ՏԷՍԻՆ. – Ռուբէն Կէնճոյեան 100 ֆր.։

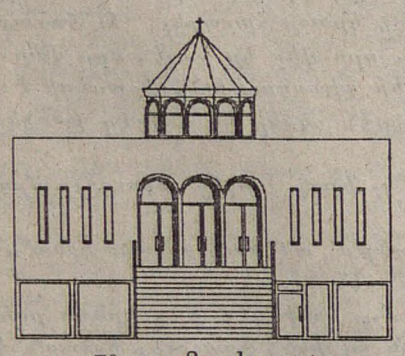
ՍԷՆ-ԺԵՐՈՄ Ս. ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊ

Սէն – Ժերոմի Ս. Սահակ – Մեսրոպ եկեղեցւոյ թաղականութիւնը կը ծանուցանէ Քառասնորդաց Մեծ Պահոց շրջանին ամէն Զորեքշաբթի երեկոյեան ժամը 5–ին Հսկումի արարողութիւն կը կատարուի։

Զորեքշաբթի, Մարտ 11, ժամը 17–ին
Զորեքշաբթի, Մարտ 18, ժամը 17–ին
Զորեքշաբթի, Մարտ 25, ժամը 17–ին
Զորեքշաբթի, Ապրիլ 1, ժամը 17–ին

Արարողութիւնը կը կատարէ եւ կը քարոզէ եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւ՝
ՎԱՉԷ Ծ. ՎՐԴ. ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

70–րդ Տարեդարձ

20–րդ Տարեդարձ

ԻՍԻ – ԼԷ – ՄՈՒԼԻՆՈՑԻ
ՀԱՅ ԱԻԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆ
Սիրով կը հրաւիրէ ձեզ

Յ ԲԱՅԱՌԻԿ ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ

«ՀԱՒԱՏՔ, ՅՈՅՍ ԵՒ ՍԷՐ»

Նիւթին չուրջ, առաջնորդութեամբ՝
Աւետարանիչ ԱՐԱՄ ՍՏԵՓԱՆԵԱՆԻ

Աւուզ Սարկաւագ Գոսթրնի Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ եւ Համբագիր «Հայ Եկեղեցիին Ձայնը» պարբերաթերթին

Երեքշաբթի 10, Չորեքշաբթի 11, Հինգշաբթի Մարտ 12
Երեկոյեան ժամը 8·30–ին 28, av. Bourgain -- 55, av. Victor Cresson
Գեղարուեստական Բաժին –
Երգչախումբ, մեներգ, երիտասարդներու երգեր.

UNION GENERALE ARMENIENNE DE BIENFAISANCE

Colonie de Vacances

Pour la 15ème fois l'UGAB organise sa colonie mixte pour les enfants de 7 à 14 ans

du Jeudi 2 Juillet au Jeudi 23 Juillet

Elle aura lieu cette année comme l'année précédente à Chaillol La Villette (Hautes-Alpes)

Prix: Voyage (Marseille à Marseille) et activités compris
3 300 Francs pour 1 enfant
6 000 Francs pour 2 enfants

Pour tous renseignemets veuillez contacter l'UGAB
au : 327, Boulevard Michelet — 13009 MARSEILLE — Tél. : 04 91 22 10 45

Pension familiale de l'UGAB

du Vendredi 24 Juillet (à partir de 14 heures)
au Jeudi 30 Juillet (au matin).

Prix : Pension complète
250 F./jour (par personne)
1200 F./6 jours (par personne).

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՄԱՐՏ 10
MARDI
10 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար· 1·250 Ֆ· — վեցամսեայ : 635 Ֆ·
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ· (ամէնօրեայ առաքում)
1·350 Ֆ· (շաբաթաթերթի առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ·

73ՐԴ ՏԱՐԻ _ ԹԻՒ 19·330 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19.330

ԱՐՁԱԽ

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 7 / 9)

ՆԱԽԱԳԱՀԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ՝ 12 ԹԵԿՆԱԾՈՒՆԵՐ

ՎԷՃ Ռ· ՔՈՉԱՐԵԱՆԻ ՇՈՒՐՋ

Կեդրոնական ընտրական յանձնախումբը Մարտ 6–ի իր նիստին ընթացքին ներկայացուած 12 թեկնածուներէն 11–ը՝ Դաւիթ Շահնազարեան, Եուրի Մկրտչեան, Կարէն Դեմիրճեան, Սերգէյ Բազմեան, Պարոյր Հայրիկեան, Աշոտ Բլէեան, Արամ Սարգսեան, Հրանդ Խաչատրեան, Վիրգին Խաչատրեան, Վազգէն Մանուկեան եւ Արտաշէս Գեղամեան վերացուցած է առանց որեւէ դժուարութեան: Յանձնաժողովի անդամները առարկութիւններ ըրած են սակայն Ռոպէր Քոչարեանի պարագային, հիմնուելով Սահմանադրութեան պահանջին վրայ, որ թեկնածուն պէտք է 10 տարի Հայաստան բնակած ըլլայ: Թեր եւ դէմ կարծիքներու բուռն փոխանակումէ ետք, հարցը քուէարկութեան դրուած է: Անհրաժեշտ էր ապահովել 2/3–ի մեծամասնութիւն մը (14 քուէ) առարկութեան կողմ եղած են 7–ը, դէմ՝ 5, ձեռնպահ 6 եւ Քոչարեան ալ ընդունուած է որպէս թեկնածու:

*
**

Հայաստանի կոմկուսի նախընտրական կեդրոնի մամուլի քարտուղար՝ Ռ· Ահարոնեան յայտարարած է որ իր կուսակցութիւնը հակօրինական կը նկատէ Ռ· Քոչարեանի թեկնածութիւնը եւ պիտի չարունակէ պայքարիլ այս անօրինակութեան դէմ:

*
**

Ռ· ՔՈՉԱՐԵԱՆԻ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Նախագահի պաշտօնակատար եւ վարչապետ Ռ· Քոչարեան Մարտ 7–ին յայտարարութիւն մը ըրած է նախագահական ընտրութեան առընչութեամբ: Ան կ'ըսէ·

«Սիրելի հայրենակիցներ,

Մարտի 16–ին կայանալիք Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահի արտահերթ ընտրութիւնները պետութեան նկատմամբ ժողովրդի վստահութիւնը վերականգնելու բացառիկ հնարաւորութիւն են: Գիտակցելով եւ կարեւորելով այս իրողութիւնը՝ ես, որպէս Հայաստանի նախագահի պաշտօնակատար եւ վարչապետ, յայտարարում եմ·

Առաջնորդուելով Հայաստանի Հանրապետութեան օրէնսդրութեամբ՝ կը ձեռնարկեմ անհրաժեշտ քայլ բոլոր միջոցներ, որպէսզի Մարտի 16–ի նախագահական ընտրութիւնները լինեն ազատ եւ արդար, անցնեն ազնիւ մրցակցութեան մթնոլորտում:

Ես երաշխաւորում եմ, որ բանակն ու իրաւապահ մարմինները որեւէ կերպ չեն միջամտի նախընտրական պայքարին ու քուէարկութեան ընթացքին, իսկ պետական կառավարման բոլոր մարմինները կը չարունակեն կատարել Հայաստանի օրէնսդրութեամբ ամրագրուած իրենց պարտականութիւնները: Իմ նպատակն է եւ ես ամէն ինչ անելու եմ, որ նախագահական բոլոր թեկնածուների համար ընտրութիւններում հաւասար պայմաններ ապահովուեն: Ես վճռակա՛ն եմ որքան եմ տրամադրուած՝ եւ՛ նախընտրական չրջանում, եւ՛ ընտրութիւնների օրը խախտումներն ու անօրինականութիւնը կանխելու եւ բացառելու առումով: Միեւնոյն ժամանակ, իբրեւ Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահի առաջադրուած թեկնածու, ես միւս բոլոր թեկնածուներին կոչ եմ անում՝ նախընտրական պայքարում ցուցաբերել առաւելագոյն հանդուրժողականութիւն եւ յարգանք, ինչպէս միմեանց, այնպէս էլ ընտրողների նկատմամբ:

Նախընտրական արշաւի ընթացքում ծագող խնդիրներն ու կասկածները, դժգոհութիւնները ու հարցերը մենք կարող ենք լուծել համառեղ՝ անմիջական շփումների միջոցով: Համոզուած եմ, որ մեր արդիւնաւէտ համագործակցութիւնը ազնիւ եւ արդար ընտրութիւնների ամենահաւատարի երաշխիքը կը դառնայ:

Ես վստահ եմ, որ այս ընթացքում քաղաքական ուժերի եւ հասարակութեան մէջ գերիշխողը լինելուէ մեր պետութեան ճակատագրի, մեր երկրի հեղինակութեան եւ մեր ժողովրդի կամքի ազատ արտայայտման իրաւունքի հանդէպ պատասխանատուութեան գիտակցումը»:

*
**

ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ ՅՈՒՇԱԳԻՐ ՄԸ

Մամուլի ազգ· ակումբը եւ իրաւադէտներու ու քաղաքագէտներու Միութիւնը Մարտ 7–ին հրաւիրած են թեկնածուները ատորագրելու ընտրութեան յուշագիրը: Հոն նշուած է Հայաստանի համար Մարտ 16–ի ընտրութեան մեծ նշանակութիւնը ու թեկնածուներու յանձնառութեան յանձնուած անոր ազատ, արդար, օրինական, վերահսկելի եւ թափանցիկ ըլլալու երաշխիքը: Ատորագրութեան արարողութեան ներկայ եղած են ութ թեկնածուները, սակայն միայն չորսը ատորագրած են· Ռ· Քոչարեան, Պ· Հայրիկեան, Ե· Մկրտչեան, Ա· Սարգսեան: Վ· Մանուկեան եւս ատորագրած է հեռակայ կարգով, քանի որ Երեւան չէ գտնուած նոյն օրը: Ներկաներէն Ա· Բլէեան, Դ· Շահնազարեան, Հ· Խաչատրեան, Վ· Խաչատրեան զանազան պատճառաբանութիւններով չեն ատորագրած յուշագիրը:

*
**

ԸՆՏՐԱՊԱՅՔԱՐԸ ՍԿՍԱԾ Է

Ընտրապայքարին առաջին օրը յատկանշուած է երեք թեկնածուներու հանդիպումով իրենց ընտրողներուն հետ: Ռ· Քոչարեան առաջին հանդիպումը ունեցած է համալսարանի դահլիճին մէջ ուր ուսանողութիւնը խուռներամ ու մեծ ոգեւորութեամբ համախմբուած է բուռն ծափերով ղիմաւորելով զինքը: Խօսելով իր ծրագրին մասին Նոպէր Քոչարեան նախ նշած է տնտեսութեան քաղաքականութիւնը, ըսելով որ արդիւնաբերութեան զարգացման ու ներդրումներու համար արդէն քայլեր առնուած են, այնպէս որ 1998–ին իսկ ակնկալելի են լուրջ արդիւնքներ:

Ընտրութեու պարագային Ռ· Քոչարեանի հաւանական առաջին քայլը կ'ըլլայ ստեղծել սահմանադրական յանձնաժողով մը որ Սահմանադրութեան փոփոխութիւնը պատրաստէ, քանի որ ներկայի ձեւով ան իշխանութիւններու տարանջատման եւ փոխյարաբերութիւններու հաւասարակշռութիւնը գտած չէ: Վերանայման ենթակայ մարզեր պիտի ըլլան ընկերային ու Սփիւռքի հետ յարաբերութիւնները: Հայ ժողովուրդին ներուժը չի պարփակուիր միայն 3,5 միլիոն Հայաստանցիներուն մէջ, Ռ· Քոչարեանի համոզումով ու մեր չատ աւելի մեծ կարելիութիւնները պէտք է ներգրաւուին լուրջ զարգացում ապահովելու համար:

Ինչ կը վերաբերի Ղարաբաղին, պէտք է ընել ամէն ինչ որպէսզի ընդունելի ըլլայ Ղարաբաղցիներու ինքնորոշման իրաւունքը, աշխարհագրական կապ ունենալով Հայաստանի հետ· բայց յստակ է իրեն համար թէ «1988–ից մինչ այսօր Ղարաբաղը եղել է, կայ եւ մնալու է Հայաստանի մէկ մասը»: Ռ· Քոչարեան անհրաժեշտ նկատած է որ երիտասարդութիւնը զործօն ձեւով ներգրաւուի քաղաքական կեանքին մէջ ու ապահովէ ուրոյն տեղը:

*
**

Նոյն օրը ԱԺՄ–ի թեկնածու Վազգէն Մանուկեան Սիւնիքի մարզէն սկսած է իր ընտրապայքարը: Ինք ու ընտրական իր խումբէն Դ· Վարդանեան, Ա· Սաղոյեան, Ա· Պաղտասարեան Մարտ 7–ին եւ 8–ին հանրահաւաքներ ունեցած են Մեղրիի, Կապանի, Գորիսի եւ Սիսիանի, ապա Արարատի եւ Արմաւիրի մարզերուն մէջ:

*
**

Համայնավար կուսակցութեան թեկնածու Ս· Բաղալեան Ազատութեան հրապարակի հանրահաւաքով սկսած է ընտրապայքարը· ելոյթ ունեցողները յայտարարելէ ետք թէ կառավարման մարմինները ամէն բան կ'ընեն պատակտելու համար ժողովուրդին միասնութիւնն ու Համայնավար կուսակցութիւնը, ըսած են թէ Հայաստանի ոսկեդարը եղած է Ե· դարը, ապա ամէնէն ծաղկուն չրջանը՝ 1920 – 1991: Վ· Մխիթարեան ըսած է թէ տահմանադրական խախտումներով թեկնածու արձանագրուած է Ռ· Քոչարեան որ փոխանակ հանմալսարանի խեղճուկ լսարանին մէջ «նորելուկ երիտասարդներուն խօսելու» պէտք է Ազատութեան հրապարակէն խօսք առնէ: Ուրիշ կուսակցական մըն ալ յայտարարած է թէ Ս· Բաղալեանին իշխանութիւն պէտք չէ «նա այն վերցնելու է որ վերադարձնի ժողովրդին»: Ըսուած է տակաւին թէ այս ընտրութիւնները աղքատներու եւ հարուստներու պայքար են եւ թէ բնակչութեան 85%–ը կազմող աղքատները պէտք է կարենան յաղթել 15% կազմող հարուստներուն:

*
**

ԸՆՏՐԱՊԱՅՔԱՐԻ ԱՌԱՋԻՆ ՄԻՋԱԴԷՊԸ

Մարտ 8–ին, հեռատեսիլէն ունեցած ընտրապայքարի իր ելոյթին ընթացքին Վազգէն Մանուկեան նշած է որ նոյն օրը Արարատի մէջ ԱԺՄ–ի կողմէ կազմակերպուած հանրահաւաքի ընթացքին յարձակման ենթարկուած են Արշակ Սադոյեան, Կեդր· Ընտրական Յանձնաժողովի անդամ Ֆիլարէտ Բերիկեան, Ազգ· Պետութիւն Կուսակցութեան նախագահ Սամուէլ Շահինեան: Անոնցմէ վերջին երկուքը հիւանդանոց փոխադրուած են: Վ· Մանուկեան միջադէպը որակելով միտումնաւոր, ըսած է թէ անընդհատ փորձ կը կատարուի դիրքերնիք քաղաքական ուժի դարձ մղելու:

*
**

Ր· ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ԱՊԱԳԱՅԻ ՄԱՍԻՆ

Րաֆֆի Յովհաննէսեան, Մարտ 6–ին, Լրագրողներու Տունին մէջ հանդիպում մը ունեցած է լրագրողներու հետ: Ժամադրութիւնը ճշդուած առեն Րաֆֆի Յովհաննէսեան դեռ չէր նշանակուած Տեղեկատուութեան եւ Գրահրատարակչութեան վարչութեան պետ, այսուհանդերձ զրոյցի դլխաւոր նիւթը եղած է հայ մամուլի յետագայ վիճակը: Ներածական խօսքերով, Ր· Յովհաննէսեան իր կարդ մը տեսակէտները յայտնած է վարչութեան աշխատանքներուն մասին, չեչտելով թէ տեղեկատուութիւնը Հայաստանի համար ռազմավարական նշանակութեան առարկայ է: Ըսած է նաեւ թէ այս պաշտօնին իր նշանակումը եղած է Ս.Ամէն Սարգսեանի վարչապետութեան առեն,

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԿԻՆԵՐՈՒ ՕՐԸ

Կիներու օրը տօնուեցաւ քիչ մը ամէն կողմ, բայց ամէնէն բուռն միջադէպերը պատահած են Պոլիս ուր ապահովութեան ուժերը միջամտած են բիրտ կերպով եւ բազմաթիւ վիրաւորներ կան թէ ոստիկաններու եւ թէ ցուցարարներու մօտ: Ըստ Պոլսոյ կառավարիչին՝ Գուէլոլու Աքթաչի, ցոյցը «ապօրինի» էր:

Մնդրոյ առարկայ ցոյցը տեղի ունեցած էր Թաքսիմի հրապարակին վրայ ուր խմբուած էին մեծ մասով քրտական կազմակերպութիւններու անդամներ: Ոստիկանական խիստ հսկողութիւնը, ապա արտասուաբեր ռումբերը պատճառ եղած են որ ցուցարարները քարերով, բիրերով սկսին կոուիլ ոստիկաններու դէմ· այդ ընթացքին բազմաթիւ ճաշարաններու, վաճառատուներու ալ ապակիները կոտրտյց, միայն հիմա իրականացած է:

Ր· Յովհաննէսեանի համար հայ ժողովուրդը պէտք է տիրապետէ այսօրուան եւ յետագայ լրատուութեան համակարգի բոլոր պահանջներուն, ճշդելով թէ· «Տեղեկատուութիւնը Հայաստանում միակ պարապ մնացած ոլորտն է», ինչ որ փոխելու համար հարկ է որ ներգրաւուին արհեստավարժ լրագրողներ:

Պատասխանելով լուրք մը հարցումներու, Ր· Յովհաննէսեան նշած է որ հեռուղական կերպով պէտք է զարգանան Հայաստան _ Սփիւռք յարաբերութիւնները եւ առաջին առթիւ տեղեկատուութեան փոխանակումը· երկքաղաքացիութեան հարցի մասին ան յայտնած է որ որեւէ երկրի օրէնսդրութիւնը պէտք է արտայայտէ տուեալ ժողովուրդի անցեալն ու ներկան: Ինչ կը վերաբերի նախագահական ընտրութեան եւ Սահմանադրութեան, Ր· Յովհաննէսեան ըսած է որ անոնք որոնք կը կոչին Սահմանադրութեան վրայ, պէտք է գիտակցին որ ան բաւական թոյլ տեղեր ունի եւ գրուած է 2001 թուականի համար: Պէտք է փորձել զայն կիրարկել մինչեւ աւելի կատարեալ փաստաթուղթի մը ընդունումը: Նախագահի մասին, Ր· Յովհաննէսեանի կարծիքն այնէ որ ան պէտք է անպայման Հայաստանէն ըլլայ:

*
**

«ՀԱՅՐԵՆԻՔ» ՆՈՐ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

Մարտ 7–ին հիմնուած է նոր կուսակցութիւն մը եւս՝ «Հայրենիք», նախագահութեամբ երեսփոխան Եդուարդ Ե-զոբեանի: Ան յայտնած է թէ իրենց կուսակցութեան 30%–ը կը բաղկանայ ՀՀՇ–ի նախկին անդամներէ, իսկ մնացածը նորեր են· հիմնադիր կազմը ունի աւելի քան 600 անդամներ:

Եդ· Եզոբեան անդրադառնալով նոր բաստեղծ չարժումին հեռանկարներուն, նշած է թէ առաջին հերթին իրենց նը-պատակն է աջակցիլ նախագահական ընտրութիւններուն ազատ ու արդար կազմակերպման, ապա վեց ամսուան ժամանակաշրջանի մը մէջ կուսակցութիւնը պէտք է ձեւաւորէ իր կառոյցները, Ազգ· Ժողովի նոր ընտրութիւններու հեռանկարով:

1915-Ը ՊՈԼՍՈՑ ԱՐԵՒՈՒՆ ՈՒ ԾՈՎՈՒՆ ՄԻՋԵՒ

Ջրօսաչրջութեան, ճամբորդութիւններու եղանակը հասած է ու կազմակերպութիւններ, գործակալութիւններ այս չափաբերը չուկայէն առաւելագոյն բաժին առանձնելու համար կը մրցին: Զուտ առեւտրական նպատակով կատարուած ծանուցումներու զուգահեռ՝ համայնքը եւ պրաւելու նպատակը այդ չուկան յաճախ կ'երկարէ նաեւ զբօսի մտաւորական ոլորտներ: Ցուցահանդէսներ, հրատարակութիւններ, տուեալ երկրին կարեւոր նեցուկով կը ջանան մշակութայինին տալ ածքն ալ աւելցնել ջրօսաչրջութեան չուկային: Լուսանկարը զբօսաւոր գերակայն է այս գործունէութեան, քանի որ կարգալու տաղտուկը զեղչելով, կը տալ ուրէ առաջին ակնարկով: Ու ճոխ պատկերազարդումով զեղեցիկ պարբերականներ կրպակներէն, յուցափեղկերէ, արեւելք, արեւմուտք, հիւսիս, հարաւ կը հրաւիրեն կարդալու ջրօսաչրջիկը, խոստանալով միշտ աւելին. հանդիսատը, պատյտը, զբօսանքը, խոհանոցը ու անոնց հետ՝ արուեստ, պատմութիւն, բնութիւն, մշակոյթ:

Այս մրցակցութեան մէջ արդարօրէն կարեւոր տեղ կը փորձէ գրաւել Թուրքիան: Լայն չափով տէր է ամէն խոստում ու ակնկալութիւն արդարացնելու տուեալներուն: Եթէ քարոզչական, ծանուցումի աղեղնիկ բաղկացուցիչ նկատուած պատմութեան մարզը քանի մը «փուչ»եր կը ներկայացնէ իրեն համար, ատիկա ալ կը հարթուի յարմար գործակիցներով: Սոնք, վերջին չրջանին հոս Ֆրանսայի մէջ, արուեստի, պատմութեան, զբօսաչրջութեան պարբերականներ կ'ըլլան որոնք էջեր, բաժիններ, երբեմն մինչեւ իսկ լման թիւեր կը նուիրեն Թուրքիոյ, ներկայացնելով արուեստի, պատմութեան անոր մեծ զրամագլուխը որ կը դումարուի բնական գեղեցկութեան ու զբօսաչրջութեան այլ գործօններուն:

Ինչ կը վերաբերի «փուչ»երը չեզոքացնելու արարքին, ատիկա ալ կ'ըլլայ առաւելապէս ի հաշիւ Հայոն անցեալին, արուեստին, պայքարին ու կրած տառապանքին. ատոնց բոլորն ալ կ'ամփոփուին ուրացումի, մոռացումի նոյն յայտարարին տակ, հաւանօրէն որպէս անկարեւոր մանրամասնութիւն:

Այս երեւոյթին ամէնէն թարմ օրինակներէն մէկը տուած է «Իւլիս» պարբերականը. ճամբորդական աշխարհին յատուկ թերթը 54-րդ թիւը նուիրած է Պոլսոյ: Պալեաններու ձեռակերտ Օրթաղիւղի մզկիթը կողքի նկարը ըրած այդ թիւը կ'ամփոփէ քաղաքին վերջին մէկուկէս դարը: Սուլթաններու վարթամ անցեալէն մինչեւ ներկայի արդիական ոստանը ներկայացնող էջերու մէջ ոչ իսկ պայծրոյթ կը պատճառէ տեսնել «անկարեւոր մանրամասնութիւն» 1915-ի նշումը. քաղաքական, պատմական ու այլ պատճառներով մինչեւ այսօր այդ թուականին վիճակած ժխտումին, յայտնապէս, ասկէ առաջ պիտի աւելնայ ջրօսաչրջութեան չուկան ալ:

Պարբերաթերթին 7-րդ էջի ժամանակագրական սիւնակին մէջ այդ թուականին դէմ յարմար գտնուած է հետեւեալ նշումը. «ռուսական յարձակում՝ Հայերու զօրակցութեամբ»: Կը յաջորդէ 1915 – 1918-ը որ չրջանն է «Հայերու դէմ բրեական հակայարձակումին, ճշմարմնեցուն»: Շատ տարբեր չէ Պանք Օթոմանի դրաւումին վիճակած մեկնաբանութիւնն ալ. ան տեղ գտած է նախ «հայկական ըմբոստական շարժումներ»ու չարքին մէջ (էջ 14), քանի որ անդին նշուելով հանդերձ որպէս արարքը «խումբ մը հայ յեղափոխականներու որոնք կ'ուզէին բռնադրել արեւելեան Անատոլուի ջարդերուն դէմ»:

Ինչ կը վերաբերի 1915-ին, հետաքրքրական է «Իւլիս»ի բացատրութեան զուգահեռը գտնել նոյն նպատակով պոլսահայ էջեր հրատարակած «Միւզէար» ամսաթերթին Մարտ թիւին (80) մէջ. հոն ալ Ք. Ա. 1500-էն մինչեւ ներկան երկարող ժամանակագրութեան մէջ 1915-ը նշուած է որպէս տարին երբ «բրեական զօրքին ետին ծագած հայկական ըմբոստութիւնները փոխադարձութիւն ունեցան Պոլսոյ հայ մտաւորականութեան տեղահանութիւնը»:

Նման հրատարակութիւններ կրնային ու կրնան նախընտրել իրենց ժամանակագրութեան մէջ ուղղակի տեղ չտալ 1915-ի նման խանդավառիչ նկատուած տարբերուց. թէեւ դժուար է մտածել որ այդ թուականին ճշգրիտ բնորոշումը նոյնիսկ մէկ ֆրանսացի մը եւս պիտի կեցնէր Պոլիս այցելելու մտադրութենէն: Ի վերջոյ, աւելի հաճելի կրնար երեւալ օսմանեան վերջին տասնամեակներէն այդ թուականը զեղչելու որոշումը: Իսկ անոր եւրոպական մամուլին մէջ ալ այս չիլ ներկայացումը ապացոյց է որ Թրքական տեսակէտը արձակ – համարձակ հող կը չահի դէպի պատմականէն տարբեր մարզեր ալ:

Լաւագոյն ձեւով կազմակերպուած ու փայլուն չահու հեռանկարով ֆրանսական տպագրութիւնները կը մնան անհատական մակարդակի վրայ, գառնութեան, ընդվզումի արտայայտութիւններով սահմանափակուած:

Հարցում որուն պատասխանները կը ծառայեն միայն չեչտելու գառնութիւն ու ընդվզում, քիչ մը աւելի լայնցնելով համբան սա կամ նա պատճառով կատարուած բոլոր ուրացումներուն, խեղաթիւրումներուն. ի վտառ մեր ինքնագոհ, ինքնարաւ անզօրութեան:

ԱՐՓԻ ԹՈՓՈՑԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱՂՈՒԹՆԵՐ

ԿԻՊՐՈՍԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱՂՈՒԹԸ

Հայկական ամէնէն հին գաղութներէն մէկն է Կիպրոսի գաղութը, եւ հայ – կիպրական յարաբերութիւններուն պատմութիւնը կը հասնի մինչեւ Դ. – Ե. դարեր. այդ ժամանակ կղզիին մէջ ապրած ու գործած են անհատ հայ պաշտօնեաներ, զինուորականներ եւ առեւտրականներ: Ցեոդոսիոսի, Զ. դարու վերջաւորութեան Բիւզանդիոնի Մորիկ կայսրը Աղճնիքէն եւ անոր յարակից շրջաններէն մեծ թիւով հայ ապստամբներ Կիպրոս աքսորեց:

Պատմական կարգ մը տուեալներու համաձայն, Յովհաննէս Օձնեցի Կաթողիկոսին ժամանակ (718 – 728) Հայերը գաղութական եւ առեւտրական պատճառներով գաղթած եւ անոնցմէ ոմանք Կիպրոս հաստատուած են:

Կիպրոսի մէջ Հայութեան թիւը բազմացաւ Ը. դարուն, եւ երբ կղզին կռուանգնաւոր զարճաւ Բիւզանդիոնի եւ արաբական խալիֆայութեան միջեւ, կարգ մը Հայեր կղզիի կառավարիչի պաշտօնին տիրացան. անոնցմէ էին Ալեքսիս զօրավար (868–ին 894), իսկ Վասիլ Հայկազնը 958-ին կղզին գրաւեց Արաբներէն եւ կառավարիչ եղաւ, որուն յաջորդեց Վահրամ Հայ դուքսը 965-ին:

ԳԱՂՈՒԹԻՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒՄԸ

Կիպրոսի հայութիւնը, իբրեւ կազմակերպուած գաղութ, պատմութեան մէջ կը յիշուի ԺԲ. դարէն սկսեալ: Երբ Հայութեան թիւը սաուարացաւ, ժամանակի ընթացքին կառուցուեցան հայկական տաճարներու եկեղեցիներ. Հայեր տիրացան նախապէս ղպտիներուն պատկանող Ս. Մակարայ վանքին եւ անոր ընդարձակ կալուածներուն: Ստեղծուեցան առաջնորդական երկու թեմեր՝ Նիկոսիոյ եւ Ֆամակուստայի մէջ:

Անգլիոյ Ռիչըրտ Ա. Թագաւորը խաչակրական արշաւանքներուն ժամանակ, 1191-ին, գրաւեց Լիմասոլը եւ յառաջացաւ դէպի կղզիին խորերը. այդ ժամանակ ալ Լիմասոլի Հայերը հեռացան քաղաքէն:

ԼՈՒՍԻՆԵԱՆ ԱՐՔԱՆԵՐՈՒ ՇՐՋԱՆԻՆ

Երուսաղէմի Պաղտին Թագաւորի աղջկան Սիպիլլի մահէն ետք Անգլիոյ Ռիչըրտ Ա. Թագաւորին հրամանով, 1192ին, Կիպրոսի Թագաւոր հռչակուեցաւ Սիպիլլի ամուսինը՝ կի (Գուիտոն) տը Լուսինեան, ծագումով Ֆրանսացի ազնուական մը. այսպէսով սկսաւ Կիպրոսի մէջ Լուսինեաններուն Թագաւորութիւնը:

Այս ժամանակ, Կիլիկիոյ մէջ Ռուբինեան իշխանութեան չրջանին, Ռուբինեաններն եւ Կիպրոսի Լուսինեան արքայական տունը խնամիական յարաբերութիւններ հաստատեցին: Այսպէսով տնտեսական եւ քաղաքական սերտ կապեր հաստատուեցան Կիլիկիոյ եւ Կիպրոսի միջեւ, եւ կարեւոր թիւով Հայեր գացին Կիպրոս հաստատուելու:

Կիպրոսի Հենրիկոս Թագաւորին զաւակը՝ գահաժառանգ Ամորի իշխանը 1293ին ամուսնացաւ Կիլիկիոյ Լեւոն Գ. Թագաւորին աղջկան՝ Զապէլի հետ: Ամորի Բ.ի սպանութենէն ետք, 1310-ին, Զապէլ իր հինգ զաւակներուն հետ Կիպրոսէն հեռացաւ եւ Կիլիկիա, Լեւոն Ե. Թագաւորին արքունիքը ապաստանեցաւ:

Այս ժամանակաշրջանին, 1335-ին, երբ Եգիպտացիք արշաւեցին Կիլիկիոյ վրայ, մեծ թիւով Հայեր Կիլիկիայէն Կիպրոս ապաստանեցան:

Լեւոն Ե. վախճանեցաւ 1342-ին, առանց ժառանգորդի, եւ Զապէլի կրտսեր զաւակը՝ Գուիտոն, 1343-ին Կիլիկիոյ Թագաւոր օծուեցաւ Կոստանդին Գ. անունով:

Այնուհետեւ, Կիպրոսի Պետրոս Ա. Թագաւորը 1367-ին իբրեն կցեց «Թագաւոր Հայոց» տիտղոսը: Ան տիրեց Կիլիկիոյ կարգ մը զաւառներուն եւ իր անունով դրամ տպել տուաւ «Պետրոս Թագաւոր Հայոց. Հինեալ ի քաղաքն Սիս» արձանագրութեամբ:

Պետրոս Թագաւորին յաջորդները շարունակեցին եւ իւրացուցին «Թագաւոր Հայոց» տիտղոսը. անոնց պաշտօնական տիտղոսն էր՝ Թագաւոր Երուսաղէմի, Կիպրոսի եւ Հայաստանի:

Կիլիկիոյ Կոստանդին Գ. Թագաւորի մահէն ետք անոր եղբօր՝ Ճիւանի զաւակը՝ Լեւոն Զ. (*) 1374ին զահ բարձրացաւ. 1375-ին Եգիպտոսի սուլթանական զօրքերը գրաւեցին Սիսը, գերեվարեցին Լեւոն Զ. Թագաւորը եւ ընկերցին Կիլիկիոյ Թագաւորութիւնը:

Նախապէս արդէն, 1332-էն սկսեալ, Կիպրոսի Լուսինեաններու արքունիքին մէջ կային «Հայաստանի Թագաւորութեան մարաջախտ» տիտղոսով բարձրաստիճան պաշտօնատարներ, որոնք մեծ հեղինակութիւն ունէին: Այդ տիտղոսը չարունակուեցաւ նաեւ այնուհետեւ:

Հայերը այն աստիճան աղդեցիկ էին արքունիքին մէջ, որ Եանոս 1399-ին Ֆամակուստայի Ս. Նիկողայոս եկեղեցւոյ մէջ հայկական ծէսով Թագաւոր օծուեցաւ Տարսոնի Մատթէոս Արքեպիսկոպոսին ձեռամբ:

Կիլիկիոյ Լեւոն Թագաւորին դերեվարութենէն ետք Կիլիկիոյ մէջ «Թագաւոր» տիտղոսը չարունակեց գործածել Կոստանդին իշխանը եւ «Կոստանդին Թագաւոր» բառերով մակագրուած դրամներ ալ տպել տուաւ: Անոր օրերուն, 1403-ին, երեսուն հազար Հայեր Կիլիկիայէն Կիպրոս ապաստանեցան: 1424-ին Եգիպտոսի սուլթանը արշաւեց Կիլիկիոյ վրայ եւ գերեվարեց զայն՝ վերջ տալով Կոստանդինի 48 տարուան ինքնիշխան գոյավիճակին:

Այս պայմաններուն տակ Կոստանդին 1424 – 1426 տարիներուն տեխպուած լքեց Կիլիկիան եւ իր ժողովուրդին հետ գաղթեց Կիպրոս: Անոր հետեւեցան մեծ թիւով Կիլիկեցի Հայեր, որոնք Կիպրոս ապաստանեցան՝ փախչելով Կիլիկիոյ անապատ պայմաններէն:

Այս ժամանակաշրջանին կղզիին ամբողջ առեւտուրը հայ վաճառականներուն ձեռքն էր. անոնք ընդարձակ մթերանոցներ ունէին Լիմասոլի, Փաֆոսի եւ Ֆամակուստայի մէջ:

Մօտաւորապէս նոյն այդ չրջանին հայկական երեք գիւղեր հիմնուեցան Ֆամակուստայի հիւսիսը եւ Ս. Մակարայ վանքին մօտերը. նշանաւոր էր մանաւանդ Արմենոխոր գիւղը: Քաղաքներու մէջ ալ հայանուն փողոցներ ու թաղեր հիմնուեցան, որոնցմէ յիշենք Նիկոսիոյ Արմինիա թաղը. այս թաղը ներկայիս, Թրքական գրաւումէն ետք, Գարաման Մահալլէսի կը կոչուի:

Եգիպտոսի մեմլուք սուլթանին զօրքերը մեծ ուժերով յարձակեցան Կիպրոսի վրայ, գերի բռնեցին Եանոս Թագաւորը, Գահիրէ տարին եւ ապա մեծ փրկագինի մը փոխարէն ազատ արձակեցին: Թագաւոր հռչակուեցաւ Եանոսի քանի մը ամսուան զաւակը՝ Ցովհաննէս Բ. որ մահացաւ մէկ տարեկան հասակին, 1474-ին. այսպէսով վերջ գտաւ Կիպրոսի վրայ Լուսինեաններուն 282 տարուան Թագաւորութիւնը:

Մեմլուքներուն Կիպրոս ներխուժումէն ետք հազարաւոր Հայեր չարդուեցան եւ մեծ մասամբ հեռացան Կիպրոսէն:

Ցովհաննէս Բ.ի մահէն ետք անոր մայրը՝ Կատարինէ Գոնարօ, որ ծագումով վենետիկցի էր, իբրեւ Թագուհի իշխեց կղզիին վրայ, բայց ճնշումներու ենթարկուելով՝ 1489-ին կղզին Վենետիկցիներուն յանձնեց:

ՎԵՆԵՏԻԿՑԻՆԵՐՈՒ ՏԻՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՇՐՋԱՆԻՆ

Վենետիկցիք այապէսով, Կատարինէ Գոնարօ Թագուհիին չնորհիւ 1489-ին ըրաւեցին Կիպրոսը եւ զայն Վենետիկի հանրապետութեան կցեցին:

Վենետիկցիներու տիրապետութիւնը խաղաղութիւն եւ ապահովութիւն բերաւ կղզիին, զարգացան առեւտուրը, արհեստները եւ արեւմուտքին հետ կապերը: Այս պայմաններուն տակ մեծ թիւով Հայեր Կիպրոս հաստատուեցան եւ վերակենդանացուցին զաղութը: Հայերէնը Կիպրոսի պաշտօնական հինգ լեզուներէն մէկը դարձաւ յունարէնին, իտալերէնին, ալպաներէնին եւ քաղդերէնին կողքին:

Բարգաւաճման այս չրջանը, սակայն, երկար չտեւեց, որովհետեւ Թուրքերը Ժ.Զ. դարու կէսերուն արդէն իրենց դերիշխանութիւնը տարածած էին Միջերկրականի արեւելեան եւ հարաւային ափերուն եւ պալքաններու ծովեզերեայ երկիրներուն վրայ. անոնք հասած էին Վիէննայի դուռները եւ տեւական յարձակումներով սպառնալիքի տակ առած էին Իտալիոյ եւ Սպանիոյ ծովափնեայ չրջանները:

Այս պայմաններուն տակ Կիպրոս դրեթէ մեկուսացաւ արտաքին աչխարհէն, ծովային ճանապարհները անապահով դարձան, եւ Վենետիկի հետ կապը զգալապէս դժուարացաւ: Վենետիկցիներուն համար բաւական դժուար էր պաշտպանել կղզին. 1570-ին Կիպրոսի մէջ կային վենետիկցի հինգ հազար զինուորներ, որոնք ի վիճակի չէին դիմադրելու Թրքական ներխուժումի մը:

ՕՍՄԱՆԵԱՆ ՏԻՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒՄԸՆ ԵՏՔ

Օսմանեան կայսրութիւնը, որ այդ ժամանակ իր զօրութեան զագաթնակէտին կը գտնուէր, 1570-ին 50 հազարնոց բանակով մը արչաւեց կղզիին վրայ, ցամաք ելաւ Լառնաքայի մէջ եւ երկու ամսուան պաշարումէ մը ետք գրաւեց Նիկոսիան: Ցաջորդ տարին, երեք ամսուան պաշարումէ ետք, Թուրքեր գրաւեցին Ֆամակուստան, որմէ ետք, 1571 Օգոստոս 3-ին կնքուած համաձայնութեամբ ամբողջ կղզին յանձնուեցաւ Թուրքերուն:

Թրքական իշխանութեան հաստատումէն ետք մեծապէս տկարացաւ հայ համայնքը, կորսնցուց իր անցեալի բարգաւաճ վիճակը եւ մեծ մասամբ անչքացաւ:

Սակայն Կիպրոսի հայութիւնը մեծ ծառայութիւններ մատուցանեց օսմանեան պետութեան, որուն իբրեւ վարձատրութիւն՝ պահպանուեցան հայ եկեղեցւոյ իրաւունքները եւ Նիկոսիոյ Ս. Աստուածածին եկեղեցին, որ ազի մթերանոցի վերածուած էր, տրուեցաւ հայ համայնքին:

Օսմանեան պետութեան հարկային դրութիւնը կեղեքումի աստիճանին հասած էր. ասոր վրայ եկան աւելնալու երկրաչարժները, երաչտը, մարախներու արչաւանքները եւ անոնց հետեւանքով չատացած սովն ու հիւանդութիւնները, ծայր առաւ արտագաղթը, եւ ժամանակի ընթացքի կղզիի բնակչութեան թիւը նուազեցաւ մօտաւորապէս երկու – երրորդ համեմատութեամբ:

Այս պայմաններուն տակ մեծապէս նուազեցաւ Հայութեան թիւը, եւ 1878-ին կղզիին մէջ մնացած էր ընդամէնը 150 Հայ:

ԱՍՊԵՏ ՄԱՆՃԻԿԵԱՆ

«Ազդակ» (Մնացեալը յաջորդով)

(*) ԽՄԲ. «Յառաջ»ի. – Լեւոն Զ.ի այս թիւրիմացութիւնը կը շարունակուի: Մեր ընթերցողները կը յիշեն հաւանաբար որ Արմէն Մուրատեան յօդուած մը ստորագրած է «Յառաջ»ի մէջ (1997, Մարտ 28) խորագրուած՝ «Լեւոն Զ. անունով դեռ Հայոց ոեւէ Թագաւոր չկայ...» ուր մանրամասնօրէն կը բացատրէր թէ ԺԲ. դարուն Ռուբինեան իշխանները իրարու կը յաջորդէին: Իրենցմէ երկուքը Լեւոն անունը կը կրէին, առաջինը՝ 1129-էն 1137 եւ թոռը 1187-ին: Այս երկու իշխանները կը կոչուին Լեւոն Ա. եւ Լեւոն Բ.: Այս վերջինը 1198-ին դարձաւ Կիլիկեան Հայաստանի առաջին թագաւորը եւ Լեւոն Բ. իշխանէն վերածուեցաւ Լեւոն Ա. թագաւորի:

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ

ԹԼԿԱՏԻՆՑԻԻՆ ԹԱՏՐՈՆԸ

Գրականութեան գիրքեր ու դասագիրքեր գաւառական գրականութեան հիմնադիրներէն կը ներկայացնեն Յովհաննէս Յարութիւնեան – Թլկատինցին, գ. Սրուանձտեանցի հետ: Անպայման կը լիչեն անոր կրթա – դաստիարակչական կարեւոր վաստակն ալ, որպէս Խարբերդի իր վարժարանին տնօրէնն եւ ուսուցիչ: Տեղ կը տրուի նաեւ թատերական գործունէութեան, գրեթէ որպէս քովընտի արտադրութիւն: Տարածուած է կարծիքն ալ թէ Խարբերդի բարբառով գրուած ըլլալու պարագան պատճառ եղած է անոնց անկիւն մը մնալուն:

Գիրքի Յովհաննիսեանի գեկավարութեան տակ «Համազգային»ի Դիմակը եւ Հայ Թատրոնի ընկերակցութեան խումբը թատերական ընթերցումներու հինգերորդ շարքով գործնական հերթում մը բերին այս համոզումին: Փետրուար 15–ին առնուած ներկայացուցին «Ի՞նչպէս կը նպաստուն»ը եւ «Կատակ», իսկ Մարտ 1–ին ալ Հ.Բ.Մ.–ի սրահին մէջ «Դէպի արտասահման»ը եւ «Կուլիկն ու վարժապետ»ը: Իրերն ալ մօտ դար մը հեռաւորութենէ կը ցոլացնեն գործակիցներ Խարբերդի իրականութիւնը: Այս առումով յատկապէս ուշագրաւ էին վերջին երկու խաղերը որոնք նիւթ ունէին գաղթը դէպի արտասահման: Առաջինը գունաւոր տիպարներով, անոնց երկիծական երանգներով համեմուած երկխօսութիւններով, իսկ երկրորդը «աչքէ հեռու, սրտէ հեռու»ի սրամիտ թեմայով երկու հատուած ներկայացուցին մեկնումներու վայր այդ գաւառէն: Մասնաւորաբար առաջին խաղին մէջ Թլկատինցի կը յայտնուէր իրապէս ու տրամախօսութեան վարպետ հեղինակի յատկանիշով: Արդէն այս մասին հետաքրքրական էր կարդալ օրեան յայտագրին մէջ առնուած վկայութիւնները Յ. Օշականի որ կը գրէ. «ան որ կ'աւարտէ Թլկատինցիի գործին քննքերցումը, կ'ազդուի յարգանքի ամուր զգացումով մը մարդու մը համար որ մինչեւ ստեղծած է արեւմտահայ գրականութեան իրապէս թատերական տիպարները...»:

Թատերական ընթերցումներու այս ձեռնարկով ստեղծուած է արդէն կարող խումբ մը որուն խաղարկութեան մէջ հապի զգալի է այլեւս ընթերցումի գործնոյնը: Մեծ աշխատանք պիտի չպահանջէ հասանօրէն այս հանդրուանէն անցքը խնդական, լման բեմադրութեան մը. ինչպէս բեմադիրին, նոյնպէս ալ դերակատարներուն համար: Եթէ անչուշտ բեմի, բեմադրութեան այլ պայմանները ճարել կարելի ըլլայ:

«Դէպի արտասահման»ը բաւական բազմամարդ խաղ է. Հ. Էքմէքճեանի, Թ. Դովլէթկեանի, Ա. Շինկիթեանի, Ա. Աչթապլեանի, Ժ. Զոլաքեանի, Յ. Խաչատուրեանի, Լ. Զորպաճեանի խումբին հետ դերեր ստանձնած էին Անէթ Դիլանջեան, Նայիրի Յովսէփեան, Նոյեմի Իւսէֆ. իսկ դպրոցական երդչախումբը կազմողներն էին Բեկլար եւ Վահրիճ Գարմէնճեան, Գեղամ եւ Սեւան Մինասեան, Վահան Քերովբեան, Սեւակ Թոմասեան: Բեմական գործողութիւնները կը կարդար Հերպա Գէորգեան:

Ինչպէս ամէն անգամուն, հարցումներու եւ յաւելեալ տեղեկատուութեան բաժին պիտի ըլլայ Եկեղեցւոյ կից, Կարպիս Մանուկեան սրահին մէջ: Ներկայ էին, Տիկնանցի կողքին, Կապոյտ Խաչի եւ ընդհանրապէս համայնքին բոլոր կազմակերպութիւններուն վարիչները եւ նաեւ՝ շարք մը հայրենակիցներ՝ որոնք կը մնան հատարիմ իրենց ծագումին: Ներկայ էր բարեբարուհի Տիկին Մարգարեան եւ նաեւ՝ դպրոցին անձնակազմը:

Խօսք առին ներկաներէն ոմանք յաջորդաբար, ըլլայ ներբողելու համար Տիկնանց Միութեան գործնէութիւնը, ըլլայ չեշտը դնելու հայեցի դաստիարակութեան անհրաժեշտութեան վրայ մեր եւ բախտներուն համար:

Շարքը բացաւ Ռոպէր Տօնիկեան, նախագահ Ազգային Միութեան: Խօսեցաւ, Ֆրանսերէն, Տիկին Պետրոսեան, Տիկնանց վաղեմի վարչականներէն մէկը. Նմանապէս, միեւնոյն միութենէն, Տիկին Մինասեան, միշտ պատրաստ ոգեւորելու այսպիսի հաւաքոյթներ:

Նորվան Եպիսկ. բացակայ էր կռիւի պատճառաւ: Իսահակ Ծ.Վ. Հեքիմեան վկայեց Եպիսկոպոսին համակրանքը Տիկնանց Միութեան հանդէպ:

Ի վերջոյ, Տիկին Զօպանեան, իր Միութեան կողմէ, յանձնեց Պ. Տօնիկեանի չէք մը՝ հարուստ քանի մը դէրօներով, աւելցնելով այսպէս Տիկնանցին բերած օժանդակութիւնը Մարգարեան – Փափազեան վարժարանին, օժանդակութիւն մը՝ որ կը հասնի արդէն կարեւոր դրամի մը:

Այս երեկոյթը առիթ մը եղաւ նաեւ, այս տողերը ստորագրողին, դգալու, քաղաքէն իր մօտալուտ մեկնումին առիթ, թէ Լիոնի մէջ կը ձգէ անկեղծ բարեկամուհիներու եւ բարեկամներու ստուար թիւ մը:

ՎԱՂԻՆԱԿ ՄԻՍԻՔՃԵԱՆ

ՉԱՅՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

ԼԻՈՆ

ՏԻԿՆԱՆՑ ՄԻՈՒԹԻՒՆԸ ԿԸ ՇԱՐՈՒՆԱԿԷ ՕԺԱՆԴԱԿԵԼ ՄԱՐԳԱՐԵԱՆ-ՓԱՓԱԶԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻՆ

Լիոնի Տիկնանց Հայ Միութիւնը, իր հիմնարկութենէն ի վեր, ըլլայ Տիկին Պատմաճեանի նախագահութեան տակ, ըլլայ քան քսան տարիներ եւ ներկայիս՝ Տիկին Զօպանեանի գեկավարութեամբ, չէ դադրած երբեք սատարելէ հայապահպանման գործին, օժանդակելով, նիւթապէս մանաւանդ, ազգային վարժարանին հիմնարկութեան եւ մատակարարութեան: Իր նուէրները կարեւոր դումարներ եղած են յաճախ:

Այս անգամ ալ նոր յատկացում մը կատարեց, նուիրելով Ազգային Միութեան տարեկան իր պարահանդէսին ամբողջ հասոյթը՝ Մարգարեան – Փափազեան վարժարանին կենսական կարիքներուն համար:

Այս առթիւ, Ուրբաթ, Փետրուար 27ին հիւրասիրական երեկոյթ մը կազմակերպուած էր եկեղեցւոյ կից, Կարպիս Մանուկեան սրահին մէջ: Ներկայ էին, Տիկնանցի կողքին, Կապոյտ Խաչի եւ ընդհանրապէս համայնքին բոլոր կազմակերպութիւններուն վարիչները եւ նաեւ՝ շարք մը հայրենակիցներ՝ որոնք կը մնան հաւատարիմ իրենց ծագումին: Ներկայ էր բարեբարուհի Տիկին Մարգարեան եւ նաեւ՝ դպրոցին անձնակազմը:

Խօսք առին ներկաներէն ոմանք յաջորդաբար, ըլլայ ներբողելու համար Տիկնանց Միութեան գործնէութիւնը, ըլլայ չեշտը դնելու հայեցի դաստիարակութեան անհրաժեշտութեան վրայ մեր եւ բախտներուն համար:

Շարքը բացաւ Ռոպէր Տօնիկեան, նախագահ Ազգային Միութեան: Խօսեցաւ, Ֆրանսերէն, Տիկին Պետրոսեան, Տիկնանցի վաղեմի վարչականներէն մէկը. Նմանապէս, միեւնոյն միութենէն, Տիկին Մինասեան, միշտ պատրաստ ոգեւորելու այսպիսի հաւաքոյթներ:

Նորվան Եպիսկ. բացակայ էր կռիւի պատճառաւ: Իսահակ Ծ.Վ. Հեքիմեան վկայեց Եպիսկոպոսին համակրանքը Տիկնանց Միութեան հանդէպ:

Ի վերջոյ, Տիկին Զօպանեան, իր Միութեան կողմէ, յանձնեց Պ. Տօնիկեանի չէք մը՝ հարուստ քանի մը դէրօներով, աւելցնելով այսպէս Տիկնանցին բերած օժանդակութիւնը Մարգարեան – Փափազեան վարժարանին, օժանդակութիւն մը՝ որ կը հասնի արդէն կարեւոր դրամի մը:

Այս երեկոյթը առիթ մը եղաւ նաեւ, այս տողերը ստորագրողին, դգալու, քաղաքէն իր մօտալուտ մեկնումին առիթ, թէ Լիոնի մէջ կը ձգէ անկեղծ բարեկամուհիներու եւ բարեկամներու ստուար թիւ մը:

ՎԱՂԻՆԱԿ ՄԻՍԻՔՃԵԱՆ

ԳՂՋՈՒԹՔ ԳՂՋՈՒԹ

ՖՐԻԶՆՈՅԻ ՄԷՋ (Գալիֆորնիա) Փետրուար 28–ին իր մահկանացուն կնքած է ազգային բարեբար՝ Սարգիս Պօղոսեան: Ծնած էր 1905–ին, Խարբերդի Հիւսէյնիկ գիւղը: Եղեռնին որբացած, որդեգրուած է Թուրք ընտանիքի մը կողմէ, բայց խոյս տալով ապաստան գտած է Մալաթիոյ ամերիկեան որբանոցը: 1923–ին, որբերու խումբի մը հետ անցած է Ճունաստան: 1927–ին մտած է Դաշնակցութեան շարքերը: Ֆրանսա հաստատուած, մեծապէս ազդուած է Աւետիս Ահարոնեանէն եւ Շաւարշ Միսաքեանէն: Բ. աշխարհամարտի վաղորդայնին կորսնցուցած է իր կինը եւ յաջորդաբար երկու զաւակները: 1955–ին անցած է Ֆրէզնօ: Վերջին տարիներուն լայն օժանդակութիւն բերած է տեղւոյն հայկական հաստատութեանց:

***

ՊԻՑՐՈՒԹԻ Համազգայինի Լեւոն Շանթ կեդրոնին մէջ, սեղմ շրջանակի մը ներկայութեան Փետրուար 13–ին տեղի ունեցած է «Մարկօ Պապիկեան» երաժշտական մրցանակի արժանացած դաշնակահարուհիներու (Լիբանանէն եւ Սուրիայէն) նիւթական պարգեւատրութեան յանձնումը ձեռամբ մէկը Խաչիկ Պապիկեանի: Այս առթիւ, Խաչիկ Պապիկեան հարիւր հազար տոլարի յատկացում մը կատարած է հիմը դնելու համար Մարկօ Պապիկեան երաժշտական Ֆոնտին եւ Համազգայինի Բարսեղ Կանաչեան երաժշտանոցի տնօրէնութեան եւ խնամակալութեան յանձնած է երկու տարին անգամ մը այս մրցումին կազմակերպութիւնը:

***

ՊԻՑՐՈՒԹԻ «Ցակոբ Տէր – Մելքոնեան» սրահին մէջ, Փետրուար 16–ին եւ 18–ին տեղի ունեցած են զոյգ հանդիսութիւններ Վարդանանցի նուիրուած, նախաձեռնութեամբ Լիբանանի Հայոց Ազգ. Ուսումնական Խորհուրդի եւ նախագահութեամբ Թեմին առաջնորդ՝ Գեղամ Ծ. Վրդ. Խաչերեանի: Փետր. 16–ին համախմբուած են ազգային վարժարաններու նախակըրթարանի աշակերտութիւնը, տնօրէններն ու ուսուցիչները: Գեղարուեստական բաժինը ապահոված են միմիայն աշակերտները: Հանդիսավարը, Ս. Խանամիրեան վարժարանէն, Շանթ Խոբլաբեան ամփոփ կերպով ներկայացուցած է Վարդանանց հերոսամարտի դրդապատճառները: Փակման խօսքը արտասանած է առաջնորդը: Երկրորդ ձեռնարկը տեղի ունեցած է Փետրուար 18–ին, այս անգամ համախմբուած է ազգային երկրորդական եւ միջնակարգ վարժարաններու աշակերտութիւնը: Ազգային Լեւոն եւ Սոֆիա Ցակոբեան գոլէճէն Րաֆֆի Պատմաճեան նշած է Փետրուար ամսուան զուգադիպող հայ ազատագրական պայքարը յատկանշող երեք տօներն ու անոնց կարեւորութիւնը. – Վարդանանք, Փետրուարեան ապստամբութիւն եւ Արցախ: Աշակերտութիւնը գործադրած է գեղարուեստական յայտագիր մը:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՑ ԿՕԱՆՔԻ

ԺԹ.

– Լաւ ուրեմն, տիկնա Է՛ս միայն կըրնամ ընել...

– Դո՞ւն, դուչեց Թորգոմ, այդ ծառայութիւնը կ'ուզես մատուցանել ինծի:

– Ինչո՞ւ չէ, ըսի քեզի որ քեզ կը սիրեմ ... ասկէ զատ ընելիքս ծառայութիւն չէ, այլ գործ մը:

– Ի՞նչ գործ, հարցուց ուսուցիչը զարմացած:

– Քեզի 100 ստորագրութիւն պէտք է, այնպէս չէ՞:

– Այո՛, քիչ մը պակաս, քիչ մը աւելի նշանակութիւն չունի:

– Ես քեզի պիտի բերեմ այդ ստորագրութիւնները:

– Շնորհակա՛լ եմ...

– Շնորհակալութեան բան մը չկայ, գործ մըն է կ'ընենք կոր ... միայն թէ, բաց խօսիմ, ի՞նչ պիտի տաս ինծի այդ 100 ստորագրութիւններու փոխարէն:

– Այսինքն իրրեւ փոխարինութիւն դը-ը՞մ կը պահանջէք, կմկմաց ուսուցիչը:

– Բնականաբար, պատասխանեց Մեռոնըզ Ճանիկ, ես բանս գործս պիտի ձգեմ օրերով այս հանրագրութեան համար պիտի իյնամ ... ասիկա կէս ժամէն ընելիք բան մը չէ ... օրճարանէ օրճարան, տունէ տուն պտըտելու, մարդ տեսնելու, բերան յոդնեցնելու, համոզելու, մէկուն անոյշ, մէկուն կծու խօսելու է ... վերջապէս ծանր գործ մըն է...:

– Իրաւունք ունիս, բայց դժբախտաբար ես դրամ չունիմ:

– Այդ տարբեր բան, այն տեսն խօսքը դոցենք, իրը թէ իրարու բան մը չըսինք, եւ Ճանիկ ոտքի ելլելու չարժում մը ըրաւ: Ասիկա ուսուցիչին գործին չեկաւ: Հազիւ իրեն պէտք եղած մարդը գտած էր, եւ ահա, անիկա խոյս տալու կը պատրաստուէր:

– Նստէ՛, եղբա՛յր, բաւ, քիչ մըն ալ խօսինք:

– Աւելորդ խօսքէն օգուտ մը չկայ, պատասխանեց միւսը, ժամավաճառութիւն է...

– Թերեւս համաձայնութեան մը կըրնանք գալ:

– Առանց դրամի համաձայնութիւն կարելի չէ, այս գործը խաթեր համար ըլլալիք բան չէ ... խաթեր համար եթէ կ'ուզես իմ ստորագրութիւնս դնեմ հանրագրութեան ներքեւ:

– Ըսէ՛ տեսնենք, ի՞նչ կը պահանջես կոր...

– Ասիկա գործին տեւողութենէն կախում ունի:

– Ի՞նչպէս, հարցուց ուսուցիչը:

– Բացէ ի բաց խօսի՞մ, օրական երեք մէճիտիյէ կ'առնեմ, եթէ վեց օրէն լմընայ 300 ղրուշ կուտաս: եթէ տասը օրէն լմննայ, 600 ղրուշ:

– Շատ չէ՞, Ճանիկ աղա:

– Իմ օրականս այս է, տակէ պակաս գնով չեմ կրնար աշխատիլ ... ես ալ քեզի համար: եթէ ուրիշ մէկը ըլլար, կրկինը կը պահանջէի:

– Բայց ես այդչափ դրամ չունիմ քովս:

– Այն տեղն պարապ տեղը կը խօսինք կոր:

– Թերեւս կարենամ տեղէ մը ճարել:

– Այդ քու գիտնալիք բանդ է:

– Դրամը ստորագրութիւնները հատաքելէդ ետքը պիտի վճարեմ անշուշտ:

– Իրրեւ կանխավճար 300 ղրուշ պիտի տաս:

Ուսուցիչը պահ մը մտածեց: Իրաւ իր քովը կար քանի մը հարիւր ղրուշ, բայց եթէ այդ դումարը ձանիկի ձեռքը տար, ինք բոլորովին բացը պիտի մնար:

– Պօղոս էֆէնտիին պէտք է դիմել, մտածեց, հարկաւ կը վճարէ, մանաւանդ որ ուզած դումարը բան մը չէ...:

Ցետոյ, բարձր ձայնով ըսաւ.

– Վաղը քեզի վերջնական պատասխան մը կուտամ:

– Թող վաղը ըլլայ, պատասխանեց Ճանիկ: Օր մը առաջ, օր մը ետքը, կարեւորութիւն չունի:

– Վաղը կը յուսամ պէտք եղած դումարը վճարել, այսինքն 300 ղրուշը:

– 600, չեշտեց միւսը:

– Մնացածը յետոյ պիտի վճարենք, դիտել տուաւ Թորգոմ:

– Այո՛, բայց քովդ պատրաստ պահուելու է... ասկէ զատ բացառիկ ծախքերու համար ալ օրական մէճիտիյէ մը պիտի տաս:

– Ի՞նչ բացառիկ ծախք, դուչեց ուսուցիչը:

– Եղբա՛յր, ստորագրութիւն հաւաքելը դիւրի՞ն բան կը կարծես կոր, ահա, դուն քանի օր է կ'աշխատիս կոր, հազիւ մէկ ստորագրութիւն մը կրցար դնել տալ, ան ալ ո՞վ է պալըքճի Համբիկ, չըլլար նէ աւելի աղէկ: Պէտք է հոս ու հոն երթալ սրճարանները պտըտիլ, խօսիլ, համոզել, մէկուն սուրճ մը հրամցնել, միւսին հարկ ելլէ մը խմցնել, ուրիշներուն օղի բերել տալ, ձեռքիդ մէկը միշտ գրպանդ պէտք է ըլլայ, ես օրական մէճիտիյէ մը ըսի թէեւ, բայց այդ ալ քիչ է ... ի՛նչ որ է, վատահ եմ որ ես գրպանէս վրայ պիտի տամ, բայց կարեւորութիւն չունի, բաւ է որ սա գործդ յաջողցնենք, քեզ պաշտօնիդ մէջ հաստատենք, Թաղականնեղուն քիթը ճմռենք...: Միայն թէ կրկին կ'ըսեմ, իրրեւ բացառիկ ծախք օրական մէճիտիյէ մը կ'առնեմ, գործիդ կուգայ նէ ... ես բոնի գործ չեմ սեռնար:

– Այդ բացառիկ ծա՞խքն ալ կանխիկ պիտի վճարուի, հարցուց ուսուցիչը:

– Կարճ խօսք մը ըսե՞մ, պատասխանեց Մեռոնըզ Ճանիկ, կանխիկ 400 ղրուշ կուտաս, գործի կը սկսինք:

– Լա՛ւ, վաղը իրիկուն ես կուգամ քեզ կը սեռնեմ:

– Բայց առանց դրամի մի՛ գար, որովհետեւ օգուտ չունի:

– Դրամը պիտի բերեմ, միայն դուն ալ խոստացիր որ գործը պիտի յաջողցնես:

(Շար. 120)

(Շար. Ա. Էջէն)

րած են ու վիրաւորներէն զատ կարեւոր նիւթական վնաս ալ արձանագրուած:

*
**

Ֆրանսայի մէջ ալ, Լ. Ժոսփէն 350 կիները հրաւիրած է Մաթիննոն, այլեն թէ ձախէն եւ զանազան մարզերէ: Այս առթիւ յայտարարած է թէ կողմնակից է Սահմանադրութեան վերաքննութեան վերահաստատելու համար որոշ հաւաստութիւններ, դիտակցելով հանդերձ դժուարութեանց: Այս առթիւ, Ժոսփէն նաեւ չրջաբերականով մը որ լոյս տեսաւ Պաշտօնաթերթին մէջ, Մարտ 8–ին իսկ, կը հրաւիրէ նախարարութիւնները որ իգական յօդ գործածուի, այլ խօսքով նախարարապետը Ֆրանսերէն լեզուի մէջ փոփոխութիւն կը մացնէ անտեսելով Ակադեմիայի ընդդիմութիւնը: Այլեւս պէտք է լսուի կա՛մ ինքը, կա՛մ կառա՛ տէ՛ սօ եւ այլն, եւայլն: Ծանօթ է որ այս մասին վէճ մը ծագած էր Սէկոլէն Ռուայալի եւ Մ. Տրիւոնի միջեւ, այս անգամ ալ Ժան Տրիւոուն է որ «ապայական» կ'որակէ Ժոսփէնի որոշումը, ողբալով որ այլեւս ոչ ոքի հոգն է Ֆրանսերէնի քերականութիւնը:

Այլ երկիրներու մէջ ալ մեծարուած է կինը: Ելոյին իր ուրախութիւնը յայտնած է որ չատ կիներ կան իր ընտանիքին մէջ, Սպանիոյ մէջ ցոյց մը տեղի ունեցած է բողոքելով ամուսնական բռնութեան դէմ: Փարիզի ցոյցին մասնակցողներու թիւը փոքր էր:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՌՈԼԱՆ ՏԻՄՄԱՑԻ հարցը բաւական մեծ տարողութիւն ստացաւ չարաթավերջին, երբ «Մոնտ»ը (Մարտ 8 / 9) հաղորդեց որ Սահմանադրական Խորհուրդի նախագահը դատաւորին մօտ կանչուած է Մարտ 18–ին, բացատրութիւններ տալու համար այն 59 միլիոն ֆրանքի գումարին մասին զոր իր բարեկամուհին ստացած է Էլֆէն եւ որմէ իրեն ալ բաժին ելած կ'ըլլայ Թայմանի ծախուելիք մարտանաւերու արտօնութեան համար: Մեռխաները այնպիսի ուժ մը կը ներկայացնեն այլեւս որ դատական հարցաքննութեան չրջանի պարտադիր պաղտնապահութիւնը չի յարգուիր, ոչ ալ ենթակային անմեղութեան հաւանականութեան սկզբունքը ցորչափ դատ չէ տեսնուած: Ր. Տիւմա տեսնուեցաւ նախագահ Շիրաքի հետ, Մարտ 9–ին ալ հարցազրոյցով «Ֆիկարօ»ի մէջ, կը պատասխանէ իրեն դէմ եղած ամբաստանութիւններուն: Վճռած է պայքարիլ, կը պնդէ որ մէկ անթիմ չէ ստացած որեւէ ձեւով այդ մարտանաւերուն կապակցութեամբ, կ'ընդունի որ Տիկին Գրիմթին Տզվիկ – Ժոնքուր դիմած է իրեն որպէսզի կարծիքը փոխէ այդ վաճառքին համար, բայց անդիտացած է որ դրամ ստացած է, կ'ընդունի նաեւ որ մարտանաւերու պայմանագրին վրայ չուրջ 500 միլիոն տոլարի միջնորդչէք մը վճարուած է 1991–ի վերջ Եմրատական նախարարութեան եւ Նախագահութեան արտօնութեամբ եւ թէ օգտուողներու անուններըը նչուած են: Ինչ բացարձակապէս կը մերժէ նախագահի իր պաչտօնէն հրաժարելու միտքը, բայց իր կուսակցութեան մէջ իսկ, միտքերը պղտոր են: Ր. Տիւմա, այս ամբողջին մէջ կը տեսնէ քաղաքական դաւ մը որ կը միտի վարկաբեկել «Մի թերանի ժառանգութիւնը»: Ծանօթ է որ ամէնէն մտերիմներէն էր ողբացեալ նախագահին:

ՔՈՍՈվՈՅի ՄԷՋ, Սերպիոյ այն դատաւորու որու քնակչութեան 90%–ը Ալպանացի է, բուռն զէպքեր պատահած են, սերպ ոստիկանութիւնը չատ խիստ կերպով կը միջամտէ եւ մէկ չաբաթուան մէջ աւելի քան 100 մեռեալ կար: Սերպ Ներքին նախարարութեան համար «20 ահաբեկիչներ» ապտնուած են եւ չատ իրեն բոլոր գործողութիւնները կը տարուին ապստամբներու եւ ահաբեկիչներու դէմ եւ ոչ թէ քնակչութեան: Բնակիչները, սակայն, խուճապի մէջ են եւ Մոնթենեկրօ կը վախին: Միլոսեւիչ ականջ չի տար Արեւմուտքի ազդարարութեանց, թէեւ Թուրքիոյ Արտաքին նախարարը որ Պելկրատ է եւ նամակ մը յանձնած է Ս. Տէմիրէլէն, յայտարարած է որ Միլոսեւիչ որոշմանքը է լսելու Անդարայի «որոշ թելադրանքները»: Զեկոյցով մը ակայն, կը ճշդուի որ եուկոսլաւ նախագահը դէմ է արտաքին որեւէ միջամտութեան: Արեւմտեան կողմը, ինչպէս միչտ, տարակարծութիւններ կան ձեռք առնուելիք միջոցներու մասին: Ամերիկա երկդիմի դիրքի վրայ է, Տիկին Օլպրայթ պատժամիջոցներու մասին կը խօսի, բայց նախապէս Ռաչինկիրն աչք կը դոցէր նախքան սպառնալը: Գալով Ռուսաստանի, Եէլցին իր ուրախութիւնը յայտնած է որ չատ կիներ կան իր ընտանիքին մէջ, Սպանիոյ մէջ ցոյց մը տեղի ունեցած է բողոքելով ամուսնական բռնութեան դէմ: Փարիզի ցոյցին մասնակցողներու թիւը փոքր էր:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՌՈԼԱՆ ՏԻՄՄԱՑԻ հարցը բաւական մեծ տարողութիւն ստացաւ չաբաթավերջին, երբ «Մոնտ»ը (Մարտ 8 / 9) հաղորդեց որ Սահմանադրական Խորհուրդի նախագահը դատաւորին մօտ կանչուած է Մարտ 18–ին, բացատրութիւններ տալու համար այն 59 միլիոն ֆրանքի գումարին մասին զոր իր բարեկամուհին ստացած է Էլֆէն եւ որմէ իրեն ալ բաժին ելած կ'ըլլայ Թայմանի ծախուելիք մարտանաւերու արտօնութեան համար: Մեռխաները այնպիսի ուժ մը կը ներկայացնեն այլեւս որ դատական հարցաքննութեան չրջանի պարտադիր պաղտնապահութիւնը չի յարգուիր, ոչ ալ ենթակային անմեղութեան հաւանականութեան սկզբունքը ցորչափ դատ չէ տեսնուած: Ր. Տիւմա տեսնուեցաւ նախագահ Շիրաքի հետ, Մարտ 9–ին ալ հարցազրոյցով «Ֆիկարօ»ի մէջ, կը պատասխանէ իրեն դէմ եղած ամբաստանութիւններուն: Վճռած է պայքարիլ, կը պնդէ որ մէկ անթիմ չէ ստացած որեւէ ձեւով այդ մարտանաւերուն կապակցութեամբ, կ'ընդունի որ Տիկին Գրիմթին Տզվիկ – Ժոնքուր դիմած է իրեն որպէսզի կարծիքը փոխէ այդ վաճառքին համար, բայց անդիտացած է որ դրամ ստացած է, կ'ընդունի նաեւ որ մարտանաւերու պայմանագրին վրայ չուրջ 500 միլիոն տոլարի միջնորդչէք մը վճարուած է 1991–ի վերջ Եմրատական նախարարութեան եւ Նախագահութեան արտօնութեամբ եւ թէ օգտուողներու անուններըը նչուած են: Ինչ բացարձակապէս կը մերժէ նախագահի իր պաչտօնէն հրաժարելու միտքը, բայց իր կուսակցութեան մէջ իսկ, միտքերը պղտոր են: Ր. Տիւմա, այս ամբողջին մէջ կը տեսնէ քաղաքական դաւ մը որ կը միտի վարկաբեկել «Մի թերանի ժառանգութիւնը»: Ծանօթ է որ ամէնէն մտերիմներէն էր ողբացեալ նախագահին:

Տիկին Մելինէ Ժամկոչեան,
Տիկին Անահիտ Մարտիրոսեան, զաւակներն ու թոռները,
Տիկին Սօնա Կիւմիւչկէրտանեան, զաւակներն ու թոռները,
Տէր եւ Տիկին Յակոբ Կէվրէկեան, զաւակներն ու թոռնիկը
եւ համայն ընտանիքը

խոր ցաւով կը ծանուցանեն իրենց սիրելեցեալ քրոջ, մօր, մեծ – մօր, նանիին եւ ազգականին՝

ԱՅՐԻ ՏԻԿԻՆ ՍԻՐԱՆՈՅՇ ԿԷՎՐԷԿԵԱՆ-Ի

մահը, որ պատահեցաւ Մարտ 6–ին:

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի Չորեքչաբթի, Մարտ 11–ին, ժամը 15–ին Փարիզի Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Եկեղեցին

15, rue Jean-Goujon, 75008 PARIS

ուրկէ հանդուցեալին մարմինը կը փոխադրուի Լա – Կառէն Գոլոմպի գերեզմանատունը, ամփոփուելու համար ընտանեկան դամբարանը:

Ոչ ծաղիկ, ոչ ծաղկեպսակ:

Փափաքողները կրնան փոխան ծաղիկի նուէրները ընել Ֆրանսայի հայկական վարժարաններուն:

Յաւակցութիւնները տոմարի առօրագրութեամբ:

Որեւէ մահագդ ղրկուած չըլլալով կը խնդրուի ներկայս լրբել այդ նկատել:

«ՅԱՌԱՋ». – Մեր յաւակցութիւնները Տէր եւ Տիկին Յակոբ Կէվրէկեանի եւ հանգուցեալին ընտանեկան պարագաներուն:

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Ալիս Պարթեւեանի թարմ յիշատակին, Տէր եւ Տիկին Գեղամ Թորոսեան 500 Ֆր. կը նուիրեն «Յառաջ»ին:

C. D. C. A.

COMMUNIQUE

Le présent communiqué complète les informations données lors de notre premier communiqué.

A quelques semaines de l'ouverture du Colloque International sur **«l'Actualité du Génocide des Arméniens»**, qui aura lieu les 16, 17 et 18 avril prochains dans l'Amphithéâtre Richelieu de Paris-Sorbonne, le CDCA tient à porter à la connaissance du public les informations suivantes.

Le programme des interventions a été définitivement arrêté. Parmi les quelque 30 experts appelés à s'exprimer dans le cadre du Colloque, plus de 50% sont d'origine non-arménienne, venant des pays suivants: Allemagne, Arménie, Etats-Unis d'Amérique, France, Grande-Bretagne, Israël, Italie, Suisse, Turquie. Les intervenants s'exprimeront en français, langue officielle du Colloque, ou en anglais, avec traduction simultanée. Le Colloque s'achèvera par une table-ronde finale de synthèse.

Les personnes désireuses d'assister au Colloque sont invitées à se faire connaître, sans délai, auprès du Secrétariat Général du CDCA, qui leur adressera, si elles le souhaitent, le programme détaillé ainsi qu'un bulletin de réservation des séances de leur choix.

Compte tenu de la capacité d'accueil de l'Amphithéâtre, priorité sera donnée aux enseignants, aux chercheurs et aux étudiants, les places disponibles restantes étant attribuées selon les dates d'inscription.

Enfin, il est à noter que les «Actes du Colloque» seront publiés ultérieurement.

COMITE DE DEFENSE DE LA CAUSE ARMENIENNE

Paris, le 25 Février

Comité de Défense de la Cause Arménienne — Secrétariat Général :
17, rue Bleue — 75009 PARIS
Tél.: 01 44 83 07 02 - Fax: 01 42 46 81 59

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Ֆրանսահայ կապոյտ Խաչի Խիլի Տ. Սէրէնկիւլեան մասնաճիւղը հոգեհանգստեան պաչտօն կատարել կուտայ իր ընկերուհիներուն յիչատակին, կիրակի, Մարտ 15, Իսիի Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մէջ

6, avenue Bourgain, Issy-les-Moulineaux

Ս. ՅԱԿՈԲ - ԼԻՈՆ

ՄԵԾ ՊԱՀՔԻ ՀՍԿՈՒՄԻ ԵՒ ԱՐԵՒԱԳԱԼԻ ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

Լիոնի Ս. Յակոբ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ Մեծ Պահքի ամբողջ չրջանին Չորեքչաբթի երեկոները ժամը 5–ին, Հսկումի Խաղաղական եւ Հանգստեան ժամերգութիւններ կը կատարուին հետեւեալ ժամանակացոյցով:

Չորեքշաբթի, Մարտ 11–ին
Չորեքշաբթի, Մարտ 18–ին,

Մինչեւ առաւօտեան ժամը 10·30–ին արեւագալի ժամերգութիւն:

Չորեքշաբթի, Մարտ 25–ին
Չորեքշաբթի, Ապրիլ 1–ին

Իսկ Արեւագալի ժամերգութիւնները կը կատարուին Մեծ Պահքի կիրակիներուն պատարագէն առաջ:

ժամերգութիւն ժամը 8·45–ին:
Արեւագալ ժամը 9·45–ին:
Պատարագ ժամը 10·30–ին:
Քարոզ եւ Հոգեհանգիստ ժամը 11·45–ին:

ՍԷՆ-ԺԵՐՈՄ Ս. ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊ

Սէն – Ժերոմի Ս. Սահակ – Մեսրոպ Եկեղեցւոյ թաղականութիւնը կը ծանուցանէ Քառասնորդաց Մեծ Պահոց չրջանին ամէն Չորեքչաբթի երեկոյեան ժամը 5–ին Հսկումի արարողութիւն կը կատարուի:

Չորեքշաբթի, Մարտ 11, ժամը 17·30–ին
Չորեքշաբթի, Մարտ 18, ժամը 17·30–ին
Չորեքշաբթի, Մարտ 25, ժամը 17·30–ին
Չորեքշաբթի, Ապրիլ 1, ժամը 17·30–ին

Արարողութիւնը կը կատարէ եւ կը քարոզէ Եկեղեցւոյս Հոգեւոր Հովիւ՝
ՎԱՉԷ Ծ. ՎԻՐ. ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

GRANDE TOMBOLA

de la CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

au profit de ses œuvres

Une voiture «*Clio Chipie*», mais aussi un voyage aller-retour Erevan, des bijoux, un tapis d'orient, des œuvres d'art, un bagage de prestige, une mini-chaîne, un téléviseur couleur...

Vous en rêviez ?

Alors tentez votre chance ! Vous serez peut-être l'un des heureux gagnants!

Demandez les billets de la GRANDE TOMBOLA NATIONALE 1998 aux membres des sections et du Conseil d'Administration de la *Croix-Bleue des Arméniens de France*.

(Prix du billet: 50 F.).

Le tirage au sort aura lieu le samedi 28 MARS 1998, au cours d'un dîner au «*Relais Mercure*» d'Evry-Lisses (Essone), 8 rue du Bois Chaland.

Les résultats seront communiqués par voie de presse.

ՓԱՐԻԶԻ եւ գաւառի մէջ, Մարտ 7–ին, դորձադուրկերը եւ արտալածները (էֆլիւ) ցոյց մը ըրին յաւելումներ պահանջելով իրենց ստացած նպաստներուն վրայ: Ընդհանուր ձեւով մեծ բազմութիւն չէ եղած:

ՓՈՒԹՊՈԼ

Բ. ԴԱՍԱԿԱՐԳ

Բ. դասակարգի մրցումներու չորքին Վալանսի Հայ Մարզականը 3 – 1 յաղթեց Լիլլի իր դաշտին վրայ: Այժմ դասաւորման մէջ 6–րդ դիրքը կը գրաւէ 46 կէտով: Գլուխն է Լօրխան 65 կէտով եւ վերջին տեղը կը պահէ Լուհանս – Գրիփօ 33 կէտով:

*
**

ՓԱՐԻԶԵԱՆ ՇՐՋԱՆԻ ՀԱՑԿ. ԽՈՒՄԲԵՐ

Մարտ 8–ին Հ.Մ.Ը.Մ.–Ֆրանս 4 – 3 յաղթեց Կըլնէլի· կը պահպանէ դասաւորման 4–րդ տեղը: Պահեստիները ալ 2 – 0 պարտութեան մատնեցին իրենց հակառակորդները· դասաւորման 5–րդ տիճանը կը գրաւեն:

Նոյն օրը Հ.Մ.Մ. Վիլլընէօվ Սէն Ժորժին յաղթեց 3 – 1 արդիւնքով, այս վերջնոյն դաշտին վրայ: Մրցաչրջանի ասարտին հինգ չաբաթ մնացած, հայկական խումբը կը գրաւէ առաջատարի դիրքը:

Imprimé sur les Presses du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRFT : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

UGAB — UGAB — UGAB

UGAB- Jeunes MARSEILLE

Soirée

UGAB-jeunes

animée par *D. J. DAVID*

le Samedi 14 Mars
à partir de 22h30

P.A.F. : 100 *frs* + *conso*
Membres: 80 *frs* + *conso*

327, Boulevard Michelet — Marseille 9e
Tél. : 04 91 22 10 45

UGAB — UGAB — UGAB

ՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՄԱՐՏ 11
MERCREDI
11 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՅԱՌԱՋԱԴԻՄ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1.250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1.500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում) 1.350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 19.331 Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN 73e ANNEE — N° 19.331

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՃԱԿԱՏ

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 9 / 10)

ԸՆՏՐԱՊԱՅՔԱՐ

Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆ
ՇԻՐԱԿԻ ՄԱՐԶԻՆ ՄԷՋ

Մարտ 8-ին, ընտարշաւի առաջին Ջիմբիի հանրահաւաքին, Ռ. Քոչարեան ծանրացած է քաղաքին ու մարդին ծանօթ վիճակին վրայ: Որպէս ոչ թէ ընտրական խոստում, այլ իրական աշխատանք, ան ներկայացուցած է յառաջիկայ չինարարութիւններու ծրագիրը: Այս ամիս պիտի սկսին 1 միլիառ 200 միլիոն դրամի ընկերանպաստութեան աշխատանքները որոնց գումարը յատկացուած է արդէն: Տարեան ընթացքին պիտի վերանորոգուի 14 դպրոց եւ 120 չէնք ալ ամբողջուի:

Ջիմբիի յաջորդ լուրջ հարցը աշխատատեղիներու ստեղծումն է որուն լուծումը կը մեղմացնէ ընկերային լարուած վիճակն ալ:

Քաղաքին Վ. Աճէմեան թատրոնի բակին մէջ տեղի ունեցած հանդիպումին ուշադրութիւն դրաւած է ընտարշաւի ա-ջակցութեան հակառակ, Ռ. Քոչարեանի խոստումները տալէ խուսափիլը: Ան ըսած է թէ իր ծրագիրը եթէ գործադրութեան առնէ գոնէ, կենսապայմանները կը բարելաւուին զգալիօրէն:

Խօսելով քաղաքական մարդի վերջին անցքերուն մասին, վարչապետը ըսած է թէ անոնց պատճառը ոչ թէ Ղարաբաղի հարցն էր, այլ որոշ խաւերու անտեսական հիմերուն քայքայումը. որովհետեւ պիւճէի մուտք գործած գումարները պատճառ էին որ այդ չէզնականները ամսական կարեւոր գումարներ կորսնցնեն:

*
**

Մարտ 9-ին հանդիպում ունենալով լրագրողներու հետ, Ռ. Քոչարեանի ընտրական կեդրոնին պետը Վ. Մովսիսեան եւս անդրադարձած է վերջին ամիսներու տնտեսական բարելաւման փաստերուն: Ըսած է որ 1997 Յունուարի տուեալներով պիւճէի մուտք գործած է 3 միլիառ դրամ, իսկ այս տարուան նոյն ամսուն այդ գումարը եղած է 10 միլիառ: Մաքսային հարկերէ պիւճէի մուտքը 1996-ին եղած է 12.5 միլիոն տոլար, իսկ 1997-ին 100 միլիոն տոլար:

*
**

Կ. ԴԵՄԻՐՃԵԱՆԻ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄՆԵՐԸ

Մարտ 8-ին Կ. Դեմիրճեան Արարատի եւ Գեղարքունիքի մէջ հանդիպում ունեցած է ընտրողներու հետ որոնք զինքը դիմաւորած են ջերմօրէն, մինչեւ իսկ Նորապատ պիւղին մէջ գառ մը մատաղ ըրած անոր ոտքերուն տակ: Ցաջորդ օրը ան հանդիպումներ ունեցած է Շէրակի մարզին մէջ: Բազմութիւնը ամէն տեղ իրեն խնդրանք ներկայացուցած է աշխատանք ստեղծելու. իսկ ինք ըսած է. «անկախութիւն ստացանք չեմտոյ ոչ մի երկիր չի կործանուել, բոլորն էլ ապրել ու բարգաւաճել են: Ամենակարեւորը յոյսն է ու հաւատը որը եթէ չկորցնենք, ապա ամէն ինչ լաւ կը լինի: Մենք կը դառնանք ամենազարգացած ու բարգաւաճ երկրներից մէկը». Ժողովուրդը արձագանգած է. «Ձեր ղեկավարութեամբ»:

*
**

ԱՐԱՐԱՏԻ ՊԱՏԱՀԱՐԻՆ ՄԱՍԻՆ ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ ԲԱՑՈՒԱԾ

Արարատի մէջ Մարտ 8-ին ԱԺՄ-ի թեկնածու Վ. Մանուկեանի հանրահաւաքին կազմակերպիչներուն կատարուած յարձակումը յանձնուած է դատախազին առընթեր կարեւոր գործերու քննիչ Մարսէլ Մաթեւոսեանի գլխաւորած խումբին: ԱԺՄ-էն Շ. Քոչարեանի ըսածին համաձայն, իրենցմէ 7 հոգինոց խմբակի մը վրայ յարձակած են շուրջ 80 հոգի եւ ոստիկանները չեն, հակառակ որ ոստիկանատունը դէպքին վայրին մօտ է: Գլխաւոր դատախազ Հ. Յակոբեան ըսելէ ետք թէ քննութիւնները աւարտելէ ետք մեղաւորները կը պատժուին, կոչ ըրած է ընտրարշաւի մասնակիցներուն որ զգօն ու չրջահայեաց ըլլան, ընտրապայքարը տանին քաղաքական մեթոտներով ու սադրանքներէ չտարուին:

Մինչդեռ վիրաւորուածներէն Ֆ. Բերիկեան իր պնդումով տուն փոխադրուած է, իսկ Ս. Շահինեանի վիճակը չատ ծանր է:

*
**

Արարատի այս միջադէպին մասին արտայայտուած են նաեւ վարչապետ Ռ. Քոչարեան եւ Ազգ. Ժողովի նախագահ Խ. Ցարութիւնեան:

Վարչապետը Մարտ 9 թուակիր յայտարարութեամբ մը անդրադարձած է միջադէպին, զայն դատապարտած ու հանրապետութեան մէջ ձեւաւորուող առողջ մթնոլորտին, երկրին հեղինակութեան եւ իր դէմ ուղղուած արարք նկատած: Ան ելեւոյթած է թէ, ինք գատախազութեան, Ներքին եւ Ապահովութեան նախարարութիւններուն յանձնարարած է չուտով բացայայտել զայն ու «օրէնքի ողջ խըստութեամբ պատժել մեղաւորներին»: Ռ. Քոչարեան պատասխանելով լրագրողներուն մէկ հարցումին ալ, թէ միջազգային դէտերու կողմէ յիշեալ պատահարին արձանագրումը Հայաստանի նկատմամբ բացասական երեւոյթներու ծրնունդ չի՞ տար միջազգային հանրութեան մօտ ու ցեւտագային ռիսկ չօդտագործուի՞ը զարաբաղեան բանակցութիւններուն մէջ ընդդէմ հայկ. կողմին, ըսած է թէ միջադէպը, ճիշդ է, պատահած է, սակայն որեւէ կողմնակալութիւն չկայ ու ընդամէնը արձանագրուած է եղածին փաստը, աւելցնելով՝ «Բնական է որ պէտք է արձանագրէին, սակայն չէր խանգարի, որպէսզի արձանագրուէր նաեւ, որ կենտրոնական Ընտրական Յանձնաժողովի անդամն իրաւունք չունէր մասնակցել նման միջոցառումների»:

Ազգ. Ժողովի նախագահ Խոսրով Ցարութիւնեան ալ անդրադառնալով պատահածին, իր խոր մտահոգութիւնը յայտնած է ըսելով որ «նման դէպքերը կարող են բիծ գցել ոչ միայն նախընտրական մրցաշրջանի վրայ, այլեւ, որ աւելի կարեւոր է, դրանք կարող են ստուերել նաեւ մեր ազգի կերպարը»: Ան դատապարտած է կեդր. Ընտրական Յանձնաժողովին անդամի մը ընտրապայքարին մասնակցելու երեւոյթը, նշած է թէ ատիկա օրէնքով արգիլուած է:

*
**

Արարատի Մարտ 8-ի միջադէպին առընչութեամբ Սահմանադրական դատարանի մամուլի ղրասենեակը յայտարարութեամբ մը դատապարտած է կատարուածը, նման դէպքերը նկատելով Հայաստանի միջազգային հեղինակութեան հարուած: Յայտարարութիւնը հարկաւոր կը նկատէ որ չարագործները խստիւ պատժուին:

*
**

Ա. ԲԼԷԵԱՆ ԴԻՄԱԾ ԳԵՐԱԳՈՑՆ ԵՒ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆՆԵՐՈՒՆ

Մարտ 9-ին, «Արմէնփրէս»ի մամուլի սրահի հանդիպումին Ա. Բլէեան յայտնած է թէ նոյն օրը դիմած է Գերագոյն եւ Սահմանադրական դատարաններուն, պահանջելով որ վերաքննուի կեդր. Ընտրական Յանձնաժողովին կողմէ Ռ. Քոչարեանը թեկնածու արձանագրելու որոշումը եւ չեղեալ յայտարարուի:

ՀԱՆԳԻՍ

ՊՈԼՍՈՅ ԳԱՐԵԳԻՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻՆ

Երեքշաբթի, Մարտ 10, առաւօտեան ժամը 2.30-ին Պոլսոյ Ս. Փրկիչ հիւանդանոցին մէջ ուր փոխադրուած էր կիրակի օր, վախճանած է Թուրքիոյ Հայոց պատրիարքը՝ Գարեգին Արք. Գազանճեան:

Ծանօթ է որ քանի մը տարի է արդէն, Գարեգին պատրիարքի առողջութիւնը քայքայուած էր եւ քանիցս Փարիզ փոխադրուած էր հարկ եղած զարմանները համար: Վիրաբուժական գործողութեան ալ ենթարկուած էր փրոֆ. Պերնար Անդրէասեանի կողմէ: Քանի մը շաբաթ առաջ կրկին Ֆրանսա էր, իր քրոջ մօտ եւ Պոլիս կը վերադառնար Ուրբաթ օր, Մարտ 6-ին եւ երկու օր ետք, առողջական վիճակը վատթարացած ըլլալով փոխադրուած էր Ս. Փրկիչ հիւանդանոցը ուր իր մահկանացուն կը կնքէր հապիւ 48 ժամ ետք: Մարտ 10-ին իսկ, առաւօտեան ժամը 7-ին հիւանդանոցին մէջ կը կատարուէր տան կարգը եւ ժամը 8-ին պատրիարքին մարմինը կը փոխադրուէր Պատրիարքարան: Յուղարկաւորութիւնը պիտի կատարուի Կիրակի օր, որու նախօրեակ պիտի ըլլայ նաեւ Կաթողիկոսական Պատուիրակ եւ Փարիզի Հայոց Առաջնորդ Գիւտ Արքեպիսկոպոս:

Գարեգին Արք. Պոլսոյ պատրիարք ընտրուած էր 1990 Սեպտեմբեր 5-ին: Կը յաջորդէր Շնորհք պատրիարքի որ վախճանած էր նոյն տարուան զուգադիպութեամբ մը նոյնպէս Մարտին (7) երբ էջմիածին կը գտնուէր եւ Թաւլղլոր էյմմիածին կը գտնուէր եւ Թաւլղլոր էյմմիածին նալէ ետք Վեհարանին անդուխներէն, ծանրօրէն կը վիրաւորուէր գլխէն եւ վիրաբուժական գործողութենէն ետք իր մահկանացուն կը կնքէր:

*
**

Վախճանեալ պատրիարքը ծնած էր Պոլիս 1927-ին, աւազանի անունով՝ Պետրոս:

Իր նախնական կրթութիւնը ստացած է Պէզտիկեան եւ Կեդրոնական վարժարաններու մէջ, ապա 1940 Հոկտեմբերին մը-տած է Երուսաղէմի Ժառանգաւորաց վարժարանը:

Երջանկայիշատակ կիւրեղ Պատրիարքէն սարկաւագ ձեռնադրուած է 1945-ին, իսկ 1950 Յունուարին կուսակրօն քահանայ՝ ձեռամբ Եպիսկոպոսի Առաջնորդ Մամբրէ Արք. Սիրունեանէ:

Գարեգին Եպիսկոպոս եղած է Ժառանգաւորաց Վարժարանի փոխ – տեսուչ՝ 1946 – 1949: Վարած է ուսուցչական պաշտօն Ժառանգաւորաց Վարժարանի եւ Ս. Թարգմանչաց դպրոցին մէջ մինչեւ 1951 Թուականը: Երկու տարի եղած է Ս. Աթոռոյ դիւանապետ եւ Ընդհ. Ժողովի Բ. Առենադպիր եւ Տնօրէն Ժողովի անդամ:

Ընդունելով Գարեգին Պատրիարք Խաչատուրեանի հրաւէրը՝ 1951 Դեկտեմբերին կը վերադառնար Պոլիս՝ ստանձնելու ծրագրեալ Դպրեվանքի տեսչութիւնը: Մինչեւ Դպրեվանքի բացումը – 1954 Ցունուար – ան եղած է ուսուցիչ կեդրոնական եւ Պէզճեան երկրորդականի վարժարաններու եւ նաեւ ուսուցիչ – տնօրէն քահանայից դասարաններու ի Պատրիարքարան:

1954 Ցունուար 24-ին պաշտօնական բացումը կատարած է Ս. Խաչ Դպրեվանքին եւ նոյն օրը ի ժամ պատարագի Երջանկայիշատակ Գարեգին Պատրիարք Խաչատուրեան տուած է իրեն Ծայրագոյն Վարդապետի աստիճան: Մինչեւ Ցուլիս վարած է Դպրեվանքի տեսուչի պաշտօնը դասաւանդելով հին եւ նոր մատենագրութիւն:

Ամերիկա գացած է 1959 Դեկտեմբերին եւ 1960 Ցունուարին ստանձնած է Ուսչինկթընի Ս. Աստուածածին Եկեղեցւոյ հովուական պաշտօնը:

Ամենայն Հայոց Վազգէն Ա. Կաթողիկոսի ձեռամբ Եպիսկոպոս ձեռնադրուած է 1967 Հոկտեմբեր 24-ին:

Աչքի վերջ կարգուած է Աւստրալիոյ Հայոց Առաջնորդ եւ երկար տարիներ այս պաշտօնին վրայ մնալէ վերջ նշանակուած է Երուսաղէմի Սրբոց Ցակոբեանց Միաբանութեան Լուսարարապետ:

Գարեգին Եպիսկոպոսի վարդապետական թեզը եղած է «Զորս Փոքր Մարգարէներ» որ հրատարակած է «Սիոն» ամսաթերթի 1950-1951 Թիւերուն մէջ: Իսկ իր Ծայրագոյն Վարդապետութեան թեզը՝ «Ս. Ներսէս Շնորհալիի Ընդհ. Թուղթերը» վերածած աշխարհաբարի եւ դասական մեկնաբանութեամբ:

Գարեգին Արք. աշխատակցած է «Ծիածան», «Սիոն», «Հայաստանեաց Եկեղեցի», «Նոր Աշխարհ» եւ «Մարմարա» թերթերուն եւ այլ հրատարակութեանց կրօնական եւ գրական յօդուածներով:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՑՐԱՆՍԱՑԻ չրջանային ընտրութիւնները (նաեւ Գանք-ոնալ՝ դաւառը) մեծ հետաքրքրութիւն չեն ստեղծած երկրին մէջ, հակառակ քաղաքական ղեկավարներու ջանքերուն: Ներկայիս աչքը 22-ի վրայ 20 չրջանի տէր է, բայց չատ հաւանարար զգալի կորուստներ պիտի արձանագրէ: Ընտրութիւնը մէկ անգամէն կը կատարուի, համեմատականի բարդ դրութեամբ մը:

Զիլիի նախկին մենատէրը՝ Աուկուսթօ Փինոչէ, 83 տարեկան, առանց ընտրութեան ցկեանս ծերակուտական դարձաւ, նախկին նախագահի իր հանգամանքով: Փինոչէ Զիլին սարսափի տակ պահած է 1973-էն 1990, ինչ որ պատճառ է որ ճախ պարբերական մը խորագրէր իր այս նոր հանգամանքին առթիւ՝ «Եւ ինչո՞ւ ոչ ցկեանս բանտարկութիւն»: Ընդդիմադիր չարժում մը ծաւալած է երկրին մէջ, որ բովհետեւ իր այս նոր հանգամանքով չի կրնար դատի քաշուիլ եւ կեդրոն ճախ միաձամանութեան խորհրդարանական խումբերը արդէն իսկ դիմում բրած են որպէսզի ջնջուի իր այդ նշանակումը: Փինոչէ չառաւիղն է 19-րդ դարուն գաղթած Օվերնիացիի մը: 18 տարեկանին արդէն բանակ կը մտնէ եւ 25 տարի ետք զօրավար է: 1970-ին, ընկերվարական Սալվատոր Ալլենտէ հանրապետութեան նախագահ է, բայց միջադէպերը եւ ծայրայեղ ազի արարքները կը չարունակուին եւ 1973 Օգոստոսին պետական հարուածն է որ իշխանութեան գլուխ կը բերէ Փինոչէն, Սեպտեմբեր 11-ին նախագահական պալատը կը ռմբակոծուի, Ալլենտէ անձնասպան կ'ըլլայ, քանի մը անգամ հարցնելէ ետք՝ «Ո՞ւր է Ակուսթօն»: 4-էն 5000 ձախ գինուորագրեալներ կը գնդակահարուին կամ կ'անհետանան: Փինոչէ մեծ հիացում ունի Լուսովիկոս ԺԴ.-ի, Նափոլէոնի, Ֆրանքոյի եւ Ֆ. Գասթրոյի հանդէպ:

Լվրիի (փարիզեան արուարձան) առեւտրական կեդրոնի մը մէջ օր ցերեկով սպանուած է 17-ամեայ քիւրտ պատանի մը՝ Սինան 22 տարեկան երիտասարդի մը կողմէ, որ ձերբակալուած է եւ խոստովանած որ արարքը հեռեւանք էր պատանիներու երկու խումբերու միջեւ եղած առկախ հարցերու:

ՃԱԿԱՏ ՄԸ Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆԻ ԴԷՄ

Հայաստանեան լուրերու ամէնօրեայ ապասումը ներկայիս կեդրոնացած է առաւելաբար ընտրութեան նախօրեակի անցքերուն վրայ: Այս մարզին մէջ ամէնէն ուշագրաւ տուեալները եղան 12 թեկնածուներու – յատկապէս Կ. Դեմիրճեանի – յայտնութիւնը, Հ.Յ.Դ.-ի վերատին օրինականացումը, անոր չարքերէն արգելափակուածներու ազատ արձակումը: Երկիրը արդէն կ'ապրի նախապահական Գ. ընտրութեան նախօրեակին հեւքով. պատրաստութեան աշխատանքի զանազան փուլերուն մասնակից են թեկնածուները, անոնց աջակից խումբերը, կազմակերպութիւնները որոնց այլեւս մաս կը կազմէ Հ.Յ.Դ.-ն ալ:

Հետաքրքրութեան Ա. պարագայ մըն է թեկնածուներու անակնկալ մեծ թիւը: Շատ որոշ է որ յայտնի երբեակ մը կը պիտի ղեկաւարէ խումբը – Ռ. Քոչարեան, Վ. Մանուկեան, Կ. Դեմիրճեան –, իսկ մը– նացեալներէն ուժը քաղէներու ոչ նպատակաուղղ տուկոսներ կրնան ունենալ. իսկ հաւանօրէն երկու ծայրերուն միջեւ զեռեղուի Պ. Հայրիկեան, աւելի մօտ Բ. Խմբակին: Այսուհանդերձ, ընտրութիւն մը ժողովրդականութիւն կամ վարկանիշ չափելու յարմար առիթ մըն է, նոյնիսկ անոնց համար որ նշանակալի արդիւնքի մը յոյս չեն կրնար ունենալ: Կան նաեւ ընտրելի նպատակներու անուղղակի ձգտելու կամ մէկուն ու միւսին ընթացքը խոչընդոտելու արարքներ. անոնց համար որպէս միջնադեմ դերակատար կրնան ներկայանալ այս վերջիններըս:

Լայնօրէն ընտրութեան հեռանկարի չքացնանկին մէջ կը զեռեղուի Հ.Յ.Դ.-ի ուաւելի եւս՝ անոր անդամներուն նկատմամբ ընդառաջումի քաղաքականութիւնն ալ: Բաւական զարմանալի է որ այնքան ծանր ամբաստանութիւններով դատապարտուած ղէմքեր, իրենք ալ յօժարեցան նախապահական հրամանագրով կամ ներումով ազատ արձակուելու ձեւին, փոխանակ իրենց գատին վերաքննութիւնը պահանջելու. քանի մը որ անպարտութեան հաստատումի միակ ձեւը կրնար ըլլալ, ստուերէ զերծ պահելով արդարադատութեան իշխանութիւնն ալ: Ի՞նչ կը նշանակէ խորքին մէջ որ «իրաւդրութեան փոփոխման հիմքով» այլեւս հանրային վտանգ չներկայացնող յանցանքներ. վաղը, իրաւդրութեան յաջորդ փոփոխման մը պարագային կրնա՞յ պատահիլ որ վերադառնայ վտանգի այդ հանգամանքը, հետզհետէ երկիրը յանդգնօրէն վերածելով: Հարցումներ որոնք յայտնապէս աւելորդ մանրամասնութիւններու կարգին դասուած են ընտրութեան պատրաստութեան հոլովոյթին մէջ: Բան մը որ սակայն չի նշանակեր թէ վաղը չեն կրնար յիշուիլ, կամ նոյնիսկ օգտագործուիլ եթէ հարկը ներկայանայ:

Ուշագրաւ նորագոյն պարագան որ կը յայտնուի ընտրութեան ղիմող երկրին քաղաքական կեանքին մէջ, Ռ. Քոչարեանի թեկնածութեան հանդէպ ծայր առած դժկամութեան վերածումն է ուղղակի ճակատի մը: Ցատակ է որ դժկամութեան ճակատ մը նկատի ունի ճակատ անցքը պայմանաւորուած է յաղթանակի լուրջ հաւանականութեամբ. այլապէս, այդքան բծախնդրութեան առարկայ պիտի չըլլար անոր թեկնածութիւնը միջավայրի մը մէջ ուր օրինակ՝ դատական, արդարադատութեան իշխանութեան կրած ստուերը ոչ ոքի անհանդիսատութիւն պատճառեց:

Զանազան հասցէներու արտայայտութիւններով, դիմումներով ինքզինք մատնած այդ ճակատին առաջին ազդանշանը եղաւ Գերագոյն դատարանին քննութեան յղուած գանգատ մը, եւած՝ «Գերագոյն Խորհուրդ պատգամաւորական ակումբ»էն: «Արմէնփրէս»ի այս մասին Մարտ 2-ի լրատուութեամբ կ'ըսուէր թէ կազմակերպութիւնը մաս կը կազմէ Վ. Մանուկեանին զօրակից հանրային խորհուրդին: Գանգատը ուղղուած էր չարք մը լրատուիւններու, կեդր. ընտրական յանձնախումբին որոնք կ'ըսուէր թէ չէին յարգեր թեկնածուներու հաւասարութեան սկզբունքը: Պետական այդ լրատուիւններուն կատարած լրատուութեան մէջ քարոզչական քաժին մը կը նշմարուէր, հասկնալի է, յատակօրէն Ռ. Քոչարեանի պարագային: Դատարան կանուած «ամբաստանեալ»ները պնդած են որ անտեղի է մեղադրանքը եւ քննութեան տեղի չի տար: Պարզ է որ Ռ. Քոչարեանի ի նպաստ քարոզչական տարրեր կրնան գտնուիլ ամէնօրեայ լրատուութեան մէջ, քանի որ ինք է իշխանութեան գլխաւոր դէմքը ու անցքերը անխուսափելիօրէն կ'առընչուին իրեն. եւ քանի որ նաեւ – ինչպէս չէզոքուած է գատարանին մէջ – ընտրութեան օրէնքը ունի անկատարութիւններ, սրբագրութեան, լրացումի կարօտ մասեր, դրեթէ բնական պէտք է նկատել նման պարագաներ:

Աւելի լուրջ մակարդակ կը մատնեն Մարտ 4 – 5-ի երեք տարբեր յայտարարութիւններ, մէյ մը Ռ. Քոչարեանը թիրախ առնող: Առաջինը կը պատկանի ԱԺՄ-ի վարչութեան. երկու ուղղութենէ կուգայ բողոքը. նախ կ'ըսուի որ նախորդ տարիներուն քնորոշ՝ օրէնքի անտեսում, զայն խլխղներու անձնական շահերուն յարմարցնելու, ժողովուրդին իրաւունքները ոտնահարելու, իշխանութիւն պահելու համար ուժային կառոյցները օգտագործելու երեւոյթները այսօր ալ ներկայ են Ռ. Քոչարեանի օրով: Երկրորդ բողոքն ալ կ'ուղղուի անոր թեկնածութեան: Յայտարարութիւնը կ'ըսէ. «որպէս թեկնածու նրա գրանցումը հակասում է Սահմանադրութեանը եւ օրէնքներին, յղի է ծանր հաղաքական հետեւանքներով թէ՛ ներքին, թէ՛ արտաքին հաղաքականութեան մէջ»:

Նոյնօրինակ յայտարարութիւն մը ունի «Նոր Ուղի»ի թեկնածուն Ա. Բլէհան: Ան ալ Սահմանադրութեան հակասող բան մը կը նկատէ Ռ. Քոչարեանի առաջադրումը, յուսալով որ Սահմանադրական եւ Գերագոյն դատարանները եւ կեդր. ընտրական յանձնաժողովը ընթացք չտան անոր: Առ այժմ չարքը աւարտած է – եթէ չչարունակուի –, Դ. Շահնազարեանի Մարտ 5-ի մամուլի ասուլիսին արտայայտութիւններով որոնք ծանրակչիռ հեռանկարներ հաւանական կ'ընծեն Սահմանադրութեան խախտումով: Ըսուածը այն է որ իշխանութեան փոփոխութիւնը համապատասխան էր Սահմանադրութեան, բայց վերջին 10 – 15 օրուան ընթացքին քաղաքական եւ զաղափարական սուր բեւեռացումներ տեղի ունեցան: Դ. Շահնազարեանի արտայայտութեան լրատուութեան մէջ չէ նշուած Ռ. Քոչարեանի անունը, սակայն յստակ է անարկութիւնը երբ կ'ըսուի թէ փոփոխութենէն ետք «նոյն բաղաքական ուժերը» Սահմանադրութեան խախտումի կարեւորութեան մասին կը խօսին, հիմնուելով ազգային չահերու: Կամ, երբ կ'ըսուի տակաւին թէ «դա ատում են ներկայիս իշխանութեան բաղաքական յենարանները»:

Դ. Շահնազարեան որ ինք ալ թեկնածու է նախագահական աթոռին, Սահմանադրութեան խախտումով քաոս մը հաւանական նկատելով, կ'ըսէ թէ ատկէ փրկուելու համար հզօր անհատի մը անհրաժեշտութիւնը առաջ կը քաշուի, ինչ որ բռնատիրութեան ճամբայ կը հարթէ: Այս վտանգը ան չատ իրական կը տեսնէ Հայաստանի վրայ: Իսկ ինչ կը վերաբերի արտաքին քաղաքականութեան, «Հայաստանի ճանաչուած անկախութիւնը կարող է վերածուել Հայաստանի ու ԼՂՀ տարածքում ինչ – որ պետականատիպ կազմաւորումի»: Սակայն, բացայայտ է որ Դ. Շահնազարեան չի վարանիր ամենածանր հեռանկարներ ներկայացնելու:

Սա կամ նա ձեւով յայտնուած ընդդիմութիւնը Ռ. Քոչարեանի թեկնածութեան ու անով՝ նաեւ ընտրութեան պատրաստութեան հոլովոյթին մէջ, մտահոգիչ է նախ որպէս ապացոյց քաղաքական բեւեռացումին. յետոյ, անկարելի է որ մտածելու չմղէ թէ թեկնածութիւնը օրինականացուելու եւ մանաւանդ ընտրութեան յաջողութեան պարագային, մինչեւ ո՛ւր կրնան հասնիլ մերժումին սահմանները: Ի՛նչ ձեւով, ո՛ր դիրքէն որ ալ ներկայանայ, 1996 Սեպտեմբեր 26-ի տարբերակի մը բնաւ պէտք չունի երկիրը. մանաւանդ այդ նախընթացով հետապնդուած վերջին փորձառութեան անդունդը չըլլանցելէն ետք:

ԱՐՓԻ ԹՈՓՈՑԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱՂՈՒԹՆԵՐ

ՔԻՊՐՈՍԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱՂՈՒԹԸ

(Բ. եւ վերջին մաս)

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԳԵՐԻՇԽԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒՄԷՆ ԵՏՔ

Բրիտանիա Սուէզի Ջրանցքին կացութեան՝ 1869–էն ետք մեծապէս չհաղորդակցած էր Միջերկրականով, եւ բրիտանական նաւատորմին համար անհրաժեշտութիւն մը դարձած էր խարիսխ ու կեդրոն մը ունենալ Միջերկրականի մէջ:

Այս նկատառումներով Բրիտանիա 1878–ին համաձայնութեան եկաւ սուլթան Համիտի հետ, Կիպրոսի օգտագործման համար որուն փոխարէն անիկա յանձնառութիւն կը տանձնէր պաշտպանել Թուրքիան եւ նիւթական հատուցում տալ անոր: Թուրքիա ձեւականօրէն կը պահէր իր իրաւունքները եւ կղզիին քնակիչները կը մնային Թրքահպատակ:

Այս համաձայնութենէն ետք, 1878 Յուլիս 22–ին, բրիտանական ուժեր ցամաք եկան, գրաւեցին նախ Լառնաքան եւ յետոյ ամբողջ կղզին: Բրիտանացիք կղզին սկսան կառավարել բարձր քոմիսէրնէրով:

Բրիտանական իշխանութեան հաստատումէն ետք, եւ յատկապէս 1895–1896–ի համիտեան ջարդերէն ետք, որոշ թիւով Հայեր գաղթեցին Կիպրոս եւ վերակենդանացուցին գաղութը. արդարեւ, բրիտանական իշխանութեան հաստատման ժամանակ, 1878–ին, Կիպրոսի երբեմնի չէն գաղութէն մնացած էր միայն 150 հոգի, իսկ 1901–ի մարդահամարին տուեալներով 563 Հայեր կ'ապրէին Կիպրոսի մէջ:

Ա. Աշխարհամարտի սկզբնաւորութեան, 1914 Նոյեմբերին, Բրիտանիա իրաւանօրէն իրեն կցեց Կիպրոսը եւ անոր բնակիչները զարձան անգլիահպատակ:

Կիպրահայ գաղութը ստուարացաւ Մեծ Եղեռնի եւ յատկապէս 1920 – 1921 տարիներուն, երբ մօտաւորապէս եօթը հազար գաղթականները՝ Հաճընէն, Առնտան, Մերսինէն, Սիսէն, Զորք Մարզպանէն, Տարսոնէն, Քիլիսէն, Ալեքսանտրէթէն, Այնթապէն, Մարաշէն, Զէյթունէն, Տիգրանակերտէն, Մալաթիայէն, Խարբերդէն, Զմչկածագէն, Արաբկիրէն, Երզնկայէն, Էրզրումէն, Եոզկաթէն, Խիզանէն, Ուրֆայէն եւ այլ շրջաններէ Կիպրոս ապաստանեցան:

Բրիտանիա, որ իր ամբողջական հակակշիռին տակ առած էր Կիպրոսը եւ անոր բնակիչներուն բրիտանական հպատակութիւն տուած էր, 1925 Մարտ 10–ի հրովարտակով կղզին հռչակեց բրիտանական գաղթավայր, եւ բարձր քոմիսէրը փոխարինուեցաւ կառավարիչով:

Կիպրոսի Ցոյները մերժեցին բրիտանական դերիչխանութիւնը եւ Ցունաստանի հետ միացում պահանջեցին. 1931–ին սկսաւ ապստամբութիւն մը, որ չարունակուեցաւ մինչեւ 1946: 1954–ին ծայր առաւ մեծ ապստամբութիւն մը. կղզիին Թուրքերը Անգլիոյ կողքին կանգնեցան: Բրիտանացիք խիստ միջոցառումներու դիմեցին եւ Կիպրոսի առաջնորդ Մակարիոս Արքեպիսկոպոսը Հնդկաց ովկիանոսի Սէյշէլ կղզիները աքսորեցին:

Հակառակ բոլոր միջոցառումներուն, Կիպրոսի Ցոյները չարունակեցին պայքարը, բայց Թուրքերուն հակայոյն դիրքին պատճառով ստիպուած հրաժարեցան Կիպրոսը Ցունաստանի կցելու գաղափարէն եւ ընդունեցան կղզիի անկախութեան գաղափարը:

ԿԻՊՐՈՍԻ ԱՆԿԱԽՈՒԹԵՆԷՆ ԵՏՔ

Երկարատեւ պայքարէ ետք, 1959 Փետրուար 19–ին, Լոնտոնի մէջ կնքուեցաւ Կիպրոսի անկախութիւնը նուիրագործող համաձայնագիրը, որմէ ետք, նոյն տարուան Դեկտեմբեր 13–ին տեղի ունեցած հանրաքուէին հիմամբ, 1960 Օգոստոս 16–ին Կիպրոս հռչակուեցաւ անկախ հանրապետութիւն, եւ Մակարիոս Արքեպիսկոպոս Կիպրոս Կիպրոսի առաջին նախագահը դարձաւ:

Կիպրոսի անկախութենէն ետք, 1963ին, դինեալ բախտումներ սկսան յոյն եւ Թուրք համայնքներուն միջեւ. ծայր առաւ քաղաքական սուր ճգնաժամ մը, որուն հետեւանքով սկսաւ հայութեան արտագաղթը, գլխաւորաբար դէպի Անգլիա, Գանատա եւ Աւստրալիա, իսկ 1962 – 1963–ին մօտաւորապէս 600 Հայեր նոր գաղթեցին Հայաստան:

Կիպրոսի քաղաքական տագնապը իր գագաթնակէտին հասաւ 1970–ական տարիներուն սկիզբը. 1974 Յուլիս 15–ին զինուորականները կղզիին Ցունաստանի միացումը կը պահանջէին. կղզիին Թուրք համայնքը պաշտպանելու պատրուակով Թրքական բանակը Յուլիս 20–ին «Աթիլլա» գործողութեամբ ներխուժեց Կիպրոս եւ Յուլիս – Օգոստոս ամիսներուն գրաւեց կղզիին հիւսիսային գօտին՝ 37·2 առ համեմատութիւնը:

Թրքական ուժեր սկսան չարդել ու տեղահանել Յոյներն ու քրիստոնեաները. ինկան հազարաւոր զոհեր եւ 180 հազար յոյն Կիպրացիներ գաղթական գարձան: Մեծ վնասներու ենթարկուեցաւ նաեւ հայ համայնքը. Թրքական ուժերու գրաւած չրջաններէն Հայերը փախան եւ այդ չրջաններու մէջ մնացած Ս. Մակարայ վանքը եւ հայկական այլ հարստութիւններ կողոպտուեցան:

Կղզիին Թուրք համայնքը 1975 Փետր. 13–ին հիւսիսային գօտիին մէջ Թրքական պահնակցային պետութիւն հռչակեց:

Այս պայմաններուն տակ մեծ թափ ստացաւ հայութեան արտագաղթը. 1970–ական տարիներու վերջաւորութեան Կիպրոսի մէջ կար մօտաւորապէս 2500 Հայ, իսկ ներկայիս Կիպրոսի հայութեան թիւը մօտաւորապէս 1500 հոգի կը դնահատուի, որոնք կը բնակին գլխաւորաբար Նիկոսիոյ, Լառնաքայի եւ Լիմասոլի մէջ:

ԴՊՐՈՑՆԵՐ, ՏՊԱՐԱՆՆԵՐ ԵՒ ՊԱՐԲԵՐԱԹԵՐԹԵՐ

Կիպրոսի մէջ կը գործեն Նիկոսիոյ Ազգային Նարեկ վարժարանը, Լառնաքայի եւ Լիմասոլի ղպրոցները՝ նախակրթարան մակարդակով, իսկ Նիկոսիոյ Մելքոնեան կրթական հաստատութիւնը, հիմնուած՝ 1924–ին, Հ. Բ. Ը. Մ.-ի հովանաւորութեան տակ գործող բարձրագոյն եւ պիչերթիկ դպրոց է, ուր կ'ուսանին տարբեր գաղութներէ աշակերտներ:

Կիպրոսի մէջ հայկական առաջին տպարանը հիմնուած է Նիկոսիոյ մէջ, 1902–ին, Վ. Քիւրքճեանի կողմէ, եւ հրատարակած քանի մը գիրքեր ու տեղեկագիրներ:

Կիւլկիոյ պարպումէն ետք Մարտիրոս Մսամիչեան Մերսինի իր տպարանը փոխադրեց Լառնաքա, ուր կարգ մը գիրքերու կողքին, հրատարակեց «Արաքս» պարբերաթերթը, որ գոյատեւեց երեք տարի:

Մանուէլ Քասունի 1925–ին Լառնաքայի մէջ հիմնեց փոքր տպարան մը, ուր հրատարակեց «Լուսաբերի» անունով մասգիր մը:

Մաքսուտ Մաքսուտեան 1927–ին Նիկոսիոյ մէջ հիմնեց տպարան, ուր հրատարակեց «Ովասիս» գրական եւ գիտական ամսաթերթը, որ սակայն միայն մէկ տարի գոյատեւեց:

Նիկոսիոյ մէջ Ս. Կէպէնճեան տպարան հիմնեց եւ հրատարակեց «Ցեներան» շաբաթաթերթը. Լառնաքայի մէջ ալ Մեսրոպ Օհանեան փոքր տպարան մը հիմնեց:

ԿԻՊՐՈՍԻ ԹԵՄԸ

Կիպրոսի թեմը հինէն ի վեր Մեծի Տանն Կիլիկիոյ կաթողիկոսութեան կապուած է. Կիպրոսի մէջ կը գործեն Նիկոսիոյ Ս. Աստուածածին եկեղեցին, որ կառուցուած է ԺԲ. դարուն, լատիններուն կողմէ եւ 1570–ին օսմանեան պետութեան կողմէ տրուած է Հայերուն. անոր կողքին կը գտնուի առաջնորդարանը. Լառնաքայի Ս. Սահակ եւ Լիմասոլի Ս. Գէորգ եկեղեցիները, իսկ Ֆամակուստայի կա-

ԱՐՑԱԽԻ ԱՐՏԱՔԻՆ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒՀԻՆ ՄԻԱՑԵԱԼ-ՆԱՀԱՆԳՆԵՐՈՒ ՄԷՋ

ԼՈՍ – ԱՆՃԼԼՍ

ՆԱԽԱՐԱՐՈՒՀԻՒՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ
ԱԶԳ· ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ

Արցախի Արտաքին նախարարուհի Նայիրա Մելքումեան, Փետր· 24–ին, այցելած է կիլիկեան Թեմի Ազգ· Առաջնորդարան եւ հանդիպում ունեցած առաջնորդ Մուշեղ Եպիսկ· Մարտիրոսեանի եւ Ազգ· Վարչութեան անդամներուն հետ: Զրոյցի ընթացքին արծարծուած են Արցախի եւ Հայաստանի Հանրապետութիւնները եւ Սփիւռքի Հայութիւնը յուզող զանազան հարցեր: Նախարարուհին իր գոհունակութիւնը յայտնած է Թեմին մէջ տարուող կրօնական, ազգային եւ կրթական աշխատանքներուն նկատմամբ: Ազգային Վարչութիւնը ճաշով մը պատուած է նախարարուհին եւ իրեն ընկերացող պատուիրակութիւնը:

*
**

ՄԱՄՈՒԼԻ ԱՍՈՒԼԻՍԸ

Կիւնտէյլի Հ·Ց·Դ «Ահարոնեան» կոմիտէութեան կեդրոնին մէջ, Փետր· 23–ին Նայիրա Մելքումեան տուած է մամուլի ասուլիս մը, որուն ընթացքին ներկայացուցած է Ղարաբաղը յուզող հիմնական հարցերը եւ Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետութեան նկրտումները ազդային այդ հարցերու կարգաւորման վերաբերեալ: Նախարարուհին նշած է որ այսօր կը պտտինք այն հանգրուանին մէջ, երբ հարցը կրնայ կարգաւորուիլ ո՛չ միայն դիւանագիտական միջոցներով, այլեւ Ղարաբաղի տնտեսական հզօրացմամբ: Ղարաբաղը այսօր ունի 150 հազար բնակչութիւն եւ եթէ յաջողի իրականացնել տնտեսական ծրագիրները, այսինքն հաստատուին աշխատատեղիները, տեղահանուածները կը վերադառնան: Եթէ Ղարաբաղի բնակչութեան թիւը աւելնայ, հոն բնակեան կենսապայմանները ստեղծուին, այդ տարածքը երբեք չի կրնար ենթարկուիլ տնտեսական ճնշումի:

Նայիրա Մելքումեան վստահեցնելով որ Ղարաբաղցիք լրջենց անկախութենէն պիտի չհրաժարին եւ անկախութեան ճանաչումը պիտի հետապնդեն մինչեւ վերջ, ըսած է· «Համոզուած ենք, որ եթէ Ղարաբաղը Ադրբեջանի հետ ուղիղ բանակցութիւնների նստի, մենք կը կարողանանք ապացուցել, որ եթէ նա չհաղրդուած է տարածաշրջանի կայունութեամբ ու տնտեսական տնտեսութեան պարպումամբ, ապա պէտք է համաձայնի, որ Ղարաբաղը միայն անկախ պետութիւն լինելու դէպքում կը կարողանայ երաշխաւորել նոյն Ադրբեջանի նաեւ թամուղերի զարգացման հեռանկարները»:

ՈՒԱՇԻՆԿԹՐՆ

Ամերիկեան իր չրջապտոյտին Լ.Ղ.Հ Արտաքին նախարար Նայիրա Մելքումեան Լոս–Անճըլըսէն անցած է Ուաշինկթըն, անկէ Պոսթըն: Ուաշինկթընի մէջ, ինչպէս այլուր, ան խօսած է Ղարաբաղի հարցին կարգաւորման իրենց պատրաստակամութեան ու նաեւ միջազգային հանրութենէն պարտադրուած պայմաններու մասին: Ըսած է թէ համաձայնութեան առաջադրուած ձեւերը պէտք է ժողովուրդներու ինքնորոշման իրաւունքին ու երկու կողմերու համար հաւասարազօր դիրքումներու վրայ հիմնուած բանակցութիւններու առընչուած ըլլային, բայց մինչեւ այսօր այդ չեղաւ պարագան: Աւելցուցած է թէ ապահովութիւնը, օրինաւորիճակը, հողային կարգաւորումները, զաղթականներու վերադարձը նիւթեր են որոնք բանակցութիւններու օրինաւոր կէտերը կրնան կազմել: Այսուհանդերձ, ասոնցմէ ոչ մէկը կրնայ որպէս նախապայման պարտադրուիլ բանակցութիւններու համար: Նման ձախորդ մօտեցում մը օրինակը նկատած է ան 1996–ի Լիզպոնի վեհաժողովը ուր Ադրբեջանի տեսակէտը ընդունուած ըլլալով, անել մը ձեւացաւ ու բանակցային ընթացքը տարի մը ոչ մէկ յառաջընթաց ունեցաւ:

Կրկնելով մնայուն խաղաղութեան հաստատման համար համաձայնութեան լուծումի մը նկատմամբ իր կառավարութեան պատրաստակամութիւնը, Ն· Մելքումեան յիշեցուցած է Նախիջեւանի նախընթացը· ըսած է թէ հայկական ու հայարնակ այդ հողամասը որ խորհրդային Ադրբեջանի յանձնուելէ եւս հայաթափ եղաւ, ապրակող նախընթաց մը կը կազմէ այն հեռանկարին ուր Ղարաբաղ կը պրկուի իր անկախութենէն ու կրկին կ'ենթարկուի Բաքուի:

Պատասխանելով հարցումներու թէ Ադրբեջան ի՞նչպէս կրնայ վերցնել Ղարաբաղի ու Հայաստանի շրջափակումը մինչ իր տարածքները կը մնան Սահմանակերտի հակակշռին տակ, եւ թէ ի՞նչպէս ադրբեջանցի զաղթականներ կրնան Ղարաբաղի իրենց դիւղերը վերադառնալ երբ վերջերս նշեցին «Ոսկալուի քանդումի օրը», Լ.Ղ.Հ Արտաքին նախարարը ըսած է թէ իր կառավարութիւնը երբեք չէ ըսած թէ չի վերադարձներ ըրած ադրբեջանական հողամասերը· անոնց դրաւումը նպատակ ունէր ադրբեջանական կողմէն Ղարաբաղի դնդակոծումին արգելք ըլլալու: Այդ պատճառով ալ ներկայի հեռանկարը այդ շրջաններուն չեզոք գօտի մը վերածել է:

Ինչ կը վերաբերի Ոսկալուի ողբերգական պատահարներուն, «տխուր պարագայ մըն է ատիկա» կ'ըսէ Ն· Մելքումեան, աւելցնելով որ ան կ'իյնայ միջազգային դործողութիւններու չրջանակին մէջ, մինչդեռ Սումգայիթի, Բաքուի հայ բնակչութեան կոտորածները ոչ մէկ առընչութիւն ունեցած են նոյն բնոյթի դործողութիւններու հետ, ուստի ոչ մէկ ձեւով կրնան արդարացուիլ:

Վերջաւորութեան նախարարուհին յայտնած է թէ Ղարաբաղի ու Ադրբեջանի միջեւ ուղղակի բանակցութիւններ պիտի չնչանակեն այս վերջինին կողմէ Ղարաբաղի անկախութեան ճանաչումը: Վրաստանն ու Աբխազիան, Ռուսաստանն ու Չէչէնիան ալ ուղղակի բանակցութիւններ կը տանին, այսուհանդերձ, ոչ մէկը ոչ ալ միւսը ճանչցած են Աբխազիոյ եւ Չէչէնիոյ անկախութիւնը:

ԶԱՅՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆԸ ԵՒ ՀԱՃԵԼԻ ԵՐԵԿՈՑԹ ՄԸ

Սէն Թ'Էթիէն («Յառաջ»)·– Փետրուար 18–ին, 13 պատանիներ, 7–էն 13 տարեկան հաւաքուած են ուրախ ու զուարթ, երգերով եւ պարերով կը տօնեն Բարեկենդանը: Այս ձեւով, ջանք կը թափուի որպէսզի անոնք կապուին հայերէնի եւ հայկական դպրոցին: Տիկին Օհաննէսեան ջանք չի խնայեր այդ ուղղութեամբ, մեծ համբերութիւն ցուցաբերելով: Տղաքն ու աղջիկները կը զուարճանան, հաճոյքով կը դիմաւորեն նախընթրիքի կարկանդակները զոր պատրաստած են հայ մայրիկները:

Տիկին Օհաննէսեան 17 տարի մանկավարժ եղած է Հալէպի Կիլիկեան վարժարանը, ապա Ֆրանսա եկած 1988–ին: Այժմ հայերէն կը դասաւանդէ Սէն Թ'Էթիէնի միւրեայ դպրոցը:

*
**

Փետրուար 28–ին հաճելի երեկոյթ մը տեղի ունեցաւ կազմակերպութեամբ Հայ Մշակութային Միութեան: Տարին անդամ մը, ճաշի մը չուրջ հաւաքուելով տեղւոյն Հայերը առիթ կ'ունենան զիրար տեսնելու, յիշատակները կը փոխանակեն անցեալի օրերէն: Մատչելի դիներով ճաշը կը հրամցնեն խումբ մը տիկիններ:

Ճաշէն ետք, երգ ու պարը ոգեւորութիւն ստեղծեցին ներկաներուն մօտ:

ՍՕՍ ՊԱՐԻՏ

ԱՍԿԷ ԱՆԿԷ

ՕՐՀՆԵԱԼ ՋՈՒՐԻՆ ՀՐԱՇՔԸ

Ռուսաստանի մէջ հերթերը ընդհանուր առմամբ անհետացած են. բայց երբեմն կը յայտնուին անոնք չատ զարմացնող պատճառներով: Այդպէս եղած է պարագան Յունուար 18 – 21, Աստուածայայտնութեան տօնին օրերուն երբ հաւատացեալները ամբողջ երկրին մէջ հերթեր կազմած են օրհնեալ Ջուր տառնալու համար: Անոնք կը հաւատան որ օրհնեալ Ջուրը հիւանդութիւնները կը բուժէ, տըկարները կը զօրացնէ ամբողջ տարուան ընթացքին, ինչպէս դրած է մոսկովեան թերթ մը: Այդ հերթերուն մէջ ոչ ոք կը մտահոգուի որ ուրիշները աւելի Ջուր կ'առնեն ու իրեն չի մնար: Հրաշք է ատիկա: Երկրորդ հրաշքը այն է որ Ջուրը չի հատներ· կը բաւէ կաթսային տակը մնացած քանի մը կաթիլին ծորակի Ջուր աւելցնել ու չարունակել բաշխումը···:

Ա Ս Կ Է Ա Ն Կ Է

ՕՐՀՆԵԱԼ ՋՈՒՐԻՆ ՀՐԱՇՔԸ

Ռուսաստանի մէջ հերթերը ընդհանուր առմամբ անհետացած են. բայց երբեմն կը յայտնուին անոնք չատ զարմացնող պատճառներով: Այդպէս եղած է պարագան Յունուար 18 – 21, Աստուածայայտնութեան տօնին օրերուն երբ հաւատացեալները ամբողջ երկրին մէջ հերթեր կազմած են օրհնեալ Ջուր տառնալու համար: Անոնք կը հաւատան որ օրհնեալ Ջուրը հիւանդութիւնները կը բուժէ, տըկարները կը զօրացնէ ամբողջ տարուան ընթացքին, ինչպէս դրած է մոսկովեան թերթ մը: Այդ հերթերուն մէջ ոչ ոք կը մտահոգուի որ ուրիշները աւելի Ջուր կ'առնեն ու իրեն չի մնար: Հրաշք է ատիկա: Երկրորդ հրաշքը այն է որ Ջուրը չի հատներ· կը բաւէ կաթսային տակը մնացած քանի մը կաթիլին ծորակի Ջուր աւելցնել ու չարունակել բաշխումը···:

չուոր Ս. Աստուածածին եկեղեցին մնացած է Թրքական գօտիին մէջ:

Ս· Մակարայ վանքը, Քիրենիա – Քարփոս լեռներուն հիւսիսը, ձորի մը լանջին, 520 մեթր բարձրութեան վրայ, կառուցած՝ մօտաւորապէս Դ·էն Զ· դարերուն, նախապէս պատկանած է զբօսավայներուն եւ յետոյ, ժե· դարէն չատ ատրճանած Հայերուն· անցեալին փոքրաթիւ միաբանութիւն մը ունեցած է· ունի ընդարձակ կալուածներ՝ բլուրներ, ձորեր, դաշտեր անտառներ, երեսուն հազար ձիթենիներ եւ եղջիւրի պուրակներ (որմէ առած կը պատրաստէին) որոնք կերկարին մինչեւ ծովեղերք: Անիկա կոդպտուեցաւ 1974–ի թրքական ներխուժումին ժամանակ:

ԱՍՊԵՏ ՄԱՆՃԻԿԵԱՆ

ԵՐԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՑ ԿԵԱՆՔԷ

ԺԹ·

– Ինծի ձանիկ կ'ըսեն, երբոր դործ մը վրաս առնեմ, կը կատարեմ, անկէ զատ ձեռքս չեկած բանին մէջ չեմ մտնար:

– Գիտեմ որ այս տեսակ դործերու համար չատ ճարպիկ ես, պատասխանեց ուսուցիչը, միայն թէ···

Բայց խօսքը չուզեց չարունակել, վախնալով որ կը վիրաւորէ զինմացինը:

– Միայն թէ ի՞նչ, հարցուց միւսը:

– Ոչի՛նչ···

– Չէ՛, լեզուիդ տակ բան մը կայ, ըսէ՛ տեսնենք ··· ես կ'ուզեմ որ անկեղծօրէն խօսինք իրարու հետ:

– Ըսել կ'ուզէի որ թերեւս հակառակորդ կողմէն խնդիրը կ'լմացուի եւ քեղի առաջարկութիւններ կ'ըլլան···

– Այսինքն դիս կը կաշառե՞ն, ըսել կ'ուզես, զոչեց ձանիկ, բարկացած ձայնով մը:

– Ո՛չ թէ կաշառել, բայց թերեւս քեզ կը համոզեն որ մէզ անցնիս այդ դործէն···

– Եւ ի փոխարէն դրամ կուտան, այնպէս չէ՞:

– Ո՛չ թէ դրամ կուտան, այլ որեւէ կերպով կը չանան քեզ դոհացնել···

– Ինծի նայէ, միւսիւ Թորդոմ, կ'երեւայ որ դուն տակաւին լմին լինչ մարդ ըլլալս չես դիտեր կոր, եւ թէեւ հարուստ չեմ, բայց սիրտ ունիմ, պարիւ ունիմ, անանկ փարայի համար իմ արժանապատուութիւնս չեմ գոհեր:

– Կը ներես, ես այդ ըսել չուղեցի:

– Ես չա՛տ ազնիկ կը հասկնամ ինչ որ ըսել ուզեցիր, բայց երբոր գործի սկըսինք, այն առեն պիտի տեսնաս ու հասկընաս լմին լինչ մարդ ըլլալս:

Ուսուցիչը զղջացած էր անխոհեմ խօսք մը բերնէն փախցուցած ըլլալուն, եւ չանաց իր գործած սխալանքը դարմանել, եւ ձանիկի սիրտը առնելէ ետքը զայն ճամբու դրաւ:

– Այս մարդը եթէ ուզէ, չատ ազնիկ կրնայ յաջողցնել, կը մտածէր, ամէն տեղ կ'ներթայ, ամէն մարդ կը ճանչնայ, եւ լեզուն ալ բերնին մէջ կը դառնայ···

Հետեւեալ առտու ուղղուեցաւ Պօղոս էֆէնտիի գրասենեակը, խնդիրը բացատրելու եւ հարկ եղած դրամը առնելու համար:

– Այս հանրագրութիւնը առնուազն 10 ոսկիի պիտի նստի, կը մտածէր, բայց առ այժմ հինգ ոսկի կ'ուզեմ Պօղոս էֆէնտիէն եւ յետոյ երբ ստորագրութիւնները հաւաքուին, վստահ եմ որ մնացած հինգ ոսկին ալ գոհունակութեամբ կը վճարէ:

Վաճառականը նոյն առտուն լաւ տրամադրութեան մէջ էր եւ չատ սիրալիր ընդունելութիւն մը ըրաւ Պր· Թորդոմին:

– Վստահ եմ որ, զոչեց, հանրագրութիւնը փերիր, ամբողջ թաղեցիներուն ստորագրութեամբ ծածկուած:

– Ո՛չ, տակաւին, կրկնեց ուսուցիչը:

– Ցիսո՞ւն···

– Կ'աշխատինք կոր, Պօղոս էֆէնտի, միայն թէ ժամանակի կարօտ է:

– Հանրագրութիւնը քովդ է՞···

– Հանրագրութիւնը քովս չէ՛ ··· ուրիշ քովն է, պատասխանեց ուսուցիչը, թաղեցիի մը տուն, որպէսզի ստորագրութիւն հաւաքէ:

– Բայց մինչեւ հիմա քանիի՞ հասաւ ստորագրութիւններու թիւը:

– Շիտակը չեմ համրած, բայց բաւական կայ ··· կարծեմ երեսունը անցած է, կմկմաց Պր· Թորդոմ, ներքնապէս ամօթ զգալով իր խօսած սուտէն:

– Երեսո՞ւն, ըսաւ Պօղոս էֆէնտի, ինչ որ է բաւական է···

– Բայց հիմա վստահ եմ որ չատ աւելի պիտի կարենանք հաւաքել, քանի մը հոգի յանձն առին աշխատելու:

– Կեցցե՛ս, ահա այսպէս գործը կը յաջողի, արդէն առջի օրէն ուրիշներու ձեռքով ընելու էիր:

– Այնպէս է, միայն թէ ուրիշներուն ձեռքով ընել տալն ալ իր անպատեհութիւնը ունի:

– Ի՞նչ անպատեհութիւն···

– Վերջապէս, ուրիշներ երբոր աշխատին, փոխարինութիւն մը կը պահանջեն···: Օրինակի համար, հիմա մէկը գտած եմ: որ բոլոր թաղը պիտի չրջի, խօսի, համոզէ, ամբողջ ժամանակը ստոր պիտի զոհէ, սակայն ատոր փոխարէն ալ բան մը կը պահանջէ կոր:

– Ի՞նչ բան, տեսնենք իր պահանջումը:

– Մեծ բան մը չէ, Պօղոս էֆէնտի, միայն թէ դժբախտաբար ես ի վիճակի չեմ վճարելու ··· եթէ դրամ ունենայի ձեղի բնաւ խօսքն անդամ չէի ըներ:

– Գիտեմ այդպէս ըլլալը, ի՞նչ պիտի տրուի ան ըսէ···

– Առ այժմ հինգ ոսկի, կմկմաց ուսուցիչը:

– Առ այ՛ժմ, զոչեց Պօղոս էֆէնտի, ի՞նչ կը նշանակէ ատիկա···

– Այսինքն գործը լմնցնելէ ետքն ալ պզտիկ վճարում մը պիտի ընենք···

– Բայց այդ գումարը չատ է՞···

– Ես ալ նոյն դիտողութիւնը ըրի, բայց յետոյ համոզուեցայ, որ չատ չէ, որովհետեւ բացառիկ ծախքեր ալ կան ըլլալիք:

– Ի՞նչ բացառիկ ծախք:

Ուսուցիչը բացատրեց ինչ որ ըսած էր ձանիկ:

– Անանկ է եա՛, հաւանութիւն յայտնեց Պօղոս էֆէնտի, միայն թէ նորէն չատ դրամ է 10 ոսկին, գործի մը համար ոըուն յաջողութեան ապահով չենք:

– Այդ մասին քնաւ կասկած մի ունենաք, հանրագրութիւնը պիտի ստորագրուի, հաւատաց Պր· Թորդոմ:

– Դուն կ'երաշխաւորե՞ս:

– Անշուշտ, ասկէ զատ ձեր տալիք դրամը պարզ փոխառութիւն մը պիտի ըլլայ:

(Շար· 121)

ՅԵՏԱՁԳՈՒԱԾ

ԲԱՆԱԽՕՍՈՒԹԻԻՆ

Պոլսոյ պատրիարքին վախճանման պատճառաւ յետաձգուած է այն բանախօսութիւնը զոր Մեսրոպ Ալբ. Մուրատեան պիտի տար Ուրբաթ Մարտ 13–ին, կազմակերպութեամբ Ս. Խաչ Դպրեվանքի եւ Հ. Բ. Ը. Միութեան, Փարիզի Ալէք Մանուկեան սրահը:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԱԽԱԳԱՀԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ԱՌԸՆՉՈՒԹԵԱՄԲ

Սիրելի հայրենակիցներ,

Ֆրանսիայում Հայաստանի Հանրապետութեան դեսպանութիւնը յայտնում է, որ ս. թ. Մարտի 16–ին կը կայանան ՀՀ նախագահի արտահերթ ընտրութիւնները:

Համաձայն ՀՀ կենտրոնական յանձնաժողովի որոշման ՀՀ նախագահի ընտրութիւնները Ֆրանսիայում գտնուող ՀՀ քաղաքացիների համար տեղի կ'ունենան Փարիզում ՀՀ դեսպանութեան շէնքում Մարտի 16–ին ժամը 8–ից մինչեւ ժամը 22:

ՀՀ նախագահին ընտրելու իրաւունք ունեն Ֆրանսիայում գտնուող ՀՀ դեսպանութեանում հաշուառման կանգնած այլ պետութեան քաղաքացիութիւն չունեցող, 18 տարին լրացած, ընտրական իրաւունք ունեցող Հայաստանի Հանրապետութեան քաղաքացիները:

Ընտրութիւններին կարող են մասնակցել նաեւ ընտրութիւնների օրը Ֆրանսիայում գտնուող ՀՀ բոլոր քաղաքացիները անկախ Ֆրանսիայում իրենց կացութեան կարգավիճակից, որոնք կարող են ներդրաւուել նախընտրական ցուցակներում մինչեւ ընտրութիւնների օրը ներառեալ:

Ընտրութիւններին խնդրում ենք ներկայանալ անձը հաստատող փաստաթուղթով (ՀՀ քաղաքացու կամ նախկին ԽՍՀՄ արտաստմանեան անձնագրեր):

Բոլոր տեղեկութիւնների համար խընդրում ենք դիմել Ֆրանսիայում ՀՀ դեսպանութիւն:

Հասցէն.–
9, rue Viète — 75017 PARIS
Հեռաձայն.–
01 – 42 – 12 – 98 – 00
01 – 42 – 12 – 98 – 02

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ՓԱՂԿԱԶԱՐԻ ՃԱՇ

Կիրակի, Ապրիլ 5, ժամը 13–ին
Ճաշարան՝
« Les Diamantaires »
60, rue La Fayette — 75009 PARIS
— M° CADET —

Վիճակահանութիւն – պեղարուեստական յայտագիր:

Մասնակցութեամբ՝
Կապարեան Նուագախումբին

Տոմսերը ապահովելու համար հեռաձայնել հետեւեալ թիւերուն՝
01 – 45 – 93 – 00 – 25
կամ՝
01 – 48 – 78 – 76 – 88

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

REPAS

Comme chaque année la Croix Bleue de Lyon Villeurbanne organise un repas le 18 Mars à 12h après la Messe de la Mi-Carème dans la salle communautaire de l'église arménienne, espace Garbis Manoukian, 40, rue d'Arménie, à Lyon 3e.

Prix du repas : 70 F.

Réservations : Tél.: 04 72 35 15 86
04 78 97 08 81

Maison de la Culture de Villeurbanne: Tél.: 04 78 93 57 43, les après-midi sauf le lundi.

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Ֆրանսահայ կապոյտ Խաչի Իսկի Տ. Սէրգիսկիւլեան մասնաճիւղը հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել կուտայ իր ընկերուհիներուն յիշատակին, կիրակի, Մարտ 15, Իսկի Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մէջ
6, avenue Bourgain, Issy-les-Moulineaux

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ԳՐԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՅԹ

նուիրուած նահատակ գրագէտ

ՌՈՒԲԷՆ ՍԵՒԱԿԻ

յիշատակին

Կը բանախօսէ հայրենի գրաքննադատ եւ արձակագիրը՝
ԱԼԵՔՍԱՆԴՐ ԹՈՓՉԵԱՆ

Կ'արտասանէ հայրենի արուեստագիտուհի՝
ԱՆԱՀԻՏ ԹՈՓՉԵԱՆ

Ուրբաթ, Մարտ 13, ժամը 20·30–ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տան մէջ
17, rue Bleue, 75009 PARIS

CYCLE DE CONFERENCES

organisé
par
LA LETTRE DE L'UGAB
et le
GIIA

Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles, 75017 Paris

Mardi 17 Mars à 21 heures

M. François THUAL,

Secrétaire Général Adjoint du groupe de l'Union Centriste du Sénat, chargé de conférences à l'Ecole Pratique des Hautes Etudes et au Collège Interarmées de Défense,

viendra évoquer avec nous :

«Le Caucase, une nouvelle poudrière?»

Le monde caspien a émergé depuis peu sur la scène internationale, en raison de l'éclatement de l'URSS et surtout de ses énormes réserves de pétrole et de gaz.

Ce nouveau *golfe* est d'orès et déjà l'objet de manœuvres géopolitiques et économiques considérables.

FRANÇOIS THUAL s'est rendu dans les pays de la zone et a rencontré les responsables politiques et économiques. Il évoquera l'histoire de ces régions, leur contexte géopolitique et les problématiques; quel développement économique connaîtront-ils? quel avenir pour l'Arménie ?

Nous vous convions donc à débattre avec lui de ces sujets complexes et passionnants, qui conditionnent le devenir de l'Arménie.

UGAB — UGAB — UGAB–

UGAB- Jeunes MARSEILLE

Soirée
UGAB-jeunes

animée par *D. J. DAVID*

le Samedi 14 Mars
à partir de 22h30

P.A.F. : 100 frs + conso
Membres: 80 frs + conso

327, Boulevard Michelet — Marseille 9e
Tél. : 04 91 22 10 45

UGAB — UGAB — UGAB–

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐՈՒՆ ՄԷՋ ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԵԱՄԲ ԲՈԼՈՐ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆՆԵՐՈՒ

ՄԵՆՔ ՊԱՀԻՒ ամբողջ տեւողութեան, Փարիզեան Շրջանի մեր եկեղեցիներուն մէջ, Ուրբաթ երեկոներ, ժամը 7–ին Հոկտեմբի՝ «խաղաղական» եւ «Հանգըստեան» ժամերգութիւնները կը կատարուին եւ աւուր պատշաճի քարոզ կը տրուի:

Հոկտեմ կը կատարուի յաջորդաբար.–
Ուրբաթ, Մարտ 13, ժ·Թ· օր Մեծի Պահոց
Իսի – Լէ – Մուլինոյի
Ս· Մարիամ Աստուածածին եկեղեցւոյ մէջ
Ուրբաթ, Մարտ 20, Ի·Զ· օր Մեծի Պահոց
Շաւիլի
Ս· Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ մէջ

*
**

ՍԷՆ–ԼՈՒ – Ս· ԳԷՈՐԳ

Ուրբաթ, Մարտ 13, ժամը 17·30–ին կը քարոզէ՝
ՎԱՉԷ Ծ· ՎՐԴ· ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ
Զորեքշաբթի, Մարտ 18, ժամը 17·30–ին կը քարոզէ՝
ՇԱՀԱՆ Ա· ՔՀՆԾ· ՏԻՏԻԵԱՆ
Միջինճի առթիւ յատուկ հիւրասիրութիւն կազմակերպուած է եկեղեցւոյ Տիկնաց Միութեան կողմէ:
Ուրբաթ Մարտ 27, ժամը 17·30–ին
Սկնթ–Մարկրիթի Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մէջ

*
**

Ս· ԹԱԴԷՈՍ – ԲԱՐԹՈՒՂԻՄԷՈՍ ՍԷՆ – ԹԱՆԹՈՒԱՆ

Ուրբաթ, Մարտ 13, ժամը 17–ին կը քարոզէ՝
ՋԱՏԻԿ ՎՐԴ· ԱԽԵՏԻՔԵԱՆ

ՊԱՀՔԻ ԱԻԱՆԴԱԿԱՆ ՃԱՇ

Փարիզի Ս· Ցովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին Տիկնանց Ցանճնախումբին կազմակերպութեամբ, Պահքի Սիրոյ Աւանդական ճաշը տեղի կ'ունենայ կիրակի, Մարտ 15–ին, յաւարտ պատարագի, Նուրհան Ֆրէնկեան սրահին մէջ,
15, rue Jean-Goujon, 75008 PARIS

Նպատակ՝ Պահեցողութեան աւանդութեան մասին եւ պատշաճ գեղարուեստական յայտագիր:

Ծախքերու մասնակցութիւն՝
Տոմսերը ապահովել հեռաձայնելով հետեւեալ թիւերուն՝
01–43–59–67–03 01–46–62–01–29
01–43–70–47–31 եւ 01–43–75–78–44

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ ՄԱՐՍԷԼ

ՏԻԿՆԱՆՑ ՑԱՆՉՆԱԽՈՒՄԲԻՆ

ՄԻՋՔԱՂԱՔ

Տարեկան Աւանդական ճաշը
Կիրակի, Մարտ 15, ժամը 12·30–ին
Պատարագէն ետք Արծրունի Ջրբաշեան սրահին մէջ
339, avenue du Prado, 13008 Marseille
Հաճեցէք ապահովել ձեր տեղերը:
Հեռաձայն.–
04–42–22–08–52 կամ 04–91–37–50–75
Մասնակցութիւն՝ 100 ֆրանք:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սուրբ Ծնունդի առթիւ, Ս. Ցովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարի հոգաբարձութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է իւղագինի հետեւեալ նուէրները.–

Պր. Սիմոն Պէրպէրեան 400, Պր. Լօրիս Մոսուիչեան 100, Պր. Անդրէ Եաիդարաչեան 300, Տէր եւ Տիկին Արսլանեան 50, Պր. Գաղիկ Ցովակիմեան 300, Տէր եւ Տիկին Վարուժ Մեհրապի, Տէր եւ Տիկին Հայկիկ Մկրթչեան 200–ական Ֆր·, Տիկին Ժոսլին Զագմագճեան 500, Տիկին Սոնիա Գուլումճեան 150, Պր· Գրիգոր Թեւանեան 500, Տէր եւ Տիկին Վարդգէս Երկանեան, Պր· Վիգէն Տէր – Ղուկասեան 200–ական Ֆր·, Տիկին Մարկրիթ Ալթունեան 100, Տիկին Սրբուհի Ճէնտէրճեան 400, Տէր եւ Տիկին Ժապ Թոմա 200, Տիկին Մարթա Թնճուկեան 100, Տիկին Ասրիէնն Թագւորեան 250, Պր· Վարդգէս Փափազեան 200, Տիկին Ա· Ճէնտգեան, Տիկին Հայկուհի Տամլամեան 300–ական Ֆր·, Տիկին Սիրարփի Փէչիմէնեան 150, Տիկին Ռոզ Զաքարեան 100, Տիկին Սոֆի Գիւլէճեան 300, Տիկին Ժանէթ Բժշկեան 200, Տէր եւ Տիկին Բիշար Ճերանեան 300, Տիկին Երուանդ Փափազեան 500, Օր. Ժապլին Տէզարմէնեան 100, Տիկին Հերմին Գեւրսոյեան 300, Տէր եւ Տիկին Վահէ Թորոսեան 1000, Պր· Ժան – Փիէռ Պիւրթէ, Այտինեան ընտանիք 200–ական Ֆրանք, Տիկին Զիթունի 500, Պր· Ալէքսանտր Զատէեան100, Տիկին Աստղ Կարապետեան 200, Տէր եւ Տիկին Լուքիկ Տէրմիրճեան, Պր· Ժապ Ցովսէփեան 100–ական Ֆրանք, Տէր եւ Տիկին Կ· Թորիկեան 50, Տիկին Գայեանէ Գաբոյեան 200, Տէր եւ Տիկին Գաբլ Գլոզէն 300 Ֆրանք, Տիկին Աթթիտա Մուրատեան 400, Պր· Գաբրիէլ Խաչիկեան 300 Ֆր·:

(Շար·)

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Դպրոցասէր Տիկնանց Վարժարանը շնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները 1997 Նոյեմբեր–Դեկտեմբեր ամիսներուն.–

Տիկին Զ· Տէմիրեան 50·000 Ֆր·, Ողբերու Օգնութեան Մարմին 25·000 Ֆր·, Տէր եւ Տիկին Քէչեճեան 5·000 Ֆր·, Տէր եւ Տիկին Պետրոսեան, Օր. Ա· Զարէճեան, Պր· Վ· Զիլինկիրեան 3·000–ական Ֆրանք, Շէն Միութիւն, Պր· Լ· Միքաճեան 2·000–ական Ֆր·, Տէր եւ Տիկին Տիրքէլեսեան Տիկին Ա· Տէմիրի մահուան առթիւ փոխան ծաղկեպսակի՝ 1·000 Ֆր·, Տէր եւ Տիկին Տիւհանեան Տիկին Տիւհանեանի մահուան առթիւ փոխան ծաղկեպսակի՝ 1·000 Ֆր·, Տէր եւ Տիկին Մատոյեան, Տէր եւ Տիկին Սինանեան, Տէր եւ Տիկին Օհանեան, Տիկին Գ· Մանուճեան, Տիկին Գ· Լամորէթթ, Տիկին Ս· Տիմիրճեան, Պր· Տ· Տէր – Յակոբեան, Պր· Ֆէրան, Մխիթարեան Սանուց Միութեան 1·000–ական Ֆրանք:

(Շար·)

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կապոյտ Խաչի Պոմոնի Նայիլի մասնաճիւղը շնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները.– Կապետ Գարաօղլանեանի մահուան քառասունքին առթիւ՝ Տէր եւ Տիկին Պէրպէրեանէ 200 Ֆր·, Գուլումեան ընտանիքին ննջեցեալներուն հոգեհանգստեան առթիւ՝ Տէր եւ Տիկին Կարօ Գուլումեանէ 1000 Ֆր·, Ծնունդի առթիւ՝ Տէր եւ Տիկին Ռոպէր Սարաճեանէ 100 Ֆր·:

L'ASSOCIATION SAINTE CROIX DE PARIS organise ses

JOURNÉES D'AMITIÉ - BAZAR DE CHARITÉ

le samedi 14 mars, de 14h à 20h
et les dimanches 15 et 22 mars, de 12h30 à 17h
dans la salle polyvalente de l'Eglise, 13, rue du Perche, Paris 3ème

- Plats cuisinés orientaux à consommer sur place ou à emporter
- Epicerie, pâtisserie, confiserie orientales
- Livres, disques, cassettes, artisanat arméniens
- Parfumerie, bijouterie, mode
- Arts ménagers

Venez avec beaucoup d'amis pour déguster et pour acheter !

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
ՄԱՐՏ 12
JEUDI
12 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՀԱՅՐԱՍՏԱՆ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԻՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1.250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1.500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում) 1.350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 19.332 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19.332

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՂԱՐԱԲԱՂԸ ՄԵՐՆ ԷՐ ՀԱՊԱ...

Նախագահական ընտրարշաւը պաշտօնական սկիզբի նախօրեակին իսկ յստակացուցաւ ազգային միութեան իրրեւ թէ ամէնէն ցանկալի նպատակին վրայ հնչած սուտերով: Թեկնածուներու արձանագրութեան թուականէն առաջ, ձայներ բարձրացան Ռ. Քոչարեանի մանկակրութեան դէմ, հիմնուած՝ Սահմանադրութեան 50–րդ յօդուածին որ ենթականերէն կը պահանջէ վերջին տասը տարին Հայաստան բնակած ըլլալ: Ճշտակ է որ իւրաքանչիւր այնքան տարբեր դիրքերէ բարձրացած այս առարկութիւնը ունի իր յստակ տրամաբանութիւնը: Մէկ կողմին համար ան կը մատնէ ընտրութեան բարձր _ թերեւս բարձրագոյն _ հաւանականութեան տէր թեկնածուն չէզոքացնելու եւ ապարդիւք մաքրելու նպատակը: Մինչ մեւներուն փորձածը ջուրը պղտորելէ անդին չի կրնար երթալ, ո՛վ գիտէ ինչի սիրոյն:

Եթէ Ռ. Քոչարեան վտանգաւոր մրցակից է Վ. Մանուկեանի համար, նոյն հանդամանքը չի կրնար զօրել միւս առարկոյներուն՝ Ս. Բաղալեանի, Դ. Շահնազարեանի, Ա. Բլէյեանի պարագային. մինչդեռ անոնք դրեթէ իրենց ընտրութեան չանքէն աւելին կը գործադրեն արշաւէն դուրս ձգելու համար «ոչ հայաստանցի» մկրտուած թեկնածուն: Այս կէտը մտածել կուտայ թէ ամէնէն աւելի այդ չանքով պէտք է բացատրուի անոնց թեկնածութիւնը: Ի վերջոյ, քանի՞ քուէի ակնկալութիւն կրնայ ունենալ անցեալին կարօտը չհարկելու մեծ կարծուած դրամագլուխով ասպարէզ իջած Բաղալեան մը, երբ այդ կարօտը յստակ հասցէ ունի պանդուածներու մօտ, Կ. Դեմիրճեանի թեկնածութենէն ի վեր: Ինչ կը վերաբերի նախորդ իշխանութեան մօտիկ շրջանակէն Դ. Շահնազարեանի ու Ա. Բլէյեանի, կարելի էր խորհիլ որ առաջինը իր անունին տակաւին կապուած որոշ ժողովրդականութիւն մը, իսկ Բ.ը՝ ամէն ապիթով իրեն ուղղուած մերժումը կ'ուզէր չուզել: Ու, այսօր, չորս ղեմքերը յանկարծ կը յայտնուին ակամայ դաշնակիցներու դիրքով երբ Ռ. Քոչարեանի դէմ պայքարին նոյն յստակարարը կը միացնէ զիրենք:

Այդ պայքարը ընտրական մթնոլորտի ընդունելի հնարք մը կրնար նկատուիլ եթէ հիմնուած չըլլար ազգային միութեան ժխտումին վրայ: Ռ. Քոչարեան հարիւր տարարաւորներու «Միացո՛ւմ, Ղարաբաղը մե՛րն է» կոչերուն տանտիրակիւն, այն դէմքն է այսօր որ կը հանդիսանայ դերադոյն այդ նպատակին մարմնացումը: Ուրիշ ի՞նչ բան կրնար խորհրդանշել միացումը, քան՝ առաջին օրէն Հայաստան ու Արցախը միացուցած անոր քաղաքական ընթացքը: Ռ. Քոչարեան 1989–ին ընտրուած էր տակաւին խորհրդային Հայաստանի Գերագոյն Խորհուրդին նախագահութեան անդամ, յետոյ 1992–ին վերաւերած Ղարաբաղի Պաշտպանութեան Ազգային Կոմիտէն, ապա 1996–ին Հ.Ղ. Հանրապետութեան նախագահ ընտրուած. պաշտօն զոր ընդհատելով վերադարձաւ երեւան, տանձնելու համար վարչապետութեան պաշտօնը, իսկ այսօր թեկնածու կը ներկայանայ նախագահութեան աթոռին:

Ի՞նչպէս հասկնալ «միացում» լոզունգին ու արարքին միջեւ կատարուած ներկայի պնդապնդութիւնը որուն չորս հեղինակներէն երեքը 1988–ի չարժումը գլխաւորողներ են: Անոնց անկեղծութեան մասին այդ օրերուն ոչ ոք իրեն կրնար ներել ամենափոքր թերահաւատութիւնն իսկ: Եւ սակայն, լրատուիւները չեն կատակեր երբ կ'ըսեն թէ մեկը յայտարարած է որ մինչեւ վերջ պիտի պայքարի «ղարաբաղցի» Ռ. Քոչարեանի «ապօրինի» թեկնածութեան դէմ, իսկ ուրիշ մը արդէն բախած է Սահմանադրական ատեանին դուռը:

Անկախութեան առաջին օրերէն միութեան, միասնութեան երազնիշով տարուած Սփիւռքը առաջին ցնցումը կրած էր «օտարերկրացի»ի սահմանումով. այսօր իշխանութեան խայծը Բ. ճեղք մըն ալ կը բանայ վիրաւոր այդ գետնին վրայ, Հայաստանցի – Ղարաբաղցի սահմանագիծով: Սահմանագիծ որ միայն կրնայ նըշանակել թէ Ղարաբաղը Հայաստան չէ եւ ոչ ալ Ղարաբաղին՝ Հայաստանցի: Բաւ քուի ըսածն ալ տակէ չատ տարբեր չէր:

Այս դառնութեան աւելցաւ Արարատի պատահարներուն պատճառած լուրջ մտահոգութիւնն ալ: Հանրահաւաքի մասնակից դէմքերուն վրայ գործուած յարձակումը կը յիշեցնէ Լ. Տէր – Պետրոսեանի իշխանութեան վերջին օրերու ահաբեկչութիւնները որոնց նպատակը վարկաբեկել, ակարացնել էր վարչապետ Ռ. Քոչարեանը: Նոյն նպատակը նչմարելի է Արարատի պատահարին եւս ալ երբ արդէն հնչած է Ռ. Քոչարեանի հասցէին առաջին ամբաստանութիւնը, մինչ յստակ է որ ան բնաւ պէտք չունի նման միջոցներու:

Ծանօթ է որ ամէն միջավայրի մէջ մըրցակցութեան, յաղթելու կիրքին առաւելագոյն լարումի շրջանն է ընտրապայքարը. այսուհանդերձ, հաւանօրէն քիչ ժողովուրդներ այսքան տխուր առիթը կ'ունենան տեսնելու որ ազգային նուիրականութիւն արժէքներ ալ չհարկելի մանրուքի կը վերածուին այդ արշաւին մէջ, տասնամեակի մը հեռաւորութենէն ճաղկելով բազմութիւններու մաքուր հաւատքը:

Եւ ըսել որ նոյն ընտրարշաւը կ'ընթանայ փոխադարձ յարգանքի, աղնիւ մրցակցութեան, արդարութեան, այլեւս քիչ մը յոգնեցնող յանկերգով. իսկ եղյթներէն անպակաս է Սփիւռքի հետ յարաբերութիւնները բարելաւելու, ամրապնդելու խոստումը...:

Ա. Թ.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՃԱԿԱՏ

«ԱՐՄԱՓՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 10 / 11)

ԱՐԱՐԱՏԻ ՄԻՋԱԴԷՊՈՎ
ՁՈՐՍ ՀՈԳԻ ՁԵՐԲԱԿԱԼՈՒԱԾ

Արարատի մէջ Վ. Մանուկեանի ընտրարշաւին տեղի ունեցած միջադէպին առընչութեամբ չորս հոգի ձերբակալուած են: Դատախազութենէն յայտնուած չէ թէ իրաւական ի՞նչ կարգավիճակով կը պահուին այդ անձերը:

*
**

ԸՆՏՐԱՊԱՅՔԱՐ

ԳԻՒՄՐիի
ՀԱՆՐԱՀԱՒԱՔՆԵՐը

Ռ. Քոչարեանէ, Պ. Հայրիկեանէ եաք ուրիշ թեկնածուներ ալ հանդիպումներ ունեցած են Գիւմրեցիներու հետ: Կ. Դեմիրճեանի ընտրողները տեղեկատուութեան սխալի մը հետեւանքով հաւաքուած են Թատերական հրապարակը ուր ելոյթ պիտի ունենար Հ. Խաչատրեան: Այդ չփոթին պատճառով Կ. Դեմիրճեանի հաւաքը ուշ սկսած է:

Մարտ 10–ին Գիւմրիի մէջ հանրահաւաք կազմակերպած է նաեւ Համայնավար Կուսակցութիւնը (ՀԿԿ): Կարէն Դեբը կ'ըսեն թէ մեկը յայտարարած է որ մինչեւ վերջ պիտի պայքարի «ղարաբաղցի» Ռ. Քոչարեանի «ապօրինի» թեկնածութեան դէմ, իսկ ուրիշ մը արդէն բախած է Սահմանադրական ատեանին դուռը:

Անկախութեան առաջին օրերէն միութեան, միասնութեան երազնիշով տարուած Սփիւռքը առաջին ցնցումը կրած էր «օտարերկրացի»ի սահմանումով. այսօր իշխանութեան խայծը Բ. ճեղք մըն ալ կը բանայ վիրաւոր այդ գետնին վրայ, Հայաստանցի – Ղարաբաղցի սահմանագիծով: Սահմանագիծ որ միայն կրնայ նըշանակել թէ Ղարաբաղը Հայաստան չէ եւ ոչ ալ Ղարաբաղին՝ Հայաստանցի: Բաւ քուի ըսածն ալ տակէ չատ տարբեր չէր:

Այս դառնութեան աւելցաւ Արարատի պատահարներուն պատճառած լուրջ մտահոգութիւնն ալ: Հանրահաւաքի մասնակից դէմքերուն վրայ գործուած յարձակումը կը յիշեցնէ Լ. Տէր – Պետրոսեանի իշխանութեան վերջին օրերու ահաբեկչութիւնները որոնց նպատակը վարկաբեկել, ակարացնել էր վարչապետ Ռ. Քոչարեանը: Նոյն նպատակը նչմարելի է Արարատի պատահարին եւս ալ երբ արդէն հնչած է Ռ. Քոչարեանի հասցէին առաջին ամբաստանութիւնը, մինչ յստակ է որ ան բնաւ պէտք չունի նման միջոցներու:

Ծանօթ է որ ամէն միջավայրի մէջ մըրցակցութեան, յաղթելու կիրքին առաւելագոյն լարումի շրջանն է ընտրապայքարը. այսուհանդերձ, հաւանօրէն քիչ ժողովուրդներ այսքան տխուր առիթը կ'ունենան տեսնելու որ ազգային նուիրականութիւն արժէքներ ալ չհարկելի մանրուքի կը վերածուին այդ արշաւին մէջ, տասնամեակի մը հեռաւորութենէն ճաղկելով բազմութիւններու մաքուր հաւատքը:

Եւ ըսել որ նոյն ընտրարշաւը կ'ընթանայ փոխադարձ յարգանքի, աղնիւ մրցակցութեան, արդարութեան, այլեւս քիչ մը յոգնեցնող յանկերգով. իսկ եղյթներէն անպակաս է Սփիւռքի հետ յարաբերութիւնները բարելաւելու, ամրապնդելու խոստումը...:

Ա. Թ.

ԿԻՐԱԿԻ, ՄԱՐՏ 15–ԻՆ

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ ՊՈԼՍՈՅ ԳԱՐԵԳԻՆ ՊԱՏԱՐԻԱՐՔԻՆ ՀՈԳԻՈՅՆ

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ԵՒՐՈՊԱՅԻ ՀԱՅՑ. ԲՈԼՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐՈՒՆ ՄԷՋ

Պոլսոյ Գարեգին Պատրիարքի վախճանման առթիւ, Կաթողիկոսական Պատուիրակ եւ Փարիզի Հայոց Առաջնորդ Գիւտ Արք. ցաւակցական նամակ մը ղրկած է Մեսրոպ Արք. Մութաֆեանի յանուն Արեւմտեան Եւրոպայի եւ ի մասնաւորի Ֆրանսայի թոլոր եկեղեցիներուն, հոգեւորականներուն, վարչական մարմիններուն եւ ժողովուրդին: Այս առթիւ կը տեղեկացնէ նաեւ որ Կիրակի, Մարտ 15–ին Արեւմտեան Եւրոպայի Հայ Առաքելական բոլոր եկեղեցիներուն մէջ ի ժամու պատարագին հոգեհանգստեան յատուկ պաշտօն պիտի կատարուի Գարեգին Պատրիարքի հոգւոյն ի յիշատակ:

միրճեանին ուղղուած բաց նամակ մը կարդացուած է. հոն կուսակցութեան նախկին պարագլուխը յատկապէս մեղադրուած է կուսակցութեան դաւաճանութեամբ եւ որակուած է քաղաքական ապստամբէզի ծուռտ: Մեղադրուած են նաեւ միւս թեկնածուները անորոշ խոստումներ կատարելու ամբաստանութեամբ: Կենտկոմի Ա. քարտուղար Ս. Բաղալեան եւ երեսփոխան Լ. Ճակոբեան իրենց ելոյթներուն մէջ որպէս գլխաւոր հարց նկատած են Հայաստանի միացումը Ռուսաստան–Բելառուս դաշինքին:

*
**

Վ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄԸ ԼՐԱԳՐՈՂՆԵՐՈՒՆ ՀԵՏ

Մարտ 10–ին, Վազգէն Մանուկեան Ժուռնալիստի Տան մէջ տեղի ունեցած հանդիպումին լրագրողներուն ներկայացուցած է իր ծրագրին հիմնական դիծերը եւ արժեւորած վերջին օրերու անցուդարձը: Արագ կերպով անդրադառնալէ եաք Մարտ 8–ին Արարատ պատահած միջադէպին, նշած է թէ զայն քարոզչութեան նիւթ պիտի չդարձնեն եւ անոր հեղինակները յայտնաբերելն ալ դիւրին պէտք է ըլլայ: Ապա խօսելով իր ծրագրին մասին, Վ. Մանուկեան ըսած է թէ ան մեծ մասով կը նմանի 1996–ին ներկայացուածին: Մտահոգութիւն յայտնած է թէ ներկայիս պետական կառոյցները կ'աշխատին յօդուտ վարչապետին, սակայն աւելցուցած է թէ յաղթելու պարագային ինք «կադրային ջարդ» չի որոճաղրեր: Անդամ մը եւս յիշած է Սեպտեմբերեան պատահարները ըսելու համար որ ժողովուրդը յաղթած էր իշխանութեան, սակայն այս վերջինը Սեպտ. 26–ին բիրտ ուժով յաղթեց ժողովուրդին ու եզրակացուցած է որ եթէ նոյնը կրկնուի նոր իշխանութիւնը եւս երկար կեանք չունենար ու երկիրն է որ կը տուժէ: Ա. ընտրաչրջանէն Ռ. Քոչարեանի եւ Կ. Դեմիրճեանի յաղթական դուրս գալուն մասին եղած կարծիքներու համար ալ նշած է թէ իրենց տուեալները բոլորովին տարբեր բան կու տան եւ այսօրուընէ յստակ կանխատեսութիւններ կատարել անկարելի է:

Վ. Մանուկեան նոյն օրը հանդիպում ունեցած է նաեւ Երեւանի Պետական Համալսարանի դասատու կազմին եւ ուսանողութեան հետ ալ: Իր ծրագրին կարեւոր կէտերէն յիշած է հարեւան Պետութիւններու հետ բարիդրացիութեան յարաբերութիւններու հաստատումը, ընկերային բեւեռացումներու վերացումը,

(Շար.ը Դ. էջ)

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

Ռ. ՏԻՒՄՈՅԻ հարցը կը չարունակէ նիւթ դառնալ մեծախներու եւ Արդարադատութեան նախարարուհի՝ Է. Կիկու դժգոհած է որ անմեղութեան հաւանական նուիրեան սկզբունքը չէ յարգուած: Միւս կողմէ, սակայն, Էլճի նախկին նախադահ _ տնօրէնը՝ Լօյիք լը Ֆլոք – Փրիժան կրկին քննութեան տակ առնուած է, այս անգամ ալ «հանրային ինչքերու չահագործման» մեղադրանքով: Ինք, ընդհանրապէս կ'ըսէ թէ լուր չունի, ոչ Տիկին Գրիմթին Տըվիէ–Ժոնքուրի վճարուած 59 միլիոն Ֆրանքէն, ոչ ալ անոր կողմէ գործածուած վարկաքարտէն: Վաճառքի մը վրայ մինչեւ 10% միջնորդէվճը սովորական բան է կ'ըսէ եւ հրահանգները կը տրբուին Էլիզէէն եւ Ելմտական նախարարութենէն: Էլճի նախկին տնօրէնը չուզեր միակ պատասխանատու նկատուիլ: Ընդհակառակը մը կայ բոլոր մեղքերը Միթերանի վրայ բեռցնելու: Միւս կողմէ, Մարտ 10–ին Ռոլան Տիւմա հիւանդանոց մտաւ Պորտօ ենթարկուելու համար աղեթափսխութեան (էռնի) գործողութեան, ինչ որ արգելք պիտի ըլլայ որ Մարտ 18–ին դատաւորին ներկայանայ: Կը ճշդուի որ այս գործողութիւնը բաւական ատեն է նախատեսուած էր:

ԱԼԺԵՐԻՈՅ ՄԷՋ նոր սպանութիւններ գործուած են Մարտ 9–ին, երկրին արեւելեան շրջանը: Զորս հոգի սպաննուած են: Այս անգամ սակայն ոստիկան մըն է որ կրակած է մաքսային պաշտօնեայի մը վրայ որ կը մերժէր գինքը յանձնել իր մեծաւորին բացակայութեան: Մաքսային պաշտօնեաներու գործադուլը անդամալոյծ ըրած է նաւահանգիստներն եւ օգակայանները: Նախագահ Զերուալ ստիպողաբար ժրնեւ մեկնած է բժշկական քննութիւններու համար, ինչ որ պատճառեցած է արաբական լիկայի ընդհանուր քարտուղարին Ալժէ այցելութեան ջնջումին: Զերուալ 56 տարեկան է եւ վերջին շրջաններուն սրտի անհանգստութիւններ ունեցած էր:

ՓԱՓՈՆի դատավարութեան անակնկալն էր, Մարտ 10–ին, Արնօ Գլարթֆելտ որ յանուն տուժող կողմին ցկեանս բանտարկութիւն չպահանջեց Փափոնի դէմ: Իր ելոյթը փակեց ըսելով. _ «Ցկեանս բանտարկութեան դատապարտել Փափոնը չի համապատասխաներ պատմական ճշմարտութեան: Տիկին եւ պարոն երդուեալներ դատապարտեցէք Մօրիս Փափոնը այն պատիժին զոր արդար կը դատէք եւ ատով իսկ, օրինակելի կը դառնայ»:

ԿԻՊՐՈՍի «Թուրք Խորհրդարանը» մերժած է Եւրոպական Միութեան հրաւէրը մասնակցելու այն բանակցութիւններուն որոնք կը վերաբերին Կիպրոսի անդամակցութեան, եւ պէտք է սկսին Մարտի վերջ: Փոթորկալից նիստէ մը եաք բանաձեւ մը քուէարկուած է որ կը մերժէ որեւէ ձեւի մասնակցութիւն:

ՍԱՆԹԻԱԿՈՅի ՄԷՋ (Չիլի) ցոյցեր եղած են Մարտ 10–ին եւ բախումներ ալ պատահած են ապահովութեան ուժերուն հետ: Ցուցարարները կը բողոքեն Փինոչէի Ծերակոյտ մտնելուն դէմ:

«ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԴԱՍԵՐԸ»

Անդրանիկ Մխրանեան ծանօթ անուն է Մոսկուայի քաղաքական շրջանակին մէջ. մինչազգային մամուլը պարբերաբար տեղ կուտայ իր կարծիքներուն, վերլուծումներուն որոնք կ'արտայայտուին նաեւ յօդուածներով: Փետրուար 25–ի «Նեզաւիսիմայա գազեթա»ին մէջ այս խորագրով ընդարձակ գրութեամբ մը ան վերլուծած է Հայաստանի մէջ իշխանութեան փոփոխութիւնը, անոր առաջնորդող զարգացումները, հոն դէր ունեցած գործօնները: Նաեւ ան կը ներկայացնէ լուծումի հեռանկարը քաղաքական այլընտրանք մը ղարաբաղի հարցին համար: Ա. Մխրանեանի ծաւալուն յօդուածը արտատպուած է Փետրուար 26–ի «Հայաստանի հանրապետութեան» մէջ:

Երկու կէտ յատկապէս ուշագրաւ է այդ գրութեան մէջ. առաջինը արժեւորումն է Լ. Տէր – Պետրոսեանի հրաժարականին, երկրորդն ալ Ադրբեջանի նաւթին գործօնը նկատի առած՝ լուծումի տարբերակը: Առաջինին մասին ան կը նկատէ եթէ արդէն ծանօթ բացատրութիւնները – ժողովուրդին հետ կապի ու հետեւաբար անկէ յուսալի գօրակցութեան բացակայութիւն, 1996–ի ընտրութեան վիճելի յաղթանակ ու ղարաբաղի համար ոչ համոզիչ լուծումի մը պնդումը, ապա վ. Սարգսեանի կողմէ երկրապահներու խումբին քաղաքական աչխուժացումը, եւայլն–, կը ծանրանայ նախագահին նոր քայլը կը նկատէ «արիաբար կայացուած որոշում» քանի որ անով կանխուեցաւ քաղաքական ճգնաժամ ու հարցը փոխադրուեցաւ սահմանադրական դաշտ: Այդ ձեւով, կ'ըսէ քաղաքագէտը, նախագահ Լ. Տէր – Պետրոսեան ապահովեց Հայաստանի մէջ իր եւ իր ընտանիքին արժանապատիւ ապրելու իրաւունքը եւ Հայաստանի քաղաքական կեանքին իր յետագայ մասնակցութիւնը:

Այս բնորոշումէն եթէ կը մատնանչէ նոյն արարքին ակար կողմն ալ: Լեւոն Տէր – Պետրոսեան Հայաստանի պատմութեան մէջ տեղ կ'ունենար ոչ միայն խիզախ, այլեւ մեծ նախագահ ու քաղաքական դէմք եթէ հրաժարականի յայտարարութեան մէջ չփոքրանար տրանջալով որ իրեն տրուած են հրաժարիլ եւ թէ պատերազմի կուսակցութիւնը յաղթած է, եւայլն: Արդարեւ, հասկնալի, այլ ոչ արդարանալի այդ դառնութիւնը անկախ Հայաստանի առաջին նախագահին պատմական դէմքին աւելի պիտի վնասէ, մանաւանդ եթէ յաջորդ իշխանութիւնը յաջողութեան հասնի առանց նոր պատերազմի ու չհրկանանայ Լ. Տէր – Պետրոսեանի բնորոշումը:

Նոյն արտայայտութեան մէջ Ա. Մխրանեան կը տեսնէ նաեւ քաղաքական ապագայ վերադարձի նպատակ մը նախկին նախագահին կողմէ որ իր հեռացումով համոզուած պէտք է ըլլայ որ կը վնասէ դինք չեզոքացնողներուն: Առաջ մէջ յօդուածագիրը կը դնէ անձնական վիրաւորանքը որ Լ. Տէր – Պետրոսեանը ենթարկեց զգացումներու, մինչդեռ միշտ փաստ առած է «իմաստուն քաղաքական դործիչ» ըլլալուն: Կ'ըսէ թէ լաւագոյն ձեւը պիտի ըլլար պարզօրէն դիմել ժողովուրդին, ըսելով որ կը հրաժարի որովհետեւ Ղարաբաղին մեծամասնութիւնը, իր խմբակին կարեւորագոյն դէմքերը, Ղարաբաղը, ընդդիմադիրները, հայ ժողովուրդին մեծ մասը, ներառեալ Սփիւռքի մէջ, չեն բաժներ իր դիրքորոշումը: Եւ քանի որ ինք ճիշդ դտնելով հանդերձ իր կեցուածքը, չի կրնար բոլորին դէմ պայքարիլ, կը հեռանայ: Կրնար աւելցնել ալ որ անհրաժեշտութեան պարագային ինք միշտ պատրաստ է ծառայելու իր հայրենիքին: Հակառակ այս մանանչումներուն որոնց կարելի չէ համաձայն չըլլալ ու անդամ մը եւս չանդրադառնալ հարկաւոր խորհրդականները չունենալու, կամ ընտրած չըլլալու Լ. Տէր – Պետրոսեանի անբախտութեան, Ա. Մխրանեան կ'ըսէ. «Հայաստանի մէջ տեղի ունեցածը դեռ երկար ժամանակ ամբողջ յետխորհրդային շրջանակին մէջ կը մնայ որպէս սահմանադրական չափանիշներու համաձայն կատարուած բարձր դեկավարութեան փոփոխման իտեալ»:

Ինչ կը վերաբերի Լ. Տէր Պետրոսեանի հրաժարականը պատրաստող գործօններուն, անոնց շարքին լուրջ տեղ տրուած է ռուսականին: «Ռուսաստանի Արտաքին գործերու նախարարութիւնը կրնայ իր հաշուին արձանագրել Լ. Տէր – Պետրոսեանի բաղաքական կործանումը» կ'ըսէ ան, բացատրելով որ Մոսկուա մեծ ճգնաժամ կը բանեցնէր անոր վրայ ընդունելու համար Մինսկի տարբերակը: Այս կէտը պատճառ է որ Ա. Մխրանեան քննադատէ Ռուսերու կեցուածքն ալ որ այս ձեւով չէր կրնար օդնել ղարաբաղին մէջ ռուսական ազդեցութեան պահպանումին:

Յօդուածին վերջին սիւնակը կ'արձագանդէ հետաքրքրութիւն առթող երկրորդ կէտը. ան Ղարաբաղի հարցին լուծումին կը վերաբերի: Հաւանական կը նկատուի յառաջիկայ բանակցութիւններուն նորերուն հետ հայկական կողմին խոտացումը: Ինք լաւատեղեակ ըլլալով հանդերձ Բաքուի նաւթին կապուած ռուսական եւ արեւմտեան հեռանկարներու եւ այդ ազդակով Ղարաբաղի որեւէ լուծում պարտադրելու համոզումին, կ'ըսէ թէ առաջնայն մէկ այլ տարբերակ կայ. ու Հայաստանի նոր իշխանութիւնները եւ ԼՂՀ–ն իրենց յետագայ քաղաքականութիւնը կրնան անոր վրայ հիմնել: Առաջին քայլը ՕԹԱՆ–ը կամ ուրիշ ուժի խումբ մը ներգրաւել է հակամարտութեան մէջ. նման պարագայի մը ոչ մէկ ռուս քաղաքական գործիչ թոյլ կուտայ որ ՕԹԱՆ–ի գօրք մտնէ Ռուսաստանի համար ռազմավարական այնքան կարեւոր նշանակութեան տէր ղրկան մը: Նաւթային գործօնն ալ որ միշտ առաջ կը քչուի, «մօտ ապագային բան չէ: Աշխարհի վրայ շատ ճաւթ կայ եւ կապիտալները ոչ միայն պէտք է արտահանել, այլ նաեւ փոխադրել»: Ու այս կէտէն կը սկսի Ղարաբաղի դերը: Ա. Մխրանեանի կարծիքով ԼՂՀ ներկայացուցիչները կրնան յայտարարել որ իրենք չեն կրնար նաւթին ապահով փոխադրութիւնը երաշխաւորել, առանց Ղարաբաղի կարգավիճակը որոշուելու, դոնէ նախնական ձեւով: Չէ՞ որ Ռուսաստան ինք իսկ ունի օրինակը թէ Չէչէնիային փոխադրուելիք նաւթին համար սերոյն տոկոսը այդ ղրջանին համար «ամէնէն արտառոց կարգավիճակներ» հնարել, եւ անոնցմով այդ հանրապետութիւնը դարձաւ անկախ. թէ՛ փաստօրէն, թէ՛ իրաւաբանօրէն:

Եթէ հայկական կողմը կարենայ նոյն դրաւարկը չահարկել, նաւթին փոխադրութեան ապահովութիւնը պայմանաւորելով ԼՂՀ–ի համար կատարելի ղիջումներով, բոլոր կողմերը կը չահին, կ'ըսէ Ա. Մխրանեան: «Ռուսաստան աջակցելով հայկական կեցուածքին, Կովկասի մէջ կը պահպանէ իր ներկայութիւնը, արեւմտեան ընկերութիւնները ապահով կերպով կը փոխադրեն Բարիւղը դէպի համաշխարհային շուկաներ ու կ'ունենան իրենց չահը, Ադրբեջան ալ կը հարստանայ ու կրնայ լուծել տնտեսական եւ ընկերային իր հարցերը: Իսկ ԼՂՀ–ն ետ կուտայ գրաւած հողերը, փոխարէն ստանալով Ադրբեջանի ու միջազգային հաւրութեան երաշխաւորութեամբ Ադրբեջանի հսկողութենէն դուրս տարածքի կարգավիճակ»:

Յատկանշական պարագայ մըն է որ Ա. Մխրանեան չատ որամտաբանական այս առաջադրութեան մէջ անկախութեան մասին չի խօսիր որպէս ԼՂՀ–ի չահը, ըսելէ եթէ թէ բոլոր կողմերը կը չահին: Պէ՞տք է ենթադրել որ խուսափած է ուղղակի այդ եզրը գործածելէ ու նախընտրած՝ «Ադրբեջանի հսկողութենէն դուրս տարածք» թացատրութիւնը որպէս համանիչ: Բայց այդ բացատրութիւնը կրնայ անհասկնալիութենէն տարբեր իմաստ ալ առանձալ ի հարկին:

Ա. Մխրանեան չի բացառեր որ Հայաստանի նոր իշխանութիւնները պարբաղեան կարգաւորումի ուրիչ քաղաքականութիւն նախընտրեն. իրեն համար աւելի կարեւոր է որ Ռուսաստան չանհանգչի կարգաւորումի իր չարաղրած տարբերակը որպէս հայկական քաղաքական նուիրեան յատուկ այլընտրանք:

ԱՐՓԻ ԹՈՒՐՈՅԵԱՆ

ԿԱՅԾԱԿ ԼԵՓԵՃԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Փետրուար 20–ին իր մահկանացուն կնքեց բանաստեղծ Կայծակ Լեփեճեան:

Կայծակ Հայրապետի Լեփեճեան ծնած է 1921–ին, Տէօրթ Եոլ: Նախակրթութիւնը ստացած է Ալեքսանտրէթի Նուպարեան վարժարանին մէջ, որ աւարտելէ ետք 1935–ին, անցած է Կիպրոս եւ իր ուսումը չարունակած Մելգոնեան կրթականի հաստատութեան մէջ:

Մելգոնեան վարժարանին մէջ աչակերտելով բանաստեղծ Վահէ Վահեանին, իր ուսուցչի քաջալերութեամբ եւ ցուցմունքներով, տակաւին պատանեկան տարիքին Կայծակ Լեփեճեան սկսած է բանաստեղծութիւններ գրելով գրաւել իր չրջապատին ուչադրութիւնը եւ արժանանալ մեծ դնահատանքի:

1942–ին, աւարտելով Մելգոնեան վարժարանը, Կայծակ Լեփեճեան վերադարձած է Ամման, ուր վարած է հայկական վարժարանի տնօրէնի պաչտօնը, նոյն ատեն դաստիարակելով հայերէն լեզու, թուաբանութիւն, Հայոց պատմութիւն եւ անգլերէն: Մանկավարժական դործունէութեան տուընթեր ան չարունակած է իր գրական գործերը, գրելով առաւելաբար քնարական բանաստեղծութիւններ:

1947–ին, Կայծակ Լեփեճեան, իր նոր կազմած ընտանիքով ներգաղթած է Հայաստան, Հայրենասիրական բուռն զգացումներով տոգորուած իր տաղանդը ի սպաս դնելու համար Հայրենիքին, այն համոզումով որ իր գրական չնորհքը պիտի կարենար արդասաւորել Հայրենի հողին վրայ, անկէ առնելով իր ներչնչումն ու աւիշը: Հայրենասէր բանաստեղծը իրեն հետ կը տանի անսիպ բանաստեղծութիւններու առաջին ժողովածուն՝ «Տաղեր սիրոյ եւ մորմոքի» խորագրով, գայն Հայրենիքին մէջ լոյս ընծայելու երազով: Սակայն, Հայաստանի մէջ ան ինքզինք դէմ յանդիման կը գտնէ գրական չրջանակներու անբարեացակամ վերաբերմունքին, խորունկ յուսախաբութեան մատնուելով: Այդ վերաբերմունքի խորունկ վէրք կը բանար զգայուն բանաստեղծի սրտին մէջ. վէրք մը՝ որ երբեք չբուժուեցաւ, քանի որ մարդիկ հրկիզած էին իր երազներուն, մեծ հայրենասիրութեան, երջանիկ ապագային եւ վարդագոյն հեռանկարներուն տանող վերջին կամուրջները:

Կայծակ Լեփեճեան Հայաստան ապրած տարիներուն վարած է գրադարանի վարիչի պաչտօն: Չնորհիւ իր անկեղծ, մաքուր խառնուածքին ան 10 տարի ընտրուած ու վերընտրուած է քաղաքապետարանի երեսփոխան եւ իբրեւ արդարամիտ նկարադրի տէր անճնաւորութիւն, օգտակար հանդիսացած է զինք ընտրողներուն եւ իր ապրած թաղամասի բնակչութեան: Սիրուած էր ու յարգուած մեծին ու փոքրին, մտաւորականին եւ բանուորին, բոլորին կողմէ: Արդար վաստակով եւ աքնաչան աչխատանքով յաջողեցաւ իր չորս զաւակներուն տալ լաւագոյն եւ բարձրագոյն ուսումն ու կրթութիւնը:

Իր բանաստեղծութիւնները առանձին հատորով մը հրատարակելու ուղղութեամբ իր փայփայած երազը իրականութիւն կը դառնար, երբ բանաստեղծին մերեմնի ուսուցիչը Վահէ Վահեան, Հայաստան այցելելով իրազեկ կը դառնար չնորհալի իր աչակերտին կրած ցաւին, գրական չրջանակներու կամայականութիւններուն հետեւանքով: Վահէ Վահեան հաւաքածոն իրեն հետ տանելով Պէյրութ, երեք ամիս ետք կը հրատարակէ գայն, 1980ին: Կ. Լեփեճեանի բանաստեղծութիւններու անդրանիկ հատորին մասին դրուատանքի չերմ խօսքերով կ'արտայայտուին Պերճ Զէյթունցեան, Ռազմիկ Դաւոյեան եւ Գէորգ Հատիտեան: Հատորը կ'արժանանայ Թէքէեան Մշակութային Միութեան Հայկաչէն Ուզունեան գրական մրցանակին: Այս իրականութենէն ոգեւորուած, Կայծակ Լեփեճեան նոր թափով կը լծուի գրական ստեղծագործական աչխատանքի, գրելով քնարական նորանոր դողդոջուն բանաստեղծութիւններ, որոնք լոյս կը տեսնեն առանձին հատորով՝ «Տաղարան» խորագրով, 1987–ին, Երեւանի մէջ:

1988–ին, Կայծակ Լեփեճեան իր կնոջ Արփինէի հետ կը վերադառնայ Լոս–Անճելըս, միանալու համար իր զաւակներուն: Լոս – Անճելըսի մէջ եւս ան կը չարունակէ ստեղծագործել: Բուռն փափաք ունէր իր անցեալի գործերը եւ 1988–էն ետք Ամերիկայի մէջ գրած բանաստեղծութիւնները հրատարակելու ամբողջական հատորով մը: Այդ փափաքը իրականութիւն դարձաւ չնորհիւ Հ. Բ. Ը. Միութեան Ալեք Մանուկեան հիմնադրամին, երբ 1991–ին հրատարակուեցաւ իր «Քնարական մտորումներ» խորագրով ստուար հատորը: Նոյն տարին լոյս տեսաւ նաեւ Կայծակ Լեփեճեանի «Անթուակիր Օրագրութիւն» խորագրով պատմուածքներու առանձին հատորը, զոր հեղինակը ձօնած է իր սիրելի ընկերոջ՝ հանգուցեալ ծանօթ նկարիչ Յակոբ Յակոբեանին: «Քնարական Մտորումներ» գիրքը, 1993 թուականին արժանացաւ ԹՄՄ Հայկազեան Ուզունեան գրական մրցանակին: Մրցանակը հեղինակին յանձնուեցաւ մասնաւոր հանդիսութեամբ մը, որուն ընթացքին ներկուն մտաւորական ելոյթներ Ազատեան մեծ դնահատանքով արտայայտուեցաւ Կայծակ Լեփեճեանի բանաստեղծական արուեստին մասին:

Ամուսինի իր ընտանիքին, չրջապատին, ընկերներուն եւ բարեկամներուն սէր բաչխած, օրինակելի ամուսին, հայր, մեծ հայր դարձած, փնտռուած ու սիրելի ընկեր, բարեկամ եղած մարդու մը, եւ այս բոլորի կողքին ճշմարիտ բանաստեղծի մըն է որ հրաժեչտ կուտանք այսօր: Բանաստեղծ մը՝ որ փիլիսոփայական խորքով, բանաստեղծական զգայարանքով եւ հայրենասիրական ջերմ չունչով գրուած իր քերթուածներով, այլ մանաւանդ սիրային տաղերգութիւններով իր յատուկ տեղը կը գրաւէ հայ քերականութեան անդաստանին մէջ:

Վստահ ենք, որ Կայծակ Լեփեճեանի հոգին այս պահուն մեզի հետ է եւ եթէ լեզու ունենար, իր իսկ բառերով մեզի պիտի ըսէր.

Ես սիրեցի ձե՛զ, մարդիկ, մինչեւ իմ շունչը յետին...

Եւ ձեզ համար ուիիրուիլ ես ուխտեցի, ուխտեցի...

Անուրջն անցաւ ... ու մնաց լոկ այս տրտում մեղեդին...

Մարգարիտէն աստղափայլ՝ որպէս ցոլիմ մի խեցի...

Յարգանք՝ իր յիչատակին:

ՀՐԱՆԴ Ա.ՃԷՄԵԱՆ

Կլենտէյլ

ԸՆԹԵՐՑԱՍԷՐ

ԷԼԻԶԱՓԷԹ ՇԱՀՎԵՐՏԵԱՆ

Դաչնակահարուհի Էլիզապէթ Շահվերտեան, Մոսկուայի Ցիլհարմոնիի սոլիստ, միջազգային մրցումի Ա. մրցանակ Հռոմի մէջ 1995–ին. «Փիանօ – Փոր – Ռուայ»ի չարքին համերգ մը կուտայ Ուրբաթ, Մարտ 13, ժամը 20·30–ին *Eglise Saint Marcel*, 24, rue P. Nicole, Paris 5.

*
**

ԿԱՐԻՆ ԳԷՈՐԳԵԱՆ ՀԵՐՄԻՆԷ ԵՐԻՑԵԱՆ

Մարտ 15–ին, ժամը 19–ին, Փարիզի չուէտական եկեղեցիին մէջ
9, rue Médéric, Paris 17
Կարին Գէորգեան եւ Հերմինէ Երիցեան համերգ մը կուտան:

Կարին Գէորգեան չորս տարի է Շուէտ կ'ապրի, երաժչտական (դաչնակ) իր ուսումը կատարած է նախ իր ծննդավայրը՝ Հայաստան, ապա Շուէտի մէջ պատ է մեծ յաջողութիւն: Տեղւոյն «Նոր հորիզոն» պարբերականը դրուատալից տողերով արտայայտուած է իր տաղանդին մասին:

Արփինէի հետ կը վերադառնայ Լոս – Անճելըս, միանալու համար իր զաւակներուն: Լոս – Անճելըսի մէջ եւս ան կը չարունակէ ստեղծագործել: Բուռն փափաք ունէր իր անցեալի գործերը եւ 1988–էն ետք Ամերիկայի մէջ գրած բանաստեղծութիւնները հրատարակելու ամբողջական հատորով մը: Այդ փափաքը իրականութիւն դարձաւ չնորհիւ Հ. Բ. Ը. Միութեան Ալեք Մանուկեան հիմնադրամին, երբ 1991–ին հրատարակուեցաւ իր «Քնարական մտորումներ» խորագրով ստուար հատորը: Նոյն տարին լոյս տեսաւ նաեւ Կայծակ Լեփեճեանի «Անթուակիր Օրագրութիւն» խորագրով պատմուածքներու առանձին հատորը, զոր հեղինակը ձօնած է իր սիրելի ընկերոջ՝ հանգուցեալ ծանօթ նկարիչ Յակոբ Յակոբեանին: «Քնարական Մտորումներ» գիրքը, 1993 թուականին արժանացաւ ԹՄՄ Հայկազեան Ուզունեան գրական մրցանակին: Մրցանակը հեղինակին յանձնուեցաւ մասնաւոր հանդիսութեամբ մը, որուն ընթացքին ներկուն մտաւորական ելոյթներ Ազատեան մեծ դնահատանքով արտայայտուեցաւ Կայծակ Լեփեճեանի բանաստեղծական արուեստին մասին:

Ամուսինի իր ընտանիքին, չրջապատին, ընկերներուն եւ բարեկամներուն սէր բաչխած, օրինակելի ամուսին, հայր, մեծ հայր դարձած, փնտռուած ու սիրելի ընկեր, բարեկամ եղած մարդու մը, եւ այս բոլորի կողքին ճշմարիտ բանաստեղծի մըն է որ հրաժեչտ կուտանք այսօր: Բանաստեղծ մը՝ որ փիլիսոփայական խորքով, բանաստեղծական զգայարանքով եւ հայրենասիրական ջերմ չունչով գրուած իր քերթուածներով, այլ մանաւանդ սիրային տաղերգութիւններով իր յատուկ տեղը կը գրաւէ հայ քերականութեան անդաստանին մէջ:

Վստահ ենք, որ Կայծակ Լեփեճեանի հոգին այս պահուն մեզի հետ է եւ եթէ լեզու ունենար, իր իսկ բառերով մեզի պիտի ըսէր.

Ես սիրեցի ձե՛զ, մարդիկ, մինչեւ իմ շունչը յետին...

Եւ ձեզ համար ուիիրուիլ ես ուխտեցի, ուխտեցի...

Անուրջն անցաւ ... ու մնաց լոկ այս տրտում մեղեդին...

Մարգարիտէն աստղափայլ՝ որպէս ցոլիմ մի խեցի...

Յարգանք՝ իր յիչատակին:

ՀՐԱՆԴ Ա.ՃԷՄԵԱՆ

Կլենտէյլ

ՊԱՐԳԵՒԱՏՐՈՒՄ ՅԱՉԻԿ ԵԼԻՄԱՉԵԱՆԻ

Պր. Յաչիկ Ելմազեան Մարտ 1, կիրակի, Ռոնեպղ (Նաբսէյլէն 50 քիլոմեթր հեռաւորութեամբ) քաղաքի մէջ ստացաւ «բոլորանուէր նուիրում»ի (dévouement universel) չքանչանը:

Աւելի քան 30 տարուան գոյատեւում ունեցող «Comité de Provence» մարզասիրական, բարեգործական միութիւնը, համաշխարհային չափանիշներով կը գնահատէ եւ կը վարձատրէ այն անձերը որոնք ունեցած են նուիրական աշխատանք որեւէ մարզի մէջ, զոհոնք պարզեւատրելով փուլ առ փուլ արծաթ, ոսկեզօծ եւ ոսկի չքանչաններով: Ճանի մը տարի առաջ նոյն ոսկեայ չքանչանին արժանացած էր Շարլ Ազնաւուր: Իսկ այս տարի Յաչիկ Ելմազեանէն զատ կար երկրորդ Հայ մը, էքս – ան – Փրովանսէն Տէր եւ Տիկին Արսանեան՝ ստացան արծաթեայ չքանչան, անդամ ըլլալով ՖԻՖԱ–յի յօժարակամ կը տրամադրեն իրենց պանդոկ եւ ճաշարանը բոլոր Ֆութպոլիստներու, հոգալով նաեւ կարօտեալներու մարզական տարազները:

Այդ կիրակի առաւօտ ժամը՝ 10·30–ին քաղաքի մշակութային սրահը ամբողջութեամբ լեցուած էր կազմակերպիչ միութեան անդամներով: Բեմին վրայ տեղ գտած էին վարչական անդամներու կողքին տեղացոյն քաղաքապետը եւ կցորդը: Իսկ սրահին մէջ ուշադրաւ էր ներկայութիւնը Մարսէյլի Սահակ – Մեսրոպ եւ Նիսի Սայաթ – Նովա երգչախումբի անդամներէն կազմուած 50–ի չուրջ հայկական խումբի մը, դիւանագիտական հարաւային Ֆրանսայի Հայրապետական Պատուիրակի Փոխանորդ՝ Տարօն Եպիսկոպոս Ձէրէճեանի: Նեղկայ էին նաեւ Ս. Թարգմանչաց Մայր Եկեղեցւոյ վարչութեան ատենապետ՝ Պր. Պանոիկեան եւ քանի մը վարչականներ:

«Գոմիթէ ու Փրովանս»ի ատենապետ Պր. Ֆրանսուա Թիւրփէնի բացման խօսքին յաջորդեց միութեան տարեկան աշխատանքներու տեղեկատուութիւնը եւ ապա չքանչաններու տուչութիւնը, եւ կարգացուեցաւ պարգեւառուներու տած գործունէութիւնը:

Նախ բաժնուեցաւ արծաթեայ չքանչանները, ապա ոսկեզօծ՝ եւ երբ այս շարքին մէջ բեմ հրաւիրուեցաւ Պր. Յ. Ելմազեան Միութեան ատենապետը յայտնեց թէ Պր. Ելմազեան արժանի ըլլալով հանդերձ ոսկէ չքանչանի իրենց կանոնագրէն դուրս է առաջին հերթին իսկ պարզեւատրել ոսկիով:

Երբ կը նկարագրուէին Յ. Ելմազեանի գործունէութիւնները, բեմին վրայ կախուած միութեան խորհրդանիշը եղող հրա–կայ պատառին վրայի 'դրութիւնը ուշադրութիւնս գրաւեց՝ – բարձրանալ եւ ծառայել–, ինչ որ նոյնութեամբ կը պատկերացնէր իր պարապմունքը:

Յաչիկ Ելմազեան նախ ծառայած է իր ծննդավայրը եղող Պոլոյ մէջ կապուելով եւ ղեկավարելով իր առաջին երգչախումբը, յետոյ երաժշտական ուսումը չարունակելու համար անցած Գերմանիա, հոն եւս հիմնելով եւ ղեկավարելով թէ՛ երգչախումբ, թէ՛ նուագախումբեր, հուսկ հաստատուած է Մարսէյլ: Ո՞վ չի ճանչնար Մարսէյլի Ս. Թարգմանչաց Մայր Եկեղեցւոյ Սահակ – Մեսրոպ երգչախումբը որու համբաւը տարածուած է Ֆրանսայէն ալ անդին, բայց արդեօ՞ք Նիսի Սայաթ – Նովա երգչախումբի անդամները իրենց կոմմէն եւս պարզեւատրեցին Պր. Ելմազեանը: Նուէրին կցուած դեղեցիկ տոզերուն մէջ անոնք նորանոր յաջողութիւն կը մաղթէին իրենց ղեկավարին, իրենք զիրենք դասելով փուչերու կոյտ մը կարծին, բայց խոստանալով՝ մօտ ապագային դառնալ վարդեր, յղելու համար նորելուկ փուչերը:

Նկատի առնելով թէ Պր. Ելմազեան ոչ միայն կը տօրվեցնէ երգը այլեւ երգի ճամբով կը փոխանցէ Հայ լեզուն ու մշակոյթը, որքան որ ուրախութիւն ու պարծանք պատճառէ նոյնքան զարմանալի կը թուի մեզի իր գնահատուիլը եւ պարգեւատրուիլը միայն օտար չրջանակներէ ներս: Ե՞րբ պիտի գիտնանք մենք ալ մեր արժէքներուն տէր կանգնիլ:

ԱՆԻ ՅՈՎՍԷՓԵԱՆ

PUBLICATIONS REÇUES

REVUE DU MONDE ARMENIEN MODERNE ET CONTEMPORAIN
tome 3
1997
publié avec le concours du Centre National du Livre
SOCIETE DES ETUDES ARMENIENNES
Paris.

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ

ՀԱՅԿ. ԿԵԱՆՔԸ ԼՈՍ–ԱՆՃԼԷՍԻ ՄԷՋ

ԱՐՑԱԽԻՆ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ԴԱՅԼԱՐՇԱԽ – ՓԱՌԱՏՕՆ

Կիրակի, Մարտ 1–ին, առաւօտեան ժամը 9–էն կէսօրէ ետք ժամը 5–ը, տեղի ունեցած է քայլարշաւ եւ մշակութային փառատօն մը, նուիրուած Արցախի ազատագրութեան պայքարի 10–ամեակին: Առաւօտեան ժամը 9–ին, Կլէնտէյլի Վէրտիւկօ փարքին մէջ հաւաքուած երկու հազար Հայերու ներկայութեան տեղի ունեցած է դրօշակի արարողութիւն, մասնակցութեամբ Հ. Մ. Ը. Մ.–ի փողերախումբին: Յանուն կազմակերպիչ յանձնախումբին բացման խօսք արտասանած է Լիլիթ Բաղդասարեան: Ժամը 10–ին, երկու հազար հոգիի մասնակցութեամբ սկսած է քայլարշաւը, մօտ երկու ժամ տեւողութեամբ: Ապա, Վէրտիւկօ փարքին մէջ, հազարաւոր Հայերու ներկայութեան դործադրուած է գեղարուեստական ճոխ յայտագիր մը, բաղկացած երգ ու երաժշտութենէ, արտասանութիւններէ, երգչախումբերու եւ պարախումբերու ելոյթներէ: Խօսք առած են Արցախի բանակի սպայ Արթուր Մոսիեան, ազատամարտիկ Հրանդ Թումասեան, որ 1992–ին Սրխաւենդի ճակատին վրայ ծոծրակէն վիրաւորուելով անդամալոյծ է եւ բուժուելու նպատակով Լոս – Անճըլըս կը գըտնուի, ինչպէս նաեւ Գալիֆորնիոյ նահանգի խորհրդարանական Սքոթ Ուայլտըն: Փառատօնի ընթացքին, ընդառաջելով Հ·Օ·Մ·–ի կոչին 300 հոգի արիւն տուած է:

*
**

ՂԵՒՈՆԴԵԱՆՑ ՔԱՀԱՆԱՅԻՑ ՏՕՆԸ

Օրհնճ Քառնթիի Ս. Քառանիշ Մանկանց Եկեղեցւոյ մէջ, Փետրուար 17–ին, տեղի ունեցած է առաւօտեան ժամերգութիւն, Ս. Ղեւոնդեանց քահանայից տօնին առիթով, մասնակցութեամբ թեմին հոգեւորական դասուն: Յաւարտ ժամերգութեանց տեղի ունեցած է կրօնական ժողով, դասախօսութիւն եւ պատկերացում: Առաջնորդ Մուշեղ Եպիսկոպոս Մարտիրոսեանի կարգադրութեամբ Պետրոս Հաճեան դեկուցումով մը տուած է Գալիֆորնիոյ բանաեռուն մէջ գտնուող հայ բանտարկեալներու վիճակին մասին: Պարզուած է որ միայն Լոս – Անճըլըսի քաղաքամէջի բանտին մէջ չուրջ 300 հայ բանտարկեալներ կան: Որոշուած է, ամսական դրութեամբ, քահանայ մը ղրկել բանտերը բանտարկեալները մխիթարելու համար: Դասախօսութիւն մը տուած է Վիրգէն Քահանայ Վասիլեան տիեզերական երեք ժողովներու մասին: Երեկոյեան ժամը 7–ին պատարագած եւ քարոզած է Մուշեղ Եպիսկոպոս Մարտիրոսեան: Ապա, յարակից «Ղուկասեան» սրահին մէջ տեղի ունեցած է հիւրասիրութիւն մը:

*
**

ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԳՈՀԱՐԱՆԱԿԱՆ ՄԱՂԹԱՆՔ

Կիլիկեան Թեմի բոլոր եկեղեցիներուն մէջ, Փետրուար 22–ին, տեղի ունեցած է հանրապետական գոհարանական մաղթանք եւ դրօշի օրհնութիւն: Հոլիվուտի Ս. Կարապետ Եկեղեցւոյ մէջ արարողութեան ներկայ եղած են Արցախի Արտաքին նախարարուհի Նարիր Մելքումեան եւ իրեն ընկերացող պատուիրակութիւնը: Քարոզած է առաջնորդ Մուշեղ Եպիսկոպոս Մարտիրոսեան:

*
**

ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ՝ ՀԱՅՑ· ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ՊԱՏԱՐԱԳԸ ՆԻԿԻՈՅ ՇՈՒՐՋ

Կլէնտէյլի Ս. Աստուածածին Եկեղեցւոյ մէջ, Փետրուար 11–ին, տեղի ունեցած է դասախօսութիւն մը՝ «Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ Պատարագը» նիւթին չուրջ: Բացումը կատարելով Մուշեղ Եպիսկոպոս Մարտիրոսեան, դնահատելով կրօնական դասախօսութիւններու չարքի կազմակերպումը եկեղեցիներու մէջ, նշած է թէ «այս դասախօսութիւնները իրենց կրօնա – դասախարակչական խորքով կը հարստացնեն մեր հոգեւոր կեանքը, որուն կարիքն ունի իւրաքանչիւր Հայ»: Դասախօսը՝ Կարօ Պետրոսեան, ընդարձակ տեղեկութիւններ տուած է հայկական պատարագի ծագման, դարերու ընթացքին անոր զարգացման եւ ճոխացման մասին, կեդրոնանալով պատարագի իմաստին եւ բովանդակութեան վրայ: Փակման խօսքը արտասանած է Դրիդոր Վրդ· Զիլֆիճեան: Հուսկ՝ եկեղեցւոյ սրահին մէջ կատարուած է հիւրասիրութիւն:

*
**

ՀՀ ԳԼԽԱՒՈՐ ՀԻՒՊԱՏՈՍԻՆ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄԸ Հ·Յ·Դ· ԿԵՆՏՐ· ԿՈՄԻՏԷԻ ՀԵՏ

Հայաստանի Լոս – Անճըլըսի պատուոր հիւպատոս Արմէն Մելքոնեան, Փետր· 20–ին, այցելած է Հ· Յ· Դ· Արեւմտեան Ամերիկայի Կեդր· Կոմիտէի կեդրոնատեղին եւ հանդիպում ունեցած Կ· Կ·–ի անդամներուն հետ: Զրոյցի ընթացքին չեշտուած է հայ քաղաքական նոր իրականութեան լոյսին տակ ազգային միասնականութեան կարեւորութիւնը եւ այդ ուղղութեամբ դործնական քայլերու անհրաժեշտութիւնը:

ԼՐԱՏՈՒ

ԵՐԱՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԱՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՑ ԿԵԱՆՔԷՆ

ԺԹ.

– Ինչպէ՞ս...

– Այդ դումարը ես ձեզի պիտի վերադարձնեմ, մաս առ մաս, երբոր պաշտօնս սկսիմ ձեր քով: Օրինակի համար ամսականիս քառորդը առոր կը յատկացնենք:

– Աղիկա դիւրին է, միայն թէ գործը յաջողէր:

Եւ վաճառականը քով դրուած դրամարկղը բացաւ եւ հինդ ոսկինոց պանքնոթ մը առաւ ուսուցչին:

– Նայէ որ գործը հաստատ հիման վրայ դնես, խրատեց, ես քու տեղդ ըլլամ ամբողջ դրամը այդ մարդուն ձեռքը չեմ յանձներ ... առ այժմ ոսկի մը կուտամ, թող 10 – 20 առորդրութիւն հաւաքէ, անկէ ետքը դարձեալ ոսկի մը կ'առնէ:

– Կը ջանամ ձեր ըսածին պէս ընել, պատասխանեց ուսուցիչը:

– Քանի՞ օրէն կը խոստանայ կոր գործը լմնցնելու:

– Առ առաւելն տասը օրէն:

– Եթէ երկու չաթաթը անցնի՝ ալ բանի մը օղուտ չընես:

– Ես գլխուն վրայ պիտի հսկեմ:

– Երթաս բարով ուրեմն:

Ուսուցիչը մեկնեցաւ գոհ եւ զուարթ: Չէր կարծեր որ այսքան դիւրաւ վաճառականը դրամները պիտի համբէր:

– Հիմա պիտի կրնամ բաց ճակատով երթալ եւ ձանիկի հետ բանակցիլ, կը մտածէր:

Պանքնոթը մէճիտի վերածեց եւ չիտակ իր թաղը վերադարձաւ կէսօրէն առաջ:

Ձանիկի հետ ժամադրութիւնը իրիկունն էր, հետեւաբար տակաւին չատ ժամանակ ունէր:

Դուրս ելաւ բարեկամի մը հանդիպելու յոյսով:

Եւ ահա ընկերը Սուսերեանցը իր դէմը ելաւ: Իրենց բաժանումէն ի վեր առաջին անգամն էր որ կը տեսնէր զայն: Մինչեւ այն տեղն երկուքն ալ խուսափած էին իրարու հանդիպելէ:

– Բարե՛ւ Պր. Թորգոմ, ըսաւ Սուսերեանց առաջին անգամ ինք մօտենալով ուսուցիչին:

– Աստուծու բարին, պատասխանեց միւսը չոր չեչտով մը, զոր ջանաց կարելի եղածին չափ թշնամական ընել:

– Ո՞ւր ես, չես երեւար, ըսաւ Սուսերեանց:

– Միշտ հոս եմ, միայն թէ այս միջոցին չափազանց զբաղած եմ:

– Ի՞նչ զբաղում, գործ գտա՞ր:

–Ոչինչ ... մէկ քանի պաշտօններ առաջարկած են ինծի, անոնց մասին ընտրութիւն մը պիտի ընեմ, տակաւին չկըրցայ որոշում մը տալ:

– Ուրեմն լաւ պատահեցանք իրարու, ըսաւ Սուսերեանց, ես ալ միշտ պաշտօն մը կ'ուզէի առաջարկել ձեզի:

– Ինծի՞, պաշտօն, գոչեց Թորգոմ:

– Այո՛, ինչո՞ւ այդքան կը զարմանաս:

– Չեմ կրնար հասկնալ թէ ի՞նչ տեսակ պաշտօն կ'առաջարկես:

– Վարժարանի մէջ պաշտօն...

–Ինծի պէտք չէ պաշտօնը, պատասխանեց վսեմ չեչտով մը:

– Պր. Թորգոմ, իրարունք չունիք այսպիսի առաջարկութեան մը այդ տեսակ պատասխան տալու, ըսաւ Սուսերեանց:

– Ես հիմա ուսուցչական ասպարէզը թողած եմ:

– Ինչո՞վ կը զբաղիս կոր ուրեմն...

– Առեւտրական ասպարէզը ընդունելի:

– Կը չնորհաւորեմ, բայց միանդամայն կը դատապարտեմ:

– Ինչո՞ւ համար:

– Որովհետեւ դաղափարական ասպարէզ մը չէ:

– Այդ տեսակ խօսքերէն խոբուեցանք, պատասխանեց Թորգոմ դառնացած չեչտով մը:

– Բայց եթէ իրաւունէ հրաժարած ես ուսուցչական ասպարէզէն՝ ուրեմն ինչո՞ւ կ'աշխատիս հին պաշտօնդ ձեռք ձգելու...

– Ե՞ս, գոչեց Թորգոմ զարմացած դէմքով մը:

– Այո՛, դո՛ւն, ըսաւ Սուսերեանց:

– Կը սխալիս, չբաչաբ կը սխալիս...

– Հապա հանրագրութի՞ւնը...

– Այդ տարբեր բան, ես առոր մէջ բաժին չունիմ, թաղեցի համակիրներս ամանկ բան մը կ'ընեն կոր, բնական է որ չեմ կրնար արգիլել:

Սուսերեանց թեթեւասաւտ դէմքով մը ժպտեցաւ: Յետոյ ըսաւ.

– Պարապ խօսքերը թողունք եւ լրջօրէն խօսինք... երկու չաթաթէն վարժարանը պիտի բացուի բոլորովին բարեփոխուած ծրագիրով մը: Դասատուները պիտի աւելնան եւ միեւնոյն ատեն ուսուցիչներու թիւն ալ պիտի աւելնայ ... ինչպէս նաեւ վարժարանին պիւտճէն, որ դրեթէ կրկնապատկուած է:

– Շատ լաւ, չատ ուրախ եմ:

– Ներկայ Թաղական Խորհուրդը մեծ եռանդ ցոյց կուտայ դպրոցին համար եւ յանձն առած է ամէն զոհողութիւն ընելու:

–Կրնայ ըլլալ, բայց բոլոր առանք պիս չեն հետաքրքրեր:

– Ընդհակառակն պէտք է որ հետաքրքրուիս ... մնայուն կառավարիչի մը պէտք ունինք, որ միանդամայն վարի դասարաններուն մէկ քանի դասեր ալ տայ ... չաբաթը 12 ժամ միայն:

– Թեկնածուներ չատ ըլլալու են այդ պաշտօնին համար:

– Այս կառավարիչը պիտի ստանայ ամսական եօթը ոսկի, չարունակեց Սուսերեանց:

(Շար· 122)

Տէր եւ Տիկին Լեւոն Պաղտասարեան եւ զաւակները,

Տէր եւ Տիկին Ալեքսան Պալըզճեան եւ զաւակները,

Այրի Տիկին Սեդա Ազըլեան եւ զաւակները,

Այրի Տիկին Իրմա Ազըլեան եւ զաւակները,

Տէր եւ Տիկին Մխիթար Գուրամճեան եւ ընտանեկան բոլոր պարագաները

սրտի խոր ցաւով կը ծանուցանեն իրենց հօր, մեծ – հօր եւ ազգականին՝

ԹԱԳՒՈՐ ՊԱԼԸԳՃԵԱՆ-Ի

(Ծնեալ՝ 1913–ին)

մահը որ պատահեցաւ Մարտ 9–ին:

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի Հինգշաբթի, Մարտ 12, ժամը 10–ին Փարիզի Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ եկեղեցին՝

15, rue Jean-Goujon, 75008 PARIS

ուրկէ մարմինը կը փոխադրուի Պանեէօ – Փարիզիէնի գերեզմանատունը:

Մահազդ չստացողներէն կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել:

Յաւակցութիւնները կ'ընդունուին Հինգշաբթի եւ Ուրբաթ Մարտ 12 եւ 13–ին, Տէր եւ Տիկին Լ. Պաղտասարեանի բնակարանը.–

115, rue Lamarck, Paris 18ème

«ՅԱՌԱՋ». – Մեր ցաւակցութիւնները Տէր եւ Տիկին Լեւոն Պաղտասարեանի:

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Տիկին Սիրանոյշ Կեվրէկեանի *մահուան առթիւ, փոխան ծաղկեպսակի Պ. Գլակ Ղազարեան 500 Ֆր. կը նուիրէ Թարգմանչաց վարժարանին (առանձ «Յառաջ»էն):*

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Այրի Տիկին Ժորժ Կեվրէկեան, Տիկին Մարինա Կեվրէկեան եւ զաւակները՝ Վազգէն եւ Թալին, Տէր եւ Տիկին Սիմոն Կեվրէկեան

կը ծանուցանեն թէ հոգեհանգստեան պաշտօն կը կատարուի, կիրակի, Մարտ 15, Փարիզի Ս. Յովհ. – Մկրտիչ եկեղեցւոյ մէջ իրենց ամուսնոյն, հօր եւ մեծ – հօր՝

ԺՈՐԺ ԿԵՎՐԷԿԵԱՆ-Ի

մահուան քառասունքին առթիւ:

Ի պիտութիւն ողբացեալին յիշատակը յարդողներուն:

*
**

Այս ախուր առթիւ ողբացեալին յիշատակին եղած են հետեւեալ նուիրատուութիւնները.–

Այրի Տիկին Ժորժ Կեվրէկեան Հայկական ճարտարապետութիւնը ուսումնասիրող կազմակերպութեան 10·000 Ֆր. եւ 2000 Ֆր. «Յառաջ»ին:

Տիկին Սիլվա Գուրամճեան Հայ Բնապաշտութեան Միութեան 500 Ֆր.:

Տէր եւ Տիկին Նիքիթ Օրջանեան Փարիզի Հայ Առաքելական Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Եկեղեցւոյ 250 տոլար:

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

ՄԱՐՍԷՅԼ. – Տիկին Փեփրոն Տէր – Միհայէլեանի մահուան առթիւ եղած են հետեւեալ նուէրները. –

Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան՝ Շալճեան ընտանիք 200 Ֆր., Ճառայեան ընտանիք, Յովսէփեան ընտանիք, Տիկին Տենճալի Վարպետեան, Տէր եւ Տիկին Ալպէռ Պօղոսեան 100–ական Ֆր., «Յառաջ»ին՝ Շալճեան ընտանիք 200 Ֆր.:

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Ֆրանսահայ կապոյտ Խաչի Իսիի Տ. Սէրէնկիւլեան մասնաճիւղը հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել կուտայ իր ընկերուհիներուն յիշատակին, կիրակի, Մարտ 15, Իսիի Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մէջ

6, avenue Bourgain, Issy-les-Moulineaux

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԻ ՃԱՇ

կիրակի, Ապրիլ 5, ժամը 13–ին

ճաշարան՝

«Les Diamantaires»

60, rue La Fayette — 75009 PARIS

—— M° CADET ——

Վիճակահանութիւն – զեղարուեստական յայտագիր:

Մասնակցութեամբ՝

Կաղարեան նուագախումբին

Տոմսերը ապահովելու համար հեռաձայնել հետեւեալ թիւերուն՝

01 – 45 – 93 – 00 – 25

կամ՝

01 – 48 – 78 – 76 – 88

ՊԱՀՔԻ ԱԻԱՆԴԱԿԱՆ ՃԱՇ

Փարիզի Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին Տիկնանց Յանձնախումբին կազմակերպութեամբ, Պահքի Սիրոյ Աւանդական ճաշը *տեղի կ'ունենայ կիրակի, Մարտ 15–ին, յաւարտ պատարագի,*

Նուրհան Փրկնկեան սրահին մէջ,

15, rue Jean-Goujon, 75008 PARIS

Խօսք՝ Պահեցողութեան աւանդութեան մասին եւ պատշաճ զեղարուեստական յայտագիր:

Մասնակցութիւն՝

Տոմսերը ապահովել հեռաձայնելով հետեւեալ թիւերուն՝

01–43–59–67–03 01–46–62–01–29

01–43–70–47–31 եւ 01–43–75–78–44

UGAB — UGAB — UGAB —

UGAB- Jeunes
MARSEILLE

Soirée

UGAB-jeunes

animée par *D. J. DAVID*

le Samedi 14 Mars
à partir de 22h30

P.A.F. : 100 frs + conso
Membres: 80 frs + conso

327, Boulevard Michelet — Marseille 9e
Tél. : 04 91 22 10 45

UGAB — UGAB — UGAB —

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ ՄԱՐՍԷՅԼ

ՏԻԿՆԱՆՑ ՅԱՆՁՆԱԽՈՒՄԲԻՆ

Մ ի ջ ի ն ք ի

Տարեկան Աւանդական ճաշը

կիրակի, Մարտ 15, ժամը 12·30–ին

Պատարագէն ետք Արծրունի Ջրաշէնի սրահին մէջ

339, avenue du Prado, 13008 Marseille

Հաճեցէք ապահովել ձեր տեղերը:

Հեռաձայն. –

04–42–22–08–52 կամ 04–91–37–50–75

Մասնակցութիւն՝ 100 *Ֆրանք:*

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ԳՐԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՅԹ

նուիրուած նահատակ զրադէտ

ՌՈՒԲԷՆ ՍԵՒԱԿԻ

յիշատակին

կը բանախօսէ հայրենի զրաքննադատ եւ արձակագիրը՝

ԱԼԵՔՍԱՆԴՐ ԹՈՓՉԵԱՆ

Կ'արտասանէ հայրենի արուեստագիտուհի՝

ԱՆԱՀԻՏ ԹՈՓՉԵԱՆ

Ներկայ կ'ըլլայ՝

ՇԱՄԻՐԱՄ ՍԵՒԱԿ

Ուրբաթ, Մարտ 13, ժամը 20·30–ին Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տան մէջ

17, rue Bleue, 75009 PARIS

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

(Շար. Ա. էջէն)

արդիւնաբերութեան զարգացումը եւլն.: Ան ընդգծած է նաեւ թեկնածուներու ապագայ չփման եղրեր պատրաստելու անհրաժեշտութիւնը:

*
**

ԱԺՄ–Ի ՀԱՆՐԱՀԱՒԱՔԸ ԱՐԱՐԱՏԻ ՄԷՋ

Մարտ 8–ին ծանօթ միջադէպերու պատճառով կիսատ մնացած ԱԺՄ–ի Արարատի հանրահաւաքը կրկին տեղի ունեցած է Մարտ 10–ի իրիկունը: Հազարաւոր քաղաքացիներ հաւաքուած են Արարատի կեդրոնը՝ քաղաքապետարանին յարող հրապարակին վրայ: Նախ կարդացուած է Արարատի քաղաքապետին՝ Գ. Գասպարեանի ողջոյնի եւ պատահածին համար ներողամտութեան խօսքը: Ապա ելոյթներ ունեցած են Վ. Մանուկեան եւ Դ. Շահնազարեան: Հաւաքը տեւած է մօտ մէկ ժամ:

*
**

Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆ ՏԱՒՈՒՇԻ ՈՒ ԼՈՌԻԻ ՄԷՋ

Ռ. Քոչարեան ընտրապայքարի իր շրջապտոյտը շարունակելով Մարտ 10–ին այցելած է Տաւուշի մարզ: Իջեւանի մէջ ան ներկաներուն դիմած է Արցախի բարբառով, ըսելով՝ «մենք մօտ ենք քուն-թեամբ ու քնաւորութեամբ»: Վարչապետը արծարծելէ ետք ընկերա–տնտեսական ծանր վիճակը բարելաւելու անհրաժեշտութիւնն ու ծրագիրները, վեր առած է կայուն տնտեսութեան, չուկայի յարաբերութիւններու, հարկային քաղաքականութեան եւլն. կարեւորութիւնը: Ընդառաջելով իրեն ներկայացուած քաղաքացիներ, վարչապետը խոստացած է որ իրենց արժանի պատիժը կը կրեն այն բոլոր ղեկավար–յանցագործները որոնք անպատիժ մնացած են: Գիւղատնտեսութեան մարզին, զարգացան հարցին, բանակին, Հոլանտահայ–հայրենակցական միութեան եւլն. վերաբերող նիւթերու շուրջ զրոյցներէ ետք Ռ. Քոչարեան մեկնած է դէպի Լոռիի մարզ՝ վանաձոր, ուրկէ 1989–ին, Ռ. Քոչարեան ընտրուած էր Գերագոյն Խորհուրդի նախագահ: Հոս եւս հանրահաւաք մը տեղի ունեցած է «Առանց ժողովրդի ակտիւութեան ցանկացած իշխանութիւն դատապարտուած է» կարգախօսին ներքեւ:

*
**

Դ. ՇԱՀՆԱԶԱՐԵԱՆ ԿԸ ՊԱՅՔԱՐԻ ՄԻՆՉԵՒ ՎԵՐՋ

Մարտ 9–ին թեկնածու Դ. Շահնազարեան եան Երեւանի համալսարանի սրահին մէջ ուսանողութեան հետ հանդիպումին ծանրացած է ժողովրդավարութեան նահանջին վրայ որուն առջին պատասխանատուն նկատած է «ապահաղթական մարմին» խորհրդարանը: Փետրուարի հրաժարականները բնականոն համարած է ան, քանի որ կաշառակերութեան վրայ հիմնուած իշխանութիւնը երկար կեանք չէր կրնար ունենալ: Ըսած է թէ կեղծ են անտեսական աճի ներկայի տուեալները: Ապա վտանգուած նկատած է ժողովրդավարութիւնը, բռնապետութեան տարրեր ալ տեսնելով թեկնածու Ռ. Քոչարեանի ծրագիրերուն մէջ:

Որպէս դարման, ինք յարմար կը գտած որ ներկայի խորհրդարանը ընտրական օրէնսդիրք ընդունելէ ետք լուծարուի, արեւտեան երկու յանձնաժողով կազմուի՝ Սահմանադրութեան փոփոխութիւններու եւ Լ.Ղ.Հ խնդրին կարգաւորման: Հարկաւոր կը նկատէ դատական անկախ համակարգի մը ստեղծումն ալ:

*
**

ՎԻՐԱՀԱՅԵՐՈՒ ՅՈՑՍԸ ԿԱՊՈՒԱԾ Է Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆԻ

Հայաստանի վիրահայ միութիւններու ներկայացուցիչներու Ռ. Քոչարեանի հետ հանդիպումին ընթացքին «Զաւախք» Հայրենակցական Միութեան նախագահ Ց. Ալվազեան վիրահայերու յոյսին թարգմանն եղած է, ըսելով որ նախագահ ընտրուելով Ռ. Քոչարեան կը յաջողի նախաձեռնել երկքաղաքացիութեան օրէնքին ընդունման: Վեց միութիւններու յայտարարութեան մէջ ըսուած է որ նկատի առնելով Ռ. Քոչարեանի վաստակը, Արցախին, Հայաստանին, Սփիւռքին վայելած հեղինակութիւնը, պետական գործիչի բարձր վարկանիշը, իրենք զօրակից են անոր թեկնածութեան եւ կոչ կ'ընեն որ ընտրութեան օրը բոլորը քուէները տան իրեն:

*
**

ՍԱՀՄԱՆԱԳԻՆ ԵՐԵՔՈՎ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ

Կարմիր կամուրջին մօտ, Մարտ 6–ին Հայաստանի սահմանային կոմիսար Ճորպինեանի նախաձեռնութեամբ հանդիպում ունեցած են Հայաստանի, Ադրբեջանի եւ Վրաստանի սահմանային ներկայացուցիչներ: Քննարկուած են սահմանամերձ շրջաններու գիւղացիներուն հողային աշխատանքի ապահովութեան, սահմանային սադրիչ գործողութիւններ կանխելու, միջադէպերու արագ լուծումին վերաբերող հարցեր: Կողմերը պատրաստակամ գտնուած են կրկին հանդիպելու:

UNION GENERALE ARMENIENNE DE BIENFAISANCE

Colonie de Vacances

Pour la 15ème fois l'UGAB organise sa colonie mixte pour les enfants de 7 à 14 ans

du Jeudi 2 Juillet au Jeudi 23 Juillet

Elle aura lieu cette année comme l'année précédente à Chaillol La Villette (Hautes-Alpes)

Prix: Voyage (Marseille à Marseille) et activités compris
3 300 Francs pour 1 enfant
6 000 Francs pour 2 enfants

Pour tous renseignemets veuillez contacter l'UGAB
au : 327, Boulevard Michelet — 13009 MARSEILLE — Tél. : 04 91 22 10 45

Pension familiale de l'UGAB

du Vendredi 24 Juillet (à partir de 14 heures)
au Jeudi 30 Juillet (au matin).

Prix : Pension complète
250 F./jour (par personne)
1200 F./6 jours (par personne).

ՈՒՐԲԱԹ
ՄԱՐՏ 13
VENDREDI
13 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՁԱԿԱՏ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 19·333 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19.333

ԵՐԵՒԱՆ

ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ

ՆԱԽՕՐԵԱԿԻՆ

ԲԱԶՄԱԹԻՒ ՀԱՐՑԱԿԱՆՆԵՐ ԿԱՆ ՈՐՈՆՑ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐԸ ԺԱՄԱՆԱԿԻ ԿԸ ԿԱՐՕՏԻՆ

ԵՐԵՒԱՆ («Յառաջ»).– Քանի մը օր առաջ հեռատեսիլէն լսուած «անեքտոթ»–ներու չարքին, այս մէկը բաւական խօսուն է.–

– Ո՞վքեր են Հայաստանի ամէնէն յիմար մարդիկը:

– Ապարանցիները:

– Չէ, Ղարաբաղցիները:

– Բա, ո՞նց:

– Քանի նրանք, Բաքուի արշաւելու փոխարէն, եկել են Երեւանի վրայ են արշաւում:

Կէս կատակ – կէս լուրջ, «Ղարաբաղցի – Հայաստանցի» ըստ ամենայնի վերնագրակար (թէեւ բնական, եթէ զոյն գիտենք առարկայական աչքով) այս բեւեռացումը իր կարգին որոշ չափով կը մատնէ Հայաստանի քաղաքական իրավիճակին բնորոշ մէկ պատկերը: Հակառակ բոլոր ամպհոնքերէն լսուող ու կրկնուող այն հաստատումին, թէ այժմ հնչած է ազգային միասնութեան ժամը, վերոյիշեալ տրամադրութիւնները նկատելի են ինչ կը վերաբերի Լեւոն Տէր–Պետրոսեանի հրաժարումին, Ռոպէր Քոչարեանի իշխանութեան դլուխը անցնելու եւ յառաջիկայ ընտրութիւններու չուրջ տիրող մթնոլորտին:

Զուգահեռաբար, չշուկներու եւ տրանսպորտի «չուկան» իր աշխոյժ ընթացքը կը պահէ: ՀՑԴ–ի «արժէքներու» բարձրացումը իր կարգին առիթ կու տայ տարբեր մեկնաբանութիւններու: Զէն պակսիր կարծողներ, որ արդէն վճռուած է պաշտօնեայ բաշխումը որպէս հատուցում Դաշնակցութեան զօրակցութեան Ռոպէր Քոչարեանի թեկնածութեան: Ուրիշներ անխուսափելի կը դանեն Ժորհրդարանի լուծարումը վերջինիս յաղթանակի պարագային: Մանանձողներ կան, թէ ՀՑԴ–ն, Քոչարեանին զօրավիղ կանդնելով հանդերձ, արդէն յայտարարած է որ ինք կողմ է խորհրդարանական կառավարութեան, ինչ որ բնականաբար կ'ենթադրէ նախագահական պաշտօնի ջնջումը եւ հիմնական հակասութեան մը պրիւրը: Դեռ կան անոնք որոնք կը նախատեսեն քաղաքական սահմանափակումներու եւ ուժեղ հակակշռի հաստատումը: Բոլոր կարծիքներուն հետ հաշուի նստիլն ու պանդք վերլուծելը կախում ունի խօսողի լրջութենէն եւ լսողի տրամաբանութենէն:

Մինչ կը շարունակուի նախկին իշխանութիւններու մամուլով թէ հրապարակաւ դատապարտումը (տապալած ծառը փայտի վերածելը ամէնէն դիւրին միջոցն է միշտ), ժողովուրդին մօտ չէ պակասած սկեպտիկ կեցուածք մը: Ոչ անպայման անտարբերը, որովհետեւ քաղաքական թեման ներկայ է ամէն խօսակցութեան մէջ: Բայց յիշեցումներ կան միշտ, թէ 1996–ի ընտրութիւններուն Վազգէն Մանուկեան իր քուէները առաւելաբար պարտական էր «Հակա–Լեւոն» տրամադրութեան, եւ թէ 1992–93 չրջանի իր վարչապետութեան էր որ ընկերա – տնտեսական կացութեան սերմերը ցանուած էին: Զէն պակսիր նկատողներ, թէ Ռ. Քոչարեան իր մէկ տարուան վարչապետութեան ընթացքին որքան՞վ ատատրած է վիճակի բարելաւումին:

Այս բոլորը կրնար օգտակար ըլլալ բուն համայնավար քուէին –թէեւ 1996–ի Ս. Բադալեանի ստացած քուէները այլ բան կը թելադրէին–, եթէ յանկարծ հրապարակ նետուած չըլլար Կարէն Դեմիրճեանի թեկնածութիւնը: Եւ որքան որ «կարօտախտը» իր դերը խաղայ, բնաւ քացատուած չեն համայնավար կուսակցութեան նախկին Ա. քարտուղարի կարելիութիւնները ընտրութեան դլուխը հասնելու: Ի վերջոյ, տրամաբանական կ'ըլլայ մտածել, որ Հայաստան կրնայ բոլորել յեսխորհրդային տարածքի բնորոշ ուղեծիրը եւ մուտք գործել «կովկասեան կաւիճէ բոլորակը», Դեմիրճեանի միացումով հին «նոմենկլատուրա»յի չրջանային գործընկերներուն՝ Ալիեւ եւ Շեվարնաձէի: Նոյնքան տրամաբանական է մտածել, որ Հայաստան, յետխորհրդային իր ինքնատիպ հոլովոյթով, չբունակէ միեւնոյն ինքնատիպութեամբ մերժել բոլշեւիզմէ ժառանգորդներու վերադարձը, անուանափոխ ըլլան անոնք թէ ոչ:

Ուրիշ հարց է, թէ արդեօք ամբոխային տրամաբանութիւնը պիտի կարենա՞յ Դեմիրճեանի օրերու «էն ժամանակ լաւ էինք ապրում» խօսքէն անդին թափանցել եւ անդրադառնալ, որ անցեալը երբեք չի կրկնուիր: Մոսկովեան կեդրոնի ու հորիզոնական յարաբերութիւններու խորհրդային տիպի քայքայումով, որքանո՞վ Դեմիրճեանի «հին օրերի երդը» կը բաւէ բարօրութեան ապագայ մը իրագործելու: Որքանո՞վ ան կրնայ տարբերիլ Սերգէյ Բադալեանի ընտրական խոստումներէն, որոնք ի վերջոյ դեմիրճեանական «դրախտ»էն չատ հեռու չեն:

Ամէն մարդ համակարծիք կ'երեւի, թէ ընտրութիւնները պիտի վճռուին երկրորդ փուլով, կան նաեւ երրորդ փուլի կարելիութիւնը նշողներ: Ցամէնայնպէս, փաստական իրողութիւն է, որ ընտրութիւններու արդիւնքը, ինչ ալ ըլլայ ան, ինքնըստինքեան պիտի չլուծէ տիրող անորոշութիւնը: Բազմաթիւ հարցականներ կան, որոնց պատասխանները երկար ժամանակի կարիքը ունին հասունալու եւ բանաձեւուելու համար:

ԹՂԹԱԿԻՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՁԱԿԱՏ

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 11 / 12)

ԸՆՏՐԱՊԱՅՔԱՐ

Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆ

Մարտ 11–ին Ռ. Քոչարեան հանդիպում ունեցած է Արարկիրի ընտրողներուն հետ: Ան ծանրացած է ընտրութեան մէջ հաւատքի գործօնին վրայ, ըսելով որ ընտրուած նախագահը պէտք է վստահ ըլլայ որ ընտրուած է մեծամասնութեան կողմէ, իսկ ժողովուրդը պէտք է հաստատայ իր ընտրութեան: Այս երկու գործօններուն բացակայութեան դարձեալ կը տեղծուի թերահաւատութեան մթնոլորտը որ միայն ժխտական հետեւանք կրնայ ունենալ:

*
**

Նոյն օրուան հաղորդաչարին մէջ ըսուած է Ռ. Քոչարեանի հետ կատարուած վարչապետութեան ընթացքին որքան՞վ ատատրած է վիճակի բարելաւումին:

Այս բոլորը կրնար օգտակար ըլլալ բուն համայնավար քուէին –թէեւ 1996–ի Ս. Բադալեանի ստացած քուէները այլ բան կը թելադրէին–, եթէ յանկարծ հրապարակ նետուած չըլլար Կարէն Դեմիրճեանի թեկնածութիւնը: Եւ որքան որ «կարօտախտը» իր դերը խաղայ, բնաւ քացատուած չեն համայնավար Կուսակցութեան նախկին Ա. քարտուղարի կարելիութիւնները ընտրութեան դլուխը հասնելու: Ի վերջոյ, տրամաբանական կ'ըլլայ մտածել, որ Հայաստան կրնայ բոլորել յեսխորհրդային տարածքի բնորոշ ուղեծիրը եւ մուտք գործել «կովկասեան կաւիճէ բոլորակը», Դեմիրճեանի միացումով հին «նոմենկլատուրա»յի չրջանային գործընկերներուն՝ Ալիեւ եւ Շեվարնաձէի: Նոյնքան տրամաբանական է մտածել, որ Հայաստան, յետխորհրդային իր ինքնատիպ հոլովոյթով, չբունակէ միեւնոյն ինքնատիպութեամբ մերժել բոլշեւիզմէ ժառանգորդներու վերադարձը, անուանափոխ ըլլան անոնք թէ ոչ:

Ուրիշ հարց է, թէ արդեօք ամբոխային տրամաբանութիւնը պիտի կարենա՞յ Դեմիրճեանի օրերու «էն ժամանակ լաւ էինք ապրում» խօսքէն անդին թափանցել եւ անդրադառնալ, որ անցեալը երբեք չի կրկնուիր: Մոսկովեան կեդրոնի ու հորիզոնական յարաբերութիւններու խորհրդային տիպի քայքայումով, որքանո՞վ Դեմիրճեանի «հին օրերի երդը» կը բաւէ բարօրութեան ապագայ մը իրագործելու: Որքանո՞վ ան կրնայ տարբերիլ Սերգէյ Բադալեանի ընտրական խոստումներէն, որոնք ի վերջոյ դեմիրճեանական «դրախտ»էն չատ հեռու չեն:

Ամէն մարդ համակարծիք կ'երեւի, թէ ընտրութիւնները պիտի վճռուին երկրորդ փուլով, կան նաեւ երրորդ փուլի կարելիութիւնը նշողներ: Ցամէնայնպէս, փաստական իրողութիւն է, որ ընտրութիւններու արդիւնքը, ինչ ալ ըլլայ ան, ինքնըստինքեան պիտի չլուծէ տիրող անորոշութիւնը: Բազմաթիւ հարցականներ կան, որոնց պատասխանները երկար ժամանակի կարիքը ունին հասունալու եւ բանաձեւուելու համար:

ԹՂԹԱԿԻՑ

Հարցազրոյց մըն ալ ուր ան կ'ըսէ թէ տարուան մը վարչապետութեան փորձառութիւնը իրեն կ'օդնէ որ վադն ալ որպէս նախագահ աւելի լաւ կարենայ իրականացնել նպատակները: Կ'աւելցնէ .«բացի դրանից, ես ունեմ նաեւ նախագահի փորձ Լեռնայինում Ղարաբաղում, եւ կարծում եմ՝ ոչ վատ նախագահի»: Յետոյ կ'ըսէ թէ լինք ճիշդ չի գտներ մեղադրել իր նախորդները, այլ կը նախընտրէ գործով ապացուցանել որ կարելի է փոխել իրավիճակը:

Պատասխանելով հարցումին թէ ջրնորուելու պարագային ի՞նչ կ'ընէ, Ռ. Քոչարեան կ'ըսէ. «կը փորձեմ հնարաւորինս չափ հեռու լինել քաղաքականութիւնից եւ հնարաւորութիւն տալ ժողովրդի վստահութեան բուէն ստացած նախագահին գործել առանց խոչընդոտների»: Կ'աւելցնէ թէ այսօրուընէ չի կրնար պատասխանել իր եւ Կ. Դեմիրճեանի դարձակութեան հեռանկարներու, սակայն կը չեշտէ թէ որեւէ թեկնածուի հետ որեւէ պայմանաւորութիւն չունի:

*
**

«Թըրքիշ տէյլի Նիուզ» թերթին մէջ Հ. Պաչէը յօդուած մը տորագրած է Հայաստանի նախագահական ընտրութեան մասին. կ'ըսէ թէ Ռ. Քոչարեանի անձը ամէնէն անցանկալին է Բաքուի համար որ վստահ է թէ անոր ընտրութեան պարագային Հայաստանի Ադրբեջանի հակառակորդները կը խմբուին այս «խիստ եւ նպատակասլաց» գործիչին չուրջ, ինչ որ կը ղօրացնէ Երեւանի դիրքը:

Յօդուածագիրը Բաքուի համար աւելի ընդունելի թեկնածու կը նկատէ Կ. Դեմիրճեանը, քանի որ «ան երբեք ուշադրութիւն չէ գրաւած Հայաստանի ազգ. շահերուն հոգատարութեամբ». նաեւ չատ հաւանական չէ համարուիր որ ամբողջ ազերին Հայերը միաւորուին Կ. Դեմիրճեանի չուրջ: Թուրք լրագրողը, այսուհանդերձ, յաղթանակին աւելի մօտ կը տեսնէ Ռ. Քոչարեանը, աւելցնելով որ Թուրքիա պէտք է պատրաստ ըլլայ այդ հեռանկարին:

*
**

Ռ. Քոչարեան «Արմենիա» համալիրին մէջ հանդիպում մըն ալ ունեցած է առողջապահական մարզի ներկայացուցիչներուն հետ:

*
**

Կ. ԴԵՄԻՐՃԵԱՆ

Մարտ 11–ին Կ. Դեմիրճեան Իջեւանի Մշակոյթի Տան հրապարակին վրայ հանդիսացած բազմութեան ներկայացուցած է իր ծրագիրը որուն նպատակն է ժողովուրդին վերադարձնել կեանքի այն որակը որով ապրած էր 1986 – 87 տարիներուն: Ինչ կը վերաբերի արտաքին քաղաքականութեան, Ս. Բադալեան ըսած է թէ իրենց գործունէութեան հիմնաքարը կ'ըլլայ Հայաստանը ընդգրկել Ռուսաստան – Բելառուս Միութեան մէջ եւ վերահաստատել Ռուսաստանի հետ կապերը: Ինք եւս կողմնակից է Սահմանադրութեան մէջ փոքր փոփոխութիւններ կատարելու: Եթէ ինք ընտրուի համախոհութեան կառավարութիւն մը պիտի չկազմէ, այլ հրաւիրէ արհեստավարժ տարրեր: Այսինքն, պաշտօն ստացողները միայն համապատասխանաւորներ պիտի չըլլան:

*
**

Դ. ՇԱՀՆԱԶԱՐԵԱՆ

Ճարտարագիտական համալսարանի դահլիճին մէջ ուսանողներու եւ դասախօսներու հետ հանդիպումին Դ. Շահնազարեան ըսած է որ միւս թեկնածուները հրապարակային բանավէճի հրաւիրած է, սակայն ոչ ոք պատասխանած է հրաւէրին: Ան ամէնէն կարեւորը կը նկատէ ժողովրդավարութեան հաստատումը, ըստ ւերջային անտեսութեան անհետացումը, հարկային ճկուն անտեսութեան քաղաքականութիւն մը, ապա երկքաղաքացիութեան հարցին վերաքննութիւնը: Ինք կողմնակից է որ տրուի այդ իրաւունքը, սակայն առանց ընտրելու իրաւասութեան, քանի որ Հայաստանի պետավարները պէտք է ընտրուին Հայաստանի մէջ ապրողներու կողմէ: Դ. Շահնազարեան Բ. փուլի մը պարագային Կ. Դեմիրճեանին աջակցելու մասին հարցումի մըն ալ կը պատասխանէ որ այդ մասին մտածած չէ, քանի որ կը պատրաստուի առնուազն երկրորդ փուլ անցնիլ:

*
**

Պ. ՀԱՅՐԻԿԵԱՆ

Մարտ 11ին Լրագրողներու Տան մէջ հանդիպում ունենալով լրագրողներու հետ, Պ. Հայրիկեան թելադրած է զերծ մնալ «միասին հացիւ» մտածողութենէն ու չքերւէարկել այդ մտայնութեամբ: Ան ըսած է որ կայ Դեմիրճեան քաղաքական գործիչը եւ առաջելը ու ան կը պատժուի անձնախընթաց կերպով: Համոզում յայտնած է որ Դեմիրճեան նոյն գաղափարներու դրօշակիրն է որոնք այսօր ձեռնտու են ՀՀՇ–ին: Երկրորդ փուլի մը պարագային, Պ. Հայրիկեան իր հաւանութիւնը կուտայ այն թեկնածուին որուն ծրագիրը կը համապատասխանէ իր սկզբունքներուն: Ինք բանակցութիւններ ունեցած է քանի մը թեկնածուներու հետ, սակայն, կարելի չէ եղած չահեկան համաձայնութեան մը յանդիլ: Իրենք կ'ընդունին ժողովուրդին որոշումը ինչպէս որ ալ ըլլայ ան:

Պատասխանելով Ռ. Քոչարեանի թեկնածութեան ապօրինի ըլլալուն մասին հարցումին, Հայրիկեան ըսած է թէ սահմանադրական ներկայի անելին առջեւ ոչ մէկ թեկնածութիւն օրինական է: Ինչ կը վերաբերի նախագահական նախորդ երկու ընտրութիւններուն, ինք «գաղափարական առումով» յաղթած է, բայց կար աթոռակուիւը ուր պարտուեցաւ, «որովհետեւ միայն բանտային աթոռների փորձ ունէր»:

*
**

Ա. ԲԼԷԵԱՆԻ ԿՈՉԸ ԱԶԳ. ԺՈՂՈՎԻՆ

Ա. Բլէեան Մարտ 11–ին հանդիպում ունենալով լրագրողներու հետ, ըսած է թէ հեռատեսիլէն լսած է որ Ռ. Քոչարեանի թեկնածութեան դէմ Սահմանադրական եւ Գերագոյն դատարաններուն ներկայացուցած դիմումը մերժուած է: Ատիկա երբեն եզրակացնել կուտայ որ դատական համակարդը կայացած չէ եւ պատուէրներ կը կատարէ: Այդ պատճառով ալ ան յայտարարութեամբ մը դիմած է Ազդային Ժողովին, խնդրելով որ հարցը հոն քննարկուի:

*
**

ԴՈՒՄԱՅԻ ԽՈՒՄԲԸ ԿԸ ՀԵՏԵՒԻ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ

Ռուսաստանի Դուման Մարտ 11–ին ողջոյն է խորհրդարանական խումբ մը

(Շար.ը Դ. էջ)

ՇԱՐՈՒԱՍՏ

ՔԱՆՏԻՆՈՓԻ ՇԱԽԻՊՆԵՐԸ

Ի՞նչ ընդմէջ պիտի ունենար 20-րդ դարու նկարչութիւնը, եթէ Վասիլի Քանտինսքի, Ֆրանթիշէք Քուբքա եւ Փիէթ Մոնտրիան զոյութիւն ունեցած չըլլային: Պիտի գտնուէ՞ն ուրիշներ, վերացականութեան ծնունդ տալու, ինչ որ երին այս երեք յառաջապահները: Անկասկած, առանց վերացականութեան, մեր դարու արուեստը նուազ հետաքրքրական եւ նըւազ հարուստ պիտի ըլլար, իսկ արտայայտչական ազատութիւնը՝ թերատ:

Սակայն այս երեք առաջնակարգ նկարիչները հասարակութեան մօտ չեն գտած այն ճանաչումն ու գնահատանքը, որոնք երբեմն լայնօրէն չնորհուած են նուազ արժէք եւ կարեւորութիւն ներկայացնող թմբկահարուած արուեստագէտներու: Հետեւաբար, այս երեքին նուիրուած որեւէ ցուցահանդէս անգնահատելի առիթ է անոնց գործը աւելի մօտէն ճանչնալու եւ անոնց հաղորդուելու, գեղարուեստական, ոգեկան եւ իմացական աւելի բիւրեղացած եւ բարձր յարաբերում մը ապրելով: Ներկայիս, նման առիթ մը կը ներկայացնէ Նանթ քաղաքի Գեղարուեստից Թանգարանի ցուցահանդէսը, Վասիլի Քանտինսքիի (1866 – 1944) նուիրուած, փարիզ տեղի ունեցածէն աւելի քան 13 տարի հետ: Այս ձեռնարկը չէշտը կը դնէ Քանտինսքիի Պաուհաուսի մէջ որպէս դասատու անցուցած շրջանին վրայ (1922–1933), սակայն իր միւս ժամանակաշրջաններէն ոչ մէկը կ'անտեսէ: Այսպէս, ցուցադրուած են գործեր Միւնիխի իր ապրած տարիներէն, որոնք դեռ յետ – մըրցաւորապատրաստութեան աղդեցութիւնը կը կրեն. ասոնց կ'ընկերանան քնարական վերացականութեան առաջին տարիներու պատառները, ինչպէս եւ կերպարային աշխատանքներ, երբ Քանտինսքի քանի մը տարի Ռուսաստան կը վերադառնայ ու հոն կը մնայ մինչեւ 1921, համայնավար իշխանութեան առաջին տարիներուն գեղարուեստական եւ մշակութային եռուն աշխատանք տանելով, երբ կը կարծուէր որ ընկերային եւ գեղարուեստական զոյդ յեղափոխութիւնները զիրար կ'ամբողջացնէին, կամ իրարու զուգահեռ կ'ընթանային: Ցուցահանդէսին վերջին մասը նուիրուած է նկարիչին վարիզեան տարիներուն, ինչպէս եւ գրականութեան ու երաժշտութեան հետ իր կապերուն վերաբերեալ վաւերաթուղթերու եւ պատճէններու:

Նանթի այս յետնահայեացը տեղի կ'ունենայ Ժորժ Փոմփիտու Մշակութային Կեդրոնին որ, նորոգութեան աշխատանքներու մէջ գտնուելուն պատճառով, իր հարուստ հաւաքածոն ցուցահանդէսի ձեւով պարբերաբար այլեայն քաղաքներու մէջ կը ներկայացուի: Քանտինսքիի այս ցուցահանդէսին առթիւ, կեդրոնը տասնեակներով նկարներ տրամադրած է անոր: Աւելի կարճէք վարձատրէ քաղաք մը որուն թանգարանը, դաւաճին մէջ առաջինը հանդիսացաւ որ 1958-ին Քանտինսքիէն պատառ մը ցուցադրեց, երբ տակաւին այցելուները կը խորշէին իր վերացական, «անհասկնալի» գործերէն:

Քանտինսքի ծնած է մոսկովեան բարձր քաղքենիութեան մաս կազմող ընտանիքի մը մէջ: Իր մանկութեան դաշնակարուհութեան, նկարչութեան եւ երաժշտութեան դասեր կը տանայ: Բայց, իր բարձրադոյն կրթութենէն եւս կը մտնէ օրէնսդրական ասպարէզ: 1889-ին պաշտօնով Խառնիա կ'ուղարկուի, ուր զինք տակնուվրայ հետաքրքրողները ճարտարապետութիւնն ու ժողովրդային արուեստը կ'ըլլան: Իր մէջ արուեստի մղումը հետզհետէ կը զօրանայ եւ մանաւանդ մեծ յայտնութիւն մը կ'ունենայ, երբ Գլօտ Մոնէի պատառներէն մէկուն դէմ յանդիման կը գտնուի, ցուցահանդէսի մը ընթացքին: Կ'որոշէ իր պաշտօնը լքել եւ արուեստին նուիրուիլ, որուն կատարելագործման գծով եւ նոր չարժումներուն աւելի մօտ ըլլալու համար, Արեւմուտք կ'անցնի ու 1896-ին Միւնիխ կը հասնի, որ այդ շրջանին Եւրոպայի գեղարուեստական կարեւորագոյն կեդրոններէն էր: Քանի մը տարուան աշակերտական ընթացքէ ետք, 1901-ին հիմնադիր անդամներէն կ'ըլլայ «Ֆալանքս խմբաւորում»ին ու կը ստեղծէ դպրոց մը, նոյն անունով կոչուած: Նոյն տարուան վերջաւորութեան, Քանտինսքի խմբաւորման նախագահը կը դառնայ եւ գոյց կուտայ կազմակերպչական իր մեծ ընդունակութիւնները, քանի որ երկու տարուան ընթացքին, 12 ցուցահանդէս կը կազմակերպէ: Իր այս կարողութեան գիտակից ըլլալով, աւելի ուշ Ֆրանց Մարքի կը գրէ. «Դպրոցական շրջաններէն իսկ, մինչեւ իսկ մանկութենէս, ես ճանչցուած եմ որպէս հիմնադիր»:

Գեղարուեստական եւ կազմակերպչական իր աշխատանքներուն զուգահեռ, Քանտինսքի իր գործի կը դնէ ուսուցչական եւ քննադատական իր տաղանդները: Միաժամանակ, ռուսական «Մեր Խօքուսթվա» (Արուեստի Աշխարհ) թերթին յօդուածներ կ'ուղարկէ Միւնիխի գեղարուեստական մարզին մասին: Ասոնք, որոնք կը ներկայացնեն նաեւ ցուցահանդէսներու մանրամասն քննարկումները, իրենց համաութեամբ ցոյց կուտան Քանտինսքիի գեղարուեստական ճանաչողութեան լայն ծիրը եւ արտայայտելու դիւրութիւնը:

1909-ին, Քանտինսքի կը հիմնէ նոր խմբաւորում մը, «Նոր Արուեստագէտներու Ընկերակցութիւն» անունին տակ, իսկ երկու տարի ետք, համբաւաւոր «Կապոյտ ձիաւորը», Մարքի հետ, նպատակ ունենալով հասարակութեան ծանօթացնել ժամանակակից գեղարուեստի գործերը եւ սատարել անոնց դրական ընկալման, ու աւելի դիւրացնելու անցեալի երկերէն արմատապէս տարբեր աշխատանքներու հաղորդուիլը: «Կապոյտ ձիաւորը» չուտով կոթողային հանդամանք կը ստանայ, մինչ Քանտինսքի կը ներկայանայ որպէս չարժումին առաջնորդը: Սակայն, կարելի չէր որ այդ շրջանին յարաջադէմ նման քայլ մը իրեն թշնամիներ չդտնէր, նկատի առած տիրող պահպանողական եւ կանոնապաշտ ըմբռնումները: Քանտինսքի կ'ենթարկուի յարձակումներու, որոնց հետեւանքով զինք պաշտպանող հոսանք մը կը ստեղծուի եւ այլազան անձնաւորութիւններ, ինչպէս Ֆերնան Լեժէ, Ֆիլիփփօ Թոմմազօ Մարինէթթի, Պլէզ Սանտրարզ կամ Արնոլտ Շէօնպըրկ իրեն նեցուկ կը կանգնին: Այսպէս, Քանտինսքիի համբաւը կը ծաւալի, յատկապէս երբ, 1911-ին, կը հրատարակէ հիմնական գիրք մը, «Ոգեկանութիւն՝ արուեստին մէջ եւ յատկապէս նկարչութեան» խորագիրը կրող:

1909-ին է որ Քանտինսքի, տեսիլքի մը բերումով, կը մտնէ վերացականութեան բնագաւառը, եղրակացնելով որ նկարագրական բնանիւթը անհրաժեշտ չէ նկարի մը համար, որ կրնայ միայն գոյներով, բիծերով եւ գիծերով նկարչական տպաւորութիւն դառնալ, յարացուցական տարրերէ անկախ: Այս միտումով, Քանտինսքի կ'իրագործէ նկարներ, որոնց մէջ կերպարային տարրերը բնորոշող գիծերը հեզհեզիկ կ'անհետանան մինչեւ որ, 1910-ի շուրջ կը ծնին նկարներ, որոնք կազմուած են միայն ազատ գիծերէ եւ գունային բիծերէ: Ասոնք նկարչական արուեստի վերացական առաջին յօրինումներէն են, եթէ ոչ առաջինները: Սակայն, 1910-ական տարիներու երկրորդ կէսին, կառուցապաշտներու ազդեցութեան տակ, իր աշխատանքին մէջ մուտք կը գործեն չափագծական տարրեր, կլոր եղրերով, որոնք կը հակադրուին վերացական առաջին շրջանի զգայական պատառներուն:

1921-ին համայնավար Ռուսաստանը ձգելէ ետք, Քանտինսքի կրկին Արեւմուտք կ'անցնի եւ յաջորդ տարին որպէս ուսուցիչ մաս կը կազմէ Պաուհաուսի: Այստեղ, Փօլ Քլիի հետ, ինք կը դառնայ այս հաստատութեան միջազգային համբաւին ու վարկին կարեւորագոյն գործօն տուողը, ուր կը մնայ մինչեւ 1933, երբ դպրոցը, նացիներուն ճնշումով, կը փակուի: Քանտինսքի Փարիզ կը փոխադրուի ու իր կնոջ հետ կը հաստատուի Նէօյի: Այժմ, իր նկարչութենէն ներս մուտք կը գործեն կենսաձեւային տարրեր, մինչ իր արուեստը, բաղդատած 1910-ական տարիներու երկերուն, աւելի յարղարային կերպարանք կը ստանայ:

Անոնք որոնք առիթը պիտի ունենան Նանթի ցուցահանդէսը այցելելու, իրենց դէմ պիտի գտնեն նկարչական գործեր որոնք նոյն ատեն համանուագի մը, սոնատի մը կամ երաժշտական այլ կտորներու կը նմանին, իրենց լսելի – անլսելի մեղեդիներով, յստակ, բիւրեղացած ձայներով, ելեւէջներով եւ հնչիւնային կըտրատումներով: Քանտինսքիի համար նը-նկարչութիւն – երաժշտութիւն յարաբերութիւնը առաջնակարգ կարեւորութիւն կը ներկայացնէր: Իր աշխատանքը զայն մշակող եւ հաստատող ամէնէն ակնառու օրինակներէն է:

ՍԱՐՈՒՆԻ

ՄԱՐՄԱՐԱ

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ՊԱՊԸ ԱԼԻ ՈՒ ԱՐՔԱՅՈՒԹԵԱՆ ԴՈՒՌ ՄԸ

Վարուժան Աճէմեան, Մաշիկ Ամիրեան, Յակոբ Սվաճեան, «Ձառագայթ» չաբաթաթերթի, բոլոր այս անունները այսօր ալ միս տարուայն մէջ քանի մը անգամ կը տանին մինչեւ Սիրքէճիի նշանաւոր ճաշարաններու զառիվերը, նախկին ու փառաւոր անունով Պապը Ալի, զառիվեր մը որ չատերու համար երկար տատամսեակներ ուրիշ ոչինչ նշանակեց եթէ ոչ փիրք, մամուլ, թերթ, հրատարակչատուն, զբօսանութ, տպարան: Մամուլի ու գիրքի սիրահար մարդոց համար այդ տարիներուն բոլորովին տարբեր հմայք մը ունէր այս զառիվերը: Այսօր ալ բոլորովին չէ կորսնցուցած իր այդ դիմագծութիւնը, բայց մեծ թերթերու ու հրատարակութիւններու ճամբան այլեւս այդ զառիվերէն չանցնիր: Անոնք իրենց դիմագծութեան մէջ կատարուած մեծ փոփոխութիւններու առընթեր, փոխեցին նաեւ իրենց հասցէները ու գացին հեռու, տեղաւորուելու նորահաստատ թաղերու մէջ վարձամէ չէնքերէ ներս: Այդ չէնքերը այսօր ի՞նչով կրնան թաղդատուիլ Պապը Ալիի երկու եզերքներուն վրայ թառած հնամենի ու հնաոճ չէնքերուն հետ, որոնք մէկտեղ կը լուրէին:

Գործատեղիս այդ զառիվերէն երկու քայլ անդին էր եւ չաբաթը գոնէ երկու անգամ կը սիրէի կէսօրուան դաշարներու ընթացքին մտցնել Պապը Ալիի զառիվերէն եւ դանդաղիլ գրախանութներու ցուցափեղկերուն առջեւ: Ինձի հաճոյք մը կը զգայի ցուցափեղկերը դիտելէ, դիրքերուն նայելէ, նոյնիսկ եթէ այդ ցուցափեղկերը կը փոխուէին երկու ամիսը անգամ մը:

Զառիվերը Սիրքէճիէն մեկնելէ քիչ մը վերջ դէպի ալ կը դառնայ: Ճիշդ դարձակէտին վրայ, ելեւէջ ուղղութեամբ ճախին, կար հնամենի խան մը որուն առաջին յարկին վրայ փոքրիկ խանութ մը ունէր Սինան Թանտրեան: Սինանը ծաւօթ էր որպէս լուսայափոխ, բայց իր բո՛ւն գործն էր վաճառել գլիչէի նախատիպ: Գլիչէ՞: Այսօրուան մարդիկը գիտե՞ն թէ ինչ է գլիչէն: Այսօր երբ այլեւս մամուլի լուսանկարներն անդամ կը տպուին համակարգիչներով, ո՞վ պիտի յիշէ այն շրջանները երբ լուսանկարները կ'առնուէին զէնկի մետաղներու վրայ եւ անոնցմով կը տպուէին: Այս նախանիւթը որ կը վաճառէր Սինան Թանտրեան, որուն խանութը հաւաքավայր մըն էր Պապը Ալիի քանի մը մնայուն բնակիչներուն ու այցելուներուն համար: Ես հո՛ն է որ առաջին անդամ ճանչցայ նկարիչ Յակոբ Առաջը:

Յակոբ Առաջը նշանաւոր մարդ էր ինծի համար: Իր անունը ինծի համար սիրելի եւ հետաքրքրական անուն էր այն օրէն ատկին երբ ես «Դէպի լոյս», «Այսօր», «Նոր Օր», «Պատկեր»ի նման հրատարակութիւններու մէջ տեսած էի Յակոբ Առաջի տորդագրութեամբ գծանկարներ: Բոլոր այս թերթերը իմ մէջ մթնոլորտ մը պատրաստած էին հայ գրական ու հասարակական մամուլի նկատմամբ: Անոնց հրատարակիչներուն հետ բարեկամութիւն չունէի, որովհետեւ ես սկանակ մըն էի պարզապէս:

Բնաւ չեմ յիշեր թէ ի՞նչպէս եւ երբ ճանչցած էի Սինան Թանտրեանը, բայց երբեք չեմ կրնար մոռնալ որ ան զիս ալիտի ծանօթացնէր «Մարմարա»ի խմբագիրներ՝ Սեդա եւ Պետրոս Զօպեանի, որոնց եւ իմ ու կնոջս միջեւ չատ չուտ ալիտի ստեղծուէին բարեկամական ջերմ յարաբերութիւններ: Քանի մը ամիսը անգամ մը կը հանդիպէի Սինան Թանտրեանի խանութը: Միշտ չէ որ հոն կը տեսնէի Յակոբ Առաջը: Բայց այդ խանութը որուն պատկերը մինչեւ այսօր կը չամնայ աչքերուս առջեւ, ինծի համար միշտ առաւելաբար Յակոբ Առաջ նշանակեց քան թէ Սինան Թանտրեան: Կարծես խանութին տէրը Յակոբ Առաջն էր:

Բայց ես Պապը Ալիի զառիվերը չուտով պիտի սկսէի մաղլցիլ ո՛չ թէ միայն Սինան Թանտրեանին հանդիպելու կամ գրավաճառներուն ցուցափեղկերը դիտելու համար, այլ նաեւ հանդիպելու համար տպարան մը որ մեր այդ շրջանի կեանքին համար պիտի ունենար մեծ նշանակութիւն: Այս մէկը նշանաւոր տպարանատէր Սարգիս Թէրզեանի «Վարդ» տպարանն էր ուր կը տպէինք Մխիթարեան Սանուց Միութեան «Սան» դրական թերթը: Ես, Մրմխունի ու Զահրատ, Հայոց գիրերուն ծառայելու առաջին ուրախութիւններով՝ պարբերաբար այդ տպարանը կ'ելեթայինք, որպէսզի «Սան»ին համար չարուած գրութիւններուն փոձերը կարդայինք, սրբագրութիւններ ընէինք, էջագրութեան մասին խորհրդակցէինք Սարգիս Թէրզեանին հետ:

Աստուա՛ծ իմ, հիմա ամէն գիշեր կրծծս գրադարաններուս բոլոր գիրքերուն առջեւ նստած է ան, Սարգիս Թէրզեանը: Գրադարանիս բոլոր հայերէն գիրքերը Սարգիս Թէրզեանին տպարանին մէջ տըպուած չեն: Ընդհակառակն, գրադարանիս մէջ քիչ գիրքեր կան հոն տպուած: Բայց բոլոր հայերէն գիրքերը, անխտիր, ուր որ ալ տպուած ըլլան, ինծի կը յիշեցնեն Սարգիս Թէրզեանը, այդ անմոռանալի մարդը, որ իմ երիտասարդական այդ շրջանիս ինծի կը թուէր ըլլալ աշխարհի ան ամենաերջանիկ մարդը որ հայերէն տպարան մը ունէր եւ ուրախը կը տպէր այդ տպարանին մէջ: Երբ ընկերներուս հետ կամ առանձին կը մաղլցէի Պապը Ալիի զառիվերէն վեր եւ քովէնտի փողոցներէն մէկուն մէջ կը մտնէի Սարգիս Թէրզեանի տպարանէն ներս, աչքերս կը գոցէի ու պահ մը կը մտածէի որ ահաւասիկ կը մտնեմ արքայութեան դռնէն ներս:

Ռ. Ս.

ԱՆԳԼԻԱՑԻՆԵՐԸ ԵՐԲԵՔ ՅԱՂԹԱԿԱՆ ԶԷՒՐՆ

Անգլիական թերթ մը մատնանշած է պատմութիւնը ներկայացնելու ուշագրաւ ընթացք մը որ կը պատկանի Լոնտոնի Ֆրանսական դեսպանատան: Պատասխանատուները հաղորդացանցի իրենց կայանին վրայ Ֆրանքֆուրթիատանեան յարաբերութիւններու պատմականը ընդլոյ, տեղ տուած են միայն Ֆրանսական յաղթանակներու: Լրագրողը անդրադառնալով երեւոյթին, կը գրէ թէ Ուաթըլօն, Սպէնքուրը, Գրէսին երբեք տեղի ունեցած չեն, կամ Ժան տ'Արքը խոցոյկի մը վրայ ողջակիզուած չէ: Ֆրանսայի դեսպանատան այս կայանին համար զոյութիւն չունին Հարիւր տարուան պատերազմները, Նափոլէոնին մարտերը:

Ֆրանքֆուրթիատանեան յարաբերութիւններու էջին մէջ կը ներկայացուի ժամանակագրութիւն մը որ պատրաստուած է Ֆրանսայի եւ Բրիտանիոյ Արտաքին գործերու նախարարութիւններուն գործակցութեամբ: Այստուհանդերձ, բրիտանական յաղթանակները գրեթէ բոլորն ալ դուրս ձգուած են պատրաստուած էջին: Իսկ Ֆրանսականները, նոյնիսկ ամէնէն համեստները, նշանակուած են:

Դեսպանատան բանբերը պատմութեան այդ ձեւի խառացումի մը մէջ, խոստովանած է որ նրբավարութեան պակաս կայ. ըսած է թէ իրենց նպատակը չէր Ֆրանսացիները գերազանց ցոյց տալ: Տրուած էին քանի մը թուականներ: Ճիշդ է որ, աւելցուցած է, 1066 – 1843 ընդհանէն երեք թուական տալ, այն ալ միայն Ֆրանսայի նպաստաւորները, շատ տեղին չէ: Ան աւելցուցած է թէ թուականներու շարքը միանաւարար որոշուած էր ու գըրկուած բրիտանական բոլոր դպրոցները ու ոչ ոք առարկած էր: Իսկ Բրիտանիոյ Արտաքին գործերու նախարարութենէն բանբերը մըն ալ ըսած է թէ Ուաթըլօն, Սպէնքուրը ճիշդ է որ մէկզի ձգած էին, բայց չէին առնուած նաեւ այն մարտերը որոնք աւարտած են Բրիտանացիներուն դէմ Ֆրանսացիներուն յաղթանակով:

ՔԱՂՀԱՆ

ՀԱՑԱՍՏԱՆԵԱՑ ՄԱՄՈՒԼ

ՋՈՒԱՐՃԱԼԻ ԴԷՊՔԵՐ՝ ԵՂԻՇԷ ՉԱՐԵՆՑԻ ԿԵԱՆՔԻՑ

Վաղարշակ Նորենցը պրոմ է. «Ես նը-քան ծանօթացրի իմ սիրած աղջկայ՝ Մարկոյի հետ, եւ մի քանի անգամ պը-տոյտ արեցինք անտառում:

– Բանաստեղծների հետ եղյա դնալը դժուար է, հա՛, նրանք չատ դժուխիւն-ներ են անում, դիտէ՞ք, – ասաց Չարեն-ցը Մարկոյին:

– Նորենցը դժուխիւններ չի անում, – պատասխանեց ընկերուհիս:

– Այսօր չի անում, վաղը կ'անի, նա-յած թէ ինչպէս կը դասաւորուի գոր-ծը... Դուք չխուլացնէք սանձը, – աւե-լացրեց Չարենցը ծիծաղելով:

– Ես նրան չեմ սանձում:

– Է՛, որ այդպէս է, վա՛յ ձեզ եւ ե-րանի՛ նրան»:

■

Չարենցը չատ էր սիրում հրատա-րակչական գործը եւ ահագին ուժ ու ժամանակ էր նուիրում դրան: Այդ աշ-խատանքի մէջ ան ներգրաւեց մեր նը-կարչութեան վարպետներին՝ Ց. Կոճա-նեանին, Մ. Սարեանին եւ երիտասարդ տպադիր Տաճատ Խաչվանքեանին:

– Ա՛յ տղայ, – մի անգամ ասաց նա, երբ ես զարմանում էի նրա բծախնդ-րութեան վրայ, – դու պատկերացնո՞ւմ ես մի դեղեցիկ կին՝ փնթի հագնուած, ըստ՛, գիրքն էլ այդպիսի բան է:

Նրա չանքերով Պետրատում չատ նը-ւագեց «փնթի հագնուած» հրատարակու-թիւնների քանակը:

■

Մեծ բանաստեղծն անողոք էր տգի-տութեան հանդէպ: Տանել չէր կարողա-նում կոպիտ, դեհերիկ, յաւակնոտ «քննա-դատութիւնը», որ անկարող էր թափան-ցել ստեղծագործութեան էութեան մէջ, զգալ ու հասկանալ արուեստի հմայքը, բայ անել ընթերցողի առաջ գեղարուես-տական երկի բուն խմաստն ու արժէքը: Նա սուր էպիգրամներ եւ խայթող ու խարազանող բանաստեղծութիւններ էր նուիրում այդպիսի քննադատներին: Գը-րական բանավէճերի ժամանակ երբեմն համբերութիւնից դուրս էր գալիս եւ դի-մում նոյնիսկ աւելորդ ծայրայեղու-թեան: Այսպէս՝ դրական մի ստուդիսի ժամանակ երիտասարդ քննադատներից մէկը խիստ յարձակում գործեց բանաս-տեղծի «Ներքոյ առ քննադատն» բա-նաստեղծութեան վրայ եւ մէջբերեց այդ քերթուածքի առաջին տողերը.

«Օ՛, դու ցայիրեան մարքսիզմի չստեր
Հագած փիլիստեր,
Օ՛, դու պատահմամբ սերտած գրքերի
Մի խեղճուկ գերի՝
Դարձած կրետին...
Լսի՛ր մի անգամ խօսքը պոէտի,
Որին դու անշուշտ հայհոյես պիտի...»

Քննադատը դեռ չարունակում էր կար-դալ բանաստեղծութիւնը, Չարենցը, զայրացած, տեղից բացագանչեց. «Ըն-կեր Ք., դա հէնց քո մասին է ասուած...»:

■

Չարենցը արտասահմանից երկու նը-կար էր բերել. մէկը Քրիստոսն էր՝ փշէ պսակը գլխին, միւսը՝ կիսամերկ մի կին: Այս երկու նկարը նա կախել էր միեւնոյն պատին: Վերեւում Քրիստոսն էր, ներքեւում՝ կինը: Քրիստոսի հայ-եացքը՝ հեզ ու տխուր, հակուած էր ցած: Ես չգիտեմ, չեմ հարցրել, թէ Չա-րենցը դիտաւորեա՞լ էր այդպէս դասա-ւորել նկարները, բայց յաճախ անդրա-դառնում էր այդ նկարներին, նայում ու ծիծաղում:

– Տեսնո՞ւմ ես Քրիստոսին, ո՛նց է աչ-քը մնացել դեղեցիկ կնոջը..., – ասում էր ու բարձրաձայն ծիծաղում, – չէ՛, մարդկայինը յաւուկ է նաեւ աստուած-ներին:

■

1921 թ. Թիֆլիսի Հայաբանը Դերե-նիկ Դեմիրճեանն ասել է Չարենցին.

– Երբ առաջին անգամ իբրեւ բանաս-տեղծ հանդէս եկայ, Յովհաննէս Թու-մանեանն էր հրապարակի վրայ ու սիր-ուած պոէտը: Ես մնացի ստուերի մէջ: Թումանեանից յետոյ ուզում էի դլուխս հանել, Իսահակեանը առաջս կտրեց: Ես նորից մնացի ստուերում: Նոր ուժերով ուզեցի հանդէս դալ, այս անգամ էլ Վա-հան Տէրեանը կանդնեց ճանապարհիս: Տէրեանն էլ դնաց, ուժերս հաւաքած՝ ուզում էի ասպարէզ իջնել, հիմա էլ դու ես դէմս ելել: Ե՞րբ պէտք է գայ իմ օ-րը:

– Համեցէ՛ք, բարի ճանապարհ, – ասել է Չարենցը՝ մի քայլ եա դնալով:

Եւ երկուսն էլ ժպտացել են:

■

Չարենցն ամէն անգամ հէնց սրճարա-նում, որտեղ յաճախ էին լինում Սէթք-սանդր Շիրվանզադէն ու Յովհաննէս Ա-բէլեանը, հանդիպում էր նրանց, միա-սին սուրճ էին խմում, եւ իր մանկական չարաճճիութեամբ խաղում էր նրանց հո-դու հետ. մէ՛կ կռուեցնում էր, մէ՛կ հաչտեցնում, ասելով.

– Շիրվա՛ն, եթէ Աբէլեանը չլինէր, քո Անդրէաս Էլիղբարովը չէր լինի:

– Ճշմարիտ խօսք, – նկատում էր Ա-բէլեանը՝ ժպտալով:

Շիրվանզադէն խռովում էր, վերցնում յայտնի ձեռնափայտն ու հեռանում: Նոյնը տեղի էր ունենում նաեւ Աբէլեա-նի հետ, երբ Չարենցն ասում էր.

– Եթէ Շիրվանի Անդրէաս Էլիղբարո-վը չլինէր, դու էլ էն չէիր լինի, Յով-հաննէ՛ս...

– Ճշմարիտ խօսք, – կարճ նկատում էր Շիրվանզադէն, եւ Աբէլեանը սուս ու փուս հեռանում էր: Ապա Չարենցը նոյն սեղանի չուրջը նրանց հաչտեցնում էր, կոնեակի մի բաժակով մեծարում եր-կուսին էլ՝ իբրեւ մեր արուեստի հսկա-ների, որպէսզի միւս օրը նորից կռուե-ցընի: Այսպիսին էր Չարենցը:

Քաղեց՝
ՀՐԱՉԵԱՑ ՑՈՒՆԱՆԵԱՆ

«Իրաւունք», Մարտ 5

ԳՂՈՒԽԹԷ ԳՂՈՒԽԹ

ՊԷՑՐՈՒԹի Թէքէեան կեդրոնի հանդի-սասրահին մէջ, Փետրուար 11-ին, նա-խաձեռնութեամբ «Շիրակ» ամսագրի տեղի ունեցած է հանդիպում – ընդունե-լութիւն մը ի յարգանս դրադէտ Երուանդ Պարսամեանի: Ընդունելութեան ընթաց-քին մեծարեալը պարդեւատրուած է «Մխարտպ Մաշտոց» չքանչանով չը-նորհուած Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Ա-րամ Ա. Կաթողիկոսին կողմէ: Հան-դիսութեան բացումը կատարած է Պր. Ժիրայր Դանիէլեան ներկայացնելով ե. Պարսամեանը, տալով անոր հակիրճ կենսագրականը: Ապա, խօսք առած է Լիբանանի Հայոց առաջնորդը՝ Գեղամ Ծ. Վրդ. Խաչերեան, հուսկ ելոյթ ունե-ցած է ե. Պարսամեան որ յուզումով ար-տայայտած է իր երախտագիտութիւնը եղած պատիւին համար:

*
**

ԱԹԻՆՔի Պատերազմական Թանգարանի սրահին մէջ, Փետրուար 22-ին քաղա-քական հաւաքոյթ մը տեղի ունեցած է նուիրուած Արցախի 10-ամեակին, կազ-մակերպութեամբ Ցունաստանի Հ.Յ.Դ. Հայ Դատի յանձնախումբին: Նախագա-հած է Յակոբ Պետոյեան եւ բանախօ-սած է Միհրան Քիւրտօղլեան: Ղարա-բաղի նախագահ Արկադի Ղուկասեանի ողջոյնի խօսքը կարդացած է Թագուր Յովակիմեան: Ողջոյնի իր խօսքը ըսած է նաեւ Հայաստանի դեսպանը՝ Արման Կիրակոսեան: Գուլկար լրագրող Յվետանա Փասքալեւա ներկայացուցած է իր նկա-րահանած երկու ռէսերիղները՝ «Թանկա-գին իմ ողջեր եւ մեռեալները» եւ Վահան Յովհաննիսեանի եւ Հրանտ Մարգարեանի քանդէն ազատագրումի տեսարանը:

*
**

ՊԷՑՐՈՒԹի Հայ Կաթողիկէ Միութեան Արարատեան թեմի սրահին մէջ, Փետր. 8-ին, կազմակերպութեամբ Հայ Կաթո-ղիկէ Համալսարանական Միութեան եւ հովանաւորութեամբ «Հայաստան» հա-մահայկական հիմնադրամին, դրական երեկոյթ մը տեղի ունեցած է նուիրուած Սոնիա Նիկոլեանի անոր «Images à contre-temps» դիրքին թարգմանութեան առ-թիւ (թարգմանած է սուրիահայ Օրիորդ Նայիրի Քէչիչեան): Հանդիսութեան բա-ցումը կատարած է ՀԿՀՄ-ի կողմէ Ռիթա Թամկոչեան, ապա ելոյթ ունեցած է քոյր Թէոպիստէ Պետրոսեան: Անդրադառնա-լով Ս. Նիկոլեանի «Անցելապաշտ պատ-կերներ» հատորին, ան հեղինակուհին նկատած է Հայ ժողովուրդի դեսպանը եւ մաղթած որ բազմանան հայ մտաւորա-կան կիները եւ կազմեն «Հայ մտաւորա-կան կիներու միութիւն մը»: Խօսք առած է Տիկին Վեհանոյշ Պետրեան ծանրա-նալով թարգմանական դրականութեան վրայ: Դեղարուեստական բաժինէն եւք, խօսք առած է թարգմանիչը՝ Նայիրի Քէ-չիչեան եւ անդրադարձած իր տարած աշխատանքին: Հուսկ ելոյթ ունեցած է Հ. Անդրանիկ Կոանեան չնորհակալու-թիւն յայտնելով բոլոր անոնց որոնք աս-տարած են այս դիրքին հրատարակու-թեան:

ՁԱՅՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

ՄԱՐՍԷյԼ – ՍԷՆ ԺԵՐՈՄ

ՄԵԾ-ՄԱՅՐԵՐՈՒ ՕՐԸ

Շաբաթ, Փետրուար 28, ժամը 12-ին Սէն – Ժերոմի մեծ մայրերը եւ բարե-կամները ժամադրուած էին Թագիս «C. A. Q.» սրահներուն մէջ ճաչի մը որ նուիրուած էր իրենց:

Որոչուած ժամուն բոլոր հրաւիրեալ-ները բազմած էին զարդարուն ու ճոխ սե-ղաններու չուրջ. արդարեւ Կապոյտ Խաչի Սէն – Ժերոմի Զաւօ Շանթ մասնաճիւղը ինչպէս միշտ ջանք չէր խնայած ընտիր ու համադամ ճաչացուցակ մը հրամցնելու ներկայ հիւրերուն:

Ընկ. Ա. Պիւլկիւրեան բարի պալուստ մաղթեց եւ դրուատեց մեծ մայրերու եւ ընդհանրապէս Հայ մայրերու արժանիք-ները, ապա խնդրեց նախքան սկսիլը մխանարար երդել Տէրունական Աղօթքը:

Ճաչի տեւողութեան Մարի եւ Շահէ Փանոսեան ամոլը ապահովեց գուարթ մթնոլորտ հայրենի երգ ու նուագով. չատեր ընկերացան իրենց, խանդավա-ռութիւնը մեծ էր եւ ոգեւորուած ներ-կաները կատարեցին ինքնաբուխ նուիրա-տուութիւններ քաջալերելու տարուած աշխատանքը, միանդամայն ձեւով մը ի-րենց գոհունակութիւնը յայտնելով:

Անակնկալ եւ հետաքրքիր եղաւ բոլորին համար «Գաթալան» պարախումբի յայտ-նութիւնը. ան սիրայօժար եկաւ եւ յա-տուկ պարերով «Սառատան» առ աւելի ջերմացուց մթնոլորտը. ոմանք միացան իրենց եւ չուրջպարերով փակուեցաւ հան-դիպումը:

Նախքան բաժնուիլը բոլոր մեծ մայ-րերը ու մայրերը ատացան ընկերուհի-ներու կողմէ ծաղիկի փոքրիկ թաղար մը որպէս նուէր այդ չատ հաճելի օրուան:

Իսկ մենք Խաչուհիներս գոհունակու-թեամբ մեկնեցանք այն խոր համոզումով որ կատարած էինք նուիրական պարտա-կանութիւն մը:

ԱԼԻՍ ՊԻԼԿԻՒՐԵԱՆ

– Ո՛չ թէ միայն իմ համոզումս է այդ, այլ բոլոր մեր ընկերներուն եւ բոլոր ող-ջամիտ թաղեցիներուն համոզումը:

– Թերեւս, ըսաւ ուսուցիչը ժպտելով:

– Եւ որովհետեւ վճռական կը նկատենք այդ բանը, մեզի պարտականութիւն հա-մարած ենք պայքարիլ անոր դէմ:

– Պայքարի՞լ, դոչեց Թորգոմ, ինչպէ՞ս կրնաք արգիլել թաղեցիները ատորագրե-լու հանրագրութիւն մը որուն համամիտ են:

– Երբեք արգիլելու դիտաւորութիւն չունինք, միայն թէ կրնանք մենք ալ մեր օրինաւոր ձէնքերովը կռուիլ ձեզի դէմ... օրինակի համար դուն հանրագրութիւն մը ատորագրել կուտաս Թաղական Խորհուր-դին դէմ...

– Ո՛չ թէ ես, այլ համակիր թաղեցի-ները ,ճշդեց Թորգոմ:

– Թո՛ղ այդպէս ըլլայ ... արդ, մենք ալ կրնանք ուրիշ հանրագրութիւն մը ատորագրել տալ ի նպաստ Թաղական Խոր-հուրդին ... ահա՛ իմ ըսած պայքարս... դուն թերեւս յաջողիս 40 – 50 ատորագ-րութիւն հաւաքելու, մենք ալ պիտի կա-նանք 4 – 500 ատորագրութիւն հաւաքել... հետեւանքը քեզի կը թողում դուշակել:

Պր. Թորգոմ ցնցուեցաւ: Այս պատա-հականութիւնը մտքէն անցած չէր: Մը-տածկոտ դէմք մը առաւ, ինչ որ չվրիպե-ցաւ Սուսերեանցի աչքէն: Հարուածը իր նպատակին հասած էր, բայց պէտք էր նոր եւ աւելի զօրաւոր հարուած մը տալ:

(Շար. 123)

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՅ ԿԵԱՆՔԷ

ԺԹ.

– Չափաւոր վարձատրութիւն մըն է:

– Այսինքն իրբեւ տեսուչ քու ատացած ամսականիդ չափ:

– Այո՛, այնպէս է, հաստատեց Թոր-գոմ:

– Եւ նուազ աշխատութեան փոխարէն: Ահա այդ պաշտօնը կ'ուզենք քեզի յանձ-նել:

– Տեսուչէն իջնել կառավարիչի՝ չնոր-հակալ եմ:

– Ամսականը նոյնն է:

– Խնդիրը դրամին վրայ չէ՝ այլ ար-ժանապատուութեան:

– Արժանապատուութիւնը դեր չունի գործին մէջ:

– Թերեւս քեզի համար չունի, բայց ինծի համար ունի ... ամէն նկարագիր մէկ չէ:

– Եթէ «կառավարիչ» բառն է որ քեզ կը խրաչեցնէ՝ կրնանք փոխել, օրինակի համար կ'ըսենք գեր-անօրէն:

– Ինչ որ ալ ըլլայ, ինծի համար չէ:

– Կը մերժե՞ս ուրեմն առաջարկութիւնս:

– Բացարձակապէս:

– Ահա՛ տարօրինակ յամառութիւն մը:

– Կարծեմ ըսի ձեզի որ առեւտրական ասպարէզին մէջ գործ դատ եմ, գործ մը որ չատ աւելի վարձատրուած է քան վարժարանի տնօրէնութեան պաշտօնը:

– Ըսիր այո՛, բայց ես չատ կարեւորու-թիւն չտուի, որովհետեւ ճշմարիտ չթուե-ցաւ:

– Սուտ խօսելու սովորութիւն չունիմ:

– Դուն ո՛չ, բայց ուրիշները կրնան սուտ խօսած ըլլալ:

– Ձեմ հասկնար թէ ինչ ըսել կ'ուզես:

– Ըսել կ'ուզեմ որ քեզ խոստացած կ'ըլ-լան պաշտօն մը զոր տալու դիտաւորու-թիւն չունին:

– Պաշտօնիս դրեթէ սկսած եմ:

– Այն ատեն տարբեր բան ... միայն թէ սա հանրագրութիւնը կայ որ կերպով մը կը հերքէ ըսածդ:

– Հանրագրութիւնը համակիրներուս դործն է ... բայց ինչո՞ւ այսչափ կարե-ւորութիւն կուտաս այդ հանրագրու-թեան, հարցուց Թորգոմ հեգնօրէն, մա-նաւանդ որ քեզի դէմ չէ, այլ առժամեայ Թաղական Խորհուրդին դէմ:

– Կարեւորութիւն չեմ տար, միայն թէ վնասակար կը նկատեմ:

– Չեր չահերո՞ւն ...

– Իրրեւ մարդ՝ նիւթական չահը բնաւ նշանակութիւն չունի ինծի համար, ասկա դուն ալ գիտես ... վնասակար կը նկատեմ այդ հանրագրութիւնը հասա-րակական տեսակէտով: Թաղը հանդար-տութեան պէտք ունի զարդանալու հա-մար...

– Ո՛չ թէ միայն իմ համոզումս է այդ, այլ բոլոր մեր ընկերներուն եւ բոլոր ող-ջամիտ թաղեցիներուն համոզումը:

– Թերեւս, ըսաւ ուսուցիչը ժպտելով:

– Եւ որովհետեւ վճռական կը նկատենք այդ բանը, մեզի պարտականութիւն հա-մարած ենք պայքարիլ անոր դէմ:

– Պայքարի՞լ, դոչեց Թորգոմ, ինչպէ՞ս կրնաք արգիլել թաղեցիները ատորագրե-լու հանրագրութիւն մը որուն համամիտ են:

– Երբեք արգիլելու դիտաւորութիւն չունինք, միայն թէ կրնանք մենք ալ մեր օրինաւոր ձէնքերովը կռուիլ ձեզի դէմ... օրինակի համար դուն հանրագրութիւն մը ատորագրել կուտաս Թաղական Խորհուր-դին դէմ...

– Ո՛չ թէ ես, այլ համակիր թաղեցի-ները ,ճշդեց Թորգոմ:

– Թո՛ղ այդպէս ըլլայ ... արդ, մենք ալ կրնանք ուրիշ հանրագրութիւն մը ատորագրել տալ ի նպաստ Թաղական Խոր-հուրդին ... ահա՛ իմ ըսած պայքարս... դուն թերեւս յաջողիս 40 – 50 ատորագ-րութիւն հաւաքելու, մենք ալ պիտի կա-նանք 4 – 500 ատորագրութիւն հաւաքել... հետեւանքը քեզի կը թողում դուշակել:

Պր. Թորգոմ ցնցուեցաւ: Այս պատա-հականութիւնը մտքէն անցած չէր: Մը-տածկոտ դէմք մը առաւ, ինչ որ չվրիպե-ցաւ Սուսերեանցի աչքէն: Հարուածը իր նպատակին հասած էր, բայց պէտք էր նոր եւ աւելի զօրաւոր հարուած մը տալ:

(Շար. 123)

(Շար. Ա. Էջէն)

ղրկել Երեւան, հետեւելու համար ընտրութեան ընթացքին: Կազմուած են երկու խումբեր որոնցմէ մէկը կը մեկնի առաջին փուլին, երկրորդը՝ յաջորդին, եթէ պէտք ըլլայ:

*
**

ԱՐԱՄ ՍԱՐԳՍԵԱՆԻ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄՆԵՐԸ

Մարտ 11–ին, Դեմոկրատական կուսակցութեան թեկնածուն Արամ Սարգսեան հանդիպումներ ունեցած է Երեւանի Գիւղատնտեսական Ակադեմիային, Նորքի ուսանողական հանրակացարանին մէջ եւ «Արմենփրէս»ի մամլոյ սրբահին մէջ ալ տեսակցած է լրագրողներու հետ:

*
**

5000 ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԱԾՆԵՐ ԼՈՍ–ԱՆՃԵԼԷՍԻ ՄԷՋ

Լոս–Անճելէսի հիւպատոս Արմէն Մելքոնեանի տուած տեղեկութեանց համաձայն աւելի քան 5000 հոգի կը քուէարկեն Հայաստանի նախագահական ընտրութիւններուն նախատեսուած երկու վայրերու մէջ՝ մէկը հիւպատոսարանը, միւսը՝ կէնհէյլի Իրանահայերու կեդրոնին մէջ:

ՓԱՄՓՈՒԼ

ՆԱՅԻՐԱ ՄԵԼՔՈՒՄԵԱՆ ԿԸ ԹԵԼԱԴՐԷ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ – ՈՒԺԱՆԻՒԹ ՓՈԽԱՆԱԿՈՒՄ ՄԸ

Լ.Ղ.Հ Արտաքին գործերու նախարարուհի Ն. Մելքումեան Ուշինկթընի մէկնումի պատրաստութեան վերջին օրերուն հանդիպումներ ունեցաւ Ամերիկայի նախագահ Պիլ Քլինթընի, պետական քարտուղար Մատլին Օլպրայթի, պաշտպանութեան նախարար Ուիլիըմ Քոհընի, ինչպէս նաեւ ազգային անվտանգութեան խորհրդական Սանտի Պըրկըվիցի հետ: Ըստ տեղեկութիւններու, Նայիրա Մելքումեան ներկայացուցած է Ատրպէյճանի նախագահ Հէյդար Ալիեւի պատասխանը Մինսկի խումբի համանախագահներուն առաջարկած խաղաղութեան ծրագրին մասին: Ատրպէյճանի նախագահը ընդունած է Մինսկի խումբի առաջարկները, սակայն պայմանաւորած է զանոնք Ատրպէյճանի տարածքային ամբողջականութեան ապահովման հարցով: Ատրպէյճանի նախագահը նաեւ յայտնած է որ Ատրպէյճան պատրաստ է ընդունելու Ղարաբաղի ինքնորոշման հարցին ուղղուած միջազգային կազմակերպութիւններու որոշումները, եթէ անոնք չհակասեն Ատրպէյճանի օրէնքներուն:

Ն. Մելքումեան յայտնած է թէ իր կառավարութիւնը հետամուտ է Ղարաբաղի հարցին միջազգային կարգավորման ընթացքը տալու եւ կողմնակից է որ միջազգային ներդրումներ դարձեալ ուժանիւթի ոլորտներուն դարպասցուին: «Մենք գիտակից ենք որ մեր ճակատագիրը կապուած է Կովկասի միւս շրջաններուն եւ մնայուն խաղաղութեան բերած կայուն պայմաններ միայն, աշխարհի տնտեսութեան մէջ համարկուելու հեռանկարը կրնան իրագործելի դարձնել» ըսած է ան: Ապա այդ ուղղութեամբ որպէս քաղաքական առաջին քայլի օրինակ, նշած՝ ազրպէյճանական Ղարաբաղի հարցին ընկերութիւնները ու անոնց կառավարութիւնները կրնան կարեւոր դեր կատարել Ղարաբաղի հարցին կարգաւորման մէջ: Այդ դերը կը կայանայ Ազրպէյճանը համոզելուն մէջ, որ ընդառաջէ «իրապաշտ համաձայնութիւններու եւ փոխադարձ զիջումներու», լուծում մը բերելու համար Ղարաբաղի ինքնորոշման հարցին:

Քարիւղի մարզին ծանօթ, ամենահին թերթը՝ «Ցէէթ'ց Օյլկըմ Նիուզ» Մարտ 9–ի թիւին մէջ տեղ տալով այդ հանդիպումին, կը գրէ թէ Ն. Մելքումեան ըսած է. «Ազրպէյճանի եւ Ղարաբաղի ժողովուրդներուն խաղաղութեան հասնելուն համար բանակցային լուծումով մը լաւագոյնը կ'ըլլայ շրջանային պատասխանատուութիւններ տալ անոնց: Ատիկա միակ ելքն է»: Ան աւելցուցած է թէ Ղարաբաղի ժողովուրդը անվերապահօրէն կը հաւատայ որ համաձայնութեան եզրերու վրայ հիմնուած լուծում մը կարելի է ուղղակի բանակցութեան պարագային ուր նիւթ ըլլայ Ղարաբաղի ինքնորոշման եւ ապահովութեան նիւթը:

Ն. Մելքումեան չէ յապաղած թէ իր կառավարութիւնը հետամուտ է շրջանին անտեսական ամբողջ կարողականութեան ընթացք տալու եւ կողմնակից է որ միջազգային ներդրումներ դարձեալ ուժանիւթի ոլորտներուն դարպասցուին: «Մենք գիտակից ենք որ մեր ճակատագիրը կապուած է Կովկասի միւս շրջաններուն եւ մնայուն խաղաղութեան բերած կայուն պայմաններ միայն, աշխարհի տնտեսութեան մէջ համարկուելու հեռանկարը կրնաց իրագործելի դարձնել» ըսած է ան: Ապա այդ ուղղութեամբ որպէս քաղաքական առաջին քայլի օրինակ, նշած՝ ազրպէյճանական Ղարաբաղի հարցին կարգաւորման մէջ: Այդ դերը կը կայանայ Ազրպէյճանը համոզելուն մէջ, որ ընդառաջէ «իրապաշտ համաձայնութիւններու եւ փոխադարձ զիջումներու», լուծում մը բերելու համար Ղարաբաղի ինքնորոշման հարցին:

Քարիւղի մարզին ծանօթ, ամենահին թերթը՝ «Ցէէթ'ց Օյլկըմ Նիուզ» Մարտ 9–ի թիւին մէջ տեղ տալով այդ հանդիպումին, կը գրէ թէ Ն. Մելքումեան ըսած է. «Ադրբեջանի եւ Ղարաբաղի ժողովուրդներուն խաղաղութեան հասնելուն համար բանակցային լուծումով մը լաւագոյնը կ'ըլլայ շրջանային պատասխանատուութիւններ տալ անոնց: Ատիկա միակ ելքն է»: Ան աւելցուցած է թէ Ղարաբաղի ժողովուրդը անվերապահօրէն կը հաւատայ որ համաձայնութեան եզրերու վրայ հիմնուած լուծում մը կարելի է ուղղակի բանակցութեան պարագային ուր նիւթ ըլլայ Ղարաբաղի ինքնորոշման եւ ապահովութեան նիւթը:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԼՈՆՏՈՆի մէջ, Մարտ 12–ին բացուեցաւ եւրոպական ժողովը որու օրակարգն է Միութեան ընդլայնումը: 11 թեկնածուներ կան որոնց մասը կեդրոնական եւ արեւելեան Եւրոպայէն (Լեհաստան, Հունգարիա, Չեխիա, Էստոնիա, Սլովենիա, Սլովաքիա, Ռումանիա, Պուլկարիա, Լատվիա եւ Լիտուանիա) յաւելեալ կիպրոս: Անդամակցութեան առաջին հանդրուան մը պիտի ըլլայ 2005–ին, ապա 2010–ի շուրջ Միութիւնը 26 անդամ պիտի ունենայ: Թուրքիա մերժեց հրաւէրը, վրդոված ըլլալով Եւրոպացիներու դիրքէն Լիւքսանպուրկի վեհաժողովէն ի վեր: Վրդովմունքին գլխաւոր թիրախն է Ճուանասո: Անդրադարձ կը պահանջէ որ թեկնածուներու ցանկին վրայ ըլլայ, բայց հաւանական չէ թուիր որ Եւրոպական Միութիւնը իր դիրքը փոխէ:

ՄԱՆԻՍԱՑի (Թուրքիա) դատարանը անպարտ հռչակեց այն տասը ոստիկանները որոնք ամբաստանուած էին լիսէի աշակերտները չարչարած ըլլալու յանգամով «Մանիսայի մանուկները» հարցին մէջ: Դատարանը միաձայնութեամբ վճռեց որ հարկ եղած փաստերը չկան: 1995 Դեկտեմբերին է որ աշակերտներ ձերբակալուած էին եւ ամբաստանուած որ ծայրայեղ ձախ խումբի մը կը պատկանին ու չարաչարանքի ենթարկուած: 1997 Յունուար 16–ին առաջին վճիռով մը, ծանր պատիժներու կը դատապարտուէին, մինչեւ 12 տարի բանտարկութեան: Պատանիները նոր վճիռի մը կը սպասեն: Մանիսայի մանուկներու հարցը խորհրդանիշ մը դարձած է մարդկային իրաւանց խախտումին Թուրքիոյ մէջ:

ԱԴՐԲԵՋԱՆի ընդդիմադիր կուսակցութիւններու միացեալ ճակատ ժողովրդավարական դաշնակրէսը Մարտ 11–ին յայտարարութիւն մը հրապարակած է, պահանջելով ներկայի իշխանութեան հրաժարականը: Այդ պահանջին պատճառ բերուած է երկրին անտեսական խոր ճգնաժամը, գործազրկութեան համատարած բնոյթը, կաշառակերութիւնը եւ Ղարաբաղի հարցին մէջ ընտրուած «պարտուողական դիծը»:

Իվ ՄՈՆԹԱՆի մարմինը դերեզմանէն հանուեցաւ Մարտ 11–ին, ուչ տաեն փէոլաչէվի վակումէն ետք եւ փոխադրուեցաւ բժշկական – օրինաւոր Հիմնարկը քննութիւն կատարելու համար եւ ճշդելու թէ հայրն է՞ր թէ ոչ Օռոռ Տրոսարի: Ծանօթ է որ այս վերջինը եւ իր մայրը կը պնդեն այդ մասին, բայց՝ երդիչը կ'ուրանար եւ մերժած էր ենթարկուիլ Ա–Տ–Լ–ի այն քննութեան որ կը կատարուի յետ մահու հակառակ իր կամքին, վերաքննիչ Ատեանի որոշումով: Քանի մը ժամ ետք, Իվ Մոնթան կրկին թաղուեցաւ: Սոսկալի է որ այսքան տարի վերջ (1991) Իվ Մոնթանի դրամոզոմները դեռ լաւ վիճակի մէջ ըլլան վաւերական քննութիւն մը կատարելու համար: Ամէն պարագայի մէջ, եթէ նոյնիսկ այդ աղջիկը իրաւունք ունի դիանալու թէ հայրը ո՞վ է, չատ անխորժ բան մը կայ այս բոլորին մէջ: Քննիչները պէտք է արտայայտուին մինչեւ Յունիս 30:

ԳԻՒՂԱՏՆՏԵՍՈՒԹԵԱՆ նախարարը՝ Լ. Լը Փէնէք օրինագիծ մը պատրաստած է որ կը սահմանափակէ վառանգաւորը չուներու չրջապատութիւնը Ֆրանսայի մէջ: Յարձակող չուները, գլխաւորաբար փլիթ–պուլերը արգիլուած են, ոչ կրնան ծախուիլ, ոչ ներածուիլ եւ պէտք է ամլացուին: Այս չուները մահացու վնասներ կը պատճառեն, բազմաթիւ մանուկներ եւ նորածիններ մեռած են, Մարտ 11–ին, օր ցերեկով Շան զ'Էլիզէի վրայ յարձակում մըն ալ գործուած է անցորդներու վրայ: Ֆրանսայի մէջ, այդ չուներու գինը 500–էն 150 հազար Ֆրանք է եւ կ'օգտագործուին մանաւանդ պատանիներու կողմէ յարձակումի կամ ոտիկաններէն խուսափելու համար:

ՃՈՐՃԻՕ ՍՐՄԱՆի չկրցաւ հպատակներու իր տաղանդը կատարել Սէն–Սիլվիս հրապարակը Մարտ 11–ին ոստիկանական արգելքի հետեւանքով: Այդ արգելքը իրեն յայտնուած է միայն 5 ժամ առաջ եւ կարի այս խոալացի վարպետը որ նոր նոր խանութ մը բացաւ Սէն–Ժէրմէն ատ փրէ (նախկին Տրէօկ – Սթորիճ տեղը) չէր կրցած զսպել իր բարկութիւնը, մանաւանդ որ ամէն ինչ պատրաստուած էր, տաղաւար մը դրուած եւ հրաւէրներ եղած:

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ ՄԱՐՍԷԼ

ՏԻԿՆԱՆՑ ՅԱՆՁՆԱԽՈՒՄԲԻՆ

ՄԻՋԻՆՔ

Տարեկան Աւանդական ճաշը

կիրակի, Մարտ 15, ժամը 12·30–ին

Պատարագէն ետք Արծրունի Զրբաչեան սրահին մէջ

339, avenue du Prado, 13008 Marseille

Հաճեցէք ապահովել ձեր տեղերը:

Հեռաձայն. –

04–42–22–08–52 կամ 04–91–37–50–75

Մասնակցութիւն՝ 100 ֆրանք:

CYCLE DE CONFERENCES

organisé

par

LA LETTRE DE L'UGAB

et le

GIIA

Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles, 75017 Paris

Mardi 17 Mars à 21 heures

M. François THUAL,

Secrétaire Général Adjoint du groupe de l'Union Centriste du Sénat, chargé de conférences à l'Ecole Pratique des Hautes Etudes et au Collège Interarmées de Défense,

viendra évoquer avec nous :

«Le Caucase, une nouvelle poudrière?»

Le monde caspien a émergé depuis peu sur la scène internationale, en raison de l'éclatement de l'URSS et surtout de ses énormes réserves de pétrole et de gaz.

Ce nouveau *golfe* est d'orès et déjà l'objet de manœuvres géopolitiques et économiques considérables.

FRANÇOIS THUAL s'est rendu dans les pays de la zone et a rencontré les responsables politiques et économiques. Il évoquera l'histoire de ces régions, leur contexte géopolitique et les problématiques; quel développement économique connaîtront-ils? quel avenir pour l'Arménie ?

Nous vous convions donc à débattre avec lui de ces sujets complexes et passionnants, qui conditionnent le devenir de l'Arménie.

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

REPAS

Comme chaque année la Croix Bleue de Lyon Villeurbanne organise un repas le 18 Mars à 12h après la Messe de la Mi-Carème dans la salle communautaire de l'église arménienne, espace Garbis Manoukian, 40, rue d'Arménie, à Lyon 3e.

Prix du repas : 70 F.

Réservations : Tél.: 04 72 35 15 86
04 78 97 08 81

Maison de la Culture de Villeurbanne: Tél.: 04 78 93 57 43, les après-midi sauf le lundi.

Imprimé sur les Presses du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Ֆրանսահայ կապոյտ Խաչի Իսկի Տ. Սէրգիսկիւլեան մասնաճիւղը հոգեհանդիսաւոր պաշտօն կատարել կուտայ իր ընկերուհիներուն յիշատակին, կիրակի, Մարտ 15, Իսկի Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մէջ

6, avenue Bourgain, Issy-les-Moulineaux

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻԶ

ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մեծ ՊԱՀՔի հետեւեալ կիրակիներուն, պատարագէն անմիջապէս առաջ՝ ժամը 10–ին, Փարիզի Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ ԱՐԵՒԱԳԱԼի ժամերգութիւն կը կատարուի՝

կիրակի, Մարտ 15, Տնտեսի կիրակիին
կիրակի, Մարտ 22, Դատաւորի կիրակիին
կիրակի, Մարտ 29, Գալստեաց կիրակիին

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կապոյտ Խաչի Շրջ. Վարչութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է 800 Ֆր. Պր. Մարք Ազամեանէ Հայաստանի մանուկներուն համար:

*
**

Սրբուհի Մուրադեանի մահուան քառասունքին առթիւ կապոյտ Խաչի Ալֆորվիլի Ազգ. Բիւզանդ մասնաճիւղը շնորհակալութեամբ ստացած է 1000 Ֆր. Տէր եւ Տիկին Ժիրայր Մուրատեանէ:

*
**

Դպրոցասէր Տիկնանց Վարժարանը շնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները 1997 Նոյեմբեր–Դեկտեմբեր ամիսներուն. –

Տէր եւ Տիկին Ժ. Փ. Քիլարեան 800 Ֆրանք, Պր. Ա. Պէյլէրեան 750 Ֆր., Պր. Կ. Տէվրէնեան 600 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Նորատունկեան, Տէր եւ Տիկին Ա. Յարութիւնեան, Տէր եւ Տիկին Բարունակեան, Տէր եւ Տիկին Կարապետեան, Տէր եւ Տիկին Նապաշեան, Տէր եւ Տիկին Ճարխքեան, Տիկին Մ. Ալեանաք, Տիկին Ս. Պէրպէրեան, Տիկին Ա. Ճէնէվեան, Օրդ. Գ. Օհանեան, Օրդ. Ա. Տէր – Պարսամեան 500–ական Ֆրանք:

(Շար.)

GRANDE TOMBOLA

de la CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

au profit de ses œuvres

Une voiture «*Clio Chipie*», mais aussi un voyage aller-retour Erevan, des bijoux, un tapis d'orient, des œuvres d'art, un bagage de prestige, une mini-chaîne, un téléviseur couleur...

Vous en rêviez ?

Alors tentez votre chance ! Vous serez peut-être l'un des heureux gagnants!

Demandez les billets de la GRANDE TOMBOLA NATIONALE 1998 aux membres des sections et du Conseil d'Administration de la *Croix Bleue des Arméniens de France*.

(Prix du billet: 50 F.).

Le tirage au sort aura lieu le samedi 28 MARS 1998, au cours d'un dîner au «*Relais Mercure*» d'Evry-Lisses (Essone), 8 rue du Bois Chaland.

Les résultats seront communiqués par voie de presse.

L'ASSOCIATION SAINTE CROIX DE PARIS organise ses

JOURNÉES D'AMITIÉ - BAZAR DE CHARITÉ

le samedi 14 mars, de 14h à 20h
et les dimanches 15 et 22 mars, de 12h30 à 17h

dans la salle polyvalente de l'Eglise, 13, rue du Perche, Paris 3ème

- Plats cuisinés orientaux à consommer sur place ou à emporter
- Epicerie, pâtisserie, confiserie orientales
- Livres, disques, cassettes, artisanat arméniens
- Parfumerie, bijouterie, mode
- Arts ménagers

Venez avec beaucoup d'amis pour déguster et pour acheter !

ՇԱԲԱԹ – ԿԻՐԱԿԻ
ՄԱՐՏ 14-15
SAMEDI - DIMANCHE
14-15 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՀԱՅՐԱՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 19·334 Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN 73e ANNEE — N° 19.334

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՁԱԿԱՏ

ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆԸ՝ ԹԻՒԵՐՈՎ

Կեդր. Ընտրական Յանձնաժողովին տուեալներով, Հայաստանի 3·793·000 բնակչութիւնը ունի 2·217·000 քուէարկող: Մարտ 16-ին պիտի դրծեն 1·597 ընտրաշրջաններ ուր կարելի պիտի ըլլայ քուէարկել ժամը 8 – 22:

Առաջին փուլին 12 թեկնածուներէն ոչ ոք քուէներու 50%-էն մէկ աւելին ստանալու պարագային, Բ. փուլը տեղի պիտի ունենայ Մարտ 30-ին, առաւելագոյն համեմատութիւններու տէր երկու թեկնածուներուն մասնակցութեամբ:

Շուրջ 300 օտարերկրացի դէտեր պիտի հետեւին ընտրութեան. անոնք ներկայացուցիչներն են Օ-ԷՍ-ՍԷ-Ը-ի, Եւրոպայի Խորհուրդին եւ այլ կազմակերպութիւններու:

Իւրաքանչիւր թեկնածու կրնայ մէկ ներկայացուցիչ ունենալ ընտրական վայրերու մէջ, քուէարկութեան եւ քուէներու հաշուումներուն ընթացքին:

Առաջին ոչ վերջնական արդիւնքները կը հանին Մարտ 17-ին, վերջնական արդիւնքը կը յայտարարուի ընտրութենէն 48 ժամ ետք:

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 12 / 13)

ԸՆՏՐԱՊԱՅՔԱՐ

ԱՐԱՄ ՍԱՐԳՍԵԱՆԻ ԾՐԱԳԻՐԸ

Մարտ 11-ին թեկնածու Ա. Սարգսեան հանդիպում ունեցած է ընտրողներու հետ «Արմենփրէս»ի մամուլի սրահին ու Գիւղատնտեսական ակադեմիայի մէջ: Ծանրանալով անտեսական բարեփոխումներու վրայ, ան ըսած է թէ պէտք է ղաղրեցնել միջազգային կազմակերպութիւններու Հայաստանին կատարած օգնութիւնը, քանի որ ատիկա կը սահմանափակէ երկրին անկախութիւնը. ատոր փոխարէն պէտք է զարկ տալ ազգային ղրամագլուխի գոյացումին: Ան առաջարկած է նաեւ Ք. Գրիգորեանի տուած 100 միլիոն տոլարը եւ Սփիւռքի կողմէ տրուած միւս գումարները պահել արտասահմանեան ղրամատուն մը որպէսզի անոնց տէրերը տոկոսներէն օգտուին, իսկ գումարները Հայաստանի որեւէ կարեւոր ծրագրի գործադրելու պարագային, անոնք չհատուցին: Ա. Սարգսեան ըսած է. «Մեր Սփիւռքը կթաց կով չպիտի դարձնենք, այլ նրա միջոցները պիտի ծառայեցնենք ազգային նպատակներին»:

Գիւղատնտեսական ակադեմիայի հանդիսութեան ալ ուսանողներուն առաջարկած է ընտանիք կազմել, իր ընտրութեան պարագային խոստանալով բնակարաններ տալ բոլոր նորապսակներուն:

Ա. Սարգսեանի լսարանէն ուղղուած հարցումներուն ամէնէն հետաքրքրականը եղած է հետեւեալը. «Նախագահի թեկնածուներից ո՞ւմ էք հաւանում»: Ան ոմանց մասին որոշ բաներ ըսելէ ետք չէ ուզած է Ռ. Քոչարեանի յատկանիշը թէ «Քոչարեանը Արցախի հարցում երբեք տանուլ չի տայ. այս ասելով խնդրում եմ չհասկանաք թէ ես նրա գովքն եմ անում: Ես Քոչարեանին մրցակից եմ եւ կան խնդիրներ որոնցում նրա հետ տարաձայնութիւններ ունեմ»:

*
**

Վ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

Ա.ԺՄ-ի թեկնածուն Մարտ 12-ին ելոյթ ունեցաւ Արամ Յակոբեան սրահին մէջ հանդիպումի ունեցած է իր համակիրներուն հետ: Ան, խօսք առնելով ի մէջ այլոց ըսած է.– «Մեր ժողովուրդը վերջին հարիւրամեակում տարբեր կարգախօսերով ազգային շարժումներ է ունեցել, որոնց նպատակը մէկն է եղել՝ անկախ ու բարգաւաճ Հայաստանի կառուցումը: Հիմա պատմութիւնը մեր ժողովրդին այդ շանսը տուել է եւ մեզանից է կախուած՝ կը կարողանա՞նք այն ըստ արժանւոյն օգտագործել»: Ժողովուրդը պէտք է կարենայ անհատական հրաշք գործել թռիչքով հասնելու համար զարգացած պետութեանց ու ատոր համար ալ կան երկու հիմնական պայման՝ երկրին մէջ ազնուութեան եւ օրինականութեան ապահովում, մրցակցելու ձգտում ունեցող հանրութիւն: Հանրապետութեան 5000 ուսանողներուն անունով երիտասարդի մը զօրակցութեան արտայայտութենէն եռք խօսք առած է նաեւ Ռաֆայէլ Ղազարեան, որ թեկնածուները հրաւիրած է ապագայ համագործակցութեան ծրագիրներ մշակելու:

Մարտ 12-ին Վ. Մանուկեանի ընտրական շրջապտոյտը շարունակուած է Արագածոտնի մարզով: Հանրահաւաքներ կազմակերպուած են Ապարանի եւ Աշտարակի մէջ ու հանդիպումներ ալ տեղի ունեցած այլ բնակավայրերու մէջ: Անոր ընտրական կազմի անդամները «Արմէնիրէս»ի թղթակիցին դիտել տուած են որ իրենց հանրահաւաքներուն ներկայ կ'ըլլան հազարաւոր մարդիկ, առնուազն նոյնքան որքան Կ. Դեմիրճեանի հանրահաւաքներուն եւ թէ այս վերջինին ունեցած առաւելութեան մասին եղած խօսքերը, ըստ իրենց, չափազանցութիւն են:

Մարտ 13-ին Վ. Մանուկեան կը մեկնէր Շիրակի մարզ:

*
**

Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆ ԱՐՄԱՒԻՐԻ ՄԱՐԶԻՆ ՄԷՋ

Մարտ 12-ին, Ռ. Քոչարեան հանդիպումներ ունեցած է Արտաշատի, Մասիսի, Էջմիածնի եւ Արմաւիրի ընտրողներուն հետ: Այս առթիւ, ան կրկին չեչտած է որ ամէն մէկ հարցի համար՝ ընկերային, անտեսական, իրաւական թէ այլ, մշակուած է առանձին ծրագիր, հիմնաւորուած լուրջ ֆինանսական յատկացումներով եւ ներդրումներով: Ծրագրերու իրագործումը կարելի կը դառնայ, որովհետեւ այսօր պիւճէին այնքան աղքատ չէ: Եղած են զգամաթիւ հարցումներ որոնք կը վերաբերին ժողովուրդին մատուցուելիք ծառայութիւններուն՝ աշխատավարձ, առողջապահութիւն, կրթութիւն, նաեւ նախկին իշխանաւորներու կողմէ կատարուած չարաշահութիւններու պատիժներ: Քոչարեան խոստացած է որ ստուգումներ կ'ըլլան եւ լուծումներ կը գտնուին:

*
**

Կ. ԴԵՄԻՐՃԵԱՆԻ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄԸ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՈՒԹԵԱՆ ՀԵՏ

Ա. Ազատութեան համերգասրահին մէջ հանդիպում ունենալով երիտասարդութեան հետ, Կարէն Դեմիրճեան յայտնած է որ ընտրուելու պարագային շատ ծանր աշխատանք կը սպասէ իրեն եւ այնքան շատ պէտք է աքնի որ արդարացնէ իր վրայ դրուած յոյսերը: Խօսած է զլխաւորաբար ապագայի մասին, քանի որ երիտասարդութեան կը պատկանի ապագան: Կ. Դեմիրճեան հարցումներուն ալ պատասխանած է իւմուռով, համոզում յայտնած է որ քայլ առ քայլ Հայաստանը «աւերակուած տնից կը վերածուի չէն օճախի»:

ԱՐԱՐԱՏԻ ՄԻԱՋԱԳԷՊԻՆ ՄԱՍԻՆ

«Ազգային պետութիւն» կուսակցութեան նախագահ Սամուէլ Շահինեան որ լրջօրէն վիրաւորուած էր Ա.ԺՄ-ի Արարատի հանրահաւաքին մասնակիցներուն վրայ կատարուած յարձակումին, Մարտ 12-ին մամուլի ներկայացուցիչներուն հետ հանդիպում մը ունեցած է: Փորձելով պատասխանել միջազգային մասին հարցումներու, ըսած է թէ վիրաւորուած է Ազգ. Ժողովի նախագահ Ա. Յարութիւնեանի եւ «Հայոց աշխարհ»ի անուղղակի կերպով յայտնած միտքին թէ սադրանքը կազմակերպողները տուժողները եղած են: Իր կարծիքով՝ «այդ դաշնակներն են որ կարող են իրենք իրենց սադրել, երբեմ տարի նստել ու չբողոքել»: Ս. Շահինեան ըսած է թէ միջազգէպը կը ծառայէր այն ուժերուն որոնք անօրինական ճամբով բաներ ձեռք ձգած են եւ դիտեն թէ կանուխ կամ ուշ ատոր հաշիւը պիտի տան: Եւ քանի է որ այդ մարդիկը խանգարեն իրաւական պետութեան կառուցումը: Այսուհանդերձ, մամուլի մարդիկը չեն բաւարարուած տրուած բացատրութիւններով:

ՕՐՈՒԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐԸ

ԼՈՆՏՈՆԻ ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

ՇԻՐԱՔԻ ԹՐՔԱՄԷՏ ԸՆԹԱՑՔԸ

ԿԸ ՍՊԱՌՆԱՅ ԸՆԴԴԻՄԱՆԱԼ ԿԻՊՐՈՍԻ ԱՆԴԱՄԱԿՑՈՒԹԵԱՆ

Ֆրանսա մեծ ցաւ կը զգայ որ Անգարա կը չարունակէ քէն ընել եւ մերժած է ներկայ ըլլալ Լոնտոնի այս ժողովին: Ժ. Շիրաքի համար Թուրքիա «սխալ հակըցած է» տասնեհինգերու որոշումները: Որոշումը որ տրուեցաւ Լիւքսանպուրկի վեհաժողովին չատ յստակ էր, կը մերժուէր Եւրոպային ընդլայնման ծրագիրներուն մէջ (11 նոր երկիրներ) ներառնել Թուրքիան: Այսօր ալ փոփոխութիւն չկայ եւ մանաւանդ Գերմանիոյ նայիլը (ոչ) վճռական է: Այս վերջինը կը մերժէ որեւէ երկխօսութիւն այդ մասին: Իր զլխաւոր մտահոգութիւնը կը վերաբերի այն ատուար թուրք գաղութին որ ունի իր երկրին մէջ եւ տարուած է այն մտավախութեամբ որ անոնց պահանջները կ'աւելնան, եթէ Թուրքիա անդամ դառնայ Եւրոպայի: Բայց, Թուրքերը բոլորովին առանձնացած չեն, ընդհակառակն, ջերմ բարեկամ մը ունին, Շիրաքն ունին: Ֆրանսայի նախագահին սիրտը այնքան կոտրած է Թուրքիոյ բացակայութենէն, որ կը սպառնայ մերժել – ցայսօր ընդունուած – կիպրոսի անդամակցութիւնը: «Եւրոպական Միութիւնը, կ'ըսէ Շիրաք, կոչումը չունի կիպրոսէն պատառ մը առնել եւ իւրացնել հակամարտութիւն մը որ իրը չէ»: Իրեն համար Կիպրոսի անդամակցութեան բանակցութիւնները կ'իմաստաւորուին այնատեն երբ կը նպաստեն կղզիին վերամիացման եւ ոչ թաժանման յաւիտենականացման:

Այլ խօսքով, Շիրաքի համար յանցաւորները կիպրացիներն են եւ ոչ կղզիին Թուրքերը որոնք ապօրինի կերպով 24 տարի է կը զրաւեն կղզիին հիւսիսային մասը, կ'արհամարհեն Ապահովութեան Խորհուրդի այն բանաձեւը որ կը հրահանգէր պարպումը զրաւեալ հողերէն:

Կիպրոսի Թուրք համայնքը կը մերժէ իր մասնակցութիւնը բերել բանակցութիւններուն այն պատճառաւ որ Անգարա մերժեց այն «չարժաթոռը» (սբրափոնքէն) որ հրամցուեցաւ իրեն: Եւ յստակ է թէ ինչո՞ւ Անգարա այդ դիրքը բռնեց որ այնքան վչտացուցած է Շիրաքը: Ան վճռապէս կը կրկնէ.– «Կամ ամբողջ երկրի մը հետ կը բանակցիս կամ՝ չես բանակցիր»: Այսինքն, չնորհիւ Շիրաքի, Թուրքերը կը հասնին իրենց նպատակին՝ դուրս ձգել Կիպրոսը անդամակցութեան բանակցութիւններէն:

Ահէ զատ, ժողովը, բաւական վրձռական բանաձեւ մը քուէարկած է Պելկրատի դէմ անդլիական նախաձեռնութեամբ: Պելկրատ կը դատապարտուի ուժի իր գործածութեան համար եւ բանաձեւը կը թելադրէ որ «զղալի կերպով զարելաւուած կարգավիճակ» մը չնորհուի Քոսովոյի: Ըստ դէտերու եւ թղթակիցներու Քոսովոյի այս բանաձեւն է որ քօղարկած է ժողովին պարապութիւնը: «Փիկասո» կը զրէ այս ուղղութեամբ.– «Քոսովոյի վերաբերող բնագիրը թոյլ տուաւ որ ծածկուի այս հանդիսաւոր ժողովին պարապութիւնը, ժողով մը որ, սկիզբը, նպատակ ունէր, զլխաւորաբար Ֆրանսայի կողմէ Թուրքիան խրախուսել Եւրոպայէ, առանց սակայն դուռները բանալու անոր առջեւ:

Եւրոպական Միութեան ընդլայնման հարցը ծեծուիլ պիտի սկսի Մարտ 30-ին 11 թեկնածուներէն նախ 6-երուն հետ (Զեխիա, Հունգարիա, Լեհաստան, Էստոնիա, Սլովենիա եւ Կիպրոս), միւս 5-երուն համար նախատեսուած է «նախանդամակցութեան» ծրագրի մը միջոցով տալ առ տալ մօտեցնելու համար եւրոպական քաղաքական եւ տնտեսական չափանիշներուն:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՔԱՐԻԻՂի գինը կը չարունակէ իր անկումը: Տարւոյն սկիզբէն ի վեր 20%-ի համեմատութեամբ գիները իջած են ինչ որ որոշ անկայունութիւն մը կը ստեղծէ արտադրող երկիրներու հաշիւներուն մէջ, ինչպէս Մեքսիքա, Իրան, Ալժերիա եւ կը նպաստէ ճարտարարուեստականացած երկիրներու աճին: Այս անկումը սակայն

(Շար.ը Դ. էջ)

ՄԱՄՈՒԼ

«FINANCIAL TIMES» (Մարտ 13)

ARMENIAN VETERAN MAKES A COMEBACK

«Հայ վեթերանը կը վերադառնայ» խոշոր տառերով, թերթը հետաքրքրական վերլուծում մը կ'ընէ ընտրութեան նախօրեակին, ծանրանալով կարէն Դեմիրճեանի թեկնածութեան վրայ: Կ'ըսէ թէ ան զօրակցութիւնը կը վայելէ հին սերունդին, բայց նաեւ երիտասարդներուն, որոնք տառապեցան երկրաշարժէն, պատերազմէն եւ տնտեսական տագնապէն վերջին տասնամեակին: Թերթին թղթակիցը (Երեւանէն) կ'ըսէ թէ ձայներու 30%-ով Դեմիրճեան վրտանգ մըն է Քոչարեանին համար: Նոյնը ըսած է իրեն փրոֆ. Լուտմիլա Յարութիւնեան:

ԱՅՍՕՒՀԱՆԴԵՐՁ, ԲԱՐԻ ԸՆՏՐՈՒԹԻ՛ՒՆ

Մարտի առաջին շաբթուան հայաստանեան մամուլը լեցուն է ընտրութեան նիւթով: Քարոզչական էջերու, թեկնածուներու ներկայացման, փառաբանումին ու քննադատութեան, քաղաքական լուրջ կամ նուազ լուրջ վերլուծումներու, կանխատեսումի փորձերուն քով տեղ գտած են փոքր հարցախոյզերու արդիւնքներ ալ: Ամէնէն կենսունակն են այս վերջին սիւնակները որոնք անմիջական կերպով պատկեր մը կուտան թէ ի՛նչ արժեւորում ունի Երեւանի փողոցի մարդը – ուսանող, տանտիկին, խանութպան, արհեստաւոր, թոշակառու, ճարտարապետ, մարզիկ, եւայլն–, Մարտ 16–ի ընտրութեան թեկնածուներուն մասին եւ թէ մանաւանդ այդ խումբին ո՛ր անունները կը կեղրոնացնեն առաւելագոյն համակրանքը:

Փետրուար 28 – Մարտ 6–ի «Հայաստանի Հանրապետութիւն», «Հասկ», «Հայաստան» թերթերու թիւերուն մէջ տեղ գտած արտայայտութիւնները կը պատկանին 50 Երեւանցիներու: Մեծ մասով պատասխան են «ո՞ւմ էք ընտրելու» հարցումին: Մէկ քանին ալ քաղուած են թեկնածուներու արձանագրութեան համար ստորագրութիւններու հաւաքին ընթացքին:

Առաջին տուեալը որ կը յայտնուի այդ պատասխաններէն, այն է թէ 12 թեկնածուներէն երեքը կը ղեկաւորեն նախընտրութիւնները. Ռ. Քոչարեան, Կ. Դեմիրճեան և Վ. Մանուկեան: Ուշադրաւ է առաջին երկուքին գործակցութեան հեռանկարին մեծ փափաքը: Ընդհանրապէս այդ գործակցութեան մէջ Կ. Դեմիրճեան կը զետեղուի նախագահական դիրքին, իսկ Ռ. Քոչարեան՝ վարչապետութեան պաշտօնին վրայ: Ձիշդ է որ Կ. Դեմիրճեանի նախընտրութեան մէջ մեծ դեր ունի կազմի առաջնակարգ անցեալ մը մարմնաւորելու անոր հանդամանքը: Կան թէեւ խորհրդային ղեկավարի անոր ժխտական կողմերն ալ յիշողներ: Ինչ կը վերաբերի Ռ. Քոչարեանի, միակն է որուն նկատմամբ համակրանքը կը հիմնուի մօտ ապագան մը պաշտօնավարութեան փափաքին վրայ: Հետաքրքրական է տեսնել որ պատասխանողներէն միայն մէկը որպէս առարկութիւն կը նշէ անոր զարթարդի ըլլալու յատկանիշը: Շատերու քով հակառակն է պարագան. կը պախարակեն այդ դանդաղութեան հեղինակները: Երեւոյթ որ լուրջ խորհրդածութեան պէտք է մղէ այս վերջիններս, քանի որ այդ քարը Ռ. Քոչարեանի դէմ չահարկողները իրենց յուսացած չահուն փոխարէն, հաւանական է որ վարկ ալ կորնչցնեն հանրութեան մօտ, որպէս պատակտիչ: Ռ. Քոչարեանի ուղղակի դէմ արտայայտուողները իրենց հակադրութիւնը կը բացատրեն անով որ ան Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի թերածն է: Այս արժեւորումը նոյն ատեն ապացոյցներէն մէկն է թէ հեռացած իշխանութիւնը որքա՛ն ժխտական ազդեցութեան դաշտ մը ձգած է իր եաին:

Ռ. Քոչարեան – Կ. Դեմիրճեան – Վ. Մանուկեան երբեակին առաջին դիրքն է որ ամէնէն զժուար ենթադրելին է. մերթ ընդհակառակը կը հիմնուի մօտ ապագայի մը պաշտօնավարութեան փափաքի

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ

ՀԱՅԿ. ԿԵԱՆՔԸ ԼՈՍ-ԱՆՃԵԼԷՍԻ ՄԷՋ

— • —

ԹՔՓՔԵԱՆ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ 50-ԱՄԵԱԿԻՆ ՆՇՈՒՄԸ

Լոս – Անճելըսի մէջ, Փետրուար 19–21, տեղի ունեցած են հանդիսութիւնները, նուիրուած՝ Թքփքեան Մշակութային Միութեան 50-ամեակին:

Փետրուար 19-ին, ԹՄՄ Պէշիկթաշլեան սրահին մէջ տեղի ունեցած է նկարչական ցուցահանդէս մը, ուր ներկայացուած են Քեռո Անթոյեանի, Բիւզանդ Կոմամեանի, Փօղ Կիլրակոսեանի, Գրիգոր Նոլիկեանի, Ժողֆ Ժիլրաքոլի եւ Սիրուն Երէցեանի գործերը: Խօսք առած է Ցառլոթ Երէցեան:

Փետրուար 20-ին տեղի ունեցած է ընթրիական երեկոյթ մը, նուիրուած՝ Ալեք Գլաճեանին, անոր «Թափառիկ խոհեր» յուշատետրի հրատարակութեան առթիւ: 98-ամեայ հեղինակը ներկայ չէ ապրելու «Արարատ» տարեցներու տունը: Գիրքը վերլուծած է տոքթոր Արփի Սարաֆեան: Գլուխներէն մասին խօսած է Վահէ Սեմերճեան, ներկայացնելով նաեւ ԹՄՄ-ի կեդր. վարչութեան յոբելենական հրատարակութիւններու ծրագիրը, նշելով որ հրատարակութեան կը սպասեն Գալուստ Թաթէոսեանի, Անդրանիկ Ծառուկեանի, Երուանդ Ազատեանի, Օշին Քէշիշեանի եւ այլոց գործերը: Հանդիսավարուհի Լօրա Գուլումճեան տուած է Ալեք Գըլըճեանի կենսագրականը:

Փետրուար 21-ին, տեղի ունեցած է ճաշկերոյթ մը, մասնակցութեամբ 200 հիւրերու, որոնց կարգին՝ Հայաստանի աւագ հիւպատոս Արմէն Մելքոնեան, ԹՄՄ կեդր. վարչութեան ատենապետ Վարդգէս Պալեան, Երուանդ Ազատեան, ինչպէս նաեւ հիւրեր Անգլիայէն, Լիբանանէն, Եգիպտոսէն, Զուիցերիայէն եւ կարգ մը հայ խմբագիրներ: Բացման խօսքը արտասանած է Վազէ Սեմերճեան: Ցայտագիրը վարած է Վարդգէս Գուրունեան: Ողջոյնի խօսքերով հանդէս եկած են Ճորճ Մանոսեան, Ստեփան Ալաջաջեան եւ Վարդգէս Պալեան: ԹՄՄ-ի գործունէութիւնը պնդատած է աւագ հիւպատոսը: Առաջին բանախօսը՝ Օշին Քէշիշեան, ներկայացուցած է Թքփքեան Մշակութային Միութեան 50-ամեայ վաստակը՝ Սփիւռքի մէջ 30 մանուճիւղերով, 2 վարժարաններով, 4 թերթերով, 1 դրական ամսագրով եւ 2 ձայնասփիւռի կայաններով: Երկրորդ բանախօսը՝ Ռիթա Պալեան, անդրադարձած է Հայաստանի մէջ ԹՄՄ-ի խնամքին յանձնուած երեք վարժարաններուն, մանրամասն տեղեկութիւններ տալով Երեւանի, Կարբիի եւ Գիւմրիի դպրոցներուն կարիքներուն մասին: ԹՄՄ-ը Հայաստանի մէջ կը հովանաւորէ նաեւ «Պայքար» պարբերաթերթը: Վերջերս Երեւանի մէջ բացումը կատարուեցաւ Թքփքեան Կեդրոնին, որ պիտի ծառայէ ԹՄՄ-ի եւ Ռ. Ա. Կուսակցութեան գործունէութիւններուն: Գործադրուած է վերանորոգման յատագիր մը, մասնակցութեամբ դաշնակահար Վազէ Մանկըեանի, երգիչ Արա Գուրունեանի, արտասանող Ալին Ամանէսեանի եւ Ջուխտերի Տարօնի հարսներ Սահակ Կարապետեանի եւ Հրիփսիմէ Եփրեմեանի:

***

Հ. Ց. Դ. ԱՐԵՄՏԵԱՆ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ԿԵՂՐ. ԿՈՄԻՏԷԻ ԿԱԼԱ – ՃԱՇԸ

Փասատինայի Ռիչ Գարմըն պանդոկին մէջ, Փետրուար 27-ին, տեղի ունեցած է Հ. Ց. Դ. Արեւմտեան Ամերիկայի Կեդր. Կոմիտէի տարեկան կալա – ճաշը, որուն ներկայ եղած են 300 հոգի: Ճաշի մասնակցութեան սակը իւրաքանչիւր զոյգին համար տարի տարի էր: Խօսք առնելով Կեդր. Կոմիտէի ներկայացուցիչ Վիգէն Յովսէփեան երախտապարտութիւն յայտնած է բոլոր անոնց, որոնք բարոյապէս եւ նիւթապէս օրաւիղ կը կենան գաղնակցութեան գործունէութեան: Այս առթիւ Տէր եւ Տիկին Ռիչըրտ եւ Թինա Գարոյեան 500 հազար տարի նուիրած են Հ. Ց. Դ.-ի ծրագիրներու իրագործման: Իրրեւ ընթրապետութիւն, Հ. Ց. Դ.-ի կէնտրոնական կեդրոնը այսուհետեւ պիտի կոչուի Թինա Գարոյանի ծնողքին՝ Տէր եւ Տիկին Քերոր եւ Լուսիկ Փէչէքճեանի անունով: Կեդր. Կոմիտէի ներկայացուցիչը Լեւոն Ղարագաշի ոսկեայ գինանշանով պատուած է Արցախի Ազատին նախարարուհի Նայիրա Մելքումեանը: Նախարարուհին պատասխանած է Արեւմտեան Ամերիկայի հայկական գաղութը Ղարաբաղի ազատագրական պայքարին իր նուիրումին համար, հաւատացնելով որ «Հայաստանի մէջ կատարուած վերիվերութիւնները պիտի նպաստեն ազգային գաղափարախօսութեան զարգացման եւ հայ ազգի բարգաւաճման»: Խօսք առած են հանդիսավարուհի Ռոզիկնա Փերումեան, Ժաժակ Տիլքիճեան, Արման Քէօսէեան եւ Հայաստանի աւագ հիւպատոս Արմէն Մելքոնեան: Գործադրուած է գեղարուեստական յայտագիր մը:

***

ԳԷՈՐԳ ՅՈՒՆԱՆԵԱՆԻ ԵՐԳԱՀԱՆԴԷՍԸ

Կլենտէյլի Փըրսթ Կոնկրէկէյշընըլ եկեղեցւոյ մէջ, Փետրուար 15-ին, տեղի ունեցած է թէնոր Գէորգ Ցունանեանի երգահանդէսը: Ցայտագիրը բաղկացած է Պախի, Շուպէրթի, Մոնթէվէրտիի եւ Կոմիտասի երգերէ, ինչպէս նաեւ քանի մը չարականներէ: Ցայտագրէ դուրս, Գէորգ Ցունանեան երգած է Պախ – Կունոյի «Ավէ Մարիա»ն, Պրամսի «Օրօր»ը եւ Կոմիտասի «Հայաստան»ը:

***

ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՏՕՆԸ ՀԱՅ ՔՈՑՐԵՐՈՒ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻՆ ՄԷՋ

Մոնթրոզի Հայ Քոյրերու վարժարանի սրահին մէջ, Փետրուար 19-ին, տեղի ունեցած է Վարդանանց տօնախմբութիւնը: Առաւօտեան պատարագած եւ քարոզած է Հ.Ներսէս Վրդ. Սապայեան: Սակերգութիւններ հաղորդութիւն ստացած են: Ապա, հանդիսասրահին մէջ դասախօսութիւն մը տուած է Արմէն Տօնոյեան: Դասարանի աշակերտները ներկայացուցած են Վարդանանց նուիրուած թատերախաղ մը: Եղած են արտասանութիւններ: Փակման խօսքը արտասանած է վարժարանին տնօրէնուհին Քոյր Ալֆոնսա:

***

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԴԵԼԼԱԼԵԱՆԻ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ՆՈՒԱԳԱՀԱՆԴԷՍ

Լոս – Անճելըսի Իպլէ սրահին մէջ, Փետրուար 19-ին, տեղի ունեցած է նուագահանդէս մը, կազմակերպութեամբ Սուրբ Մեսրոպ Հայ Թատերա – երաժշտական ընկերակցութեան: Նուագահանդէսը նուիրուած է երաժիշտ Յարութիւն Դելլալեանի յիշատակին: Յ. Թելլալեան 7 տարի առաջ իր մահկանացուն կնքած է Արժանթինի մէջ, 53 տարեկանին: Բացման խօսքը արտասանած է Թադուհի Արզումանեան: Ցայտագրի առաջին բաժինին մեկնաբանած են Դելլալեանէն 3 սոնաթներ թաւջութակի եւ դաշնակի, ջութակի եւ դաշնակի եւ առանձին դաշնակի համար գրուած: Երկրորդ բաժնին մեկնաբանուած են Մենդելսոնի թիւ 49 երգեակը եւ Ռախմանինովի եղերգը: Հանդէս եկած են ողբացեալ երաժիշտին երկու աղջիկները՝ դաշնակահար Մարինա եւ ջութակահար Նարինէ Դելլալեան, եւ Մոսկուայի Զայկովսկի երաժշտանոցէն գաղթեկեր թաւջութակահար Լեւոն Մուրադեան: Երեքն ալ անդամ են Լիզպոնի Կիւլպենկեան նուագախումբին:

ԼՐԱՏՈՒ

ՓԼՈՎՏԻՒԻ ՀԱՅ ԳԱՂՈՒԹԸ ՈՒՆԻ ԻՐ ԱԶԳԱՅԻՆ ՏՈՒՆԸ

Քաղաքիս կեդրոնական մէկ փողոցին վրայ կը գտնուի հանգուցեալ Գրիգոր Շաքարեանի համայնքին կտակած եռայարկանի չէնքը, որ երկար տարիներ մեծ մասամբ վարձակալներու տուած էր: Իւաւական ժամանակ հարկ եղաւ մինչեւ որ ազգապատկան այդ չէնքը լրիւ ազատեայ վարձակալներէն եւ «Սուրբ Գէորգ» Եկեղեցւոյ վարչութիւնը զայն նորոգելէ վերջ որոշում տուաւ տարբեր սենեակներ ու բաժանմունքներ տրամադրել տեղւոյս վրայ գործող մշակութային ու հանրային զանազան հայկական միութիւններուն:

Փողոցի վրայ առաջին յարկը տրամադրուած է «Երեւան» ճաշարանին ու «Համազգային»ի դրասենեակին, որ առանձին բաժանմունք մը ունի «Վահան» Թերթի խմբագրութեան համար, համապատասխան սարքաւորումներով: Այստեղ ժրաջան աշխատանքի լծուած է անձնուիրաբար անձնակազմ մը, որ կը յաջողի ամէն չաբաթ նոր թիւ մը հրատարակել այդ թերթէն: Հ.Օ.Մ-ը նոյնպէս ունի իր դրասենեակը, ուր ամէն երեքշաբթի նիստաներ եւ դեղօրայք կը բաշխուին կարիքաւոր մեր հայրենակիցներուն: Այդտեղ կ'ընդգրկուի նաեւ անոր վարչութեան նիստերը: Գովելի է, որ Հ.Օ.Մ. ու «ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ» համերաշխօրէն կ'աշխատին ընկերային ասպարէզին մէջ: Որոշ ընդհատումէ վերջ «Երեւան» Մշակութային Միութիւնը վերականգնեց իր գործունէութիւնը եւ անոր ալ տրամադրուած է բաժանմունք մը որպէս գրասենեակ եւ ակումբ՝ «Վահան» Թերթի խմբագրութեան կից, չէնքի երկրորդ յարկի վրայ: Երկու հայկական տնտեսական միաւորներ այստեղ ունին իրենց գրասենեակները՝ սահմանափակ պատասխանատուութեամբ «ՀԱՑ» ընկերութիւնը, ինչպէս եւ «ԱՐՄԻՆ ԹՈՒՐՔ»: Այս վերջինը յաջողեցաւ խնամքներ կազմակերպել ընկերային տեսակէտ տկար մեր հայրենակիցներու համար, որ կարիք ունին բժշկական օգնութեան եւ որոշ դեղերու: Այս ծառայութիւնը կը կատարուի ձրի կերպով բժշկուհիները Տիկին Ս. Մալխասեանի ու Տիկին Ինճէեանի կողմէ որոշեալ օրերուն:

Եկեղեցական վարչութիւնը՝ նախագահ ունենալով Պր. Կարօ Անդրէասեանը, բարի յաջողութիւն ունեցաւ չէնքի յատուկ մէկ բաժանմունքը տրամադրել հայ թոշակառուներու որպէս ակումբ, ուր նաեւ Պուլկարներ կը յաճախեն առանց սահմանափակումի: Նպատակադրուած կերպով կ'օգտագործուին եւ այլ սենեակներ: «Բարեգործական»ը իր յատուկ ակումբը ունի հայկական թաղին մէջ, «Ս. Գէորգ» Եկեղեցւոյ մօտ:

Այսպէս Փլովտիւի հայ համայնքն ալ օժտուած եղաւ իր Ազգային Տունով, ինչպէս Սոֆիայի հայութիւնը տակաւին 1935 թուականին. օճախներ հայկական մշակոյթի սատարման ու զարգացման համար:

ՎԱՆԱՏՈՒՐ

Փետրուար 24, 1998
Փլովտիւ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՆ

ԹՊԻՍ

•

«ԻՐԱԻՈՒՆՔ»
ԸՆԿԵՐ ՓԱՆՋՈՒՆՈՒ ԱՆԿԻՒ

ԷՔՍՊԵԶԻԴԵՆՏԱԲԱՐ
ԿԱՄ ՕՐՈՒԱՑ ՀԱՑԻ ԽՆԴԻՐ

Ասում են՝ Լ. Տէր-Պետրոսեանը Գորբաչովի պէս պատրաստւում է «պէցցա տի Ռոմա» գովազդել:

***

ԵՍ ՔԵԶ, ԴՈՒ՝ ԻՆՁ

Կ. Դեմիրճեանի ընտրուելու դէպքում «Հայելեկտրամեքենայ» գործարանի յաջորդ 10 տարուայ տնօրէնն կը լինի Լ. Տէր-Պետրոսեանը:

***

ԲԼԷԵԱՆՆ ԱՌԱՔԻՒՄ Է

Բլէեանի նախընտրական շտաբից յայտնում են, որ նրա օգտին հաւաքուել է շուրջ 4 միլիոն ստորագրութիւն, իսկ Ադրբեջանի մնացած 3 միլիոն բնակիչներին անհամբեր սպասում է իրենց հերթին՝ ստորագրելու սիրուած գործչի համար:

***

ՔԱՂԱՔԱՑԻՈՒԹԵԱՆ ԲԱՐԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Կենտրոնական Ընտրական Յանձնաժողովից հաղորդում են, որ Սերգէյ Բադալեանը եւ Աչոտ Բլէեանը չեն կարող դրանցուել ՀՀ նախագահ թեկնածու՝ հայաստանի քաղաքացիութիւն չունենալու պատճառով: Ինչպէս յայտնի է, Սերգէյ Բադալեանը դեռեւս ԽՍՀՄ քաղաքացի է, իսկ Աչոտ Բլէեանը 93 թուից ստացել է Ադրբեջանի քաղաքացիութիւն:

***

ՄԻԱՍՆԱԿԱՆ ԹԵԿՆԱԾՈՒ

Ընտրողների մեծ խմբի անունից կենտրոնական Ընտրական Յանձնաժողովը ստացել է հեռեւեալ դիմումը. «Կարէն Դեմիրճեանի եւ Ռոբերտ Քոչարեանի մեջ մեր ձայները չկիսելու համար պահանջում ենք ՀՀ նախագահի թեկնածու դրանցել «3-րդ ալիք»ի կարէն Քոչարեանին:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՑ ԿԵԱՆՔԷ

ԺԹ.

– Երէկ իրիկուն, ըսաւ Սուսերեանց, արտասովոր ժողով մը գումարեցինք եւ այդ հանդիպումի խնդրով զրուցեցանք: Բոլոր ընկերները համամիտ գտնուեցան ի նպաստ Թաղական Խորհուրդի հանդիպում մը պատրաստելու եւ առաջարկել տալու:

– Ազատ էք ընելու, պատասխանեց Թորգոմ:

– Նոյնիսկ հանդիպումը խմբագրին, չարունակեց Սուսերեանց, եւ շա՛տ կուտէն ոճով մը:

– Բո՞ւռն ոճ, որո՞ւ դէմ, հարցուց ուսուցիչը:

– Այն վարկաբեկ խմբակին դէմ որ կարգ մը ատորին արարածներու չահամոլ նպատակներուն գործիք դառնալով կ'աշխատի Թաղին մէջ երկպառակութիւն սերմանել: Միեւնոյն ժամանակ հանդիպումը իր համակրանքը կը յայտնէ նոր Թաղական Խորհուրդին, որ կարճ ժամանակի մը մէջ կրցած է օգտակար հանդիսանալ Թաղին եւ վարժարանը իր վիճակէն հանելով զայն տեսակ հաստատութեան մը վերածել:

– Անկեալ վիճա՛կ, գոչեց Թորգոմ այլայլած:

– Հանդիպումը մեր ընկերները խմբագրեցին, չարունակեց Սուսերեանց, այո՛, անկեալ վիճակ, չատ լաւ կը յիշեմ այդ բառերը, ես քիչ մը չափազանցուած գտայ այդ բացատրութիւնները. բայց ի՛նչ ընեմ, մեծամասնութիւնը պընդեց որ այդպէս գրուի ... պիտես որ մեր մէջ որոշումները մեծամասնութեամբ կը տրուին:

– Ինծի համար ուղղակի ակնարկութիւն մը կա՞յ, հարցուց Թորգոմ, որուն մտահոգութիւնը հետզհետէ կ'աւելնար:

– Դժբախտաբար, պատասխանեց Սուսերեանց:

– Բայց ի՞նչ իրաւունք ունին անհատականութեան դպչելու:

– Ճիշդ ես ալ նոյն դիտողութիւնը ըրի: Բայց մեծամասնութիւնը դիտել տուաւ որ ձեր հանրապետութեան մէջ ալ անհատականութեան դպած էիք:

– Ո՞վ ըսաւ ...

– Ինծի դէմ բաներ մը գրուած է եղեր, մեր ընկերներէն մէկը կարդացեր է հանդիպումը:

– Երբեք, ձեր ընկերներէն ոչ ոք տեսած է հանրապետութիւնը, պոչեց Թորգոմ:

– Տեսեր եւ կարդացեր է, պնդեց Սուսերեանց:

– Անկարելի է ...

– Ինչո՞ւ այդպէս կ'ըսես եւ մանաւանդ ինչէ՞ն դիտես որ անկարելի է:

– Որովհետեւ ես երբեք հանրապետութիւնը ցոյց չեմ տուած ձեր ակումբին:

– Թերեւս ուրիշներ ցոյց տուին:

– Ուրիշնե՞ր ... ինչպէ՞ս կարելի է: Հանրապետութիւնը իմ քովս է:

– Իրա՞ւ կ'ըսես:

– Անշուշտ, պնդեց Պր. Թորգոմ:

– Բայց քիչ մը առաջ ըսիր որ դուն այդ գործով չես զբաղիր եւ թէ հանրապետութիւնը Թաղեցի համակիրներն են որ ատորագրել կուտան:

– Այո՛, այո՛, նախատական խօսքեր ... մեր ընկերները լաւ եւ շատ բարկացեր են, ասիկա ուղղակի ակումբին դէմ թըշնամանք կը նկատեն կոր:

– Ակումբի խնդիր չկայ:

(Շար. 124)

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ՝

Թագուհը Պալըգճեանի մահուան առթիւ, Տէր եւ Տիկին Գրիգոր Համբարձումեան փոխան ծաղիկի, հազար ֆրանք կը նուիրեն «Յառաջ»ին։

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՑՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻ ՄԱՐՍԷԼ

ԱՐԵՒԱԳԱԼԻ
ԲԱԶՄԱԶԱՑՆ ԵՐԳԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ

Կիրակի, Մարտ 22, ժամը 10·30–ին յետ պատարագի Արեւագալի բազմաձայն հոգեմայլ երգեցողութիւն կը կատարուի Մարսէյլի Մայր Եկեղեցւոյ մէջ մեկնաբանութեամբ՝

Սահակ _ Մեսրոպ երգչախումբի
ղեկավարութեամբ՝
ԽԱՉԻԿ ԵԼՄԱՋԵԱՆԻ

Արարողութեան կը նախագահէ՝
ՏԱՐՕՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՃԷՐԼՃԵԱՆ

Հայրապետական Պատուիրակի փոխանորդ
Հարաւային Ֆրանսայի Հայոց
Պատարագը կը մատուցանէ՝
ՋԱՏԻԿ Վ.Դ. ԱԽԵՏԻՔԵԱՆ

ԾՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Դպրոցասէր Տիկնանց Վարժարանը ընդհակալութեամբ առացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները 1997 Նոյեմբեր–Դեկտեմբեր ամիսներուն. _

Օր. Լ. Գուլումճեան, Տէր եւ Տիկին Զահրէճեան, Տէր եւ Տիկին Ղարիպեան, Պր. Ժ. Սերճանեան, Պր. Մ. Բազումեան 500–ական Ֆր., Տիկին Մ. Մանուկեան 400 Ֆր., Տիկին Շ. Սաւոսեանի մահուան առթիւ Տիկին Ռ. Գիւլեճեան 300, Տիկին Ժ. Ոսկանեան, Օր. Գ. Գէորգեան, Տէր եւ Տիկին Ոսկերիչեան, Պր. Ս. Ճինկէտէրեան, Պր. Գ. Գէորգեան, Տիկին Վ. Պօղոսեան 300–ական Ֆր., Տէր եւ Տիկին Աղապապեան, Տէր եւ Տիկին Թուղլուեան, Տիկին Էպէր, Տիկին Կ. Ափրիկեան, Օր. Ա. Գազանճեան 200–ական Ֆր., Տիկին Ս. Եազուպեան, Տիկին Պ. Բասմանեան, Պր. Ն. Դաւիթեան 100–ական Ֆր.։

***

Շաւիլի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը ընդհակալութեամբ առացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները։

Ծնն. Իւղագին. _ Տէր եւ Տիկին Յակոբ Կէվրէկեան, Տիկին Սիւզան Պօտուէն 500–ական Ֆր., Պր. Սիմոն Պէրպէրեան 200 Ֆր., Տիկին Ընծայ Վարդանեան 150 Ֆր., Տիկին Շնորհիկ Փափազեան, Տիկին Նազդաչեան 100–ական Ֆր., Տիկին Լօժէնի Սէյսեան 50 Ֆր.։

Դպրոցին. _ Պր. Անթուան Պաղտիկեան 2000 Ֆր.։

«Թերթիկ»ին. _ Տէր եւ Տիկին Յարութ Յովհաննէսեան 500 Ֆր.։

ՀՍԿՈՒՄ

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ–ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻԶ

Մեծ Պահքի ամբողջ շրջանին Զորեքշաբթի երեկոները ժամը ճիշդ 6–ին, փարիզի Ս. Յովհաննէս _ Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ Հսկումի՝ «խաղաղական» եւ «Հանգստեան» ժամերգութիւնները կը կատարուին եւ աւարտը պատշաճի քարոզ կը տրուի՝ համաճայն հետեւեալ ժամանակացոյցի. _

Զորեքշաբթի, Մարտ 18
Իդ. օր Մեծի Պահոց
Քարոզիչ՝
ԱԻԵՏԻՍ Ք.ՀՆԳ. ՊԱԼՃԵԱՆ

Զորեքշաբթի, Մարտ 25
Լա. օր Մեծի Պահոց
Քարոզիչ՝
ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ Ք.ՀՆԳ. ԹԱՇՃԵԱՆ

Զորեքշաբթի Ապրիլ 1
Լը. օր Մեծի Պահոց
Քարոզիչ՝
ԳԱՌՆԻԿ Ք.ՀՆԳ. ԳՈՑՈՒՆԵԱՆ

***

Ս. ՅԱԿՈԲ ~ ԼԻՈՆ

ՄԵԾ ՊԱՀՔԻ ՀՍԿՈՒՄԻ ԵՒ ԱՐԵՒԱԳԱԼԻ ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՑՑ

Լիոնի Ս. Յակոբ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ Մեծ Պահքի ամբողջ շրջանին Զորեքշաբթի երեկոները ժամը 5–ին, Հսկումի Խաղաղական եւ Հանգստեան ժամերգութիւնները կը կատարուին հետեւեալ ժամանակացոյցով։

Զորեքշաբթի, Մարտ 18–ին,
Իրիկնապահի առաւօտեան ժամը 10·30–ին արեւագալի ժամերգութիւն։
Զորեքշաբթի, Մարտ 25–ին
Զորեքշաբթի, Ապրիլ 1–ին

Իսկ Արեւագալի ժամերգութիւնները կը կատարուին Մեծ Պահքի կիրակիներուն պատարագէն առաջ։

Ժամերգութիւն ժամը 8·45–ին։
Արեւագալ ժամը 9·45–ին։
Պատարագ ժամը 10·30–ին։
Քարոզ և Հոգեհանդիստ ժամը 11·45–ին։

***

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

Զորեքշաբթի, Մարտ 18, ժամը 17–ին
Զորեքշաբթի, Մարտ 25, ժամը 17–ին
Զորեքշաբթի, Ապրիլ 1, ժամը 17–ին

***

ՍԷՆ–ԺԵՐՄԱ Ս. ՍԱՀԱԿ–ՄԵՍՐՈՊ

Սէն _ Ժերմէն Ս. Սահակ _ Մեսրոպ եկեղեցւոյ թաղականութիւնը կը ծանուցանէ Քառասնորդաց Մեծ Պահոց շրջանին ամէն Զորեքշաբթի երեկոյեան ժամը 5–ին Հսկումի արարողութիւն կը կատարուի։

Զորեքշաբթի, Մարտ 18, ժամը 17·30–ին
Զորեքշաբթի, Մարտ 25, ժամը 17·30–ին
Զորեքշաբթի, Ապրիլ 1, ժամը 17·30–ին

Արարողութիւնը կը կատարէ եւ կը քարոզէ եկեղեցւոյս հոգեւոր հովիւ՝
ՎԱՉԷ Ծ. Վ.Դ. ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

ASSEMBLEE GENERALE

La 45ème Assemblée Générale de la Croix Bleue des Arméniens de France se tiendra les **27, 28 et 29 Mars**
AU RELAIS MERCURE
91029 Evry Lisses

ԾՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սուրբ Ծնունդի առթիւ, Ս. Յովհաննէս _ Մկրտիչ Մայր Տաճարի հոգաբարձութիւնը շնորհակալութեամբ առացած է իւղագինի հետեւեալ նուէրները.–

Պր. Կարապետ Թալոյեան, Տիկին Էօժէնի Մկրտիչեան 200–ական Ֆր., Պր. Ահարոն Դաւիթեան 500, Տիկին Լիւսի Պօղոսեան 100, Պր. Ժան _ Փօլ Պէս 200, Պր. Բագրատ Գոսէմ 100, Տէր եւ Տիկին Սուրէն Սարգիսեան 2000, Պր. Ժպտունի 300, Օր. Մատլէն Բաբերդեան 250, Օր. Ժանն Նիկողոսեան 100, Տիկին Մարի _ Լուիզ Լը Բուա 2000, Պր. Սթէֆան Վարժապետեան, Տէր եւ Տիկին Արշակ Տամլամա 100–ական Ֆր., Տիկին Նորա Գալանթարեան 1000, Օր. Էլիզապէթ Գալանթարեան 500, Տէր եւ Տիկին Վահէ Մանուկեան 250, Օր. Վիրժինի Ադամեան 150, Տէր եւ Տիկին Թիրեաքեան 500, Տէր եւ Տիկին Յակոբ Մկրտչեան 200, Տիկին Անայիս Տամլամեան 300, Տէր եւ Տիկին Տարօն Սարհատեան 500, Տէր եւ Տիկին Սերժ Խոմսէրինօղլու 150, Տէր եւ Տիկին Կարապետ Զրպաշեան 1000, Տէր եւ Տիկին Ալպէռ Փանոսեան 150, Տէր եւ Տիկին Կապրիել Մելքայէլեան, Տէր եւ Տիկին Սարգիս Քէշիշեան 100–ական Ֆր., Պր. Լորան Ֆուրթուն 300, Տիկին Սվէթլանա Իշխմէեան 200, Տէր եւ Տիկին Քրիսթիան Սրապեան, Օր. Օտէթ Օհան 100–ական Ֆրանք, Տէր եւ Տիկին Անդրէ Սահաթճեան 300, Պր. Արթիւր Ձէրճէրեան 500, Պր. Շառլ Պայրամեան 100, Տէր եւ Տիկին Պօղոսեան 200, Տէր եւ Տիկին Սերժ Խորէնեան 150, Տէր եւ Տիկին Գնել Սարգիսեան 500, Պր. Լիւսիէն Լուսպարոնեան 100, Տէր եւ Տիկին Յակոբ Սաղճեան 300, Տիկին Վարդուհի Մատթէոսեան 100, Տէր եւ Տիկին Ժագ Ճէնէթեան 600, Տէր եւ Տիկին Սէրժինկիւլեան 500, Օր. Մոնիք Մելքայէլեան, Տէր եւ Տիկին Մանուկ Ալճալի, Տիկին Մարիճա Տէրտէրեան 100–ական Ֆրանք, Տիկին Շաքէ Օզանեան 300, Տիկին Ալիս Գոլար 150, Տէր եւ Տիկին Մարութրոս Փալատեան 200, Պր. Մարսէլ Աչըգեան 500, Տիկին Էմիլի Նարկիզեան 200 Ֆրանք։

(Շար.)

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ԾԱՂԿԱՁԱՐԴԻ ՁԱՇ

Կիրակի, Ապրիլ 5, ժամը 13–ին
ճաշարան՝
«Les Diamantaires»
60, rue La Fayette — 75009 PARIS
—— M° CADET ——

Վիճակահանութիւն _ պէզարութեան յայտագիրը։

Մասնակցութեամբ՝
Կաղարեան նուագախումբին

Տոմսերը ապահովելու համար հեռաձայնել հետեւեալ թիւերուն՝
01 _ 45 _ 93 _ 00 _ 25
կամ՝
01 _ 48 _ 78 _ 76 _ 88

CYCLE DE CONFERENCES

organisé
par
LA LETTRE DE L'UGAB
et le
GIIA

Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles, 75017 Paris

Mardi 17 Mars à 21 heures

M. François THUAL,
Secrétaire Général Adjoint
du groupe de l'Union Centriste
du Sénat, chargé de conférences
à l'Ecole Pratique des Hautes
Etudes et au Collège Interarmées
de Défense,

viendra évoquer avec nous :

«Le Caucase, une nouvelle poudrière?»

Le monde caspien a émergé depuis peu sur la scène internationale, en raison de l'éclatement de l'URSS et surtout de ses énormes réserves de pétrole et de gaz.

Ce nouveau *golfe* est d'orès et déjà l'objet de manœuvres géopolitiques et économiques considérables.

FRANÇOIS THUAL s'est rendu dans les pays de la zone et a rencontré les responsables politiques et économiques. Il évoquera l'histoire de ces régions, leur contexte géopolitique et les problématiques; quel développement économique connaîtront-ils? quel avenir pour l'Arménie ?

Nous vous convions donc à débattre avec lui de ces sujets complexes et passionnants, qui conditionnent le devenir de l'Arménie.

(Շար. Ա. էջէն)

ոչ մէկ օգուտ ունի վառելանիւթի գինեըու նուազումին համար եւ Ֆրանսայի մէջ, օրինակ, կառքի մը տէրը կը նկատէ որ երբ քարիւղի գիները կը բարձրանան աւելի սուղ կը վճարէ վառելանիւթը, բայց, երբ կ'իջնեն աւելի աժան չի վճարեր։ Քարիւղի ընկերութիւններուն պատճառաբանութիւնն այն է որ պետութիւնը կը ճնշէ իր տուրքերով։ Իզէրի ընկերվարական երեսփոխան Տիմիէ Միկօ (պիւճէի տեղեկաբերն է Ազգ. Ժողովին մէջ) այս ուղղութեամբ նամակ մը գրած է քարիւղի ընկերութիւններուն իր զարմանքը յայտնելով։ Կ'ընդունի որ վառելանիւթի գիներու 80%–ը տուրքի բաժինն է, բայց կը գտնէ որ չի բաւեր բացատրելու համար գիներու անփոփոխ վիճակը։ Ըստ իրեն, Յունուարէն ի վեր գիները 20–էն 40 սանթիմ պէտք է իջնէին։ Քաղաքային ձարտարարուեստներու Ֆրանսական Միութեան նախագահը կը պատասխանէ որ տուրքերը աւելցած են։

Ճ. ԱՐՄԱՆԻ որ չկրցաւ նորաձեւութեան իր հաւաքածոն ներկայացնել Սէն–Սիւլիս հրապարակը, ինչ որ իրեն 6 միլիոն ֆրանքի վնաս մը պատճառեր է, որոշեց գայն Նիւ _ Եորք ներկայացնել եւ Ֆրանսական իշխանութիւններէն ալ վնասուց հատուցում պահանջել։ Ոստիկանութիւնը մերժած էր տողանցքը ապահովութեան պատճառաբանութեամբ։ Հարկ եղած կանոնները չէին յարգուած 1200 հոգիի համար։

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

REPAS

Comme chaque année la Croix Bleue de Lyon Villeurbanne organise un repas le 18 Mars à 12h après la Messe de la Mi-Carème dans la salle communautaire de l'église arménienne, espace Garbis Manoukian, 40, rue d'Arménie, à Lyon 3e.

Prix du repas : 70 F.

Réservations : Tél.: 04 72 35 15 86
04 78 97 08 81

Maison de la Culture de Villeurbanne: Tél.: 04 78 93 57 43, les après-midi sauf le lundi.

***

REPAS POUR LES DAMES

La Croix Bleue des Arméniens de France Section «*Archag Djamalian*» de Décines organise son repas annuel réservé *exclusivement aux dames*, le Samedi 29 Mars à partir de 20 heures 30, à la Maison de la Culture de Décines.

Le prix du repas est de 120 Frs par personne.

Réservation au : 04 78 49 42 97
ou 04 78 49 19 44

Places limitées.

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՄԱՐՏ 17
MARDI
17 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՀԱՐԶ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1.250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1.500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1.350 Ֆ. (շաբաթաթերթ առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 19.335 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19.335

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՃԱԿԱՏ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ ԱՌԱՒՕՏԸ

Երկուշաբթի, Մարտ 16, առտուան ժամը 8-ին սկսած է քուէարկութիւնը, չատ բնականոն պայմաններու մէջ: Մինչեւ կէսօր, կեդր. ընտրական յանձնաժողովը ապօրինութիւններու մասին լուրջ դանգատներ չէր ստացած: Եղած էին թէ՛քնիք քանի մը հարցեր. օրինակ, Երեւանի կեդրոններէն մէկէն լուր ստացուած էր որ բազմաթիւ զինուորներ չէին կրցած քուէարկել, որովհետեւ իրենց զինուորականի դրքոյկները չէին ներկայացուցած, եւայլն: Կեդր. ընտրական յանձնաժողովին մօտ կը զանուէին օտար դէտերը:

***

Նախագահութեան երկու թեկնածուներ՝ Ա. Սարգսեան եւ Վ. Խաչատրեան քուէարկած էին նոյն վայրը, առաւօտեան ժամերուն: Երկուքն ալ պատասխանելով հարցումներու լսած են թէ դոհ են ընտրութեան ընթացքէն եւ կը յանկան որ ընտրուելիք նախագահը յաջողի իրականացնել ազգային միասնութիւնը եւ ապագային ծրագիրները որոնց առաջին տեղը կը դրաւէ Ղարաբաղի խնդիրը:

Առաւօտեան ժամերու քուէարկած այլ թեկնածուներէն Վ. Մանուկեան եւ Ս. Բաղալեան: Վ. Մանուկեան նոյնպէս պատասխանելով հարցումներու, լսած է թէ երէկ կեղծիքներ տեղի ունենան, ատիկա ազէտալի կ'ըլլայ Հայաստանի համար: Ան կանուխ դատած է արտայայտուիլ Բ. Փուլին մասին:

***

Մոսկուայի մէջ ուր ընտրական երկու տեղամաս բացուած է, օրուան առաջին ժամերէն մեծ եղած է աշխուժութիւնը: Դեսպանատան մամուլի քարտուղարը յայտնած է թէ առաջին կէս ժամուն արդէն քանի մը տասնեակ հոգի քուէարկած են: Կը մասնակցին ոչ միայն մոսկուացի հայեր, այլ նաեւ այլ շրջաններէ հասնողներ:

***

Երեւանի մէջ եւս նկատելի էր մասնակցութեան կարեւոր թափ: Օրինակ, 6 / 34 տեղամասի 3100 ընտրողներէն մօտ 500-ը քուէարկած էին ժամը 11.30-ին:

***

ՓԱՐԻԶ

Առաւօտուն ժամը 8-ին բացուած էր փարիզի դեսպանատան ընտրական տեղամասն ալ: Ինչպէս մեզի հաղորդեց դեսպանատան մշակոյթի բաժնի պատասխանատու Լիլիթ Գրիգորեան, ժամը 11.30-ին երկու տասնեակի չափ անձեր քուէարկած էին: Քուէարկութիւնը պիտի չարունակուէր, ինչպէս Հայաստան, մինչեւ ժամը 22:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆԸ ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ԵՒ ԹՐՔԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼԻՆ ՄԷՋ

«LIBERATION»

(16 Mars)

ARMENIE :
PRESIDENTIELLE A TROIS TETES

Ժան-Փիէր Թիսօտայի թղթակցութեան կ'ընկերանայ կարճ Դեմիրճեանի նկարը

(Շար.ը Դ. էջ)

ՖՐԱՆՍԱՑԻ ՇՐՋԱՆԱՑԻՆ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՐՑԱՆԻՇ ՁԵՌՆՊԱՀՈՒԹԵԱՆ

ԱՋԸ ԶԳԱԼԻ ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ ԿԸ ԿՐԷ

ԱԶԳ. ՁԱԿԱՏԸ ԿԱՄԲԱՊՆԴԷ ԻՐ ԴԻՐՔԸ

Աջի պարտութիւնը գաղնիք չէր եւ ոչ ալ ուրեմն բազմատարը ձախի յաղթանակը: Բայց, հարկ է հաստատել որ յաղթանակներն ու պարտութիւնները չատ համեմատական են եւ բազմատարը ձախը չատաբաւ այն ջախջախիչ յաղթանակը դոր կ'ակնկալէր:

Այս ընտրութեան յատկանշական կէտերը այլ են եւ հարկ է որ իշխանութիւնները այդ կէտերով զբաղին:

– 42%-ի ձեռնպահութիւնը մրցանիշ մըն է եւ զայն բացատրելու համար, Ժոսփէնի խօսքերը չեն համոզեր: Ան ըսաւ թէ Ֆրանսացիները չեն հասկցած չրջաններու ընտրութիւններու կարեւորութիւնը, մինչ ոչ մէկ ղեկավար կ'ուզէ անդրադառնալ թէ դլխաւորաբար անտարբերութենէն անդին, զդուանք մըն ալ կայ քաղաքական աշխարհին նկատմամբ: Մնաց որ ամբողջ ընտրապայքարի չրջանին, փոխանակ ծանրանալու այս ընտրութիւններու խմաստին վրայ, ալ թէ ձախ խօսեցան միայն ու միայն Ազգ. Ձակատի մասին: Ընկերվարականներու դլխաւոր մղձաւանջն էր դիտնալ թէ ալը համաձայնութիւններ պիտի կնքէ Ազգ. Ձակատին հետ, հոն ուր իրաւարարի իր դերը ունենայ:

– Ազգ. Ձակատը ոչ միայն չի նահանջեր, այլեւ տեղ տեղ կ'ամրապնդէ իր դիրքը եւ օրինակ Վառի եւ Պուշ-տիւ-Ռոնի մէջ երկրորդ դիրքի վրայ է, ճակէն անմիջապէս եւ աչէն առաջ: Շրջանին մեծ պարտեաղն է Ֆ. Լէոթար: Ցաւակ է որ այն պայքարը որ կը տարուի Ազգ. Ձակատի դէմ չի վնասեր այս վերջնոյն, սա պարզ պատճառաւ որ բոլորը կը զբաղին Լը Փէնով, Պ. Մեկրէով եւ Ազգ. Ձակատի դեկավարներով փոխանակ զբաղելու Ազգ. Ձակատի իր նպաստ քուէարկողներով որոնք չատ յաճախ բանուորական չրջանակներու կը պատկանին եւ կ'ապրին «դժուար» մկրտուած արուարձաններու մէջ եւ ոչ աչը (որ բարդոյթ ունի ալ քաղաքականութիւն վարելու երբ իշխանութեան դլուխ է) ոչ ալ ճակը կը զբաղին այդ ընտրողներու հարցերով, որոնք առաւելաբար կը վերաբերին ապահովութեան: Լը Փէն պատճառներ ունի գոհ ըլլալու եւ պարծենալու որ իր չարժումը միակն է որ ձայներ կը չահի առանց ուրիչներու օժանդակութեան, ակնարկելով բազմատարը ձախին եւ ԻՒ-ՏԷ-ԷՖ — ԷՒ-ՓԷ-ԷՒ դործակցութեան:

– Ոչ արհամարհելի կէտ մըն է նաեւ ծայրայեղ ձախի «մուտքը» այս չրջաններու մէջ ձայներու 4,5%-ով եւ Առլէթ Լակիյէ մաս պիտի կազմէ Իւ-մը-Ֆրանսի Խորհուրդին:

***

Մասնակի արդիւնքներու համաձայն բազմատարը ձախը կը չահի չուրջ 10 չրջաններ եւ ամէնէն յատկանշական երկու չրջանները՝ Իւ-մը-Ֆրանս եւ ՓԱՔՍ (Փրովանս — Ալփ — Գոթ մ'Ազիւր): Ցարդ, աջը 22-ի վրայ տէր էր 20 չրջաններու:

Բազմաթիւ չրջաններու մէջ, Շրջանային Խորհուրդին նախագահին ընտրութիւնը (Ուրբաթ, Մարտ 20) չատ փափուկ կացութիւններ պիտի ստեղծէ, օրինակ ՓԱՔՍ-ի չրջանը Ազգ. Ձակատ առաւել աջ մեծամասնութիւն կը կազմեն ընդդէմ բազատարը ձախին, բայց, ոչ ոք կ'ուզէ դործակիլ «սատանայ»ին հետ:

Շրջանային ընտրութիւններէն զատ, գաւառը կ'ընտրէր նաեւ 2034 ընդհանուր խորհրդականներ վեց տարուան համար, –ընդհ. թիւին կէսը–, միւս կէսը կը վերանորոգուի 2001-ին (գանթոնալ ընտրութիւններ): Ֆրանսա ներկայիս 100 նահանգ ունի եւ ընդհանուր խորհրդականները կ'ընտրուին վեց տարուան համար, բայց կիսով կը նորոգուին երեք տարին անդամ մը: Ցարդ, ձախը, 20 նահանգի կը նախագահէ մայր երկրի 95-երուն վրայ: Շրջանային ընտրութիւնները տեղի կ'ունենան մէկ անգամէն ընտրական բարդ դրութեամբ մը որ կը կայանայ նահանգային ցանկի մը վրայ, համեմատական ներկայացուցչութեամբ մը առաւելագոյն միջինով, այլ խօսքով, այն ցանկը որ 5% չի ստանար կը ջնջուի եւ մնացեալները կը բաժնուէին անոնց ձայները միշտ առաւելագոյն միջինով: Գանթոնալ ընտրութիւնները տեղի կ'ունենան երկու չրջանով, յաջորդը՝ Մարտ 22-ին:

Շրջանային Խորհուրդներու պաչտօնն է զբաղիլ չրջանի զարգացումով՝ ճամբայ, վարժարան, հիւանդանոց, համալսարան եւլն. եւլն.:

***

Գանթոնալ ընտրութիւններու առաջին չրջանին ալ ձախը յաղթական կը թուէր, բայց ամէն ինչ կը պարզուի գալ կիրակի:

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ, ՎԵՐՋԻՆ ՕԾՈՒՄ ԵՒ ՅՈՒՂԱՐԿԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ ԳԱՐԵԳԻՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ

Պոլսոյ Գարեգին Պատրիարքի նախքան յուղարկաւորութիւնը որ կը կատարուէր Կիրակի, Մարտ 15-ին, նախորդ իրիկունը Գումգափուի Մայր Եկեղեցւոյ մէջ, նախագահութեամբ Աւստրալիոյ առաջնորդ՝ Աղան Արք. Պալիոզեանի եւ մասնակցութեամբ բոլոր հիւր եկեղեցականներու եւ Պոլսոյ հոգեւոր դասուն տեղի ունեցաւ իրիկնային արարողութիւն մը որու յաջորդեց հոգեհանգստեան պաչտօն մը: Եկեղեցականներու թափօրը կը գլխաւորէին Շահան եւ Մեսրոպ Արքեպիսկոպոսները, իրենց կողքին Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի յատուկ նուիրակը՝ Զաւէն Արք. Զինչինեան, Աղան Արք., Գիւտ Արք., Նորվան Եպիսկ., Երուսաղէմէն Վահան Եպիսկ. Թօփալեան, Փարիզէն Մեսրոպ Ա. Քհնյ. Ժամկոչեան, Մայր Աթոռի պատուիրակութիւնը՝ Մխիթարեան Ա. Վրդ. Աչապահեան եւ Արշակ Աբեղայ Խաչատուրեան, Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսարանէն՝ Վարդան Արք. Տէմիրճեան:

Արարողութեան աւարտին կարճ դամբանական մը արտասանած է Աղան Արք. յիշելով թէ ինք հինդուկէս տարի աչխատած էր Գարեգին պատրիարքի հետ եւ այսօր խոր վշտով կը բերէր նահաւ Աւետարանչի դաղութին յարդանքը: Իրմէ ետք արտայայտուած է նաեւ պատրիարքական փոխանորդ՝ Շահան Արք. անդրադառնալով 48 տարիներու իր բարեկամութեան վախճանեալ պատրիարքին հետ եւ անոր եօթը տարիներու պատրիարքութեան չըրջանին:

Կիրակի օր, հոծ բազմութիւն մըն է որ հետեւած է Թուրքիոյ Հայոց 83-րդ պատրիարքի յուղարկաւորութեան: Ապահովութեան ուժերը բացառիկ միջոցներ ձեռք առած էին պատրիարքարանի փողոցին ներս ու եկեղեցին չուրջ: Կանուխէն իսկ եկեղեցի ժամանած են Թուրքիոյ նախագահին ներկայացուցիչը՝ Պեսական նախարար՝ Ճավաք, երեսփոխան Ալի Թայյիպ Էրտողան, Ցունաց Բարթուղիմէոս պատրիարքը, Վատիկանի ներկայացուցիչը, Հայ կաթողիկէ եկեղեցւոյ ներկայացուցիչները, նաեւ բոլոր քոյր եկեղեցիներու: Պատարագը ակսած է վաղեալ խորանին առջեւ, ապա «Մարմին Տէրունական»էն առաջ վարագոյրը բացուած է: Պատարագած է Եղիպտոսի առաջնորդը՝ Զաւէն Արք.: «Ողջոյն»էն առաջ, պատարագը ընդհատուած է եւ կատարած է վերջին օծումը որու աւարտին Մխիթարեան Ա. Վրդ. Աչապահեան կարդացած է Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին ցաւակցական դիրը որմէ ետք խօսք առած է Կրօնական Ժողովի ատենապետ՝ Մեսրոպ Արք. որ արտայայտուած է հայերէն, թրքերէն, հունակ՝ անդլերէն:

Հայերէն բաժնի մէջ Մեսրոպ Արք. դիտել տուած է որ ութ տարուան մէջ երկրորդ անգամն է որ Տնտեսի կիրակիի օրով կը ստիպուինք հոդին յանձնել Հովսեպեան մը: 1990 Մարտ 18-ին ճիշդ այս կիրակին էր որ հոդին յանձնեցինք երջանկայիչատակ Շնորհք Պատրիարքը: Այն ատեն ալ սուգի քողը լիած էր Ցովակիմեան Աթոռին վրայ: Այն ատեն չափօք հոգեվիճակ ստեղծուած էր: Ո՞վ պիտի ըլլար նոր դահակալը Իսթանպուլի Աթոռին: Նախախնամութիւնը մեզի նոր հովիւ մը չնորհեց այդ օրերուն եւ Ամենակալ ընտրուեցաւ Գարեգին Պատրիարք որ Գրեգին Ցովսէփեանց Կաթողիկոսի ու Գրեգին Տրապիզոնցիի նման փարձր հոգեւորականներու չունչով հասած հոգեւորական էր: Նախ Աստուծոյ, ապա ժողովուրդին կամքով Գարեգին Պատրիարք եկաւ միանալ իրեն նախորդող 82 Պատրիարքներու փաղանգին: Իր դիւրահաղորդ բնաւորութեամբ ան կրցաւ սիրաչահիլ իր համայնքին զաւակներուն սիրտը անթաքուիտիւ: Մեր հաստատութիւնները ծաղկեալ մնացին, աղօթքի տուները պայծառ մնալ չարունակեցին: Գարեգին Պատրիարք մէջտեղ հանեց նոր բարերարներ, որոնք այսօր ալ կը չարունակեն նեցուկ կանգնիլ Աթոռին: Ան իր հօտին համար աղօթեց չարունակ որպէսզի հօտն ալ ըլլայ միաբան ու միասնական:

Յաջորդ դամբանականը խօսած է Զաւէն Արք. Զինչինեան, յիշելով թէ ինք եւ Գարեգին Պատրիարք ժամանակակիցներ էին, միասին մեծցած են ուսումնական տարիներուն Երուսաղէմի Ժառանգաւորաց Վարժարանը, ապա Զաւէն Արք. երկարօրէն ծանրացած է Գարեգին Արք.ի կեանքին ու վաստակին վրայ:

Այս բաժնէն ետք, ապտարագը չարունակած է «Ողջոյն»ով, յետոյ դագաղը բեմէն վար առնուած է եւ կրկին թափօր կազմուած ու դագաղը Եկեղեցիէն դուրս հանուած է «Ելօքը հանգիստ»ներու հանդրուաններով, իւրաքանչիւրին տարբեր աղօթքներու ընթերցումով, մինչ ղօղանջած են եկեղեցւոյ զանգակները: Այս արարողութեան ալ վերջաւորութեան դամբանական մը խօսած է աչխարհական մը՝ Միհրան Ուլիկեան որ նախ հայերէն, ապա թրքերէն արտայայտուած է յանուն համայնքին:

Յետոյ, թափօրը ուղղուած է Շիշլիի դերեզմանատունը, ուր եւս հաւաքուած էր ստուար բազմութիւն մը երջանկայիշատակ Շնորհք Պատրիարքի դամբարանին քով բացուած փոսին չուրջ: Թաղման կարգի աղօթքներն ու երդեցողութիւնները կատարուած են քահանայից դասուն կողմէ, այս անդամ ալ դամբանական խօսած է Մեծի Տանն Կիլիկիոյ միաբան՝ Վարդան Արք. Տէմիրճեան:

Դերեզմանատան արարողութենէն ետք, հոգեճաշ մը տեղի ունեցած է պատրիարքարանը որու ընթացքին հիւր եկեղեցականները էլոյթներ ունեցած են եւ ճաչը վերջ գտած է Շահան Արք.ի «Հուսկ Բանք»ով, որ ըսած է ի մէջ այլոց.– «Հիմա չատեր կը կարծեն թէ փոթորիկները կրնան պայթիլ Իսթանպուլի Պատրիարքական Աթոռի չուրջ: Կը վստահեցնեմ որ այդպիսի վտանգ մը չկայ, գոնէ իմ կողմէ: Բոլոր հարցերը պիտի կարգադրուին համերաչխ ու եղբայրական մթնոլորտի մէջ»:

***

Մեր տեսած թրքերէն թերթերէն՝ «Հիւրրիյէթ» եւ «Միլլիյէթ» (Մարտ 16) կ'արձագանդէին Պատրիարքին յուղարկաւորութեան:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՐՈՇՄԱԹՈՒՂԹԵՐ

(ԺԲ.)

Ա. ԱՐՑԱԽԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

Արցախի հանրապետութիւնը Հայաստանի կողքին իր սեփական դրոշմանիշերը կը հրատարակէ 1993–էն ի վեր: Առաջին մէկ օրէն իսկ «Յառաջ» կանոնաւոր ձեւով արձագանգած էր այս մասին (տես՝ օրինակի համար «Յառաջ», 1994, Մարտ 10–ի թիւը): Այդ թուականէն ի վեր, Ղարաբաղեան թողարկումները հարստացան քանէն աւելի նոր դրոշմանիշերով: Ինչպէս որ յայտնի է, յոբելենական այս օրերուն, երբ ամբողջ հայութիւնը Արցախեան չարժումին 10–ամեակը կը տօնէ, հայկական այս «երկրորդ պետութիւնը» տակաւին միջազգային հասարակութեան կողմէ իրաւական ճանաչում չէ գտած: Այդ պատճառով ալ իր հրատարակած դրոշմաթուղթերը միայն ու միայն Հայաստանի եւ Արցախի սահմաններուն մէջ կ՚օգտագործուին առ այսօր: Բացառուած չէ սակայն որ մօտ ապագային, Ղարաբաղի իշխանութեանց հրատարակած նամականիշերը ծառայեն նաեւ Հայաստանէն դուրս, միջազգային թղթատարութեան համար: Առանց որեւէ անտեղի զուգահեռ կատարելու, կ՚ուզենք միայն յիշեցնել այստեղ «Հիւսիսային Կիպրոսի», այսինքն՝ Թուրքերուն կողմէ ապօրինաբար ստեղծուած պետութեան օրինակը. երկար տատամսումներէ յետոյ, միջազգային հանրութիւնը չճանչցուած այս «պետութեան» դրոշմանիշերը այսօր կը ջրկին աշխարհով մէկ եւ տեղ կը դանենք մասնագիտական դրեթէ բոլոր հանդէսներուն մէջ ինքնիշխան երկիրներուն հետ հաւասար: Ճիշդ է անշուշտ որ Հայաստան Թուրքիոյ նման չի վայելեր արեւմտեան պետութեանց «հոգատարութիւնը»...:

1993–ին լոյս տեսած արցախեան առաջին թողարկումներուն 1996–ին կը յաջորդէր նոր չարք մը «Մենք ենք մեր սարերը» (աւելի ծանօթ «Արցախի Պապիկն ու մանիկ»ը անուան տակ) նշանաւոր քանդակին պատկերով: Շարքը բաղկացած է չորս արժէքներէ՝ 3,25 դրամ (կարմիր եւ կապոյտ), 200 դրամ (սրճագոյն եւ նարնջագոյն) արժողութեամբ: Այս նամականիշերը տեսքով եւ որակով չատ նման են 1993–ին հրատարակուած առաջին չարքին: Նոյն ձեւով ալ կը կրկնուի Արցախի հանրապետութեան պետական դինանշանը ներկայացնող չարքը, այս անգամ չորս արժէքներով. 1, 15, եւ երկու հատ ալ 100 դրամ արժողութեամբ: Նամականիշերէն առաջինը եւ երրորդը սըրճագոյն են, երկրորդը՝ կարմիր եւ վերջինը վարդագոյն: Այս երկու, արդէն ծանօթ, չարքերուն պէտք է աւելցնել երկու հատ եւս, մին Արցախի փառերգին բառերով (50, եւ 2×500 դրամնոց՝ կապոյտ վարդագոյն եւ սրճագոյն) եւ վերջինը Արցախի քարտէսով 5 եւ 35 դրամ, առաջինը՝ բաց կարմիր եւ երկրորդը՝ նըրնջագոյն: Նկարագրուած այս չորս չարքերը կը կրեն հայերէն՝ «ԱՐՑԱԽ» եւ անգլերէն՝ ARTSAKH մակագրութիւնները: Ասոնց որակը չատ հասարակ է. բարակ թուղթ, սովորական մելան, գծագրութիւնը եւ ցանցագրուագը (filigrane) չափազանց կոշտ են: Խէժի բացակայութիւնը կը դժուարացնէ սոյն նամականիշերուն գործածութիւնը եւայլն ... Տպագրութիւնը կատարուած կը թուի ըլլալ «տեղական» միջոցներով, բոլորիս ծանօթ ռազմական եւ քաղաքական վիճակին մէջ: Այս բոլոր նամականիշերը ատամնաւոր չեն (non–dentelé):

1993–ին, Արցախի հանրապետութեան կառավարութեան պատուէրով, այս անգամ Ամերիկայի մէջ, լոյս կը տեսնէր աւելի յաջող նամականիշերու չարք մը («ՅԱՌԱՋ»՝ նոյն): Այս թողարկումին պատկանող արժէքներէն երկու հատը յետագային արժանացան «յաւելեալ մասկագրութեան» մը (surcharge): Առանց մէկին է Արցախի պետական դրօշակը ներկայացնող – 1 դրամնոց – նամականիշը: Անոր վրայ, երկու գծիկներով չընջուած է նախկին արժէքը (1 դրամ), եւ ալ կողմը, դէպի վեր, աւելցուած է Ա. դիրը: Երկրորդին վրայ, «Մենք ենք, մեր սարերը» յուշահամալիրին պատկերին դաղաթին կ՚երեւան Բ. եւ Գ. տառերը, այստեղ եւս ջնջուած արժէքը (15 դրամ) նոր րով մը չէ փոխարինուած:

Ի տարբերութիւն արցախեան առաջին դրոշմաթուղթերուն, այս թողարկումին – եւ այսուհետեւ միւս բոլոր թողարկումներուն– պատկանող նամականիշերը կը կրեն ԼԵՌՆԱՅԻՆ ՂԱՐԱԲԱՂԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ եւ «REPUBLIC OF MOUNTAINOUS KARABAKH» կամ «REPUBLIC OF NAGORNO-KARABAKH» արձանագրութիւնները:

1996–ին, վերջապէս, հրապարակ կը հանուէին եօթը նոր արժէքներ: Ասոնցմէ երեքը առանձին առանձին տպուած են: Բազմապոյն, տպագրական դեռնին վրայ «պատուաւոր» այս նոր նամականիշերը կը ներկայացնեն Ստեփանակերտի Խորհրդարանին չէնքը (100 դրամ), Արցախը խորհրդանշող արդէն բոլորին ծանօթ «Մենք ենք, մեր սարերը» յուշարձանը (200 դրամ), Դաւիվանքի համալիրը (50 դրամ): Այս երեք նամականիշերէն առաջինն ու երկրորդը մաս կը կազմեն նաեւ չորս արժէքներէ կազմուած յուշաթերթիկի մը (bloc–feuillet), նուիրուած՝ Արցախի անկախութեան հինգերորդ տարեդարձին: Յուշաթերթիկին մէջ, վերոյիշեալ երկու նամականիշերը կ՚ամբողջացնեն երկու ուրիշներ, 50 եւ 500 դրամ արժողութեամբ, եռագոյնը ենթախորք ըրած: Առաջինը կը ներկայացնէ հանրապետութեան քարտէսը, իսկ երկրորդը՝ պետական դինանշանը: Յուշաթերթիկը կը կրէ ընդհանուր վերնագիր մը՝ 5 ՏԱՐԻ, 1991 Թ. ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԻ 2–Ը եւ 5–th ANNIVERSARY OF INDEPENDENCE. Այս յուշաթերթիկը երկրորդ – թերի – տարբերակ մը ունի որուն վրայ դրօշակին գոյները հակառակ ձեւով (Ոսկեգոյն, կապոյտ, կարմիր) դեռեղուած են: Կասկած չունինք որ տպագրական այս «սըխալը» դրոշմաթուղթի սիրահարներուն մօտ կը առանձայ պատշաճ ընդունելութիւն, հասնելով աստղաբաշխական դիներու Երեւանի «վեռնիսաժ»ին վաճառորդներուն մօտ:

Վերջապէս, առաջին անգամ ըլլալով, Ծնունդի եւ Նոր Տարուան առթիւ լոյս տեսած են երկու նամականիշեր. Առնցմէ առաջինին վրայ (50 դրամ) տեղ գտած են մանուկ մը, ծնծաղառ մը եւ եղնիկ մը: Նամականիշը կը կրէ «NEW–YEAR» եւ «ՆՈՐ ՏԱՐԻ» արձանագրութիւնները: Երկրորդը, աւելի կրօնաշունչ, մեզի կը հրամցնէ Աստուածամօր եւ Յիսուս մանուկին պատկերը այս անգամ «ՍՈՒՐԲ ԾՆՈՒՆԴ» եւ CHRISTMAS մակագրութեամբ: Դրոշմաթուղթին արժէքն է 50 դրամ: Այս երկու նոր նամականիշերը կը գտնուին նաեւ «առաջին օր» պահարանի մը վրայ, 1997 Յունուար 6 թուականով, Սահմանակերտի մէջ կնքուած:

Անցնինք Հայաստանի հանրապետութեան, ուր մեր վերջին յօդուածէն ի վեր քանակութիւնը նամականիշեր եւ երկու յուշաթերթիկներ լոյս տեսած են:

Բ. ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

1· – Հայաստանի Քրիստոնէացման 1700–ամեակ:

Տասը նոր նամականիշեր եւ երկու յուշաթերթիկներ կուգան չարունակել 1994ին սկսած չարքը որ արդէն տասներկու արժէքներէ բաղկացած էր (ներառեալ երկու յուշաթերթիկները):

Հինգ նամականիշերէ կազմուած երկու չարքեր մեզի առիթը կուտան ծանօթանալու եկեղեցական եւ ճարտարապետական մեր հինաւուրց աւանդին: Առաջին չարքը կը ներկայացնէ նախկին ռուսական կայսրութեան սահմաններուն մէջ հիմնադրուած հինգ եկեղեցիներ՝ Լվով – Ուկրանիա – 1370), Ս. Պետերբուրգ – Ռուսաստան (1780), Քիշինիով – Մոլդովա (1803), Սամարղանդ – Ուզբեկիստան (1913), Եալթա – Ղրիմ (1913): Ամէն մէկ նամականիշի արժէքն է 100 դրամ: Ծիրանագոյն խորքի վրայ նկարուած, նրբաճաշակ, այս հինգ դրոշմաթուղթերուն կը միանայ յուշաթերթիկ մը (500 դրամ) նուիրուած Թիֆլիսի Սուրբ Գէորգ (1251) աթոռանիստ եւ «էջմիածնեցնոց» Սուրբ Գէորգ (1805) զոյգ եկեղեցիներուն: Ցիշեցնենք որ մինչեւ դարուս քառասնական թուականները Վիրահայոց (Վրաստանի) թեմը 200–էն աւելի վանքեր եւ եկեղեցիներ ունէր որոնցմէ մօտ քսանը մայրաքաղաքին մէջ: Այսօր, անկախ եւ «եղբայր» Վրաստանին տակ, կէս միլիոն հայութիւն կ՚ապրի, հազիւ տասնեակ մը եկեղեցիներով որոնցմէ երկուքը կը գտնուին Թիֆլիսի մէջ:

1996–ին հրատարակուած այս չարքին 1997–ին կը յաջորդէ երկրորդ մը որուն նիւթն է այս անգամ գաղթօճախներուն վանքերն ու հոգեւոր ճեմարանները: Այս անգամ եւս չարքին մաս կը կազմեն հինգ նամականիշեր (100 դրամ) եւ յուշաթերթիկ մը (500 դրամ): Առանձին դրոշմաթուղթերու միջոցաւ կը ներկայացուին Դոնի Ռոստովի («Նոր Նախիջեւան» – Ռուսաստան) Սուրբ Խաչ վանքին եկեղեցին, Անթիլիասի Սուրբ Գրիգոր Մայր Եկեղեցին, Վենետիկի Սուրբ Ղազար եւ Երուսաղէմի Սրբոց Յակոբեանց վանքերը: Շարքին վերջին արժէքը որ միւսներէն աւելի մեծ է, նուիրուած է Թիֆլիսի «Ներքէսեան» ճեմարանին: Յուշաթերթիկին նիւթն է Մոսկուայի «Վազարեան» նախկին ճեմարանը (այժմ Հայաստանի դեսպանատուն):

Այս վերջին չարքին գաղափարը գեղեցիկ էր անշուշտ քանի որ ան կը միտէր մէկ ամբողջականութեամբ ոգեկոչելու տարբեր համայնքներու եւ ժամանակաշրջաններու հիմնադրուած հոգեւոր հաստատութիւնները, սակայն արդիւնքը, յատկապէս գոյներուն ընտրութեան պատճառով, բաւական անյաջող է:

2· – Հայ մշակոյթի դէմքեր եւ արժէքներ:

Նոր թողարկումներուն մէջ, ի պատուի են չորս նշանաւոր դէմքեր՝

– Գուսան Ջիւանի (1846 – 1909), Արցախ լերան խորքին վրայ:

– Առնօ Բաբաջանեան (1923 – 1981), յօրինող եւ դաշնակահար:

– Եղիշէ Չարենց (Ծննդեան 100–ամեակին առթիւ):

– Ռուբէն Մամուլեան (Ծննդեան 100–ամեակին առթիւ):

Երկու առաջին նամականիշերուն արժէքն է 90 դրամ եւ երկու վերջիններուինը՝ 150 դրամ:

*
**

Երեւանի պետական պատկերասրահին դանձերը նոր չարքի մը առեղծումին պատճառ են.

Այսպէս, չորս դրոշմաթուղթեր (արժէքով 150 դրամ) մեզի կը հրամցնեն Հայաստանի մայրաքաղաքի թանգարանին պատկանող չորս նկարներու վերարտադրութիւնները՝

– «Իմ անուրջներից մէկը» (1905), գործ Եղիշէ Թադէոսեանի:

– «Գիշեր, դիւղական տեսարան» (1898), Գէորգ Բաշինջաղեան:

– «Սաղմոս» (1907), գործ Վարդգէս Սուրենեանցի:

– «Նաթալիա Թէումեանի դիմանկարը» (1840), Յակոբ Յովնաթանեան:

Պատկերներուն ընտրութիւնը արդարացի է սակայն դրոշմանիշերուն չափերը (3×2 սմ.), փառին բուն խմաստով, կը սահմանափակեն այս նոր չարքին չահեկանութիւնը:

Մշակութային կեանքին եւ զանազան ոգեկոչումներուն առընչուղ վերջին նամականիշերուն մաս կը կազմեն հետեւեալները՝

– Հայաստանի մէջ առաջին տպարանին (Էջմիածին) հիմնադրութեան 225–րդ տարեդարձին առթիւ, 70 դրամի արժողութեամբ: «Գիրք աղօթից»ի էջերէն մէկուն խորքին վրայ կ՚երեւի տպագրիչ դործիք մը:

– «Մոսկուա 1997» փիլատելիստական ցուցահանդէսին առթիւ, Հայաստանի «կապի նախարարութիւնը» հրապարակ կը հանէ դրոշմաթուղթ մը (170 դրամ) նուիրուած՝ Ռուսաստանի մայրաքաղաքին ամէնէն յայտնի յուշարձաններէն՝ Կրեմլինի Սուրբ Վասիլ Երանելի Եկեղեցիին: Այս աղօթավայրը յաճախ կը ներկայացուի որպէս Հայաստանի եւ Ռուսաստանի բարեկամութեան խորհրդանիշերէն մէկը, քանի որ իր այնքան լրացուցիչ զմբեթներէն մէկուն տակ, հին ժամանակներէն ի վեր, գոյութիւն ունի Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչի անունով սրբագործուած եկեղեցի մը: Այս եկեղեցիին ներկայութիւնը չեչտելու համար, նամականիշին հեղինակը զայն աւելի դուռնաւորած է: Անոր զմբեթը խումբին միւս եկեղեցիներուն զանգակատուներէն զանազանելու համար:

– Հայկական Դիւցազներգութիւնը եւս ներչնչումի աղբիւր մըն է դրոշմանիշերուն պարագային. այսպէս, 1997–ին, «Հայկ Նահապետ» եւ «Վիշապաքաղ Վահագն» կ՚արժանանան առանձին դրոշմաթուղթերու, մին 170 եւ միւսը 250 դրամ արժողութեամբ: Այս երկու նամականիշերը կը կրեն EUROPA մակագրութիւնը ինչ որ կ՚ապացուցէ արեւմտեան Եւրոպային մօտենալու Երեւանի տրամադրութիւնները: Վերջապէս, նամականիշ մըն ալ նուիրուած է Սուրբ Ծնունդին: Քառասուն դրամ արժող այս դրոշմաթուղթը կը ներկայացնէ Քրիստոսի մանուկը, Աստուածամայրը եւ հրեշտակ մը: Այս աւանդական տեսարանը սակայն ժամանակակից նկարիչի մը գործն է· անոր մէջ միաժամանակ կան մանրանկարչութեան եւ ընդհանրապէս հայկական նկարչութեան աւանդական կանոնները եւ դիծերու անհերքելի այժմէականութիւն մը: Արդիւնքը գեղական յաջող է, բայց առաւել յաջող պիտի ըլլար, անկասկած, եթէ դրոշմաթուղթին չափերը այսքան «համեստ» չըլլային: Ձենք ուզեր այլեւս խօսիլ Հայաստանի նամականիշերուն դրութիւններուն մասին որոնք գրեթէ բոլորովին անընթեռնելի են նոյնիսկ խոշորացոյցով...

3· – Բնաշխարհ:

Հայկական բնաշխարհը հարուստ է եւ կենդանական եւ բուսական տասնեակ հազարաւոր տեսակներով: Այս հարստութեան մաս կը կազմէ «բեզոարեան այծ» կոչուած անասունը (Capra Aegarus aegagrus): Լեռնային, վայրի, այս այծը ներկայ է չորս արժէքներէ բաղկացած (70, 100, 130, 350 դրամ) չարքի մէջ մէջ: Այս չորս նամականիշերը կը կրեն «Վայրի բնութեան պահպանութեան հիմնադրամ»–ին (WWF) խորհրդանիշը հանդիսացող հանրածանօթ Koala–ն: Այս չարքը ներկայացուած է նաեւ մանրաթերթի տեսքով, (feuillet), 16 նամականիշերով, կամ դրքոյկի մը մէջ (2×4 դրոշմաթուղթ):

Բոյսերը եւս չեն մոռցուած քանի որ Հայաստանի Թղթատարական վարչութիւնը 1997–ի իր վերջին թողարկումը փակէր ծաղիկի մը՝ հիրիկին, նուիրուած երկու դրոշմաթուղթերով: Նամականիշերուն առաջինը (40 դրամ) կը ներկայացնէ «Գայլի» կոչուած տեսակը (Iris lycotis) եւ երկրորդը (170 դրամ), «նըրբաձեղ հիրիկ»ը (Iris elegantissima):

Որպէս վերջաբան՝ ուրախալի լուր մը Հայաստանի դրոշմաթուղթերու սիրահարներուն համար. Հայաստանի հանրապետութեան կապի նախարարութեան նախաձեռնութեամբ, լոյս տեսած է պատկերազարդ, ճաշակաւոր համացուցակ մը (խաթալոկ): Գունաւոր, երկլեզու (հայերէն եւ անգլերէն), բարձրորակ տպագրութիւն ունեցող այս գրքոյկը կ՚ամփոփէ 1992–էն մինչեւ 1996 չրջանաւարտութեան մէջ դրուած Հայաստանի բոլոր դրոշմաթուղթերը: Ցաջող եւ օգտակար ձեռնարկ մը որ անհրաժեշտ դարձած էր, յատկապէս գեղձարարութիւններէ խուսափելու համար:

ՍԱՀԱԿ ՍՈՒԲԻՍԵԱՆ

———

Հայկական նամականիշերը ապսպրելու համար, դիմել՝

International Stamp Co.
P. O. Box 159 Montvale N. J. 17645
Etats-Unis d'Amérique

Համացուցակին համար՝

«ՆԱՄԱԿԱՆԻՇ»
Հայաստանի Հանրապետութեան կապի նախարարութիւն
Երեւան 02, Մ. Սարեան փողոց թիւ 22–Հայաստան

ՀԱՎՔԻ ՂԱՂԱԽՈՆԸ

ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

«ԱՐ ՈՒՐԵՎ ՀԱՎՔԸ ՁԱՆԿԱՑԱՎ...»

ՀՈՒՇԵՐԻ ԿՈՂՔԻՆ

Երբոր անոր նախադասութիւնը կը հասնէր մինչեւ նախասահմանուած վերջակէտը, ես արդէն գիտէի, թէ ինչ պիտի ըսէր ան։ Ինչպէս միշտ, երբ ան կը խօսէր հարցազրոյցի մը ընթացքին, ես ալ ինծի համար կը գրառէի անոր ըսածները։ Ան ալ գիտէր, որ ես կը գրառեմ, ինչպէս գիտէր, որ ես գիտեմ, թէ ինչ պիտի ըսէ ան։ Ասիկա ամէն անգամ կը պատահի, երբ երկար տարիներ իրարու ծանօթ ենք եղած։ Ան ալ գիտէր, որ ես գիտեմ, թէ ինչ պիտի ըսէ ան։ Ասիկա ամէն անգամ կը պատահի, երբ երկար տարիներ իրարու ծանօթ ենք եղած։ Ան ալ գիտէր, որ ես գիտեմ, թէ ինչ պիտի ըսէ ան։ Ասիկա ամէն անգամ կը պատահի, երբ երկար տարիներ իրարու ծանօթ ենք եղած։

— Ուրեմն, ըսէ՛ք, ինչո՞ւ ձեր հարցազրոյցները միշտ կը սկսին «Ար ուրեւ հաւքը...»-ով։

— Ինչո՞ւ, հարցուցի ես։

— Ինչո՞ւ, հարցուց ան

(Շար. Ա. էջէն)

Աշտարակ քաշուած, Մարտ 14–ին։ Լրագրողը կ'ըսէ թէ 12 թեկնածուներէն եւ-րեքին վրայ է որ պիտի կեդրոնանայ ընտրութիւնը եւ կը խորհի որ Կ. Դեմիրճեան բաւական նախընտրութիւն կը վայելէ։ Կ'անդրադառնայ ժողովուրդին ղժուարութիւններուն որոնք պատճառ են Կ. Դեմիրճեանի ի նպաստ ղէրքորոշման։ Կը խօսի նաեւ Վազգէն Մանուկեանի մասին, յիշելով անոր կենսագրութիւնը եւ ընտրապայքարի օրուան ելոյթը, որու ընթացքին ան կողմնակից է «մարդկային դիմագիծով» չուկայի տնտեսութեան մը եւ արտադրքի դադարեցման (500 հազարէն մէկ միլիոն է արտագաղթողներու թիւը)։ Հուսկ, կը կուգայ Ռ. Քոչարեանի, իրեն զօրավիգ եղողներով չրջապատուած, սկսելով գաչնակ պարագլուխ՝ Վահան Յովհաննիսեանէ։ Կ'ըսէ թէ ան կրցած է երիտասարդութեան մէկ մասին եւ յատկապէս մտաւորականութեան համակրանքը շահիլ։ Վերլուծութեան նկատել կու-տայ որ ոչ մէկը կը ծանրանայ Ղարաբաղի հարցին վրայ եւ Հայերն ալ արդէն կ'ակնկալեն որ իրենց խօսուի աշխատանքի մասին, իրե՛նց մասին։ Թըղթակցութեան կ'ընկերանան հակիրճ ծանօթութիւններ Հայաստանի վերաբերեալ՝ «նախկին Նորհ. Մխութեան ամէնէն աղքատ Հանրապետութիւններէն մէկը»։

«LE FIGARO»

(16 Mars)

ROBERT KOTCHARIAN, LE HEROS DU «PARTI DE LA GUERRE»

Թերթին յատուկ թղթակիցը՝ Թիէրի Օպէրլէ ինք ալ կը նկատէ որ Ղարաբաղի հարցը չատ քիչ կը ծեծուի ընտրապայքարի ընթացքին, կ'անդրադառնայ Լ. Տէր-Պետրոսեանի խոստումին Մինսկի խմբակին փուլ առ փուլ կարգադրութեան մը համար եւ Ղարաբաղը «ծուղակ» մը կը նկատէ նախկին նախագահին համար։ Կը խորհի որ Քոչարեանի յաղթանակի պարագային, «հայկական խըտացումը» կրնայ նպաստաւոր արձագանգ գտնել Մոսկուա, իսկ եթէ մեծամասնութիւն մը դրսեւորուի Դեմիրճեանի ի նպաստ, ապագան անորոշ կ'երեւի, խոհեմ խորհրդային Հայաստանի նախկին փաքրոնը կողմնակից է Ղարաբաղի ինքնորոշման, բայց, կը մերժէ ճչդել իր սեռնարիօն։

«L'HUMANITE»

(16 Mars)

PRESIDENTIELLE EN ARMENIE

Համայնավար պաշտօնաթերթն ալ կ'արձագանգէ քանի մը տողով, ներկայացնելով երեք դէմառոր թեկնածուները եւ նկատելով որ միայն Կարէն Դեմիրճեանն է որ կրնայ խանգարիչի դեր կատարել։

*
**

Մարտ 15 եւ 16–ի «Հիւրրիւէյք»ը բաւական լայն տեղ յատկացուցած է Հայաստանի նախագահական ընտրութեան։ Ա. Թիւրին մէջ Թերթին Թղթակիցները կը ներկայացնեն դէմառոր թեկնածուներ նը-կատուած Ռ. Քոչարեանի, Վ. Մանուկեանի, Ա. Բլէհանի, Պ. Հայրիկեանի եւ Ս. Բաղալեանի տեսակէտները Թուրքիոյ հետ յարաբերութիւններու նիւթին մասին։ Ամէնէն հաւանական ընտրելիներէն ներկայացուած Ռ. Քոչարեան կը կրկնէ թէ կ'ուզէն փոխադարձ յարաբերութիւն հաստատել, բայց երբեք խնդրարկուի դիրք պիտի չընդունին։ Վ. Մանուկեան Ղարաբաղի հարցին առընչութեամբ կողմնակալութիւն կը վերագրէ Անգարայի, Պ. Հայրիկեան հարկաւոր կը նկատէ որ թէ՛ Հայաստան, թէ՛ Ադրբեջան հանդիսա ձգեն Ղարաբաղը։ Ա.յս վերջինը կ'ըսէ.– «Մեր հոգերուն վրայ ինչպէս որ Նախիջեւանի նման ադրբեջանական շրջան կայ, Ղարաբաղն ալ քող Հայերու բնակավայր ըլլայ։ Ի՞նչ է, աշխա՞րհը կը կործանի»։

Ա. Բլէհան պատասխանելով Թուրքիոյ հետ յարաբերութիւններու մասին հարցումին կը կրկնէ իր տեսակէտը թէ Ղարաբաղ պէտք է մնայ որպէս ադրբեջանական շրջան եւ ժողովուրդին ինքնավարութիւն տրուի։ Իսկ Ս. Բաղալեան փոխյարաբերութիւններուն համար անընդունելի կը նկատէ Անգարայի նախապայմանները։

Տրուած է լուրը թէ 5 թուրք պէտեր զացած են Երեւան. անոնցմէ քաղաքական դէմք ճչիֆլի Քամհի հանդիպում ունեցած է Լ. Ցարուքիւնեանի, Ռ. Քոչարեանի եւ Կ. Դեմիրճեանի հետ։

Թերթը յաջորդ թիւին մէջ ալ կը ծանրանայ համայնավար շրջանի դէմք Կ. Դեմիրճեանի մասնակցութեան վրայ։ Կ'ըսէ թէ ան տրամադիր դնուած է Թուրքիոյ հետ բարի դրացնութեան յարաբերութիւն հաստատելու։ Անկատ չրջանակի մը մէջ ալ տեղ տրուած է Ռ. Քոչարեանի դարաբաղեան տեսակէտին. ան անդամ մը եւս ներկայացուած է մեղմ քաղաքականութեան մը կողմնակից Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի հակապատկերը որ կ'ըսէ. «Մենք ադրբեջանական չրջանները պրաւեցինք Ղարաբաղի ապահովութեան համար։ Անմտութիւն կ'ըլլայ այսօր նահանջել այդ վայրերէն։ Եթէ յետքայլ ընենք, միջազգային հանրութիւնը որ արդէն սկսած է ադրբեջանամէտ կեցուած ք ունենալ, մեզմէ կը պահանջէ յանձնել Ղարաբաղը»։

Մարտ 15–ի «Միլիէյթ»ը եւս արձագանգած է ընտրութեան, ուշի ուշով ղերով։

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 14 / 16)

ԽՈՍՐՈՎ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԵԱՆԻ ՈՒՂԵՐՁԸ

Ազգային Ժողովի նախագահ Խ. Յարութիւնեան Մարտ 14–ին ուղերձով մը արտայայտուած է նախագահական ընտրութեան մասին։ Շեչտելով թէ կարեւոր ու ղժուարին ժամանակի մը զուգադիպած Մարտ 16–ի ընտրութիւնը լուրջ մեկնակէտ մը պիտի ըլլայ բայ եւ ժողովրդավար ընկերութիւն մը ստեղծելու հոլովոյթին, ան ըսած է թէ եթէ այս առիթը կարելի չըլլայ գործածել երկիրը հակայական քայլով մը պիտի ղիմէ ղէպի անցեալ։ Նախագահը որ կ'ընտրուի, առջեւը կը գտնէ բարդ ու ծանր խնդիրներ, ինչպէս ըսած է Ազգային Ժողովի նախագահը, ուստի չէզոքացնելու համար կեղծիքները, հրաւէր ուղղած է բոլորին որ Մարտ 16–ը ոչ աշխատանքային պարզ օր չնկատեն ու դիմեն ընտրատարածքները։ Ան յիչելով նաեւ թէ 12 թեկնածուներու դոյութիւնը լարուած մթնոլորտի մը բնական պատճառ է, թելադրած է զուսպ ու լայնախոհ ըլլալ այլակարծութեան պարագաներու առջեւ։

*
**

ՅԱՐՋԱԿՈՒՄ ԸՆՏՐԱԿԱՆ ՅԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ՆԻՍՏԻ ԸՆԹԱՑՔԻՆ

Մարտ 11–ին, կապան քաղաքի թիւ 11 տեղամասի ընտրական յանձնաժողովի նիստին ընթացքին, երիտասարդ մը ներս խուժելով յանձնաժողովի նախագահ Ալիոշա Ավանէսեանի վրայ երկաթէ ձողով մը յարձակած է ու զայն ծանր կերպով ղլխէն վիրաւորած։

Տեղւոյն վրայ անմիջապէս ձերբակալուած է յանցագործը։ Պարզուած է որ պատահարը կապ չունի նախագահական ընտրութիւններուն հետ ու երիտասարդը կը տառապի հոգեկան հիւանդութենէ ու վոխադրուած է Սիւնիքի հոգեբուժարանը։

*
**

ՈՍԿԵՐՁԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱՏԱՆ ԵՒ «ՓՐԱՆՔ – ՄԻԻԼԼԷՐ» ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

Մարտ 12–ին Երեւանի մէջ համագործակցութեան յուշագիրը ստորագրուած է Երեւանի ոսկերչական գործատան եւ «Փրանք – Միւլլէր» ընկերութեան միջեւ։ Ընկերութեան նախագահները Ֆ. Միւլլէր եւ վարդան Սիրմաքէշ նոյն օրը ընդունուած են վարչապետ Ռ. Քոչարեանի կողմէ որ յայտնած է թէ կառավարութիւնը պատրաստ է համապատասխան պայմաններ ստեղծելու այդ գործակցութեան համար։

*
**

ՄԻԱՑԵԱԼ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՖՈՆՏԻ 97–ՐԴ ՕԴԱՆԱԻԸ

Միացեալ հայկական Ֆոնտը 97–րդ օդանաւով 26 միլիոն տոլարի օժանդակութիւն ղրկած է Հայաստան։ Օժանդակութեան կարեւոր մասը կը բաղկանայ 1·3 միլիոն տոլարի դեղօրայքէ եւ բժչկական ապրքատուրմէ։ Վերջին 9 տարուան ընթացքին Ֆոնտը 216 միլիոն տոլար ընդհանուր արժէքով օժանդակութիւն ղրկած է Հայաստան։

*
**

Բ. ԱՍԱՏՐԵԱՆ ԴՐԱՄԱՏՈՒՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀ

Կեղր. Դրամատան նախկին նախագահ Բագրատ Ասատրեան Հայաստանի Դրամատուներու Միութեան Մարտ 14–ի տարեկարգ ժողովին նշանակուած է Միութեան նախագահ։

UGAB — UGAB — UGAB —

UGAB — PARIS
Ile-de-France

DINER
au profit de
l'ECOLE DU SAMEDI

Le Comité de Paris
Ile-de-France de l'UGAB
organise **un dîner** au profit de
l'Ecole du Samedi
le Samedi 21 mars à 20 heures
au Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles — 75017 Paris
(Métro: Courcelles)

La soirée sera animée par *Ferdi ZIPCY* et son groupe, qui nous plongeront dans une ambiance musicale entraînante, faite de chansons arméniennes, grecques et tziganes. Guitare, contre-basse, doudouk et autres instruments seront au rendez-vous.

Prix: 250 F. (Etudiant : 150 F.)
Réservation au: 01 45 20 03 18.

UGAB — UGAB — UGAB —

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ Արտաքին նախարարները համաձայնութեան մը յանգեցան Մարտ 14–ին բանակցութիւնները սկսելու համար Կիպրոսի հետ Մարտ 31–ին, նոյնիսկ եթէ կիպրական պատուիրակութեան մաս չեն կազմեր թուրք ներկայացուցիչները։ Ֆրանսա, որ դէմ էր այս կարգադրութեան, ի վերջոյ տեղի տուաւ։

ՎԱՏԻԿԱՆ յայտարարութիւն մը կը հրապարակէր Մարտ 16–ին ուր կը ճըշդուին կաթողիկէ եկեղեցւոյ պատասխանատուութիւնները Հրեաներու ցեղասպանութեան մէջ։ Հոն յատակ կերպով կը զատորոշուի Հրեաներու ցեղասպանութիւնը միւս ցեղասպանութիւններէն եւ հաւատացեալները կը հրաւիրուին խորհրդածելու հակահրէութեան մեղքին վրայ։ Յովհ.–Պօղոս Բ. առաջին պապն էր որ պաշտօնական այցելութիւն մը կատարեց Հռոմի սինագոկը։

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆ դիմում ըրաւ որ իր ընդմէջ՝ տրախմին ներմուծուի «Եւրոպական դրամական դրութեան» մէջ, որ առաջին հանդրուան մըն է ապագայ անդամակցութեան Եւրոյին։

ՄԻԱՅԵԱԼ – ՆԱՀԱՆԳՆԵՐՈՒ Ծերակոյտը միաձայնութեամբ քուէարկած է բանաձեւ մը ուր կը պահանջէ որ Իրաքի նախագահը հետապնդուի միջազգային դատարանի մը առջեւ մարդկութեան դէմ ոճիրներու ամբաստանութեամբ։ Բանաձեւը կոչ կ'ընէ Գլինթընի որ ՄԱԿ–ի հետ գործակցաբար աշխատի այդ ուղղութեամբ։ Այդ դատարանը պէտք է մերժէ, դատապարտէ եւ բանտարկէ Սատամ Հիւսէյնը եւ իրաքցի այլ ղեկավարներ որոնք պատասխանատու են մարդկութեան դէմ ոճիրներու, ցեղասպանութեան եւ միջազգային իրաւունքի այլ բռնաբարումներու։

ԵԼՑԻՆԻ հիւանդութիւնը կրնայ պատճառ ըլլալ որ յետաձգուի ՀԱՊ–ի վեհաժողովը որ տեղի պիտի ունենար Մարտ 19–ին, որու նպատակն էր փրկել նախընտրդին դախտրութիւնը։ Ռուսաստանի նախագահը կը տառապի խոչափողէն եւ ձայնն ալ մարած է։ Հիւանդութիւնը քաղաքական դետնի վրայ ալ օդատակար կը թուի, քանի Ռուսաստանի յարաբերութիւնները այնքան ալ լաւ չեն իր դրացիներուն հետ եւ արդէն Ադրբեջանի եւ Վրաստանի նախագահները յայտարարած էին որ կը վարանին Մոսկուա երթալու Մարտ 19–ին։

ԳՈՒԹՊՈՂ
Բ. ԴԱՍԱԿԱՐԳ

Բ. դասակարգի մրցումներու չարքին, իր դաչին վրայ Վալանսի Հայ Մարզականը 2 – 2 հաւասար արդիւնք մը ձեռք ձգեց կէօնեռնի հետ։ Դասաւորման մէջ 7–րդ դիրքի վրայ է 47 կէտով։ Գլուխն է միշտ Լորիան 66 կէտով եւ վերջին դիրքը կը պրաւէ Թուլոն 34 կէտով։

*
**

ՓԱՐԻԶԵԱՆ ՇՐՋԱՆԻ ՀԱՅԿ. ԽՈՒՄԲԵՐ

Մարտ 15–ին Հ.Մ.Մ. իր դաչին վրայ Վիլլժուիֆ ԷՍ–ԷՄ–Օ–ի յաղթած է 3 – 2 արդիւնքով, պահպանելով առաջատարի դիրքը։

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ ՄԱՐՄԷՋ

ԱՐԵՒԱԳԱԼԻ
ԲԱՋՄԱՋԱՅՆ ԵՐԳԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ

Կիրակի, Մարտ 22, ժամը 10·30–ին յետ պատարագի Արեւագալի բազմաձայն հոգեմաչ երգեցողութիւն կը կատարուի Մարսէյլի Մայր Եկեղեցւոյ մէջ մեկնաբանութեամբ՝

Սահակ – Մեսրոպ երգչախումբի
ղեկավարութեամբ՝
ԽԱՉԻԿ ԵՐԼՄԱՉԵԱՆԻ
Արարողութեան կը նախագահէ՝
ՏԱՐՕՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՃԼՐԻՃԵԱՆ
Հայրապետական Պատուիրակի Փոխանորդ
Հարաւային Ֆրանսայի Հայոց
Պատարագը կը մատուցանէ՝
ՋԱՏԻԿ ՎՐԴ. ԱՒԵՏԻՔԵԱՆ

ՀՍԿՈՒՄ ԵԻ ՔԱՐՈԶ

ՍԷՆ–ԺԵՐՄԱ
Ս. ՍԱՀԱԿ–ՄԵՍՐՈՊ

Ուրբաթ, Մարտ 20, ժամը 17·30–ին *կը քարոզէ՝*
ՇԱՀԱՆ Ա. ՔՀՆԾ. ՏՒՏԻԵԱՆ
Հոգեւոր հովիւ Սէն – Լուի Ս. Գէորգ եւ Սէնթ – Մարկրիթի Ս. Աստուածածին Եկեղեցիներուն։

Հսկումի ժամերգութեան աւարտին, յատուկ հիւրասիրութիւն մը տեղի պիտի ունենայ Եկեղեցւոյ կից սրահին մէջ։

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

Section PARIS

Cours d'arménien

Vous voulez pratiquer la langue arménienne et n'êtes disponible que le soir! Venez nous rejoindre le mercredi de 19h à 20h30, dès le 25 mars 1998, à la M.C.A., 17, rue Bleue, 75009 PARIS, afin d'apprendre la langue de vos parents, de nos amis.
Renseignements: 01. 42. 46. 88. 36 (samedi 15h à 19h).

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ
ՓԱՐԻԶ

ՓԱՂԿԱԶԱՐԴԻ ՃԱՇ

Կիրակի, Ապրիլ 5, ժամը 13–ին
ճաշարան՝
« Les Diamantaires »
60, rue La Fayette — 75009 PARIS
— M° CADET —

Վիճակահանութիւն – զեղարուեստական յայտագիր։

Մասնակցութեամբ՝
Կազարեան Նուագախումբին

Տոմսերը ապահովելու համար հեռաձայնել հետեւեալ թիւերուն՝
01 – 45 – 93 – 00 – 25
կամ՝
01 – 48 – 78 – 76 – 88

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

REPAS POUR LES DAMES

La Croix Bleue des Arméniens de France Section «*Archag Djamalian*» de Décines organise son repas annuel réservé *exclusivement aux dames*, le Samedi 21 Mars à partir de 20 heures 30, à la Maison de la Culture de Décines.

Le prix du repas est de 120 Frs par personne.

Réservation au : 04 78 49 42 97
ou 04 78 49 19 44

Places limitées.

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

ՀԱՅՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՄԱՐՏ 18
MERCREDI
18 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՅԱՌԱՋԱԳԻՐՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 19·336 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19.336

ԸՆՏՐԱԿԱՆ ՀԱՄԱՅՆԱՊԱՏԿԵՐԷՆ

ՄԱՍՆԱԿԻ ԱՐԴԻՒՆՔՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՁԱՅՆ ԳԼՈՒԽԱՆ Է Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆ

ԿԸ ՀԵՏԵՒԻ Կ. ԴԵՄԻՐՃԵԱՆ, Ս. ԲԱԴԱԼԵԱՆ ԵՒ Վ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ՄԵԾ ԱՇԽՈՒԺՈՒԹԻՒՆ

«Արմէնփրէս»ի Մարտ 16-ի հաղորդագրութիւնը բազմաթիւ անգամներ արձագանգեց նախագահական ընտրութեան շուրջ ընթացած մեծ աշխուժութեան։ Այն չըրջաններուն մէջ իսկ, ինչպէս՝ Գիւմրի, կոտայք, ուր կլիմայական անբնական պայմանները կը սիրէին, նոյնն էր երեւոյթը։ Գիւմրիի մէջ նոյնիսկ մարզիկ ընտրական կարգ մը տեղամասեր ներկայացեր էին, յանձնաժողովին աշխատանքի սկսելէն առաջ։ Շիրակի մարզին մէջ կար 186 տեղամաս ուր պիտի քուէարկէր 208 հազար հոգի։ Այդ տեղամասերէն 57-ը քաղաքին մէջ էր ուր կային 112 հազար 435 քուէարկող։ Ժամը 14-ին քուէարկած էին 27·300 Գիւմրեցիներ եւ 53·525 հոգի ալ մարզային չրջաններու մէջ։ Լոռիի մարզն ալ դրեթէ նոյնքան քուէարկող ունէր – 221 հազար – որոնցմէ նոյն ժամուն 61 հազարը քուէարկած էր (28%)։

Արտասահմանեան կարեւոր կեդրոններէն էր Մոսկուան ուր եւս զբեթէ աննախընթաց աշխուժութիւն կար ընտրողներու չրջանակին մէջ։ Տեղական յանձնաժողովներէն յայտնուած էր որ կէսօրին աւելի քան հազար հոգի քուէարկած էր ու հիմնական հոսքին կը սպասուէր ժամը 17-էն եւոք, քանի որ Մոսկուայի մէջ աշխատանքի օր էր Մարտ 16-ը։

Ժամը 16-ի կացութեամբ Հայաստանի մէջ քուէարկողներու համեմատութիւնը 40 – 45 տոկոս էր։ Երեւան կէսօրին արձանագրուած էր միայն 15%-ի համեմատութիւն մը։ Ամէնէն բարձր տոկոսը կը պահանէր 71%-ով Սիւնիքի մարզին։

Ընտրական տեղամասեր կային Փարիզ, Աթէնք, Թեհրան, Կիեւ, Դամասկոս, ԱՄՆ, Գանատա, Արժանթին, Անգլիա, Պելժիա, Գերմանիա, Զուիցերիա եւայլն։

Թեկնածուներէն Ռ. Քոչարեան, Կ. Դեմիրճեան, Վ. Մանուկեան, Ս. Բադալեան վստահուած անձեր ունեցած են բոլոր տեղամասերուն մէջ։ Անոնք տեղեկացուցած են ահազանգներու մասին։ Երեւանի 7/3, 7/5 տեղամասերուն մէջ ձնշումներ արձանագրուած են ընտրողներու վրայ, իսկ 6/11 տեղամասին մէջ ալ պինտուրականները չեն կրցած ազատօրէն քուէարկել, եւայլն։

*
**

ՑԵՏՈՒԽԱՐԿՈՒԹԵԱՆ ՉՐՈՑՑՆԵՐ

Մամուլի թղթակիցներ հարցումներ ուղղած են իշխանութեան գլխաւոր դէմքերու եւ թեկնածուներու, անոնց քուէարկութենէն եաք։ Ազգային Ժողովի նախագահ Ա. Յարութիւնեան ըսած է որ քուէարկած է Ռ. Քոչարեանի ի նպաստ, այն համոզումով որ անոր խմբակը կըրնայ հանդարտօրէն յառաջ տանիլ երկիրը։

Ռ. Քոչարեան քուէարկելէ եաք չրջապատուած է տեղացի եւ արտասահմանցի լրագրողներու ստուար խումբով մը ոնոնք բազմաթիւ հարցումներ ուղղած են իրեն։ Պատասխանելով ըսած է որ նախապէս ընելու պատրաստ չէ, բարձր արտադրութիւն ունի ու յուզուած չէ։ Անկարելի չէ նկատած օրինազանցումներ, քանի որ տակաւին լիարժէք աւանդութիւններ հաստատուած չեն, աւելցուցած է որ ամէն մէկոյ ձեռք առնուած է որպէսզի անոնք նուազագոյն չափեր ունենան։ Բացատրած է 1996-ի յետ ընտրական դէպքերու կրկնութիւն մը։ Պատասխանելով հարցումին թէ իր ընտրուելու պարագային, Ղարաբաղի կարգաւորման հոլովոյթին մէջ փոփոխութիւններ կ'ըլլա՞ն, Ռ. Քոչարեան ըսած է. «Ա. հերթին ես կարծում եմ որ փոփոխութիւններ կը լինեն Ադրբեջանի դիրքորոշման մէջ։ Այսինքն՝ շատ աւելի կը մեղմանայ»։

Կ. Դեմիրճեան եւս թիրախ եղած է հարցումներու։ Ան ըսած է որ անհրաժեշտ է ուժերու համախմբումը, քանի որ չատ բարդ հարցեր ունի երկիրը։ Համաձայն գտնուած է Քոչարեանի հետ համագործակցութեան, հոն առաջին տեղը վերապահելով իրեն։

*
**

ՈՒՂԵՇՓՈՒԹ ԹԵԿՆԱԾՈՒՆ

ՍԻՄ-ի (Սահմանադրական Իրաւունք Մխուիթիւն) նախագահ, թեկնածու Հրանդ Մաշատրեան քուէարկութեան վայրը հասած է նախատեսուածէն աւելի ուշ։ Պատասխանելով հարցումին թէ իր ընտրուելու պարագային, Ղարաբաղի կարգաւորման հոլովոյթին մէջ փոփոխութիւններ կ'ըլլա՞ն, Ռ. Քոչարեան ըսած է. «Ա. հերթին ես կարծում եմ որ փոփոխութիւններ կը լինեն Ադրբեջանի դիրքորոշման մէջ։ Այսինքն՝ շատ աւելի կը մեղմանայ»։

Կ. Դեմիրճեան եւս թիրախ եղած է հարցումներու։ Ան ըսած է որ անհրաժեշտ է ուժերու համախմբումը, քանի որ չատ բարդ հարցեր ունի երկիրը։ Համաձայն գտնուած է Քոչարեանի հետ համագործակցութեան, հոն առաջին տեղը վերապահելով իրեն։

*
**

ՓԱՐԻԶԻ ԸՆՏՐԱԿԱՆ ՏԵՂԱՄԱՍԸ

Հայաստանի Փարիզի դեսպանատան ընտրական տեղամասը սկսած էր գործել տեղական ժամով առաւօտեան ութին։ Ընտրական յանձնաժողովը կազմուած էր հիւպատոս Տիկին Յասմիկ Սողոմոնեանցի նախագահութեամբ՝ Լիլիթ Գրիգորեանէ, Ռուբէն Խարազեանէ, Աստղիկ Յոնդկարեանէ եւ Յասմիկ Տոլմաճեանէ։

Դեսպանատան չէնքին մուտքին սրահին մէջ գտեղուած էին թափանցիկ քուէատուփ մը եւ երկու ընտրական խցիկներ։ Ներկայացող քուէարկուները անձնագիրնին ստուգումէն եաք կը ստանային քուէարկութերթիկը ուր նշուած էր 12 թեկնածուներուն անունները այբբենական կարգով։ Կար 13-րդ տող մըն ալ «Բոլորին դէմ եմ» նշումով։ Առաւօտուն ժամը 10·30-ին, մեր ստացած տեղեկութիւններով չուրջ երկու տասնեակ հոգի քուէարկած էր, իսկ ժամը 15-ին այդ թիւը կրկնապատկուած էր։ Մեծ մասով, առաջին կեցութեամբ հոս գտնուողներ էին քուէատուփ դիմողները։ Անոնք որոնք անպատեհութիւն չտեսան յայտնելու իրենց նախընտրութիւնը, բոլորն ալ քուէարկած էին ի նպաստ Ռ. Քոչարեանի։ Մտաւորական պարոն մը զինք միակը կը նկատէր ստեղծուած թարդ կացութենէն ու նախորդ իշխանութեան պատճառած յուսախաբութենէն ժողովուրդը դուրս բերելու կարող։ Երեւանի Համալսարանը Փիլիքի ամպիոնի նախագահ Փիլիկոս մը ափսոսալով Ռ. Քոչարեանի «զարթօնքի» նկատումով ստեղծուած պատկերի մը մասին, ըսաւ. «Յատկապէս պէտք է ընտրել Ռ. Քոչարեանը, եթէ ոչ ուրիշ բանի, միայն այն բանի համար որ ցոյց տանիմ աշխարհին թէ Հայաստանի համար որեւէ թանկագին է Ղարաբաղը»։

*
**

Կէս դիւրերին մօտ աւարտած էր քուէներու հաչուումը ու տուած հետեւեալ պատկերը. արձանագրուած 506 հոգիէն քուէարկած էին 92-ը, հետեւեալ բաշխումով.

Ռ. Քոչարեան	51 ձուէ
Կ. Դեմիրճեան	24 ձուէ
Վ. Մանուկեան	6 ձուէ
Դ. Շահնազարեան	2 ձուէ
Ս. Բադալեան	2 ձուէ

Ա. Բլէեան, Վ. Խաչատրեան, Ս. Գեղամեան՝ մէյմէկ ձուէ։

Երեք քուէարկու պատասխանած էր «բոլորին դէմ եմ», մէկ քուէթերթիկ ալ անվաւեր նկատուած էր։

ԱՌԱՋԻՆ ԱՐՁԱԳԱՆԳՆԵՐ

Մարտ 17-ի առաւօտուն մինչ հետաքրքրութիւնները ուղղուած էին առաջին անպաչտօն արդիւնքներու, «Արմէնփրէս»ը հաղորդեց հինգ թեկնածուներու յաւտարարութիւնը, կատարուած՝ ընտրութեան օրը։ Վ. Մանուկեան, Ս. Բադալեան, Կ. Դեմիրճեան, Պ. Հայրիկեան, Դ. Շահնազարեան ժամը 21-ի իրենց յաւտարարութեամբ լսած են որ ընտրութիւնները տեղի կ'ունենան «մեծ չափերի հասնող օրինախախտումներով, կեղծումների եւ ահաբեկումներով մթնոլորտում» եւ հետեւաբար իրենք կը նկատեն որ ընտրութիւնները «անկախ արդիւնքից, չեն կարող համարուել ազատ եւ արդար»։ Ա. Բլէեան առանձին յաւտարարութեամբ մը ձայնակցած է անոնց։

Միւս կողմէն, թեկնածու Ա. Սարգսեան եւ Ռ. Քոչարեանի ընտրական կեդրոնի պատասխանատուներէն Ա. Վարդանեան հակազդած են հինգերու յաւտարարութեան, ըսելով որ ան ոչ մէկ չօչափելի փաստի չենած է եւ թէ իրենց տուեալներով ամբողջ երկրին մէջ անոնց պնդումները արտարացնող պատահարներ արձանագրուած չեն։ Ա. Սարգսեան աւելցուցած է որ իրաւարոյ առարկայ յայտարարութիւնը «ժամանակավրէպ ու վտանգաւոր» կը նկատէ. ան կոչ ըրած է սադրանքներու զոհ չըլլալու։ Իսկ Ա. Վարդանեան կատարուածը որակած է ընտրութիւնը տապալելու, երկրին հեղինակութեան հարուած հասցընելու անյապաղ փորձ։

«Արմէնփրէս»ի նոյն հաղորդագրով տրուած են օրինազանցումներու պարագաները ալ, ինչպէս՝ Ալափնեակի պարագան. 1/5 տեղամաս խուժած են խումբ մը անձեր, եւ փորձած են կեղծ քուէաթերթեր լեցնել քուէատուփին մէջ, պատճառ ըլլալով որ քուէարկութիւնը ընդհատուի։ Պատահարը իմաց տրուած է Պ. Հայրիկեանի ընտրական կեդրոնին։ Նոյն կեդրոնը տեղեկացուցած է Նոր Նորքի մէջ արձանագրուած ցուցակներու սխալի մը մասին։ 8/15 եւ 8/11 տեղամասերուն ղրկուածները եղած են հին ցուցակներ, մահացած անձերու անուններով։ Աւանի մէջ ալ 143 պաղթականներու ցուցակ մը ներկայացուած է որպէսզի քուէարկեն, մինչդեռ ստուգուած է որ ենթակաները արձանագրութիւն չունին։

Այս առընչութեամբ սակայն, ԷՒ – ԷՖ – Ի (Ռատիօ Ֆրանս Ընթերնասիոնալ) որ չատ կանոնաւոր կերպով կուտայ Հայաստանի ընտրութիւններուն վերաբերող լուրերը, արձագանգեց հինգերու բողոքարկին, բայց իր թղթակիցը հարցազրոյց մը հաղորդեց նաեւ Ֆրանսացի երեսփոխան Ժան – Փիէր Քուշմաէ որ տեղւոյն վրայ էր որպէս Օ – ԷՍ – Սէ – Ը-ի դէտ։ Ան ըսաւ որ չրջած է 20 տեղամաս ու մինչեւ առաւօտեան ժամերը հետեւած քուէներու հաչուումին եւ կը վկայէ որ ընտրութիւնը տեղի ունեցած է չատ ազատ եւ կանոնաւոր կերպով։ Շեչտեց նոյնիսկ՝ «աւելի կանոնաւոր քան մեր երկրին մէջ»։

Ընտրութեան օրը ժամը 15-ի չուրջ Ռ. Քոչարեանի վստահուած անձերը ստուգած են որ Համայնավար Կուսակցութեան ներկայացուցիչը նոյն ստորագրութեամբ մէկէ աւելի քուէաթերթեր գործածել փորձած է։ Նոյն տեղը, նոյն ներկայացուցիչը ընտրելու իրաւունքէ զուրկ քաղաքացիի մըն ալ կ. Դեմիրճեանի ի նպաստ նչումներով քուէաթերթեր տուած է։

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍՆԱԿԻ ՏՈՒԵԱԼՆԵՐ

Լրատուիւններու հատած տուեալներով, ընտրութեան վերջին ժամերուն (20–21) 65%-ի չուրջ եղած է ընտրութեան մասնակցութիւնը։ Երեւանի համար տրուած է 52,5%-ի, Արարատի՝ 71,9-ի, Վայոց Ձորի՝ 72,3-ի, Տաւուշի՝ 71,7-ի, Սիւնիքի՝ 71-ի, Գեղարքունիքի՝ 58,3-ի, Շիրակի՝ 55,7-ի տոկոսները։

Ինչ կը վերաբերի արտասահմանեան տուեալներու, Ռուսաստանի մէջ քուէարկած են 1945, ԱՄՆ՝ 224, Ցունաստան՝ 155, Իրան՝ 79, Սուրիա՝ 86, Լիբանան՝ 80, Ուկրանիա՝ 133 հոգի։

Առաջին եւ չատ մասնակի տուեալ մը կը վերաբերէր Վայոց Ձորի արդիւնքներուն. հոն, ըստ նախնական տուեալներու, ընտրութեան մասնակցած է 29·656 հոգի։ Քուէներու բաշխումը հետեւեալն է.

Ռ. Քոչարեան	45,20%
Կ. Դեմիրճեան	21,65%
Ս. Բադալեան	13,50%
Վ. Մանուկեան	13,40%
Պ. Հայրիկեան	4,89%

Արմաւիրի մարզէն ալ հատած են նախնական տուեալները։ Արձանագրուած 186·407 հոգիէն 119·665 հոգի քուէարկութեան մասնակցած է այսինքն 64%-ը։ Ձայները բաշխուած են հետեւեալ ձեւով.–

Ռ. Քոչարեան	40·059 ձայն
Կ. Դեմիրճեան	26·456
Ս. Բադալեան	25·851
Վ. Մանուկեան	15·439
Պ. Հայրիկեան	8·261

Լոռիի մարզին մէջ ուր մասնակցութեան համեմատութիւնը 57,9% եղած է, հիմնական մրցակիցներ հանդիսացած են Ռ. Քոչարեան եւ Կ. Դեմիրճեան։ Միւս-ներուն անհամեմատ քիչ թիւով քուէ տրուած է։ Ռ. Քոչարեանի ի նպաստ քուէարկած են գլխաւորաբար դիւղական չրջանակներ։ Վանաձորի 49 տեղամասէն 10-ին արդիւնքներով՝ Կ. Դեմիրճեան չուրջ 300 քուէի առաւելութիւն ունէր։

*
**

Մարտ 17-ի առաւօտուն, երեւանեան ժամով 11-ին, կեդր. Ընտրական Յանձնաժողովին ընդհանուր արդիւնքներու 14%-ին վրայ հիմնուելով հաղորդած տուեալները հետեւեալ պատկերը կը պարզէին.–

Ռ. Քոչարեան	40,39%
Կ. Դեմիրճեան	27,02%
Ս. Բադալեան	17,21%
Վ. Մանուկեան	9,42%
Պ. Հայրիկեան	5,34%

ՄԱՄՈՒԼ

«LE MONDE»

(17 Mars)

LES ARMENIEN SAISIS PAR LA «NOSTALGIE DE L'URSS» A LA VEILLE DE LA PRESIDENTIELLE

Սոֆի Շիհաղ որ նախագահական ընտրութեան առթիւ, Մոսկուայէն Երեւան դացած է, թղթակցութիւն մը ստորագրած է ուր կը պարզէ կացութիւնը ընտրութեան նախօրեակին։ Ցիշելէ եաք թէ 1988-ի դարնան, երբ Հայաստանի մէջ ծնունդ կ'առնէր Ղարաբաղի չարժումը,

(Շար.ը Դ. էջ)

«ԵՒ ԱՅՍՊԷՍ ԱՊՐԵՑԱՆՔ»

Պոլսոյ «Արաս» հրատարակչութիւնը որ ուշադրաւ գործունէութիւն կը ծաւալէ քանի մը տարիէ ի վեր հայ գրականութեան գործեր թրքերէնի թարգմանելով, տառով չէ սահմանափակած իր գաշտը։ Ունի հայերէն հրատարակութիւնները, նաեւ բաժին մըն ալ։ Այս շարքին վերջին հատորը չտեսնուս համար մոռացութենէն կը հանէ անուն մը՝ Ռուբէն Մաշոյեանը որ Պոլսոյ գրական ոլորտէն երբեք բաժնուած չըլլալով հանդերձ, գրեթէ ինքզինք պահած է ստեղծագործական գաշտին լուսանցքին վրայ։ Գրելը իրեն համար եղած է արարք մը որ միշտ իր տեղը ղիջած է խմբագրութեան, հրատարակութեան։ Այս երեւոյթին մէջ հատնաբար դեր ունեցած են ժամանակաշրջանի որոշ ազդակներ, նախընտրութիւններ, եւայլն ալ։

Իր անունով հատած հարիւր էջնոց հատորը՝ «Եւ այսպէս ապրեցանք» իր պարունակութեամբ յստակ լուսաբանութիւն չի բերեր այս ուղղութեամբ հարցականներու։ Հոն քով քովի տեղ գտած են Ռ. Մաշոյեանի գրական գործունէութեան երկու ծայրամասերը. առաջին բաժինով մը տրուած են սկզբնական շրջանի էջեր որոնք կը կրեն 50–ական թուականներ, իսկ Բ. մասին մէջ որ խորագրուած է «Ու անոնք գացին», գեղեցուած են եօթը դիմանկար – յուշագրութիւններ, Պոլսոյ մշակոյթի աշխարհէն ծանօթ անուններու մասին։ Այս գրութիւնները գրուած են 90–ական թուականներուն ու մեծ մասով լոյս տեսած տեղւոյն մամուլին մէջ –«Ժամանակ», «Ակօս»–։

Ռ. Մաշոյեանի անունը ասկէ առաջ արձագանգ ունեցաւ Պոլիսէն դուրս երբ 1990–ին լոյս տեսաւ «Կ. Ճանճիկեանի հետքերով» հատորը իր խմբագրութեամբ եւ վաղամեռիկ այս բանաստեղծին ու պոլսահայ արդի շրջանի գրականութեան մասին ծաւալուն աշխատասիրութեամբը։ Ատիկա վերադարձի մը ազդանշանը նշանակած էր եթէ ոչ իր գործին, գոնէ անունին ծանօթ շրջանակի մը կողմէ որ Պոլսոյ գրական աշխարհին մէջ հայագիր «նոր» անուններ կը փնտռէ, այլեւս առանգական գործածներու քով։ ու յաճախ կը հանդիպի այդ աշխարհին մասին ոչ չատ յուսադրիչ հեռանկարներ բացող էջերու։ Կան անշուշտ նորեր որոնք կը գրեն հայերէն, բայց զարմանալի է որ կը նախընտրեն բեմ ունենալ գրական կամ մշակութային հանդէս մը, ինչպէս է պարագան գլխաւորաբար «Նոր Սաճ»ի, եւ չեն յայտնուիր օրաթերթերու գրական էջերուն մէջ։

Ներկայի հատորը Ռ. Մաշոյեանի վերադարձին յոյսը մասամբ միայն կ'արդարացնէ, նախ գործին տրուած խորագիրով. «Եւ այսպէս ապրեցանք»ը արդէն փակուած հաշիւի մը, վերջակէտը դրուած պատումի մը տպաւորութիւնը կը գործէ։ Նոյն ատին կը մատնէ պարունակութիւնն ալ. ընկերային մարզին ու անոր ամէնէն անպաշտպան խաւին – սպասուհի, ներկարար, ուսանող – հակած Մաշոյեանի գրիչը յայտնապէս գրական իր առաջին քայլերը առած է այդ գրութիւններով։ Իսկ հատորին Բ. մասի յուշագրութեան էջերը յետադարձ ակնարկ մը կը սեւեռեն անցեալ շրջանի մը դէմքերուն։ Զկայ անոնց միջնակարգը որ պիտի տար կազմուած գրագէտը։

Ռ. Մաշոյեան ծնած է 1928–ին. աւարտած Կեդրոնականը, ապա միջոց մը հետեւած համալսարանի տնտեսագիտական ճիւղին։ 1948–ին կը հիմնէ «Դէպի լոյս» մատենաշարը, երկու տարի հետք ալ նոյնանուն շաբաթաթերթը որ յետոյ կ'ըլլայ ամսաթերթ եւ կը դադրի։ Պոլսոյ պէս միջավայրի մը մէջ հայերէնով կարելի ամէն տեսակ գործունէութիւն տարած մէկն է ան. գիրի, հրատարակչութեան մարզէն կ'անցնի ուսուցչութեան, թէեւ երկար չի տեւեր ատիկա։ Հրատարակած է մանկական գրականութեան ծանօթ գործերու իր կողմէ թարգմանուած հայերէն գրքոյկները։ Մամուլին բերած աշխատակցութեան քով ունի միւթեպենական կեանքին մասնակցութիւն ալ, բանախօսութիւններով, ասուլիսներու կազմակերպութեամբ։

Վերջին նշում մը այս հատորին մասին, կ'ուզուի «Արաս»ի որ ըստ սովորութեան, չատ ճաշակաւոր հրատարակութիւն մը կը նուիրէ հայերէնի ընթերցողին։ Մեծապէս ապաւորիչ է յատկապէս կողքի լուսանկարը որ 50–ական թուականներու Պոլիսէն յատկանշական տեսարան մը կը ներկայացնէ, Արա Գիւլէրի ոսպնեակին մէջ պահուած։ Կարօտի ու թախիծի որոշ չեշտով այդ լուսանկարը յարմարագոյն պարունակը եղած է Ռ. Մաշոյեանի 100 էջերուն։

ԱՐՓԻ ԹՈՒԹՈՑԵԱՆ

ՋԱՒԷՆ ՊԻՊԵՌԵԱՆ

ԽՄԲ. – Այս գրութիւնը կ'արտատպենք Ռ. Մաշոյեանի «Եւ այսպէս ապրեցանք» հատորէն, ճաշակ մը տալու համար մեր շրջանակներուն քիչ ծանօթ այս անունին գործէն. ճաեւ յիշելու եւ յիշեցընելու համար անարդարօրէն ուշադրութենէ վրիպած այն արձակագիրը որ Զ. Պեպեռեանն է։

*
**

Երկրորդ Աշխարհամարտը վերջացած է։ Թուական 1946 – 47։ Նախ չարաթթերթ, ապա իրրեւ օրաթերթ կը հրատարակուի «Նոր Օր» թերթը, որ յառաջդիմութեան, ազատութեան եւ ընկերային արդարութեան ձգտումներ ունեցող ճախակողմնակալութեամբ թերթ մըն է։ Զաւէն Պիպեռեանն ալ այս թերթին սիւներէն մէկն է։

Այդ շրջանին, տիրող ուժերու անհանդուրժողութիւնը չէր կրնար հաշտ աչքով նայիլ այս թերթին գոյութեան։ Թերթը վակուեցաւ, աշխատակիցներէն ոմանք ձերբակալուեցան։

Զաւէն Պիպեռեանը հայերէն, թրքերէն, ֆրանսերէն լեզուներուն հաւասարապէս կը տիրապետէր։ Դրամատուն մը մտաւ աշխատելու համար։ Մէկուց մը վերջ դրամատան տնօրէնը կանչեց Զաւէնը եւ ցաւ ի սիրտ հաղորդեց անոր թէ «կարգ մը շրջանակներ»ու տեւական ճնշումներուն կ'ենթարկուի պինքը աշխատացնելուն համար։ Այս պայմաններուն մէջ այլեւս մնասին աշխատիլը անկարելի է։

Ընելիք բան չունէր։ Գլխարկը առաւ եւ բաժնուեցաւ գործէն։

Մէկուց մը վերջ ուրիշ գործ մը գտաւ. եկեղեցիին կից յուշարկաւորութեան կապմակերպիչի մը մօտ գրագիր եղաւ։ Բայց օր մը գարձեալ գործատէրը պինք կանչեց եւ ցաւ ի սիրտ հաղորդեց իրեն որ ստիպուած է գործին վերջ տալու՝ քանի որ «կարգ մը շրջանակներ» ճնշում կը բանեցընէին իր վրայ։

Այդ գործէն ալ բաժնուեցաւ։

Զաւէն Պիպեռեան քալ եւ յանդուգն գրող մըն էր։ Անոր յօդուածները տպագուած էին Հանուր Սփիւռքի մէջ։ Սփիւռքի Հայ լրագիրները կ'արտատպէին անոր գրութիւնները եւ իրարու հետ մրցումի կ'ելլէին Զաւէնը փառաբանելու համար, եւ չատ նպաստաւոր առաջարկներ կը ըերէին պինքը իրենց մէջ ունենալու համար։

Հաւատաց որ այլեւս Թուրքիոյ մէջ իրեն ապրելու իրաւունք պիտի չճանչցուէր։ Պէյրութի մէջ հրատարակուող հայերէն թերթի մը առաջարկը ընդունելով Պէյրութ պիտի երթար։

Անցագիր առնելու համար դիմում կատարեց պատկան իշխանութիւններու մօտ։ Սակայն այս անգամ ալ իրեն ըսին որ չեն կրնար անցագիր տալ, քանի որ անոր երկրէն ելքը արգիլուած էր։ Պատճառը այն էր որ նախապէս գրած կարգ մը գրութիւններուն համար հարցաքննութիւն բացուած էր։ Մինչդեռ իր վերջին գրութենէն ասդին արդէն վեց ամիս էր անցեր։ Նոյնիսկ եթէ յանցանք մը ըլլար գրածներուն մէջ ըստ օրինի ժամանցումի են–թարկուած էր։

Այն ատեն Զաւէն փայտէ «խաչ» մը շինել տուաւ, կնոջական ներքնաշապիկնեը որ անցուց խաչին վրայ գետեղուած գամերուն եւ ինչպէս Քիսուս՝ խաչը կռնակը՝ բարձրացած էր Գողգոթա, ինքն ալ խաչը ձեռքը՝ Մահմուտփաշայի զառիվերը մագլցեցաւ։

Այլեւս բոլորովին ազատ էր, մարդ չէր կրնար պպչիլ իրեն, ինք իր գործը ունէր։ Թէպէտ երբեմն քաղաքագիտութեան ասպիկաններու հալածանքէն փախչիլ կը ստիպուէր, նորէն ալ երբ ձեւով մը տասը լիրայի ներքնաշապիկ մը ծախէր, աշխարհ իրեն կ'ըլլար։ Ծխամորճը կը վառէր եւ կը խայտար ուրախութենէն։

Մինչ Մահմուտփաշայի մէջ շրջուն վաճառորդները պոռալով կանչելով կը ծանուցնէին գործէնին, Զաւէն չէր կրնար ընել այս բանը. «Ներքնաշապի՛կ կայ» չէր կրնար պոռալ։ Կը սպասէր որ յաճախորդը իրեն մօտենայ։ Նորէն ալ, թէեւ դժուարաւ կը հոգար իր ապրուստը, բայց գոհ էր իր վիճակէն։

Նոյնաժամանակ անցագիրը առնելու համար ձեռնարկներ կ'ընէր։ Վերջապէս կրցաւ իր անցագիրը առնել։ Պէյրութի հայերէն թերթերէն մէկուն խմբագրատունը նեռեց ինքզինքը։ Իրենք հրաւիրած էին, բայց հիմա այդ ջերմ վերաբերումէն հետք անգամ չկար։ Մէկոյ մը նիւթական նեղութեան մէջ բանսիռներու անկիւնները քաշուռեց իր գոյութիւնը։

Օր մըն ալ, Թուրքիոյ մէջ քաղաքական վիճակը բաւական նպաստաւոր դառնալով՝ վերադարձաւ Իսթանպուլ։ Սեղային հետ ամուսնացաւ եւ ձեռք ձեռքի աշխատեցան նոր կեանք մը կերտելու համար իրենց։

*
**

Պէյրութէն նոր վերադարձած օրերուն էր։ Օր մը ինծի ելաւ. ձեռքը Հայաստան հրատարակուող թերթ մը կար։ Թերթին մէջ բաւական երկար պատմուածք մը՝ նորավէպ մը կար։ Գրողը Գեղամ Սեւանն էր։ «Կարդա՛» ըսաւ. կարդացի։

Գեղամ Սեւանը Իսթանպուլահայ երիտասարդ նորավէպագիր մըն էր։ Իսթանպուլի մէջ կ'աշխատակցէր յառաջդիմասէր թերթերու եւ հանդէսներու։ Պատմուածքներ կը գրէր։ Իր պատմուածքներուն մէջ կ'ուզէր արտայայտել բոլոր մարդոց հանդէպ իր տածած սէրը, յարգանքը, դուրգուրանքը։ Կը ծառանար ընկերային անարդարութիւններու դէմ. հալածուող, անիրաւուող մարդոց կողքին էր։ Ցոյս եւ հաւատք ունէր ապագայի յաղթանակներուն համար, որոնք վերջ պիտի տային մարդոց տառապանքներուն, չքաւորութեան եւ անարդարութիւններուն։

Թէեւ երիտասարդ տարիքին կորսնցուցած էր իր հայրը, բայց նիւթապէս չատ նպաստաւոր պայմաններու մէջ կ'ապրէր։ «Ամօթ» կը զգար թերեւս ասկէ եւ կը ծածկէր իր բարւոք վիճակը, այնպէս կը ձեւացնէր որ ինք ալ տառապողներու, կարօտեալներու, զրկուածներու դասակարգին մաս կը կազմէր։ Դրամ չունենալը ապացուցանելու համար բոլոր զրպանները հակառակ զարձնողներէն էր։ Իր գրած պատմուածքներուն գլխաւոր հերոսը «Ռաֆֆի»ն էր։ Ռաֆֆին իր ընկերն էր, ինծի ալ մտերիմ երիտասարդ մըն էր։ Ան իսկապէս չատ բան տեսած էր։ Ունեւոր ընտանիքի մը պատկանած էր, բայց ժամանակի ընթացքին ամէն ինչ տակնուվրայ եղած էր։ Քանի դասակարգի զինուորութիւն, ունեւորութեան տուրք եւ զանազան ճախորդութիւններ նիւթապէս փճացուցած էին ընտանիքը։ Հիմա միայն մայրը կ'աշխատէր, տուները կը պարտէր «ասեղ» ընելու համար եւ իր չահած այս ճղճիմ միջոցներով կ'ապահովէր թէ՛ տան ապրուստը եւ թէ՛ իր զաւակներուն ուսումը։ «Ռաֆֆի»ն, Մխիթարեան Լիսէն աւարտելէ վերջ դրամ չահելու համար հրապարակ նետուած էր։ Ամէն տեսակ գործի մէջ կը մտնէր կ'ելլէր, չարաչար կուրծք կուտար ամէն տեսակ անարդարութեանց, նեղութիւններու եւ դժուարութիւններու։ Բայց պայքարող ոգի մը ունէր, քնաւ չէր կրնար հանդուրժել իր անձին հանդէպ կատարուած նախատինքներուն, նուաստացուցիչ ընթացքներուն։ Ասոր համար ալ յաճախ գործ կը փոխէր։ «Ռաֆֆի»ին կեանքը կը հոսէր իր պատկանած բնական հունին մէջ։ Մինչդեռ Գեղամը՝ իր սիրամարդի (Ռաֆֆիին) փետուրներով զարդարուած, դուրս ելած էր իր բնական հունէն եւ կ'ուզէր նաւարկել իրեն համար անհարազատ ջուրերու վրայ։

Զաւէն Պիպեռեանը Պէյրութ կը գտնուէր երբ Գեղամ Սեւան, վայլուն հեռանկարներով հեռացաւ Պոլսէն եւ գնաց Պէյրութ՝ ընտանեօք։ Անկէ ալ Հայաստան պիտի անցնէր։ Գեղամ արտասահմանի մէջ չէր ճանչցուած տակաւին։ Զաւէն Պիպեռեանն էր որ բռնեց անոր ձեռքէն, զօրավիգ եղաւ անոր գրական աշխատանքներուն։ Նոյնիսկ ապահովեց հրատարակութիւնը անոր «Ադաւնները թռչեցան» հատորին, որուն սկիզբն ալ յառաջաբան մը գրեց՝ զայն ծանօթացնելու համար Լիբանանի եւ Սփիւռքի գրական շրջանակներուն։

Այսպէս, ժամանակի ընթացքին Գեղամ Սեւան գրեց նոր պատմուածքներ, Պիպեռեանի միջնորդութեամբ զանոնք հրատարակելու կարելիութիւնը գտաւ։ Հետզհետէ «ծանօթ» գրող մը կը դառնար։

Այնպէս պատահեցաւ որ միջոց մը վերջ Գեղամ Սեւան Հայաստան գացեր է։ Պիպեռեանն ալ Պոլիս վերադարձաւ։

Գեղամը կ'աշխատակցէր այլեւս Հայաստանի թերթերուն, որոնցմէ մէկուն մէջ է որ գրած էր այն պատմուածքը, զոր Զաւէնը ինծի կ'ներկարէր այդ պահուն։

Այլայլած էր, վրդոված էր։ Աչքերը արցունքոտած էին։ Պատմուածքը ամբողջութեամբ կարդացի։ Հերոսներու անունները պզտիկ փոփոխութիւններու ենթարկուած էին թէպէտ, բայց դիւրաւ կը հասկցուէր անոնց ինքնութիւնները։ Նիթը կ'անցնէր Պէյրութի մէջ։ Գեղամ Սեւան կը պատմէր «Զարեհ Պէրպէրեան»ի մը մասին, որ կը ներկայացուէր իր ընկերները չահադործող, ամէն տեսակ վատութիւնը ընող, նոյնիսկ իր ընկերոջ կնոջ դարպասող «սրիկայ» մը ըլլալով։

Ես ալ այլայլեցայ, չուարած մնացի. մէկը որ առնուազն երախտապիտական զգացումներ պէտք է ունենար պինքը պաշտպանող, ծանօթացնող, նոյնիսկ սրբագրող Պիպեռեանի մը հանդէպ, ինչպէ՞ս կրնար այս տողերը գրել, ինչպէ՞ս կը յանդգնէր այս աստիճան խեղաթիւրել դէպքերը։ Այնքան վճռական եւ անխղճօրէն կը պատմէր որ, եթէ ես ճանչցած չըլլայի այդ հերոսները եւ այդ շրջանակը, կասկածներ պիտի ծագէին մէջս։

Զինքը բարձրացնող, օգնող, որոշ տեղ մը հասցնող անձի մը հանդէպ աւելի վերջ զգացած ստորակայական բարդոյթով մը կարելի էր բացատրել երեւոյթը։

– Տեսա՞ր, ըսաւ, ո՛վ եմ եղեր...։

Ցետոյ ըսաւ որ իր գրած մէկ վէպին ձեռագիրները յանձնած էր Սեւանի, որպէսզի եթէ կարելիութիւնը գտնէ, Հայաստանի մէջ հրատարակէ զանոնք։

Անորոշ է այդ ձեռագիրներու վախճանը։

Ուզեց պատասխանել այդ գրութեան՝ նամակ մը գրկելով Հայաստանեան թերթին։ Ետ կեցուցի պինքը։

1960–ի Մայիս 27–ի յեղափոխութենէն վերջ, առաջին երեսփոխանական ընտրութեան, Թուրքիոյ Բանուորական Կուսակցութեան կողմէ Իսթանպուլէն թեկնածու ներկայացուեցաւ, բայց չկրցաւ չահիլ։ Մէկոյ մը ետք քաղաքական ժողովի անդամութիւնը չահեցաւ իրրեւ Բանուորական Կուսակցութեան ներկայացուցիչ։

Մտադիր չեմ հոս պատմել Զաւէն Պիպեռեանի կեանքի պատմութիւնը, միայն քանի մը օրինակելի գրուագ յիշեցի իր կեանքէն։ Մէկ մտածում մը չարչրկած է մէկտեղ։ Ինչո՞ւ չկրցանք պինդնալ Զաւէն Պիպեռեանի պէս պատուաւոր եւ մտաւորականի պարկեշտութեան տէր գրողի մը յարգը։

Շատ բան ունէր տալիք Հայ եւ Թուրք գրականութեան հաչոյն։ Իր ամենալաւ գործը «Մրջիւններու վերջալոյս» նախ երբ Թերթօն հրատարակուեցաւ «Ժամանակ» օրաթերթին մէջ։ Շատ յոյս չունէր որ գիրքի կը վերածուի։ Ասոր համար ալ թերթէն քանիեւհինգ հատ կըտրեց, կազմել տուաւ եւ նուիրեց իր բարեկամներուն։ Ամէն անգամ որ ձեռքս կ'առնեմ այդ «Գիրք»ը, հայ գրողի ողբասականը կը յիշեմ։ Բարեբախտաբար ապնիւ մեկենաս մը, ընդառաջելով գրասէր գրի մը, տիկիններու դիմումներուն, յանձն առաւ բոլոր ծախքերը եւ կարելիութիւն ընծայեց այս հոյակապ գործին իրը գիրք լոյս աշխարհ գալուն՝ Պիպեռեանի մահուընէ վերջ։

Երբ լսեցի որ այս գիրքը Թրքերէնի թարգմանուած է եւ Արաս Հրատարակչատան կողմէ կը պատրաստուի հրատարակութեան չատ ուրախացայ։

Հայերէն եւ թրքերէն քանի մը գործերը հրատարակուեցան։

Ֆրանսերէնէ թրքերէնի թարգմանուած կարգ մը դասական գրողներու գործերը։ Ինչ որ ալ ըլլայ չատ աւելիին արժանի էր Զաւէն Պիպեռեան։ Ըլլա՛յ Սփիւռքի մէջ, ըլլայ Հայաստանի մէջ պէտք եղած հետաքրքրութիւնը գլացուեցաւ իրեն։

Ութսունական թուականներուն իր ողջութիւնը սկսաւ խանգարուիլ։ Ինք երբեք չուզեց ընդունիլ այս վիճակը։

Իր աշխատած հրատարակչատուներէն չատ ճաշակաւոր հրատարակութիւն մը կը նուիրէ հայերէնի ընթերցողին։ Մեծապէս ապաւորիչ է յատկապէս կողքի լուսանկարը որ 50–ական թուականներու Պոլիսէն յատկանշական տեսարան մը կը ներկայացնէ, Արա Գիւլէրի ոսպնեակին մէջ պահուած։ Կարօտի ու թախիծի որոշ չեշտով այդ լուսանկարը յարմարագոյն պարունակը եղած է Ռ. Մաշոյեանի 100 էջերուն։

ԱՐՓԻ ԹՈՒԹՈՑԵԱՆ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ

ՀԱՅԿ. ԿԵԱՆՔԸ ԼՈՍ-ԱՆՃԵԼԼԵՍԻ ՄԷՋ

— • —

Ս. Դ. Հ. Կ. ՊԱՇՏՕՆԱԹԵՐԹ «ՄԱՍԻՍ»Ի 17–ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻ ՆՇՈՒՄԸ

Լոս – Անճելըսի «Օճախ» ճաշարանին մէջ, փետրուար 28–ին, նշուած է Ս. Դ. Հ. Կուսակցութեան Արեւմտեան Ամերիկայի պաշտօնաթերթի «Մասիս» շաբաթաթերթի 17–րդ տարեդարձը, ներկայութեամբ 400 հոգիի, որոնց կարգին՝ Հայաստանի ւազ հիւպատոս Արմէն Մելքոնեան, հիւպատոս Եղուարդ Թառանեան, Ս. Դ. Հ. Կ. կեդր. վարչութեան անդամ Պետրոս Մուշեղեան, ամերիկեան Գոնկրէսի քեհնածու ձօ Խուրիի կինը եւ հայկական մամուլի ներկայացուցիչներ: Բացումը կատարած է տոքթոր Ցարուհի Սաղըրեան, անդրադառնալով «Մասիս»ի նպատակներուն, առաջադրանքներուն եւ կուսակցութեան դերը քրոջոջումին: Տիկին Խուրի խօսք առնելով վստահեցուցած է թէ իր ամուսինը, ընտրուելու պարագային, ամերիկեան Գունկրէսին մէջ պիտի հանդիսանայ բարեկամը հայ ժողովուրդին եւ պաշտպանը Հայաստանի եւ Արցախի ընդունելութիւններուն (ձօ Խուրի այլ նահանգ գոնուելուն պատճառով ներկայ չէր կրցած ըլլալ): «Մասիս»ի խմբագիրը՝ Գրիգոր Խոտանեան, անդրադարձած է տարիներու ընթացքին Թերթի անցած ուղիին, նշելով որ «ժամանակին հետ քայլ պահելով հանդերձ, «Մասիս» անչեղ մը–նացած է ու պիտի մնայ իր պատկանած կուսակցութեան գաղափարական, գաղափարախօսական ու հայրենասիրական սկզբունքներուն վրայ, նեցուկ հանդիսանալով Հայաստանի պետականութեան եւ պաշտպանելով անոր բոլոր նախաձեռնութիւնները»: Ողջոյնի խօսքով հանդէս գալով ւազ հիւպատոսը կոչ ըրած է Լոս – Անճելըսի հայկական մամուլի բոլոր օրկաններուն, որպէսզի լուսաբանեն եւ սատարեն Հայաստանի նախագահական ընտրութիւններու ազատ ու արդար պայմաններու մէջ կատարման:

*
**

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԽԱԳ ՀԻՒՊԱՏՈՍԻՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ՎԱՂԷ ԱՐՔ. ՅՈՎՍԷՓԵԱՆԻՆ

Հայաստանի Լոս – Անճելըսի ւազ հիւպատոս Արմէն Մելքոնեան, փետրուար 18–ին, այցելած է էջմիածնական թեմի Առաջնորդարան եւ հանդիպում ունեցած առաջնորդ Վաղէ Արք. Յովսէփեանի հետ: Առաջնորդը ընդհանուր տեղեկութիւններ տուած է թեմին ծուխերուն եւ Առաջնորդարանի հոգեւոր առաքելութեան մասին, նաեւ պատմականը ընելով անցնող քսան տարիներուն Հայաստանէն եւ այլ երկիրներէ Գալիֆորնիա գաղթած հայութեան վիճակին: Ւազ հիւպատոսը դրուատած է Վաղէ Արք.ի հայրենանուէր գործունէութիւնը:

*
**

ԱՐՑԱԽԻ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ՈՒ ՄՇԱԿՈՅԹԻՆ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ԵՐԵԿՈՅԹ

Կլէնտէյլի Ս. Աստուածածին Եկեղեցւոյ սրահին մէջ, փետրուար 18–ին, տեղի ունեցած է Արցախի պատմութեան ու մշակոյթին նուիրուած երեկոյթ մը, որուն ներկայ եղած են շուրջ 400 հոգի: Բացումը կատարած է Արմէն Տօնոյեան: Ցայտատիպերը վարած է Սահակ Թոփչեան: Պատմաբան Աւետիս Փափազեան ներկայացուցած է Արցախի պատմութիւնը: Ռուբինա Փիրումեան խօսած է Արցախի ազգային – ազատագրական պայքարին մասին: Գագիկ Վարդանեան անդրադարձած է Արցախի ճարտարապետական կոթողներուն: Ժան Աբոյեան ներկայացուցած է Փանթուրքիզմի պատմութիւնն ու էութիւնը: Գործադրուած է դեղարուեստական յայտագիրը մը:

*
**

ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՅԻՆ ԶՐՈՅՑ

Հոլիվուտի Կարապետեան սրահին մէջ, փետրուար 24–ին, տեղի ունեցած է հրապարակային զրոյց մը՝ «Արցախի ազատագրական պայքարը վերջին իրազարձութիւններու լոյսին տակ» նիւթին շուրջ: Բացումը կատարելով Վահագն Տէմիրճեան նշած է ձեռնարկին նպատակը, այն է՝ հրապարակային զրոյցներու միջոցով ժողովուրդը հաղորդակից դարձնել հայրենիքի մէջ տեղի ունեցող վերջին իրազարձութիւններուն: Դասախօսը՝ Ռուբինա Փիրումեան, անդրադարձած է արցախեան ազատագրական պայքարին՝ սկիզբէն մինչեւ վերջին դէպքերը, զարգացումները հարցին նկատմամբ մեծ պետութիւններու դիրքորոշման եւ Սփիւռքի դերին:

*
**

ՂԱՐԱԲԱՂԻ ՇԱՐԺՄԱՆ 10–ԱՄԵԱԿԻՆ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ԳԻՏԱԺՈՂՈՎ

Փասատինայի Հ. Մ. Մ. «Կարօ Սողոմոնալեան» սրահին մէջ, փետրուար 21–ին տեղի ունեցած է Ղարաբաղի շարժման 10–ամեակին նուիրուած գիտաժողով մը, կազմակերպութեամբ Լոս – Անճելըսի հայկական կազմակերպութեանց միացեալ մարմնին: Գիտաժողովը վարած է Ցարուհի Տէր – Դաւիթեան: «Մեր ազգային գոյապայքարը Ի. դարուն» նիւթը ներկայացուցած է տոքթոր Ռուբէն Ատալեան: ««Ղարաբաղեան հակամարտութեան անդրադարձը արտաքին քաղաքականութեան վրայ» նիւթին շուրջ խօսած է տոքթոր Ժողֆ Ֆէյճեան, իսկ Հրաչ Զիլինկիրեանի նիւթը եղած է «Լեռնային Ղարաբաղ եւ ինքնորոշում յետ – խորհրդային շրջանին»: Երեք դասախօսներն ալ մանրամասնութեամբ եւ առարկայական մօտեցումով անդրադարձած են զարաբաղեան հիմնահարցի պատմական, քաղաքական եւ այլ երեսներուն, ինչպէս նաեւ Հայաստանի դերացի երկիրներու, միջազգային համայնքի եւ խորհրդաժողովներու հետ առընչութիւն ունեցող հարցերուն: Գիտաժողովը ինթերնէթի միջոցով սիտուած է:

*
**

«ԱՆԻ» ՊԱՐԱԽՈՒՄԲԻՆ ԵԼՈՅԹԸ ՍԱՆ ՏԻԷԳՈՅԻ ՄԷՋ

Սան Տիէկոյի Համալսարանի «Մէնտվիլ» սրահին մէջ, փետրուար 8–ին, հանդէս եկած է Լոս – Անճելըսի Համազգայինի «Անի» պարախումբը: Ձեռնարկը կազմակերպած է Հ.Օ.Մ.–ի «Ռուբինա» մասնաճիւղը: Բացման իր խօսքով Ալինա Օհանեան պատմականը ըրած է պարախումբին եւ տեղեկութիւններ տուած Հ.Օ.Մ.–ի գործունէութեան մասին: Պարախումբը, որուն ղեկավարը – պարուսոյցներն են Սիւզի Բարսեղեան – Դարբինեան եւ Եղիա Հաչօլեան, ներկայացուցած է ազգագրական եւ ժողովրդական պարերու փունջ մը: Մեծ ընդունելութեան արժանացած է «Լոռեցի Սաքօն» պոէմի պարային բեմականացումը: Մէջընդմէջ բանաստեղծութիւններ արտասանած է եւ յայտագիրը վարած Նունէ Աւետիսեան: Ձեռնարկի աւարտին տրուած է ընդունելութիւն մը, ի պատիւ պարախումբին:

ԼՐԱՏՈՒ

ԳՈՂՈՒԹԷ ԳՈՂՈՒԹ

Աթլենթի «Աթինայիքօ» սրահին մէջ, փետրուար 25–ին, քաղաքապետարանի Մշակութային հաստատութեան կազմակերպութեամբ տեղի ունեցած է Ծաղիկ Գազանճեանի երգահանդէսը: Բացումը կատարած է ձեռնարկին պետարուեստական պատասխանատու՝ Նիքոս Ցոլաքիս որ ներկայացուցած է երգչուհիին եւ ընկերացող դաշնակահարին կենսագրութիւնները: Նախքան յայտագրի դործադրութիւնը Ժ. Ճէլալեան անդրադարձած է հայ երաժշտութեան ինքնուրոյն նկարագրին: Ծաղիկ Գազանճեանի երգացանկին մաս կազմած են Կոմիտասի, Գր. Սիւնիի, Բ. Կանաչեանը Տիգրանեանի գործերը:

*
**

Աթլենթի Աթինայիքօ սրահին մէջ, փետրուար 27–ին, նուագահանդէս մը տրուած է դաշնակահար՝ Լինտի Ներսէսեան: Արուեստագէտը շրջանաւարտ է Լոնտոնի արքունական գոլէճէն: Նուագած է Շոփէնի, Պախի, Մոցարթի եւ Լիսթի գործերէն:

*
**

ԳՈՒՐԻՆՈՑԻ (Ցունաստան) «Զաւարեան» Կեդրոնին մէջ, Մարտ 7–ին եւ 8–ին տեղի ունեցած է Հայ Կապոյտ Խաչի 65–րդ Պատգամաւորական Ժողովը, որու ներկայ եղած են Հ.Օ.Մ.–ի Կեդրոնական վարչութեան ատենապետուհի՝ Վանուհի Իսահանեան, Հ. Ց. Դ. Կեդր. Կոմիտէի ներկայացուցիչը եւ բարերարներ՝ Տէր եւ Տիկին Ցարուհի Սարաճեան: Ողջոյնի խօսքերուն եւ օրակարգի նիւթերու քննարկումէն ետք, կատարուած է Շէրջանային նոր վարչութեան ընտրութիւնը:

*
**

ՊԷՅՐՈՒԹի Ցակոբ Տէր – Մելքոնեան սրահին մէջ փետրուար 20–էն սկսեալ եւ յաջորդական երեք – չորս շաբաթաւերջերու ներկայացուած է Շէրլի Նուառ Թատերդութիւնը Գասպար Իփէկեան Թատերախումբին կողմէ, բեմադրութեամբ Վարուժան Խոշկեանի:

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՑ ԿԵԱՆՔԷ

ԺԹ.

– Քեզի խայտառակաբար դպրոցէն դուրս նետող ու տեղը անցնող մարդուն հրամանին տակ պաշտօնավարե՞լ ... ասկէ աւելի ի՞նչ սորտնութիւն կրնայ ըլլալ: Մարդ անօթի կը մնայ, ատանկ բան չանձն չառներ: Հաւատա՛ որ Պր. Թորգոմ, եթէ ատանկ բան մը ընես, պատիւդ վարայի մը կ'ըլլայ թաղին մէջ եւ բոլոր համակիրներդ քեզի դէմ կը դառնան: Ամէնէն առաջ ես բարեւս կը կարեմ:

– Իրա՞ւ կ'ըսես:

– Բնականաբար, դոչեց Ճանիկ, պատուոյ դպացում չունի՞ս ընաւ:

– Բայց ես այդ առաջարկութիւնը ինծի համար պատուաբեր կը նկատեմ ... քու ըսածդ ճիշդ կ'ըլլար, եթէ դիմումը ես կատարէի, բայց քանի որ անոնց կողմէ կուգայ կոր, կարծեմ ինծի համար անպատուաբեր չէ ...

– Պարա՛պ խօսք, էֆէնտիմ, դոչեց Ճանիկ, ասկէ զատ վստահ եղիր որ ատիկա պարզապէս խաղ մըն է:

– Ի՞նչ խաղ:

– Այս տեսակ խոստումներով, կամ առաջարկութիւններով Սուսերեանց կ'ուզէ քեզ խաբել, ե հանրագրութեան առաջքը առնել:

– Կը կարծե՞ս ...

– Այդ մասին ապահով եմ: Քեզի պէս միամիտը զտեր է, ուզածին պէս կը խաղցընէ կոր ...: Ասկէ զատ, քեզի ուրիշ բան մը լսե՞մ ...

– Ըսէ՛ տեսնենք ...

– Նոյն իսկ եթէ տրամաղրութիւն ունենիս վարժարանին մէջ պաշտօն ընդունելու, զարձեալ դուն հանրագրութիւնը ստորագրել տալու ես ... անիկա միշտ ձեռքդ պէնք մըն է: Տե՛ս, հանրագրութեան խօսքը միայն բաւական եղաւ որ ատանկ առաջարկ մը ընեն, երբոր հանրագրութիւնը ստորագրուի այն ատեն աւելի իրար պիտի անցնին եւ լաւագոյն պայմաններով պիտի ստիպուին քեզի պաշտօնի կոչել եւ այն ատեն պատիւովդ պիտի մտնես վարժարանէն ներս եւ ո՛չ ոք իրաւունք պիտի ունենայ դիտողութիւն մը ընելու կամ քեզ դատապարտելու:

Ճանիկի այս խօսքերը վերջապէս վրճռական ազդեցութիւն մը գործեցին Թորգոմի վրայ եւ անոր վարանումները ցրեցին:

– Իրաւունք ունիս, դոչեց, հանրագրութիւնը պէտք է որ ստորագրուի:

– Եւ նոյնիսկ այս իրիկուընէ գործի սկսելու է:

– Ատիկա դուն վրադ պիտի առնես:

– Այո՛ւշտ, հոգ մի ըներ, հիմա անմիջապէս կը սկսիմ, միայն թէ դրամական խնդիրը կարգադրենք:

– Առ հաչիւ 200 ղրուշ պիտի վճարեմ անմիջապէս, ըսաւ Թորգոմ:

– Քիչ է, սիրելիս:

– Կարծեմ թէ՝ մեր պայմանը այսպէս էր, պատասխանեց Թորգոմ:

– Այո՛, բայց քովս որչափ աւելի դրամ զտնուի, գործը այնչափ արագ կը լմընայ:

– Երբ որ այս 200 ղրուշը ծախես, եւ արդիւնքը ցոյց տաս, անմիջապէս դարձեալ նոր վճարում մը կ'ընեմ:

Ճանիկ աւելի չվնդեց. ուրախութեամբ մէճիտիէները զրպանեց եւ ըսաւ.

– Գործը եղածէն սեպէ՛: Ո՞ւր է հանրագրութիւնը:

– Տունն է պատասխանեց ուսուցիչը:

– Ուրեմն երթանք առնենք:

Միասին ճամբայ ելան: Ճանիկ այնքան վստահօրէն կը խօսէր իր յաջողութեան մասին որ ուսուցիչին տարակոյսները բոլորովին վարատեցան:

– Աղէկ ըրինք այս մարդը ձեռք ձգեցինք, մտածեց, թաղին մէջ այս գործին յարմար միակ անձն էր:

Հանրագրութիւնը Ճանիկին յանձնելով, հարցուց.

– Ե՞րբ տեղեկութիւն մը կրնամ առնել:

– Ի՞նչ տեղեկութիւն ...

– Հանրագրութեան մասին:

– Ես երկու օրէն կուզամ քեզ կը տեսնեմ ... անհոգ եղիր: Գործը կատարուած համարէ ...

– Երկու օրէն անպատճառ կը սպասեմ:

Եւ երկու բարեկամները իրարմէ բաժնուեցան:

Պր. Թորգոմ այդ երկու օրերը անձկութեան մէջ անցուց: Մէկ կողմէ անհամբեր կը սպասէր Թաղական Խորհուրդի կողմէ իրեն ըլլալիք պաշտօնական դիմումին, որպէս զի բարեհաճի վարժարանին մէջ պաշտօն ընդունելու, միւս կողմէ Ճանիկի գործունէութեան արդիւնքին:

Մխիթը դրած էր չատ դիւրաւ տեղի չտալ եւ խիստ պայմաններով կրկին վարժարան մտնել:

Ցաջորդ օրը մինչեւ իրիկուն տունը մընաց, յուսալով որ Սուսերեանց պիտի դար իր առաջարկը կրկնելու:

– Լաւագոյն է որ դուրսը իրարու չհանդիպինք, եւ ես զինքը փնտռելու կերպարանք չառնեմ, կը մտածէր, եթէ անպատճառ ինծի պէտք ունին, կրնան տունս դալ ու զիս դտնել:

Եւ սակայն ոչ ոք երեւցաւ:

Իրիկունը ուշատեն, ա՛լ համբերութիւնը սպառած, Պր. Թորգոմ դուրս ելաւ եւ ուղղուեցաւ այն սրճարանը, ուր ընդհանրապէս կը հաւաքուէին թաղեցիները:

Ներս մտնելով նչմարեց Մանուկ ադան եւ անոր մօտեցաւ:

– Նայի՛նք թաղական Խորհուրդին մէջ ի՞նչ որոշում տրուեր է իմ մասիս, ըսաւ ինքնիրեն:

Մանուկ աղա, ինչպէս միշտ, սիրալիր ընդունելութիւն մը ըրաւ ուսուցիչին, որ պիտութիւնը հարցուց եւ մէկ քանի խօսքերէ ետքը ըսաւ.

– Պաշտօն մը պտա՞ը, Պր. Թորգոմ:

– Շիտակը, չատ հեռէ լինկած չունիմ, պատասխանեց միւսը, քանի մը գործեր կան, մէկ քանի առաջարկներ եղած են, բայց դեռ վերջնական որոշում մը չեմ տուած:

(Շար. 126)

(Շար· Ա· էջէն)

Մ· Գորբաչով ճամբու կը ղնէր այդ Հանրապետութեան փաքրոնը՝ Կարէն Դեմիրճեան «միջազգայնական»ի մեղադրանքով, կը զբէ թէ հին ապարաչիկը, այսօր 66 տարեկան, մոռացութենէն դուրս ելած է եւ ընտրապայքարի մը առնակնկալ եւ նախանձախնդրական թեկնածուն է: Խօսեցնել կուտայ Մովսէս, մէկը երկրին 800 հազար գործազուրկերէն որ կը խորհի ինք ալ ի նպաստ Կ· Դեմիրճեանի քուէարկել Ա· Ղրջանին, նկատել տալով՝ «14 տարի Հայաստանը կառուցանեց»: Միտք չունի քուէարկելու Բ· Ղրջանին, որովհետեւ կ'աւելցնէ· _ «Անէլորդ է, չատ լաւ գիտէք թէ ինչպէս կ'անցնի»: Լրագրողը կ'ըսէ թէ 1996 Սեպտեմբերի ընտրութիւններէն ի վեր «դէմոկրատ» դեկավարներու լաւ համբաւը խախտած է: Ինք ալ կը բացատրէ Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի հեռացման պատճառները, ապա կ'ըսէ թէ ըստ բազմաթիւ աղբիւրներու Ռ· Քոչարեանն խակ է որ համոզած կ'ըլլայ Կ· Դեմիրճեանը որ իր թեկնածութիւնը դնէ, նպատակ ունենալով ճայները խլել ընդդիմութեան «քնական պետ»էն եւ կ'աւելցնէ որ Դեմիրճեանի խուժումը ընտրական խաղին մէջ խախտեց Քոչարեանի հաշիւները: Յօդուածին վերջաւորութեան, Ս· Շիհսէ վերջին խօսքը կուտայ Մովսէսի որ կ'ըսէ՝ «ամէն պարագայի մէջ, ելլինն է որ պիտի որոշէ»···:

ՕՐՈՒԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐԸ

ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԱԶԳ. ՃԱԿԱՏԸ ՆԵՂ ԿԱՑՈՒԹԵԱՆ ԿԸ ՄԱՏՆԷ ԱՋԸ

ԶՈՐՍ ՇՐՋԱՆՆԵՐՈՒ ՄԷՋ ԱԶ ՈՒ ՁԱԽ ՀԱՒԱՍԱՐ ԵՆ

Վերջնական արդիւնքներու համաձայն, բազմատարր ճախը տասը չրջան ձեռք ձգած է, բայց միայն մէկ չրջանի մէջ՝ Լիմուզէն բացարձակ մեծամասնութիւն ունի: Միւս ինը չրջաններն են· _ Ալպ – թէն, Սաւոթը, Իլ – տը – Ֆրանս, Լանկըտոք _ Ռուսիյոն, Միտի _ Փիրենէ, Նոր – Փա _ տը _ Գալէ, Հօթ _ Նորմանտի, Փիքարտի, Փաքա ուր միայն համեմատական մեծամասնութիւն մը կը վայելէ:

Այդը կրցաւ փրկել միայն հօթը չրջան (20–ի տէր էր 22–ի վրայ), բայց միայն մէկ չրջանի մէջ՝ Փէյլ տը լա Լուառ բացարձակ մեծամասնութիւն կը վայելէ, միւս 6 չրջաններն են· _ Ալզաս, Օվերնը, Պրըթանեը, Շամփանեը _ Առաէն, Լոռէն, Պաս _ Նորմանտի ուր միայն համեմատական է իր ձեռք ձգած մեծամասնութիւնը: Զորս չրջաններու մէջ· _ Պուրկոնեը, Ֆրանչ _ Գոնթէ, Փուաթու _ Շառանթ եւ Ռոն _ Ալփ ճախ եւ աջ հաւասար են: Ընդհանուր պատկերը հետեւեալն է· _ Ծայրայեղ ճախ՝ 4,35%, բազմատարր ճախ 38,10%, աջ (ԼՌ – Փէ – ԷՌ – Իւ _ Տէ – ԷՖ) 28,10%, զանազան ճախ՝ 1,60%, զանազան 5,05%, զանազան աջ՝ 7,5%, Ազգ· ճակատ՝ 15,30% ձեռնպահութիւն՝ 41,91%:

Այս կացութեան մէջ է որ յանուն Ազգային ճակատի Պրիւնօ Մեկրէ առաջարկեց աջին զօրամիւզ ըլլալ չրջաններու նախապահութեան համար առանց մանակցութեան պահանջի: Եւ այս առընչութեամբ քիչ մը ջուր ալ խառնեց դինիին մէջ, այլ խօսքով քաղաքական իր ծրագրէն ջնջեց կարգ մը կէտեր եւ սահմանափակեց զայն հետեւեալին· _ Տուրքերու նուազում, նախապատուութիւն ապահովութեան, Ֆրանսական եւ չրջանային մշակութային ինքնութեան պաշտպանութիւն, այսինքն հարցեր որոնց դէմ չի կրնար ըլլալ չափաւոր աջը: Այլ խօսքով, Ազգային ճակատը թունաւոր նուէր մը կ'ընէ, որու նպատակն է նաեւ աջը պառակտել, ինչպէս անցեալին Միթերան «ծնունդ տուաւ» անուղղակի կերպով Ազգային ճակատին նոյն նպատակով եւ պէտք է ընդունիլ որ բաւական յաջող արդիւնքի հասաւ մինչեւ այսօր: 11 չրջաններու մէջ է որ Ազգային ճակատը կը վայելէ իրաւարարի դեր մը: Ընկերվարական կուսակցութեան քարտուղարը՝ Ֆ· Հոլանտ «հանդիսաւոր կոչ» մը ըրաւ աջին Ազգային ճակատի հետ զինակցութեան դէմ:

Ինչպէս գրած էինք մեր նախորդ թիւով, այս ընտրութեան յատկանշական կէտն էր Տրոցկիստներու (ծայրայեղ ճախ, Բանուորական պայքար) ձեռք ձբած ճայները, չուրջ 4,5%, որոնց չըննորհիւ Արլէթ Լագիյէ եւ վեց ուրիշներ մուտք կը գործեն չրջանային խորհուրդներու մէջ:

Մինչեւ Ուրբաթ, նախապահութիւններու պայքար մը պիտի տարուի, աչ թէ ճախ, այս վերջինն ալ իր հարցերն ունենալով իր բազմատարր դիմագիծին պատճառաւ, ընկերվարականները չեն կրնար իրենց ուզածն ընել առանց համաձայնաւորութեան եւ կանանչներուն:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՎԱՏԻԿԱՆԻ հրապարակած փաստաթուղթը ուր կը սպասուէր որ Կաթողիկէ եկեղեցին իր զղջումը յայտնէ Հրեաններու ցեղասպանութեան առթիւ, մատնանչելով իր եւ մանաւանդ Պիոս ԺԲ· Պապին պատասխանատուութիւնը, մեծ յուսախաբութիւն եւ վրդովում ալ ստեղծած է Հրեաներուն մօտ: Արդարեւ, Պապը ընդունելով հանդերձ որոշ քրիստոնեաներու թերացումները, կը չեշտէ որ եկեղեցին օգնած է նաեւ Հրեաներուն եւ բոլորովին անմեղ կը նկատէ Պիոս ԺԲ·ը: Ցովհ·_Պօղոս Բ· ներածականին մէջ կ'ըսէ թէ հրեայ ժողովուրդին կրած տառապանքները, ծանօթ՝ Շոահ անունին տակ, անջնջելի արատ մը կը մնայ վերջացող դարուս պատմութեան մէջ: Ցաջորդող բնագրին մէջ սակայն զոհացում չի տրուիր Հրեաներու ակնկալութեանց եւ զրժզոհունութիւնը ընդհանուր է: Հրեայ Համաչխարհային ժողովը յայտարարեց թէ իր յոյսը ի դերեւ ելած է: Այս բնագիրը ճախողած է, կ'ըսէ ռաբունի Քլէնիքի (Ամերիկա) եւ յետքայլ մըն է: Վիլընթալ կեդրոնին (միջազգային յարաբերութիւններու) անօրէնն ալ կը պահանջէ որ բացուի Պիոս ԺԲ·ի դիւանը:

ԶԻՋԻՆԻՈՑ մէջ երկու բրիտանացի պատանդներու ազատագրման փորձը ճախողած է եւ երկու հոգի մեռած են, չորս ուրիշներ ալ վիրաւորուած: Գրաւնիչն 15 քիլոմեթր հեռու է որ իշխանութիւնները յարձակում գործած են առեւանգողներու տունին վրայ եւ կրակոցներու փոխանակութենէն չորս հոգի վիրաւորուած են ապահովութեան ուժերէն եւ երկու մեռելներն ալ առեւանգողներէն են: Պատանդները հոն չէին:

ԱԼԺԵՐԻՈՑ մէջ ութ հոգի եւս մորթուած են, որոնց մէջ երկու կին եւ հինգ մանուկներ:

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

Հայ Կրթական եւ Մշակութային Միութիւն

ԳՐԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՅԹ

նուիրուած

ՄՈՎՍԷՍ ՊԱԶԱՐՃԵԱՆ–ի

«ԱՆԿԱՏԱՐ ՎԵՐԾԱՆՈՒՄՆԵՐ»

պիրքին,

անոր հրատարակութեան առթիւ

Հեղինակն ու գործը կը ներկայացնէ՝
ԴԱՆԻԷԼ ԹԻԹՖԻՆՃԵԱՆ

Ընթերցումներ երկերէն՝
Արսէն Այնթապլեան
Թորոս Գօճիքիկեան

_ Գ Ի Ն Ե Ճ Օ Ն _

Հինգշաբթի, Մարտ 26,

ժամը ճիշդ 20·30–ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տան մէջ
17, rue Bleue — 75009 PARIS

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

ՀՍԿՈՒՄ ԵՒ ՔԱՐՈԶ

Փարիզեան Շրջանի
Հայաստանեայց Առաքելական
Եկեղեցիներուն Մէջ
Մասնակցութեամբ
Բոլոր Եկեղեցականներու

ՄԵՆ ՊԱՀՔԻ ամբողջ տեւողութեան, Փարիզեան Շրջանի մեր եկեղեցիներուն մէջ, Ուրբաթ երեկոները, ժամը 7–ին Հսկումի՝ «խաղաղական» եւ «Հանգըստեան» ժամերգութիւնները կը կատարուին եւ աւուր պատշաճի քարոզ կը տրուի:

Հսկում կը կատարուի յաջորդաբար· _
Ուրբաթ, Մարտ 20, ԻԶ· օր Մեծի Պահոց
Շաւիլի
Ս· Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ մէջ

***

ՍԷՆ–ԼՈՒԻ — Ս· ԳԷՈՐԳ

Չորեքշաբթի, Մարտ 18, ժամը 17·30–ին
կը քարոզէ՝
ՇԱՀԱՆ Ա· ՔՀՆԾ· ՏԷՏԷԵԱՆ
Միջինէի առթիւ յատուկ հիւրասիրութիւն կազմակերպուած է Եկեղեցւոյ Տիկնաց Միութեան կողմէ:
Ուրբաթ Մարտ 27, ժամը 17·30–ին
ՍԷՆԹ–Մարկրիթի Ս· Աստուածածին
Եկեղեցւոյ մէջ

***

ՍԷՆ–ԺԵՐՕՄ
Ս· ՍԱՀԱԿ–ՄԵՍՐՈՊ

Ուրբաթ, Մարտ 20, ժամը 17·30–ին
կը քարոզէ՝
ՇԱՀԱՆ Ա· ՔՀՆԾ· ՏԷՏԷԵԱՆ
Հոգեւոր հովիւ ՍԷՆ _ Լուի Ս· Գէորգ եւ ՍԷՆԹ _ Մարկրիթի Ս· Աստուածածին Եկեղեցիներուն:
Հսկումի ժամերգութեան աւարտին, յատուկ հիւրասիրութիւն մը տեղի պիտի ունենայ Եկեղեցւոյ կից սրահին մէջ:

***

ԼԱ ՍԻՈԹԱ –_ Ս· ՓՐԿԻՉ ԵԿԵՂԵՑԻ

Ուրբաթ, Մարտ 20, ժամը 17–ին
Լա Սիոթայի Ս· Փրկիչ Եկեղեցի
կը քարոզէ՝
ՎԱՐԴԱՎԱՌ ՔՀՆԾ· ԳԱՍՊԱՐԵԱՆ
Ուրբաթ, Մարտ 27, ժամը 17–ին
Քամփ _ Ֆրէզլի Ս· Կարապետ Եկեղեցի
կը քարոզէ՝
ՄԱԿԱՐ ՔՀՆ· ՆԱՃԱՐԵԱՆ
Ուրբաթ, Ապրիլ 3, ժամը 17-ին
Սրբոց Թարգմանչաց Մայր Եկեղեցի
կը քարոզէ՝
ՏԱՐՕՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՃԷՐՃԵԱՆ

UGAB — UGAB — UGAB —

UGAB — PARIS
Ile-de-France

DINER
au profit de
l'ECOLE DU SAMEDI

Le Comité de Paris
Ile-de-France de l'UGAB
organise **un dîner** au profit de
l'Ecole du Samedi
le Samedi 21 mars à 20 heures
au Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles — 75017 Paris
(Métro: Courcelles)

La soirée sera animée par *Ferdi ZIPCY* et son groupe, qui nous plongeront dans une ambiance musicale entraînante, faite de chansons arméniennes, grecques et tziganes.Guitare, contre-basse, doudouk et autres instruments seront au rendez-vous.

Prix: 250 F. (Etudiant : 150 F.)
Réservation au: 01 45 20 03 18.

UGAB — UGAB — UGAB —

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

REPAS POUR LES DAMES

La Croix Bleue des Arméniens de France Section «*Archag Djamalian*» de Décines organise son repas annuel réservé *exclusivement aux dames*, le Samedi 21 Mars à partir de 20 heures 30, à la Maison de la Culture de Décines.

Le prix du repas est de 120 Frs par personne.

Réservation au : 04 78 49 42 97
ou 04 78 49 19 44

Places limitées.

ՎԱՐԱԳԱՅՑ Ս· ԽԱՉ ԱՐՆՈՒԿՎԻՒ

ԴՈՆԲԱՑԷՔ

Առնուվիլ–լէ–Կոնէսի Վարագայ Սուրբ Խաչ Եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւն ու հոգաբարձութիւնը զոհունակութեամբ կը ծանուցանեն Շրջանի Ծխականներուն, թէ եկեղեցւոյ չինքին վերանորոգման չինարարական աշխատանքները կ'աւարտին ընթացիկ ամսոյս վերջին օրը:

Բարեպարգեւ Եկեղեցւոյ ԴՈՆԲԱՑՔԸ հանդիսաւորապէս պիտի կատարուի Շաբաթ օր, Ապրիլ 4, ժամը 6–ին, կիրակամուտին, ձեռամբ՝
Եւրոպայի Հայոց կաթողիկոսական
Պատուիրակին եւ
Փարիզի Առաջնորդին
ԳԻՒՏ ԱՐՔ· ՆԱՐԴԱՇԵՆԱՆԻՆ
եւ մասնակցութեամբ Շրջանիս բոլոր եկեղեցական հայրերու:

Փարիզեան Շրջանի մեր հոգեւոր զաւակներն չերմապէս կը հրաւիրուին բազմութեամբ մասնակցիլ այս բացառիկ արարողութեան, Ծաղկազարդի Նախաոնակի ապրումներով:

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՑՐ ԵԿԵՂԵՑԻ ՄԱՐՍԷՅԼ

ԱՐԵՒԱԳԱԼԻ
ԲԱԶՄԱԶԱՆ ԵՐԳԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ

Կիրակի, Մարտ 22, ժամը 10·30–ին յետ պատարագի Արեւագալի բազմաձայն հոգեմաշլ երգեցողութիւն կը կատարուի Մարսէյլի Մայր Եկեղեցւոյ մէջ մեկնաբանութեամբ՝
Սահակ _ Մեսրոպ երգչախումբի
ղեկավարութեամբ՝
ԽԱՉԻԿ ԵՂԻՄԱՉԵԱՆԻ
Արարողութեան կը նախագահէ՝
ՏԱՐՕՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՃԷՐՃԵԱՆ
Հայրապետական Պատուիրակի Փոխանորդ
Հարաւային Ցրանսայի Հայոց
Պատարագը կը մատուցանէ՝
ՁԱՏԻԿ ՎՐԴ· ԱԻԵՏԻՔԵԱՆ

UGAB-*YERAJICHD*. UGAB-*YERAJICHD*

UGAB — PARIS
UGAB- Jeunes
présentent
CONCERT
DES JEUNES TALENTS
DIMANCHE 29 MARS
à 17 heures 30
Au programme :
Musique arménienne, Classique
CENTRE CULTUREL
ALEX MANOOGIAN
118, rue de Courcelles, Paris 17e
Métro: Courcelles
Renseignements: 01. 42. 27. 12. 26
Prix des places: 60 F.
Tarif réduit: 40 F.

UGAB-*YERAJICHD*. UGAB-*YERAJICHD*

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԻ ՃԱՇ

Կիրակի, Ապրիլ 5, ժամը 13–ին
Ճաշարան՝
«*Les Diamantaires*»
60, rue La Fayette — 75009 PARIS
—— M° CADET ——

Վիճակահանութիւն _ պէղարուեստական յատուկներ:

Մասնակցութեամբ՝
Կազարեան Նուագախումբին

Տոմսերը ապահովելու համար հեռաձայնել հետեւեալ թիւերուն՝
01 _ 45 _ 93 _ 00 _ 25
կամ՝
01 _ 48 _ 78 _ 76 _ 88

ՑԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Կապոյտ Խաչի Շրջ· Վարչութիւնը իր խոր ցաւակցութիւնները կը յայտնէ Պալըգեանի եւ Պաղտասարեան ընտանիքներուն Թագուր Պալըգեանի մահուան առթիւ:

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
ՄԱՐՏ 19
JEUDI
19 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՀԱՐԱՉ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 19·337 Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN 73e ANNEE — N° 19.337

ՆԱԽԱԳԱՀԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՐՏ 30-ԻՆ ԴԷՄ ԱՌ ԴԷՄ՝ Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆ ԵՒ Կ. ԴԵՄԻՐՃԵԱՆ

Լ· ՏԷՐ-ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ ԶՔՈՒԷԱՐԿԵՑ

Ինչպէս կը նախատեսուէր, Հայաստանի նախագահական ընտրութիւնը երկրորդ շրջան մը պիտի ունենայ, Մարտ 30-ին եւ դէմ առ դէմ պիտի դնուին Ռ. Քոչարեան եւ Կ· Դեմիրճեան: Ա· փուլին մասնակցութեան համեմատութիւնը 66% եղած է:

Ձորեքշաբթի, Մարտ 18-ի առաւօտը (երեանի ժամով՝ 12) դեռ վերջնական արդիւնքներ չկային եւ ճայներու 75%-ի վրայ հեռաւեալ պատկերը կը պարզէր·-

Ռ· Քոչարեան	38,8%
Կ· Դեմիրճեան	30,5%
Ս· Բադալեան	12,4%
Վ· Մանուկեան	11,8%
Պ· Հայրիկեան	5,5%

Ցաւակ է որ Մարտ 30-ին, Ռ· Քոչարեանի եւ Կ· Դեմիրճեանի պայքարը բաւական սեղմ պիտի ըլլայ, քանի Ս· Բադալեան, որ այս արդիւնքներուն մեծ անակնկալն է, երրորդ դիրքի վրայ կը հասնի եւ հաւանաբար իր ճայները, Բ· շրջանին երթան նախընտրարար Կ· Դեմիրճեանի: Շատ բան կախում կ'ունենայ այդ պարագային Վազգէն Մանուկեանի դիրքէն: Որո՞ւն պիտի երթան իր ստացած թիկունք ոչ ստուար, բայց այս պարագային նշանակութիւն ունեցող ճայները:

*
**

Լ· Տէր-Պետրոսեան չէ քուէարկած, քուէարկած է Բարգէն Արարքցեան:

*
**

ՕՐԻՆԱՉԱՆՑՈՒՄՆԵՐՈՒ ՄԱՍԻՆ

Մարտ 17-ին, վարչապետ Ռ· Քոչարեան հանդիպում մը ունեցած է դատախազ Հ· Մաչատոեանի հետ, ընտրութեան ընթացքին պատահած միջադէպերուն առընչութեամբ: Ցանձնարարած է մանրակրկիտ քննութիւն կատարել բոլոր ապօրինութիւններուն մասին ու անյապաղ միջոցներու ձեռնարկել յանցագործները դատելու եւ պատժելու համար:

Նոյն օրը Ռ· Քոչարեան յայտարարութիւն մըն ալ հրապարակած է ուր կ'ըսուի թէ ընտրութիւնները բնականոն եւ օրինական եղած են, բայց երկրին մէջ ընտրութեան ժողովրդավարական առանձնութիւնները ամրապնդուած չըլլալով, խախտումներ կը պատահին: Այդ պարագային համար հրաւիրուած են միջազգային դէմքերը որոնց անկողմնակալ արժեւորումը մեծ կարեւորութիւն կը ներկայացնէ: Այդ պատճառով Ռ· Քոչարեան անհրաժեշտ համարած է խորհիլ կանխահաս եւ անհիմ յայտարարութիւններէ, այնքան ատեն որ դէմքերը իրենց կարծիքը յայտնած չեն: Ան պահովութիւն տուած է որ բոլոր միջադէպերը մանրակրկիտ կերպով կը քննուին. նաեւ դատապարտած է ընտրութեան անօրինականութեան ամէն փորձ:

Հինգերու յայտարարութեան մասին հեռատեսիլի «Լրաբեր» ծրագիրէն արտայայտուած է թեկնածու Ա· Գեղամեան ալ ու ըսած թէ այդ նախաձեռնութիւնը վերջնական արդիւնքներուն հրապարակումէն առաջ կ'ուզէ ըսել որ ո՛վ ալ ըլլայ նախագահ, ան օրինաւոր չէ· ասիկա հոմանիշ է ըսելու որ հայ ժողովուրդը ի վիճակի չէ ինքնիրեն նախագահ ընտրելու· իսկ այդ պարագային օգնողները կը դառնուին: Ա· Գեղամեան աւելցուցած է որ այդ օգնողները երբեք հայ ժողովուրդին չահերը չեն հետապնդեր այլ նաեւ թայլին, շրջանային ի՛րենց չահերը: Ան զգօն ըլլալու կոչ ուղղելով ժողովուրդին, հրաւիրած է երկու դիմաւոր թեկնածուները՝ Ռ· Քոչարեանն ու Կ· Դեմիրճեանը որ հրապարակաւ զրոյց ունենան որպէսզի «ոչ ոք չփորձի այս իրավիճակում շագանակները կրակից հանել ուրիշի ձեռքերով»:

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 17 / 18)

Ռ· ՔՈՉԱՐԵԱՆԻ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄԸ «ՌԱԿ»Ի ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉՆԵՐՈՒՆ ՀԵՏ

Մարտ 15-ին հանդիպում ունենալով ՌԱԿ-էն Ե· Ազատեանի, Վ· Ուզունեանի, Յ· Մակարեանի եւ ՀՌԱԿ դիւանի անդամներէն Յ· Կարապետեանի, Յ· Աւետիքեանի, Հ· Դալլաքեանի եւ Գ· Նազարեանի հետ, Ռ· Քոչարեան չեշտած է ազգին ընդհանուր ներուժը համախմբելուն անհրաժեշտութիւնը: Այդ շրջանակին մէջ, ան ըսած է թէ Սփիւռքի եւս կարեւոր դեր կը վիճակի Հայաստանի քաղաքական, ընկերա-տնտեսական եւ մշակութային զարգացումի աշխատանքին մէջ: Նոյնքան կարեւոր դեր նաեւ արտաքին քաղաքականութեան մէջ:

*
**

ՀԱՊ-Ի ՊԱՏՈՒԻՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ

Հայաստանի ընտրութեան ՀԱՊ-ի դէմքերու պատուիրակութիւնը Մարտ 17-ին պաշտօնական իր եզրակացութիւնը յղած է ՄԱԿ-ի ներկայացուցիչներուն: Եզրակացութեան մէջ կ'ըսուի որ պատուիրակութեան անդամները դանուած են իջեւանին, Երեւան, Աբովեան, Սեւան, նաեւ Կոտայքի ու Գեղարքունիքի 15 ընտրական տեղամասեր ուր հետեւած են ընտրութեան ընթացքին, զրոյց ունեցած քուէարկողներու, յանձնաժողովի անդամներու հետ: Պատուիրակութեան եզրակացութեամբ ըսուած է որ ընտրութիւնը օրինական եւ ժողովրդավարական պայմաններու մէջ, ազատօրէն տեղի ունեցած է եւ թէ անդամները չեն հանդիպած օրինաղանցումներու, բացի մէկ տեղամասի մէջ:

ՄԱՄՈՒԼ

«LIBERATION» (18 Mars)

ARMENIE :
SUSPICION SUR LE SCRUTIN

L'OPPOSITION DENONCE DES FRAUDES SANS AVANCER DE PREUVES

Թերթին թղթակիցը՝ Ժան-Փիէր Թիպօ կ'արձագանգէ հնչուկներու ինչ կը վերաբերի խարդախութիւններու, բայց կը ճշդէ որ որեւէ փաստ ձկար այդ ուղղութեամբ: Բաւական մեծ թիւով օտար դէտեր կան (Օ-ԷՍ-Է-Ը, Եւրոպայի Խորհուրդ, եւլն·) որոնք չատ մօտէն հետեւած են ընտրութիւններուն եւ քուէներու հաչուումին: Փարիզի ընտրութիւններու բաղդատական ուսումնասիրութեանց կեդրոնէն՝ Պերնար Օվէն կը բացատրէ թէ չատ բարդ դրութիւն մը կայ քուէարկելու՝ որ դուռ կը բանայ բազմաթիւ սըխալներու: Ինք վրդոված է հինգերու բողոքագիրէն («Յառաջ», Մարտ 18) եւ այդ առընչութեամբ յայտարարած է·- «Ժողովրդավարութիւնը անիլխանութիւն չէ: Երբ թեկնածուները յայտարարութիւններ կ'ընեն առանց փաստեր տալու նչուած դէպքերուն մասին, լուրջ գործ չէ: Տեսակ մը սպառնալիք է»:

Դէտերը դեռ պաշտօնական յայտարարութիւն չէին ըրած, բայց ռուս երեսփոխանները եւ Ֆրանսայի ծերակուտականները Մարտ 17-ին կ'ըսէին թէ ո՛չ մէկ նշմարելի անկանոնութիւն տեսած են:

Թղթակիցը կը նշէ նաեւ թէ հինգ թեկնածուներէն եռաք, միւս եօթները 1%-ի իսկ չէին հասներ:

*
**

«LE FIGARO» (18 Mars)

LA RESURRECTION DU CAMARADE DEMIRCHIAN

Թերթին թղթակիցը՝ Թիէրի Օպերլէ կը ծանրանայ դիմաւորաբար «ընկեր Դեմիրճեանի» յարութեան վրայ, որ, այս օրերուն անդադար կը խօսի, որովհետեւ կ'ըսէ·- «Լռեցէ, տասը տարի: Դժուար է այդքան երկար ատեն լուռ մնալ»: Լրագրողը զայն կը նմանցնէ Էլիա Գազանի Փիլմէն ելած հոլիվուտցի հին դերասանի մը: Փողոցէն անցած ատեն, աղքատ արտաքինով մարդ մը կը բացագանչէ· «Կեցցէ՛ արքան», ուրիշ կին մըն ալ կ'աւելցնէ «Աստուած ձեզի հետ»:

Լրագրողը կ'ըսէ թէ Դեմիրճեանի յաջողութիւնը մտահոգութիւն կը պատճառէ շարքերուն մէջ Ռ· Քոչարեանի զոր Եւրոպացիք կը դնահատեն մատակարարի իր առաքինութիւններուն համար: Կայ ըէն Դեմիրճեան, սակայն, կը զրէ, գիտցաւ անհետանալ ատենին եւ հրապարակ ելլել ճիշդ ժամուն: Համակրանք կը վայելէ որովհետեւ կը մարմնաւորէ կարօտը շրջանի մը ուր աշխատավարձերը կանոնաւոր կերպով կը վճարուէին, ուր բնակարանները տաք էին եւ հացը երեսխաներու միակ սնունդը չէր: Իր անցեալը զոր կը քաչքչէր լեռան մը պէս, այլեւս դարձած է իր լաւագոյն զէնքը: Թ· Օպերլէ կ'անդրադառնայ Դեմիրճեանի գործունէութեան· 1991-էն ի վեր ան կը վարէ Հայ Ելեկտրօմաչին գործատուները 14 հազար բանուոր կ'աշխատին եւ ուր ամէն ինչ լաւ կ'ընթանայ, բայց արեւմտեան դիւանագէտ մը տարբեր կարծիք կ'արտայայտէ· — «Դեմիրճեան զրաւիչ արտաքինով ծրար մըն է որ աւրուած ապրանք մը կը պարունակէ»: Դեմիրճեան՝ սոցիալ-դեմոկրատ դարձած, չուկայի հակակշռուած տնտեսութեան մը եւ ընկերային մեծ սկզբունքներու պաշտպանն է: Երեւանի մէջ, ժողովուրդին 80%-ը աղքատութեան մէջ կ'ապրի, մինչ նոր հարուստները չռնգալից լիւքս մը կը ցուցաբերեն եւ իրենց մաֆիոզական դրծունէութիւնը ոչ ոքի համար գաղտնիք է:

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԻՍՐԱՑԻԼ չվարանեցաւ ապտակ մը տալու Եւրոպական Միութեան որու անունով Մեծն _ Բրիտանիոյ Աբտաքին նախարարը՝ Ռոպին Քուք այցելութիւն մը կը կատարէր Իսրայէլ: Ինչպէս նկատել կուտայ «Ֆիկարօ»ի թղթակիցը Իսրայէլի նկատմամբ, Եւրոպա կամ տեղի կուտայ կամ կը խղուի: Արդարեւ, այս այցելութիւնը դիւանագիտական ծանր միջադէպ մըն ալ պիտի ստեղծէր եւ ծայրը ծայրին կարելի եղաւ առաքն առնել: Նեթանիահու պարզապէս ջնջեց այն ճաշը որ նախատեսուած էր Մարտ 17-ի իրիկունը եւ կառավարութիւնն ալ բողոքագիր մը ներկայացուց բրիտանական կառավարութեան: Անգլիացիին մեղքն այն էր որ ընթացք չէր տուած իսրայէլեան թելադրանքին եւ տեսնուած էր պաղեստինցի պետկավարներու հետ եւ Հալը — Հոմա (արեւելեան Երուսաղէմ) երթալով տեսնուած էր Սալահ Թամարիի հետ: Բրիտանիոյն դէմ ալ արտայայտուած էր հրէական նոր թաղամասերու հաստատման դրաեալ շրջաններու մէջ: Հրեաները հակայ պատասխաններով դիմաւորած են անպլիացի նախարարը ուր պրուած էր՝ «Երուսաղէմ հրէական մայրաքաղաք էր երբ Լոնտոն դեռ ճահիճ մըն էր»: Քուք չարունակած է իր այցելութիւնը ճշդելով թէ կ'ուզէր միայն տեսնել այն վայրը ուր տարի մը առաջ կանդ առած էր խաղաղութեան գործընթացը: Այս այցելութենէն եռք Քուքի եւ Նեթանիահուի տեսակցութիւնն ալ չատ բուռն բնոյթ առած է· Նեթանիահու յայտարարած է· — «Կարմիր գիծեր կան զոր ոչ ոք կրնայ անցնիլ եւ մեր դերիչխանութիւնը Երուսաղէմի վրայ անձնդմէ մէկն է», Քուք պատասխանած է· — «Հոս, երկու մայրաքաղաք պիտի ըլլայ եւ իրաւունք չունիք կառուցումներ ընել արեւելեան Երուսաղէմ»:

ԵԼՑԻՆԻ հիւանդութիւնը պատճառ եղաւ որ յետաձգուի ցնոր տնօրինութիւն ՀԱՊ-ի վեհաժողովը որ պիտի գումարուէր Մարտ 19-ին, Մոսկուա· Ելցին, Մարտ 13-էն ի վեր չնչառութեան ծանր հարցերէ կը տառապի: Բժիշկները ամէն ջանք կը թափեն որպէս կարենայ մասնակցիլ Մարտ 26-ին, Եկատերինբուրգի միջազգային հանդիպումին, ուր պէտք է դիմաւորէ Շիրաքը եւ Քոհլը:

ԱԼԷՆ ՊՈՍՔ, վիպագիր, բանաստեղծ, գրական քննադատ, հրապարակագիր մեռաւ Փարիզ, 78 տարեկանին յետ երկարատեւ հիւանդութեան, ինչպէս սովորութիւն դարձած է ըսել: Ծնած էր Օտեսա 1919-ին, բուն անունով՝ Անատոլ Պիսք, ընտանիքին հետ կ'անցնէր նախ Պելժիա, ապա Ֆրանսա: Պատերազմի տարիներուն Նիս — Եօրք էր: Մաս կը կազմէր Ընդհօտ գրական մրցանակի դատակազմին: Սմբողջ կեանքը նուիրած էր գիրքին, կը սիրէր ըսել «կը գրեմ ինքզինքէս աքսորուելու համար»:

ԹՈՒՐՔԻՈՅ ՎԱՐՉԱՊԵՏԸ՝ Մ· Եըլմազ հրաւիրած է բանակը որ միայն պինուական հարցերով զբաղի եւ կառավարութեան ձգէ կրօնամոլներու դէմ պայքարելու հոգը: Կը թուի որ այդ մարզին մէջ բանակը զժգոհ է կառավարութենէն:

ՄԱԿ-ի ընդհ· քարտուղարը՝ Քոֆի Անան Ամման հասած էր Մարտ 17-ին: Յորդանանը առաջին հանդրուանն է տասնօրեայ շրջապտոյտի մը Մերձաւոր — Արեւելք:

ՀԱՒԱՒԻ ՔԱՂՑՐԱՀԱՅԵԱՑ Ս. ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆԸ

ԳՐԵՑ՝ ՄԵՍՐՈՊ ԱՐՔ. ԱՇՃԵԱՆ

«Եկէք, Ամերիկայի մէջ մեր Քաղցրահայեացին նման վանք մը չինենք եւ ամէն տարի հաւաքուինք այնտեղ»: Պատմողը Սուրէն քեռիս է, Սուրէն Փափագեանը, որ անցեալ Սեպտեմբերին մտաւ իր 97-րդ տարին: Սուրէնը իմ քեռիս է, աւելի ճիշդը՝ մօրս քեռին տղան է, այսինքն՝ երկուքը քրոջ եղբօր զաւակ են, բայց ինծի համար քեռի էր, երբ, տղայ օրերուս, մայրս հպարտութեամբ կը խօսէր Սուրէնին մասին, որ ըստ երեւոյթին իր խաչը եղած էր: «Սուրէնը չատ խելացի էր, Սուրէնը այնպէս մը «Արի» կ'երդէր, ամէն մարդ բերանը բաց կը մնար...»:

Օր մըն ալ Ամերիկա եկայ (1963 Սեպտեմբեր 14-ին էր) եւ բնականաբար առաջին օրն իսկ հանդիպեցայ Սուրէն քեռիին. հարազատ էինք արդէն, աւելի եւս հարազատեցանք. եւ իր ընտանիքը իմ ընտանիքս է հիմա, եւ երբ որ իր տունը երթամ, իմ տունէս աւելի հոն է որ հանգիստ կը քնանամ: Քեռիս տունն է, միացած կը ծնի, բուն քեռիս՝ Յակոբը 1915 Թուականին լինը տարեկան հասակին ողջ ողջ թաղեր են: Հիմա՝ Սուրէն քեռիս ինծի համար հայկական համալսարանն է: Ամերիկայի Հայոց մասին քա՞ն մը կ'ուզեմ իմանալ, իրեն կը հարցնեմ, մէկու մը մասին դամբանական խօսելու հարկին տա՞կն եմ, ինչ կուտայ անհրաժեշտ տեղեկութիւնները: Ազգային, կուսակցական, մշակութային անցեալէն քա՞ն մը կ'ուզեմ դիտնալ, իրեն կը դիմեմ, Քարտաշեանը ո՞վ էր, Մաթիկեանը ո՞վ էր, Դարբինեանը ինչպէ՞ս կը վարէր իր խմբագրի աշխատանքը, Հ. Յ. Դ. գործիչները ի՞նչ զոհողութեամբ կը ծառայէին իրենց պաշտած կուսակցութեան, ի՞նչ գործեր ըրած էին Վրացեանը, Դրօն...: Սուրէնը կը խօսի, կը պատմէ ... բայց չսխալիք, անոնի բառարան մը չէ, fոմփիւքըր չէ, չնչող, ապրող, տեսնող, վերլուծող, քննադատող մարդ է եւ բան ալ չի վրիպիր իր ուշադրութենէն: Հակաճառութիւններ՝ անպայման կ'ունենանք, եւ երբ տեսնեմ որ այս կամ այն անձին կամ հարցին մասին չի խօսիր, չի քննադատեր, կ'ըսեմ՝ այսօր հիւանդ ըլլալու է: Բայց այդ չէ միայն Սուրէնը հոգի է, Հայու հոգի է, ինչպէս պիտի ըսէր Համաստեղը: Սուրէնը ուրիշ բան մը ունի, երկրի հոտը, համը, երազը, ան հողի կարօտը կը բերէ քեզի, եւ կը բերէ քեզի ոչ թէ ժամն հայրենասիրութեամբ՝ այլ պատկերներով, ապրումով, դրուագներով, երբեմն փոքրի՛կ նշմարով մը՝ որ ամբողջ աշխարհ մը կը քանայ քեզի:

Գիտէի՞ք թէ Բալուի վանքի պատերու շաղախին մէջ կաթ կայ, կաթը, այն անարատ անունդը, որով մենք աշխարհին կը բացուինք: Ինչ անուշութիւն կայ այդ մտածումին մէջ՝ որ մեր վանքերու պատերուն շաղախին մէջ կաթ խառնուած է, ու կը յիշեմ տեղ մը կարդացած ըլլալ, որ Ղարաբաղի մէջ, ատենին, սովորութիւն էր, Համբարձման օրին, ցորենի արտերուն մէջ կաթ թափել եւ հողին նուիրագործել, մայրական ծոցէն եղած կաթը տալ: Ցետոյ՝ Սուրէնէն լմացեր եմ, որ վանքի պատուղները ուխտաւորներուն են միայն եւ ոչ ոք իրաւունք ունի վանքի ծառերու պտուղէն օգտուիլ: Ինծի համար՝ սուրբ բան մը կայ այս աւանդութեան մէջ: Եւ կամ ալ՝ նայեցէք, թէ Սուրէնը ինչպէ՞ս կը նկարագրէ ամերիկահայ երիտասարդի մը դարձը դէպի իր հայրենի դիւղը· տեղ մը պատմեր եմ, անտեղի թող չթուի այստեղ: Տըղան Ամերիկայէն տուն որ կը դառնայ՝ իր ծերունի հայրը կը հրաւիրէ որ որդին նստի տան ամէնէն պատուաւոր տեղը, թոնիրի գլխին, բայց տղան կ'ըսէ հօրը, «հայրի՛կ, ես այս տան ախոռն անգամ կարօտցեր եմ»: Այսպէս բաներ կը պատմէ Սուրէն քեռիս եւ ամբողջ հոգեկան աշխարհ մը կը բանայ ինծի, երբեմն անակնկալ կերպով կ'ընէ այդ, իր սրտի խորերէն, հոգիի ակունքներէն կը խօսի, հի՛ն հին յիշատակներու ղրքէն էջ մը կը պոկէ ու կը նետէ ինծի:

Անցեալները գիշերը ուշ ատեն նստած էինք եւ աչքն ձախէն կը զրուցէինք: Ջեմ գիտեր ինչպէս, խօսքը զարձաւ ամերիկահայ առաջին ներուններին վրայ, այսինքն անոնց մասին՝ որոնք այս դարու սկիզբին մեծ խումբերով Ամերիկա եկան եւ Մուշը, Խարբերդը, Տիգրանակերտը թողած՝ Ուսար, Փրովիդենս եւ Նիւ Ճըրզի ապրեցան, գործարաններու մէջ միս ու ածիւն փճացուցին, հինդ-վեց հոգիով մէկ սենեակի մէջ ապրեցան, իրենց գիրենք ամէն բանէ զրկեցին, որպէսզի քանի մը «տալէր» հաւաքեն ու երկիր ղրկեն իրենց եաին թողած երիտասարդ կին, զաւակներ: Ոմանք գարձան երկիր, եւ 1915-ին Եղեռնին զոհ գացին, միւսները, մեծամասնութեամբ՝ երկար տարեն պանդուխտ կեանք ապրեցան, հեզհեզ տուն տեղ եղան, եւ կամաց-կամաց ալ երկիր դառնալու յոյսը մեռաւ մէջերնին: Արդէն երկիրը ինք՝ կործաններ էր եւ տեղահանութիւն, աքսոր, ջարդ, մահ՝ փըչրեր էին յոյսը երկիր գարձի: Ո՞ւր երթային, ո՞ւր դառնային եւ այսպէս՝ մարդիկ սկսան հաշտուիլ իրենց ճակատագրին հետ, բայց միշտ մնալով երկրի կարօտով:

Անոնցմէ էր բնիկ Հաւաւ գիւղացի Պօղոս Վարդեանը եւ քեռիս կ'ըսէ. «լաւ մարդ մըն էր Պօղոսը, հնչակեան էր, բայց հոգը, երկիրը կը սիրէր: Օր մըն ալ երբ Բալուի Հաւաւ գիւղի Ուսումնասիրասիրաց Միութեան ժողովին էինք, ճիշդ այս ակնարկութիւնը ըրաւ. Ամերիկայի մէջ վանք մը չինենք որ Հաւաւի «Քաղցրահայեացի» նման ըլլայ եւ անանկ մը ընենք որ ամէն տարի Համբարձման օրին Ամերիկայի բոլոր կողմերէն քով քովի գանք, մեր վանքը յիշենք, մեր գիւղը յիշենք:

Բարի, միամիտ մտածում:

Երկրի կարօտով տոչորուն սրտի մորմոք:

Անկարելի երազ:

Ամերիկայի մէջ այսօր ամէն բան ունինք, բայց մէկ հատիկ վանք չունինք:

Բայց զղոյշ կ'ըսեմ ես ինծի, յանկարծ չտարածուիմ, ուրիշ տեղ չերթամ, «Քաղցրահայեաց»էն չչեղիմ եւ ուրիշ տարտեր չբանամ, իրաւ ալ, այդպէս պէտք է ընեմ, քանի որ այս յօդուածն ալ սկսայ իսկապէս նկարագրելու համար իմ ուխտագնացութիւնս դէպի Հաւաւի Քաղցրահայեաց վանքը, 1997 թ. Յունիսի 4-ին: Արդարեւ այդ տարին ի վերջոյ յաջողեցայ իմ կեանքիս մեծ երազներէն մին իրագործել եւ այցելել պատմական Հայաստան: Կիլիկիահայէն Անի, անիրական, յուզախառն ուղեւորութիւն մըն էր, որ գիս տարաւ քաղաքէ քաղաք, գիւղէ գիւղ եւ հաղորդ գարձայ երկրին եւ հոգին, որուն կարօտով մեծցած էի Սփիւռքի մէջ: Գիտէի երկիրը, գիտէի հոգը, գիտէի պատմութիւնը: Տարիներով, պատմական Հայաստանի քարտէսը սերտած եմ, պատմութեան տեղեակ եմ, Հայ Յեղափոխական պատմութիւնը որուն կապուած էինք մեր պատանութեան՝ այդ երկրին գոյն տուած էր, Ռուբէնի երկիրը, Արամի երկիրը, սարերուն անունը անծանօթ չէր ինծի, Քաղցրահայեաց վանքն ալ անծանօթ չէր ինծի, մայրս քանի՛ անգամ խօսած էր այդ վանքի մասին, քանի՛ անգամ նկարագրած էր թէ ինչպէս Համբարձումին, Վարդավառին եւ Աստուածածինին վանք կ'երթային, թէ ինչպէս ինք երկար օրեր այնտեղ կ'ապրէր, քանի որ իր հօրեղբայրը անտէս էր այնտեղ եւ հօրեղբօր կինը՝ Կուլբիկն ալ, նորահարս, կը փնտռէր զեռատի աղջկան մը ընկերութիւնը, եւ օրեր եւ օրեր կ'անցնէին վանքին մէջ:

Ցետոյ գիրքերու մէջ կարդացի Քաղցրահայեաց վանքի մասին, յետոյ Սուրէն քեռին նկարագրեց վանքը, գիւղը, գիւղացին:

Անոնք որ, Յունիս 4-ի երեկոյեան երբ Բալուի բերդին այցելութեան աւարտին, Հաւաւ մտանք, անծանօթ տեղ մը չէր որ կը մըտնէի: Գիտէի գիւղը, գիւղին տեղը, պրիւներուն տեղը, վերի եւ վարի դերեզմանները, եկեղեցիները, Թադէոս Առաքեալի օրերէն մնացած խաչքարերը: Ցետոյ գիտէի գիւղի տուները ... Ղասապենք ո՞ւր կ'ապրէին, վերի Փափագեանները, Օտեանենք, Գրճեաններ, Տէր Մխսեաններ, ո՞ւր էին ... գիտէի մարդիկը, գիտէի զանոնք նոյնիսկ իրենց ածականներով: Այդ աշխարհը ինծի անծանօթ չէր՝ ու եթէ դիմացս ելլէին, պիտի ճանչնայի Տէր Պաղտասարը, լուսաւորենց Միքօն, Միշօն, Նանա Վարդիկեանց Բէզդատէն, Գոլիր Պօղոսը, Զախսուրենց Սիրօն, Թխթխենց Իսկօն, Մուխթար Պօղոսը, մեծահարուստ Պօղոս Ճելալեանը...

Բայց անոնք չկային:

Գիւղ մտանք՝ խումբ մը Ամերիկահայերու հետ, քանի մը Ամերիկացիներ, մեր քիւրտ չէֆչօրը: Մեր դիմաց ելան մեծ ու փոքր գիւղացիները, մանուկներ ... այս է՞ր ուրեմն Հաւաւը, ա՞յս էր որուն կը սպասէի, բայց ինչո՞ւ այսքան պարզ էր ամէն բան: Արտակարգ յուզում չկար, արցունք չկար, Հաւաւ էի, եւ թերեւս ասիկա էր խորհուրդը, նոր տեղ մը չէի երթար ու իմ մօրս գիւղը կ'այցելէի, իմ գիւղս կը վերադառնայի, իմ տունս կուդայի: Կարծէք օր մը առաջ Բալուէ՝ առաւտուրի էի գացեր, կամ Առաջնորդ Եղնիկ Սրբազանին հանդիպեր էի գործով մը, եւ հիմա երեկոյեան, նախիրին հետ տուն կը դառնայի, հաց ուտելու:

Մեր ուխտաւորներու հօտէն խումբ մը կը բաժնուինք եւ ծարաւի եղջերուներու նման կը փութանք դէպի աղբիւրը: Ցետոյ իմացանք, որ ասիկա Հաւաւ գիւղի վարի աղբիւրն էր, երեք կամարներով, կենդանիներու համար ալ յատուկ գուռով: Կը խմենք, կը խմենք եւ ես կ'արբենամ, յետոյ երեսս կը լուամ, եւ յանկարծ կ'երթամ 1915 եւ առաջ, կը տեսնեմ գիւղի աղջիկները սափորներով ջուր կը կրեն:

Կը զգամ, որ Հաւաւ եկած եմ:

Գիրքերու մէջ նօթեր գրած եմ, կրնամ չատ բան պատմել, չատ ալ խօսիլ Հաւաւի մասին: Բայց՝ ժուժկալ ըլլամ, չտեսութիւն չընեմ, Հաւաւը, ճիշդ է, մեծ գիւղ էր, բայց է վերջոյ գիւղ մըն էր՝ գիւղերու մէջ: Բայց իմ գիւղս է – եւ գիւղս կը գտնուի Բալու քաղաքի արեւմուտքը, 6 – 7 մղոն հեռաւորութեան վրայ, Աղտճար եւ Անապատ լեռներու կապուած ծոցին մէջ: 1915-էն առաջ ունէր 230 տուն, 3000 չունչ:

Հաւաւը հին ալ գիւղ էր, յիշուած է ԺԳ. դարէն ի վեր եւ որքան գիտեմ, ամէնէն հին յիշատակութիւնը կուգայ 1293 թ. ձեռագրէ մը: Աւելի առաջ ալ եղած ըլլալու է գիւղը, քանի թէ՛ Աբիստակէս Լաստիվերցցին, թէ՛ Մատթէոս Ուռհայեցին կը յիշատակեն զայն, քիչ մը տարբեր ձեւով: Արդէն Ժե. դարուն ալ Հաւաւը ծանօթ էր տարբեր անուններով, Հաւ, Հաւաք ձեւով:

Գարեգին Եպիսկոպոս Սրուանձտեանց կը պատմէ, «Գեղիճ բոլորտիքը բարձր խաչքարեր կան տնկուած, նման մահարձանաց կամ ցատման խաչերու, զորս օձեր եւ տնկեր են ի պահպանութիւն ժանտամահէ եւ երկրաշարժէ, որոնց յաճախ են թակայ եղած է գեղն յառաջնումն: Բայց քնակիչք իրր աւանդութիւն կ'ըսեն թէ՝ երբ Թադէոս առաքեալն եկեր այս գեղը քարոզելու, գեղի կռապաշտ մարդիկ ծաղրելու համար զԱռաքեալն ելեր են առջեւն ու հետեւը «հա՛ւ, հա՛ւ», ձայներով շան պէս հաչեր են, Ս. Առաքեալն անիծեր զիրենք որ իրենց մարդկային քարքարոտ կորսնցուցեր են եւ ինչ որ խօսին եղեր «հա՛ւ, հա՛ւ» միայն կ'ըսեն, ուստի գառնացիք գիրենք անուաներ են, Հաւհաւացիք, աստի է մնացեր գեղի անունը, յետոյ զղջալով Ս. Առաքեալն դիմեր են, որ գեղն եկեր, գիրենք օրհներ մկրտեր, բժշկեր, եւ այս խաչ քարերն օձեր դրեր է գեղին շուրջը: – Բայց մեր լեզուով Հաւ կը նշանակէ նաեւ Պապ: Ունինք նաեւ Հաւուսիֆ», (*Թորոս աղբար*):

(Մնացեալը յաջորդով)

ՄԱՐՄԱՐԱ

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

«ԱՇՈՒՂԱԿԱՆ»

Գուրգէն Թրենց:
Յակոբ Մարթաեան:
Յակոբ Մնձուրի:

Այս երեք երէց գրողները, որոնք իրարմէ բոլորովին տարբեր խմոր ունէին, որոնք իրարմէ բոլորովին տարբեր կերպով հասած էին, իրենց յառաջացեալ տարիքին մէջ կարծես իրարու միացան մեզ քաջալերելու, մեզ սրտապնդելու համար նոր գրականութեան մը ուղիին վրայ: Այս տեսակէտով ես կը հաւատամ որ անոնցմէ անտեսանելի տաքուկ եւ անուղղակի չունչ մը կայ մեր նոյնիսկ այսօր գրածներուն մէջ: Անոնք այսօր, աշխատասենեակիս մէջ կամ ամպերուն վերեւ, արդարօրէն կրնան փայփայել իրենց ուրախութեան ու հպարտութեան բաժինը, եթէ մենք՝ այդ չքնաղի քանի մը նոր գրողներս՝ կըրցանք պարբերաբար ժողովուրդին հաճելի գրականութիւն մշակել:

Անոնք անչուշտ որ իրենց սեփական գրականութիւնը ունէին եւ իրենց համար ամէն բանէ առաջ իրե՛նց այդ գրականութիւնն էր որ կարեւոր էր: Իրենք իրենցմով լեցուն մարդիկ էին, իրենք իրենցմով բաւարարուած, ծայր աստիճան գիւրագրգռած: Բայց գիտէին որ մենք հիացում ունէինք իրենց նկատմամբ: Այս գիտակցութիւնը կը բաւէր որպէսզի անոնք մեզ եւս ընդունէին իրենց ներաշխարհին, ներս եւ ճեռք տային մեզի, սըրտապնդէին մեզ, քաջալերէին, գնահատանք յայտնէին:

Գուրգէն Թրենց, որ իր գրական մականունը կերտած էր իրենց Թուրսարկիսեան մականունէն, մէկն էր որուն հետ ես կանոնաւոր ու յաճախակի չհետեւեցայ: Բայց ան պարբերաբար կը հանդիպէր Զարեհ Որմանեանի բնակարանը, զոր կը նկատէր իր գրական կայաններէն ու հանգստարաններէն մէկը: Այստեղ ան առաջ անչուշտ իր բանաստեղծութեան մասին կը խօսէր, իր նոր քերթուածները կը ծանօթացնէր, կամ «Մարմարա»ի համար գրուած յօդուած մը կը թողուր, ապա կը հետաքրքրուէր մեր գրականութեամբ, վաղաքչական բաներ մը կ'ըսէր, կը քաջալերէր: Իր տարիքը արդէն յարգանք պարտադրած էր մեզի, մենք սիրած էինք նաեւ իր գրականութիւնը: Ես, հակառակ որ այդ շրջանի ճաշակով չատ խստապահանջ էի, կ'խորժէի իր աշուղական տողերէն: Սիրուն ու տաքուկ, ծայր աստիճան մարդկային կը գտնէի գանոնք: Ձիշդ էր որ ի՛ր հզեկան ապրումներուն մասին կը խօսէր, եսակեդրոն բանաստեղծութիւն մըն էր իրը, բայց աշուղ մըն էր ան ի վերջոյ եւ բոլոր աշուղներուն նման, իր սեփական սիրելիներուն ու սիրահարութիւններուն մէջ ողջունած կ'ըլլար բոլոր մարդոց սիրելիներն ու սիրահարութիւնները: Երկչոտ մարդ էր, անձայն, խոնարհ, զեղջուկ մարդու ներամփոփ խառնուածքով:

Ի՛հ, ես չարունակ կը մտածէի որ տակաւին ութ տարեկան էի երբ ան 1934-ին հրատարակած էր իր առաջին գիրքը: «Աշուղական»: Այս մարդիկը ո՞ւրկէ սորված էին այն հիանալի հայերէնը զոր կը դործածէին իրենց գրոնց բանաստեղծութիւններուն մէջ: Ես պիտի կարենայի՞ երբեւիցէ հասնիլ անոնց լեզուական բարձրութեան եւ բառամթերքի հարստութեան: Պիտի կարենայի՞ առեղծել երբեմն այնքան պարզ բառերու մէկտեղումով ստեղծուած պատկերներուն նման-ները: Չէի կարծեր: Արդէն կ'անդրադառնայի որ ես հայերէն լեզուով բանաստեղծութիւն պիտի չկարենայի գրել, չունէի անոնց վարպետութիւնը:

Սարերը սէգ, գարթօնքի մը մէջ չըքեղ,
Արեւածագին կ'առնեն ողջոյնն
անդրանիկ,
Ու անոնց լուրթ քըղանցքին տակ
չէն ու զեղ,
Ծըխաններուն կը խնկեն ծուխն
երջանիկ:

Յաճախ կը կարդայի «Աշուղական»ի այս առաջին չորս տողերը եւ կանգ կ'առնէի անոնցմէ ցոլացող «բանաստեղծական արուեստ»ին վրայ, մասնաւորաբար այդ չքնաղ նորաձեւութեան եւ չափական կշռոյթներու պարտաւորութեամբ յատկապէս դրուած այն աւելորդ «ը»երուն վրայ՝ զորս կը տեսնէի «չըքին», «քըղանցք», «ծըխան» բառերուն մէջ: Բանաստեղծութիւնը ա՛յս էր թերեւս, չորս տողերու մէջ երեք անգամ գործածուած աւելորդ «ը» մը: Կամ բառերու սա անըբնական տեղափոխութիւնը՝ երկրորդ տողին մէջ: «Արեւածագին կ'առնեն ողջոյնն անդրանիկ»: Կը մտածէի որ բանաստեղծութիւնը կը պահանջէր որ այսպէս գըրուէր ահաւասիկ, փոխանակ գրելու ամէնուն կողմէ գործածուած սա չիտակ եւ

ռաքեալի օրերէն մնացած խաչքարերը: Ցետոյ գիտէի գիւղի տուները ... Ղասապենք ո՞ւր կ'ապրէին, վերի Փափագեանները, Օտեաններ, Գրճեաններ, Տէր Մխսեաններ, ո՞ւր էին ... գիտէի մարդիկը, գիտէի զանոնք նոյնիսկ իրենց ածականներով: Այդ աշխարհը ինծի անծանօթ չէր՝ ու եթէ դիմացս ելլէին, պիտի ճանչնայի Տէր Պաղտասարը, լուսաւորենց Միքօն, Միշօն, Նանա Վարդիկեանց Բէզդատէն, Գոլիր Պօղոսը, Զախսուրենց Սիրօն, Թխթխենց Իսկօն, Մուխթար Պօղոսը, մեծահարուստ Պօղոս Ճելալեանը...

Բայց անոնք չկային:

Գիւղ մտանք՝ խումբ մը Ամերիկահայերու հետ, քանի մը Ամերիկացիներ, մեր քիւրտ չէֆչօրը: Մեր դիմաց ելան մեծ ու փոքր գիւղացիները, մանուկներ ... այս է՞ր ուրեմն Հաւաւը, ա՞յս էր որուն կը սպասէի, բայց ինչո՞ւ այսքան պարզ էր ամէն բան: Արտակարգ յուզում չկար, արցունք չկար, Հաւաւ էի, եւ թերեւս ասիկա էր խորհուրդը, նոր տեղ մը չէի երթար ու իմ մօրս գիւղը կ'այցելէի, իմ գիւղս կը վերադառնայի, իմ տունս կուդայի: Կարծէք օր մը առաջ Բալուէ՝ առեւտուրի էի գացեր, կամ Առաջնորդ Եղնիկ Սրբազանին հանդիպեր էի գործով մը, եւ հիմա երեկոյեան, նախիրին հետ տուն կը դառնայի, հաց ուտելու:

Մեր ուխտաւորներու հօտէն խումբ մը կը բաժնուինք եւ ծարաւի եղջերուներու նման կը փութանք դէպի աղբիւրը: Ցետոյ իմացանք, որ ասիկա Հաւաւ գիւղի վարի աղբիւրն էր, երեք կամարներով, կենդանիներու համար ալ յատուկ գուռով: Կը խմենք, կը խմենք եւ ես կ'արբենամ, յետոյ երեսս կը լուամ, եւ յանկարծ կ'երթամ 1915 եւ առաջ, կը տեսնեմ գիւղի աղջիկները սափորներով ջուր կը կրեն:

Կը զգամ, որ Հաւաւ եկած եմ:

Գիրքերու մէջ նօթեր գրած եմ, կրնամ չատ բան պատմել, չատ ալ խօսիլ Հաւաւի մասին: Բայց՝ ժուժկալ ըլլամ, չտեսութիւն չընեմ, Հաւաւը, ճիշդ է, մեծ գիւղ էր, բայց է վերջոյ գիւղ մըն էր՝ գիւղերու մէջ: Բայց իմ գիւղս է – եւ գիւղս կը գտնուի Բալու քաղաքի արեւմուտքը, 6 – 7 մղոն հեռաւորութեան վրայ, Աղտճար եւ Անապատ լեռներու կապուած ծոցին մէջ: 1915-էն առաջ ունէր 230 տուն, 3000 չունչ:

Հաւաւը հին ալ գիւղ էր, յիշուած է ԺԳ. դարէն ի վեր եւ որքան գիտեմ, ամէնէն հին յիշատակութիւնը կուգայ 1293 թ. ձեռագրէ մը: Աւելի առաջ ալ եղած ըլլալու է գիւղը, քանի թէ՛ Աբիստակէս Լաստիվերցցին, թէ՛ Մատթէոս Ուռհայեցին կը յիշատակեն զայն, քիչ մը տարբեր ձեւով: Արդէն Ժե. դարուն ալ Հաւաւը ծանօթ էր տարբեր անուններով, Հաւ, Հաւաք ձեւով:

Գարեգին Եպիսկոպոս Սրուանձտեանց կը պատմէ, «Գեղիճ բոլորտիքը բարձր խաչքարեր կան տնկուած, նման մահարձանաց կամ ցատման խաչերու, զորս օձեր եւ տնկեր են ի պահպանութիւն ժանտամահէ եւ երկրաշարժէ, որոնց յաճախ են թակայ եղած է գեղն յառաջնումն: Բայց քնակիչք իրր աւանդութիւն կ'ըսեն թէ՝ երբ Թադէոս առաքեալն եկեր այս գեղը քարոզելու, գեղի կռապաշտ մարդիկ ծաղրելու համար զԱռաքեալն ելեր են առջեւն ու հետեւը «հա՛ւ, հա՛ւ», ձայներով շան պէս հաչեր են, Ս. Առաքեալն անիծեր զիրենք որ իրենց մարդկային քարքարոտ կորսնցուցեր են եւ ինչ որ խօսին եղեր «հա՛ւ, հա՛ւ» միայն կ'ըսեն, ուստի գառնացիք գիրենք անուաներ են, Հաւհաւացիք, աստի է մնացեր գեղի անունը, յետոյ զղջալով Ս. Առաքեալն դիմեր են, որ գեղն եկեր, գիրենք օրհներ մկրտեր, բժշկեր, եւ այս խաչ քարերն օձեր դրեր է գեղին շուրջը: – Բայց մեր լեզուով Հաւ կը նշանակէ նաեւ Պապ: Ունինք նաեւ Հաւուսիֆ», (*Թորոս աղբար*):

(Մնացեալը յաջորդով)

ՀԱՑԱՍՏԱՆ

ՄԱՀ ՎԱՉԷ ՆԱԼԲԱՆԴԵԱՆԻ

«Հայաստանի Հանրապետութիւն»ը Մարտ 3–ի թիւով կը տեղեկացնէ մահը ակադեմիկոս, գրականագէտ Վաչէ Նալբանդեանի: Ան ծնած է 1919ին Նոր Բայազէտ: Տեղի միջնակարգէն ետք աւարտած է Երեւանի համալսարանին բանասիրական ֆաքիւլթէն: Մասնագիտացած է հին եւ միջնադարեան գրականութեան հարցերուն մէջ: 1948–ին սկսած է դասաւանդել համալսարանը, նոյն տաճն ստորագրած վերլուծական աշխատասիրութիւններ: Գրական նիւթով դասախօսութիւններ ալ տուած է արտասահմանի մէջ: 1971–ին ընտրուած է Գիտութեան ակադեմիայի թղթակից անդամ, յետոյ ակադեմիկոս: Ունի նաեւ քաղաքական մարդու անցեալ, ընտրուելով Գերագոյն Խորհուրդի երեսփոխան: Վարած է Մատենադարանի տնօրէնութեան, Երեւանի համալսարանի ռեկտորի, Մ. Աբեղեան գրականութեան հիմնարկի տնօրէնութեան պաշտօնները: 1978–էն ի վեր կը վարէր գիտութեան ակադեմիայի գրադարանի խորհուրդին նախագահութիւնը եւ գիտական գրադարանը:

ուելի հասկնալի ձեւով. «Կ'առնեն արեւծագին անդրանիկ ոզկոյնը»:

Ահա ուրիշ մը.

«Ըզգալ կուրծքին սարսուռն հեչին,
Լոզարանին զոց զաղանիքէն,
Լսել ձայնը թռասին, տաչին,
Ո՛չ իսկ տեսնել ծամն ու հիւսկէն»:

Տարբերից այս տողերը զուր տեղ չէր որ կը սկսէին «ըզգալ» բառով, ո՛չ թէ «զգալ»: Կը չարունակուէին «լսել» բառով, ոչ թէ «լսել»: Միայն Թրէնցն էր որ աւելորդ «ը»ներու այսպիսի մսխում մը կ'ընէր իր բանաստեղծութիւններուն մէջ: Ո՛չ: Գրեթէ չըլլանի բոլոր բանաստեղծները: Իսկ ես չէի կրնար բանաստեղծ ըլլալ, որովհետեւ ամբողջ կեանքիս մէջ տասնեակ հազարաւոր էջեր պիտի գրէի առանց մէկ անգամ իսկ աւելորդ «ը» մը գործածելու:

Ռ. Հ.

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ _ ՓԱՐԻԶ

ԵՐԵԿՈՅԹ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ՌՈՒԲԷՆ ՍԵՒԱԿԻ

Ուրբաթ, Մարտ 13–ին, Համազգայինի Փարիզի մասնաճիւղը երեկոյթ մը կազմակերպած էր նուիրուած նահատակ գրադատ Ռուբէն Սեւակի:

Երեկոյթին բացումը կատարեց Տիգրան Շիրվանեան, ապա խօսքը փոխանցեց Սոնիա Ենիգոմշուեանի որ անդրադառնալէ ետք Ռ. Սեւակի, ներկայացուց օրուան գլխաւոր դերակատարները՝ գրական քննադատ Ալէքսանդր Թոփչեան եւ արուեստագիտուհի՝ Անահիտ Թոփչեան: Երեկոյթին ներկայ էր բանաստեղծին պատկիկը՝ Շամիրամ Սեւակ:

Այս նոյն էջերուն մէջ, Յակիկ Եըլմազեան մանրամասնօրէն արձագանգած էր Մարսէյլ տեղի ունեցած նոյն ձեռնարկին («Յառաջ», Մարտ 3), երկարօրէն պիտի չանդրադառնանք Փարիզի երեկոյին: Նշենք սակայն թէ ի տարբերութիւն Մարսէյլի ցերեկոյթին, հոս կարելի չեղաւ ցուցադրել Երեւանի հեռատեսիլի կողմէ նկարուած «Բանաստեղծին երեք մուսաները» (հեղինակներ՝ Ալ. եւ Անահիտ Թոփչեան) թէքնիք պատճառներով:

Ալէքսանդր Թոփչեան, ինչպէս ընդգծած էր արդէն Ա. Եըլմազեան ծանրացաւ առաւելաբար Ռ. Սեւակի դիտակից, ողջամիտ նկարագրին վրայ, զուգահեռ մըն ալ ընելով Հայաստանի այսօրուան մտաւորականութեան մէկ հատուածին հետ որ զուրկ մնաց նման խիզախ կեցուածքէ եւ ցուցաբերեց իշխանամէտ պատեհապաշտ մօտեցում մը: Մեկնելով այս տեսակէտէն, Ալէքսանդր Թոփչեան բաղդատա – կան մը ըրաւ, որ ըստ մեզի, այնքան ալ տրամաբանական չթուեցաւ, քանի նոյն պայմանները չկան: Մնաց որ միայն անկախութեան օրերէն չէ որ Հայաստանի մտաւորականութեան մէկ որոշ հատուածը խիզախ կեցուածք մը չէ ցուցաբերած, ընդունելով հանդերձ որ դիւրին չէր քաջարի կեցուածք ունենալ ստալինեան օրերուն, ինչպէս չէր նաեւ Ապրիլեան Եղեռնի նախօրեակին, բայց Ռուբէն Սեւակինը տարբեր ընթացք ունեցած էին իրենց կեանքին դնով:

Ապա, Ալէքսանդր Թոփչեան ներկայացուց Ռուբէն Սեւակի կենսագրականը, անդրադառնալով անոր գրական վաստակին, բժիշկի հանդամանքին, զերմանուհի եանի հետ անոր եղակի սիրոյն, նաեւ սիրային նամակագրութեան, որ ըսաւ եղակի երեւոյթ մըն էր հայ գրողներու մօտ: Շեշտեց նահատակ գրադէտին կրած ազդեցութիւնը Աստանայի ջարդերէն ետք, ընդգծեց անոր էջերուն մէջ իսկ տեղ գտած կանխազուշակութիւնները յետագայ աղէտին կապակցութեամբ: Մէջ ընդ մէջ, Անահիտ Թոփչեան ընթերցումներ կատարեց, երբեմն այն տպաւորութիւնը թողլով որ առաջին անգամն էր որ կը կատարէր այդ ընթերցումները, մինչ մրցանակի ալ արժանացած է (1988–ին) այդ գործերուն բարձրարուեստ մեկնաբանութեան համար:

Հատկոյթը վերջ գտաւ Շամիրամ Սեւակի քանի մը խօսքերով, ան նաեւ կարդաց հօրը ուղղուած իր նամակը ուր որոշուհի իր ցաւը կ'արտայայտէր նահատակ գրագէտին:

Ա. Մ.

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ՀԱՄԱՍԵՐՈՒՄԻ ՀԵՌԱՆԿԱՐԸ

Ռիչըրտ Սիտ գարուն ամէնէն զգայուն յայտարարութիւններէն մէկը ըրաւ ըսելով որ նպատակ ունի մարդ արարածը համասերելու (ֆլոնէ): Այդ յայտարարութեամբ ծայր առած վէճին արձագանգները սիւնակներ կը լեցնեն ամբողջ աշխարհի մամուլին մէջ: Կան թեր ու դէմ կարծիքներ որոնք կը հիմնուին բարոյական, կրօնական, մարդասիրական ըմբռնումներու, սկզբունքներու վրայ, ինչպէս կ'ըլլայ գրեթէ միշտ նման տարողութեամբ հարցերու պարագային:

Մարդ արարածին համասերումը հեռանկարին դէմ յայտնուած ճակատը գլխաւորաբար նորօրեայ գերիներու սերունդ մը կը նշմարէ այդ գործունէութեան ետին: Համասերումի արդիւնքը էակ մըն է որուն յատկանիշները որոշադրուած են երրորդի մը կողմէ, ինչ որ զինք կը զանազանէ իսկական երկոտրեակէն:

Իսկ անոնք որոնք համաձայն կը գտնուին Ռ. Սիտի որոչումին, գիտական նուաճումներու հերթական մէկ հանգրուանը կը նկատեն համասերումը, սպասելով որ մտայնութիւնները զարգանան աստիճանաբար, հասնելու համար այս նորութիւնն ալ ընդունելու մակարդակին: Այդ սպասումին մէջ ալ կը նշուին դրական կողմերը: Առաջինը այն է որ համասերումի կարելիութիւնը միակ հորիզոնը կրնայ կրնայ ըլլալ ամուլ զոյգի մը որ կ'ուզէ զաւակ ունենալ: Եւ եթէ ան կրնայ սա կամ նա ձեւով ստեղծուելիք երախային տալ կեանքի յարմար պայմանները, ինչո՞ւ արգիլել: Ամէն բան կախում ունի թէքնիքի հզօրագոյն միջոց մը օգտագործելու ճիշդ ձեւը որոշելուն ու այդ օգտագործումը հակակշռելու միջոցը ունենալուն մէջ:

Ինչ կը վերաբերի կրօնական հաւատալիքներու, համասերումը արարչագործութեան կալուածին ոտնձգութիւն նկատելու միտումներու, թերեւս հոս է որ խնդիրը առաւելաբար կը բարդանայ, կամ ընդդիմութեան կը կսխի. սակայն այդ թէքնիքը մարդ արարածին համար գործածելու կողմնակիցներ կը պատճառաբանեն որ կրօնքը արդէն երկար ատեն է ի վեր նման հարցերու պարագային լուսանցքի վրայ մնացած է եւ թէ նոյն մարզին մէջ այլ թէքնիքներ արդէն չըլլանցած են այդ պատուարը. ի վերջոյ, համասերում արուեստական բեղմնաւորումի զանազան ձեւերէն շատ տարբեր բան մը չէ եթէ նկատի առնուի սկզբունքի հարցը: Եւ պէտք չէ մոռնալ որ նոյն վարանումները, կրօնական, բարոյական նոյն հարցադրումները եղած էին նախորդ թէքնիքներուն ալ պարագային. իսկ այսօր անոնց չնորհիւ ծնածներու ամբողջ սերունդ մը կը մեծնայ ու վարանումները, հարցադրումներն ալ լայն չափով ժամանակավրէպ են արդէն:

ՔԱՂՀԱՆ

ՍՏԱՑԱՆՔ

ՄՕՏԵՑԻ'Ր
Քեզի սպասող կայ
Ծաղկաքաղ աղօթքներու արդի
Հայ գրագէտներէն
Հաւաքեց՝
Հ. ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՎՐԴ. ԱԴԱՄԵԱՆ
Ձմմառեան միաբանութենէն
Անթիլիաս, 1997

PUBLICATIONS
REÇUES

REVUE D'HISTOIRE ARMENIENNE CONTEMPORAINE
— Numéro spécial —
L'EXTERMINATION DES DEPORTES ARMENIENS OTTOMANS DANS LES CAMPS DE CONCENTRATION DE SYRIE-MESOPOTAMIE (1915-1916)
La deuxième phase du génocide
Tome II, 1998
Volume préparé
par RAYMOND H. KEVORKIAN
Publié par la Bibliothèque Nubar de l'UGAB - 11, Square Alboni, 75016 Paris

---

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՑ ԿՍԱՆՔԷ

ԺԹ.

– Շա՛տ լաւ, ուրեմն եմ ուրեմն:

– Ինծի պէս փորձառու ուսուցիչ մը պարապ չի մնար, ասկէ զատ ուսուցչական ասպարէզին դուրսն ալ գործեր ներկայացան:

– Կեցցե՛ս, տեսա՞ր մը աղէկ գործը, բնա՛ւ մի կենար, ու ձեռքէ մի փախցներ առանկ գործ մը, գոչեց Մանուկ աղա, վա՛ղ անցիր սա վարժապետութենէն ... հրապարակի մարդ եղիր:

– Բայց իմ կոչումն է ուսուցչութիւնը...

– Կոչում մոչում պարապ խօսքեր են, դուն գրամ վաստկելդ նայէ. վարժապետութեան մէջ ապագայ չկայ, ահա՛, աչքերնուս առջեւն են վարժապետները... ամէնէն աղէկը վերջ ի վերջոյ կամ անօթի կը մնայ եւ կամ հիւանդանոցին մէջ կեանքը կը վերջացնէ:

Պր. Թորգոմ գոհ չմնաց Մանուկ աղային այս տեսութենէն: Ինք կը յուսար որ Թաղականը պիտի չկանչ զինքը համոզելու, որպէս զի ուսուցիչ մնայ, եւ պիտի աղաչէր որ վարժարանին մէջ պաշտօն ընդունի:

– Տեսնեմ, ըսաւ, դեռ մտածելու ատեն ունիմ, ես ուսուցչութիւնը կը սիրեմ, եւ նիւթականէն աւելի բարոյական վարձատրութիւն եւ գոհունակութիւն կը փնտռեմ...: Ես պատրաստ եմ կրկին ուսուցչութեամբ ապրելու, բայց պայմանաւ...

Մանուկ աղա չհարցուց թէ ինչ էր այդ պայմանը, սակայն ուսուցիչը չարունակեց·

– Նախ պէտք է որ կատարեալ գոհացում տրուի ինծի, յետոյ ամսականի յաւելում ըլլայ եւ կանոնաւոր պայմանադրութիւն մը կնքուի առնուազն հինգ տարուան համար, որպէսզի այս կամ այն Թաղականին կամ հոգաբարձուին քմահաճոյքէն կախուած չըլլամ:

– Իրաւունք ունիս, պատասխանեց Մանուկ աղա, Պր. Թորգոմի խօսքը անպատասխանի չթողելու համար:

– Հարկաւ իրաւունք ունիմ, գոչեց ուսուցիչը ուժ առնելով Թաղականին այս հաւանութենէն, քանի որ անհրաժեշտ պէտք ունին ինծի, քանի որ իրենք ստիպուած են դիմումս ընել եւ խնդրել որ պաշտօնս ընդունիմ, ուրեմն պէտք է որ իմ պայմաններս ընդունին ... այնպէս չէ՞:

– Անշո՛ւշտ է միւսիւ Թորգոմ:

– Ա՛լ հերիք որքան որ չահագործեցին իմ բարեկամութիւնս ... նախ պէտք է որ արժանապատուութիւնս լիովին գոհացում գտնէ...

– Բայց խնդիրը ի՞նչ բանի վրայ է, հարցուց Մանուկ աղա միամտօրէն, ի՞նչ պաշտօն է ձեզի առաջարկուածը:

– Ի՞նչպէս, դուք լուր չունի՞ք, գոչեց Թորգոմ զարմացած:

– Չէ՛, քու մասիդ բան մը չեմ լսացած քնաւ:

– Թաղական Խորհուրդի մէջ խնդիրը չէ՞ ծեծուած:

– Ի՞նչ խնդիր...

– Ձանըմ, ինձ կրկին աղջկան վարժարանի մէջ պաշտօն տալու խնդիրը:

– Բնաւ առանկ խնդիր մը չէ եղած մեր մէջ ... դուն ուրկէ՞ լսացար:

– Պր. Սուսերեանցը ըսաւ:

– Պր. Սուսերեանցը ըսաւ որ Թաղական Խորհուրդը որոշած է քեզի պաշտօն տալ վարժարանին մէջ...

– Չէ՛, Թաղական Խորհուրդի խօսք չէը բաւ, խոստովանեցաւ ուսուցիչը, միայն թէ ըսաւ որ եթէ ուզեմ ինծի պաշտօն ալի տրուի:

– Բնա՛ւ լուր չունիմ, կ'երեւայ որ Սուսերեանց իր կողմէ առանկ բան մը ըսեր է:

– Առանց Թաղական Խորհուրդի հաւանութեան ի՞նչպէս կրնայ ինծի պաշտօն առաջարկել:

– Ինակականաբար չի կրնար առաջարկել եւ ճիշդ ասոր համար է որ պարապ խօսք է ըսածը· որովհետեւ քեզի մտերմաբար ըսեմ, որչափ ատեն որ Մարզպար Էֆէնտին Թաղական Խորհուրդի ատենապետ մնայ՝ կարծեմ քեզի համար շատ յոյս չկայ մեր վարժարանին մէջ պաշտօն առնելու եւ ասոր համար խորհուրդ կուտամ քեզի որ առանց այդ տեսակ խօսքերու կարեւորութիւն տալու, գլխուդ ճարը նայիս եւ եթէ ուրիշ գործ մը գտած ես ձեռքէ չփախցնես ... գիտես ա՛, ես քեզ կը սիրեմ, անոր համար այսպէս անկեղծօրէն կը խօսիմ:

– Շնորհակալ եմ, պատասխանեց Թորգոմ կոլորովին յուսահատած:

Թաղականին խօսքերը պաղ ջուր մը լեցուցած էին իր երազներուն վրայ:

– Ես ալ արդէն պիտի չընդունէի վարժարանին մէջ պաշտօն, կ'ըսէր: Տարբեր բան թէ բորոր պայմաններս ընդունէին:

– Ինչ որ է, պատասխանեց Մանուկ աղա, խնդիրը այն է որ քեզի պաշտօն առաջարկող չկայ այժմ:

Պահ մը լռութիւն տիրեց երկու խօսակիցներուն միջեւ: Պր. Թորգոմ իր ընդունած այս նոր հարուածէն ընկճուած էր եւ խօսակցութիւնը չարունակելու շատ սիրտ չունէր:

Թաղականը կռահեց ուսուցիչին հոգեկան այս տխուր վիճակը փոխել միխիթարել:

– Մտածելու բան չկայ, ըսաւ Աստուած մէկ դուռը գոցէ նէ՝ ուրիշ դուռ մը կը բնայ ... արդէն դուն ալ քիչ մը առաջ խիր որ քանի մը գործեր կան եւ թէ քեզ թողուած է ընտրութիւն մը ընել:

– Այնպէս է, պատասխանեց Թորգոմ:

– Իսկ եթէ այդ յոյսերդ ի դերեւ ելլեն, նորէն յուսահատելու բան չկայ ... թերեւս միջոց մը գտնենք կարգադրութիւն մը ընելու:

– Ի՞նչ կարգադրութիւն, հետաքրքրուեցաւ ուսուցիչը:

– Այսինքն կ'աշխատինք Մարզպար Էֆէնտիին սիրտը առնել...

– Ի՞նչպէս, երմէ՞ն խնդրելով արդեօք, գոչեց Թորգոմ:

(Շար. 127)

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

Մարի Շարթ – կառավարենց իր մօր՝ նաւարդ կառավարեցի եւ եղբօր՝ Տիրան – ժորժ կառավարեցի յիշատակին 1000 ֆր. կը նուիրէ «Հառաջ»ին :

Séjours d'été

RECHERCHE

La Croix Bleue des Arméniens de France recherche pour ses séjours des mois de juillet et août 1998 pour son centre de vacances de Bellefontaine et son camp itinérant :

- **Directeurs diplômés BAFD;**
- **Animateurs diplômés BAFA;**
- **Assistants sanitaires (médecin ou infirmier en 2e année);**
- **Economes;**
- **Cuisinières.**

Ecrire à :
C.B.A.F. — Conseil d'Administration
17, rue Bleue, 75009 PARIS.
Date limite de candidature : 4 AVRIL.

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սուրբ Ծնունդի առթիւ, Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարի հոգաբարձութիւնը չնորհակալութեամբ ստացած է իւղադիւնի հետեւեալ նուէրները.–

Տիկին Աթթիլա Զաթալեան 300, Պր. Տէօվլէթ Պուզուրլեան, Տիկին Արփինէ Սերոբեան 200–ական Ֆր.՝, Տիկին Վերժին Գորգիկեան, Պր. Կարապետ Գորգիկեան 300–ական Ֆր.՝, Պր. Ռէմոն Զայա 100, Տիկին Զուարթ Կիւլէչեան 200, Տիկին Էլիզապէթ Կէլիկոլեան 300, Տիկին Վերոնիքա Օղլանեան 200, Պր. Արամ Ալէքեան 300, Տիկին Պերճուհի Մազլումեան 250, Տէր եւ Տիկին Ժ. – Պ. Ստեփանեան 200, Տէր եւ Տիկին Խաչիկ Տադէսեան 500, Տէր եւ Տիկին Վարդգէս Տիւզեան 100, Օր. Սոնիա Կիւմիւշեան 1200, Տէր եւ Տիկին Նուպար Իշխէեան, Տիկին Եղբօր Զագմագճեան 100–ական Ֆրանք, Տիկին Էլիզապէթ – Ֆոնթեան Տադէսեան 200, Պր. Գրիգոր Պարաիզպանեան 400, Տիկին Վահէ Պուրմայեան, Տէր եւ Տիկին Լաղար Կոփիկեան 200–ական Ֆր.՝, Տիկին Արփինէ Սէրվէրեան 100, Տէր եւ Տիկին Վէնոան Խրլազեան 200, Տիկին Մարի Սաթճեան 100, Տէր եւ Տիկին Մխրան Տէրտէրեան 200, Տէր եւ Տիկին Աբէլ Փափազեան 150, Տէր եւ Տիկին Մուրատ Մարտգեան 100, Տէր եւ Տիկին Կրկոտար Ապար 500, Տէր եւ Տիկին Սուրէն Վէղիրեան 100, Տիկին Է. Շահմուրատեան, Տիկին Սոնիա Փանոսեան 200–ական Ֆրանք, Պր. Արմենակ Արմենակեան 100, Պր. Ռուբէն Նորաիկեան 150, Պր. Ալէն Թուհատեան 300, Տէր եւ Տիկին Սարգիս Պալեան 800, Տէր եւ Տիկին Հրանդ Տիւզեան 100, Պր. Առաքել Սերոբեան 200, Պր. Թիւլիւ Սէրճանեան 300, Պր. Արման Զօրլու 500, Տէր եւ Տիկին Մանուկ Քիւրտօղլեան 500, Բժշկ Ժանին Ճապոտրոմ 100, Տէր եւ Տիկին Գոպասեան 60 Ֆր.՝

(Շար.)

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սիրի Տիկին Ժ. Կէվրէկեան եւ զաւակները իրենց խորին չնորհակալութիւնները կը յայտնեն բոլոր անոնց որոնք անձամբ, հեռագրով եւ նուիրատուութեամբ վշտակցեցան իրենց սիրելի ամուսնոյն եւ հօր՝

ԺՈՐԺ ԿԷՎՐԷԿԵԱՆ–Ի

յաւելի կորուստի առթիւ :

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՑՐ ԵԿԵՂԵՑԻ ՄԱՐՍԷԼ

ՍՐԵՒԱԳԱԼԻ
ԲԱԶՄԱԶԱՑՆ ԵՐԳԵՑՈՂՈՒԹԻԻՆ

Կիրակի, Մարտ 22, ժամը 10·30–ին յետ պատարագի Արեւագալի բազմաճաշ հոգեմտալ երգեցողութիւն կը կատարուի Մարսէյլի Մայր Եկեղեցւոյ մէջ մեկնաբանութեամբ՝

Սահակ – Մեսրոպ Երգչախումբի
վեկավարութեամբ՝
ԽԱՉԻԿ ԵՐԼՄԱԶԵԱՆի
Արարողութեան կը նախագահէ՝
ՏԱՐՕՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՃԷՐՃԷԵԱՆ
Հայրապետական Պատուիրակի Փոխանորդ
Հարաւային Ֆրանսայի Հայոց
Պատարագը կը մատուցանէ՝
ԶԱՏԻԿ ՎՐԴ. ԱՒԵՏԻՔԵԱՆ

ՀՍԿՈՒՄ ԵԻ ՔԱՐՈԶ

ՍԷՆ–ԺԵՐՈՄ
Ս. ՍԱՀԱԿ–ՄԵՍՐՈՊ

Ուրբաթ, Մարտ 20, ժամը 17·30–ին կը քարոզէ՝

ՇԱՀԱՆ Ա. ՔՀՆԾ. ՏԷՏԷԵԱՆ

Հոգեւոր հովիւ Սէն – Լուի Ս. Գէորգ եւ Սէնթ – Մարկրիթի Ս. Աստուածածին Եկեղեցիներուն :

Հոկտմբ ժամերգութեան աւարտին, յատուկ հիւրասիրութիւն մը տեղի պիտի ունենայ Եկեղեցւոյ կից սրահին մէջ :

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

REPAS POUR LES DAMES

La Croix Bleue des Arméniens de France Section «*Archag Djamalian*» de Décines organise son repas annuel réservé *exclusivement aux dames*, le Samedi 21 Mars à partir de 20 heures 30, à la Maison de la Culture de Décines.

Le prix du repas est de 120 Frs par personne.

Réservation au : 04 78 49 42 97
ou 04 78 49 19 44

Places limitées.

UNION GENERALE ARMENIENNE DE BIENFAISANCE

Colonie de Vacances

Pour la 15ème fois l'UGAB organise sa colonie mixte pour les enfants de 7 à 14 ans

du Jeudi 2 Juillet au Jeudi 23 Juillet

Elle aura lieu cette année comme l'année précédente à Chaillol La Villette (Hautes-Alpes)

Prix: Voyage (Marseille à Marseille) et activités compris
3 300 Francs pour 1 enfant
6 000 Francs pour 2 enfants

Pour tous renseignemets veuillez contacter l'UGAB
au : 327, Boulevard Michelet — 13009 MARSEILLE — Tél. : 04 91 22 10 45

Pension familiale de l'UGAB

du Vendredi 24 Juillet (à partir de 14 heures)
au Jeudi 30 Juillet (au matin).

Prix : Pension complète
250 F./jour (par personne)
1200 F./6 jours (par personne).

Imprimé sur les Presses du **Journal «HARATCH»**
83, rue d'Hauteville — 75010 PARIS
SIRET : 571 027 317 000 15 Commission paritaire : No 55935

«ՀԱՌԱՋ»Ի ԲԱՐԳԱՒԱՃՄԱՆ ՀԱՄԱՐ ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՄԲ ՍՏԱՑԱՆՔ

Կարօ Ազազարեան 500 Ֆր.՝

ՎԱՐԱԳԱՑ Ս. ԽԱՉ ԱՐՆՈՒՎԻԼ

ԴՈՆԲԱՃԷՔ

Առնուվիլ–լէ–Կոնէսի Վարագայ Սուրբ Խաչ Եկեղեցւոյն հոգեւոր հովիւն ու հոգաբարձութիւնը գոհունակութեամբ կը ծանուցանեն Շրջանի Ծխականներուն, թէ Եկեղեցւոյ չէնքին վերանորոգման շինարարական աշխատանքները կ'աւարտին ընթացիկ ամսոյս վերջին օրը :

Բարեզարդեալ Եկեղեցւոյն ԴՈՆԲԱՃԷՔԸ հանդիսաւորապէս պիտի կատարուի Շաբաթ օր, Ապրիլ 4, ժամը 6–ին, կիրակամուտին, ձեռամբ՝

Երուպայի Հայոց Կաթողիկոսական
Պատուիրակին եւ
Փարիզի Առաջնորդին
ԳԻՒՏ ԱՐՔ. ՆԱԳԱՇԵԱՆԻՆ
եւ մասնակցութեամբ Շրջանիս բոլոր եկեղեցական հայերուս :

Փարիզեան Շրջանի մեր հոգեւոր զաւակները կը հրաւիրուին բազմութեամբ մասնակցիլ այս բացառիկ արարողութեան, Ծաղկազարդի Նախաօրնակի ալբումներով :

«ՄԱՇՏՈՑ»
Հայ Լեզուի
Պաշտպանութեան Միութիւնը
կը կազմակերպէ

Արտասանութեան Մրցում

8–18 տարեկան աշակերտներու միջեւ
1998 Ապրիլին

1) 8 – 14 տարեկան աշակերտներու համար – *Մրցոյթին պարտադիր կը–տորն է Պետրոս Դուրեանէ քերթուած մը, ի յուշ իր մահուան 125–ամեակին :*

Երկրորդ կտորին ընտրութիւնը ազատ է :

Պարգեւներ – Առաջին մրցանակ՝ 250 Ֆր.՝, Բ. եւ Գ. մրցանակներ՝ 150 եւ 100 ֆրանք :

2) 14 – 18 տարեկան երիտասարդներու համար – *Պարտադիր կտորն է Եղիշէ Չարենցէ քերթուած մը, իր ծննդեան 100–ամեակին առթիւ :*

(Երկար կտորի մը պարագային կարելի է կրճատել՝ քանի մը հատուած միայն արտասանելով) :

Երկրորդ կտորին ընտրութիւնը ազատ է :

Եթէ առաջին կտորի արտասանութիւնը երեք վայրկեանէն աւելի տեւէ, երկրորդ կտոր մը արտասանել անհրաժեշտ չէ :

Պարգեւներ – Առաջին մրցանակ՝ 400 Ֆր.՝, Բ. եւ Գ. մրցանակներ՝ 250 եւ 150 ֆրանք :

Բոլոր մասնակցողները պիտի ստանան յուշանուէրներ :

Արձանագրութիւն –
Թեկնածուները պէտք է արձանագրուին անյապաղ, հեռախօսելով՝ Մաշտոց Միութեան, *մինչեւ Մարտ 15* (01 – 47 – 50 – 97 – 51, *ժամը 18–էն յետոյ*) :

Ծնողներէն, ուսուցիչներէն եւ դպրոցներու վեկավարներէն կը խնդրուի պատրաստել աշակերտները եւ զանոնք մղել մասնակցելու այս մրցոյթին :

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Տիկին Մելինէ Ժամկոչեան, Տիկին Անահիտ Մարտիրոսեան եւ զաւակները, Տիկին Սօնա Կիւմիւշկիրտանեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Յակոբ Կէվրէկեան եւ զաւակները ներկայիս կը յայտնեն իրենց խորին չնորհակալութիւնները Փարիզի Առաջնորդ եւ Արեւմտեան Եւրոպայի Կաթողիկոսական Պատուիրակ Բարձրաշնորհ Տէր Գիւտ Արք. Նազլուեանին որ նախագահեց հանդուցեալ Տիկին Սիրանոյշ Կէվրէկեանի յուղարկաւորութեան արարողութեանց :

Մասնաւոր չնորհակալութիւն հոգեշնորհ Տէր Ներսէս Ծ. Վրդ. Բապուճեանին, հոգ. Տէր Մեսրոպ Վրդ. Գըլըզեանին, Աբժ. Տէր Մեսրոպ Ա. Քհնյ. Ժամկոչեանին, Աբժ. Տէր Աւետիս Քհնյ. Պալըգեանին, Աբժ. Տէր Յարութիւն Քհնյ. Թաչճեանին, Աբժ. Տէր Գառնիկ Քհնյ. Գոյունեանին եւ ներկայ դպիրներուն :

Սրտանց չնորհակալութիւններ նաեւ այն բոլոր ազնիւ ազգական եւ բարեկամներուն որոնք անձամբ, գրով, հեռաձայնով եւ կամ նուիրատուութեամբ մասնակից եղան իրենց սուգին :

Այս տխուր առթիւ եղած են հետեւեալ նուէրները. –

Տէր եւ Տիկին Յակոբ Կէվրէկեան 1000 Ֆրանք «Յառաջ»ին եւ 500–ական Ֆրանք «Աչխարհ»ին եւ «Ռատիօ Այր»ին, Տէր եւ Տիկին Վարուժան Աբթճեան (Պոլիս) 500 Ֆր. Դպրոցասէրը վարժարանին, Տէր եւ Տիկին Նուբհան Զատիկեան (Պոլիս) 500 Ֆր. Նիսի Պարսումեան վարժարանին, Տէր եւ Տիկին Սերժ Վարդանեան 500 Ֆրանք Խսիլ Թարգմանչաց վարժարանին, Տէր եւ Տիկին Կարպիս Շիմշիրեան 300 Ֆրանք Ալֆորվիլլի Ս. Մեսրոպ վարժարանին, Տէր եւ Տիկին Ժան – Փիէր Քապունակեան 500 Ֆր. Ֆրանսայի Հայկական Հիմնադրամին, Տէր եւ Տիկին Յակոբ Մոմճեան 200 Ֆր. «Յառաջ»ին, Տիկին Հայկուհի Տէր – Պետրոսեան (Պոլիս) 200 Ֆրանք Տաթեւ վարժարանին, Տէր եւ Տիկին Անթռանն Զօպանեան 250 Ֆրանք Տաթեւ վարժարանին, Տիկին Սոնա Կիւմիւշկիրտանեան 300–ական Ֆրանք Դպրոցասէրին եւ Տաթեւ վարժարանին, Տիկին Մելինէ Ժամկոչեան 500 Ֆր. Դպրոցասէրին եւ 500 Ֆր. Անկէնի Նարեկ վարժարանին :

Նոյնպէս Նարեկ վարժարանին. – Տիկին Անահիտ Մարտիրոսեան 1000 Ֆր.՝, Տէր եւ Տիկին Ռոլան Մարկոսեան 1500 Ֆր.՝, Տէր եւ Տիկին Կրկուար Փափազեան 500 Ֆրանք :

Տէր եւ Տիկին Վիքէն Գոլանեան 250 Ֆրանք Դպրոցասէրին :

UGAB — UGAB — UGAB –

UGAB — PARIS
Ile-de-France

DINER
au profit de
l'ECOLE DU SAMEDI

Le Comité de Paris
Ile-de-France de l'UGAB
organise **un dîner** au profit de
l'Ecole du Samedi
le Samedi 21 mars à 20 heures
au Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles — 75017 Paris
(Métro: Courcelles)

La soirée sera animée par *Ferdi ZIPCY* et son groupe, qui nous plongeront dans une ambiance musicale entraînante, faite de chansons arméniennes, grecques et tziganes. Guitare, contre-basse, doudouk et autres instruments seront au rendez-vous.

Prix: 250 F. (Etudiant : 150 F.)
Réservation au: 01 45 20 03 18.

UGAB — UGAB — UGAB –

ԵՐԿԻՐ ԵԻ ՄՇԱԿՈՅԹ
terre & culture
à
ARNOUVILLE-LES-GONESSE

VENDREDI 20 MARS à 20 heures 30

ESPACE CHARLES AZNAVOUR — SALLE GARVARENTZ
Avenue Paul-Vaillant-Couturier

DEBAT
PROJECTION
FILMS

ՈՒՐԲԱԹ
ՄԱՐՏ 20
VENDREDI
20 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՀԱՐԵ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925

DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում) 1·350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 19·338 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19.338

ՆԱԽԱԳԱՀԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽՆԱԿԱՆ ԱՐԴԻՒՆՔՆԵՐ

Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆԻ ԵՒ Կ. ԴԵՄԻՐՃԵԱՆԻ ԻՐ ՅԱՋՈՂԴԷ Վ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

Հինգշաբթի առաւօտ, Մարտ 19–ին, կեդրոնական Ընտրական յանձնախումբը հրապարակեց նախնական արդիւնքները, որոնք ամբողջական բնոյթ ունենալով հանդերձ, վերջնական չեն, թէեւ չատ բան չի կրնար փոխուիլ: Այս արդիւնքներուն ղլխաւոր փոփոխութիւնը կը վերաբերի Վազգէն Մանուկեանի որ 4–րդ դիրքէն կը բարձրանայ երրորդի:

Արդիւնքներն են.–

Ռոպէր Քոչարեան	38,82%
Կարէն Դեմիրճեան	30,62%
Վազգէն Մանուկեան	12,22%
Սերգէյ Բադալեան	11,02%
Պարոյր Հայրիկեան	5,41%
Դաւիթ Շահնազարեան	0,49%
Արտաշէս Գեղամեան	0,45%
Վիգէն Խաչատրեան	0,29%
Հրանտ Խաչատրեան	0,21%
Արամ Սարգսեան	0,19%
Եուրի Մկրտչեան	0,18%
Աշոտ Բլէեան	0,11%

Առանձնապէս յատկանշական են երեւան արդիւնքները: Մայրաքաղաքին մէջ ղլուխը կը հանի Կարէն Դեմիրճեան յաղթելով 12–ի վրայ 9 ընտրաշրջաններու մէջ: Իրեն կը հետեւին Ռ. Քոչարեան, Վազգէն Մանուկեան, Պարոյր Հայրիկեան եւ Ս. Բադալեան: Հոս ալ, երկրորդ յատկանշական կէտը կը վերաբերի Պարոյր Հայրիկեանի որ ընդհանուր ձեւով միշտ 5–րդ տեղը կը զբաւէր եւ երեւանի մէջ կը բարելաւէ իր դիրքը անցնելով 4–րդ դիրքի:

***

ՕՐԻՆԱԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ՄԱՍԻՆ

ՕՏԱՐ ԴԻՏԵՐՈՒ ԿԱՐԾԻՔՆԵՐԻՆ

Մարտ 18–ին Օ–ԷՍ–Սէ–Ը–ի դէտերը յայտարարութիւններով հանդէս եկած են ընտրութեան ընթացքին օրինազանցումներու դէպքերուն վերաբերեալ: Կազմակերպութեան մարդու իրաւունքներու ղեկավարներէն Սուրէն Սարգսեան յայտնած է թէ ընդհանուր առմամբ ընտրութիւնը անցած է ընդունելի մակարդակով»: Պատուիրակութեան տեսուչներէն Ռոպերթ Քոչարեան, քուէարկութեան ընթացքը բարելաւուած էր, բաղդատած՝ 1996–ին: Նշելով հանդերձ որոշակի միջադէպերու պարագան, ան կ'ըսէ. «հիմնական կերպով ընտրութիւնները անցան բարձր չափանիշներով: Քաղաքական կուսակցութիւնները պէտք է մեծապէս շնորհակալ ըլլան ժողովուրդին որ ցուցաբերեց ժողովրդավարութեան բոլոր յատկանիշները. նախագահական ընտրութեան Բ. փուլին ալ սպասելի է նոյնպէս համեմատաբար անկախ եւ ազատ ընտրութիւն որ օրինակ կը հանդիսանայ ապագային համար»:

«Ինք-էրնէշընըլ Հերըլտ Թրիպիւն» ալ, ինչպէս «Լիպերասիոն» եւ «Ֆիկառօ» կ'արձագանգէն Սամ Պրաունի յայտարարութեան ուր ան ըսած է նաեւ թէ եթէ այս խախտումները չարունակուին, անկարելի կը դառնայ Բ. շրջանի արդիւնքները դատել: Իշխ կը դրէ նաեւ թէ Օլգա Իփէքճեան (թեճենիսիէն), փորձառու թեամբ, չատ մտահոգ է Բ. շրջանին համար:

***

ՔՈՒԷՍԷՐԿՈՒԹԻՒՆԸ ՄԻԱՑԵԱԼ ՆԱՀԱՆԳՆԵՐՈՒ ՄԷՋ

Հայաստանեան քաղաքացիութիւն եւ քուէարկելու իրաւունք ունեցող բազմահազար Հայեր կը բնակին Ամերիկայի մէջ: Անոնք քուէարկեցին Նիւ-Եորքի (Միացեալ Ազգերու հայ դեսպանին կը բաժնեհակը), Ուաշինկթընի (մայր դեսպանատունը), Պէվըրլի Հիլզի (Լոս-Անճելըսի հիւպատոսարանը) եւ Կլենտէյլի մէջ (Իրանահայ Միութեան չէնքը օգտագործելով): 2010 անձ քուէարկեցին:

Ստացուած արդիւնքը չեչտուած տարբերութիւններ կը ցուցաբերէ՝ համեմատ Հայաստանի քուէին: Դեմիրճեան ու բոն սիրապետութեան օրերուն բազմահազար Հայեր ձգեցին Հայաստանը, ըստացաւ 1057 քուէ (52,6%), Քոչարեան 736 (36,6%), Մանուկեան 87 (4,3%), ոչ-վաւերական քուէներու թիւն էր 52 (2,6%), Շահնազարեան 24, Հայրիկեան 19, եւայլն: Քուէարկողներուն հետ տեսակցողներ կ'եզրակացնեն թէ արտագաղթող Հայերը կը հաւատան կամ կը վախնան որ Դեմիրճեան – Մանուկեան – Բադալեան երրեակը պիտի կապուի եւ պիտի յաղթէ ընտրական յաղթողի հանդրուանին:

Կ'արժէ յիշել որ ընտրութիւններուն ներկայ եղած են համաշխարհային եւ ամերիկացի դէտեր: Հակառակ ատոր եւ հայախօս պատրաստակամ օգնողներու ներկայութեան, քուէներուն 2,6 տոկոսը անվաւեր կը նկատուի: Թերեւս զարմանալի չէ եթէ աւելի բարձր համեմատութեամբ նոյնը ըլլայ պարագան Հայաստանի մէջ:

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 18/19)

ԻՄ–Ի ԱՐՏԱԿԱՐԳ ՎԵՀԱԺՈՂՈՎԸ

Ինքնորոշում Մխաւորումը (ԻՄ) իր անդամները արտակարգ ժողովի հրաւիրած է Մարտ 21–ին: Կուսակցութեան Նախագահ Պ. Հայրիկեան «Արմէնփրէսս»ին յայտնած է թէ ժողովին կը քննարկուի ԻՄ–ի ընթացիկ ղեկավարութեան ընտրութեան նախապատրաստական հարցեր, ինչպէս նաեւ արժեւորումը կը կատարուի Հայաստանի Նախագահական ընտրութեան ընթացքին եւ արդիւնքներուն: Ժողովին կը հրաւիրուի նաեւ ընտրութեան Բ. շրջանին կուսակցութեան դիրքորոշումը:

***

ԶՈՐՍ ԵՐԵՍՓՈԽԱՆՆԵՐՈՒ ԱՆՁԵՌՆՄԽԵԼԻՈՒԹԻՒՆԸ ՉՆՉԵԼՈՒ ՀԱՐՑԸ

Ներքին Գործերու եւ Ազահովութեան նախարար Ս. Սարգսեանի այն յայտարարութենէն ետք, որ կը վերաբերէր քրէական դործի յարուցումով չորս երեսփոխաններու անձեռնմխելիութեան ջնջումին, անցած է չուրջ ամիս մը: Ազդային ժողովի վերջին նիստին այս նիւթը արծարծելով երեսփոխան Մկրտիչ Գիմիշեան դիմած է նախարարին ըսելով թէ այդ չորսերուն անունները դեռ չեն հրապարակուած յայտարարութենէն ի վեր անցած 28 օրերուն եւ այսպէսով ամբողջ Խորհրդարանին եւ անոր 190 երեսփոխաններուն վրայ է որ չուք կ'իյնայ: Սերժ Սարգսեան պատասխանելով ըսած է թէ առիկա Հանրապետութեան դատախազին լիազօրութիւնն է եւ միայն ան է որ իրաւունք ունի նման նախաձեռնութեամբ Ազգ. Ժողով մուտք գործելու, անմիջապէս որ բաւարար հիմքեր ունենայ: Աւելցուցած է նաեւ որ այն երեսփոխանները որոնք վախնալիք բան չունին հանդիստ պէտք է զգան իրենք զիրենք:

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԷՒ–ՓԷ–ԷՒ–ի ղեկավարութիւնը հաւատարիմ իր յայտարարութեան, պատժական միջոցներ ձեռք առաւ կուսակցութեան այն անդամներուն նկատմամբ որոնք պատրաստ են ղինակցելու Ազգ. Ճակատին (Լը Փէն) հետ Մարտ 20–ին, ձեռք ձգելու համար նախագահական քանի մը աթոռներ: Ամէնէն յատկանշականն է կուսակցութեան նախկին ընդհ. քարտուղարին՝ Ժան–Ֆրանսուա Մանսէլի արտաքսումը: Ան յայտարարած էր որ պատճառ չի տեսներ մերժելու Ազգ. Ճակատի գործակցութիւնը: Ֆիլիփ Սեկէնի համար բարոյական հարց մըն է, ղալով Ազգ. Ճակատին, հասած է իր նպատակին պատկառում ստեղծելով ալիին չարքերուն մէջ: Գալով ճախին, ընկերվարականները դանազան կարդադրութիւններ ըրած են մէկ նախապահութիւն չնորհելով համապնակցութիւններուն (փիքարտի), քանի մը փոխ նախագահութիւններ ալ կանաչներուն:

50 ՀԱԶԱՐ ԱԼՊԱՆԱՑԻՆԵՐ ցոյց մը ըրած են Փրիսթինա, Քոսովոյի մայրաքաղաքէն 100 քմ. հեռու, այլ ցոյցեր ալ տեղի ունեցած են հոս ու հոն եւ այլ քաղաքի մը մէջ՝ Փէք, 51 տարեկան անձ մը սպաննուած է դնդակ մը ստանալով սրտին: Սերպ պատասխանատուները տրամադիր են աւելի ինքնավարութիւն չնորհելու, բայց Սերպիոյ հողային ամբողջականութիւնը յարգելով: Ցուցարարները, Թիմոյի հաւատարմութեան երդման հին եղանակի մը վրայ երգած են՝ «կ'երդնունք մեր կեանքերը զոհել Քոսովոյի համար»:

ԹՈՒՐՔԻՈՑ մէջ ձերբակալուած են բազմաթիւ Քիւրտեր, չուրջ 50. Հոդի ըստ ՀԱՏԷՓ (քրտական դլխաւոր կուսակցութիւնը Թուրքիոյ մէջ) ընդհանուր քարտուղար՝ Հալիլ Սաչլըքի: Ան ըսած է որ երկրին զանազան քաղաքներուն մէջ կատարուած են այս ձերբակալութիւնները որոնց մէջ կան տեղական պատասխանատուներ: Գործողութիւնը կատարուած է քրտական ոռնին –Նեվրոզ– նախօրեակին (Մարտ 21):

ԱՆԳԱՐԱ ԵՒ ՊՈՂԻՍ հարիւրաւոր ուսանողներ փողոց իջած են Մարտ 18–ին, իրենց զօրակցութիւնը արտայայտելու համար այն ութ ուսանողներուն որոնք Յունուարին 4–էն 18 տարուան բանտարկութեան դատապարտուած էին այն ամբաստանութեամբ որ ցոյց ըրած էին Խորհրդարանէն ներս ուսանողական ծախքերու յատկացման դէմ: Շատ բուռն բախումներ տեղի ունեցած են, ուսանողներ վիրաւորուած են եւ իրենցմէ 300–ն ալ ձերբակալուած են: Վերաքննիչատեանը ջնջած է, նոյն օրը, Ապահովութեան դատարանին վճիռները: Ութ ուսանողները կրկին պիտի դատուին:

ՏԽՐՈՒՆԻ

ՆԱՆ ԳԱՌԶՈՒ

Ինչ ցաւով իմացանք որ Մարտ 17–ին, փարիզեան իր բնակարանին մէջ, իր մահկանացուն կնքած է Նան Գառզու, կինը մեր սիրելի Գառզուին:

Հակառակ իր յառաջացած տարիքին, ողբացեալը մինչեւ վերջը պահած էր իր մտքին արթնութիւնը, սրամիտ խօսակցութիւնը եւ երբ իրեն հետ հեռաձայնով կը խօսէինք դեռ քանի մը օր առաջ, կը խոստովանէր միայն թէ ապրելէ յոգնած էր, առանց սակայն որեւէ դժգոհութիւն յայտնելու իր առողջական վիճակին մասին:

Ծնած Ֆրանսայի հարաւը, Փրովանսի մէջ, Նան Գառզու, ուշիմ, զարգացած, քալ Ֆրանսագէտ ուսուցչուհի մը եղած է տարիներու երկայնքին: 1936–ին է որ կ'ամուսնանար Գառզուի հետ, աւելի քան 60 տարիներ կազմելով այնպիսի եզակի զոյգ մը, որ միշտ դժուար կը թողէր երեւակայել մէկը առանց միւսին: Եղած է կեանքի բացառիկ ընկերուհի մը Վարպետին համար, որու չուքին տակ ապրելով հանդերձ, իր մեծ դերը կատարած է ոչ միայն անոր կեանքին, այլեւ արուեստին մէջ: Հիւրընկալ, իր դռները միշտ բացած էր Հայաստանի թէ Սփիւռքի Հայերուն առջեւ, իր սիրալիր բնաւորութեամբ ջերմ մթնոլորտ մը ստեղծելով բոլորին համար:

Հայաստան իր ճամբորդութեան վերադարձին դրած է չատ յաջող գործ մը՝ «Voyage en Arménie», յետագային նաեւ հեղինակած է ուրիշ երկու սիրուն գործեր՝ La ville à l'envers եւ Andranik: Վերջին չրջանին յաճախ կը խօսէր նաեւ յուշերու հատորի մը ծրագրին մասին, զոր թերեւս չկրցաւ աւարտել:

Մահը, անչուշտ, տրամաբանական վախճանն է բոլորիս, բայց եւ այնպէս դժուար է համակերպիլ բացակայութիւններու եւ կը զգանք թէ որքան ծանր է հարուածը Գառզուի համար:

***

Մեր ցաւակցութիւնները Գառզուին, Ժան–Մարիին եւ Մարի–Քրիսթինին եւ թոռանը՝ Լուիի:

***

Նան Գառզուի թաղումը կատարուեցաւ Մարտ 19–ին, ընտանեկան խիստ մտերիմ չրջանակի մը մէջ:

ՀԱԽԱԽԻ ՔԱՂՑՐԱՀԱՅԵԱՑ Ս. ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆԸ

Գրեց՝ ՄԵՍՐՈՊ ԱՐՔ. ԱՇՃԵԱՆ

(Բ. եւ վերջին մաս)

Հաւաւ գիւղը ունէր երկու եկեղեցիները, Ս. Կաթողիկէ՝ կառուցուած 1116 թ., իսկ Ս. Աստուածածինը՝ 1131 թ.:

Եւ հիմա կանդնած եմ Ս. Կաթողիկէ եկեղեցւոյ աւերակներուն դիմաց: Մէկ կողմս ոչխարներ են, որոնք վախուստ կուտան, միւս կողմը մանուկներ կան, որոնք կամաց կամաց կը մօտենան, կը շրջապատեն զիս, քանի ես իմ չաքարեղէնի պաշարս քացեր եմ եւ ինծի ալ կ'օգնէ Փրեզնոյէն աչխոյժ ծերունի մը՝ Էմմըսը, որ մեր խումբին հայերկին էր: Մանուկները կը մօտենան, բայց անհամ տեսանելի մը է, կամայ – ակամայ չաքար – շոքոլա կը բաժնեմ: Տղաքը կը կռուին, կը փորձեն կրկին եւ կրկին առնել, ոմանք այս կամ այն ձեւով ուշադրութիւնս կը յաջողին գրաւել. մէկն ալ ձեռքը տոպրակին մէջ կը դնէ՝ չաքար մը եւս դողնալու համար: Եւ յանկարծ պատկեր մը կուգայ մտքիս: 1915–ի աղէտէն յետոյ նկարուած պէտք է ըլլայ. մէջը՝ մութ դէմքով մարդ մը կայ, որ աջ ձեռքը վեր բարձրացուցած՝ բաներ մը կը բաժնէ. շուրջը՝ 10 – 15 երախաներ, ձեռքերնին երկարած՝ կը փորձեն հասնիլ եւ խլել այդ պատառը: Չեմ դիտեր թէ ո՞վ էր այդ մարդը, թերեւս ուսուցիչ մը, մխիթարի՞չ մը, բայց խռովիչ բան մը կար այդ պատկերին մէջ, մարդը կարծէք չուներուն լակ կուտար, լիրբ տեսարան մըն էր, ե՞ս ալ արդեօք այդ չարժման մէջն եմ, քիւրմի լաճերուն հետ այդպէ՞ս կը վարուիմ: Եւ յանկարծ՝ այդ աղնիւ ժեսթս ինծի համար ամօթալի բանի մը կը վերածուի:

Կը մտնենք եկեղեցի: Այսինքն՝ ըսելու կերպ մըն է, որովհետեւ, աւերակներուն մէջ կը ցատկրտենք եւ ապահով քարերու վրայէն կը յառաջանանք, աղտոտ բաներէ կը զգուշանանք: Կը դանենք խորանը, այսինքն այնտեղ՝ որ խորանը եղած է, եկեղեցւոյ բեմը եղած էր, Տէր Պաղտասարը այդտեղ երբ պատարագ կ'ընէր, ոտքերը դեռեւս վեր կը բարձրանային:

Աջին՝ մկրտութեան աւազանին հետքերը կան: 1974–ին, խումբ մը բարեկամներ Հաւաւ էին այցելեր եւ իրենց վերաշարձին, ինծի տուին նոյն եկեղեցւոյ մկրտութեան աւազանին պատկերը: Հիմա, քանի եւ աւելի տարիներ յետոյ՝ այդ ալ չկայ: Վաղը այս եղածն ալ պիտի մնա՞յ, թէ վանդալները, ընութիւնը եւ ժամանակը եղածն ալ պիտի քանդեն, ու մ'ալ բան պիտի չմնայ եկեղեցիէն: Չեմ դիտեր:

Եկեղեցիէն ելքին՝ ընկերներուս կը պատմեմ Հաւաւի մասին, անոր անցեալէն, յիշատակներէն կը խօսիմ: Օհ, նշանաւոր գիւղ եղած է, շուրջի բոլոր գիւղերուն ուսուցիչ տուած է, բայց՝ մարդիկ ալ, փոխանակ երախտապարտ ըլլալու՝ կ'ըսէին. «ման ճանըմ, Հաւաւցին ո՞վ է, իշու պէս գրել – կարդալ մը գիտէ»: Բայց այս գիւղէն ելած են Գրիգոր Օտեանը, Երուանդ Օտեանը, Հրանդը, (Մելքոն Կիւրճեան), Տիրան Փաշալեանը, Նշան Տեստեկիւզը:

Հետս քարտէս մըն ալ բերած եմ: Յունուիւն Զախաուրեանի պատրաստած քարտէսը. կը փորձեմ վերծանել, քանի լատ կամս գծուած քարտէս մըն է: Իմ գիտցած քարտէսներու մէջ, քարտէսին աջը արեւելք է, ձախը արեւմուտք, վերեւն ու վարն ալ հիւսիս եւ հարաւ: Այս քարտէսին մէջ ամէն բան ծուռ է, Բալուն գիւղին արեւմուտքն է, վանքը՝ հիւսիսը: Իրականին մէջ՝ ճիշդ հակառակը պէտք է ըլլայ, բայց երբոր խաղին օրէնքները սորվիս՝ կրնաս ճամբազ դնել, եւ տուն տուն այցելել, եւ ըսել. «Տէր Մխեանք հոս են, Օտեաններըը, Թղթիկեանք, Գալրիլեանք հոս են ու միւս ղրացիները, Յանէաններըը, Պօղոսեանք...: Կարծեմ Պր. Զախաուրեանը, չեմ դիտեր ինչո՞ւ, փափաքողները չէր սիրեր, եւ տարի համար ալ պատժած էր գիւղենք եւ ... ղուրս ձըղած էր քարտէսէն: Ու ընկերներս կը պատմեն, թէ այդ Փափազեանցներու Հովսէփն աղջիկը Մարթան էր, Մարթային տղան ալ ես:

Եւ ճամբայ կ'ելլենք դէպի Քաղցրահայեաց Ս. Աստուածածին: Քիւրտերը, հայեաց Ս. Աստուածածին: Հաւաւի նոր բնակիչներն ալ վանք կ'ըսեն տարը: Չեմ քալեր, կը թռչիմ, մեր խումբին առաջնորդը՝ Արմէն Արոյեանը կը պոռայ եռեւս. «Սրբազան, կամաց քալէ»: Կը զարմանամ ու քիչ մըն ալ նեղսիրտ կ'ուրախանամ: Ուրեմն, այս վիրաւոր սրտովս այնքա՞ն արագ կը սուրայի, որ երիտասարդները եռեւս չէին կրնար հասնիլ: Բայց հոգիս իրաւ որ թեւեր առած է, իրաւ որ գետնի վրայ չեմ, այնքան կարօտ կայ սրտիս մէջ, այնքան սէր կայ այնտեղ եւ կ'ուզեմ վայրկեան առաջ հասնիլ վանք: Բայց կը սահիպուիմ դանդաղիլ եւ այլեւս շուրջիններուս հետ զրուցելով կը բարձրանանք սար: Նօթեր ունս կը նայիմ:

Ուրեմն՝ գիւղին այգեստաններուն մէջ ենք, եւ որոնք կը տարածուին Դիլիլ, Անապատ եւ Զաթաղ Մայա լեռներու ստորին լանջերուն: Դիմացս վանքն է, որուն մասին անմահանուն Գարեգին Սրուանձտեանց կը պատմէ, «Կէս ժամէն աւելի զառ ի վար կ'իջնէիմ, ընկերներս ետ էին մնացած, երիվարս կը վազէր, կանխաւ որոշած էի որ Հաւաւու Քաղցրահայեաց Ս. Աստուածածնի վանքը պիտի իջնայիմ, ուխտ ընէիմ, հանգչէիմ եւ անցնէիմ: Բալուայ խարիճ յառելով ուշիս եւ աչիս, մոլորած էի. յանկարծ զիս գտայ ընդարձակ այգիներու մէջ, որոնց ծայրը մեծ եւ շնորհիով գեղ մը կայ. ծայներ լսեցի, որ կը կանչէին զիս. ետ դարձայ ճամբուն վրայ: Հաւաւ գեղն էր այն եւ իւր այգեստանն: Վանիքին դուռը իջայի, սիրուն է վանիքս դիրքը եւ իր շուրջ եղած այգիք, ծառաստանի եւ ջուրի կ'աւելցնեն վայելչութիւնը. իր առջեւ կը տարածուի գեղեցիկն Հաւաւ կանանչատեղ այգեստանեօք. եւ խաղցր աչիով կը դիտէ հովտին մէջ սրփռուած ու հանդիպոյ լեռնակողման վրայ եղած շէն ու վայելուչ գեղեր: Դրան դուրս մեծ աւազան մը ունի քթեներաց տակ, եւ ի ներքոյ վանիքն ջաղացն է: Վանիքն ներսը ամենայն ինչ աւերակ էր, ապականութիւն եւ խառնակութիւն: Զորս շուն, չորս գուրդ, երկու տնտես կանայք, հինգ կով, մէկ էշ եւ մէկ ձի, եւ մի կաղ վանահայր Մանուէլ վարդապետ:

«Ահա Հաւաւու վանիք: Որոյ հայեացքը արդարեւ խաղցր, բայց մեր տեսածն էր խիստ դառն: Ս. Տաճարն փոքրիկ եւ շատ սիրուն շէն մէր, բայց միւս շէնիերուն մէջ խեղդուած եւ կորսուած էր դրսէն», (Թորոս Աղբար):

Կը քալենք այդիներու մէջէն, հին գիւղացի մը ներս կուգայ կը պատմէ ինծի այդ այդիներու մասին – 1915–էն լսուած այդ ձայնը կը ներկայացնէ մեր անցած այդիները – Աւազ Ակի այդիները, Սոլեր, Վարդենկըները, Նոր տունկ, Խաչերուց այդիներ, Փոլատին պահչան, Դիլիլ, Զըլպըլխի Զոր, Վարի Այդիներ: Այդ ու ձախ՝ գիւղի պարտէզները, վերի եւ վարի դերեզմանները, հոս՝ Համասեանց թթիները կային, հոնա՝ բարօնի աղբիւրը, Օտոյենց էդին:

Ներսի մարդս կ'անհետանայ, Հայն է ան. հիմա կողքիս քիւրտ երիտասարդ մըն է, որ կը խօսի, կը պատմէ Հաւաւի մասին. այդ անունն ալ փոխած են, Հաւաւը հիմա էքին կը կոչուի, 200 ընտանիք կայ, մզկիթ կայ, դպրոց կայ: Բոսթի եւ բանջար ունին, խաղողի ալ չատ տեսակներ – զարախուղիմ, ղըրմըզ, սիամ, պիպղ ... Ցետոյ Հաւաւցի Հայը, 1915–ի իր նշանով, կ'ընդմիջէ խօսակիցս եւ կ'աւելցնէ «Մոռցա՞ը զամպուրը, վայրի անանուխը, խըշմաթը, տորոնը, մեր կանկառը, Թորթը: Ինչո՞ւ չես յիշեր մեր այդիներու ամէնէն համով խաղողները, քաճարերը, կողոսկրան, մռիկը, ճնճղկայ, խաղողը ... բայց ուրկէ՞ պիտի ունենանք, ամէն բան քանդեցիք, ամէն բան աւերեցիք...»:

Հետզհետէ վանքը կը մօտենայ մեզի: Հետզհետէ ծառերը աւելի կը զեղեցկանան: Կը փորձեմ արտի մը մէջ մտնել, դրեթէ կէս հասակով թաղուած եմ հասկերու մէջ: Կ'ուրախանամ: Աչխարհի ամէնէն անոյշ բաներէն մէկն է ցորեանի դաշտը: Դանիէլ Վարուժան կուգայ մօտս եւ կ'ըսէ.

Հովե՛ր կ'անցնէին
Ու ցորեաններս յուշիկ – յուշիկ
կ'արթննան

Իրենց խորքէն կը հոսի դող
մ'անսահման:

Գեղաշալար կողերն ի վար բըլուրին.
Ծովե՛ր կ'անցնէին

Հիմա Սուրէն քեռիս կուգայ ինծի եւ կը պատմէ թէ ինչպէս, 1915–ի ամրան, երբ անակնկալ ջարդին հետեւանքով Հաւաւցիներէն ոմանք Բալու կը փախչէին եւ, քանի մը օր յետոյ կը վերադառնան, երբոր ցորենի արտերուն կը հասնին եւ կը սկսին փնտռել պահուըտած վերապրողները: Մարիճա անուն կին մըն ալ կար, կ'ըսէ Սուրէն քեռիս, որ կը պոռար: «Դո՛ւրս ելէք, դո՛ւրս, եթէ ողջ էք դուրս եկէք, որ օգնենք ձեզի: Բայց լուռ էին ցորենի հասկերը: Ողջ հաւաւցի չկար»:

Ու յանկարծ կը զգամ որ մօտս մանուկ մը կայ. կ'անդրադառնամ որ, դիւղէն ի վեր հետս է միշտ եւ միակն է դիւղի լաճերէն, որ հաւաստարմօրէն ինծի հետեւեցաւ: Կը զգամ որ հետս կ'ուզէ խօսիլ, մտերմանալ ինծի հետ: Բնական է՝ կը սիրես, թարմ տղայ կ'երեւի, դէղնաւուն մորթով, կապուտակ աչքերով, Պէյրութի մէջ տեսնէիր՝ Հայ պիտի կարծէիր: Անունը Ապու Պէքիր է, բարի հետաքրքրութիւններ ունի, դիտէ որ Ամերիկացի եմ եւ ուրկէից ուր, երկու անկապակից հարցումներ կ'ուղղէ ինծի.

Ամերիկայի մէջ թրաֆթոր կա՞յ:
Ամերիկայի մէջ լէյլէկ կա՞յ:

Արամ Հայկազը կը յիշեմ, ու յետոյ յանկարծ կը սարսափիմ: Ո՞վ է այս տղան: Տարիքը կը հարցնեմ, կ'ըսէ տասնեւմէկ տարեկան եմ, կը հանդարտիմ: Կը վախնայի որ ըսէր ինը տարեկան էր եւ պիտի յիշէի Յակոբ քեռիս, որ 1915 Յունիսին իր խակ զօտիով կախեցին, ողջ ողջ ալ այրելու համար: Բայց նորէն յանցաւոր կը զգամ, այս տղուն հետ ինչո՞ւ կը խօսէի, ինչո՞ւ նոյնիսկ համակրութիւն ունեցայ այդ մանչուկին հանդէպ: Այնքան խառն զգացումներ կան՝ որ դուն ինզդ քեզմէ կը քաշուիս եւ չես ուզեր վերլուծել: Մարդու եւ Թուրքի պատմութիւն, արիւնի եւ Հայու կռիւ: Կը շարունակենք քալել ու վերջապէս կը հասնինք վանք: Կովարած մը կայ, մի քանի կովեր: Մուտքը ցած դուռ մըն է, դլուխս ծռեցի եւ անցայ: Բայց ինչպէ՞ս եղաւ, որ դրան վերեւի փայտի՞ն թէ գամի մը գարնուեցայ ... տեսար էի դուռը, դլուխս ալ ծռած էի, բայց արդեօք չիտակ հասնի՞ էի ըրած, չեմ դիտեր: Գլխուս տակ բան մը կայ, կը զգամ, ձեռքս կը տանիմ՝ արիւնոտ է:

Այս էր պակասը, հիմա ինչ պիտի ընեմ, իրա՞ւ գամ կար, թէթանոսի պատասխան կարիք կա՞յ, բայց Հաւաւի մէջ ո՞ւր պիտի գտնեմ այս բոլորը: Օդնուիեան կը հասնի Տօքթոր Հայկազ Գրիգորեանը, գրպանէն բան մը կը հանէ, կը մաքրէ, կը հականեխէ: Յուզուած եմ. պատահակա՞ն է, իմաստ մը կա՞յ ասոր մէջ: Մեր ինքնաշարժի վարիչը, Քիւրտ ձեմալը, որ ժողովրդային իմաստութեան տէր մարդ է, ժողովուրդին աւանդութիւնները կը սիրէ, Եփրատի եւ Անիի մասին տեսքաւներ կը գրէ, ինք կուսակցութիւնը:

«Սրբազա՛ն մատաղ ընդունելի եղաւ»: Ինչ յանկուցիչ բան կար այդ արտայայտութեան մէջ: Մատաղը ըրեր էի, մատաղ եղեր էի: Այդ տրամադրութեամբ ալ ոտք կը կոխեմ Քաղցրահայեաց Սուրբ Աստուածածնին վանքի եկեղեցին: Աւերակոյտ մըն է հիմա:

Ըստ որոշ տուեալներու, վանքը կառուցուած է 620 թուականին այդ մասին չատ գրականութիւն կայ, հին ձեռագիր մատեաններէն մինչեւ Գարեգին Եպիսկոպոս Սրուանձտեանց: 1468–ի ձեռագիր մը կը պատմէ՝

...յամուր դղեակս երեւելի
որոյ անուն Բալու կոչի
ընդ հովանեաւ Ս. Աստուածածնին
որ Հաւաւ վանիք վերակոչի...

Դղեակ ... Հաւաւ վանք: Հաղիւ կը դանենք խորանին կողմը, աջ ու ձախ, փշրուած խաչեր, բայց պատերուն վրայ ալ քանի մը բախտաւոր խաչեր կան, տակաւին անաղարտ մնացած: Աւէնք Սարկաւագը մօտս է, կը սկսի խունկ եւ ածուխ պատրաստել: Խումբ մը Հայեր ենք միասին – Հրանդը, Հայկազը, Ենիդոմչեան քոյրերը, Արմէնը, ձեմալը, մէկ – երկու ուրիշներ:

Մոքիս մէջ գիրար կը հրմշտկեն հին ու նոր պատկերներ: Մէկ՝ ներկայ աւերակն է, մէկ՝ Գարեգին Սրուանձտեանցը, որ օր մը կուգայ եւ կը գիշերէ այս վանքին մէջ, եւ կը ստիպուի լսել վանահայր Պօղոս վարդապետի սուտ ու փուտ պատմութիւնները, չքնաղ ալ է իր մէկ արտայայտութիւնը, «Նաթանեան հայը սուրբ իր անատնելի սիրելիութեամբ արդելք եղաւ մեզ՝ նոյն օրը մեկնելու»:

Ցետոյ մայրս կուգայ, 5 – 10 տարեկան աղջնակ մըն է, կը վազվզէ թիթեռնիկներու եաեւէն, իր հարս քոյրիկին՝ Կուլբիկին ընկերութիւն կ'ընէ: Կը տեսնեմ Կուլբիկն ալ, 1988–ին պառաւ մըն է, Նիւ – Ճըրզի, իր Սաթենիկ աղջկան տունն է, մահուան կը սպասէ: Հիմա՝ Ուխտի օրն է, բոլոր Հաւաւցիները, չուրջի գիւղացիները եկեր են, Համբարձում կը տօնեն ... սարաւանդ մը կայ, «ուռիկ» կը կոչուէր ... մշտահոս աղբիւր ունէր, «գիւղացիները կուգային, դիւթական տեսարաններ վայելելու, լաւ ժամանակ մը ունենալու համար»: Ներսը պատարագ կայ: Պէտք էր որ ամէն բան չքեղ ըլլար, հարուստ վանք էր: Նաթանեան Հայր Սուրբը, տեղեկագրի մը մէջ կը թուէ վանքի հարստութիւնները, ուր կը կարդանք, որ վանքը ունէր «իրեն համար յատուկ եւ ծանրագին, արծաթեայ եւ ոսկեզօծ սրբազան անօթեղէն, այսինքն՝ Սկիհներ, խաչեր մեծ ու փոքր, պատարագատետր եւ ոսկեզօծ Աւետարաններ, ընտիր աթոռ մասունիով, եւ ուրիշ սրբոց մասունիներ արծաթապատ, բուրվառ, տապանակ, էշոցներ, եւ Աւագ խորանի վերաբերեալ արծաթեայ գոգնոցներ, վարագոյրներ մեծ ու փոքր, եպիսկոպոսական երեք ձեռք ծանր զգեստներ, պատուական տասն եւ եօթի չափ ընտիր շուրջառներ եւ դպրաց մետաքսեայ շապիկներ»:

Իսկ հիմա՞: Մի քանի քիւրտ լակոտներ զարմացած աչքերով կը դիտեն, թէ ինչո՞ւ աւերակ սիւնի մը վրայ կրակ կը վառենք, անոյշ հոտեր կը ծխենք, մեր աչքերուն արցունք, մեր ներսը յուզումի ծով: Ըստ մեր խակ հաստատած աւանդութեան, ուխտաւորներս հիմա հոգեհանդիստ կ'ընէ: Պահ մը յետոյ կը սկսինք աւերակ վանքի պատի ծերպերուն, չաղախներուն վրայ մոմեր վառել եւ դետեղել ... մէկ–երկու, հինգ ... հրաչալի պատկեր մըն է, à la Paradjanov ... բայց նորմալ մէկը պիտի զարմանար, թէ ի՞նչ կ'ընեն այս խեղճերը, քանդուած պատերուն մէջ ի՞նչ մոմ: Ա՛խ, կ'ըսեմ, մտովի, մեզի Թող հարցնեն: Մեզի համար ամէն մէկ վառուած մոմ՝ ջահ մըն է, ջահ մը՝ որ կայ ժամանակին այս եկեղեցւոյ մէջ եւ հիմա չկայ: Հիմա՝ ամէն մէկ մոմ աղօթք է, յոյս է, բողոք է, դառնութիւն է ու զարձեալ աղօթք է:

Հայր Մեր կ'երգենք:

Իրրեւ վերջաբան, կը դառնամ տղոց եւ կը դոռամ

Ողբա՛մ մեռելոց,
կոչեմ ապրողաց:

Հրանդը կը վերաճայնէ՝

Բեկանեմ շանթեր...

Ցիշատակի համար մէկ – երկու քար կը վերցնեմ, պատերուն կը նայիմ՝ մերկ ու բաց են, եւ քարերու միջեւ սպիտակ շաղախ կայ: Սուրէն քեռիս պատմած կաթի շաղա՞խն է այս, որ այնքան սպիտակութիւն կուտար: Յանկարծ դէմքիս վրայ հող կը զգամ: Ճեմալն է, որ չեմ պիտեր ինչ բանէ մղուած, պատի շաղախէն առած է, ու դէմքս կը չիխէ: Կը կրկնէ անգամ մըն ալ եւ կը զգամ որ խորհուրդ մը կայ իր այդ արարքին մէջ: Այդ քիւրտ մարդը կը զգար ապրումս եւ իր ձեւով կ'ուզէր որ ես իմ վանքի հողին հետ միանայի մէկ ըլլամ: Կը հակիմ եւ արագ մը կը համբուրեմ զինք: Այնեսկ օր, այդ օրուան վիսէօն զրի, եւ անգամ մըն ալ

ՈՒՆԿՆԴՐԵԼՈՎ «ԱԿՆ»Ը

Հայ եկեղեցական երգերու «Ակն» խումբը Մարտ 14, Շաբաթ դիշեր հանդէս եկաւ Փարիզի Ս. Մէրիի Եկեղեցիին մէջ, մեծ մասով Ֆրանսացիներէ բաղկացած լսարանի մը առջեւ: Ինը հոգինոց խումբը Արամ Քերովբեանի ղեկավարութեամբ երգեց առաւօտեան չարականները, Տէր ողորմեան, Ծագկազարդի, Յաչի շարականները: Գործերը որոնց հեղինակները եղած էին մեր եկեղեցական առաջին դէմքերը՝ Մեսրոպ Մաշտոց, Սահակ Պարթեւ ու Ներսէս Շնորհալի:

Վիրժինի Քերովբեանի մեներգներով յատկապէս տպաւորիչ երեկոյին համար տեղին բնութագրում մը պիտի ըլլար «հոգեպարար»ը, եթէ եկեղեցական ամէն տեսակի, ու մանաւանդ որակի, մեր սարդութիւններուն առանձնաշնորհեալ ու բաւական մաշած պիտակը չըլլար ան: Անկէ առ որ մոռնալով այդ իմաստաթափ բառը, պէտք է ըսել որ մէկուկէս ժամ տեւող պրպտումի, աշխատութեան, ուսումնասիրութեան ոչ յաճախակի հետեւողականութեան մը: Ֆրանսական տարին կամարներուն տակ տասը, տասնըհինգ դարերու հեռաւորութենէն, բայց իրենց ամբողջ հարազատութեամբ հընչած այդ մխճային երգերը արեւելեան հնագոյն եկեղեցիի մը արժանաւոր դէսպանը եղան այդ երեկոն. մասնաւորաբար Ֆրանսացի այն ունկնդիրներուն համար որոնք ոչինչ դիտէին այդ եկեղեցիին եւ հաւանօրէն նաեւ Հայերու մասին:

Արամ եւ Վիրժինի Քերովբեանի հետ այդ խումբը կազմողներն են Գարին Ալլահվէրտեան, Արէա Տէր-Թէրտէրեան, Ժեռար Տէր-Յարութիւնեան, Էթիէն Հէքիմեան, Փիլար Զոլաքեան, Յարութիւն Յաչատուրեան, Պերճ Մասլաք եւ Խոմոն Զարդարեան: Անոնք 1985-էն ի վեր երբ հիմնուած է «Ակն»ը Ա. Քերովբեանի կողմէ, իրենց տարած աշխատանքին, ընդհանրապէս աղօթավայրերու մէջ տրուած համերգներէն զատ մասնակցած են սրբազան երաժշտութեան փառատօններու, նաեւ Ֆրանսայէն դուրս:

Ամէն տեսակի ու որակի ձեռնարկներու մեր բազմութեան մէջ միշտ ուշագրաւ իւրայատկութեամբ յայտնուած է «Ակն»ը. բան մը որ արդար բացատրութիւնն է զատ գնահատանքին:

ԱՐՓԻ ԹՈՓՈՑԵԱՆ

ԼՈՍ-ԱՆՃԵԼԷՍԻ ՀԱՅ ԿԱԹՈՂԻԿԷ ՀԱՄԱՅՆՔԸ Կ'ՕԺՏՈՒԻ ՆՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՎ ՄԸ

1998, Յունուար 14-ին, Լոս Անճելըսի Հայ Կաթողիկէ համայնքը, յետ երկար տարիներու ունեցաւ երկրորդ եկեղեցի մը: Նոր եկեղեցին կը գտնուի կլենտէյլ քաղաքին մէջ՝ 1510 East Mountain Avenue հասցէով, Glendale College-ին չատ մօտ: Անունը կնքուեցաւ «Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցի», ի պատիւ Հայաստանի մէջ քրիստոնէութեան պաշտօնական մուտքի 1700-ամեակին և անոր սուրբ հեղինակին՝ Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչ Հայրապետին:

«Այս ուրախ առիթով, ըսաւ Հայր Ռափայէլ Վրդ. Մինասեան, պատմական տուն հովիւը Միացեալ - Նահանգներու Արեւմտեան Հայ Կաթողիկէ Թեմին, մեր շնորհակալութիւնը կ'ուղղենք բոլոր այն բարերարներուն, մեծ ու փոքր նուիրատուներուն, հովանաւորներուն, նուիրեալներուն ու բարոյապէս մեզ քաջալերողներուն: Շնորհակալութիւն նաեւ այս առիթով կազմուած տեսակցական յատուկ յանձնախումբին: «Մեր այս նոր եկեղեցին, աւելցուց ան, իր վայրով ու յարմարութիւններով, վստահ եմ թէ պիտի բաւարարէ մեզ եւ մեր կրօնական ու եկեղեցական բոլոր կարիքները: Մեր կրօնա - եկեղեցական զանազան աշխատանքներով ու ձեռնարկներով, կը յուսանք կենսունակ պահել մեր հաստատութիւնը եւ մօտէն նպաստել մեր երիտասարդ սերունդին հոգեւոր, բարոյական եւ մշակութային կազմաւորումին եւ մշակումին: Թող Աստուած օրհնէ բոլոր նուիրումը, նիւթական ու բարոյական բոլոր զոհողութիւնները»:

Այսօր, Միացեալ - Նահանգներու եւ Գանատայի Հայ Կաթողիկէ համայնքը ունի ինը եկեղեցիներ եւ հինգ վարժարաններ, նկատի առնելով Մխիթարեան Վարդապետներու եւ Հայ Քոյրերու կրթական գործունէութիւնները ալ:

Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչ նոր եկեղեցւոյ պաշտօնական բացումին առաջին պատարագը պիտի մատուցուի Կիրակի, Մարտ 29-ին, կէսօրէ ետք ժամը 3-ին, որմէ ետք իրարանցքի պատշաճ ճաշ մը տեղի պիտի ունենայ Լոս Անճելըսի Biltmore Hotel-ին մէջ: Կ'ակնկալուի հոծ բազմութիւն մը: Ներկայ պիտի ըլլան նաեւ կրօնական առաջնորդներ, քաղաքական դէմքեր եւ հայ հասարակութեան զանազան ներկայացուցիչներ:

ՀԱՅ ԿԱԹՈՂԻԿԷ
ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ԴԻՒԱՆ

Պուլկարահայ Եւաւակաւի

ՊՈՒԼԿԱՐԱՀԱՅ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐՈՒ ԱՐԺԷՔՆԵՐԸ ԼՈՒՍԱՆԿԱՐՆԵՐՈՎ

Փլովտիւի հայ համայնքը իր «Սուրբ Գէորգ» եկեղեցւոյ նորոգ չինութեան 170-ամեակի նշումի ծրագրին մէջ նախատեսած էր «Արմէն - ԹՈՒՌ»ի աջակցութեամբ կազմակերպել ցուցահանդէս մը, ուր ցուցադրուին պուլկարահայ եկեղեցիներու արժէքները լուսանկարներու միջոցով: Մեծապէս գունաւոր նկարները, պատրաստուած Արամ Արխեանի լուսանկարչական արհեստանոցին մէջ Նիւ - Եորք, սքանչելի հաւաքածոյ մը կը ներկայացնեն այդ արժէքները, որոնք ցուցադրման համար ներկայացուեցան քաղաքիս Մեթոդիկեան արուեստի մնայուն ցուցասրահին մէջ՝ նախկին Մեսրոպովիչի տունը:

Ցուցահանդէսի բացումը կատարուեցաւ Փեպրուար ամսոյն 19-ին Վարդանանցի օրը, ջրօրհնէքով աւագ քահանայ Գ. Խաչերեանի կողմէ, խորհրդանշական կամուրջ մը ձգուած ըլլալու համար Քրիստոնէութեան ու Հայրենիքի պաշտպանութեան եւ Քրիստոնէական արուեստի միջեւ: Հայ եւ պուլկար խումն բազմութեան առջեւ Գր. Յակոբ Կիլիկեան՝ Հայկական Մշակութային - Լրատուական Կեդրոնի տնօրէն՝ նշեց Վարդանանքի պարագան, որ պուլկար ներկաներուն համար նորութիւն մը կը ներկայացնէր, բացատրեց հայ ազգի մղած երկարամեայ պատերազմական գործողութիւնները մինչեւ Քրիստոնէական կրօնքի յաղթանակը եւ Հայաստանի ազգապայծ դոյութիւնը: Ան յիշեց նաեւ ցուցահանդէսին մասնակցող երկու տաղանդաշատ նկարչուհիներու Անի Պապիկեանի ու Նուարդ Աբգարեանի գծանկարներու արժանիքները, նկարներ, որոնք հայկական եկեղեցական ճարտարապետութեան կոթողներ կը ներկայացընեն: Սրբապատկերներու առընթեր ցոյց տրուած էին եկեղեցական տպաւորութեան լուսանկարներ՝ խաչեր, աւետարաններու պահպանակներ, քահանայական խոյրեր: Ներկաները հետաքրքրութեամբ դիտեցին լուսանկարչական նմոյշները որոնք մանաւանդ պուլկար ներկաներուն առիթ եղան զուգահեռներ ընելու պուլկարական նմանօրինակ արժէքներու հետ:

Ցուցահանդէսին կազմման օրը աւելի ջերմիկ մթնոլորտ մը ստեղծելու համար դիւնեճոն մը տեղի ունեցաւ՝ ընորհիւ քաղի մը հայ տիկիններու հիւրասիրութեան: Առիթ պատճառ եղաւ քրիստեական խօսակցութիւններու եւ ցուցահանդէսի կապակցութեամբ ընորհաւորութիւններու եւ մտքի փոխանակումներու:

Լաւ յղացում մը եղաւ յաջորդող երկու օրերու ընթացքին Հոգեւորական ճեմարանի ռէքթոր՝ Վրդ. Խլորոկի համաձայնութիւնը ստանալով ապահովել ճեմարանի բոլոր սաներու այցելութիւնը այս ցուցահանդէսին եւ յետոյ, «Սուրբ Գէորգ» եկեղեցւոյն: Անոնց համար անակնկալ մը եղաւ տեսնելով, որ Հայկական եկեղեցին իր ներքին տեսքով կը տարբերի պուլկարական ուղղափառ եկեղեցիէն:

Տեղւոյն լրատուական միջոցները լայնօրէն արձանագրեցին այս ցուցահանդէսի մասին, որ չարունակուեցաւ մինչեւ Մարտ 7:

ՎԱՆԱՏՈՒՐ

Փլովտիւ
Փետրուար 27, 1998

ԼՐԱՏՈՒ

COLLOQUE INTERNATIONAL MEMOIRE ET HISTOIRE

POURQUOI SE SOUVENIR ?

Իննսնիոցի մէջ, Մարտ 25-ին եւ Սորպոնի մէջ, Մարտ 26-ին տեղի կ'ունենայ գոլլոք մը վերոյիշեալ թեմայով:

Մարտ 26-ի առաւօտեան (ժամը 10) նիստին կը մասնակցի Արմէն - Գլօտ Մուրթաֆեան նիւթ ունենալով Հայոց ցեղասպանութիւնը:

Եզրափակիչ ելոյթը կ'ունենայ նոյն իրիկունը (ժամը 18) Էլի Վիզել:

ՁԱՅՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

ՊՈՒՂՎԱՐ ՕՏՏՈՑԻ ԿԱՊՈՑՏ ԽԱԶԸ

Ֆրանսահայ կապոյտ Խաչի Պուղվար Օտտոյի Լէոլա Սասունի մասնաճիւղը իր չրջանէն ներս Բարեկենդանի առթիւ սարքեց յարգանքի ցերեկոյթ մը, Կիրակի, Մարտ 1-ին, նուիրուած Մեծ Մայրերուն:

Ձեռնարկը տեղի ունեցաւ Պուղվար տը Փափէնի թաղապետական սրահը: Շուրջ եօթանասուն հոգի ներկայ եղան եւ վայելեցին կապոյտ Խաչի անդամուհիներու ազնիւ, հիւրասէր ընդունելութիւնը ու ստեղծած ջերմ ընտանեկան եւ բարեկամական մթնոլորտը:

Մասնաճիւղի քարտուղարուհին՝ Փարիզ Արմաղանեան բարի գալուստի խօսքեր արտասանեց եւ բացատրեց հաւաքոյթին խմաստը:

Վաստակաչատ ընկերուհի՝ Մարի Պէրպէրեան ներկայացուց կապոյտ Խաչի հիմնական նպատակները եւ ծանրացաւ ծրագրուած գործունէութիւններուն վրայ եւ յատկապէս Հայաստանի որբերու պարծուքեան: Շրջանը արդէն լծուած է այս մարզասիրական եւ վեհանձն աշխատանքին եւ օրէ օր խնամակալութիւն ըստանձնողներու ցանկը կը բազմանայ:

Եղան խմբերգ, երգ եւ արտասանութիւն: Մեներգեցին յատկապէս Պօղոս Պօղոսեան, Մարիժան Տէր - Կարապետեան, Փարիզ Արմաղանեան ազգային եւ ժողովրդական երգերը:

Հիւրասիրութիւնը եղաւ ճոխ: Կապոյտ Խաչի անդամուհիները պատրաստած էին բազմատեսակ անուշեղէններ: Իւրաքանչիւր մեծ մայր ստացաւ վարդ մը: Ուրախ տրամադրութիւններով ձեռնարկը երկարեցաւ մինչեւ երեկոյեան ժամերը:

ԽԱԶՈՒՀԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՆԱԽԿԻՆ ՎԱՐՉԱՊԵՏ Ա. ՍԱՐԳՍԵԱՆԻ ՆԱԽԱՁԵՌՆՈՒԹԵԱՄԲ

Հայաստանի նախկին վարչապետ Արմէն Սարգսեանի նախաձեռնութեամբ Լոնտոնի մէջ հիմնուած է Հայաստանի մէջ ներդրումներու, առեւտուրի խթանման գործակալութիւն մը: Գործակալութիւնը պիտի ղեկավարուի Ա. Սարգսեանի կողմէ: Ամիս մը ետք կը յայտարարուին հիմնադիրները: Ա. Սարգսեանի առողջական վիճակը արդէն լաւ է, թէեւ վերջնական եզրակացութիւնը թժիշկները կուտան չորս երկու ամիսէն:

*
**

ԻՆՔՆԱՇԱՐԺԻ ՄԱՔՍԱՆՆԵՆԳՈՒԹԻՒՆ

Ստասբուրգի օդակայանին մէջ մաքսաւորները գրաւած են Հայաստանէն օգնաւով հոն բերուած ինքնաշարժ մը եւ ուրիշ մը որ երեւան պիտի փոխադրուէր նոյնպէս օդային ղիծով: Երկու ինքնաշարժներն ալ, ըսուած է թէ գողցուած էին. մէկը Ռուսաստանէն, միւսը՝ Ուկրանիայէն:

*
**

ՃԱՏՐԱԿԻ ՀԱՅ ՎԱՐՊԵՏՆԵՐԸ ԿԸ ՄԱՍՆԱԿՑԻՆ ՆԻՒ-ԵՈՐՔԻ ԲԱՑ ԱԽՈՅԵՆՈՒԹԵԱՆ

Ճատրակի Հայաստանի վարպետները Նիւ-Եորքի բաց ախոյենութեան անհատական աւանդական մրցաշարքին մասնակցելու համար Մարտ 14-ին մեկնած են Միացեալ-Նահանգներ: Հայկական պատուիրակութիւնը կ'ընդգրկէ Վլադիմիր Յակոբեանի, Սմբատ Լպտուեանի, Արտաշէս Մինասեանի նման ու այլ ծանօթ վարպետներու անուններ:

ՍՏԱՅԱՆՔ

ՀԱՅ - ՖՐԱՆՍԻԱԿԱՆ ՊԱՏՄԱՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԱՌՐՆՉՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

4-րդ գիտաժողով, Հոկտ. 1997, Երեւան

Արտասահմանեան երկրներէ հետ մշակութային կապի եւ համագործակցութեան հայկական ընկերութիւն «Հայաստան - Ֆրանսիա» ընկերութիւն:

Երեւան, 1998

ՅԱՑՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

ՍՈՑԻԱԼ – ԴԵՄՈԿՐԱՏ
ՀՆՉԱԿԵԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԵԱՆ
ՖՐԱՆՍԱՑԻ ՇՐՋԱՆԻ ՎԱՐԻՉ ՄԱՐՄՆԻ
ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ ԴԻՒԱՆԻ

Անկախութենէն ասդին Հայաստանի քաղաքական կեանքին մէջ կարեւոր եւ նշանակալից դերակատարութիւն ունեցած պետական գործիչը եղաւ Լեւոն Տէր – Պետրոսեանը, որուն նախագահութեան շրջանը իր պատմարժէք իրագործութիւններով եւ իրագործումներով յատկանշուեցաւ:

Ամբաններէ ի վեր խմորուող չարժումներն ու իրաղարձութիւնները յանդեցան նախագահի հրաժարումին, որ բարեբախտաբար տեղի ունեցաւ խաղաղ պայմաններու տակ առանց մեր ժողովուրդին կեանքը ցնցող խռովարար եւ արիւնոտ միջադէպերու:

Ան իր հրաժարումով ցոյց տուաւ համայն աշխարհին թէ Հայ ժողովուրդը իր ազգովին եւ իշխանութեամբ հասած է քաղաքական այն հասունութեան ու ժողովրդավար այն մակարդակին որ հապաղիւտ է չատ մը «քաղաքակրթուած» եւ «ժողովրդավար» երկիրներու մէջ:

Կը մնայ, որ Հայաստան – Թրքա – Հայաստան – Ադրպէյճան – Սփիւռք տարածքներու մէջ ժողովուրդին միասնական կամքին արտայայտութիւնը եղող լուծումին հասնի հայկական արդար դատը, հոգային ամբողջականութիւնը եւ Ադրպէյճի անկախութեան եւ հայկական պատկանելիութիւնը:

Ս. Դ. Հնչակեան Կուսակցութիւնը կը հաւատայ, որ հայրենաբնակ մեր ժողովուրդը պահելով իր միասնականութիւնը, ժողովրդավարական եւ սահմանադրական հիմունքներով կ'արտայայտէ իր ազատ կամքը նոր նախագահի ընտրութեան առիթով ի խնդիր ազատ անկախ Հայաստանի ինքնիշխանութեան եւ հայրենիքի բարօրութեան:

Ս. Դ. Հնչակեան Կուսակցութիւնը ինչպէս միշտ, կը չարունակէ մնալ պետականութեան կողքին, որ վեր է բոլոր կարգի տարակարծութիւններէ եւ նախասիրութիւններէ:

Ս. Դ. Հ. Կ.-ի
ՖՐԱՆՍԱՑԻ ՇՐՋԱՆԻ
ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ ԴԻՒԱՆ

ՀԱՄԱՁԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

Հայ Կրթական եւ Մշակութային
Միութիւն

●

ԳՐԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՅԹ

Նուիրուած

ՄՈՎՍԷՍ ՊԱԶԱՃԵԱՆ-ի

«ԱՆԿԱՏԱՐ ՎԵՐԾԱՆՈՒՄՆԵՐ»
գիրքին,

անոր հրատարակութեան առթիւ

Հեղինակն ու գործը կը ներկայացնէ՝
ԴԱՆԻԷԼ ԹԻՒՖԷՆՃԵԱՆ

Ընթերցումները երկերէն՝
Արսէն Այնթապլեան
Թորոս Գօճիկեան

– Գիւնհաօն –

Հինգշաբթի, Մարտ 26,

ժամը ճիշդ 20·30-ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տան մէջ
17, rue Bleue — 75009 PARIS

MARSEILLE

Comité pour la Commémoration du 24 Avril 1915

Vers une structuration nationale...

L'ensemble des organisations politiques, cultuelles, culturelles, sportives et caritatives arméniennes de Marseille, ont défini le 15 Janvier 1998 une charte pour un comité de commémoration du Génocide des Arméniens.

Ce comité du 24 Avril 1915 a pour objet, selon son protocole d'accord :

— l'organisation des manifestations de commémoration sur le Génocide arménien, le 24 Avril 1915 par la Turquie.

— La création d'un comité de soutien pour la reconnaissance, la condamnation du génocide et des droits des Arméniens, composée de personnalités de toutes origines en se rapprochant, si nécessaire, aux autres comités existant en France.

— La médiatisation constante de la cause arménienne.

A ce jour, quinze organisations et associations sont signataires de la charte (*).

Le bureau, élu pour un an, est composé d'un Président, d'un Trésorier, d'un Secrétaire, ainsi que leurs suppléants.

Quant au comité, qui se réunit régulièrement, il a déjà défini le programme des manifestations des 23 et 24 Avril 1998.

Le 24 Avril est une journée de deuil national et de revendication, dont la communauté arménienne ne peut dissocier les justes revendications du Karabagh et son droit à l'autodétermination conformément aux principes de l'acte final d'Helsinki. Pour sensibiliser l'opinion, pour lutter contre le négationnisme turc, pour étendre le champ d'application des textes de lois destinés à réprimer les propos et les écrits remettant en cause l'existence de ce génocide, le comité a plus que jamais besoin de vous.

Adressez vos dons à l'ordre du Comité du 24 Avril 1915 au 339, avenue du Prado, 13008 Marseille.

Pour le Comité
Le Président
Jacques OULOUSSIAN

(*) *Eglise Apostolique Arménienne du Prado, Eglise Apostolique Arménienne de Beaumont, Eglise Evangélique Arménienne, Altitude 5165, Association Culturelle Arménienne d'Aix, Association Vasbouragan, Croix Bleue des Arméniens de France, F.R.A. Dachnaktsoutioun, F.R.A. Nor Séround, Jeunesse Arménienne de France, Maison Arménienne de la Jeunesse et de la Culture, U.G.A. Ardziv, Union Culturelle Française des Arméniens de France, Union Générale Arménienne de Bienfaisance, Union Médicale Arménienne de France.*

UGAB-*YERAJICHD*. UGAB-*YERAJICHD*

UGAB — PARIS
UGAB- Jeunes

présentent

CONCERT
DES JEUNES TALENTS

DIMANCHE 29 MARS
à 17 heures 30

Au programme :
Musique arménienne, Classique

CENTRE CULTUREL
ALEX MANOOGIAN

118, rue de Courcelles, Paris 17e
Métro: Courcelles

Renseignements: 01. 42. 27. 12. 26

Prix des places: 60 F.
Tarif réduit: 40 F.

UGAB-*YERAJICHD*. UGAB-*YERAJICHD*

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

REPAS POUR LES DAMES

La Croix Bleue des Arméniens de France Section «*Archag Djamalian*» de Décines organise son repas annuel réservé *exclusivement aux dames*, le Samedi 21 Mars à partir de 20 heures 30, à la Maison de la Culture de Décines.

Le prix du repas est de 120 Frs par personne.

Réservation au : 04 78 49 42 97
ou 04 78 49 19 44

Places limitées.

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻԶ

ԱՐԵՒԱԴԱԼ

Մեծ պահքի հետեւեալ կիրակիներուն, պատարագէն անմիջապէս առաջ՝ ժամը 10-ին, Փարիզի Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ ԱՐԵՒԱԴԱԼԻ ժամերգութիւն կը կատարուի՝

Կիրակի, Մարտ 22, Դատաւորի կիրակիին
Կիրակի, Մարտ 29, Գալստեան կիրակիին

ՎԱՐԱԳԱՅՐԻ Ս. ԽԱՉ ԱՐՆՈՒԱՆԴ

ԴՈՒՆԲԱՑԷՓ

Առնուազն 4-Կոնէսի վարադայ Սուրբ Խաչ Եկեղեցւոյն հոգեւոր հովիւն ու հոգաբարձութիւնը գոհունակութեամբ կը ծանուցանեն Շրջանի Ծխականներուն, թէ Եկեղեցւոյ չէնքին վերանորոգման չինարարական աշխատանքները կ'աւարտին ընթացիկ ամսոյ վերջին օրը:

Բարեպարգեւալ Եկեղեցւոյն ԴՈՒՆԲԱՑԷՓԸ հանդիսաւորապէս պիտի կատարուի Շաբաթ օր, Ապրիլ 4, ժամը 6-ին, կիրակամուտին, ճեռամբ՝

Եւրոպայի Հայոց Կաթողիկոսական
Պատւիրակին եւ
Փարիզի Առաջնորդին
ԴԻՒՑ ԱՐՔ. ՆԱԴԱՇԵԱՆԻՆ

եւ մասնակցութեամբ Շրջանիս բոլոր եկեղեցական հայրերու:

Փարիզեան Շրջանի մեր հոգեւոր զաւակները յերմապէս կը հրաւիրուին բազմութեամբ մասնակցիլ այս բացառիկ արարողութեան, Ծաղկազարդի Նախաօնակի ապրումներով:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կարոյա Խաչի Շրջ. վարչութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է 1000 Ֆր. Տէր եւ Տիկին Արտաշէս Մինասեանէ եւ 1200 Ֆր. Տէր եւ Տիկին Հ. Ղարիպեանէ Հայաստանի մանուկներու համար:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սուրբ Ծնունդի առթիւ, Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարի հոգաբարձութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է իւղաղինի հետեւեալ նուէրները.–

Տէր եւ Տիկին Մարտիկ Պալիոզեան 2000 Ֆր., Տիկին Մատլէն Փափազեան, Տիկին Արփինէ Աւետիսեան, Պր. Սերժ Հափէլեան 500-ական Ֆր., Տէր եւ Տիկին Ժան Թադէոսեան 100, Մխիթար Տատեան 300, Տիկին Անահիտ Տէր – Մինասեան 50, Տէր եւ Տիկին Խոտւոր Վառվառեան 300, Տիկին Էլիզ Կարապետեան 200, Պր. Փօլ Մելքոնեան 500, Տիկին Մաքրուհի Ղազարոսեան, Պր. Թորգոմ Պատմաճեան, Օր. Մարի Տումանեան, Տիկին Ազատուհի Պատմեան, Տէր եւ Տիկին Ժան – Նօէլ Անդրէասեան 200-ական Ֆր., Օր. Իզապէլ Այտինեան 100, Տիկին Սէսիլ Հայթայեան 200, Պր. Յովակիմ Ադամեան 3000, Պր. Ժապ Բաղոսեան 600, Տէր եւ Տիկին Կարապետ Տէրվանեան 200, Տիկին Մարի Պաղտիկեան 300, Տիկին Արսինէ Սիմոնեան 500, Տէր եւ Տիկին Ժան Ամատեան 300, Տիկին Գիւէր Խաչիկեան 250, Տէր եւ Տիկին Անարէ Պուրժէ 200, Պր. Ժապ Սէրճանեան 300, Պր. Արա Պապանեան 100, Տէր եւ Տիկին Արման Տէր – Սահակեան, Պր. Նուպար Դաւիթեան 200-ական ֆրանք, Տիկին Իզապէլ Փիլաւճեան 250, Տէր եւ Տիկին Ս. Քարապօղոսեան 1000, Պր. Սարգիս Արմէնեան 300, Տիկին Անիկ Վասիլեան 250, Օր. Ժ. Քիւչիւքեան 200, Պր. Գաբրիէլ Մելիքեան 100, Տէր եւ Տիկին Մ. Հաչմանեան 500, Տէր եւ Տիկին Նուպար Նոնճալը 150, Պր. Լեւոն Գալուստեան 350, Տիկին Մելինէ Աւագեան, Պր. Յարութիւն Քէչեան 500-ական Ֆր., Տէր եւ Տիկին Ժան Պուշուճեան 200, Տէր եւ Տիկին Պերճ – Պօղոս Գալայճեան 2500, Տիկին Անժէլ Սասեան, Տիկին Ալիս Գալուստեան 100-ական Ֆր., Տիկին Անժելիք Հանըմեան 400, Տիկին Թագուհի Տէրվիշեան 100, Տէր եւ Տիկին Փօլ Աբթինեան 200, Տիկին Աբշալոյս Նուրեան 300, Գրաւոն Արմէն Մուրատեան 200, Բժ. Խոտւոր Ադամեան 1200, Տիկին Մարի Յովակիմեան 200, Օր. Սոնա Բաբէլեան 250 Ֆր.:

(Շար.)

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

Տիկին Ովսաննա Գալէնտէրեան 250 Ֆրանք կը նուիրէ Նարեկ Մշակութային Միութեան Սիրաանոյշ Կեվրէկեանի մահուան առթիւ (առանձ՝ «Յառաջ»էն):

***

Նոյն առթիւ, Սիրաանոյշ Կեվրէկեանի յիշատակին Տիկին Փօլին Թէրզեան 200 Ֆր. կը նուիրէ Թարգմանչաց Դպրոցին (առանձ «Յառաջ»էն):

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ ՄԱՐՍԷԼ

ԱՐԵՒԱԴԱԼԻ
ԲԱԶՄԱԶԱՅՆ ԵՐԳԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ

Կիրակի, Մարտ 22, ժամը 10·30-ին յեա պատարագի Արեւագալի բազմաձայն հոգեմաշ երգեցողութիւն կը կատարուի Մարսէյլի Մայր Եկեղեցւոյ մէջ մեկնաբանութեամբ՝

Սահակ – Մեսրոպ Երգչախումբի
ղեկավարութեամբ՝
ԽԱՉԻԿ ԵՐԼՄԱԶԵԱՆի

Արարողութեան կը նախագահէ՝
ՏԱՐՕՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՃԼՔԻՃԵԱՆ
Հայրապետական Պատւիրակի Փոխանորդ
Հարաւային Ֆրանսայի Հայոց
Պատարագը կը մատուցանէ՝
ՋԱՏԻԿ ՎՐԴ. ԱՒԵՏԻՔԵԱՆ

ՀՍԿՈՒՄ ԵՒ ՔԱՐՈՋ

ՍԷՆ-ԺԵՐՕՄ
Ս. ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊ

Ուրբաթ, Մարտ 20, ժամը 17·30-ին
կը քարոզէ՝
ՇԱՀԱՆ Ա. ՔՀՆԾ. ՏԻՏԻԵԱՆ

Հոգեւոր հովիւ Սէն – Լուի Ս. Գէորգ եւ Սէնթ – Մարկրիթի Ս. Աստուածածին Եկեղեցիներուն:

Հսկումի ժամերգութեան աւարտին, յատուկ հիւրասիրութիւն մը տեղի պիտի ունենայ Եկեղեցւոյ կից սրահին մէջ:

UGAB — UGAB — UGAB

UGAB — PARIS
Ile-de-France

DINER
au profit de
l'ECOLE DU SAMEDI

Le Comité de Paris
Ile-de-France de l'UGAB
organise **un dîner** au profit de
l'Ecole du Samedi
le Samedi 21 mars à 20 heures
au Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles — 75017 Paris
(Métro: Courcelles)

La soirée sera animée par *Ferdi ZIPCY* et son groupe, qui nous plongeront dans une ambiance musicale entraînante, faite de chansons arméniennes, grecques et tziganes. Guitare, contre-basse, doudouk et autres instruments seront au rendez-vous.

Prix: 250 F. (Etudiant : 150 F.)
Réservation au: 01 45 20 03 18.

UGAB — UGAB — UGAB

Séjours d'été

RECHERCHE

La Croix Bleue des Arméniens de France recherche pour ses séjours des mois de juillet et août 1998 pour son centre de vacances de Bellefontaine et son camp itinérant :

- **Directeurs diplômés BAFD;**
- **Animateurs diplômés BAFA;**
- **Assistants sanitaires (médecin ou infirmier en 2e année);**
- **Economes;**
- **Cuisinières.**

Ecrire à :
C.B.A.F. — Conseil d'Administration
17, rue Bleue, 75009 PARIS.
Date limite de candidature : 4 AVRIL.

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

ՇԱԲԱԹ – ԿԻՐԱԿԻ
ՄԱՐՏ 21-22
SAMEDI - DIMANCHE
21-22 MARS
1998
LE NUMERO : 6,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ցրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում) 1·350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 19·339 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19.339

ԹՈՒՐՔ ՄԱՄՈՒԼ

«ՅԱՐՄԱՐԱԳՈՑՆԸ»

Մարտ 20–ի «Միլլիյէթ»ին մէջ, Սամի Քոհէն այս խորագրով էջին առաջին մասին մէջ կարճ վերլուծում մը կ'ընէ Հայաստանի երկու թեկնածուներէն Անգարայի համար յարմարագոյնը որոշելու կարելիութեան մասին։ Ցիշելէ ետք թէ Ռ. Քոչարեան ծանօթ է որպէս «բազէ» ու որպէս Լեւոն Տէր – Պետրոսեանի անկումին պատճառներէն մէկը, կը կրկնէ թէ Թուրքիոյ հանդէպ ան խիստ կեցուածքի մը կողմնակից է ու բացայայտ պաշտպանը Ղարաբաղի անկախութեան։ Իսկ Կ. Դեմիրճեան կը ներկայացուի որպէս նախկին համայնավար մը որ Մոսկուայի աչքին արժեզրկուած ըլլալով հանդերձ, կը նկատուի «Մոսկուայի մարդը»։ Հիմա ան կը ջանայ նկատուիլ ընկերվար – ժողովրդավար տիպար մը։ Իսկ Ղարաբաղի ու Թուրքիոյ նկատմամբ համեմատաբար աւելի մեղմ կեցուածքի տէր է։

Այս սահմանումներով Ս. Քոհէն կ'ըսէ թէ Անգարայի համար երկրորդին յաջողութիւնը նախընտրելի կը թուի. մանաւանդ որ ան թուրք երեսփոխան ճ. Քամհիի որ դէմերու խումբով Երեւան էր ընտրութեան չրջանին, «շահեկան խօսքեր ըրած է»։ Նաեւ լաւ յարաբերութիւններ ունի նախկին «ընկեր» Ալիեւի հետ։

Այսուհանդերձ, նոյն երեսփոխանը ըսած է թէ Ռ. Քոչարեան եւս իրեն խոսած է Թուրքիոյ հետ երկխօսութիւն եւ յարաբերութիւն հաստատելու մասին։ Նոյնիսկ, ըստ թուրք երեսփոխանին, ըսած է թէ գոհ չէ Թուրքիոյ կողմէ «խիստ» դիմք մը նկատուելուն։ Այս տուեալներու հիման վրայ Ս. Քոհէնի եզրակացութիւնը այն է որ Թուրքիա չատ մանաւանդ պատճառ չունի անպայման Կ. Դեմիրճեանի յաղողութիւնը մաղթելու, քանի որ մէկը, կամ միւսը, մեծ բան պիտի չփոխի երեւանի քաղաքականութեան մէջ։

*
**

Նոյն օրուան «Հիւրրիյէթ»ն ալ կ'արձագանգէր Թուրքիոյ կատարուած կոչի մը որ կ'ըսուի թէ ուղղուած է Հայաստանի գործարարներու Միութեան նախագահ Ազատ Վարդանեանի կողմէ։ Ան դիմելով գործի չրջանակի մարդոց, դիրքնք հըրաւիրած է առեւտուրի միջոցով մեծ աշխուժութիւն ստեղծելու երկու երկիրներու միջեւ։ Ըսած է թէ Թուրքիոյ եւ Հայաստանի առեւտուրի ծաւալը որ 1996–ին 5 միլիոն տոլար եղած է, յաջորդ տարին բարձրացած է 150 միլիոն տոլարի. տակաւին, հակառակ արդելքներու եւ չրջափակումին։ Իսկ եթէ սահմանները բացուին, այդ ծաւալը երկու տարուան մէջ կը հասնի 500 միլիոն տոլարի, ապա հինգ տարիէն մէկ միլիառի։

Թերթին թղթակիցին հարցումներուն պատասխանելով Ա. Վարդանեան ըսած է որ երկու ժողովուրդները պատրաստ են այս յարաբերութեան եւ թէ արդէն աւելի քան 130 թրքական հաստատութիւն կը գործէ Հայաստանի մէջ։

ՄԱՄՈՒԼ

«LIBERATION»

ARMENIE :
LE PREMIER MINISTRE KOTCHARIAN EN TETE DU SCRUTIN

Մեր տեսած օրաթերթերէն միակն էր «Լիպերասիոն» որ կ'արձագանգէր Հայաստանի ընտրութեան արդիւնքին։ Կը գրէր թէ Քոչարեան գլուխը հասած է եւ խոստացած պայքարիլ օրինազանցութեան դէմ Բ. չրջանին։ Օ–ԷՍ–ՍԷ–Ը–ն կ'ըսէ դատապարտած է Ա. չրջանի ծանր անկանոնութիւնները եւ կոչ ըրած որ միջոցներ ձեռք առնուին Բ. չրջանին համար։

ԸՆՏՐԱԿԱՆ ՅԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱՀԻՆ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆԻ ՄԱՄՈՒԼԻ ԱՍՈՒԼԻՍԸ

Կեդրոնական Ընտրական Յանձնաժողովին Մարտ 19–ի առաւօտեան ընտրական նախնական արդիւնքները ամփոփելէն ետք անոր նախագահը Մաշատուր Բեղիրչեան մամուլի ասուլիսով մը տուած է կարգ մը բացատրութիւններ։

Ան նախ անդրադարձած է արձանագրուած որոշ թերութիւններու ու խախտումներու, ինչպէս օրինակ, հիւանդանոցներու մէջ գտնուողներու, առժամապէս դիպահ պահուածներու եւլն. չհրենալ քուէարկելու պարագային ու երեւոյթը վերագրած է ընտրական օրէնքի անկատարութեան։ Մ. Բեղիրչեան ըսած է թէ Ընտրական Յանձնաժողովը օրէնդրական նախաձեռնութեան իրաւունք չունի հետեւաբար չի կրնար սրբագրել թերութիւնները, սակայն ելնելով 1996–ի ընտրութեան փորձառութենէ, Յանձնաժողովը փորձած է աւելի արդիւնաւէտ դործել, աւելի թափանցիկ ձեւով։

Ինչ կը վերաբերի Օ – ԷՍ – ՍԷ – Ը–ի դէմերուն տեղեկագրին, Մ. Բեղիրչեան իր տարակարծութիւնը յայտնած է առնուազն քանի մը կէտերու չուրջ։ Նախ ազատ մամուլին մէջ ընտրութիւնները լուսաբանելու հարցին մէջ, ըստ իրեն, եղած է լրատուութիւն – քարոզչութիւն չփոթ մը, ապա ինք ոստիկաններու քուէարկութեան ընթացքին միջամտելու մասին որեւէ բողոք չէ ստացած, երբ այդ կէտը նշուած է դէմերու տեղեկագրերին մէջ։ Ընտրական Յանձնաժողովի նախագահը աւելցուցած է նաեւ որ այդ գեկուցումը պատրաստուած է բացառապէս տրամադրութեամբ, քանի որ իրենց այցելած ընտրական 800 տեղամասերէն չուրջ 15%–ին մէջ «լուրջ խախտումներ» նկատած են եւ այդպէս ալ տեղեկագրած են մինչ, ըստ Մ. Բեղիրչեանի, կրնային ըսել օրինակ՝ «տեղամասերի 85 տոկոսում ընտրութիւնները անցել են արդար»։

Գալով անկանոնութեանց արդիւնքներուն վրայ ազդելու հարցին, ան նշած է թէ դանգատները դեռ պէտք է ստուգուին, սակայն առաջին, երկրորդ եւ երրորդ դիրքի վրայ հասած թեկնածուներուն ստացած քուէներուն միջեւ տարբերութիւնը մեծ է եւ առոնք չեն կրնար ազդել վերջնական արդիւնքին վրայ։ Ամենացաւալի հարցը նկատած է զինուորականներու քուէարկութեան առընչուղ բազմաթիւ բողոքները։

Կեդրոնական Ընտրական Յանձնաժողովի նախագահը վերջաւորութեան անդրադարձած է երկրորդ փուլի հարցերուն ու ըսած է թէ խնդիրը կը վերաբերի մասնաւորապէս ցուցակներու ճշդրտման եւլն.։

*
**

Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆԻ ՄԱՄՈՒԼԻ ԱՍՈՒԼԻՍԸ

Մարտ 19–ին մամուլի ասուլիս մը տալով Ռ. Քոչարեան խօսած է իր ընտրութեան պարագային կառավարութեան հաւանական կազմին ու Ղարաբաղի հարցին լուծումին մասին։ Ըսած է թէ կառավարութեան օրեւէ անդամի նկատմամբ ինք պարտաւորութիւն չունի. կառավարութիւնը պէտք է արհեստավարժներէ բաղկանայ եւ այդ սկզբունքով՝ անկարելի չէ որ ան ունենայ համախոհական տարրեր։ Ռ. Քոչարեան ըսած է. «եթէ լիներ կուսակցութիւններ որոնց շարժեցուած կայ արհեստավարժներ, ես չեմ բացառում որ նրանք կ'ընդգրկուեն կառավարութեան կազմում»։

Ինչ կը վերաբերի Ղարաբաղի կարգավորման նիւթին, առանց Լ.–ի մասնակցութեան բանակցութիւններու չափանիշը հաւանական չի նկատեր վարչապետը։ Կրկնած է թէ հիմնական բանակցութիւնները պէտք է տարուին Ադրբեջանի եւ Լեռնային Ղարաբաղի միջեւ։ Ինք կը փորձէ ընել այնպէս որ այդ հիմնական երկխօսութիւնը կայանայ։ Ներկայի կացութեան պատճառ նկատած է Հայաստանի «թոյլ դիրքորոշումը» որ մեծ զիջումներու տպաւորութիւն մը ստեղծած է եւ վնասած բանակցային ընթացքին։ Պատասխանելով հարցումներու, Ռ. Քոչարեան ըսած է թէ իր նախագահ ընտրուիլը չի խանգարեր եւ կրնայ օգնել բանակցութեան ընթացքին, քանի որ պատրանքներու տեղ չի մնար։ Անկարելի չէ նկատած խաղաղ լուծումի կարելիութիւնը, բայց ոչ 1998–ի ընթացքին, քանի որ այս տարի նախագահական ընտրութիւն կը կատարուի նաեւ Ադրբեջան։

Ինչ կը վերաբերի Կ. Դեմիրճեանի հետ դործակցելու հեռանկարներու, Ռ. Քոչարեան ըսած է թէ նման պայմանաւորութիւն գոյութիւն չունի, աւելցնելով որ զարմանալի կը գտնէ Կ. Դեմիրճեանի միացումը հինգերու յայտարարութեան որ «լուրջ մտածելու տեղիք է տալիս»։

Ընտրութեան Բ. փուլի հաւանական դաշինքներու մասին խօսելով վարչապետը կարեւոր կը նկատէ դիտնալ թէ Վ. Մանուկեան, Ս. Բաղրատեան եւ Պ. Հայրիկեան յօդուտ որո՛ե քուէարկելու կոչ կ'ուղղեն իրենց ընտրողներուն։ Ինք Պ. Հայրիկեանի հետ բանակցութիւն վարած է ու կը կարծէ որ անկարելի չէ եղրակացութեան մը դալ։ Զի բացառեր համայնավարներու հետ բանակցութիւնն ալ. նաեւ Ա. Սարգսեանի եւ Հ. Ժաչատրեանի։ Ըսելէ ետք թէ ՍԺՄ–ի հետ որեւէ բանակցութիւն վարած չէ, կը չեշտէ թէ «որոշ հարցերում մարդիկ ուղղակի անցնում էին սահմանները» նաեւ միթինկների, հանդիպումների ժամանակ»։

Աւարտին ան ըսած է թէ պատրաստ է հեռատեսիլէն բանավէճ ունենալու բոլոր թեկնածուներուն եւ նաեւ Կ. Դեմիրճեանի հետ. եւ թէ մէկ – երկու օրէն որոշումը կը տրուի եւ դաշինք մը կը դոյանայ։

Ասուլիսին նիւթ եղած է օրինազանցումներու մասին օտար դէմերու արժեւորումն ալ. Ռ. Քոչարեան ըսած է թէ ինք Ս. Պրաունի տեղեկագրին կարգ մը կէտերուն հետ անհամաձայնութիւններ ունի որոնք յայտնած է Ս. Պրաունի։ Ինք չի ժխտեր որ օրինազանցումներ եղած են, բայց բոլորը քննութեան առարկայ են եւ պէտք է յաղթահարուին Բ. փուլին։

Ռ. Քոչարեան արժեւորած է նաեւ իր ընտրական կեդրոնին աշխատանքը ու ըսած թէ որոշ թերութիւններ եղած են։ Իր ներկայ չկարենալ ըլլալուն վերագրած է այդ թերութիւնները ու աւելցուցած թէ երկրորդ փուլին համար ընտրական կազմին մէջ փոփոխութիւններ կը կատարուին։ Վարչապետը պատասխանելով հարցումի մը ըսած է թէ համաձայն օրէնքին, միայն ոստիկանութիւնը եւ բանակը չեն կրնար մասնակցիլ ընտրական քարոզչութեան, եւ խնդրոյ առարկայ դարձած պետական պաշտօնեաներու մասնակցութեան հարցը այսպէսով կը յստականայ։

Ո՞ր թեկնածուին ի նպաստ քուէարկած է ՀՀՇ կուսակցութիւնը, հարցումին ալ պատասխանելով Ռ. Քոչարեան ըսած է. «նեղ առումով կարելի է դատել, թէ որ թեկնածուին է շատ ձայներ տուել ՀՀՇ–ի լիդերի հայրենի գիւղը»։

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 19 / 20)

Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆԻ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄԸ ԴԵՍՊԱՆՆԵՐՈՒ ՀԵՏ

Մարտ 19–ին ընդունելով Ռուսաստանի, ԱՄՆ–ու, Ֆրանսայի, Յունաստանի, Մեծն Բրիտանիոյ Երեւանի դեսպանները, նաեւ ՄԱԿ–ի ներկայացուցիչը եւ Գերմանիոյ առժամեայ դործավարը, Ռ. Քոչարեան յնորհակալութիւն յայտնած է ընտրութեան օրը դէմերու խումբով անոնց րեռած մասնակցութեան։ Ապա անդրադարձած է դէմերու հինգ խումբերու տեղեկագիրներուն, կրկնելով Օ–ԷՍ·ՍԷ–Ը–ի խումբին դեկավար Ս. Պրաունի արժեւորումին իր անհամաձայնութիւնը։ Աւելցուցած է որ այս վերջինը կարելի համարած է վերաքննել իր արժեւորումը։ Ապահովութիւն ալ տուած է որ թերացումները նկատի կ'առնուին ու կը սրբագրուին երկրորդ փուլին։

*
**

ԵՐԿՐԱՇԱՐԺ ԼՂՀ ՄԷՋ

Հայաստանի երկրաչարժային պաշտպանութեան կեդրոնին համաձայն, Մարտ 19–ին ժամը 9·06–ին, Մարտակերտ քաղաքէն 10 քիլոմեթր հարաւ դետեղուած վերնակեդրոնով ցնցումներ արձանագրուած են. անոնք ունեցած են 4 բալի ուժգնութիւն։ Երկրաչարժը դպալի եղած է նաեւ Գորիսէն։ Զոհ կամ վնաս չկայ։

*
**

ԱՊՕՐԻՆՈՒԹԵԱՆ ԱԺՄ–Ի ՏԵՂԵԿԱԳԻՐԸ

Մարտ 19–ին ԱԺՄ–ի գրասենեակին մէջ տեղի ունեցած է լրագրողներու հետ հանդիպում մը։ Գլխաւոր նիւթը եղած են քուէարկութեան ընթացքին պատահած օրինազանցումները։ Լրագրողներուն բաժնուած է տեղեկագիր մը օրինազանցումի 50 պարագաներով։ Այդ պարագաները ԱԺՄ–ի գրասենեակ ներկայացուած են Վ. Մանուկեանի վստահած անձերը։ Անոնց մէջ մեծ տեղ կը գրաւեն կեղծ քուէաթերթ դործածելու, յանձնաժողովի անդամներուն վրայ բռնութիւն բանեցնելու, ընտրողներ ահաբեկելու, բայ քուէարկելու ստիպելու դէպքեր։ Վ. Մանուկեանի ընտրական կեդրոնի պետ Ս. Աւագեան, այսուհանդերձ, ըսած է թէ ընտրական ամբողջ ընթացքը անվաւեր նկատելու պահանջ չէ ներկայացուած իրենց։

ՃԱՌ·ը Դ· էջ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴՆԵՐՈՒ նախագահներու ընտրութեան նախօրեակին (Մարտ 19) բանավէճերը մեծ ծաւալ առած էին ձախէն ալ եւ աջէն ձախ։ Հանդիսաւոր ելոյթով մը ժոսփէն կոչ կ'ընէր աջին որ խնդրոյ առարկայ չընէ Հանրապետութեան հիմնական իրաւունքներն ու կենսական արժէքները կարգադրութիւն – ներ ընելով Ազդային Ձակատին հետ։ Սէկէն պատասխանեց անմիջապէս ետք, չեչտելով թէ դաս չունի առնելիք ձախէն, անոնք որոնք պատասխանատուութիւնն առին Ազդային Ձակատի յառաջդիմութեան թող իրենք զիրենք դիտեն հայելիին մէջ։ Պատակտումը ծաւալեցաւ նոյն օրը էՌ – Փէ – էՌ–ի չարքերուն մէջ, որոնք եւս ղրկեցին իրենց քարտերը բողոքելով Ժ. Ֆ. Մանսէլի արտաքսման դէմ, ուրիշներ որոշած են չհետեւիլ Սեկէնի հըրահանգներուն եւ օգտուիլ Ազդ· Ձակատի քուէներէն, այն առարկութեամբ որ կարելի չէ այդպէս վարուիլ ընտրողներու 15%–ին հետ։ Ուրբաթ օր, չուրջ 10 չրջաններ կախում ունէին Ազդ· Ձակատի դիրքէն։ Իլ տը Ֆրանս եւ Հօթ – Նորմանտի սակայն ընտրութիւնը պիտի չըլլար, էՌ – Փէ – էՌ–ի ընտրեալները նիստերուն ներկայ պիտի չըլլային։ Լը Փէն խիստ կերպով դատապարտեց ժոսփէնի ելոյթը։ Ան ըսաւ որ անոր անարդ ամբաստանութիւնները Ազդային Ձակատին դէմ կ'անպատուեն զինք եւ փաստը կուտան «չորսերու կանկ»ին խուճապին աչքի ընտրեալներու անկախ դիրքորոշում–ներուն ի տես։

ՊՈՐՏՈՅի ոճրային Ամեհին ընդհանուր դատախազը 6 ժամ տեւող դատաստանաճառով մը 20 տարի բանտարկութիւն պահանջեց Մ. Փափոնի դէմ զոյն միայն մեղսակից համարելով մարդկութեան դէմ ոճիրներու։ Տուժող կողմին մեծ մասը յուսախաբ մնաց, որովհետեւ ցկեանս բանտարկութիւն կ'ակնկալէին (Թէեւ

ԱՐՈՒԵՍՏ

ՍԵՒ ԼՈՅՏԻՆ ՆԿԱՐԻՉԸ

Անոնք որոնք խորհուրդը կը սիրեն, անկարելիին պատկերումը, հարկ է որ այս օրերուն Պրիւսէլ երթան եւ Ռընէ Մակրիթի (1898 – 1967) ցուցահանդէսը տեսնեն, իր ծննդեան հարիւրամեակին առթիւ: Ցուցադրուած պաստառներուն մէջ կայ մութ զգեստով եւ զլխարկաւոր անձը: Երբեմն կռնակէն դիտուած, քարացած, ան իր զիմացը զանուող երկինքին կամ անտառին կը նայի, իբրեւ թէ անոնք անթափանցելի պատեր ըլլան, իրենց հետին զանուող խորհուրդը ծածկող: Երբեք խորհուրդը այսքան ներկայ, այսքան պարզօրէն եւ սակայն այսպիսի խորհրդաւոր թեմով չէր արտայայտուած նկարչական արուեստին մէջ: Երբ այս կերպարը Մակրիթը ներկայացնող կարգ մը լուսանկարներուն քաղդատենք, դժուար է ակնյայտ նոյնութիւն չտեսնել երկուքին միջեւ: Եթէ նոյնիսկ ան հարազատօրէն ինքնանկար մը չի ներկայացներ՝ որպէս արտաքին կերպարանք (բայց ինչպէ՞ս դիտնալ, երբ ան կռնակը դարձուցած է դիտողին), սակայն անխուսափելիօրէն Մակրիթի անձին մասին մտածել կուտայ:

Մակրիթ հակասութիւններու, հակադրութիւններու, զուգադիպութիւններու, համընկնումներու եւ անկարելի մեկտեղումներու աշխարհ մը կը նկարէ, մերին նմանող բայց՝ բնագիտական այլ «օրէնք»ներով գործող, ուր ձգողութիւնը թէ գոյութիւն ունի եւ չունի, ուր գիշերն ու ցերեկը նոյն պահուն նոյն վայրին մէջ միասնաբար կը գոյատեւեն եւ՝ ոչ թէ յաջորդաբար, ուր տերեւը ինքնին ծառ մը կը դառնայ, մինչ թռչունը լեռ կամ հսկաձուկը, ուր գլխարկաւոր կերպարը տեղ մը թափանցիկ կ'ըլլայ եւ իր մարմինի չրջագիծէն ներս տեսարան մը կը ներկայացնէ:

Մակրիթ թերեւս իր մանկութենէն իսկ կերպարային խորհուրդով կը զբաղի, իր մօրը անձնասպանութեամբ, որ դեռ նետուած էր: Ցետոյ մարմինը գտնուած է, դէմքը իր հագուստով ծածկուած: Մակրիթ 1928–ին երկու պաստառ կը նկարէ, «Սիրահարները» խորագրուած, հատնարար այս դժուարութեան իր վերջ դործած ազդեցութենէն մեկնած: Սոնոյմէ իւրաքանչիւրին մէջ դերակատարները տարբեր դիրքաւորումներով կը ներկայանան: Մին՝ համբուրուելու առեն, սենեակի մը ներս, միւսը՝ դլուխները իրարու հպած, խոնաւ եւ կանաչաւուն տերասանի մը մէջ, այն ձեւով որ նկատածները կը լուսանկարուին, լուսանկարչական դործիքին նայելով: Սակայն ովքե՞ր են անոնք. անոնց դէմքերը, սպիտակ ծածկոցին տակ՝ ինչպէս ոդիներունը, ի՞նչ կերպարանք ունին: Կարելի է վէպ մը դրել Մակրիթի իւրաքանչիւր պատառէն ներչնչուած. այնքան թելադրական են պատկերները, դիտողին երեւակայութեան եւ միտքին առջեւ ընդարձակ բնագաւառներ բացող:

«Սիրահարները» իւղանկարները Մակրիթի այն իրագործումներէն են որոնք, իրենց նկարագրական ակնարկումներէն անդին, կը դրգնուն նաեւ կերպառական հանդամանք: Աբդարեւ, անոնք կը զբաղուին Man Ray-ի «Իպիտոր Տիւքասի խորհուրդը»ին (1920) եւ, ասելի ուշ, վաթսունական թուականներէն սկսեալ Խրիսթոյի կոթողային փաթթումներուն միջեւ: Սակայն, եթէ Ռէյի պարագային, ներկայացման արտաքին տեսքն ու ներքինը լիովին իրարմէ տարբեր են (քանի եթէ նախապէս չդիտցուի, կարելի չէ պատկերացնել որ լաթով փաթթուած ու պարանով կապուած կոյտը խորքին մէջ կարմ մեքենայ մըն է), մինչ Մակրիթի եւ Խրիսթոյի իրագործումները աւելի կամ նուազ չափով կը զգացնեն ծածկուածին էութիւնը, ձեւը: Երկիմաստութեան եւ բազմիմաստութեան այս համատեղումները ոչ միայն կը չեշտեն խորհուրդը որ անոնցմէ կը ծնի այլեւ քանդակային ընկալման նոր ձեւ մը կը հաստատեն, կապ մերուն արտաքին եւ ներքին էութիւններուն ներընդմէջ յարաբերութիւնն ու պայմանաւորումը մաքնիսացնող:

Մակրիթ մանուկ տարիքէն իսկ իր ձիրքերը ցոյց կուտայ եւ իր ծնողքէն կը ըստանայ լրիւ նեցուկը զեղարուեստական ուսման հետեւելու: Այլազան ըրջաններէ կ'անցնի, տպաւորապաշտութենէն ապազայապաշտութիւն եւ խորանարդապաշտութիւն: Սակայն, 1920–ական տարիներու կէսերուն, զերիրապաշտութեան հիմնումն ու իր կողմէ ճորճօ տէ Գիրիտոյի բնագանցական նկարչութեան յայտնաբերումը, իրեն համար հիմնական անկիւնադարձ մը կը հանդիսանան: Այս գծով, Մակրիթ կ'ըսէ թէ խոտլացի վարպետին գործը «Ամբողջական խզում մը կը կատարէր, իրենց ճարտարութեան մէջ քանտարկուած արուեստագէտներուն մտային սովորական դարձած կիրարկումներուն հետ: Ասիկա նոր տեսիլք մը կ'առաջադրէր, ուր դիտողը իր մեկուսութիւնը կը վերագտնէր եւ աշխարհի լուութիւնը կը վերագտնէր»: Այսպէս, Մակրիթ արդէ կերպով արտայայտչական իրեն յատուկ լեզուն կը կազմէ, մինչ Անարէ Պրըթոնի հետ վէճ մը, պատճառ կը դառնայ որ ան աւելի իր յայտնաբերած աշխարհով ամփոփուի ու, մինչեւ իր կեանքի վերջը, նոյն ոճով նկարէ, անանձնական, սովորական, ուր նկարչական կիրարկումներու ոչ մէկ հետք կայ, ինչ որ իր մտահոգութիւնն ալ չէ եղած:

Մակրիթ իր աշխատանքին կորիզը կը դարձնէ երազային եւ իրական դրութիւններուն վոխյարաբերութիւնը: Երբեմն, իրական պարզ տարրերու մէկտեղումով եւ անոնց չափերուն եւ համեմատութիւններուն վրայ խաղալով, կը ստեղծէ պատկերներ ուր այդ տարրերը, իրենց սովորական դերէն դուրս դալով, կը դառնան թելադրական նոր դերակատարներ: Այլ տեղեր, առանց բան մը վոխելու իրական տեսարանէ մը, խորհուրդը կը ստեղծէ՝ միայն եռոտանիի մը վրայ դրուած պատուհին եղերքը նկարելով տեսարանին վրայ, երբ պատուհը նոյն տեղն կը դառնայ տեսարանին նոյն հատուածին վերարտադրութիւնը:

Իւղոր գերիրապաշտներէն Մակրիթ, իր հայրենակից Փօլ Տէլվոյի հետ, միակն է որ իրականութեան յարացուցական պատկերման այսքան հաւատարիմ մը մնայ: Ինք ցոյց կուտայ թէ խորհուրդը միայն երազի աշխարհին չի պատկանիր այլ՝ ան մեր աչքին առջեւ կը գտնուի, ամէնէն պարզ առարկաներուն եւ իրերուն մէջն իսկ: Կայ նաեւ մարդուն ըմբռնելու պայմանականութիւնը, զոր խախտելը ինքնին խորհուրդ մը կը ստեղծէ: Այսպէս, ծիխամորճ մը կը նկարէ եւ պատուհին վրայ, անոր վարը կը դրէ թէ «Ասիկա ծիխամորճ մը չէ»: Նոյն չրջանէն այլ նկարի մը մէջ, Մակրիթ տարածութիւնը հաւասար վեց մասի կը բաժնէ, իրրեւ թէ պատուհան մը ներկայացնէ, որոնցմէ իւրաքանչիւրին մէջ կը «գետեղէ» տարր մը ու անոր տարրեր անուն մը կուտայ՝ քան ան որ ցարդ մեզի յայտնի է: Այս ձեւով, հաւկիթը կը դառնայ «Աքսախան», կանոպի կօշիկը՝ «Լուսինը», տղամարդու դլխարկը՝ «Ձիւնը», վառող մոմը՝ «Առաստաղը», դաւաթը՝ «Փոթորիկը», իսկ մուրճը՝ «Անապատը»:

Վերջին չրջանի իր պաստառներէն մէկուն մէջ, «Անն – Մարի կամ տգէտ Հուրին» խորագրուած, Մակրիթ կը պատկերէ իրեն մօտիկ բարեկամներէն փիէռ Գրովէթի երիտասարդ եւ խարտեաշ աղջիկը: Այստեղ, դիտողին դէմ առ դէմ գտնուող կերպարի դէմքին ձախ կողմին եւ յետնամասի վարագոյրին մէկ հատուածին մէջեւ սեւ մոմ մը կայ, սեւ «լոյս»ով: Մակրիթ ասոր առընչութեամբ կ'ըսէ. «Կը վերաբերի մութ լուսաւորման մը որ լոյսին մէջ ձեւերուն մարմին կուտայ, մինչ մենք գիտենք թէ միայն լոյսն է մութին մէջ ձեւերուն մարմին տուողը: Այստեղ, լուսաւորումը որ կը տեսնուի, մութէն կուգայ: Ան է որ անտեսանելի ձեւերը լոյսին մէջ երեւան կը հանէ: Կը խորհիմ որ այս մէկ կարեւոր գաղափարն մըն է. լոյսը, կեանքը, ճանաչողութիւնը միայն տգիտութիւնը, մահն ու մթութիւնը կը լուսաւորեն, բայց երբեմ խորհուրդը»:

Խորհուրդը, միշտ խորհուրդը:

ՇԱՀԱՐԱԶ

ՄԱՐՄԱՐԱ

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ՌՈՒՄԷԼԻ ՀԻՍԱՐԻ ԳՈՒՐԳԷՆ ԹՐԵՆՑԸ

Մարդիկ ունին տկարութիւններ որոնք երբեմն արդար ու օրինաւոր են: Օրինակ՝ ծնողներու տկարութիւնը՝ իրենց զաւակներուն նկատմամբ: Ծնողք մը կրնա՞յ չսիրել իր զաւակը նոյնիսկ եթէ ան գուրս զայ որպէս ապերախտ զաւակ: Չի կրնար: Կը սիրէ, ամէն դնով կը պաշտպանէ զայն: Ասիկա տկարութիւն մըն է, բայց օրինաւոր ու արդար տկարութիւն:

Սկսնակ գրող մը ամբողջ կեանքին մէջ պիտի չկարենայ մոռնալ այն առաջին դովասանքները կամ ներբողալից տողերը որոնք պիտի գրուին իր մասին: Նաեւ այն գրողները՝ որոնք պիտի գրեն զանոնք: Այս առաջին գրուատալից տողերը ամէն գրողի համար կը մնան որպէս անմոռանալիօրէն քաղցր յիշատակներ: Ամէն գրող այդ առաջին գնահատանքներու հեղինակներուն նկատմամբ կը պահէ բարեկամութեան եւ սիրոյ յիշատակ: Ասիկա եթէ անձնասիրական տկարութիւն մըն է, արդար օրինակով տկարութիւն մըն է, աւելին՝ կը ցոլացնէ երախտապարտութեան զգացում մը որ գովելի է:

Ես կրնա՞յ զերծ մնալ այդ տկարութենէն, կրնա՞յ մոռնալ երիտասարդութեան չրջանի այն քանի մը հեղինակները, որոնք իմ գրականութեան առաջին գնահատանքները ըրին ներբողալից տողերով ու սրտիս մէջ վառեցին սիրոյ կրակ մը թէ՛ իրենց անձին, եւ թէ մանաւանդ մեր գրականութեան նկատմամբ: Չէի կրնար մոռնալ:

Ցիսուն տարուան գրողի ու մամուլի մարդու կեանքիս մէջ անձիս ու աշխատանքիս մասին ծովամածալ գրուատալից հրատարակութիւններ պիտի կատարէին, իմ մասիս պիտի գրուէին գիրքեր կամ զանազան գիրքեր կազմելու չափ յօդուածներ ու ուսումնասիրութիւններ, իսկ ես այս վերջիններուն անգամ մը դհունակութեամբ կարդալէ վերջ պիտի դնէի մէկ կողմ, չատ պիտի չծանրանայի անոնց վրայ, բայց միշտ ալ պիտի յիշէի այն առաջին քանի մը անուններն, որոնք ինծի ուրախացուցին երբ չատ երիտասարդ էի տակաւին:

Ինծի համար ամէնէն անմոռանալիներէն առաջինն էր Սրբուհի Վարդանեանը, որ «Ժամանակ»ի մէջ այնքան ներբողալից տողեր գրած էր «Կեանքի Մը Երեք Կիրակիները» թատերախաղիս դիմաց պահուած լռութեան դէմ բողոքելով: Այս բողոքն կարճ ժամանակ վերջ «Ռուզիա»ի մէջ հիանալի յօդուած մը գրած էր Զաւէն Պիպեեանն, որ դրուատելով նոյն թատերախաղը, գոչած էր. «Այլեւս կըրնանք հպարտանալ որ թատերագիր մըունինք»:

Ինծի համար թերեւս երբորդ անմոռանալի դրուատիքը եկած էր աչուղչունչ բանաստեղծ Գուրգէն Թրենցէն: 60–ական թուականներուն, երբ տակաւին չէի ըստանձնած «Մարմարա»ի խմբագրապետի պաշտօնը, «Մարմարա»ի մէջ սկսած էի հրատարակել «Յակոբ Պարոնեանի Մտերմութեան Մէջ» մեներգրութիւնը: Առանձին անդամ էր որ այսպիսի ուսումնասիրական աշխատանք մը կը տանէի մեր դրականութենէն ներս: Այդ ալ ինծի համար եղած էր իմ անձիս դէմ ասպարէզ կարդալու փորձ մը: Ինչպէս որ «Կեանքի Մը Երեք Կիրակիները» գրած էի փորձելու համար թէ կրնա՞յ արդեօք ժողովրդական կատակերգութիւն մը գրել, Յակոբ Պարոնեանի ուսումնասիրութիւնն ալ կատարած էի փորձելու համար այս մարդն ներս իմ համեստ կարողութիւնս: Որքա՞ն չատ աշխատած, որքան չատ բան կարդացած ու դասաւորած, պրպտումներ ըրած էի այդ մենագրութիւնը գրի առնելու համար: Երբ սկսաւ հրատարակուիլ, եւ երբ անձկութեամբ կը սպասէի տեսնելու համար թէ ի՞նչ պիտի ըլլար ընթերցողներուն հակազդեցութիւնը, լսեցի որ Գուրգէն Թրենց հեռախօսած էր քանի մը բարեկամներու եւ ըսած էր. «Կարդացէք այս մէկը, ասիկա սովորական մենագրութիւն մը չէ, հրաշալի բան մըն է»:

Գուրգէն Թրենց այս նախադասութիւնը ինծի երբեք չէսաւ, բայց այլեւս չէի ըսպասեր որ ըսէր ինծի անձամբ: Այդ օրէն վերջ, մարդկային արդար տկարութիւն, ես առաւել եւս սիրեցի գինքը եւ իր բանաստեղծութիւնները կարդացի աւելի եռանդագարտ մարդու հաստատամութեամբ: Եւ աւելի վերջ, երբ ան արդէն «Մարմարա»ի մէջ սկսաւ հրատարակել համեղ արձակ էջեր, հեզասահ ու մեր առօրեայ կեանքը ցոլացնող, իր հին յիշատակներուն մասին պատմող արձակ էջեր, ես տեսայ որ քիչեր կրնային անոր չափ համով արձակ գրականութիւն մշակել: Այս տպաւորութիւնս այլեւս կապ չունէր անոր նկատմամբ իմ տկարութեանս հետ: Անկեղծ գտողութիւն էր: Ռումէլի Հիսարէն, ուր կը բնակէր եւ որուն խորհրդանշանը գարձեր էր ան մեզի համար, ան քաղաք կ'իջնէր մեծ երջանկութեամբ ու անհամբեր ամսագրանքով «Մարմարա»ի խմբագրութեան կը յանձնէր իր նոր մէկ արձակ գրութիւնը: Որքա՞ն երջանիկ մարդ էր ան այդ պահուն եւ ինչ կարօտով կը չնչէր խմբագրատան օդն ու մթնոլորտը, արդարօրէն սպասելով միաժամանակ որ երիտասարդներ յիշէին իր վաստակը, կերպով մը համբուրէին իր ձեռքը որպէս վարպետ: Յետսաթար չէր ըլլար, որովհետեւ խնայողս կը սիրէինք ու կը յարգէինք գինքը: Եւ կ'ուրախանայինք երբ որ արձակ էջ մը կը հրատարակուէր անկէ: Ես չարունակ կ'ըսէի որ մեր արձակագիրները պէտք է օրինակ առնէին անոր գրիչէն որպէսզի գրէին սահուն, հասկնալի ու համով ոճով:

Իր մահէն չատ տարիներ վերջ թղթատեցի «Մարմարա»ի ամբողջ հաւաքածները, մէ առ մէ նշանակեցի իր այդ հին յօդուածներուն թիւերը որպէսզի ես իմ կարողութիւններով գիրք մը հրատարակեմ անոնցմով: Զկրցայ: Մինչեւ այսօր կարդը չեկաւ այդ գիրքին: Բայց եթէ Տէրը արժանէ, օր մը անպայման պիտի հրատարակեմ այդ գիրքը:

Թ. Հ.

Իտալահայ Գաւառականի

ՓԱԻՍՏՈՍ ԲԻԻԶԱՆԴԻ «ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ»Ի ԻՏԱԼԵРԷՆ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

ՄԻԼԱՆՕ – («Յառաջ»)· –

Կիրակի, Մարտ 8–ին, Միլանոյի Հայ Տան մէջ հաւաքուած էր խոտլացի եւ հայ ունկնդիրներու ընտիր եւ կոկիկ թիւ մը՝ մօտաւորապէս 60 – 70 հոգի, ներկայ ըլլալու համար Փաւստոս Բիւզանդի «Պատմութիւն Հայոց» գործին իտալերէն թարգմանութեան հրատարակութեան ներկայացման: Թարգմանութիւնը կատարած են Մարիօ Պահս եւ Լորիս Տինա Նէէթի, խմբագրութեամբ վերոյիշեալ Ուլուհոճեանի: Հրատարակչական տունն է՝ Մխիթարեան, մեկենասութեամբ Ստեփան Սրապեան հիմնարկին:

Գրքին գրախօսականը վստահուած էր Հ. Լեւոն Զէքիեանի հմուտ եւ վարժ կողմնորոշութեան, սակայն եղանակի յատուկ հիւանդութիւնը արգելք եղած էր իր ներկայութեան: Որով՝ Կապրիէլլա Ուլուհոճեան յարմար չնկատելով որ գրախօսական գնահատանքը եւ քննադատութիւնը ըլլայ անոնց կողմէ որ մտածած, աշխատած, լրացուցած եւ հրատարակութեան յանձնած են իրենց իսկ գրական գործը, ուղեց ընել միայն թարգմանութեան աշխատանքին հետ կապուած պարագաներուն պատմականը: Բան մը որ և զաւ չատ հետաքրքրական եւ բան ի բոնի եւ գրաւեց ներկաներուն ուշադրութիւնը:

Ներկայացուց երկու թարգմանիչները, Պոլոնիայի համալսարանի իր վարած հայագիտութեան ամբիոնի ուսանողներ, որոնք տարուելով դասընթացքի ժամանակ Փաւստոս Բիւզանդացիէն կարդացած գրաբար հատուածներու դեղեցկութենէն, առաջարկած են թարգմանել ամբողջ գիրքը: Առաջարկը փոխուած է գործի, որ իրենցմէ պահանջած է յանդուգն եւ մեծ յանձնառութիւն եւ տարիներու աքնաջան աշխատանք, իտալացի զարգացած հասարակութեան հրամցնելու համար եւ ծանօթացնելու Հայաստանի պատմութեան վերաբերեալ այս դեղեցիկ

եւ առաւել եւս սիրեցի գինքը եւ իր բանաստեղծութիւնները կարդացի աւելի եռանդագարտ մարդու հաստատամութեամբ: Եւ աւելի վերջ, երբ ան արդէն «Մարմարա»ի մէջ սկսաւ հրատարակել համեղ արձակ էջեր, հեզասահ ու մեր առօրեայ կեանքը ցոլացնող, իր հին յիշատակներուն մասին պատմող արձակ էջեր, ես տեսայ որ քիչեր կրնային անոր չափ համով արձակ գրականութիւն մշակել: Այս տպաւորութիւնս այլեւս կապ չունէր անոր նկատմամբ իմ տկարութեանս հետ: Անկեղծ գտողութիւն էր: Ռումէլի Հիսարէն, ուր կը բնակէր եւ որուն խորհրդանշանը գարձեր էր ան մեզի համար, ան քաղաք կ'իջնէր մեծ երջանկութեամբ ու անհամբեր ամսագրանքով «Մարմարա»ի խմբագրութեան կը յանձնէր իր նոր մէկ արձակ գրութիւնը: Որքա՞ն երջանիկ մարդ էր ան այդ պահուն եւ ինչ կարօտով կը չնչէր խմբագրատան օդն ու մթնոլորտը, արդարօրէն սպասելով միաժամանակ որ երիտասարդներ յիշէին իր վաստակը, կերպով մը համբուրէին իր ձեռքը որպէս վարպետ: Յետսաթար չէր ըլլար, որովհետեւ խնայողս կը սիրէինք ու կը յարգէինք գինքը: Եւ կ'ուրախանայինք երբ որ արձակ էջ մը կը հրատարակուէր անկէ: Ես չարունակ կ'ըսէի որ մեր արձակագիրները պէտք է օրինակ առնէին անոր գրիչէն որպէսզի գրէին սահուն, հասկնալի ու համով ոճով:

Իր մահէն չատ տարիներ վերջ թղթատեցի «Մարմարա»ի ամբողջ հաւաքածները, մէ առ մէ նշանակեցի իր այդ հին յօդուածներուն թիւերը որպէսզի ես իմ կարողութիւններով գիրք մը հրատարակեմ անոնցմով: Զկրցայ: Մինչեւ այսօր կարդը չեկաւ այդ գիրքին: Բայց եթէ Տէրը արժանէ, օր մը անպայման պիտի հրատարակեմ այդ գիրքը:

Թ. Հ.

և չատ կարեւոր գործը: Անցեալ Յուլիսին հրատարակուած այս գործը կը ներկայանայ նաեւ մեր ամբիոնի առաջին աշխատասիրութիւնը, որուն կը յուսանք յաջորդեն ուրիշներ, ըսաւ:

Փաւստոսի այս պատմութիւնը կը ներկայացնէ երկու մեծ պետութիւններու՝ կայսրութեան ձգտող Բիւզանդիոնի եւ պարսկական կայսրութեան մէջեւ երկու դար տեւող պատերազմներու եւ վերիվայրումներու ժամանակաշրջանի մը մէջ Հայաստանի վերաբերող 50 տարիները, 330 – 386, մինչեւ որ 387–ին, կը բաժնուի այս երկու եւ մեզի ոչ – բարեկամ պետութիւններուն միջեւ: Մեր դասական պատմագիտութեան ամէնէն կարեւոր եւ հիմնական գործերէն կարելի է նկատել, որ չատ թարգմանութիւններ եւ հրատարակում չունեցաւ:

Յարդ եղած են քիչ թիւով օտար լեզուներու մէջ թարգմանութիւններ, զրեթէ բոլորը երկար տարիներ առաջ, սպառած եւ անգտանելի: Ֆրանսերէնի՝ 1867–ին, գերմաներէնի 1879–ին: Մեր գարուն մէջ եղածներն են. արդի արեւելահայերէնի՝ 1947–ին Մալխասեանի կողմէ. ռուսերէնի՝ 1953–ին Գէորգեանի կողմէ: Իտալերէնի այս թարգմանութենէն քիչ առաջ, 1989ին լոյս տեսած է ՍՄՆ–ու մէջ Նինա Գարոյեանի անգլերէնի ամբողջական թարգմանութիւնը, հարուստ՝ նօթագրութիւններով, որ մեծ օգտակարութիւն ունեցած է իտալացի թարգմանիչներուն: Գոյութիւն ունի նաեւ ուրիշ անգլերէնի թարգմանութիւն մը Ռ. Պետրոսեանի կողմէ, նիւ – Եորք 1985–ին, որ սակայն մեզի նպատակահարուած վիճակի մէջ է: Այս իտալական թարգմանութիւնը հիմնուած է Վենետիկի Մխիթարեան Հայրերու խնամքով 1832–ին հրատարակուած «Փաստոս բիւզանդացւոյ պատմութիւն Հայոց»ի 1933–ի չորրորդ վերահրատարակութեան վրայ, որ մինչեւ այսօր կը մնայ ամէնէն հիմնական եւ հեղինակաւոր գործը:

Ինչ կը վերաբերի թարգմանութեան, արագ եւ դիւրընթեռնլի գիրք մը չէ: Կը պահանջէ ուշադրութեան ճիգ: Մենք կը նայինք ընտրել, ըսաւ Ուլուհոճեան, ազատ թարգմանութիւն մը, ինչպէս սովորական է ընել, բայց ուզեցինք պահել կարելի եղածին չափ այդ ժամանակաշրջանի մտածելու եւ արտայայտուելու ձեւը, որպէսզի ընթերցողը անդրադառնայ որ գիրքը գրուած է ուրիշ լեզուով, ուրիշ ժամանակի մտայնութեամբ եւ կը գտնուի բոլորովին տարբեր մշակոյթի մը առջեւ: Նոյնիսկ ընտրած ենք իտալերէնէն այնպիսի իւրայատուկ բառեր որ աւելի մօտ ըլլան այդ ժամանակուան գործածուած բառերուն իմաստին: Թարգմանութիւնը պահանջեց չափազանց մանրակրկիտ աշխատանք մը ուր ամէն մէկ նախադասութիւն զննուած է եւ կշռուած փիլիսոփայական, պատմական, լեզուաբանական եւ նոյնիսկ զեղագիտական չափանիշներով:

Ապա, խօսք առին փոխն ի փոխ երկու թարգմանիչները: Պատմեցին աշխատանքի դժուարութեան մասին որ այսպիսի գործ մը կը պահանջէ, ունենալու համար ակադեմական տարողութիւն: Որպէսզի ամէն մէկը կարենայ առանձին աշխատիլ, գործը բաժնած են երկու հատուածի: Բայց որպէսզի անջատ եւ տարբեր թարգմանութեան, տարբեր ոճի պրութեան զգացում չունենայ ընթերցողը ,մեծ աշխատանք տարուած է ընտրելու համար նոյնիմաստ եւ համահատասար բառեր, ոճի ձեւեր, միեւնոյն բառերը գործածել նոյն իմաստը արտայայտելու համար եւ համեմատելով եւ կրկին կարդալով դանոնք, Ուլուհոճեանի հսկողութեան տակ, համալսարանին մէջ եղած հանդիպումներու ժամանակ: Զանազան օրինակներ բերին թէ ի՞նչ միջոցներու դիմած են հայերէնի համահատասար նշանակութիւն չունեցող իտալերէն բառերու պարագային, քննելով ուրիշ թարգմանութիւններու գործածած միջոցները, եւ անկարելիութեան պարագային գործածելով նոյն հայերէն բառը, տալով իմաստին բացատրութիւնը նօթագրութիւններով, եւայլն: Թարգմանութեան համար գործածուած սովորական միջոցներ, բայց հոն՝ ներկաներուն միջամտութեամբ եւ տարբերակներու թելադրութեամբ, չատ համակրելի եւ հետաքրքրական մթնոլորտ մը ստեղծուեցաւ:

Տրուած ըլլալով որ այդ օրը, Մարտ 8, նկատուած է «Կնոջ Օր», Ուլուհոճեան ուզեց կարդալ բոլոր այն հատուածները որ կը վերաբերին Փառանձեմի անձին եւ կեանքի նկարագրութեան, որոնք թէեւ վիպական ձեւ ունին, բայց ճիշդ այդ հանդամանքը ցոյց կուտայ նաեւ Փաւստոսի պատմողի յատկութիւնը եւ կարողութիւնը:

Հիւրասիրութիւն մը եւ զեղարուեստական բաժին մը վերջ տուին այս չատ հաճելի մշակութային հաւաքոյթին:

Վ. Բ.

ՍՏԱՅԱՆՔ

ԼՈՍ – ԱՆՋԵԼՈՍԻ
ԻՐԱՆԱՀԱՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ
1956 – 1996

ԿԼԷՆԹԷյլ (Գալիֆորնիա), 1997

ԶԱՅՆԵՐ ԳԱԻԱՌԷՆ

ԱՑՑ ՄԸ ԼԻՈՆԻ ԵՒ ԿՐԸՆՈՊԼԻ ՀԱՑԿԱԿԱՆ ՅՈՒՑԱՀԱՆԴԷՍՆԵՐՈՒՆ

ՍԷՆ – ՇԱՄՈՆ. – Հայ Մշակոյթի Կեդրոնին կազմակերպութեամբ, 40 հոգինոց խումբ մը Մարտ 1–ին այցելեց Լիոնի ու Կրընոպլի Թանգարանները, տեսնելու համար Հայերու առընչուած նիւթեր:

Կրընոպլի Թանգարանին մուտքին ուշադրութիւն կը գրաւէին Հայաստան ու Հայերը յիշեցնող ազդեր, լուսանկարներ որոնք կը պատմէին հայկական գաղութի մը հոն հաստատելուն նախօրեակը, ապա առաջին հաստոցները որոնք Ագէտէն փըրկուածներ էին: Անոնք հոն հաստատուած էին որպէս պարզ կամ մասնագէտ բանուոր, չատոյ աստիճանաբար ինքնաբաւութեան հասնելով դարձած էին քաջ արհեստաւորներ, առեւտրականներ: Կարմրաւուն լուսաւորումով սրահներու մէջ ուր կը տարածուի հայկական Թախծոտ եւ բաժշտութիւնը, ցուցադրուած են քարտէսներ, պաստառներ եւ ուրիշ խորհրդանիշեր: Անոնց առջեւ յուշիչ ելոյթ մը ունեցաւ 89–ամեայ Ա. Նորաղատ:

Կրընոպլէն խումբը երթը չարունակեց դէպի Լիոն: Հոն աւելի տպաւորիչ էին «Հայաստան սկիզբէն Դ. դար» մեծատառ արձանագրութիւնները: Անոնց կարելի էր հանդիպիլ ամէն կողմ: Թանգարանին ցուցասրահներուն մէջ պեղեղուած էին տնտկան անօթներ, ձեռագործներ, ջուրի, Գինիի կարասներ, զարդեղէններ, երկրագործական գործիքներ, դէնքեր, եւայլն: Լիոն կատարուած այս այցը հարստութեամբ լեցուց սրտերը այն Հայերուն որոնք ոչ իսկ ամէնէն փոքր ծանօթութիւնը ունէին մեր պատմութեան մասին:

Մեծ պահունակութիւն պատճառած ձեռնարկ մըն էր այս մէկը որուն մասնակիցները չնորհակալ եղան մշակոյթի կեդրոնի տիկիններուն:

ՍՕՍ – ՊԱՐԻՏ

Հանակարգիչը մշակութային բախումը արգիլելու միջոց

Վերջին տասնամեակին, յատկապէս խորհրդային կարգերու անկումով, մեծ թիւով Հրեաներ ներգաղթեցին Իսրայէլ: Կարեւոր է թիւը նաեւ եթովպիայէն, Եմէնէն, Եւրոպայէն, ԱՄՆ–էն ներգաղթողներու: Բոլորին համար չուրջ 800 հազարի թիւ մը կը տրուի: Բնական է որ զանազան անոնք որոնք հասած են թերաճ երկիրներէ, Իսրայէլ մուտք գործելով մտած են նաեւ տարբեր գարու մը մէջ: Այս ընտանիքներուն մասնաւորաբար անչափահաս զաւակները նուազագոյն դժուարութեամբ ու արագօրէն համարկելու համար իրենց նոր ընկերութեան, պետութիւնը համակարգիչներ կը յատկացնէ անոնց: Այդ միջոցը թէ զանոնք զբաղցնէն պիտի պատրաստէ թէքնոլոժիի բարձրագոյն մակարդակի տէր անհատականութեան համակարգին մէջ տեղ գրաւելու, եւ թէ պիտի օգնէ ամէն կողմէ եկած Հրեաներու խառնարանին մէջ ուղղութիւն գտնելու: Բազմաթիւ կազմակերպութիւններ Հաղորդացանցին վրայ հանդիպումի, վիճարկումի զանազան կայաններ հաստատած են, առիթ տալու որ ռուսական, եւրոպական, ամերիկեան չրջանակներէ հասած պատանիները հաղորդակցին ու իրարու միջեւ բաժնեն իրենց նոր չրջապատին առընչուած վախերը, տպաւորութիւնները:

Այս միջոցը բնական պէտք է նկատել Իսրայէլի համար որ համակարգիչներու մարզին չատ զարգացած երկիրներէն է ու այդ մարզին ամէնէն ծանօթ անունները արտաղրամասեր հաստատած են հոն: Այդ թէքնիքը ներգաղթողներէ ոմանք աւելի լաւ կը ճանչնան, քան ուրիշներ. այդպէս է պարագան Ռուսաստանէն եկողներու: Անոնց 40% բարձր զարգացում ունի, 70%–ն ալ լիսէաւարտ է: Անոնց հակապատկերը կը ներկայացնեն եմէնէն, եթովպիայէն հասածները:

Համակարգիչներ նուիրելէ զատ, Իսրայէլի պետութիւնը կեդրոններ ալ բացած է նորեկ ընտանիքները ընդունելու, անոնց օգնելու համար: Այդ կեդրոններէն ոմանք ալ կապուած են հաղորդացանցին որ առիթ կուտայ դիմաւորաբար երիտասարդներուն, հանդիպելու իրենց տարեկիցներուն, կամ իրենց ծնած երկիրը մնացած ազգականներուն:

ՔԱՂՀԱՆ

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՑ ԿԵԱՆՔԷ

ԺԹ.

– Ինչո՞ւ չէ:

– Երբեք ատանկ բան մը մի՛ սպասէք ինէ ... կը նախընտրեմ անօթի մեռնիլ քան թէ չանճառու ըլլալ այդպիսի ստորնութեան մը:

–Այդ ըրածդ պարզապէս յամառութիւն է: Եւ անոր վարձանքն է որ կը քաշես կոր հիմա:

– Կրնայ ըլլալ, պատասխանեց Թորգոմ:

Նոր ծանօթներ եկան եւ սեղանին չուրջը բազմեցան, որով խօսակցութիւնն ալ վերջ գտաւ:

Թորգոմ քիչ յետոյ մեկնեցաւ սրճարանէն եւ ուղղուեցաւ տունը, չուզելով ուրիշներու հետ խօսակցութեան բռնուիլ:

Առանձնանալու պէտք կը զգար, միտքը ամփոփել կը մտածէր, առով միայն պիտի կրնար վրէժս լուծել եւ հակառակորդներուս աչքը վախցնել: Հիմա կը հասկրնար թէ ինչո՛ւ Սուսերեանց պաշտօնի այդ առաջարկութիւնը ըրաւ ինծի... այդ առաջարկութիւնը պարզապէս որպէս զի վազ անցնիմ հանրապետենէն: Անպիտանը ուզեց զիս խաբել եւ կրկին այսքան եռեւէս ինկած է հանրապետութեան համար. ըսել է որ կը վախնայ կոր անկէ ... ո՛վ գիտէ, թերեւս Մարգար էֆէնտիին հետ խորհած ու այս միջոցը մտածած են զիս պայքարէն եռ կեցնելու համար:

Այս մտածումը զինքը քիչ մը մխիթարեց եւ Թորգոմ նոյն գիշերը հանգիստ քնացաւ այն վստահութեամբ թէ վերջնական յաղթանակը իրեն պիտի մնար:

Հետեւեալ առաւօ կանուխ գեռ նոր անկողինէն ելած էր երբ ձանիկ երեւցաւ:

Զափազանց ամաչաբեալ կերպարանք մը ունէր:

– Սըկէ հարիւր յիսուն ղրուշ տո՛ւր, գոչեց Թորգոմին առանց «բարի լոյս» ըսելու:

– Ի՞նչ կայ որ, հարցուց մխիսը չուտած:

– Ճանըմ, տո՛ւր սա 150 ղրուշը...

– Տամ բայց նախ նստէ՛ տեսնենք, քիչ խօսինք, նայինք ի՞նչ եղաւ հանրապետեան գործը:

– Աղբար երկար բարակ խօսելու ատեն չէ, գործ տեսնենք, խօսելով բան չի լմնար, ետքը շատ կը խօսինք:

– Բաւական ստորագրութիւն հաւաքեցա՞ւ, հարցուց ուսուցիչը:

– Ինծի ձանիկ կ'ըսեն, աչքիս մէկը ապկէ նայէ, գոչեց միւսը հպարտօրէն:

– Քա՞նի հատ ժողվեցիր մինչեւ հիմա...

– Ես բան մը վրաս առնեմ նէ՝ կը կատարեմ, հէմ աղեկ կը կատարեմ:

– Լա՛ւ, բայց քիչ մը բացատրութիւն տո՛ւր...

– Նախ սա 150 ղրուշը համրէ՛:

– Քանի՞ ստորագրութիւն հաւաքեցիր:

Ձանիկ խորհրդաւոր ձեւով մը մօտեցաւ Թորգոմի ականջին եւ փսփսաց.

– 60–ը անցաւ...

Ուսուցիչը ուրախութենէն այլայլեցաւ:

– Ի՞նչ կ'ըսես, գոչեց:

– Այ՛, երեսուն ժամուան մէջ 60 ստորագրութիւն, այսինքն մէկ ժամուան մէջ երկու հատ, հաստատեց ձանիկ:

– Անհաւատալի՛ բան:

– Եւ սակայն բացարձակ ճշմարտութիւն է:

– Ո՞ւր է հանրապետութիւնը, աչքովս տեսնեմ անդամ մը:

– Ուրեմն խօսքիս չե՞ս հաւատար:

– Կը հաւատամ, բայց...

– Ձանիկ սուտ չի խօսիր, սա գիտցած եղիր ... երկու օրէն ստորագրութիւնները 150–ի պիտի հասնին ... նա սա պատին վրայ գրէ եթէ կ'ուզես:

– Աղէկ եղբայր, խօսքիդ կը հաւատամ, բայց անդամ մը տեսնեմ սա հանրապետութիւնը, նայինք ի՛նչ տեսակ մարդիկ ստորագրած են:

– Ամէնքն ալ չնորհքով, պատուաւոր մարդիկ, ես իմ գործը չե՞մ գիտեր ... քանիներ ստորագրել ուզեցին եւ ես մերժեցի, աննչան մարդիկ ըլլալուն համար ... սա 150 ղրուշը տո՛ւր, ուշ մնացի:

– Հանրապետութիւնը ցոյց տուր տեսնեմ:

– Անկարելի է:

– Ինչո՞ւ համար, գոչեց Թորգոմ զարմացած:

– Քովս չէ, բարեկամի մը տուած եմ որ խոստացաւ ինձմէ աւ 20 – 30 ստորագրութիւն հաւաքել:

Այս բացատրութիւնը թէեւ ճշմարտանման, բայց չգոհացուց ուսուցիչը, որուն մտքին մէջ թեթեւ կասկած մը ծագած էր: Մերժեցի, աննչան մարդիկ ըլլալուն համար ... սա 150 ղրուշը գրպանս է եւ քու տրամադրութեանդ ներքեւ, միայն թէ այն տեղն պիտի տամ երբոր հանրապետութիւնը մէյ մը տեսնեմ... թո՛ղ վազը ըլլայ, վնաս չունի:

– Հասկցայ, ըսաւ ձանիկ բարկութեամբ ոտքի ելլելով, մնաք բարով:

– Ինչո՞ւ կը բարկանաս բարեկամ, հարցուց ուսուցիչը:

– Կը բարկանամ, որովհետեւ դիս սատխոս խարեբայի մը տեղը կը դնես կոր:

– Ես անանկ բան չըսի, բողոքեց Թորգոմ:

– Անանկ ընթացք մը կը բռնես կոր որ իբր թէ ես քու գրամդ առնելու համար խաղ կը խաղամ կոր քեզի:

– Քաւ լիցի, բայց...

– Պարապ խօսք մտիկ չեմ ըներ, ամէն մարդ պատիւ ունի ... մնաս բարով:

– Կեցի՛ր, եղբայր, իրարու խօսք հասկընանք:

– Դուն ինծի երկու հարիւր ղրուշ չորս՞ր:

– Այո՛, կմկմաց Թորգոմ:

– Վաղը գրամդ ետ կը բերեմ, հանրապետութիւնն ալ կ'երթամ կը պատռեմ, մնացաւ գնաց ... յանցանքը իմս է որ քեզի պէս մարդուն ծառայութիւն ընել ուզեցի, արիւն քրտինք մտայ, յոգնեցայ, լեզու թափեցի, ժամեմ չափեմ մարդոց խօսք հասկցնել, համոզել աշխատեցայ...

– Եղբայր այդ խօսքերուն բնաւ տեղը չկայ...

– Հանրապետութիւնը չտեսած բնաւ դրամ չի տար եղեր ... սըտոր նայեցէ՛ք մէյ մը, գետնին տակն անցնին դրամդ ալ, հանրապետութիւնդ ալ, դուն ալ...

Եւ ձանիկ բարկաճայթ կերպարանքով մը դէպի դուռը ուղղուեցաւ:

Թորգոմ չուարած՝ եռեւէն վազեց, իր վերջին, դերագոյն յոյսն էր որ կը ըսպառնար հեռանալու, ձանիկի թեւէն բռնեց, խնդրեց աղաչեց որ եռ դառնայ:

– Թեւս ձգէ՛, գոչեց միւսը:

– Կ'աղաչեմ ներէ, ես քեզ վիրաւորել չուզեցի:

– Աւելի աղէկ էր դխուս բան մը խլեյընէի, քան թէ այդ խօսքը ընէիր:

– Եղբայր եթէ գիտնայի որ պիտի բարկանաս՝ չէի ըսեր, իմ միտքս քեզ վիրաւորել չէր, միայն թէ հետաքրքիր էի անդամ մը հանրապետութիւնը տեսնել...

– Իրաւունք ունիս:

(Շար. 128)

(Շար. Ա. էջէն)

գործնական դեռևի վրայ բան չի փոխուիր 86 տարեկան ամբաստանեալի մը համար, բայց սկզբունքի հարց է: Արևմ Գլարա-ֆելա գոհ է: Մարտ 23էն կը սկսին պաշտպան վաստատաններու ելոյթները որոնք հինգ օր պիտի տեւեն եւ վճիռը պիտի տրուի Մարտ 27-ին: Դատը կը տեւէ հինգ ամիսէ ի վեր:

ԱՅԻՈՆԻ (Թուրքիա) դատարանը բանական մեղմ վճիռներ արձակեց հինգ ոստիկաններու դէմ որոնք կ'ամբաստանուէին ձախ էվբէնսել թերթին լրագրող Մեթին Կէօքթէփէի սպանութեամբ: Լրագրողը մեռած էր ծեծի եւ հարչարանքի տակ, ձերբակալուելէ եօք 1996 Յունուար 8-ին, Պոլիս, երբ կը հետեւէր, ի պաշտօնէ, երկու բանտարկեալներու յուզարկաւորութեան: Դատուած ոստիկաններէն հինգը դատապարտուեցան 7 եւ կէս տարի բանտարկութեան «ակամայ մարդասպանութեան» յանցանքով, վեց ուրիշներ անպարտ արձակուեցան: Այս վճիռները մեծ վրդովում առեղծեցին եւ զոհին ընտանիքը որոշեց վերաքննութեան դիմել մարդկային իրաւանց եւրոպական Դատարանին առջեւ:

ՖՐԱՆՍԱՅԻ ԵՒ ԳԵՐՄԱՆԻՈՑ Ազգային նախարարները մեծ բան ձեռք չձգեցին Մելոսեւիչէն Քոսովոյի նկատմամբ իր քաղաքականութիւնը փոխելու ուղղութեամբ: Տեղւոյն վրայ ցոյցերը կը շարունակուին:

ԿՐԵՄԼԻՆը հերքած է Ալկումէնթի ի ծախու չարաթաթերթին հրատարակած այն լուրը ըստ որուն Ելցին նաեւ Ջոյլին գեներալ վրայ ալ ընկճուած է: Թերթը պըրած է որ Ելցին մարդ տեսնել չուզեր եւ անդադար պատերազմական օտար ֆիլմեր կը դիտէ:

ԳԼԻՆԹՐՂՆ որոշեց թեթեւցնել Գուպայի դէմ շրջափակումը, խորհրդանշական ձեւով, ի պատասխան Պապին կոչին հանուա այցելութեան առնել:

ԱՆՐԻ ԹՐՈՒԱՅԱ ԲԱՆԱԳՈՂ

Վերջին շրջանին մանաւանդ, բանազրութեան ամբաստանութիւններու համաճարակ մը ծնունդ առաւ Ֆրանսայի մէջ: Անցեալ ամիս, դերպ. կայօն էր զոհը, որ խոստովանեցաւ սակայն թէ իր լոյս ընծայած հատորին հեղինակը չէր եւ թէ վստահած էր մանդէյտ անձերու, որպէսզի պրպտեն փաստաթուղթեր եւ վերջն ալ էր աուտած, ապա մրցակցութիւն ծագեցաւ երկու վիպասանուհիներու միջեւ, հուսկ կարգը եկած է ակադեմական Անրի Թրուայայի, 86 տարեկան, ժողովրդական ծանօթ գլազէտ, մեծաքանակ արտադրութեան տէր, որու վերջին կենսագրական հատորը նուիրուած Վիքթոր Հիւկոյի հոմանուհիին՝ Ժիւլիէթ Տրուէի առիթ տուած է զոյդ դատերու իրեն եւ հրատարակիչ՝ Ֆլամարիոնի դէմ: Թրուայա տասնամեակներ եաք, այս հատորին լոյս ընծայման վաղորդայնին հեռացաւ Ֆլամարիոնէն եւ վնաց Կրասէի մօտ: Յարդ հեղինակն է աւելի քան հրեալը հատորներու (վէպ, դրական եւ պատմական կենսագրութիւններ): Այժմ դատի քաշուած է Փարիզի մեծ դատարանի առջեւ «բացայայտ զեղծարարութեան» համար: Կը մեղադրուի որ ուրոյ փոփոխութիւններով վերատպրած է հինգ տարի առաջ լոյս տեսած Ժիւլիէթ Տրուէի մէկ կենսագրութիւնը որու հեղինակներն են Ժերար Փուշէն եւ Ռոպէր Սապուրէն: «Մոնտ»ի աշխատակիցը դիտել կուտայ որ ըստ դատական կոչնագիրին բանաձեւումին, Ֆրանսական Ակադեմիան նիւթ կը դառնայ ոչ շատ պատուաբեր բանավէճի մը: 1996-ին ալ դրական մեծ մրցանակը չնորհած էր Գալիմար Պէյալայի, վիպասանուհի մը որ դատապարտուած էր որովհետեւ բառացի կերպով վերարտադրած էր երկու դրպէտներու գործերէն լայն հատուածներ: Հարցազրուած «Մոնտ»ի կողմէ, Ա. Թրուայա պարմանք յայտնած է եղած ամբաստանութիւններուն համար, եւ ըստ որ «նորաձեւութիւն է: Համաճարակ մը կայ մտաւորական շրջանակներու մէջ, որ կը կայանայ զեղծարարութիւններ փնտռելու, աժան դնով ծանուցում ընելու համար»: Հատորներու բազդատութիւնը տակայն ցոյց կուտայ որ պարպէս ծանուցումի հարց չէ: Բանազրութեան բոլոր տուեալները կան, մինչեւ իսկ գլուխներու խորագրերը գրեթէ նոյնն են:

Վերջին խօսքը կը մնայ արդարադատութեան:

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

Մարգրիտ Գրիգորեան իր ծնողաց Գրիգոր եւ Կուլինէ Գրիգորեանի (մահացած Պուլկարիա) յիշատակին 300-ական Ֆր. կը նուիրէ Փարիզի Ս. Յովհ. - Մկրտիչ Եկեղեցիին, ԻՒՄԱՅ-ին (ատանալ՝ «Յառաջ»էն) եւ «Յառաջ»ին:

INFORMATIONS ARTISTIQUES

Ensemble de chant liturgique arménien

AKN

Direction : Aram KEROVPYAN
129, rue du Faubourg du Temple.
Tél.: 01 42 49 23 42 75010 PARIS

PROCHAINES REPRESENTATIONS

Dimanche 22 MARS
Cathédrale Notre-Dame de Paris
à 16h30: Virginia Kerovpyan chantera au cours de la conférence de Carême;
de 17h15 à 17h45
Akn présentera des chants liturgiques arméniens du Carême.

— ENTREE LIBRE —

Samedi 18 AVRIL
Venise

Vendredi 3 JUILLET
Samedi 4 JUILLET
Abbaye Saint-Martin de Ligugé (86)

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

Section St-Jéroôme (Djavo Chant)
MARSEILLE

FLORENCE

SIENNE / SAN GIMIGNANO / PISE

Départ Jeudi matin 21 mai
Place de la Rotonde Diran Tékéian
St-Jérôme
Retour Dimanche soir 24 mai

P.A.F. 1.550 F (transport en autocar grand tourisme,
hébergement 3 nuits en demi-pension en Hôtel*** dans la région de Montecatini)
Visites guidées de Florence et Sienne.

Inscriptions obligatoires avant le 20 Avril

Renseignements :
Tél.: 04 92 61 10 82 / 04 91 70 00 32

Règlement pour le 30 / 04 par chèque à l'ordre de la C.B.A.F. à adresser chez :
Mme HOTOTYAN: 13, Bd de Cazoran — 13013 MARSEILLE

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սուրբ Ծնունդի առթիւ, Ս. Յովհաննէս - Մկրտիչ Մայր Տաճարի հոգաբարձութիւնը չնորհակալութեամբ ստացած է իւզաքինի հետեւեալ նուէրները.-

Տիկին Սրբուհի Տիւմէճեան, Տէր եւ Տիկին Մ. Մարտիրոսեան 200-ական Ֆր., Կիւլպէնկեան ընտանիք 100, Տէր եւ Տիկին Ժերար Աւտուրեան 200, Պր. Ժան Դաւիթեան 350, Տիկին Արաքսի Թէրճանեան 300, Տիկին Անի Իշխանոսեան 500, Պէ-Թի-Սէ 3000 Ֆր., Տէր եւ Տիկին Արթին Գալանճեան 100, Պր. Քերոբ Գույումճեան, Տէր եւ Տիկին Միհրան Տէմիր, Տիկին Ց. Թէքինէզեան 500-ական Ֆրանք, Պր. Սերժ Կարապետեան 30 Ֆր., Տիկին Ելիզ Պամամճեան 300, Տէր եւ Տիկին Կիւմի Թիւրար 200, Տէր եւ Տիկին Մարտիրոս Եազճեան 150, Տիկին Անահիտ Գափթան 250, Տիկին Ժաքլին Պետրոսեան 300, Տէր եւ Տիկին Խոսրով Սիբաքեան 500, Պր. Մինաս Գրմպրմեան 50, Պր. Ժորժ Ակոբեան 500, Տաթեւ Ընկերակցութիւն 200, Տէր եւ Տիկին Փաթրիկ Տաքիլճեան 500, Եսայի Զապարեան 150, Տէր եւ Տիկին Ասատուր Գարթալեան, Տէր եւ Տիկին Զաւէն Մուրատեան 200-ական Ֆրանք:

(Շար.)

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

Հայ Կրթական եւ Մշակութային Միութիւն

ԳՐԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՅԹ

Նուիրուած
ՄՈՎՍԷՍ ՊԱԶԱՐՃԵԱՆ-ի

«ԱՆԿԱՏԱՐ ՎԵՐԾԱՆՈՒՄՆԵՐ»
գիրքին,

անոր հրատարակութեան առթիւ

Հեղինակն ու գործը կը ներկայացնէ՝
ԴԱՆԻԷԼ ԹԻՒՖԷՆՔՃԵԱՆ

Ընթերցումները երկերէն՝
Արսէն Այնթապլեան
Թորոս Գոփթիկեան

- Գ ի ն ե ճ ա ո ն -

Հինգշաբթի, Մարտ 26,

ժամը ճիշդ 20·30-ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տան մէջ
17, rue Bleue — 75009 PARIS

L'ECOLE ARMENIENNE
« *S I A M A N T O* »
DE BAGNEUX-CACHAN
propose un

DINER DANSANT

Samedi 4 Avril de 20 heures à l'aube

En présence de Mme *Janine JAMBU*
Maire de Bagneux, Député des Hts-de-Seine

Avec la participation de
MARTEN Y O R G A N T Z
et son Orchestre

Salle des Fêtes Léo-Ferré
rue Charles-Michels — *Bagneux*

Réservations :
Tél.: 01 45 46 10 11 / 01 46 65 81 53

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

Séjours d'été

RECHERCHE

La Croix Bleue des Arméniens de France recherche pour ses séjours des mois de juillet et août 1998 pour son centre de vacances de Bellefontaine et son camp itinérant :

- **Directeurs diplômés BAFD;**
- **Animateurs diplômés BAFA;**
- **Assistants sanitaires (médecin ou infirmier en 2e année);**
- **Economes;**
- **Cuisinières.**

Ecrire à :
C.B.A.F. — Conseil d'Administration
17, rue Bleue, 75009 PARIS.
Date limite de candidature : 4 AVRIL.

*
**

Section PARIS

Cours d'arménien

Vous voulez pratiquer la langue arménienne et n'êtes disponible que le soir! Venez nous rejoindre le mercredi de 19h à 20h30, dès le 25 mars 1998, à la M.C.A., 17, rue Bleue, 75009 PARIS, afin d'apprendre la langue de vos parents, de nos amis.
Renseignements: 01. 42. 46. 88. 36 (samedi 15h à 19h).

DATE A RETENIR

LE 9 MAI
La Chorale Sipan-Komitas à Chaville

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ՓԱՂԿԱՋԱՐԴԻ ՃԱՇ

կիրակի, Ապրիլ 5, ժամը 13-ին
ճաշարան՝
« *Les Diamantaires* »
60, rue La Fayette — 75009 PARIS
— M° CADET —

Վիճակահանութիւն - գեղարուեստական յայտագիր:

Մասնակցութեամբ՝
կաղարեան նուագախումբին

Տոմսերը ապահովելու համար հեռաձայնել հետեւեալ թիւերուն՝
01 - 45 - 93 - 00 - 25
կամ՝
01 - 48 - 78 - 76 - 88

UGAB-*YERAJICHD*. UGAB-*YERAJICHD*

UGAB — PARIS
UGAB- Jeunes
présentent
CONCERT
DES JEUNES TALENTS
DIMANCHE 29 MARS
à **17 heures 30**
Au programme :
Musique arménienne, Classique
CENTRE CULTUREL
ALEX MANOOGIAN
118, rue de Courcelles, Paris 17e
Métro: Courcelles
Renseignements: 01. 42. 27. 12. 26
Prix des places: 60 F.
Tarif réduit: 40 F.

UGAB-*YERAJICHD*. UGAB-*YERAJICHD*

UGAB — UGAB — UGAB —

UGAB — PARIS
Ile-de-France

DINER
au profit de
l'ECOLE DU SAMEDI

Le Comité de Paris Ile-de-France de l'UGAB organise **un dîner** au profit de **l'Ecole du Samedi le Samedi 21 mars à 20 heures**
au Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles — 75017 Paris
(Métro: Courcelles)

La soirée sera animée par *Ferdi ZIPCY* et son groupe, qui nous plongeront dans une ambiance musicale entraînante, faite de chansons arméniennes, grecques et tziganes. Guitare, contre-basse, doudouk et autres instruments seront au rendez-vous.

Prix: 250 F. (Etudiant : 150 F.)
Réservation au: 01 45 20 03 18.

UGAB — UGAB — UGAB —

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Փարիզի եւ Շրջակայից Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ Կրօնական Ընկերակցութեան վարչութիւնը չնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուէրները.-

Տիկին Թագուհի Փրիկեան 150 Ֆրանք, Տիկին Էմէ Պէէրեան 200 Ֆր., Բժիշկ եւ Տիկին Լեւոն Ադամեան 1500 Ֆր., Պր. Բոժէ Պարսամեան 100 Ֆր., Պր. Մարկ Զէրվէեան 1000, Պր. Ժակ Պահրի 1200 Ֆր., Պր. Ժոզէֆ եւ Օր. Իրա Գասարճեան 10·000 Ֆրանք, Տէր եւ Տիկին Շնորհքեան 500, Պր. Հրաչեայ Զուլհակեան 1000 Ֆր. եւ Տալիթա Գրուշեանի յիշատակին Արմինէ Գույումճեան 1000 Ֆրանք:

Imprimé sur les Presses du **Journal «HARATCH»**
83, rue d'Hauteville — 75010 PARIS
SIRET : 571 027 317 000 15 Commission paritaire : No 55935

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՄԱՐՏ 24
MARDI
24 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԳԱՆԳ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069 82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում)
1·350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ _ ԹԻՒ 19·340 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19,340

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ԸՆԴԱ· ԽՈՐՀՐԴԱԿԱՆՆԵՐՈՒ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ

ՁԱԽԸ 11 ՆԱՀԱՆԳ ԿԸ ՇԱՀԻ

ԼԸ ՓԷՆ ՓՈԽԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ ԿԸ ՊԱՀԱՆՋԷ

Ուրբաթ, Մարտ, 20, սեւ օր մը եղաւ ատենապետական աթոռին համար, որ հիմնովին պառակտուած պատկերը մը պարզեց եւ յաղթանակի օր մը՝ Ազգ. Ժողովին եւ մանաւանդ Պրիւնօ Մեկրէյի համար, որու քաղաքական խաղին չնորհիւ է որ իր չարժումը դադրեցաւ «սատանայի կուսակցութիւն» ըլլալէ եւ այլեւս մաս կը կազմէ բազմատարը աթոռի մը, նման բազմատարը ձախին եթէ նոյնիսկ կուսակցութեանց սպասկոյտերը համաձայն չէին այս կարգադրութեանց: Հակառակ եղած ազդարարութեանց, արաքման սպառնալիքներու եւ անոնց անմիջական ալ գործադրութեան (Ժ.-Ֆ. Մանէլի պարագան), Մարտ 20-ին «անհնազանդները» արհամարհելի թիւ մը չէին կազմեր եւ անոնց չնորհիւ է որ ընդ կրցաւ հինգ չրջանի նախագահութիւնը ապահովել Ազգ. Ժողովի ձայներով: Եւ ուրեմն, աթոռը կը նախագահէր 13 չրջանի, երեք չրջաններ ալ կը մնային, մնացեալներուն ճակատագիրը (Իւ-տը-Ֆրանս, Միւի-Փիրէնէ, Հօթ-Նորմանտի, ՓԱՔԱ) պիտի որոշուէր յետագային: Ուրբաթ օր, ուրեմն, Շաուլ Պօղ, փիքարտի, ընտրուեցաւ Բ. չրջանին 30 ձայնով որոնց 11ը՝ Ազգ. Ժողովականն: Ժան Պլան, Լանկըտոք-Ռուսիյոն ընտրուեցաւ 35 ձայնով, որոնց 13-ը՝ Ազգ. Ժողովականն: Պերնար Ասան, Կեզրոն, ընտրուեցաւ 3-րդ չրջանին, 36 ձայնով, Ազգ. Ժողովի ձայներու օժանդակութեամբ. Շաուլ Միյոն Ռոն-Ալփ ընտրուեցաւ Բ. չրջանին, 93 ձայնով որոնց 35-ը Ազգ. Ժողովականն: Ժան-Փիէր Սուասոն, Պուրկոնը, ընտրուեցաւ 3-րդ չրջանին 29 ձայնով, որոնց 9-ը Ազգ. Ժողովականն: Այս բոլորն ալ կը պատկանին ԻԻ-ՏԷ-ԼՖ-ին եւ բոլորն ալ կախակալ ուեցան որովհետեւ ԻԻ-ՏԷ-ԼՖ-ը կուսակցութիւն չըլլալով այլ՝ համադաշնակցութիւն մը, չէին կրնար արտաքսուիլ: Վերոյիշեալ հինգերէն չորսը ընդունած են Ազգ. Ժողովի ձայները, իսկ մէկն ալ՝ Ժ.-Փ. Սուասոն ինք դիմած է անոնց ձայները ունենալու համար:

Նոյն օրը մնացեալ չրջանները նախագահ չէին ընտրած, ընդհանրապէս մեծամասնութեան չդոյութեան պատճառով, բայց փԱՔԱ-էն (Փրովանս - Ալփ - Հօթ տ'Ազիւր) ուր բաւական վէճ ծագած է եւ ընտրութեան երկու չրջաններէ եւս, ժողովին նախագահող երիցագոյնն անդամը (Ազգ. Ժողովական) առկախած է նիստը մինչեւ Երկուշաբթի: Այս կարգադրութիւնն ալ մեծ վրդովում ստեղծած է ձախի եւ որոշ աթոռ մը մօտ:

Շաբաթ, Մարտ 21-ին, հակազդեցութիւնը ընդհանրապէս վրդովում, ընդվզում, զայրոյթ էր: Լիպերասիոն կը խորագրէր՝ «Ամօթ», ուրիշներ գրեթէ նոյնպէս: Ֆ. Հոլանտի (ընկերվարական) համար՝ «Հանրապետութեան համար չափազանց օր մըն է» եւն. եւն.: Ոմանք, նկատել կու տան սակայն թէ ձախը չուտ մոռցած է որ 1997 Յունիսի երեսփոխանական ընտրութիւններուն, Ազգ. Ժողովականը աւելի քան 50 ընտրաչրջաններու մէջ ձախին յաղթանակը ապահովեց եւ ոչ ոք այդքան իրաւ անցաւ:

Ամէն պարագայի մէջ, փայլուն պատկեր մը չէ դոր Ֆրանսայի դասական, չափաւոր աշքը կը պարզէ Մարտ 20-էն ի վեր եւ օրէ օր ալ կացութիւնը չի բարելաւուիր: Լը Փէն չուշացաւ իր «նուէրին» դէնքը պահանջելու: Յայտարարեց թէ թեկնածու է ՓԱՔԱ-ի (Փրովանս - Ալփ - Հօթ տ'Ազիւր) չրջանային Խորհուրդի նախագահութեան, այն պատճառաբանութեամբ թէ չրջանին մէջ Ազգ. Ժողովի ձակատը աւելի ձայն ար ունեցաւ քան Ա.Ջը եւ ուրեմն կ'ակնկալէ որ այդ աշքը իրեն ի նպաստ քուէարկէ, որու փոխարէն իր կուսակցութիւնն ալ պատրաստ է ապահովելու աշքի մը նախագահութիւնը Իւ-տը-Ֆրանսի Խորհուրդին: Ինչպէս կը տեսնուի Լը Փէն յաջողեցաւ պառակտել աշքը որու որոշ պարագաներ չեն ծածկեր իսկ իրենց տարակարծութիւնները: Պառ «ծանրակչիռ սխալ» կ'որակէ Շ. Միյոնի դիրքը Ռոն-Ալփի չրջանը եւ կը խորհի որ պէտք է հրաժարի (ենթական տրամաղիր չէ եւ կը բացատրէ որ որեւէ համաձայնութիւն կամ պինակցութիւն չունի Ազգ Ժողովին հետ եւ ընտրուած է իր ծրագրին վրայ) մինչ Ա. Մաթալէն դէմ ըլլալով հանդերձ Ազգ. Ժողովին, դատապարտելի չի դտներ դիրքը անոնց որոնք ընտրուեցան Ազգ. Ժողովի ձայներով:

Այս ամբողջը չէր կրնար չազդել Մարտ 22-ի ընդհանուր խորհրդականներու ընտրութիւններու Բ. չրջանին վրայ, ուր ձեռնպահութիւնը հասաւ 44,95%-ի: Կը թուի որ աշքի որոշ ընտրողներ խուսափեցան քուէատուփ դիմելէ, հաւանաբար դժգոհ որոշ աշքերու գործակցութենէն Ազգ. Ժողովի հետ, ուրիշներ թերեւս այն պարզ պատճառով որ զրուած են քաղաքական դէմքերու գործելակերպէն:

Այս ամբողջին արդիւնքը այն եղաւ որ բազմատարը ձախը զգալի յառաջդիմութիւն մը կ'արձանագրէ ընդհ. խորհրդականներու ընտրութիւններու Բ. չրջանին: 11 նահանգներ, ատենապետութեան աթոռ դարձան ձախ: Աթոռներու դեռնի վրայ, արդիւնքները հեռուեալ պատկերը կը պարզեն.- Համայնավար՝ 143 (առաւել 34), ընկերվարական 652 (առաւել 342), կանաչ 2 (առաւել 1), ԷՒ-Փէ-Էի 307 (նուազ 171), ԻԻ-Տէ-Լֆ 336 (նուազ 189), զանազան աջ 358 (նուազ 58), Ազգ. Ժողովական երեք (առաւել 3): Ժոսփէն գոհ է բայց նաեւ մտահոգ, Ֆ. Հոլանտ կոչ կ'ընէ չրջանային հինգ նախագահներուն որ հաւաքաբար հրաժարին: Ի դէպ, իր կինը Սեգոլէն Ռուայալ պարտուեցաւ Տէօ-Սեւրի նահանգին մէջ:

***

ՋԵՐՆՈՄԻՐԴԻՆ ՊԱՇՏՕՆԱՆԿ

Ելլին Կրեմլին վերադարձաւ Մարտ 23-ին եւ անմիջապէս պաշտօնանկ ըրաւ նախարարապետը՝ Զերնոմիրդին եւ լուծեց կառավարութիւնը, յատուկ հրովարտակով մը: Ինք է որ պիտի ապահովէ փոխանցման չրջանը:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՔՈՍՈՎՈՅԻ մէջ Ալպանացիները զգաստադէմ ընտրութիւններ ըրին Մարտ 22-ին նախագահ մը եւ Խորհրդարան մը ընտրելու համար: Սերպերը ապօրինի հռչակեցին այս ընտրութիւնները որոնց մասնակցեցաւ ժողովուրդին 85%-ը: Ալպանացիներու նպատակն է օրինաւոր մարմիններ ստեղծել իրենց անկախութիւնը պահանջելու համար: Նախագահ ընտրուած է Իպրահիմ Ռուկովա:

ՊԱՊԸ եռօրեայ այցելութիւն մը կատարեց Նիժերիա եւ այս առթիւ կոչ ըրաւ որ ազգային համերաշխութիւն մը տիրէ եւ յարգուին մարդկային իրաւունքները:

ԹՈՒՐՔԻՈՅ ԲԱՆԱԿԸ պատասխանեց Եըլմազի չեչտելով թէ վճռած է պայքարիլ անկաւտզականութեան եւ կրօնական մոլեռանդութեան դէմ: Վարչապետը հրաւիրած էր բանակը որ միայն զինուորական հարցերով զբաղի եւ մնացեալը կառավարութեան թողու: Եըլմազ հակազդեց 48 ժամ յետոյ եւ յանձն առաւ, յանուն իր կառավարութեան, ամբողջովին նուիրուիլ իսլամական մոլեռանդութեան դէմ պայքարին:

ԵԼՑԻՆ, Կրեմլին պիտի ընդունի Շիրաքը եւ Քոհլը, բժիշկներ չորդիլած ըլլալով որ ինք օդանաւային ճամբորդութիւն ընէ: Նախատեսուած էր որ հանդիպումը Իկատերինբուրգ տեղի ունենայ:

ՋՈՒՐԻՆ նուիրուած համագումարը, որ տեղի կ'ունենար Փարիզ, վերջ գտաւ Մարտ 20-ին, հաստատելով որ ջուրի պակասը աւելի ծանրակչիռ ընոյթ պիտի ստանայ ապագային: Մէկուկէս միլիառ մարդիկ համելիք ջուր չունին այսօր եւ այս թիւը երկու միլիառի պիտի հասնի 2025-ին: Ի տես այս կացութեան, Շիրաք առաջարկեց ջուրի միջազգային ակադեմիայի մը ստեղծումը:

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 21/23)

ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ Ա. ՇՐՋԱՆԷՆ ԵՏՔ

Կ. ԴԵՄԻՐՃԵԱՆԻ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Մարտ 20-ին, ժուռնալիստի Տան մէջ նախընտրական թեկնածու կարգուն Դեմիրճեանի յայտարարութիւնը լրագրողներուն ներկայացուցած է իր ընտրական կեդրոնի լրատուական սպասարկութեան պետուհին՝ Արմէն Վալէսեան: Հոն իրեն ի նպաստ քուէարկողներուն ուղղուած չնորհակալական խօսքերէն ետք ըսուած է՝ «Գիտեմ, որ նրանցից շատերի նկատմամբ կիրառուել են ոչ միայն ընտրական ճնշումներ, այլեւ առանձին դէպքում՝ բիրտ ուժ»: Ցոյս յայտնուած է թէ Բ. չրջանին կարելի բոլոր միջոցները ի գործ կը դրուին նման երեւոյթներ բացառելու համար: Իր կարծիքով, Ա. չրջանի խախտումները աւելի մեծ ծաւալ կը ստանային եթէ չըլլար հինգ թեկնածուներու ծանօթ յայտարարութիւնը: Հոն ըսած է նաեւ թէ ընտրուելու պարագային իր առաջնահերթ խնդիրներէն մէկը կ'ըլլայ ժողովուրդին ազատ կամքին երաշխաւորումը: Յայտարարութեան կըցուած է խախտումի արձանագրուած դէպքեր, որոնք թիւով 12 են:

***

Ր. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԵԱՆԻ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Տեղեկատուութեան եւ հրապարակական վարչութեան պետ Բաֆֆի Յովհաննէսեան Մարտ 19-ի յայտարարութեամբ մը նախընտրական ընտրութեան առաջին փուլը որակած է «ամենաբացն ու ամենաթափանցիկը» համեմատած՝ 1995 – 96-ի ընտրութիւններուն:

Թիւնը պահանջելու համար: Նախագահ ընտրուած է Իպրահիմ Ռուկովա:

ՊԱՊԸ եռօրեայ այցելութիւն մը կատարեց Նիժերիա եւ այս առթիւ կոչ ըրաւ որ ազգային համերաշխութիւն մը տիրէ եւ յարգուին մարդկային իրաւունքները:

ԹՈՒՐՔԻՈՅ ԲԱՆԱԿԸ պատասխանեց Եըլմազի չեչտելով թէ վճռած է պայքարիլ անկաւտզականութեան եւ կրօնական մոլեռանդութեան դէմ: Վարչապետը հրաւիրած էր բանակը որ միայն զինուորական հարցերով զբաղի եւ մնացեալը կառավարութեան թողու: Եըլմազ հակազդեց 48 ժամ յետոյ եւ յանձն առաւ, յանուն իր կառավարութեան, ամբողջովին նուիրուիլ իսլամական մոլեռանդութեան դէմ պայքարին:

ԵԼՑԻՆ, Կրեմլին պիտի ընդունի Շիրաքը եւ Քոհլը, բժիշկներ չորդիլած ըլլալով որ ինք օդանաւային ճամբորդութիւն ընէ: Նախատեսուած էր որ հանդիպումը Իկատերինբուրգ տեղի ունենայ:

ՋՈՒՐԻՆ նուիրուած համագումարը, որ տեղի կ'ունենար Փարիզ, վերջ գտաւ Մարտ 20-ին, հաստատելով որ ջուրի պակասը աւելի ծանրակչիռ ընոյթ պիտի ստանայ ապագային: Մէկուկէս միլիառ մարդիկ համելիք ջուր չունին այսօր եւ այս թիւը երկու միլիառի պիտի հասնի 2025-ին: Ի տես այս կացութեան, Շիրաք առաջարկեց ջուրի միջազգային ակադեմիայի մը ստեղծումը:

դառնալով նաեւ արձանագրուած օրինազանցումներուն, ան հարկաւոր նկատած է որ յանցաւորները ճշդուին ու պատժուին: Հետաքրքրական է կարդալ իր տողերուն մէջ որ մամուլի մարզի ընդունուած չափանիշներէն չեղումները բացառական արդիւնք տուած են իրենց պաշտպանած թեկնածուին: Ցայտարարութեան աւարտին յոյս կը յայտնուի որ Բ. փուլը դերձ կ'ըլլայ առաջինին թերութիւններէն:

***

ՖՐԱՆՍԱՅԻ ԴԵՍՊԱՆԸ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

Պատասխանելով «Ազգ»ի հարցումներուն, Ֆրանսայի Երեւանի դեսպանը Միշէլ Լըկրա գնահատած է ժողովուրդին քաղաքական հասունութիւնը: Ինք կը հաստատայ որ Բ. փուլէն առաջ դաշինքներ կը ձեւաւորուին երկու թեկնածուներուն չուրջ: Կ'ըսէ թէ տարբերելով նախորդ ընտրութենէն, այս անգամ իրական ընտրապայքար տեղի ունեցաւ: Իսկ հիմա որ միայն երկու թեկնածու մնացած է, հարկ է որ իւրաքանչիւրը աւելի մանրամասն պարզէ իր ծրագիրը:

***

ՌՈՒՍ ԴԷՏԵՐՈՒ ԱՐԺԵՒՈՐՈՒՄԸ

Ռուսաստանի դէտերը մերժելով ահաբեկումէ զերծ ըլլալու պնդումները, ըսած են թէ Հայաստանի ընտրութիւնը անցած է ժողովրդավար պետութիւններու չափանիշներով եւ առանց մեծ օրինազանցումներու: Անոնք բարձր գնահատած են քաղաքացիական ընթացքին նկատմամբ կատարուած հսկողութիւնը:

***

ԵՒՐՈՊԱՅԻ ԴԷՏԵՐՈՒ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐԸ

Օ-ԷՍ-ՍԸ-Ը-ի դէտերու խումբը մանրամասն տեղեկագիրով մը նշած է ընտրութեան ապօրինութիւնները: Հազար լրատուութեան ամփոփումով ներկայացուած տեղեկագիրը կ'ըսէ թէ ընտրական տեղամասերու չուրջ քառորդին մէջ, յատկապէս Արմաւիր եւ Գեղարքունիք, ներկայ էին ոստիկանութիւնը, ապահովութեան հսկիչները ու լիազօրութիւն չունեցող անձեր: Դէտերու լրատուութեան 4%-ը կը վերաբերի ահաբեկչական դէպքերու, 7%-ն ալ քարոզչութեան պարագաներու: Տեղեկագիրը կազմողները կ'ըսեն որ Բ. փուլին կը յուսան սըրբագրուած տեսնել այս թերութիւնները:

***

Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆԻ ԸՆՏՐԱԿԱՆ ԿԵԴՐՈՆԷՆ

Մարտ 21-ին մամուլի ասուլիսով մը Ռ. Քոչարեանի ընտրական կեդրոնի մամուլի պատասխանատու Ազուան Վարդանեան արժեւորելով ընտրութիւնը ըսած է թէ իրենք բաւարարուած են եւ թէ ընտրապայքարը փիչ մը աւելի աչխուժացնելու պարագային իրենց թեկնածուն կը յաղթէ 20 – 25 տոկոսի առաւելութեամբ: Ա. Վարդանեան պաշտօններու բաշխումի կարգադրութիւնները ձգելով ընտրութեան վաղորդայնին, ըսած է թէ պաշտպանութեան նախարար Վ. Սարգսեանի այն արտայայտութիւնը թէ Ռ. Քոչարեանի նախագահութեան պարագային անկարելի չէ Կ. Դեմիրճեանի վարչապետութիւնը, ոչ պաշտօնական խօսակցութիւն է:

***

ԴԱԽԻԹ ՇԱՀՆԱԶԱՐԵԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԱՏԵԱՆ ԿԸ ԴԻՄԷ

Դ. Շահնազարեան որ քուէներու 0,49 տոկոս մը ստացած է առաջին փուլին, կեդր. Ընտրական Յանձնաժողովին նախ-

(Շար.ը Դ· էջ)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅ ՄԱՄՈՒԼ

ՀԱՐԻՒՐ ԵՒ ՊԱԿԱՍ ՏՈԿՈՍԱՆՈՑ ՀԱՅԵՐ

Դէպքերի զարգացման այսօրուայ իրավիճակում իմ բարձրացրած հարցը կարող է թուալ ընչին եւ տարաժամ, սակայն, ըստ իս, ազգի տարբեր հատուածների փոխյարաբերութիւնների հիմնախնդիրը երբեք էլ չի եղել տարաժամ կամ տարադէպ:

«Հայկական սովետական հանրագիտարան»ում տրուած «ազգ»ի բնութագրական յատկանիշները, հաւանական է, լրիւ չեն, քանի որ ոչ «սոցիալիստական» եւ ոչ «բուրժուական» կոչուած ազգերի բնութագրերում չի նախատեսուած այն հանգամանքը, որ տուեալ ազգը կարող է ունենալ տարբեր հատուածներ, որոնք իրար հետ չունեն տերիտորիայի կամ տնտեսական կեանքի որոշակի ընդհանրութիւն: Սակայն այս հանգամանքները, յամենայն դէպս, չեն կարող խոչընդոտել, որ բախտի քմահաճոյքով իրարից բաժանուած ազգի տարբեր հատուածներն իրենց ղեկն ազգի լաւագոյն ներկայացուցիչները:

Բերեմ թէկուզ իմ կամ հայ ազգի այն հատուածի օրինակը, որի ներկայացուցչի եմ: Կեանքիս կէսի ընթացքում Հայաստանի հետ «տերիտորիալ կամ տնտեսական» ոչ մի ընդհանրութիւն չեմ ունեցել, բայց միշտ էլ համարել եմ ինձ իմ ազգի մի տարբը, իսկ Համչէնահայերին՝ հայ ազգի մի մեծ բեկորը, որը, ցաւօք սրտի, համարեա ընտելացել է իր մոռացուած լինելու կարգավիճակին: Բայց ասելիքս դրա մասին չէ: Մինչեւ հայրենիք գալս իմ համչէնահայ հայրենակիցներից շատ էի լսել այն մանրուքների մասին, որոնցով իրարից տարբերւում էին Պոնտոսի տարբեր հատուածների ծագում ունեցող Համչէնահայերը՝ Ջենիկլիները, Օրտուցիները, Տրապիզոնցիները, Զոմասցիները եւ ուրիշներ: Փաստօրէն բոլոր գիւղերը, իսկ դրանց թիւը պատմական Համչէնում՝ Սեւ ծովու հարաւային ափերի եւ Պարխարեան լեռնաշղթայի միջեւ ընկած տարածքում, հասնում էր մօտ 300-ի, ունէին իրենց բարբառային առանձնայատկութիւնները: Օրինակ, եղիպատացորէնին, եղիպատացորէնի չիլային, կեռին, դարպասին, փոլաքամիչին Օրտուցիները ասում էին լազա, ջաշ, կոճղ, զափի, իլխատը, իսկ Տրապիզոնցիները՝ լազուա, լոնթազ, կոկաս, ղիչխափի, սիւզդաչ: Անշուշտ, կային նաեւ այլ տարբերութիւններ, սակայն բոլորն էլ տառապած Հայերի փրկուած բեկորներն էին՝ պոկուած մայր հողից եւ նետուած օտար ափեր, որտեղ հողը նրանց ծննդավայրն էր, բայց որը, ուշադ, չդարձաւ նրանց հայրենիքը: Որպէս Հայ բոլորս անխուիր կապուած էինք Հայաստանի եւ միմիայն նրա հետ: Դրան չատ էր նպաստում դպրոցը, որի այսօրուայ խղճուկ վիճակը մայր հայրենիքի համար պէտք է նախատինք հանդիսանայ:

Գալով Հայաստան մշտական բնակութեան, ես յայտնաբերեցի, որ իմ հայրենիքը լիքն է «չուռ տուած», «պղպար», «գեղցի» եւ այլ տիպի Հայերով: Ճըշմարիտը խոստովանեմ, որ իմ հասցէին ոչ մի անգամ այս կամ նման ածականներ չլսեցի: Գիւղում, որտեղ ապրում էի, երեխաները մի քանի անգամ ինձ անուանեցին «սոխ» (չգիտեմ, թէ ինչ յատկանիշներիս համար) եւ դրանով ամէն ինչ աւարտուեց: Բայց ես այդպէս էլ չընկալեցի եւ չընտելացայ ազգի տարաբաժանմանը ըստ պիտակների. «լոպազ» Լեռնիակաբլներ, «մխամխա» Լոռեցիներ, «մատերիալ տուող» Սիւնիքցիներ, «զատ բարքերի տէր» Կիրովականցիներ, «Քոի Ջուր խմող» Թիֆլիսցիներ, «ապռաւի ձու խաչող» Արտաշատցիներ եւ այլն, եւ այլն: Դեռեւս ոչինչ, եթէ այդ ամէնը միմիայն ծառայէին հումորին: Բայց, դժբախտաբար, ոչ մի լուրջ դիմադրութեան չհանդիպելով՝ զաւեշտականը երբեմն վեր էր ածւում ոդերգականի: Օրինակ, հաւանական չէ՞ք համարում, որ արեւմտահայերէնի ամենադեղեցիկ բառերից մէկը՝ «պղպարը», դառնալով պիտակ հայութեան 200 հազարանոց հատուածի համար, այլ դրծօնների շարքում, քիչ դեր չխաղարեց հայրենադարձների մի մասի իրենց հայրենիքից կրկին հեռանալու որոշում կայացնելիս:

Երեւի թէ սխալ այնքան էլ մեծ չի լինի, եթէ ասեմ, որ ազգի կազմաւորման դործում հայ ժողովրդի բոլոր հատուածներն էլ ունեն իրենց համապատասխան դերն ու նշանակութիւնը: Այս դէպքում կարեւոր չէ տերիտորիալ եւ տնտեսական ընդհանրութիւնը. հրեաները բաղում հարիւրամեակներ չեն ունեցել տերիտորիա, բայց այդպէս էլ չեն դադարել աշխարհաքաղաքացի, այլ երազել եւ կերտել են մի նախանձելի միասնութիւն ներկայացնող հայրենիք: Նորից թոյլ տուէք վերյիշել իմ նախապատրաստական. եթէ Ց. Թումանեանը Վրաստան» ամսագրում 1895 թուին տպագրուած համչէնահայկական «Հայ Գուսպար» հէքեաթը, դուցէ թէ չզրկէր «Կիկոսի մահը» եւ «Բարեկենդանը» հանճարեղ դործերը: Եւ այդպիսի օրինակները շատ են:

Արդեօք հնարաւո՞ր է անուն կպցնել ոչ մի օր Հայաստանում չապրած, բայց երկրի անկրկնելի պատմաաշխարհագրական նկարագիրը տուած մեծ նահապետին՝ Ղեւոնդ Ալիշանին, Թիֆլիսցի Ա. լիխանեան եղբայրներին, Ա. Խաչատրեանին, ղրիմահայ Ց. Ազգազովսկուն եւ շատ ու շատ ուրիշների՝ ազգի մեծերին, որոնցով մեզ ճանաչում են (մի քիչ էլ նախանձում) դրսում, որոնցով մենք հըպարտանում ենք եւ որոնց անունը յաւերժ մնալու է մեր ժողովրդի յիշողութեան մէջ:

Ամենայն լրջութեամբ եւ ոչ թէ «եկուորը» գաւառականի խոցուած ինքնասիրութիւնից դրդուած եմ ասում. եթէ համադրենք ազգի մշակոյթին, դիւտութեանը, արուեստին մուծած ծառայութիւններով հռչակուած գործիչների թիւը ծագումով բուն Հայաստանից եւ ըստփուռքից, թերեւս երկրորդ դէպքը դերակշռի: Ուրեմն այս անգամ էլ մենք՝ գաւառականնե՞րս, ճնշում գործադրենք տեղածին՝ 100 տոկոսանոց Հայերի վրայ, չէ՞ որ մենք արդէն մեծամասնութիւն ենք կազմում: Սա իմ կողմից միմիայն անյաջող հանաքի փորձ էր:

Երկար տարիներ չփուելով Ռուսների հետ ես չնկատեցի, որ Ռուսը մեծ տարբերութիւն դնի սիբիրցի կամ վորոնեժցի իր հայրենակիցների միջեւ: Երեւի թէ դրան չատ է նպաստում այդ մեծ ժողովրդի բարբառային ոչ մեծ բազմազանութիւնը, այն դէպքում, երբ Հայկական ոչ քիչ բարբառներ դժուարըմբռնելի կամ ընդհանրապէս անհասկանալի են մեկ այլ հատուածի համար: Եւ դա ես ողբերգութեան աղբիւր չեմ համարում, քանի որ դրանք, չատ լեզուաբանների ասածով, լեզուի հարստութիւնն են, վկայում եւ ընաւ պատճառ չեն կարող հանդիսանալ, որպէսզի ազգը տարաբաժնուի ըստ գաւառաբարբառային յատկանիշի:

Մի բոպէ վերանանք այս մանր-մունր բաներից եւ պատկերացնենք մեր հայրենակցին օտար շրջապատում: «Լաւ» է, եթէ նա ծնուել, անուել եւ կրթուել է այդ շրջապատում, տիրապետում է լեզուին, ծանօթ է մշակոյթին, դրականութեանը, բարքերին: Ընդ որում, ես կը հանդիսի չափորոշները, եթէ նա դոնէ նոյն չափով մնար Հայ: Իսկ եթէ նո՞ր է մեկնել երկանութիւն՝ մի կտոր հացի կամ աւելի բարեկեցիկ կենցաղի ձեւով, փնտռելու օտար ափերում: Աննախանձելի ողբերգական դրութիւն: Չեմ ասում ամէն քայլափոխի հանդիպող խոչընդոտները, կծումները, հեգնանքը եւ այլն, որոնք ոչ մի վայրկեան թոյլ չեն տալիս մոռանալ, որ դու եկուոր ես, հիւր ես, որ եկել-նստել տեղացու հացն ես խլում ձեռքից: Վերցնենք լաւագոյն դէպքը. օտար, բայց քեզ համար արդէն հարազատ դարձած միջավայրում դու յաջողակ գործարար ես, ղեկավարում ես հզօր գործարան կամ բանկ եւ յանկարծ լսում ես քո ազգի հասցէին (ոչ թէ քեզ անձամբ) չպրտուած «արմեաչկա», «սոլեոննի» կամ մեկ այլ մականուն: Օրինակ, մօտ երկու չաթի առաջ Մոսկուայի հեռուստածրագրերից մեկով «ինտելիգենտ» ռուս աղջիկը նոյնքան «ինտելիգենտ» «Հասկայիր ինձ» խաղում ամբողջ աշխարհով մեկ իր ընկերուհուն «չուրկա» խօսքը բացատրելիս բառացիօրէն ասաց. «Դէ պատկերացրու, էլի, հայ»: (Իմ ընկերներից մեկը նոր վերադառնալով Ռուսաստանից, ասաց, որ այժմ էլ Հայերին չատ տեղերում անուանում են «չմօ» – ժանտախտի կարճ ձեւը) եւ ոչ մեկը նման չասաց, որ «չուկան» ինքն է, այդ խաղի կամ ծրագրի ղեկավարը: Զգիտեմ, բայց ես ապրում եմ իմ հայրենիքում, մտովի կը թքեմ (վերագրէք իմ ղեղցիութեանը) եւ մի որոշ ժամանակ անց կը մոռանամ, իսկ ինչ անի «յաջողակ» Հայը, ինչպէս կուլ տայ եւ մարսի այդ չվատատկուած լուտանքը, որ նետուում է այդպէս անպատժելիօրէն քո ազգի դէմքին եւ այդպիսի անմեղ իրավիճակում: Ցիշենք Օթելլոյին, որ ինքնասպանութիւն գործելուց առաջ իր կեանքի ամենանշանաւոր դէպքն է համարում այն, որ Հալէպում մորթել է մի չուն տաճիկի, որը վիրաւորել է իր ազգին: Իսկ դրսի «յաջողակ» Հային ոչինչ չի մնում անել, քան կուլ տալ այդ գառնալեղի թոյնը, քանի որ դու կովկասցու արդէն այդ ձեւով իդեհոլիֆիկացուած ներկայացուցիչն ես: Մինչեւ կոկորդդ կուշտ, դու որոշում ես վերադառնալ քո ազգատ, բայց այնքան կարօտած-երազած հայրենիքը, եւ, օ՛, ճակատագրի հեղնանք, դու քեզ համար պարզում ես, որ «չուռ տուած» Հայ ես: Եւ ինչ անես, նորից փախչես, բայց ո՞ւր, կամ աչք փակես. մարդ իր ծնողից չի նեղանայ: Յաւօք, ոչ բոլորն են ի վիճակի կուլ տալու այդ «ծնողական» հայհոյանքը: Եթէ իմ ասածը մի մեծ դժբախտութիւն չէ, բայց յամենայն դէպս, ստեղծում է դժուարամարս իրավիճակ, քանի որ դալիս է հարազատներից եւ ունենում է անցանկալի հետեւանքներ:

Տարբեր ժամանակներ Հայաստանում արձանագրուել է Ջաւախքցիների, Շիրակցիների, Լոռեցիների, Գանձակցիների, Գաւառցիների եւ այլոց «ներխուժումը» մայրաքաղաք: Եւ հաւանական է, ամէն ինչ կ'անցնէր աննկատ, եթէ «եկուորների» տնտեսական զարգացումն աւելի արագ տեմպերով չընթանար, կամ նրանք չունենային աւելի արագ կարիերային առաջխաղացում: Բայց դրսից բերելով առաջատար կենսափորձ, տեխնոլոգիաներ եւ, ինչու չէ, նաեւ աշխատասիրութիւն եւ ընդունակութիւն, «եկուորը» չէր կարող մնալ պասիւ հանդիսատես, նա պէտք է աւելին անէր, որ դոյատեւէր: Ահա այդ «գցուելն» էր, որ աչք էր ծակում եւ անհամատեղելիութեան տրամադրութիւններ ստեղծում: Այսօր էլ քիչ չեն հայրենակիցները, որոնք պնդում են, թէ Բաքուեցին Երեւանում ի՞նչ վախտական է որ, նա մեզանից բարեկեցիկ է ապրում եւ դրան դումարած օդնութիւն էլ է տտանում որպէս փախստական: Ի հարկէ, իմ ընկերն ունի մի երկու այդպիսի օրինակ, իսկ հարիւրաւոր եւ հազարաւոր ընչազուրկ Բաքուեցիների չի նկատում: Սա իսկ եւ իսկ նման է այն փաստին, որ նետուում էր երկրաշարժից տուժածների երեսին, որոնք մի կտոր հացի համար ծախում էին իրենց տաք հագուստները Թիֆլիսում կամ Սոչիում: Եւ երբ թէ պատասխանատուութեամբ օգնութիւնն էր: Ասենք, իմ ընկերը որտեղից նկատի ընչազուրկ ռուսալեզու բաքուեցի Հայերին, որոնց մեծ մասը փախչելով Բաքուի կրակից, ընկաւ Երեւանի ջրհեղեղը: Եւ նորից փախաւ՝ այս անգամ աւելի հեռու, ուր կարողացաւ կամ որտեղ ընդունեցին: Եւ դրա պատճառն այս անգամ լեզուն էր եւ մեր «ազգի ապագայ մեծերը» օպերայի հարթակից յայտարարում էին. «Ով ռուսերէն է խօսում, նա ազգի թշնամին է»: Լաւ է դնէ բացայայտ ռեպրեսիաների չդիմեցին, երեւի թէ այն պատճառով, որ ժողովրդավար ներկայանան աչխարհի աչքին:

Ազգային երկպառակութիւնը սկսւում եւ խորանում է հէնց այսպիսի «մանրուքներից»: Իմ ընկերներից մէկ ուրիշը, այն էլ բաւականին զարգացած եւ հայրենասէրը, վերջերս յայտարարեց, որ իր կարծիքով Ադրբեջանի Հայերը, բացառութեամբ, ի հարկէ, Արցախցիների, արժանի չեն յարգանքի, քանի որ Արցախի պատերազմում չեն մասնակցել յատուկ ջոկատով: Սա արդէն «անմեղ» մեղադրանք չէ: Անմեղ դործ չէ նաեւ Արցախի տարբեր շրջաններից փախստականների հասցէին չպրտուող այն մեղադրանքը, որ երբ Հայաստանցիները զոհւում էին Արցախում, նրանք առօք-փառօք կեանք էին վարում (ես էլ աւելացնեմ. «Հանգստեան տներում եւ պրոֆիլակտորիաներում»): Այս ամէնն արդէն սադրանք է, այն էլ յանցագործ սադրանք, քանի որ յղի է չատ հեռուն գնացող հետեւանքներով: Ես, օրինակ, դէնքով չեմ կռուել թշնամու դէմ ոչ Արցախում, եւ ոչ էլ սահմաններում, բայց ինձ ազգի դաւաճան չեմ զգում, քանի որ արել եմ այն, ինչ կարող էի: Նոյնը եւ Ղարաբաղցիների, Բաքուեցիների, Զարդախլուցիների մի մասը: Եւ դրանում յանցանք չկայ:

Այժմ էլ որոշ ուժեր, առանց հեռուն մտածելու, կամայ թէ ակամայ, չեմ ուզում դրա մէջ դիտաւորութիւն որոնել, սեպ են խրում Արցախցիների եւ Հայաստանցիների միջեւ, նկատի ունենալով, որ ղեկավարութեան մի մասը Հայաստանում Արցախցի է: Դա ծակում է քաղքենիների այն ներկայացուցիչների աչքը, որոնք իրենց պատիճից այն կողմ չեն տեսնում: Թուրքիայից դուրս ապրող բոլոր Թուրքերը համաբուում են այդ երկրի քաղաքացի, նոյնը՝ Իսրայէլն է անում բոլոր Հրեաների համար: Իսկ Լիւանանի այնքան լայնսիրտ դանուեց, որ նախադահ ընտրեց կէս դար Ամերիկայում ապրած հայրենակցին եւ այդ երկրի քաղաքացուն: Վրացիները դատն ու վերադարձրին ամերիկացի դեներալ Շալիկաշվիլու հետաւոր նախնիների կալուածքը: Ի դէպ, մենք փառաւոր բացառութիւնների տոհմից սերող, հայկական դահի ամենահաւանական ժառանգորդին ինչպէս պատանք, նոյն յաջողութեամբ էլ կորցրինք:

Երեւի թէ մեր հանրապետութեան արդէն նախկին դարձած նախագահը, որի պատկերը 3 տարի կախուած էր իմ աչխատասենեակում՝ իր համար դլխացաւանք (կամ մրցակից) չստեղծելու համար այնպէս էլ առաջ չբչաց երկքաղաքացիութեան հարցը: Իմ կարճ խելքով ես այնքան հասկացայ, որ նա Հիմնադրում էր երկքաղաքացիութեան բացառումը դաղտնիքների արտահոսքի կանխման պատրուակով: Բայց ես թէկուզ եւ ուշացած կը հարցնէի, թէ արտասահմանեան «միխոնեներների» այս առատութեան պարագայում այլեւս մնա՞ց պահպանման արժանի դաղտնիք, կամ քի՞չ են «100 տոկոսանոց» Հայերը, որոնք մի կտրած դռշով պատրաստ են ծախել ամէն ինչ: Նոյնը տեղի չունեցա՞ Իսրայէլի քաղաքացի Մորդեխայ Վանունուի հետ, որը 100 տոկոսանոց Հրեայ լինելով եւ 1000 անգամ աւուգած այդ երկրի միջուկային հետազօտութիւնների դաղտնիքներն էր ծախում օտարերկրացիներին: Բոլոր Հայերին Հայաստանի քաղաքացու կարգավիճակ (եւ ոչ թէ «չուռ տուածի» կամ «պղպարի») տալը, իմ կարծիքով, հրատապ հարց է, եթէ ուզում ենք անցման փուլ մտաք գործելով չդոփել նոյն տեղում: Այս դէպքում միայն Սփիւռքի Հայ գործարարը մուտք կը գործի իր տուն, կը կառուցի եւ օրինակ կը ծառայի իր հարեւան օտարազգի կամ այլազգեան գործարարին: Այլ կերպ ասած, մինչեւ Հայը իր վաստակած դրամագլխով Հայաստան չմտնի, օտարազգին չի էլ մտածի իր միջոցները ռիսկի ենթարկելու մասին:

Ասածս կը յանկանայի եզրափակել հետեւեալ մտքով: Մենք՝ Հայերս, միշտ էլ յայտնի ենք եղել մեր մէջ ապրող օտարազգիների նկատմամբ հանդուրժողութեամբ, նրբանկատութեամբ եւ համբերատարութեամբ: Ես դէն եմ նետում այն իրողութիւնը, որ ազգային տեսանկիւնից մեր Հանրապետութիւնը երեւի թէ ՀԱՊ-ի երկրներում ամենամաքուրն է եւ դա ոչ թէ նրանից է, որ մենք ճնշում ենք օտարազգիներին, այլ նրանից, որ ոչ բոլորն են ի վիճակի ցուցաբերելու այնպիսի դիմադրողականութիւն բնութեան եւ ճակատագրի այն փորձութիւններին, որ բաժին են ընկնում մեզ: Հետեւաբար այդ նրբանկատութիւնից եւ հանդուրժողականութիւնից եկէք բաժին հանենք նաեւ մեր հայրենակիցներին, որոնք ցանկութիւն կը յայտնեն ապրելու իրենց օրինական եւ մնայուն հայրենիքում կամ արդէն ապրում են այստեղ:

Միմիայն այսպիսով կարելի է ապահովել ազգի միասնականութիւնը, որը մեզ անհրաժեշտ է, ինչպէս օդն ու ջուրը: Ուրեմն դեկավարութիւնը ընդհանուր սկզբունքով. «Հայաստանն աչխարհի բոլոր Հայերի հայրենիքն է»: Աստիճանաբար յաղթահարենք Հայերին 100 եւ պակաս տոկոսանոց Հայերի բաժանելու արատաւոր ցանկութիւնը:

ԳԵՂԱՄ ՄՆԱՑԱԿԱՆ
Գիւղ. գիտ. դոկտոր

Ց. Գ.- Ցօդուածագիրը քաղաքական նպատակներ կամ ինչ-որ մէկին հանձնարարելու միտումներ չունի:

Գ. Մ.

«Ազգ», Մարտ 6

ԻՐԱՔԻ ԹԱՆԳԱՐԱՆԱՅԻՆ ԳԱՆՁԵՐՈՒՆ ԿՈՂՈՊՈՒՏԸ

Աւորագէտ Իտալացի մը որ ասորագիտութեան դասախօս է Հռոմի եւ Հայտըլպէրկի համալսարաններուն մէջ, ահազանգ հնչեցուցած է Իրաքի թանգարաններէն պատերազմի խուճապին մէջ կատարուած զողութիւններու մասին: Իր հաստատումով, Պաղտատի թանգարանէն որ վերադարձած չէ 1991–ի պատերազմէն ի վեր, բաղմաթիւ յուշանմոյշներ կը պակսին. առկէ զատ, երկրին հարաւային շրջանին մէջ զաղտնի պեղումները կ'ըլլան եւրոպացի մասնագէտներու մեղսակցութեամբ:

Այդ մասնագէտը որ Փէթթինաթօ կը կոչուի, դիտել կուտայ որ իրաքեան ցամաքամասը Միջագետքի ժառանգութեան տէրն է, համախմբելով աշխարհի հնագոյն քաղաքակրթութիւններուն թողնոը. Շումերները, Ասորիները, Բաբելոնացիները ապրած են նոյն շրջանին մէջ: Անոնցմէ մեզի հասած են պատմութեան զբաղար ամէնէն հին փաստերը:

Պաղտատի թանգարանը պարպուած է 1991–ի պատերազմին նախօրեակին եւ յուշանմոյշները ծրարուելով, դեռնափոր ամուր վայրերու մէջ պահուած են երկրին հիւսիսային շրջանը որ Ս. Հիւսէյնի հաւատարիմ քիւրտ ուժերու հսկողութեան տակ է: Տարօրինակը այն է որ այդ նմոյշները չեն վերադարձուած: Իրաքցի պատասխանատուներ միչտ անորոշ պատասխաններ կուտան այդ մասին հարցումներու: Այս պարագան ամէնէն յոռետես ենթադրութիւններու կը մղէ, մանաւանդ տարով վճռացումի, զողութեան եւ նոյնիսկ միջազգային մաքսանենգութեան կատարուած վաճառքներու մասին:

Ամէնէն մեծ վնասը նկատուած է հիւսիսի շրջանին թուիջքներու փակ զօտիին մէջ որ ՄԱԿ–ի հսկողութեան տակ է: Կ'ըսուի թէ հոն եւրոպացի պրպտողներու մանակցութեամբ զաղտնի պեղումներ եղած են ու յայտնաբերուած առարկաները թանուած: Մօտ երեք ամիս առաջ, ափիլիկեան երկրի մը քաղաքացի ՄԱԿ–ի երկու քննիչները սահմանին վրայ բռնուած են երբ բեռնատիր տախտակներ կը փորձէին մաքսէն անցընել:

Փէթթինաթօ ըսած է թէ լինք առաջինները չէ ահազանգ հնչեցնող. ոչ մէկ արձագանգ գտած են Ջանքերը. ճիշդ լինչպէս 1991 Դեկտեմբերին Իրաքի կառավարութեան ԻՒՆԷՍԿՕ–ի կատարած դիմումը որով կը պահանջուէր որ յանձնաժողով մը կազմուի ստուգելու համար պատերազմին պատճառած քանդումներն ու կորուստները:

Այսուհանդերձ, ամերիկացի հնագէտներու խումբ մը զործակցելով Իրաքի իշխանութիւններուն հետ, պատրաստած են թանգարաններէ զողցուած չորս հազար իրերու ցանկ մը: Մաքսանենգներ քաոսէն օգտուելով մեծ արժէք ներկայացնող այդ իրերը ղրկած են Եւրոպա, ԱՄՆ եւ Ճափոն: Նոյնիսկ աճուրդի ծանօթ Գրիսթի'զ հաստատութիւնը ծախու հանած է իրաքեան կարեւոր հնութիւններ:

Այս հարցին ամէնէն սարսափելի կողը կը վերաբերի ամերիկացի զինուորներու ամօթալի ընթացքին: Փէթթինաթօ կը յայտնէ թէ Ուր քաղաքի զիկուրաթ–ը որ Միջագետքի բուրգն է, կառուցուած՝ 50–ական թուականներուն, թնդանօթի հարուածներով քանդուած է: Ամերիկացի զինուորները իրենց հրացանները բահերու նման զործածելով, քակած հանած են հոն գտնուղ յախճապակիները: Եւ ամբողջ այս պատահածին վրայ կ'իյնէ կատարեալ լռութեան պատը:

ՔԱՂՀԱՆ

Պուլկարահայ Եւամականի

ՓԼՈՎՏԻՒԻ ՀԱՅ ԳԱՂՈՒԹԸ ԿԸ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԻ ՆՇԵԼՈՒ ԻՐ «Ս. ԳԷՈՐԳ» ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ 170-ԱՄԵԱԿԸ

Փլովտիւի մէջ հայութեան ներկայութիւնը վաստուած է տակաւին 6–րդ դարէն, սակայն անոր ձեւաւորումը որպէս կրօնա – ազգային միաւոր աւելի զդալի եւ վաւերագիրերով ապացուցուած կը դառնայ 17–րդ դարու վերջին քառորդին՝ թրքական տիրապետութեան ժամանակ: Այդ առեն է, երբ հայ զաղութը աւելի հոծ բազմութեամբ 1675 թուականին տէր կը զառնայ յունական «Սուրբ Գէորգ» եկեղեցւոյն: Դար ու կէս յետոյ, փայտակերտ այդ եկեղեցին մնալով, տեղւոյն հայութիւնը 1828 թուին կը ձեռնարկէ նոր եկեղեցւոյ չինութեան, աւելի մեծ չափերով եւ զարակերտ:

Այս տարի կը լրանայ քաղաքիս Հայոց եկեղեցւոյ չինութեան 170–ամեակը եւ տակաւին տակաւ որ եկեղեցական վարչութիւնը որոշում ընդունի լայն ծրագրով մը նշելու այդ տարեդարձը, քաղաքիս մշակութային – հանրային բոլոր կազմակերպութիւններուն համատեղ աշխատանքով: Այս ձեռնարկին մէջ ներգրաւուած են «Բարեզործական»ը, ՀՕՄ–ը, «Համազգային»ը, «Երեւան»ը, ԱՐՄԻՆ – ԹՈՒՒՐ»ը, «Հայ մշակոյթի ու արուեստի ընկերակցութիւնը» եւ «Էրեբունի» համոյթը: Բոլոր այս միաւորներու ներկայացուցիչները եւ եկեղեցական վարչութիւնը միասեղ նախաձեռնող կոմիտէ մը կազմեցին, իր ենթայանձնախումբերով: Կոմիտէի նախագահ ընտրուեցաւ Աւագ Խորհուրդի Քահանայ Տէր Գէորգ Խաչերեան եւ անոր զեկավարութեամբ ամիսը մէկ անզամ նիստեր կը զումարուին ծրագրուած աշխատանքներու չուրջ կատարուածը եւ կատարուելիք զործերու մասին պատկերացում մը ստանալու համար:

Ենթայանձնախումբերը ձեւաւորուած են ըստ 170–ամեակի նշման լայն ծրագրի համեմատ՝ տպագրական ու քարոզչական, ֆինանսական, զեղարուեստական, տեխնիկական եւ այլն: Տպագրական ծրագրի զլխաւոր կէտը կը հանդիսանայ հայկական զաղութիս ու անոր եկեղեցւոյ մասին յետադարձ ակնարկ զիրքը մինչեւ մեր օրերը՝ պատմական տեսակէտ, հանդիսաւոր բացում զեղարուեստական յայտագրով, Մայիսի մէջ, հիմնական տօնի նշում Սեպտեմբերի վերջաւորութեան (Սեպտեմբեր 27), Գիտական ժողով հայ եւ պուլկար մասնագէտներու եւ զիտնականներու մասնակցութեամբ այս տարւոյն Սեպտեմբերի մէջ եւայլն:

Ընդհանուր համաձայնութեամբ ընդունուեցաւ «Ս. Գէորգ» եկեղեցւոյ 170–ամեակի առթիւ հրատէր ուղղել Սփիւռքի եւ Հայաստանի Հայկական Առաքելական եւ միւս հայկական եկեղեցիներու առաջնորդներու, ներկայ զտնուելու զլխաւոր հանդիսութեան՝ Սեպտեմբեր 27–ի կիրակի օրը: Որոշում տրուեցաւ նաեւ այս տարեդարձին առթիւ որ նախատեսուած բոլոր ձեռնարկները կատարուին քրիստոնէութեան Հայոց ընդունման 1700–ամեակի շրջագծին մէջ: Որպէս առաջին ձեռնարկ պիտի ըլլայ Պուլկարիոյ հայկական եկեղեցիներու սրբապատկերներու եւ սպասներու գունաւոր լուսանկարներու ցուցահանդէսը: Նախապատրաստական աշխատանքները ամէն ուղղութեամբ ընթացքի մէջ են եւ հաւատքով ենք, որ Ֆինանսական նպաստներ պիտի չուշանան, որպէսզի ապահովուի ընդհանուր ծրագրի իրագործումը:

ՎԱՆԱՏՈՒՐ

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

«ԲՈՒՆ ԱՂՈՒԱՆՔԻ ՀԱՅԵՐԷՆ ՎԻՄԱԳՐԵՐԸ»

(ՍԱՄՈՒԷԼ ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆ)

1997–ի վերջերուն Հայկական Ճարտարապետութիւնն Ուսումնասիրող Կազմակերպութիւնը (RAA) լոյս ընծայեց Սամուէլ Կարապետեանի «Բուն Աղուանքի Հայերէն Վիմագրերը» աշխատասիրութիւնը, Հայաստանի ԳԱՄ արուեստագիտութեան հիմնարկի գիտական խորհուրդի երաշխաւորութեամբ եւ մեկենասութեամբ զուիցերիաբնակ Կրոնիկ Փափազեանի:

Աշխատասիրութիւնը կը բաղկանայ 132 էջերէ եւ կը բացուի զիրքի արժէքին եւ հրատարակման պարագաներուն մասին անդրադարձող Մեսրոպ Արք. Աշճեանի, Սուրէն Սաղումեանի եւ RAA–ի պատասխանատու տոքթոր Արմէն Հախնազարեանի հակիրճ գնահատականներով:

Աշխատասիրութիւնը կ'ամփոփէ 1982 – 1986 տարիներուն Կուր զետի միջին հոսանքի ձախափնեայ շրջաններէն, այլ խօսքով՝ այսօրուան Աղրբեջանի, աւելի ճիշդը սակայն՝ պատմական հայկական Բուն Աղուանքի շրջանէն հեղինակին հաւաքած վիմագիրները (թիւով 516), որոնք անհերքելի ձեւով կը հաստատեն շրջանին հայապատկան ըլլալու իրողութիւնը, ի դէմս Աղրբեջանի ուրացումներուն եւ հայկական պատմական յուշարձանները ոչնչացնելու անոր հետեւողական քաղաքականութեան:

Սամուէլ Կարապետեան առաքելի մը նախանձախնդրութեամբ, այլ մանաւանդ գինուած գիտականութեամբ, շրջած է Աղրբեջանի 9 շրջաններու (Շաքի, Վարդաշէն, Կուտկաշէն, Իսմայիլ, Շամախ, Աղսու, Աղդաշ, Զաքաթալա եւ Եւլախ) գիւղերը մէկ առ մէկ եւ վերջնական կոնտակտ փրկած է հարիւրաւոր վիմագիրներ:

Հեղինակը կը ներկայացնէ իւրաքանչիւր շրջանի պատմականը, եւ ապա նոյն ձեւով կ'անդրադառնայ իւրաքանչիւր գիւղերուն, առանձին – առանձին ներկայացնելով անոնց աշխարհագրական դիրքը, նոյնիսկ բնութեան իւրայատկութիւնները, պատմական յուշարձաններու եւ անոնցմէ քաղած վիմագիրներուն նկարագրականը:

Հեղինակին հաւաքած վիմագիրները կուգան տապանաքարերէ, եկեղեցիներու ճակատին կամ անոնց զարպասներուն վրայի արձանագրութիւններէն, զանգակի մը վրայ կամ աղբիւրի մը ճակատին փորագրուած Հայու ձեռքով մեսրոպատառ նախաղասութիւններ: Հայաչունչ, հայադրոշմ այդ վիմագիրները, կը վկայեն, թէ Ղարաբաղի պատմական սահմանները կ'ընդգրկեն աւելի լայն տարածք: Այնպէս որ, մշակութային արժէքի կողքին, ուսումնասիրութեան քաղաքական պատգամը զիրքին կուտայ նաեւ այժմէական հնչեղութիւն:

Զուտ վիճաբանական լեզուով արտայայտուող 132 էջերը կը յատկանշուին բարձր զիտականութեամբ, որոնք զիրքը կը դարձնեն անխոցելի ճշմարտութիւն՝ առարկայականութեան տեսակէտէն:

Գիրքը պատկերազարդ է. պատմական յուշարձանային կառոյցներու, գիւղերու նկարներով եւ տապանաքարերու գծանկարներով, որոնք զիրքին կը հաղորդեն կենդանութիւն:

Իսկ էջ 97 – 119 տրուած են զիրքին մէջ ներկայացուած վիմագիրներու լուսանկարները, որոնց կը յաջորդէ Բուն Աղուանքի վիմագիրները պարունակող հնավայրերու քարտէսը:

Գիրքը կը փակուի անձնանուններու, տեղանուններու եւ բովանդակութեան ցանկերով:

Աղդագրական – պատմամշակութային արժէքաւոր այս գիրքը ամէնէն աւելի և ամէնէն առաջ կարելի է նկատել քարէ վիմատապտղութիւններու հաւաքածոյ մը, որ կ'արժէ ներկայացնել հայկական շրջանակներէ դուրս նաեւ:

Շ.

«Ազդակ»

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՑ ԿԱՆՔԷ

ԺԹ.

– Ջաթլամիչ չես ըլլար ա՛...

– Անանկ է. աւելի աղկէ է որ բոլոր տորպրութիւնները հաւաքուելէ ետքը տեսնեմ, առ սա հարիւր յիսուն ղրուշը:

– Ձեմ ուզեր, ես այս զործէն վազ անցայ, պոռաց ձանիկ միչտ բարկութիւն կեղծելով:

– Կ'աղաչեմ, մրմնջեց ուսուցիչը:

– Չէ՛ ըսինք ա՛...

– Կը խնդրեմ մի մերժեր. խօսք մըն էր բերնէս փախցուցի ... ներէ:

Եւ Թորդոմ հարիւր յիսուն ղրուշը զբեթէ՝ բռնութեամբ ձանիկի զրպանը խոթեց:

– Ես տանիկ բաներ չեմ սիրեր, ըսաւ ձանիկ, լինչի հետ զործ ունեցողները պէտք է որ վրաս կատարեալ վստահութիւն ունենան ... ես եթէ այս հանրապետութեան զործը վրաս առի՝ պարզապէս քիզ սիրելուս համար էր եւ ո՛չ թէ դրամ չահելու ... տուած զրամդ ամբողջութեամբ կը ծախսեմ կոր ուրիշներուն համար, եթէ հաշիւ ընենք, թերեւս դրպանէս ալ վրայ տուած եմ: Գուչ չես հաւատար ըսածիս, բայց այս այսպէս է:

– Կը հաւատամ, սիրելիս, փութաց պատասխանել ուսուցիչը որ չէր ուզեր նոր խնդիր մը ունենալ իր զիւրազգած բարեկամին հետ:

– Այս 150 ղրուշն ալ առի՛ հիմա անմիջապէս պիտի յանձնեմ այն մարդուն որուն քով կը զտնուի հանրապետութիւնը եւ որ խոստացաւ 20 – 30 տորպրութիւն հաւաքել: Եթէ չես հաւատար հիմա միասին եկուր...

– Կը հաւատամ, կրկնեց Թորդոմ:

– Մեզք որ մինչեւ հիմա դիս չես ճանչցեր, ըսաւ ձանիկ յանդիմանական չեշտով մը:

– Կը կրկնեմ որ խնդրին մէջ թիւրիմացութիւն կայ, ես երբեք քու ուղղամտութեանդ մասին կասկած յայտնել չուզեցի ... միայն թէ դուն մէկէն ի մէկ բռնկեցար:

– Բնականաբար կը բռնկիմ, միւսիւ Թորդոմ, հէր քուչուն էթի եէնմէզ կ'ըսեն, ես իմ պատիւս միչտ բարձր կը բռնեմ...

– Շատ լրաւունք ունիս այդպէս ընելու, պատիւը ամէն բան է մարդուս համար:

Այս ձեւով խօսակցութիւնը քանի մը վայրկեան եւս չարունակուեցաւ որմէ ետքը ձանիկ մեկնեցաւ Թորդոմի տունէն կատարելապէս հաշտուած անոր հետ եւ չատ ուրախ տրամադրութեան ներքեւ:

– Մեծ փորձանք մը անցուցինք, խորհեցաւ ուսուցիչը երբ առանձին մնաց: Մազ մնաց որ ձանիկը պիտի վշտացնէի եւ ամբողջ զործը խանգարէի ... ճշմարիտը յանցաւոր եմ այդպէս վարուելուս համար, յայտնի է որ մարդը մեծ անձնուիրութիւն ցոյց կուտայ կոր ... դիւրին բան չէ այսքան կարճ ժամանակի մէջ 60 տորպրութիւն հաւաքել: Այս յանդուգն թեամբ եթէ չարունակէ, կարծեմ 300 տորպրութիւն պիտի կրնանք ժողվել եւ այն ատեն տեսնենք լինչ պիտի ըլլայ մեր Մարզար էֆէնտին...

Ուսուցիչը վերստին սրտապնդուած էր եւ վստահութեամբ կը դիտէր ապագան:

Հետեւեալ օրը զնաց Պօղոս էֆէնտին դաւ եւ անոր պատմեց զործին յաջող վիճակը:

Վաճառականը իր զոհունակութիւնը յայտնեց եւ աւելցուց.

– Քու մարդուդ ըսէ՛ որ եթէ ստորագրութիւնները հարիւր յիսունի հասնին՝ ա՛լ Թող եասէչէն չիյնայ ու հանրապետութիւնը քեզի բերէ:

– Թերեւս մինչեւ հիմա 150–ի հասած է, դիտել տուաւ Թորդոմ:

– Այն ատեն վաղը հանրապետութիւնը ա՛ռ եւ լինձի բեր, որովհետեւ կորսնցնելու ժամանակ չունինք:

– Այս իրիկուն կը չանամ զինքը տեսնել:

– Ստորագրողները լինչպի՞սի մարդիկ են, հարցուց Պօղոս էֆէնտի:

– Ամէնքն ալ պարկեչտ, պատուաւոր, զիտակից թաղեցիներ են, հաւաստեց ուսուցիչը:

– Դուն մէկիկ մէկիկ քննեցի՞ր...

– Գրեթէ, այսինքն ... ձանիկը այնպէս ըսաւ:

– Աչքովդ չտեսա՞ր:

– Չէ՛, հանրապետութիւնը ուրիշին յանձնած էր չկրցի տեսնել, վաղը միւս օր երբ բոլորովին լմնցնէ, պիտի բերէ չանձնէ:

Այս բացատրութիւնը չգոհացուց վաճառականը, որ գոչեց.

– Կը տեսնամ որ դեռ բան մը չէ եղած ... եւ ըլլալիք ալ չունի:

– Ինչպէ՞ս, բողոքեց ուսուցիչը, բան մը չէ եղած, հապա 60 տորպրութիւնե՞րը, մէկուկէս օրուան մէջ:

– Դուն տեսա՞ր, համրեցի՞ր...

– Չէ՛, բայց ձանիկը սուտ չի խօսիր:

(Շար. 129)

(Շար. Ա. Էջէն)

նական առեալներով պարզած է որ չուրջ 60 հազար քուէի անճշդութիւններ կան արդիւնքներուն մէջ, ուրեմն մտադիր է դիմելու Սահմանադրական Ատեան. ինք համոզում կը յայտնէ որ առաջին երկու թեկնածուներուն տեղերը պէտք է փոխուին:

*
**

ՓՐՈՖ. ԼՈՒՏՄԻԼԱ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԵԱՆ ԴԷՏԵՐՈՒ ՏԵՂԵԿԱԳՐԵՐՈՒՆ ՄԱՍԻՆ

Պետական Համալսարանի ընկերաբանութեան ամպիոնի վարիչ, փրոֆ. Լուտմիլա Յարութիւնեան «Նախագահական ընտրութիւնները եւ քաղաքացիական հասարակութեան ձեւաւորումը Հայաստանում» թեմայով սեմինարին ըուն կերպով քննադատած է օտար դէտերու կարծիքներուն հակազդելու եւ հակադրուելու երեւոյթը, ըսելով որ առիկա արտաքին աշխարհի կողմէ կ'ընկալուի որպէս քաղաքական անդրադարձութեան ապացոյց: Ան նշած է նաեւ թէ այդ դէտերը միայն դէտեր չեն, այլեւ եկած են որոշելու մեր ապագան եւ արտայայտելու իրենց դիրքորոշումը այդ ուղղութեամբ: ՀԱՊ–ի չորս դէտերը օրինակ, ըսած է ան, մեր ընտրութիւնները վայլուն գտնելով նշած են որ Հայաստանը կրնայ իրենցմէ ըլլալ, իսկ միւս կողմէ եւրոպացի դէտերը, ընդհակառակն, ընտրութիւնները անարդար գտնելով մեզմէ ձեւով կ'ըսեն թէ Հայաստան չի կրնար եւրոպական խորհուրդի անդամ դառնալ:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սուրբ Ծնունդի առթիւ, Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարի հոգաբարձութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է իւղաձիւնի հետեւեալ նուէրները.–

Տիկին Հանրի Փուժըրուղ 100, Տէր եւ Տիկին Յակոբ Քէչիչեան 150, Տիկին Պէկոյեան 100, Տէր եւ Տիկին Զաքարեան 300, Տէր եւ Տիկին Սարա Նազարեան 100, Տէր եւ Տիկին Արամ Մալխասեան 500, Տիկին Սեդա Պահարեան 200, Տէր եւ Տիկին Ժերար Սորէն 400, Տիկին Շաքէ Քէրքի 300, Տէր եւ Տիկին Հալվաճեան 200, Տէր եւ Տիկին Հրաչեայ Թաշճեան 300, Տիկին Հերմին Սարաճեան 400, Տիկին Մանուկ Ունանեան 200, Տիկին Վ. Աբթինեան 150, Տէր եւ Տիկին Կրկուսար Օհանեան 3000, Տէր եւ Տիկին Վաչէ Տէմիրճեան 300, Տէր եւ Տիկին Մանուէլ Անդրէասեան 180, Տիկին Մարի Վէրնէեան 100, Պր. Անդրէ Պէքճարեան 300, Պր. Ներսէս Սարաֆեան 1000, Տէր եւ Տիկին Ժ. Փոլատեան 200, Տէր եւ Տիկին Հ. Սուքիասեան 100, Պր. Փօլ Տէր – Յակոբեան 150, Տէր եւ Տիկին Դանիէլ Եբեմեան 500, Պր. Շաուլ Կավարեան 100, Տէր եւ Տիկին Սերժ Քէնտէրեան 500, Տիկին Մարի Շահպազեան 100, Տէր եւ Տիկին Գ. Զօթուրեան 150, Տէր եւ Տիկին Լորան Շավօ 250, Տէր եւ Տիկին Ա. Հայթպաեեան 500, Տէր եւ Տիկին Սերժ Յատուրեան 150, Տէր եւ Տիկին Գրիգոր Գալֆաեան 500, Պր. Խատուար Տէր–Յակոբեան 200, Տէր եւ Տիկին Յակոբ Ալեքսանեան 100, Օր. Սիլվա Քիւրքեան 500, Պր. Անդրէ Դուրեան 150, Տիկին Իվլին Մոքոսեան 100, Տիկին Լոլա Հարեանց 300 ֆրանք:

Տիկին Մարկրիթ Ռընճեան՝ Ղեւոնդեանց քահանայից ոծնին առթիւ՝ ի յիշատակ Հօր՝ Գէորգ Քհն. Նիզամեանի՝ 500 Ֆր. նոյն առիթով եւ մասնաւորաբար ի յիշատակ վռամշապուհ Արք. Քիպարեանի Արջուկենց Տոհմէն՝ Տէր եւ Տիկին Բաուլ Գազանճեան եւ եղբայրը բժիշկ եւ Տիկին Մ.Ք.Է. Գազանճեան 500–ական Ֆր., Տիկին Սոնա Քիւրքճեան ի յիշատակ նոր. հանգուցեալ իր հարազատին Ալիս Պարթեւեանի 1000 Ֆր.:

(Շար.)

DATE A RETENIR

LE 9 MAI
La Chorale Sipan-Komitas
à Chaville

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

ՅԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Տէր եւ Տիկին Անդրանիկ Սարգիսեան եւ զոյգերը՝ Սիլվարվեկ եւ Ալիս, իրենց խորին ցաւակցութիւնները կը յայտնեն Ղազարեան ընտանիքներուն իրենց սիրելի սանտմօր՝ Ազատուհի Ղազարեանի մահուան առթիւ (Տէսին, Մարտ 10, 1998) եւ այս տխուր առիթով 200 Ֆր. կը նուիրեն «Յառաջ»ին:

ՀԱԿՈՒՄ

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ–ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻԶ

Մեծ Պահքի ամբողջ շրջանին Զորեքշաբթի երեկոները ժամը ճիշդ 6–ին, Փարիզի Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ Հակումի՝ «Խաղաղական» եւ «Հանգստեան» ժամերգութիւնները կը կատարուին եւ աւուր պատշաճի քարոզ կը տրուի՝ համաձայն հետեւեալ ժամանակացոյցի. –

Զորեքշաբթի, Մարտ 25
ԼԱ. օր Մեծի Պահոց
Քարոզիչ՝
ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՔՀՆՑ. ԹԱՇՃԵԱՆ

Զորեքշաբթի Ապրիլ 1
ԼԲ. օր Մեծի Պահոց
Քարոզիչ՝
ԳԱՌՆԻԿ ՔՀՆՑ. ԳՈՑՈՒՆԵԱՆ

*
**

Ս. ՅԱԿՈԲ – ԼԻՈՆ

ՄԵԾ ՊԱՀՔԻ ՀԱԿՈՒՄԻ ԵՒ ԱՐԵՒԱԳԱԼԻ ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՑՑ

Լիոնի Ս. Յակոբ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ Մեծ Պահքի ամբողջ շրջանին Զորեքշաբթի երեկոները ժամը 5–ին, Հակումի Խաղաղական եւ Հանգստեան ժամերգութիւններ կը կատարուին հետեւեալ ժամանակացոյցով:

Զորեքշաբթի, Մարտ 25–ին
Զորեքշաբթի, Ապրիլ 1–ին

Իսկ Արեւագալի ժամերգութիւնները կը կատարուին Մեծ Պահքի կիրակիներուն պատարագէն առաջ:

Ժամերգութիւն ժամը 8·45–ին:
Արեւագալ ժամը 9·45–ին:
Պատարագ ժամը 10·30–ին:
Քարոզ և Հոգեհանդիստ ժամը 11·45–ին:

*
**

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

Զորեքշաբթի, Մարտ 25, ժամը 17–ին
Զորեքշաբթի, Ապրիլ 1, ժամը 17–ին

*
**

Սէն – Ժերմէն Ս. Սահակ – Մեսրոպ եկեղեցւոյ թաղականութիւնը կը յանուանէ Քառասնորդաց Մեծ Պահոց շրջանին ամէն Զորեքշաբթի երեկոյեան ժամը 5–ին Հակումի արարողութիւն կը կատարուի:

Զորեքշաբթի, Մարտ 25, ժամը 17·30–ին
Զորեքշաբթի, Ապրիլ 1, ժամը 17·30–ին

Արարողութիւնը կը կատարէ եւ կը քարոզէ եկեղեցւոյս հոգեւոր հովիւ՝
ՎԱՉԷ Ծ. ՎՐԴ. ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ
ՓԱՐԻԶ
Հայ Կրթական եւ Մշակութային Միութիւն
●
ԳՐԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՅԹ
նուիրուած
ՄՈՎՍԷՍ ՊԱԶԱՖՃԵԱՆ–ի
«ԱՆԿԱՏԱՐ ՎԵՐԾԱՆՈՒՄՆԵՐ»
պիրքին,
անոր հրատարակութեան առթիւ
Հեղինակն ու գործը կը ներկայացնէ՝
ԴԱՆԻԷԼ ԹԻԹՖԷՆՃԵԱՆ
Ընթերցումներ երկերէն՝
Արսէն Այնթապլեան
Թորոս Գոֆթիկեան
– ԳԻՆԵՃՕՆ –
Հինգշաբթի, Մարտ 26,
ժամը ճիշդ 20·30–ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տան մէջ
17, rue Bleue — 75009 PARIS

ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ներկայիս կը հաղորդենք յարգոյ հասարակութեան, որ երկու տարիէ ի վեր գոյութիւն ունեցող Իսի – լէ – Մուլինոյի Թարգմանչաց վարժարանիս մէջ, յառաջիկայ 1998 – 99 տարեշրջանին պիտի բացուի նոր դասարան մը՝ C.P.: Այս կերպով մանկապարտէզի երեք դասարաններուն վրայ կ'աւելնայ նաեւ նախակրթարանի առաջին դասարանը: Դպրոցի Վարչութիւնը եւ Տնօրէնութիւնը հասատատակամ են իրենց որոշումին մէջ, որու համաձայն ամէն տարի նոր դասարան մը պիտի բացուի եւ լրացուի նախակրթարանի շրջանը:

Ուրախութեամբ կը յայտնենք նաեւ որ մանկապարտէզի ծաղիկ դասարանի աշակերտները (maternelle grande section) կիրարկուած յատուկ դրութեան մը շնորհիւ յաջողած են յաղթահարել տառաճանաչութեան հարցը եւ արդէն իսկ կը կարդան հայերէն եւ անվարժ կերպով ալ կը գրեն: Նոյնպէս, շնորհիւ Ֆրանսերէնի համար C.R.E.D.I.F.–ի կողմէ պատրաստուած մեթոտի մը գործադրութեան, ծաղիկ դասարանի աշակերտները կը հասկընան, կը պատասխանեն եւ կը կարդան Ֆրանսերէն՝ իրենց տարիքին համապատասխան չատ տարբական մակարդակով: Ծնողները կրնան ապահով ըլլալ ուրեմն, որ իրենց զաւակը նախակրթարանի մէջ զժուարութիւն պիտի չունենայ եւ պիտի կարենայ միաժամանակ երկու լեզուներուն ալ, քանի որ լեզուական դեռնի վրայ ամենամեծ զժուարութիւնը արդէն իսկ յաղթահարուած է՝ երկու լեզուներուն համար ալ:

Եւ ասիկա մեծ յաջողութիւն մըն է, եթէ նկատի առնենք որ աշակերտներէն չատերը թրքախօս էին նախապէս: Ասիկա մեծ յաջողութիւն մըն է նաեւ այն պատճառով որ Ֆրանսական վարժարան յաճախող աշակերտները ո՛չ թէ մանկապարտէզի, այլ C.P.–ի մէջ է որ տառաճանաչութիւն կը սորվին եւ այն ալ մէկ լեզուի պարագային միայն: Իսկ մեր աշակերտները հինգ տարեկանին արդէն կը կարդան երկու լեզուներն ալ եւ ծանօթութիւն հաստատած են նաեւ անգլերէնի հետ (initiation):

Անհրաժեշտ է նաեւ նշել, որ Թարգմանչաց վարժարանի մէջ մեծ հոգ կը տարուի աշակերտներու վարքին, նիստ ու կացին եւ քաղաքավարութեան: Երգերը (կրօնական թէ աշխարհիկ), պարերը, ձեռական աշխատանքներն ու արտասահմանութիւնները կը համալրեն ծրագիրը:

Յառաջիկայ տարի C.P.–ի մէջ հայ լեզուի ուսուցման կողքին պիտի կիրարկուի Ֆրանսական Կրթական Նախարարութեան ծրագիրը, ինչ կը վերաբերի Ֆրանսերէն լեզուին եւ Ֆրանսերէնով ուսուցանուող առարկաներուն:

Կը յուսանք որ մեծ թիւով ծնողներ իրենց զաւակները պիտի յանձնեն մեզի յառաջիկայ տարեշրջանին եւ նպաստաւորուին հայեցի կրթութիւն ջամբող վարժարանի մը բարիքներէն: Արձանագրութիւնները բացուած են: Ծնողներուն կը թելադրենք այժմէն իսկ արձանագրել իրենց զաւակը: Տեղեկութիւններու համար կրնան հեռաձայնել՝

01 – 46 – 45 – 60 – 55

թիւին:

ՏՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ
ՓԱՐԻԶ
ՓԱՂԿԱԶԱՐԴԻ ՃԱՇ
Կիրակի, Ապրիլ 5, ժամը 13–ին
Ճաշարան՝
«Les Diamantaires»
60, rue La Fayette — 75009 PARIS
— M° CADET —
Վիճակահանութիւն – պեղարուեստական յայտապիր:
Մանակցութեամբ՝
կազարեան նուագախումբին
Տոմսերը ապահովելու համար հեռաձայնել հետեւեալ թիւերուն՝
01 – 45 – 93 – 00 – 25
կամ՝
01 – 48 – 78 – 76 – 88

Demande d'emploi

Dame arménienne, expérience, cherche place chez personne âgée ou famille, à temps complet, même nourrie, logée. Etudierait toutes propositions.
Région Paris.

TEL. : 01 43 75 49 69

UGAB-YERAJICHD. UGAB-YERAJICHD

UGAB — PARIS
UGAB- Jeunes
présentent
CONCERT
DES JEUNES TALENTS
DIMANCHE 29 MARS
à 17 heures 30
Au programme :
Musique arménienne, Classique
CENTRE CULTUREL
ALEX MANOOGIAN
118, rue de Courcelles, Paris 17e
Métro: Courcelles
Renseignements: 01. 42. 27. 12. 26
Prix des places: 60 F.
Tarif réduit: 40 F.

UGAB-YERAJICHD. UGAB-YERAJICHD

GRANDE TOMBOLA
de la CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE
au profit de ses œuvres

Une voiture «*Clio Chipie*», mais aussi un voyage aller-retour Erevan, des bijoux, un tapis d'orient, des œuvres d'art, un bagage de prestige, une mini-chaîne, un téléviseur couleur...
Vous en rêviez ?
Alors tentez votre chance ! Vous serez peut-être l'un des heureux gagnants!
Demandez les billets de la GRANDE TOMBOLA NATIONALE 1998 aux membres des sections et du Conseil d'Administration de la *Croix Bleue des Arméniens de France*.
(Prix du billet: 50 F.).
Le tirage au sort aura lieu le samedi 28 MARS 1998, au cours d'un dîner au «*Relais Mercure*» d'Evry-Lisses (Essone), 8 rue du Bois Chaland.
Les résultats seront communiqués par voie de presse.

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Արնուվիլի Վարագայ Ս. Խաչ եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները եկեղեցւոյ հիմնական նորոգութեան համար.–

Իսի – լէ – Մուլինոյի եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը 3000 Ֆր., Տիկին Ժիւլիէթ Կիտէր, Տոքթոր եւ Տիկին Ժագ Պալեան, Տէր եւ Տիկին Նուրհան Տէյիրմէնճի, Տիկին Անոյշ Քիւրէմիթճեան, Տէր եւ Տիկին Գէորգ Մէնէճեան, Տիկին Հերմինէ Գերկոյեան, Տէր եւ Տիկին Արթօ Թաչճը, Տէր եւ Տիկին Միքայէլ Նաճարօղլու 1000–ական Ֆր., Սէմսան եղբայրներ 700 Ֆր., Պր. Կարապետ Զընթըրօղլու, Տէր եւ Տիկին Յարութիւն Կէօրիւր, Տիկին Մելինէ Նահապետեան, Տիկին Ովսաննա Քէչիւեան, Տէր եւ Տիկին Յովհաննէս Դաւիթեան, Տէր եւ Տիկին Մանուէլ Ոսկերիչեան, Տէր եւ Տիկին Գեղամ Մխոյեան, Տէր եւ Տիկին Արամ Բալուեան 500–ական Ֆրանք, Տիկին Սալի Պապաեան եւ Օր. Երջանիկ Իպիք 300–ական Ֆր., Տիկին Ալիս Պէչաքճեան, Տիկին Մարիամ Զընթըրօղլու, Տիկին Զարուհի Աչխարեան, Պր. Սերժ Զանկոչ եւ Տէր եւ Տիկին Գէորգ Շահինեան 200–ական Ֆր., Պր. Ժիրայր Խոմէրիճեան 100 Ֆր.:

(Շար.)

ՋՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՄԱՐՏ 25
MERCREDI
25 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՅԱՌԱՋԱԳ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում) 1·350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 19·341 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19.341

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՆԱԽԱԳԱՀԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ՓՈՒԼԻՆ ՀԵՏՔԵՐՈՎ

Քանի մը օրէն տեղի կ'ունենայ Հանրապետութեան նախագահական ընտրութեան բ. եւ վճռական փուլը որ պիտի որոշէ Խհանուէթեան բարձրագոյն դէմքն ու հետագայ հինգ տարուան ընթացքը: Այս ընտրութեան նկատմամբ հետաքրքրական սպասումի բուն չրջանն ալ այս օրերուն մէջ կ'ամփոփուի, քանի որ Մարտ 16–ի արդիւնքը անակնկալի մեծ բաժին չունեցաւ եթէ նկատի չառնուին Վ. Մանուկեանի ձախողութիւնն ու Ս. Բագրատեանի յաղողութիւնը: Երկուքն ալ գրեթէ նոյնքան անսպասելի:

Ինչ որ ամէնէն ուշագրաւ տուեալն է առաջին փուլին, դումարն է Կ. Դեմիրճեանի ու Ս. Բագրատեանի քուէներուն: Այդ դումարը ամէն քանէ առաջ փաստն է անցեալ տասնամեակին կուտակուած յուսախաբութեան որ խորհրդանշուեցաւ ընտրողներու 42%–ին համայնաւար անցեալին կարօտով: Այդ տասնամեակին, անկախութեան առաջին քայլերու տասնամեակներուն չափ դեր՞ունեցաւ զանգուածներու ծանր առօրեան անտեսելու յրբեան ու անընական նեղութիւններու մէջ զանոնք առանձին ձգելու իշխանութեան կեցուածքն ալ: Մանաւանդ որ այդ զանգուածներուն քովն ի վեր առանձնաչնորհեալ փոքրամասնութիւն մը ծաղկեցաւ, չեչտելով նոյն կեցուածքը ու այսօր ալ ջուր լեցնելով Դեմիրճեան – Բագրատեան չաղացքին: Եթէ նախագահական արտակարգ ընտրութեան առաջին փուլին բացարձակ պարտեալը Վ. Մանուկեանն է, յաղթականն ալ չատ պիւրութեամբ չհարկուած երէկուան կարօտն է: Անկա, գրեթէ անկախ՝ անոր անուանով ներկայացող թեկնածուներէն, քանի որ ո՛չ Կ. Դեմիրճեանի քուէարկողը անդրադարձաւ, կամ ուզեց անդրադառնալ թէ երէկուընէ պահուած անոր պատկերէն պեղչուած էր հզօր թիկունք Մոսկուան. անոր բացակայութեան, ի՞նչ հիմով բարոյութեան յոյսը կրնայ կապուիլ Կ. Դեմիրճեանի: Նոյնպէս, ո՛չ ալ Ս. Բագրատեանի ընտրողը մտածեց թէ ժամանակավրէպ լոզունգներէն անդին ան լուրջ տուեալ ունի՞, թէ ոչ: Նման հետաքրքրութիւն մը դիւրաւ նչմարել պիտի տար թէ երկու թեկնածուներուն քով ալ երկիր մը ձգնաժամէն դուրս բերելու զօրութեան տէր ծրագիր չկար:

Ինչ կը վերաբերի Ռ. Քոչարեանի չուրջ 39%–ի համեմատութեան, ան նախ յըսնակօրէն ցոյց կու տայ որ Ղարաբաղի հարցը առաջնային դիրքը կորսնցուցած է Հայաստանի եւ մանաւանդ Երեւանի ընտրողներուն համար, քանի որ մայրաքաղաքին թեկնածուն Կ. Դեմիրճեանը յայտնուած է: Անոր ու Ս. Բագրատեանի քուէները կը բաւեն մատնանչելու թէ առաջնութեան դիծին վրայ ո՛ր մարզը փոխարինած է Ղարաբաղը: Ասկէ զատ արդիւնքները եզրակացնելու կը մղեն որ Ռ. Քոչարեանի վարչապետութեան տարին չէ յաղթած ապագայի յոյսերը կեդրոնացնելու ազդակ ներկայանալ: Կայ նաեւ պատերազմի մը հետանկարով ժողովուրդին թելադրուած վախը: Ու սխալ է կարծել որ Ռ. Քոչարեանը «Ղարաբաղցի» եւ «ոչ Հայաստանցի» համարող մեզի ալ բոլորովին անարձագանգ մնացած է:

Այս քանի մը նչումները բաւարար են ընտրութեան մէջ սահմանելու անցեալ իշխանութեան տեղն ու դերն ալ, հակառակ երեւութապէս գործօն մասնակցութիւն չունենալուն: Ընկերային, անտեսական ու անընական նեղութիւններու մէջ զանոնք առանձին ձգելու իշխանութեան կեցուածքն ալ· մանաւանդ որ այդ զանգուածներուն քովն ի վեր առանձնաչնորհեալ փոքրամասնութիւն մը ծաղկեցաւ, չեչտելով նոյն կեցուածքը ու այսօր ալ ջուր լեցնելով Դեմիրճեան – Բագրատեան չաղացքին: Եթէ նախագահական արտակարգ ընտրութեան առաջին փուլին բացարձակ պարտեալը Վ. Մանուկեանն է, յաղթականն ալ չատ պիւրութեամբ չհարկուած երէկուան կարօտն է: Անկա, գրեթէ անկախ՝ անոր անուն

ԷՋ ՄԸ՝ ԱՆԼՈՒՐՋ ԲԱՆԵՐՈՒ ՄԱՍԻՆ

Բաւական իւրայատուկ զաչա մըն է «Հայ մամուլ» կոչուածը: Լուրջ – անլուրջի չափով մը թէեւ ոչ միշտ նչմարելի, բայց մնայուն ներկան է այդ զաչային: Եւ զած են ու կան անուններ որոնք իրենք զիրենք կը սահմանեն որպէս երկիծական թերթ, ինչ որ առաջին ակնարկով յատակ զանազանում մը կենթադրել կուտայ լուրջին կալուածէն. այսուհանդերձ, եթէ որոշ որակ մը չաչողած են պահել անոնք, լուրջին կալուածին չատ աւելի մօտ են, քան այդ պիտակով հրապարակ իջածները. ոմանք չատ կը զեղերին հոն, հաւանօրէն ակամայ եւ չատնապէս՝ առանց անդրադառնալու: Եւ անոնց սիմնականէն զերժ-ուար չէ քաղել երկիծականի պաչար մը որուն կրնան ենթարկուիլ չատկանիշները չափանիշներու քացակայութիւնն է: Ասիկա լուրջ բաժիններու ընթերցումին պատճառած հարցականներու, մամուլ-քներու ծանրութեան մէջ զբօսանքի խուսափուկ պատուհան մը կը բանայ տրամադրութիւններ փոխելով. թէեւ խորքին մէջ եթէ կատակելու հազուադէպ նպատակը մէկդի զբերի, այդ էջերը լուրջերէն չատ աւելի ատաղձ ունին մտահոգութիւն պատճառելու:

Հետեւեալ պատառիկները քաղուած են Հայաստանի թերթերէն որոնցմէ ոչ մէկը կը կրէ երկիծաթերթի պիտակ: Առաջինները առաջին ճաչակ մը կուտան չափանիչ ըսուած բանին քացակայութեան ու «սրամտութեան» բաւական զարմանալի ընկալումի մը որմէ չատնապէս ոչ ոք կը զժզոհի:

Նախ առուվաճառքի անկիւնէ մը հետեւեալ ծանուցումը որմէ հաւանօրէն բան մը հասկցողներ կը գտնուին տեղ մը.

«ՎԱՃԱՌՈՒՄ ԵՄ մէկ սենեկանոց քնակարան, վերափոխուած երէք սենեականոցի, ունի ատստնակ» («Հայաստանի Հանրապետութիւն», 1997, Նոյեմբեր 12):

Զուկին ու հացին հրաչքը յիչեցնող այս հանելուկը եթէ գտնուած են լուծողներ, անոնց չի կրնար մաս կազմած ըլլալ Ազգային ժողովի այն ներսիսխանը որ ժամերու փոփոխութեան նիւթին քննարկումին «ոչ պաչտօնական հարցադրում» կատարած էր թէ «ինչպէ՞ս քնակչութիւնը պէտք է ժամացոյցի սլաքը մէկ ժամ առաջ կամ յետ տանի երբ նրանց կէսը ելեկտրոնային ժամացոյց ունի»: «Հայք»ը (1997, Դեկտեմբեր 6) կը վստահեցնէ թերահաւատները թէ «սա զուարճացրեց պատգամաւորներին»:

Անկապ այս երկորդութեան վերջին պատառիկն ալ նոյն թերթին Նոյեմբեր 21-ի թիւէն է, արժանի՝ ոսկի չրջանակի մը որպէս զժուար զերազանցելի օրինակ, մեծատառ կարծուած մեր չոչորթութեան. հոս, զժբախտ թիրախը խմբավար Օհան Տուրեանն է, առիթն ալ իր 75-ամեակը. թէեւ առանց ատոր պիտի չդիտնայինք թէ «արտասահմանում նրան անուանել են "արեւելեան Թոսմանիի"». իսկ տարեդարձը գնահատանքներու չարան մը բերած է նրան. «վարպետին շնորհակալ եմ Ս. Մեսրոպ Մաշտոց» շքանշանը եւ երկնակամարի աստղերից մէկը կոչուեց "Տուրեան"»:

Լեզուական մարդն ալ բերած կալուած է այս տեսակի քաղուածքի մը համար թէեւ հոս վուչերը ամէնէն աւելի դիւրութեամբ մատ կրնան ծակել...: Այսուհանդերձ, զժուար է չըլլանալ «ճափոնական կենցաղին բնորոշ արարողութիւն՝ թէյախմութիւնը» եւ «Հայաստան»ի (1998 Փետրուար 28) լեզուական սխալներու «սրբագրութեան» սիւնակէն հետեւեալ տողերը.

«կինոմոտոգրափիա — կինեմատոգրափիա

կենեմատոգրաֆիա–ն կինոնկարների արտադրութիւնն ու ցուցադրումը իրագործող բնագաւառի անուանումն է: կազմուած է յունարէն քինեմաթոս – շարժում եւ կրափօ – գրում եմ բառերից:

Ուրեմն, ոչ թէ կինոմոտոգրափիա, այլ կինեմատոգրափիա»:

Լեզուական մաքրութեան սրբազան պարտքն ալ կատարած հանդստութեամբ, կարելի է չարունակել, անցնելով նուազ սրբազան մարդի մը որ կինեորու վերաբերող է: «Զորրորդ իշխանութեան» 1997 Նոյեմբերի թիւին մէջ երեսփոխան Ազատ Արշակեան պատասխանած է քանի մը հարցումներու որոնց մաս կը կազմեն հետեւեալները.

– «Ո՞ր սեռի կանանց էք սիրում:

– Իգական սեռի կանանց:

– Իսկ ինչպէ՞ս է ձեզ ներկայանում իգական սեռը:

– Նախ եւ առաջ կինը բոլոր մեր ձրգտումների ախրոտրոմն է»:

Քիչ մը աւելի լուրջի կը նմանի ուրիշ հարց – պատասխան մը. կը հարցնեն Պաշտպանութեան նախարար Վ. Սարգսեանի թէ կարելի կը նկատէ՞ որ Հայաստանի այդ նոյն պաշտօնը կին մը ստանձնէ. պատասխանը ժխտական է զնահատելով, հետեւեալ նչումով ալ. «Հայաստան, այնուամենայնիւ, առնական երկիր է» («Առաւօտ», 1998 Յունուար 15): Ընդգծում, որուն զրեթէ անկարելի է չաւեզջնել «ժբպախտաբար...» մը, ի տես՝ զարերու «առնականութեամբ» հատած ներկայի կէտին...:

Անկապ այս քաղուածքին մէջ Վ. Սարգսեանի մատնանչումով բացուած քաղաքական բաժինը ամէնէն ճոխը ըլլալու բոլոր յատկանիչները ունի. սակայն, այդ մարդին եռուն այս օրերուն, մանանող երբ համայնավար դէմքերու, կաթսումներու վերադարձ մը ուչադրութեան առաջին տեղերը կը գրաւէ, գոհանանք այդ նոյն ճակատին դէմ մարտավարութեան խորհրդանչ ժողովուրդներու համերաչխութիւնը: Տրուած է նաեւ անոր քաղաքացի ըլլալու «չափանիչ», կամ «պայման»ը. «բազաքի բնակիչներ կարող են դառնալ նրանք, ովքեր պատրաստ են կատարելու Արարչի պատուիրանները»: Ամէն բան ամէնայն յատկութեամբ նչուած այս ծրագրին մէջ հարթելի փոքր խըն-դիր մը մնացած է որ կը վերաբերի վայրին. ատիկա ալ յանձնուած է Արարիչին պատուիրանները կատարելու չօժար, կարողական ապագայ նոյեցիներուն.

Յայտարարութիւնը կ'ըսէ թէ անոնք՝ «պէտք է հարց բարձրացնեն իրենց կառավարութիւնների առջեւ՝ Արարատ լեռը, ստորոտը, մինչեւ Արաքս գետը, յանձնել տարածքի հնագոյն եւ իրական տէրերին՝ Հայերին, կամ որպէս անկախ գօտի դնել Երեւանի կամ ՄԱԿ-ի տրամադրութեան տակ, նոյ քաղաքը կառուցելու համար»:

Նման ծրագիր մը քաղաքական, աչխարհագրական ամենախոր ծանօթութեամբ իսկ, չի կրնար, պարզ է, չառընչուիլ Թուրքիոյ. ծրագրին տէրերը այդ հարցն ալ լուծած են ի հաչիւ Անգարայի: «Եթէ Թուրքիան ուզում է բայլել բաղդատկիրք ազգերին համաբայլ, թող ընդառաջի ու մասնակցի»: Աննեղլի թերահաւատութիւն է կասկածիլ որ Թուրքիա կը յօժարի վախցնել Ս. Միրզոյեանի ու իր խումբին կողմէ քաղաքակիրթ նկատուելու այս առիթը. այսուհանդերձ, կը մըննան մէկ երկու հարցականներ. ծրագրին տէրերը արդեօք ուրկէ՞, ինչ միջոցով տեղեկացած են թէ Թուրքիոյ եւ «աչխարհի չատ պետութիւններու» մէջ մարդիկ «Գիտութիւն» կը կարդան, տեղեկանալու համար աչխարհացունց նման զաղափարներու եւ անոնց մասնակցելու: Երկրորդ կէտ մըն ալ կ'առընչուի նոյի քաղաքաչինութեան. Արարիչին պատուիրանները կատարելով է որ այդ քաղաքին բնակիչ Հայը Արեւմտահայաստան պղտոտայէն անվրդով պիտի անցնի Թուրքիա հրապարակը, կամ Ղարաբաղ փողոցէն մտնէ Աղբրեջան անելը...: Հաւանօրէն, ծրագրին իրագործումը հետ պիտի բերէ նման մանրուքներու լուծումն ալ. միայն չպակսի Արարիչին պատուիրանները կատարելու տրամադրութիւնը:

Աղէն այս ծաղկաքաղին ատաղձի էջերուն մէջ կայ վերջին մը որ այս ու այլ ամէն տեսակի կասկած, հարցական, մտահոգութիւն անտեղի կը դարձնէ ըսելով հին երեւանցի Մարինային. ան տեսիլքներու, հեռազգածութեան, անդրադաղածութեան կարողութեամբ օժտուած մէկն է որուն փառաւոր կէս էջ մը յատկացուցած է 1997 Դեկտեմբեր 30-ի «Առաւօտ»ը, հաւանօրէն առօրեայի ծանր բեռան տակ ընճուծածներու բազմութեան որպէս ամանորի նուէր: Ան կ'ըսէ թէ «վերէն» իրեն յայտնուած էր 1989-ի յաղորդող տարիներուն պատահելիքը. պատերազմ, տով, 1995-ին՝ լուսաւորութիւն: կը չարունակէ. «իսկ 2000 թուականին թագ իջաւ Հայաստանի վրայ, որը Աստուծոյ արքայութեան եւ հարստութեան նչան է»: Թերթին միջոցով կը դիմէ նախագահին ու կաթողիկոսին որ օգնեն իրեն ու բնական ընկալեն «Նոր յայտնութիւն»ը: Եկեղեցին սպառած է ինքզինք ու ժողովուրդը ճչմարիտ հաւատքի բերելու համար նոր հրաչքներ, նոր յայտնութիւն անհրաժեչտ է: Ապա կ'աւելցնէ համեստօրէն. «այդ յայտնութիւնը, իմ կարծիքով, ես եմ լինելու»: Կաթողիկոս ու նախագահ անհրաժեչտ է որ աչակցին այդ սրբասուրբ գործին որպէսզի «յայտնութիւնը հէնց Հայաստանում լինի, իսկ այդ դէպքում ո՛չ մէկը՝ ո՛չ ՄԱԿ-ը, ոչ Օ – ԷՍ – Սէ – Ը-ն եւ ոչ ի արտասահմանեան երկրները չեն կարողանայ մեզ ենչել եւ ստիպել վերադարձնել հողերը»:

Զըլլալով հանդերձ ո՛չ կաթողիկոս, ո՛չ Հայաստանի նախագահ, կը հաւատամ թէ կարդալով, ապա արձագանգելով այս տողերուն, աչակցութեան բաժինը կը բերեմ Մարինային առաքելութեան. մանաւանդ այս արձագանգով վարատելով ազգային մտահոգութիւնները բոլոր անոնց որոնք «Առաւօտ» կարդալու կարելիութիւն չունին, բայց «Յառաջ» կը ստանան, կամ փոխ կ'առնեն: Ինչ կը վերաբերի ակընկալուած բուն աչակցութեան, այդ մասին կասկածները համազօր են ազգայնութեան երբ այս օրերուն կաթողիկոսը չանք չի խնայեր 1700-ամեակը առաջի վայրով նչելու, իսկ Երեւանը պայթելու ատիճան լեցուած է ազգային երջանկութեան համար ամէն զոհողութեան պատրաստակամ թեկնածուներու խոստումներով:

ԱՐՓԻ ԹՈՓՈՑԵԱՆ

ՄԱՐՄԱՐԱ

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ՁԵՐՄԱԿ ԿՈՂՔՈՎ ԳՐՔՈՑԿ ՄԸ

Ցիշողութեանս ու աչխատասենեակիս թրենցին քով միչտ կանդնած կը մնան Յակոբ Մարթեաեանն ու Յակոբ Մնձուրին: Այս երեք հոդիին անուններուն ու երեւոյթներուն մէջ թերեւս իսթանպուլահայ դրողներու ամբողջ բանակ մը խտացուած է, բանակ մը, որուն մէջ անտարակոյս կան այս երեք անձերէն չատ աւելի բարձր արուեստագէտ ու ստեղծագործական տաղանդ ունեցող մարդիկ ալ: Ես դրողներու ամբողջ բանակը խտացուցեր եմ այս երեք կերպարներուն մէջ, որովհետեւ ինծի համար անոնք այն երեք գլխաւոր անձերն են, որ կ'ուզէի որ այսօր ալ կարդային այն իւրաքանչիւր տողը, զոր կը գրեմ ամէն օր:

Նոյնը պիտի չմտածէի՞ միւսներուն մասին ալ, բանակի մեր միւս զրչեղբայրներուն մասին ալ: Պիտի չուզէի՞ որ անոնք ալ այսօր մեզի հետ ըլլային, որպէսզի անոնք ո՛չ միայն կարդային ինչ որ այսօր կը չարունակենք զրել, այլ նաեւ իրենք եւս չարունակէին ստեղծագործել եւ նոր դիրքեր աւելցնել զրաւած դաչտին մէջ: Իրիկուններդ չատ յաճախ կը յանձնուիմ անկարելի երազի մը, որ բնականաբար ուղեղիս մէջ կը ստեղծուի մեր զրական ասպարէզէն ներս այսօր տիրող անապատին չորութենէն ու անջրդիութենէն, կ'երազեմ որ իմ՛նչ հրաչալի կ'ըլլար որ 60-ական եւ 70-ական թուականներու մեր բոլոր զրչեղբայրները այսօր ալ ողջ ըլլային, մեզի հետ ապրէին եւ չարունակէինք կարդալ մէկզմէկու զիրքերը, զիրար վայելէինք բեմերու վրայ կամ սրահներու մէջ, միասնաբար հրապարակը ողողէինք զեղահամ մեծաքանչով մը, որուն այնքան կարօտն ունի կամ չունի հնօրեայ իր բարքերէն ու փառքերէն աղքատացած մեր հասարակութիւնը:

Յաճախ կը յանձնուիմ այս անկարելի երազին, յետոյ երազիս մէջէն կ'առանձնացնեմ զոնէ սա երեք երէցները՝ Թրենց, Մարթեաեանն ու Մնձուրին եւ կ'ըսեմ. անոնք հոս են, ճիշդ քովս, ամէն վայրկեան ինծի հետ, ուսիս վրայ կանգնած, իրենց ձեռքը ուսիս վրայ զրած. Այնքան մօտիկ կանգնած են գլխուս վերեւ, որ թերեւս բան մըն ալ կը հասնի ինծի իրենց չունչէն, թերեւս ալ այդ չունչը բաներ մը կը յուշէ ինծի որպէսզի զրութիւններուս վրայ աւելցնեմ այդ բանը, թերեւս անո՛նք են որ գլխս ամէն վայրկեան կը մղեն զրելու, զրիչը երբեք վար չդնելու:

Ի՞նչ պիտի պատահի արդեօք հիմա եթէ գլուխս դէպի ետ դարձնեմ ու նայիմ անոնց աչքերուն մէջ, ըսելու համար թէ՝ սիբելի վարպետներ, ահա այս անգամ ձեր մասին կը գրեմ, ձե՛զ է որ փառաբանեմ ու ձեզ կ'ապրեցնեմ ճիշդ այնպէս ինչպէս դուք տասնամեակներէ ի վեր կ'ապրիք ինծի հետ: Ի՞նչ պիտի պատահի: Պիտի վիրաւորուի՞ն իրենց համեստութեան մէջ, թէ ոչ պիտի ուրախանան, պիտի հպարտանան, իրենց սրտերէն ներս նոր ջերմութիւն մը պիտի զանեն: Անտարակոյս երկրորդն է որ պիտի պատահի: Իրենց սրտին ներս ջերմութիւն մը պիտի վերագտնեն: Որովհետեւ անոնք ալ ամբողջ կեանք մը նուիրեցին մեր զրականութեան ու մեր մշակոյթին, որպէսզի ապագային զրասէր մարդիկ չյիչեն պիրենք պարբերաբար ու կարդան իրենց զործերը մերթ ընդ մերթ:

***

Եթէ չուրջս նայիմ, պիտի տեսնեմ Յակոբ Մարթեաեանը, որ իր զրադարանին հարիւրաւոր, հազարաւոր զիրքերը մէկդի ըրած է, հոս ու հոն զրկած, զանազաններու զրադարաններուն յանձնած է, բայց իր ձեռքին մէկ պահած է փոքրիկ զրքոյկ մը, ճերմակ կողքով, ճաչակաւոր տպագրութեամբ: Ես լաւ, չատ լաւ կը ճանչնամ այդ զիրքը որ կը կոչուի «1500-ամեակի խոհեր» (451 – 1951): Ասիկա Վարդանանց Պատերազմի 1500-ամեակն է, զոր Յակոբ Մարթեաեան այնքան խանդավառութեամբ ողջունած էր 1951-ին եւ որուն մասին իր զրած զանազան յօդուածները ամփոփած էր այս զրքոյկին մէջ:

1951: Մարթեաեան «Սուրբ Ցարի» հրչակած էր այդ տարին, որ մեզի բերած էր Վարդանանցի 1500-ամեակը, պատեհապազմ զոր ան «հայ կեանքի բանալին» կ'որակէր: Մարթեաեան կը նչէր նաեւ որ 1951-ը կը զուգադիպէր Հայոց Քրիստոնէութիւնը պետական կրօնք հռչակելու 1650-ամեակին:

Ահաւասիկ ուր որ է չիսուն տարիներ անցած պիտի ըլլան այդ թուականին վրայէն՝ սա օրերուն, երբ ամբողջ հայ աչխարհը կը պատրաստուի ողջունել Քրիստոնէութիւնը պետական կրօնք ընդունելու 1700-ամեակը: Ցիսո՛ւն տարի, Ամբողջ կեանք մը: Բայց ո՛վ զարմանք, հակառակ որ չիսուն տարիներ անցեր են, հակառակ որ չիսուն տարուան փոչի թռչեր է այդ զիրքին չուրջ, ճերմակ կողքով զիրքը, զոր Մարթեաեան կը չրունակէ բռնել իր ձեռքին մէջ, մատնաքուր մնացեր է, ճեփ – ճերմակ, կարծես տակաւին քիչ առաջ դուրս եկած ըլլար Սարգիս Թէրզեանի «վարօլ» տպարանէն: Մարթեաեան բռնած է իր ձեռքին մէջ այդ թանկագին զիրքը, աւելի ճիշդ՝ զայն սեղմած է իր սրտին վրայ: Սեղմած է կարճ ժամանակի մը համար, որովհետեւ չուտով սրտին վրայէն կը հեռացնէ զայն ու կ'երկարէ ինծի որպէս նուէր: Կ'ուրախանամ, կը վերցնեմ զիրքը, կը նայիմ կողքին, յետոյ կը բանամ ու կը կարդամ մակագրութիւնը.

«Սիբելի Ռոպէրին, որուն չատ բան կը պարտի այս զրքոյկը»:

Հիմա ե՛ս եմ, որ կը սեղմեմ զայն կուրծքիս ու սրտիս վրայ ու կը սկսիմ յիչել, թէ ես ինչպիսի աչխատանք մը տարած էի, որպէսզի այդ զրքոյկը տպուէր իր հեղինակին ցանկացած կատարելութեամբ:

Ռ. Հ.

ՆԱՄԱԿ
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ՁՇԴՈՒՄ ՄԸ

«Յառաջ» թերթի 1998 Մարտ 18–ի թիւին մէջ կարդացի իմ սիրելի բարեկամ, պոլսահայ գրող եւ մտաւորական Ռուբէն Մաշոյեանի «Զաւէն Պիպեեան» խորագրուած գրութիւնը, որուն մէջ ան Պիպեեանի կեանքէն դրուագներ կը նըկարագրէ ու քաղաքական թէ անձնական դէմքի վրայ անոր ենթարկուած անիրաւութիւններուն կ'ակնարկէ, ցաւ յայտնելով որ Սփիւռքի թէ Հայաստանի մէջ պէտք եղած հետաքրքրութիւնը ղացուեցաւ իրեն:

Ռուբէն Մաշոյեան դժբախտաբար կը մոռնայ որ Զաւէն Պիպեեանի «Մըրճիւններու վերջալոյսը» գիրքը Ֆրանսահայ Գրողներու Ընկերակցութեան էլիզ Գասուբճեան – Այվազեան մրցանակին արժանացած էր 1984–ին: Դատակազմի նախագահը ես էի եւ կողքիս ունէի մեծ գրասէր եւ հայկական գրքերու անզուգական տարածիչ Պր. Տիգրան Պալեանը: Դատակազմի մնացեալ անդամներուն անծանօթ էր Պիպեեան եւ իր գործը, հետեւաբար այս գրքի մասին լուռ կը մնային: Պր. Տիգրան Պալեան պատմեց Պիպեեանի կեանքը, քաշած չարչարանքները եւ ենթարկուած հալածանքները: Իսկ ես, յանպատրաստից վերլուծում մը ըրի «Մրջիւններու Վերջալոյսը» գրքին մասին: Այնքան խանդավառ խօսեցայ, որ ծանր կշռեց եւ մրցանակը յատկացուեցաւ Զաւէն Պիպեեանի:

Արդ, կը կարծեմ որ այս մրցանակը որեւէ գեր մը ունեցաւ Պիպեեանի արժեւորման մէջ՝ հայ թէ թուրք հասարակութեան կողմէ (այս վերջինը՝ թարգմանութեան միջոցաւ): Ուստի՝ ճիշդ չէ ըսել «ըլլայ Սփիւռքի մէջ, ըլլայ Հայաստանի մէջ պէտք եղած հետաքրքրութիւնը ղացուեցաւ իրեն»: Վատահարար, Մաշոյեան «Սփիւռք» ըսելով պէտք նկատի ունի: Սակայն Սփիւռքի մէկ փոքրիկ մասնիկն ալ Փարիզն է եւ Փարիզը արժանին հատուցեց իրեն: Բնական պայմաններու մէջ, գնահատութեան դեռնի վրայ առաջին պարտականութիւնը կ'իյնայ այն հաւաքականութեան, որուն ծոցին մէջ ծնած ու ապրած է գրողը: Պոլսահայութեան կ'իյնար ուրեմն, իր ծոցէն ելած արժէքը գնահատել եւ դուրսիններուն ալ գնահատել տալ զայն: Սակայն Պոլսահայութիւնը, հասկնալի պատճառներով կը դժուարանար Պիպեեանի մասին խօսելու:

– ԳԱՂՈՒԹԷ ԳԱՂՈՒԹ –

ԿԻՏԻԿ ՓԱՇԱՅԻ, Գատըգիւղի, Պէյօղլուի եւ Պոլսոյ այլ եկեղեցիներու մէջ, Մարտ 8–ին, ոգեկոչուած է երջանկայիշատակ Շնորհք Պատրիարքի յիշատակը ա–նոր վախճանման 8–րդ տարելիցին առթիւ: Նոյն օրը, կէսօրէ վերջ, Շիշլիի դերեզմանատան մէջ, հոգեհանգստեան պաշտօն մը կատարուած է պատրիարքին գամբանին առջեւ, որու ւաւրտին Շահան Արք. ոգեկոչած է Շնորհք պատրիարքի յիշատակը: Հուսկ հոգեւորական դասը եւ ժողովուրդը այցելած են Գարեգին Խաչատուրեան, Մեսրոպ Նարոյեան, Մաղաքիա Օրմանեան պատրիարքներու եւ – այլ բարձրաստիճան եկեղեցականներու շիրմները:

*
**

ՊԻՑՐՈՒԹԻ Հայ Կաթողիկէ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ – Ս. Եղիա Աթոռանիստ Եկեղեցւոյ մէջ, Մարտ 1–ին, հանդիսաւոր կերպով նշուած է Յովհաննէս – Պետրոս ԺԲ. Կաթողիկոս – Պատրիարքին եպիսկոպոսական 25–ամեայ յոբելեանը: Յանուն Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսին ներկայ եղած է Վարդան Եպիսկոպոս Տէմիրճեան, յանուն Աւետարանական Եկեղեցւոյ՝ վերապատուելի Սողոմոն Քիլաչըպեան, նաեւ բազմաթիւ անձնաւորութիւններ: Կարդացուած է Պապին շնորհաւորական գիրը, հուսկ շնորհակալութեան իր խօսքը արտասանած է Յովհ. – Պետրոս ԺԲ.:

*
**

ՊԻՑՐՈՒԹԻ ամերիկեան համալսարանի «Խէմպլի հոլ»ի մէջ, Մարտ 9–ին, նախաճեռնութեամբ Համազգայինի համերգ մը տեղի ունեցած է ջութակահար Արա Մալիքեանի եւ դաշնակահար Սէրուժ Գրաճեանի կողմէ: Ներկայ եղած են Ներքին նախարարը որ կը հովանաւորէր ճեռնարկը, նաեւ պետական այլ նախարարներ, երեսփոխաններ, դեսպաններ եւ եւրոպական համայնքի հոծ բազմութիւն մը: Ցանուն Համազգայինի բարի գալուստի խօսքը արտասանած է Յակոբ Լատոյեան, ապա երկու արուեստագէտները նուագած են Պախի, Փականինիի, Ռավէլի, Ռախմանինովի գործերէն, մեծ տպաւորութիւն գործելով:

*
**

ՊԻՑՐՈՒԹԻ Համազգայինի Ս. Վրացեան մանուճիւղը իր յարկին տակ դրաւ երեկոյթ մը կազմակերպած էր Փետրուար 27–ին: Օրուան նիւթը նուիրուած էր «Փէյփըրպէք» գիրքերու ներկայացումին: Դասախօսած է Հալէպէն՝ Մարուշ Երամեան: Յովիկ Ճորճեանի բացման խօսքէն ետք, Մարուշ Երամեան սկսած է իր խօսքը նախ բացատրելով փէյփըրպէք գիրքերու բառային առանձնայատկութիւնները եւ չեշտելով որ արեւմուտքին մէջ տասնամեակներէ ի վեր տարածուած վիպակին սեռ մըն է ան, որ կը միտի հաճոյք պատճառել ընթերցող զանգուածին: Ի տարբերութիւն գեղարուեստական գրականութեան, փէյփըրպէքը չունի կառոյց, ոճի եւ լեզուի մտահոգութիւն: Դասախօսուհին ծանրացած է այս երեւոյթին վրայ որ փէյփըրպէք հասկացողութիւնը ժողովրդականութիւն չէ դտած ըստ փիւռքահայութեան մօտ, հակառակ անոր որ 50–ական թուականներու վերջերը փորձը կատարուած է Հալէպ Գէորգ Իսճեանի կողմէ որուն գործերը թէեւ քննադատուած են օրին եւ հրապարակէն հաւաքուած եւ փճացուած են, թէեւ հեղինակը ըսած է. – «Ես առաջին Հայն եմ որ սեռի մասին կը գրեմ, բայց ըրածս պոռնկագրութիւն չէ եւ իմ գիրքերս ոչ թէ փճացուած այլ՝ սպառած են»: Մ. Երամեան այս գործին կամրջած է անցեալ տարի հրատարակուած Իշխան Ճինպաշեանի «Արխիւ հասնումի» եւ Վահէ Պէրպէրեանի «Նամակներ Զաթիարէն» հատորները մանրամասնելով անոնց բովանդակութիւնը:

*
**

ԱՆԹԻԼԻԱՍԻ (Լիբանան) մէջ Մարտ 6–ին տեղի ունեցած է միջեկեղեցական կազմաւորման սեմինար մը, նախաճեռնութեամբ եւ հրաւէրով Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոս Արամ Ա.ի: Կիլիկեան Աթոռի կողմէ մասնակցած են 40 միաբան հայրեր եւ աշխարհականներ Լիբանանէն, Սուրիայէն, Կիպրոսէն, Յունաստանէն, Պարսկաստանէն եւ Միացեալ Նահանգներէն, նաեւ համաշխարհային խորհուրդէն (Ժընեւ) տոքթոր Սէմ Քոպիա եւ Տիկին Թենի Սիմոնեան: Սեմինարին երկու օրերու ընթացքին փոխանակուած են տեղեկութիւնները, խօսուած են եկեղեցիներու կեանքին վերաբերող նիւթերու շուրջ: Աւարտին, Կաթողիկոսը վակման խօսքով ամփոփած է արձարծուած հարցերը:

*
**

ՊԻՑՐՈՒԹԻ Արաքսի Պուլղուրճեան ընկերաժշկական Կեդրոնի հիմնադրութեան տասնամեակին առթիւ 10–ի Շաբաթօրեայ Վարչութեան առողջապահական յանձնախումբը ըրոյց – դասախօսութիւն մը կազմակերպած է Փետրուար 26–ին Կեդրոնին «Թնճուկեան» սրահին մէջ որու նիւթը եղած է.– «Կենցաղ–մոլորութիւն»: Տոքթոր Քէլապճեան բացատրած է սովորութեան եւ մոլութեան տարբերութիւնը, տոքթոր Փաշայեան ալ անդրադարձած է դեղ հասկացողութեան եւ անոր հիմնական նպատակներուն, տոքթոր Գալատաշ, իր կարգին ծանրացած է հոդեբանական եւ ընկերային պատճառներու վրայ որոնք կը մղեն մոլութեան:

*
**

ՊԻՑՐՈՒԹԻ Սիւն Հ.Յ.Ճ. Քժշկագիտական Համալսարանի դահլիճին մէջ, Փետրուար 27–ին տեղի ունեցած է աւանդութիւն դարձած ուրբաթօրեայ համերգային երեկոյթը: Այս անգամ ներկաները վայելած են Պատմաճեան – Ապաճեան ամոլի նուագը: Զութակահար կարօ Պատմաճեան երաժշտական իր նախակրթութիւնը կատարած է «Թէքէլեան» երաժշտանոցին մէջ: Իրեն ընկերացած է դաշնակահարուհի իր կինը՝ Արմինէ Պատմաճեան:

*
**

ՎԱՆԳՈՒՎԸՐԻ (Գանատա) Հայ Կեդրոնի Լազարեան սրահին մէջ, Մարտ 7ին, կազմակերպութեամբ Հ. Ը. Դ. Սիմոն Վրացեան Կոմիտէին, տեղի ունեցած է փետրուարեան ապստամբութեան եւ Արցախի ազատագրական պայքարի տասնամեակի տօնակատարութիւնը: Բացումը կատարած է Վահէ Անտոնեան, գլխաւոր բանախօսն էր՝ Վիգէն Թիւֆէնքճեան: Գործադրուած է գեղարուեստական բաժին մը:

*
**

ՈՒԻՆԶԸՐԻ (Գանատա) Հայ Կեդրոնի սրահին մէջ, Մարտ 7–ին տեղի ունեցած է փետրուարեան ապստամբութեան եւ Արցախի ազատագրական պայքարի 10–ամեակի տօնակատարութիւնը, կազմակերպութեամբ տեղւոյն Հ. Ը. Դ. Ռուբէն Կոմիտէութեան: Օրուան հանդիսավար Անդրանիկ Պետրեանի քաջի գալուստի խօսքերէն ետք, օրուան բանախօսը՝ Յակոբ Ճանպազեան ծանրացած է երկու տարբեղարձներու վրայ, ընդգծելով հայ ժողովուրդի ազատասիրութիւնը: Պաշտօնական մասէն ետք տեղի ունեցած է խըրախճանք մը:

Երամեան այս գործին կամրջած է անցեալ տարի հրատարակուած Իշխան Ճինպաշեանի «Արխիւ հասնումի» եւ Վահէ Պէրպէրեանի «Նամակներ Զաթիարէն» հատորները մանրամասնելով անոնց բովանդակութիւնը:

*
**

ԱՆԹԻԼԻԱՍԻ (Լիբանան) մէջ Մարտ 6–ին տեղի ունեցած է միջեկեղեցական կազմաւորման սեմինար մը, նախաճեռնութեամբ եւ հրաւէրով Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոս Արամ Ա.ի: Կիլիկեան Աթոռի կողմէ մասնակցած են 40 միաբան հայրեր եւ աշխարհականներ Լիբանանէն, Սուրիայէն, Կիպրոսէն, Յունաստանէն, Պարսկաստանէն եւ Միացեալ Նահանգներէն, նաեւ համաշխարհային խորհուրդէն (Ժընեւ) տոքթոր Սէմ Քոպիա եւ Տիկին Թենի Սիմոնեան: Սեմինարին երկու օրերու ընթացքին փոխանակուած են տեղեկութիւնները, խօսուած են եկեղեցիներու կեանքին վերաբերող նիւթերու շուրջ: Աւարտին, Կաթողիկոսը վակման խօսքով ամփոփած է արձարծուած հարցերը:

*
**

ՊԻՑՐՈՒԹԻ Արաքսի Պուլղուրճեան ընկերաժշկական Կեդրոնի հիմնադրութեան տասնամեակին առթիւ 10–ի Շաբաթօրեայ Վարչութեան առողջապահական յանձնախումբը ըրոյց – դասախօսութիւն մը կազմակերպած է Փետրուար 26–ին Կեդրոնին «Թնճուկեան» սրահին մէջ որու նիւթը եղած է.– «Կենցաղ–մոլորութիւն»: Տոքթոր Քէլապճեան բացատրած է սովորութեան եւ մոլութեան տարբերութիւնը, տոքթոր Փաշայեան ալ անդրադարձած է դեղ հասկացողութեան եւ անոր հիմնական նպատակներուն, տոքթոր Գալատաշ, իր կարգին ծանրացած է հոդեբանական եւ ընկերային պատճառներու վրայ որոնք կը մղեն մոլութեան:

*
**

ՊԻՑՐՈՒԹԻ Սիւն Հ.Յ.Ճ. Քժշկագիտական Համալսարանի դահլիճին մէջ, Փետրուար 27–ին տեղի ունեցած է աւանդութիւն դարձած ուրբաթօրեայ համերգային երեկոյթը: Այս անգամ ներկաները վայելած են Պատմաճեան – Ապաճեան ամոլի նուագը: Զութակահար կարօ Պատմաճեան երաժշտական իր նախակրթութիւնը կատարած է «Թէքէլեան» երաժշտանոցին մէջ: Իրեն ընկերացած է դաշնակահարուհի իր կինը՝ Արմինէ Պատմաճեան:

*
**

ՎԱՆԳՈՒՎԸՐԻ (Գանատա) Հայ Կեդրոնի Լազարեան սրահին մէջ, Մարտ 7ին, կազմակերպութեամբ Հ. Ը. Դ. Սիմոն Վրացեան Կոմիտէին, տեղի ունեցած է փետրուարեան ապստամբութեան եւ Արցախի ազատագրական պայքարի տասնամեակի տօնակատարութիւնը: Բացումը կատարած է Վահէ Անտոնեան, գլխաւոր բանախօսն էր՝ Վիգէն Թիւֆէնքճեան: Գործադրուած է գեղարուեստական բաժին մը:

*
**

ՈՒԻՆԶԸՐԻ (Գանատա) Հայ Կեդրոնի սրահին մէջ, Մարտ 7–ին տեղի ունեցած է փետրուարեան ապստամբութեան եւ Արցախի ազատագրական պայքարի 10–ամեակի տօնակատարութիւնը, կազմակերպութեամբ տեղւոյն Հ. Ը. Դ. Ռուբէն Կոմիտէութեան: Օրուան հանդիսավար Անդրանիկ Պետրեանի քաջի գալուստի խօսքերէն ետք, օրուան բանախօսը՝ Յակոբ Ճանպազեան ծանրացած է երկու տարբեղարձներու վրայ, ընդգծելով հայ ժողովուրդի ազատասիրութիւնը: Պաշտօնական մասէն ետք տեղի ունեցած է խըրախճանք մը:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՅ ԿԵԱՆՔԷ

ԺԹ.

– Ո՛վ դիտէ...

– Բացարձակ վստահութիւն ունիմ իր վրայ:

– Աղիկա բաւական չէ:

– Ասկէ զատ ձանիկը գիս չատ կը սիրէ ու ինչ կը պատկառի, թերեւս ուրիշները խաբէ, բայց ինծի անանկ բան չըներ:

– Առոնք վարժապետի խօսքեր են: Դըրսական մարդու խօսք չեն, զոչեց վաճառականը: Ես եթէ քու տեղդ ըլլամ, անմիջապէս կ'ներթամ այդ ձանիկ ըսուած մարդը կը գտնեմ ու ա՛զատաձառ հանդրդռութիւնը մէյ մը ձեռք անցնելով ստորագրութիւնները կը քննեմ:

– Ես ատիկա վորձեցի եւ չյաջողեցայ, խոստովանեցաւ Թորգոմ:

– Ինչպէ՞ս, հարցուց Պօղոս էֆէնտի:

– Ձանիկ դիւրագրգռած մարդ է, իրեն համար անարգանք մը կը համարէ կոր հանդրդռութիւնը գոյց տալը, բոլոր ստորագրութիւնները չհաւաքած:

– Ինք այդպէս ըսա՞ւ:

– Այո՛, նոյնիսկ բարկացաւ:

– Վա՛յ, վա՛յ:

– Եւ սպառնաց հանդրդռութիւնը կտոր կտոր ընել:

– Ի՞նչ կ'ըսես, զոչեց վաճառականը հեգնական չեշտով մը:

– Հաղիւ կարող եղայ վինքը հանդարտեցնել եւ խնդիրը անոյշ տեղը կապել:

– Անշուշտ հազար ներում խնդրելով:

– Ի՞նչ ընէի, ուրիշ ճար չկար:

– Եւ այսպէս հանդրդռութիւնը չտեսար:

– Ոչ, բայց վաղը կամ միւս օր անպատճառ պիտի բերէ, եւ խոկոյն ես ալ ձեզի կը բերեմ:

– Այդ մարդուն մինչեւ հիմա ո՞րքան դրամ տուիր, հարցուց վաճառականը:

– Առաջին անգամ 200 դրուշ եւ երկու ալ 150 դրուշ:

– Քեզի եթէ բան մը ըսեմ, չես բարկանար ա՛...

– Ինչո՞ւ բարկանամ:

– Լաւ ուրեմն դղումին մէկկէն ես եղեր, հիմա հասկցայ:

– Ինչպէ՞ս, զոչեց ուսուցիչը յուզուած:

– Այդ մարդը պարզապէս քեզ կը խարէ կոր դրամ փրցնելու համար:

– Անկարելի բան է:

– Ես դրաւ կը գնեմ որ այսպէս է:

– Պօղոս էֆէնտի, հաւատացէք որ կը սխալիք կոր:

Վաճառականը չպատասխանեց եւ մի–այն ձեռքի անորոշ շարժում մը ըրաւ որ չատ գդուխ չէր ուսուցչին համար, այս վերջինը դժգոհ կերպարանքով մը ոտքի ելաւ եւ մնաք բարով ըսաւ վաճառականին:

– Երկու օրէն երբոր հանդրդռութիւնը ստորագրութիւններով բերեմ, այն ատեն պիտի համոզուիք որ սխալեր էք, ըսաւ հաստատ չեչտով մը:

– Ինչալլահ ... այն ատեն ըսած խօսքերս ետ կ'առնեմ, եւ կը խոստանամ բացէն աղուոր նուէր մը ընել այդ քու վարպետարդի ձանիկիդ:

– Պիտի տեսնէք որ իրաւացնէ արժանի պիտի ըլլայ այդ նուէրին:

Եւ Թորգոմ յաղթականօրէն դուրս ելաւ վաճառականին գրասենեակէն:

Սակայն քիչ մը ետքը մտատանջութեան մէջ ինկաւ: Կասկածանքը իր միտքը պաշարեց:

–Արդեօք Պօղոս էֆէնտի իրաւունք ունի՞: Ձանիկը գիս կը խաբէ՞ կոր, խորհեցաւ:

Եւ այս կասկածը հետզհետէ սաստկացաւ իր մէջը մինչեւ որ իր թաղը հասաւ:

– Պէտք է որ միանգամ ընդ միշտ լուսաբանեմ այս կէտը, վճռեց:

Ասոր համար հարկ էր ձանիկը գտնել եւ զայն տիպել որոշ բացատրութիւն մը տալու:

Բաւական ժժուաբին գործ մըն էր այս: Մի առ մի պտըտեցաւ բոլոր այն սրճարանները, ուր սովորութիւն ունէր յաճախելու ձանիկ, բայց ի զո՛ւր:

Բարեկամներ հարցուփորձեց եւ վերջապէս իմացաւ որ ձանիկ յաճախ կը գտնուէր յոյն սրճարանի մը ետեւի կողմը գտնուող սրահի մը մէջ որ թղթախաղի յատկացուած էր:

Դիմեց յոյց տրուած սրճարանը եւ արդարեւ հոն գտաւ ձանիկը, որ քանի մը անծանօթներու հետ թուղթ խաղալու բռնած էր:

Երկու բարեկամները զիրար բարեւեցին եւ Թորգոմ նստաւ ձանիկին քով: Այս վերջինը այնքան զբաղած էր խաղով որ բնաւ ժամանակ բնաւ խօսք չուզեց ուսուցիչին:

Ի վերջոյ, պահ մը սիկառէթը վառելու համար թուղթերը վար դրաւ եւ Թորգոմին ծռելով անտարբեր ձեւով մը հարցուց.

– Ըսելի՞ք մը ունիս ինծի:

– Այո՛, անպատճառ կ'ուզեմ քիչ մը հետդ տեսնուիլ, պատասխանեց ուսուցիչը:

– Ի՞նչ բանի մասին:

– Սա՝ մեր գործին մասին:

Ձանիկ թուղթերը կրկին ձեռք առաւ եւ խաղը չարունակեց:

– Չե՞ս կրնար թուղթդ թողուլ, ըսաւ Թորգոմ:

(Շար. 130)

Տէր եւ Տիկին կայծակ Մանուկեան, զաւակներն ու թոռները,
Տէր եւ Տիկին Սուքիաս Ալանեան, զաւակներն ու թոռները,
եւ ընտանեկան բոլոր պարագաները
յաւուղ կը ծանուցանեն իրենց մօր, մեծ–մօր եւ նանիին՝

ՏԻԿԻՆ ԵՊՐԱՔՍԻ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ–Ի

(Ծնեալ՝ Տէր–Ղազարեան)

մահը, որ պատահեցաւ Մարտ 23–ին, 92 տարեկանին:

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի Հինգշաբթի, Մարտ 26, ժամը 14–ին, Իսիի Ս. Մարիամ Աստուածածին եկեղեցին՝
6, avenue Bourgain — 92130 Issy-les-Mlx
ուրկէ մարմինը կը փոխադրուի Մէօտոն–Թրիվոյի գերեզմանատունը:

Մահազդ չստացողներէն կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել:

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

Մարիամ Հարէլեանի յիշատակին Թադուհի Թաչճեան (Մոնրէալէն) 100 տոլար կը նուիրէ «Յառաջ»ին:

(Շար. Ա. էջէն)

հաշիւները, առանց իր անձը միջամտելը ընելու: Մերժած է իր թեկնածութիւնը եւս քաշելու տարաձայնութիւնները, նկատելով որ թոզ ազատ ու արդար ընտրութիւնով մը ընտրուի նախագահը եւ ինք առաջինը կ'ըլլայ զայն չնորհաւորող, եթէ անշուշտ ինք չըլլայ ընտրուողը:

Նոյն ասուլիսին Կ. Դեմիրճեան երեք պայման ներկայացուցած է Ռ. Քոչարեանի հետ հրապարակային բանավէճ ունենալու համար: Առաջինը՝ ընտրութեան ընթացքին կեղծողներու պատժուիլն է: Երկրորդը՝ Մարտ 30–ի ընտրութեան ազատ ու արդար ըլլալուն երաշխիքը եւ վերջապէս երրորդը՝ ընտրական օրէնքին փոփոխութիւնը: Ան ակնկայեցած է որ իրեն հասած տեղեկութիւններու համաձայն, խնդիր դրուած է 70 տոկոսի յաղթանակ ապահովել Ռ. Քոչարեանի. եւ եթէ ժողովուրդը պիտի չկարենայ իր կամքը ազատօրէն արտայայտել, բանավէճերը ոչ մէկ օգուտ կրնան ունենալ:

*
**

ՊԱՇՏՕՆԱԶՐԿՈՒՄՆԵՐ

Նախագահի պաշտօնակատար՝ Ռ. Քոչարեանի Մարտ 21 թուակիր հրամանագրով պաշտօնանկ եղած է Երեւան քաղաքի Մաշտոց շրջանի դատախազը՝ Է. Սարիկեան, Մարտ 16–ի նախագահական ընտրութեան առեն տեղի ունեցած մի–ջադէպին կապակցութեամբ: Նոյն օրը պաշտօնանկ եղած են նաեւ փոխադրական միջոցներու դատախազ Եուրա Ղազարեան եւ Տաւուշի մարզի Նոյեմբերեանի նախկին վարչական շրջանի տարածքի դատախազ Սպարտակ Անտոնեան:

*
**

ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ Ա. ՇՐՋԱՆԻ ՎԵՐՋՆԱԿԱՆ ԱՐԴԻՒՆՔՆԵՐԸ

Համաճայն նախագահական ընտրութեան օրէնքին, վերջնական արդիւնքները ամփոփ տուեալները պէտք է հրապարակուին քուէարկութեան վերջ–նորութենէն եօթը օր ետք: Կեդրոնական Ընտրական Յանձնաժողովը, Մարտ 23–ին հրապարակած է հետեւեալ արդիւնքները.–

Ընտրողներու ընդհանուր թիւը եղած է 2 միլիոն 293 հազար 636: Մասնակցած են միայն մէկ միլիոն 455 հազար 605 հոգի: Ձայները բաշխուած են հետեւեալ ձեւով.–

Ռ. Քոչարեան	38,81%
Կ. Դեմիրճեան	30,70%
Վ. Մանուկեան	12,26%
Ս. Բադալեան	11,02%
Պ. Հայրիկեան	5,42%
Դ. Շահնազարեան	0,48%
Ա. Գեղամեան	0,45%
Վ. Խաչատրեան	0,28%
Հ. Խաչատրեան	0,21%
Ա. Սարգսեան	0,19%
Ե. Մկրտչեան	0,18%
Ա. Բլէեան	0,11%

Պ. վահէ Տամլամեան,
Տիկին Արմենուհի Խոտիկեան,
Տիկին Սօնա Տամլամեան, զաւակներն ու թոռները,
Տէր եւ Տիկին Փիէր Պեկէ եւ զաւակները,
Տէր եւ Տիկին Ստեփան Գասապեան եւ զաւակը (Գանատա),
Տիկին Թէրէզ Պաղտասարեան, զաւակներն ու թոռները
Տամլամեան ընտանիքները
եւ ընտանեկան բոլոր պարագաները
խոր ցաւով կը ծանուցանեն իրենց կնոջ, հարսին, քեռկինին, զարմուհիին եւ ազգականին՝

ՏԻԿԻՆ ԺԱՆԷԹ ՏԱՄԼԱՄԵԱՆ–Ի

(Ծնեալ՝ Ալաճեան)

մահը, որ պատահեցաւ Մարտ 23–ին, 78 տարեկանին:

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի Ուրբաթ, Մարտ 27, ժամը 14·30–ին՝
Eglise St Louis de Villemomble
Place de la République, VILLEMOMBLE
ուրկէ մարմինը կը փոխադրուի Վիլլեմոմպլի գերեզմանատունը, ամփոփուելու համար ընտանեկան դամբարանը:

Որեւէ մահազդ ղրկուած չըլլալով կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել:

«ՅԱՌԱՋ»· – Մեր ցաւակցութիւնները Պ. Վահէ Տամլամեանի, Տիկին Արմենուհի Խոտիկեանի եւ Տամլամեան ընտանիքներուն:

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

Մարիամ Հարէլեանի յիշատակին Թադուհի Թաչճեան (Մոնրէալէն) 100 տոլար կը նուիրէ «Յառաջ»ին:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կապոյտ Խաչի Շրջ. Վարչութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է 5·000 Ֆր. Թէ. Ա. Տիֆիւզիոն ընկերութենէն Հայաստանի մանուկներուն համար:

LA COMMISSION CULTURELLE
ARMENIENNE DE CHAVILLE
présente
L'ASSOCIATION DE SOUTIEN AUX PATRIOTES ARMENIENS
(A S P A)
et vous invite à la projection
d'un film-vidéo
sur ses activités en Arstakh
(aide humanitaire et logistique,
assistance technique
et médicale...)
le Samedi 28 Mars à 20 heures 45
Eglise Arménienne de Chaville
6, rue Père Komitas - 92370 CHAVILLE
— Entrée libre —

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

Séjours d'été

RECHERCHE

La Croix Bleue des Arméniens de France recherche pour ses séjours des mois de juillet et août 1998 pour son centre de vacances de Bellefontaine et son camp itinérant :

- **Directeurs diplômés BAFD;**
- **Animateurs diplômés BAFA;**
- **Assistants sanitaires**
  (médecin ou infirmier en 2e année);
- **Economes;**
- **Cuisinières.**

Ecrire à :
C.B.A.F. — Conseil d'Administration
17, rue Bleue, 75009 PARIS.
Date limite de candidature : 4 AVRIL.

*
**

Section PARIS

Cours d'arménien

Vous voulez pratiquer la langue arménienne et n'êtes disponible que le soir! Venez nous rejoindre le mercredi de 19h à 20h30, dès le 25 mars 1998, à la M.C.A., 17, rue Bleue, 75009 PARIS, afin d'apprendre la langue de vos parents, de nos amis.
Renseignements: 01. 42. 46. 88. 36 (samedi 15h à 19h).

COLLOQUE INTERNATIONAL
«L'ACTUALITÉ du GÉNOCIDE des ARMÉNIENS»

organisé par
le COMITE de DEFENSE de la CAUSE ARMENIENNE

16, 17 et 18 avril 1998
Amphithéâtre Richelieu — PARIS Sorbonne
Place de la Sorbonne — 75005 PARIS

Jeudi 16 avril de 14h30 à 17h45
THEME A : Le sens de la recherche historique
Président de Session : Me Bernard JOUANNEAU (F)
Intervenants : Stephan ASTOURIAN (USA), Aram ARKUN (USA), Hilmar KAISER (I), Roupen ADALIAN (USA), Méroujan GARABEDIAN (Arménie).

Vendredi 17 avril de 9h30 à 12h45
THEME B : La preuve
Président de Session : Claude MUTAFIAN (F)
Intervenants : Ara SARAFIAN (USA), Yves TERNON (F), Richard HOVANISSIAN (USA), R.-H. KEVORKIAN (F), Dickran KOUYMJIAN (USA), Anahide TER-MINASSIAN (F).

Vendredi 17 avril de 14h30 à 17h45
THEME C : Mémoire et déni : un passé à surmonter
Président de Session : Marc NICHANIAN (USA)
Intervenants : Varoujan ATTARIAN (Suisse), Claire MOURADIAN (F), Janine ALTOUNIAN (F), Mireille BARDAKDJIAN (F), Hélène PIRALIAN (F), Hélène STRAPELIAS (F).

Samedi 18 avril de 9h30 à 12h45
THEME D : La place du Génocide des Arméniens au XXème siècle. Approche comparatiste
Président de Session : Israël CHARNY (Israël)
Intervenants : Robert MELSON (USA), Roger W. SMITH (USA), Jacques FRANCILLON (F), Fikret ADANIR (Allemagne), Yaïr AURON (Israël), Yves TERNON (F).

Samedi 18 avril de 14h30 à 17h45
TABLE-RONDE FINALE : Synthèse des Travaux
Président : Richard HOVANISSIAN (USA)
Participants : Yaïr AURON (Israël), Israël CHARNY (Israël), Catherine COQUIO (F), Me Bernard JOUANNEAU (F), André KASPI (F), Bernard LEGRAS (F), Robert MELSON (USA), Marc NICHANIAN (USA), Roger W. SMITH (USA), Yves TERNON (F), Ragib ZARAKOLU (Turquie).

Pour tous renseignements et inscriptions s'adresser :
COMITE DE DEFENSE DE LA CAUSE ARMENIENNE
17, rue Bleue — 75009 PARIS
Tél. : 01 44 83 07 02 — Fax : 01 42 46 81 59

BULLETIN DE SOUTIEN AU
COMITE DE DEFENSE DE LA CAUSE ARMENIENNE

Je fais un don de :
100 F ☐ 200 F ☐ 500 F ☐ 1000 F ☐ Autre montant..... ☐
Nom et Prénom .....
Adresse .....
.....
Code Postal ..... Ville ..... Pays .....
Merci de retourner dès aujourd'hui ce bulletin accompagné de votre don à l'adresse suivante :
C. D. C. A. — 17, rue Bleue, 75009 PARIS
Tél. : 01 44 83 07 02 — Fax : 01 42 46 81 59

UGAB-*YERAJICHD*. UGAB-*YERAJICHD*

UGAB — PARIS
UGAB- Jeunes

présentent

CONCERT
DES JEUNES TALENTS

DIMANCHE 29 MARS
à 17 heures 30
Au programme :
Musique arménienne, Classique

CENTRE CULTUREL
ALEX MANOOGIAN

118, rue de Courcelles, Paris 17e
Métro: Courcelles

Renseignements: 01. 42. 27. 12. 26

Prix des places: 60 F.
Tarif réduit: 40 F.

UGAB-*YERAJICHD*. UGAB-*YERAJICHD*

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ
ՓԱՐԻԶ

Հայ Կրթական եւ Մշակութային Միութիւն

ԳՐԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՅԹ

նուիրուած
ՄՈՎՍԷՍ ՊԱԶԱՐՃԵԱՆ–Ի

«ԱՆԿԱՏԱՐ ՎԵՐԾԱՆՈՒՄՆԵՐ»
դիրքին,

անոր հրատարակութեան առթիւ

Հեղինակն ու գործը կը ներկայացնէ՝
ԴԱՆԻԷԼ ԹԻՒՖԷՆՔՃԵԱՆ

Ընթերցումներ երկերէն՝
Արսէն Այնթապլեան
Թորոս Գօճքիկեան

– Գ ի ն ե ճ օ ն –

Հինգշաբթի, Մարտ 26,
ժամը ճիշդ 20·30–ին
Փարիզի Հայ Մշակոյթի Տան մէջ
17, rue Bleue — 75009 PARIS

Imprimé sur les Presses du **Journal «HARATCH»**
83, rue d'Hauteville — 75010 PARIS
SIRET : 571 027 317 000 15 Commission paritaire : No 55935

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
ՄԱՐՏ 26
JEUDI
26 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում) 1·350 Ֆ. (շաբաթաթերթ առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 19·342 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19.342

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՀԱՅԱՍՏԱՆ ԵՐԷԿՈՒԱՆ ՈՒ ՎԱՂՈՒԱՆ ԱՅԼԸՆՏՐԱՆՔՆԵՐՈՒՆ ԱՌՋԵՒ

Մօտ տասնամեակ մը առաջ Ղարաբաղի չարժումով համակիրներս կարդերու հետ ամէն կապ խզած երկիր է Հայաստան որ այսօր աչս երկու ոլորտները իրարմէ զատող երկու թեկնածուներով կը դիմէ դէպի նախագահական ընտրութեան Բ. փուլը: Երկրին քաղաքական բեմին վրայ անակնկալ էր այս դերով թէ՛ Ռ. Քոչարեանի, թէ՛ Կ. Դեմիրճեանի ներկայութիւնը. անակնկալ որ սակայն կ'արձագանգուի հակադիր բեւեռներու:

Ռ. Քոչարեան կրնար սահմանուիլ որպէս նախագահը վաղուան Հայաստանին. այն երկրին որուն սահմանները ընդգրկած պիտի ըլլային Արցախն ալ, խաղաղութեան ու կայուն յարաբերութիւններու շրջանակի մը մէջ: Այն օրէն երբ պատերազմի տարիներէն եկած ան որպէս տիրական դէմք յայտնուեցաւ Ղարաբաղի նաեւ քաղաքական բեմին վրայ, նկատուեցաւ այդ աթոռին յարմարագոյն տէրը բոլոր անոնց կողմէ որոնք հոն ամէնէն կարողն ու վստահելին միայն կ'ուզէին տեսնել: Սակայն, վերջին չորս ամիսներուն արագ զարգացումով, կանխահաս այս թեկնածութիւնը պիտաւոր անակնկալներէն է յետ խորհրդային Հայաստանի առաջին տասնամեակին:

Երկրորդ թեկնածուն՝ Կ. Դեմիրճեան, անվերապահ անցեալին ներկայացուցիչն է. այս հանգամանքով ալ՝ ապագայ յայտնութիւն մը դէպի նախագահութիւն տանող ճամբուն վրայ: Հասկնալի ըլլալով հանդերձ անոր ի նպաստ գործադրուած քուէարկողներու դրդապատճառը, դժուար է հաւատալ որ այդ նոյն անցեալին զրահաններէն զրկուած, անկախութեան տարիներուն ալ քաղաքականութենէ հեռու մնացած այս դէմքը կրնայ նոր յուսախաբութիւններու չառնչորդել երկիրը: Կարելի՞ է ներկայն խոյս տալու, պատերանքին ապաստանելու այսօրուան տկարութիւնները չարիքելով յուսալի փոփոխութիւններ եւ բաշխաւորել: Իսկ ընտրութեան առաջին փուլին արդիւնքներով անգամ բացայայտ է թէ Ղարաբաղի հարցը աչխատանքով, հագով փոխարինած քազմութիւնները նոր յուսախարութիւններու տոկալու ո՛չ տրամադրութիւնը, ո՛չ ուժը ունին:

Մարտ 30-ին հակադիր այս բեւեռները՝ երկկուան ու վաղուան միջեւ ընտրութիւն կատարելու դիրքին մէջ պիտի գտնուի Հայաստանի քուէարկողը: Անոր ընտրութեան վրայ կարելի առաւելագոյն ազդեցութիւնը ունենալու նպատակով բանակցութիւնները կը վարուին, դաշինքներ կը ձեւանան, յետագայ դործակցութիւններ կը ծրագրուին: Լրատուիւները այս աչխոյժ «չուկայ»էն արձագանգութեան առաջին տուեալներ հաղորդեցին: Պ. Հայրիկեանի ընտրողները կը թելադրուի քուէարկել ի նպաստ Ռ. Քոչարեանի, Ա. Բլէհեանի մէկ հարթերորդ քուէները տեսականօրէն պիտի աւելնան Կ. Դեմիրճեանի 31%-ին վրայ, իսկ Վ. Մանուկեանի հետեւորդները պիտի վարուին անսալով իրենց ակնկալութիւններուն, որամաբանութեան, խիզճին: Ցեա ընտրական այս տոլվոյթը լայն չափով կ'արտայտէ Մարտ 26-ին երբ Համայնավար Կուսակցութիւնն ալ որոչէ Ս. Բադալեանի առաջադրութիւնը:

Այսուհանդերձ, այս որոչումներուն, թելադրութիւններուն հիման վրայ կարելի չէ թուային ստոյգ հեռանկար կազմել: Հայաստանի մէջ ուր մէկ օրէն միսը զանգուածային անցքեր կ'ըլլան քաղաքական կազմակերպութենէ մը դէպի մէկ ուրիշը, ուր թեկնածուներ անվարան կրնան ամէնէն անհաւանական դաչինքներ կնքել, կամ քաղաքական դէմքեր հաղուստ փոխելու պէս կուսակցութիւն, նպատակ, ծրագիր փոխել, չատ տրամաբանական չէ կուսակցական կարգապահութեան վստահիլ: Նոյնիսկ եթէ կայ այդ հաւանութեան տէր փոքրամասնութիւն մը, մնացածը քուէն պիտի տայ իր յարմար դատածին: Մնաց որ քաղաքական կուսակցութիւններն ալ բաւական ճամբայ ունին հասնելու համար կարգապահութիւն մը պարտադրելու հեղինակութեան մակարդակին:

Այս համայնապատկերին մէջ, չափազանց լաւատեսութիւն կ'ըլլայ յուսալ որ այս անգամ եւս յաղթանակէն ժողովուրդին ղղմտութիւնն ու հեռատեսութիւնը, երկկուան ու վաղուան միջեւ ճիշդ ընտրութեան յանգելով: Ի վերջոյ, այդ յատկանիշները քանի՛ ճգնաժամերու փասատած են ուղիղ ելքին առաջնորդելու իրենց կարողութիւնը:

Ա. Թ.

ԻՏԱԼԱՑԻ ԼՐԱԳՐՈՂՆԵՐ ՋԵՐԲԱԿԱԼՈՒԱԾ ՔՐՏԱԿԱՆ ԱՄԱՆՈՐԻՆ

Իտալացի 26 լրագրողներու խումբէ մը որ Տիյարպէքիր գացած էր հետեւելու քրտական Ամանորին –Նեւրուզ– նչոմներուն, երեք հոգի հակողութեան տակ առնուած, ապա պետական ապահովութեան առեան ներկայացուած են: Անոնք ամբաստանուած են ժողովուրդը ապահովութեան ուժերու դէմ դրդռելու յանցանքով: Տիյարպէքիրի քաղաքապետը ըսած է թէ երեք Իտալացիները որոնցմէ մէկը ազատ լրագրող մըն է, մէկը համակիր կուսակցութեան անդամ եւ երրորդը՝ ուսանող, տօնակատարութիւներու ընթացքին չանացած են դրդռել տեղացիները, սակայն իրենք առոր ընթացք չեն տուած: Քաղաքին ապահովութեան տնօրէնն ալ աւելցուցած է թէ երեք Իտալացիներուն մօտ գտնուած են փՔԲ-ի որմազդեր, այդ կազմակերպութեան զօրակից անձերու յանկեր, տեսերիզներ, եւլն.: Այդ առարկաներն ալ քննութեան առնուած են: Թուրք մամուլի տեղեկատուութեան մէջ չէ ըսուած որ երեք Իտալացիները քրտերէնի՞ն ծանօթ էին, թէ Տիյարպէքիրի պաշտօնական Բ. լեզուն իտալերէ՞նն է...:

ԴԷՊԻ ԵՐԵԻԱՆ ԹՈՒՐՔԻԱՅԷՆ ՆՈՐ ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՒՈՒՄ

Արմինիոն էռլայնզ կը հաղորդէ որ Երեւան – Փարիզ – Երեւան թռիչքներու ժամանակացոյցը կը փոխուի այս չաբթուընէ սկսեալ, այլ խօսքով, Կիրակի, Մարտ 29-ին թռիչք չկայ: Այս թռուանկանէն թռիչքները կը կատարուին ամէն ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ:

Երկուչաբթի, Մարտ 30-էն նոր ժամանակացոյցն է տեղական ժամերով.–

Մեկնում Երեւանէն ժամը 5·15-ին,
Ժամանում Փարիզ 7·35-ին:
Փարիզէն մեկնում ժամը 17·10-ին,
Ժամանում Երեւան 00·50-ին:
(Ամրան ժամու պարագային, մէկ ժամուան փոփոխութիւն, առաւել մէկ):

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՃԱԿԱՏ

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 24/25)

ԴԷՊԻ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ Բ. ՓՈՒԼ

Հայաստանի մէջ կը չարունակուի Բ. փուլի թեկնածուներէն մէկուն կամ միւսին աջակցելու ընթացքը: Մարտ 24-ին, «Ռուսաստան – Բելառուս – Հայաստան. հայկ. ժողովրդական նախաձեռնութիւն» կազմակերպութիւնն ալ յայտարարութեամբ մը տեղեկացուցած է թէ կը պաշտպանէ Ռ. Քոչարեանի թեկնածութիւնը: Այս նախընտրութիւնը կը հիմնուի վերջին տասնամեակին ժողովուրդին միաւորումին, հակաժողովրդային ուժեր իչխանութենէն հեռացնելու գործին, ազգ. ազատագրական պայքարին մէջ անոր վաստակին վրայ: Կազմակերպութեան փոխ-նախագահ Ա. Արշակեան հաւաստած է որ իրենք ամէն բան պիտի ընեն ապահովելու համար նորընտիր նախագահին օրինաւորութեան հարցը. «այսինքն՝ նա պէտք է ստանայ Հայաստանի ընտրողների աւելի քան 60 տոկոսի ձայները»: Ան նաեւ կոչ ուղղած է համայնավար կուսակցութեան ու զուգահեռ այլ ուժերու որ աջակցին նոյն թեկնածուին:

*****

ԱԺՄ ՈՉ Մ�էԿ ԹԵԿՆԱԾՈՒԻ ԿԱՋԱԿՑԻ

Մարտ 24-ին վարչութեան ընդլայնուած նիստին ԱԺՄ որոշած է չպաշտպանել երկու թեկնածուներէն ոեւէ մէկը. առաջարկուած է քուէարկել համաձայն սեփական խղճի: ԱԺՄ-ն ամէնէն կարեւորը կը նկատէ ընտրութեան ազատ ու արդար ըլլալու հանգամանքը եւ կոչ կ'ուղղէ իր համակիրներուն եւ միւս բոլոր քաղաքական ուժերուն որ չանք չխնայեն այդ ուղղութեամբ:

*****

ԿԵԴՐ. ԸՆՏՐԱԿԱՆ ՅԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻՆ ՎԵՑ ԱՆԴԱՄՆԵՐԸ ՉԵՆ ՍՏՈՐԱԳՐԱԾ ՎԵՐՋՆԱԿԱՆ ԱՐԴԻՒՆՔՆԵՐԸ

Կեդր. Ընտրական Յանձնաժողովին 18 անդամներէն միայն 12-ը ստորագրած են ընտրութեան արդիւնքներուն վերջնական արձանագրութիւնը: Վեց անդամներուն երկուքը ԱԺՄ-էն են, երկուքը՝ համայնավար կուսակցութենէն, մէկը՝ ԻՄ-էն, մէկն ալ «Մտաւորական Հայաստան»էն:

*****

ԼՂՀ ՄՏԱՒՈՐԱԿԱՆՆԵՐՈՒՆ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Վերջերս ռուսական լրատուիւններու մէջ ԼՂՀ-ի պատկերին վարկաբեկումին ուղղուած էջեր տեղ գտած են: Այդ հրապարակումները կապուած են Հայաստանի ընտրութեան, ինչ որ պատուիրատուներու գոյութիւն կ'ենթադրէ: ԼՂՀ մտաւորականութեան ներկայացուցիչները Մարտ 24-ի յայտարարութեամբ կը յայտնեն որ նման արկածախնդրութեան կրնան դիմել անոնք որոնք չեն դիտեր թէ ի՛նչ գնով ձեռք ձգուած է Արցախի ազատութիւնը: Անոնք կը դատապարտեն նախընտրական արշաւի նման ձեւերը եւ կը չեշտեն որ անթոյլատրելի է պատեհապաշտ խնդիրներու լուծման նպատակով զարգացնել թեմային չահարկումը: Ղարաբաղցի մտաւորականները կոչ կ'ուղղեն Հայաստանի քաղաքագէտնե-

ՎԱՏԻԿԱՆԻ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆԸ ՇՈԱՅԻ ՄԱՍԻՆ

ԿԸ ՑԻՇՈՒԻՆ՝ «ՄԱՍՆԱԻՈՐԱԲԱՐ ՀԱՑԵՐՈՒ ՋԱՐԴԵՐԸ...»

Մարտ 17-ի մեր թիւով, մանր լուրերու կարգին (Դ. էջ) յիչած էինք Վատիկանի յայտարարութիւնը Շոայի մասին: Ծանօթ է որ նախքան անոր հրապարակումը, կ'ըսուէր թէ ան տեսակ մը մեղայատիր էր ուր կաթողիկէ Եկեղեցին իր զղջումը պիտի արտայայտէր եկեղեցւոյ դէրին մասին Բ. Աչխարհամարտի ընթացքին: Հրապարակումէն ետք սակայն, պարզուեցաւ որ «ցաւ» յայտնելով հանդերձ Հրեաներու նկատմամբ ցոյց տրուած «կասկածամտութեան եւ թշնամանքին» համար կաթողիկէ Եկեղեցւոյ կողմէ, քովանդակութիւնը դժգոհ ձգեց Հրեաները, որոնք հոն չգտան եկեղեցւոյ եւ մանաւանդ Պիոս ԺԲ. Պապին պատասխանատուութեան դատապարտումը: Հակառակ անոր որ հարցը ուղղակի կապ չունի Հայերու ցեղասպանութեան հետ, հոն քանի մը տողեր կան այդ մասին: Կ'ըսուի.– «Վերադառնալով այս դարուն, խորապէս կը տխրիմ ի տես այն բռտութեան որ մարդոց եւ ազգերու ամբողջ խումբեր ընդգրկեց: Կը յիշեմ, ի մասնաւորի, Հայերու չարդերը, 30-ական թուականներու Ուկրանիոյ զոհերը, գնչուներու ցեղասպանութիւնը, որ նաեւ ցեղապաշտ գաղափարներու հետեւանքն եղաւ եւ նման ողբերգութիւններ որոնք տեղի ունեցան Ամերիկա, Ափրիկէ եւ Պալքաններու մէջ» եւլն. եւլն.:

Ինչպէս կը տեսնուի, անգամ մը եւս կը պայծուի ցեղասպանութիւն տարազը երբ ան կը վերաբերի Հայերու (չի պայծուիր գնչուներուն): Այլեւս աւելի քան վատառողջ բան մը կայ այս անհանդուրժելի սակարկութեան մէջ, ալ աւելի անհանդուրժելի երբ անոր հեղինակը, այս անգամ, Ընդհանրական Եկեղեցւոյ ատեանն է՝ Վատիկանը հանդիպ ժողովուրդի մը, որ ի մօտոյ պիտի տօնէ իր քրիստոնէացման 1700-ամեակը:

Հայ Դատի Յանձնախումբին միջազգային դպլոքին նախօրեակին, աւելի քան 83 տարի ետք Ապրիլեան սեւ օրերէն, մէկուկէս միլիոն նահատակ տուած ժողովուրդ մը դեռ պէտք է սպասցոյցը տայ որ զոհ եղած է ցեղասպանութեան:

Տեղ մը ծուռ բան մը կայ որ այլեւս անընդունելի է:

*****

ՍԻՄ-Ը ԿԱՋԱԿՑԻ Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆԻՆ

Սահմանադրական Իրաւունք Միութիւնը (ՍԻՄ) Մարտ 24-ին որոչած է ընտրութեան Բ. փուլին պաշտպանել Ռ. Քոչարեանի թեկնածութիւնը: Որոչումը տրուած է վէճերէ ետք, որովհետեւ որոչ կուսակցականներ առաջարկած են չեզոք-

(Շար.ը Դ. էջ)

ԲԱԲԳԷՆ ԱՐՔ. ԿԻՒԼԷՍԷՐԵԱՆԻ ԱՆՏԻՊ ՆԱՄԱԿՆԵՐԸ

Հրատարակութիւն ի պեռն Վարդան Արք. Տէմիրճեանի

Անթիլիաս, 1996, 302 էջ

Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Ժրաջան միաբաններէն Վարդան Արք. Տէմիրճեան՝ 1996 Թուին հրատարակած է հայագիտական արժէքաւոր հատոր մը, որ կը բովանդակէ Բարգէն Կիւլէսէրեան Վրդ.-եպիսկոպոսի անտիպ նամակները՝ ուղղեալ Վիէննայի Մխիթարեան հայրերուն, հեռեւեալ խորագրով՝

«ՄԵԾԻ ՏԱՆՆ ԿԻԼԻԿԻՈՑ Ս. ԱԹՈՌԻ ԵՐԱՆ. Տ. ԲԱԲԳԷՆ ԱԹՈՌԱԿԻՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԿԻՒԼԷՍԷՐԵԱՆԻ (1868 – 1936) ԱՆՏԻՊ ՆԱՄԱԿՆԵՐԸ, ՈՒՂՂՈՒԱԾ ՎԻԷՆՆԱԿԱՆ ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՀԱՅՐԵՐՈՒՆ (1895 – 1936)»

Գիրքը կը բացուի յառաջաբանով մը. ապա կը հետեւին տեղեկութիւններ անուանի հայագէտ Բարգէն Կաթողիկոսի կենսագրութեան, ղրկան վաստակին, տպագիր գործերուն եւ անտիպ ուսումնասիրութիւններուն մասին (էջ 9 – 35): Էջ 37 – 287 հրատարակուած են չուրջ 145 նամակներ, որոնց մի քանին լուսանկար կամ քարտեր են եւ ուրիշ մի քանի գրութիւններ՝ գրուած են այլոց կամ այլոց կողմէ (էջ 142–45՝ Թ. 17 Հ. Ներսէս Ակինեանի նամակն է ուղղեալ Բարգէն Արք.-ին): Նամակները գրուած են հետեւեալ Մխիթարեան հայրերուն.– Հ. Յակովբոս Վրդ. Տաշեան, Հ. Թովմաս Վրդ. Կէտիկեան, Հ. Ներսէս Վրդ. Ակինեան, Հ. Հմայեակ Վրդ. Համբարեան, Հ. Համազասպ Վրդ. Ոսկեան (վերջին երկու նամակները, Թիւք 29 եւ 30, հասցէագրուած են առ Ժագ Պէյ Մաթոսեան՝ իբր նպաստ «Հանդէս Ամսօրեայ» թերթի տարածման), Հ. Մեսրոպ Վրդ. Հապոզեան (յետագային աբբահայր), Հ. Գաբրիէլ Վրդ. Մէնէվիշեան, Հ. Գրիգորիս Վրդ. Գալէմքեարեան, Հ. Արիստակէս Վրդ. Վարդանեան, Հ. Գերովբէ Վրդ. Ճոլհանեան, Հ. Իգնատիոս Վրդ. Աքեան եւ Հ. Վարդան Վրդ. Մելքիսեդեկեան: Հատորիս վերջաւորութեան կցուած են երկու ուսումնասիրութիւններ.– 1) «Բարգէն Աթոռակից Կաթողիկոսին նպաստը ճեռագրական աշխատանքներուն» (Վարդան Արք.) եւ 2) «Գերչ. Տ. Վարդան Ս. Արքեպս. Տէմիրճեանի ղրկան վաստակը, 1956 – 1996» (Սեպուհ Սրկ. Ճ. Պաղտոյեան):

Բարգէն Արք. աշխոյժ նամակագրութիւն պահած է յատկապէս վիէննական Մխիթարեան ծանօթ հայագէտներ՝ Հ. Ներսէս Ակինեանի (49 կամ 50 նամակ) եւ Հ. Համազասպ Ոսկեանի (28-30 նամակ) հետ, որոնք իրենց բանասիրական ուսումնասիրութեանց զուգահեռ՝ բազմաթիւ տարիներ վարած են «Հանդէս Ամսօրեայ» թերթի խմբագրութիւնը: Հ. Ակինեանին ուղղեալ նամակները (էջ 104–201) բնականօրէն մանաւանդ հետաքրքրական են եւ կարեւոր, որովհետեւ երկու հայագէտները իրենց գրութեանց մէջ կարծիքներ յայտնած են բանասիրական տարբեր հարցերու մասին: Տեղին եւ ճիշդ են Բարգէն Արք.-ի անկեղծ դիտողութիւնները՝ Հ. Ակինեանի երեւակայածին, տեսութիւններուն մասին՝ Մովսէս Խորենացի, Եղիշէ եւ Ղեւոնդ պատմիչներու առընչութեամբ. 1931 Մարտ 27–ին Կիւլէսէրեան կը գրէ.–

«Դուք այնքան յանդուգն էք ձեր քննադատութիւններուն մէջ՝ որ Խորենացին կը նոյնացնէք Ղեւոնդ Երէցի հետ: Այս մեթոտով քան մը պիտի չմնայ իր ազգային տեղը: Խորենացւոյ եւ Ղեւոնդի մասին ձեր գրածները կարդալէ ետք՝ ինքնին միտքս կու գայ սա հարցումը՝ Խորենացի՞ն է խարդախը թէ Ղեւոնդը: Վասնզի Ղեւոնդէ մը Խորենացի չի կըրնար կերտուիլ, բայց հաւանական է որ Ղեւոնդ մը կամ ուրիշ ոեւէ մէկը կերտուի Խորենացիէն»:

Միեւնոյն տարին, 1931 Սեպտեմբեր 2–ին, ան դարձեալ կը գրէ.–

«Շատ չնորհակալութեամբ ընդունեցայ Ա.ՋԳ. ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆի ՃԻՐ եւն. հատորները: Առաջինը ծայրէ ծայր կարդացի, անսպառ կորով ունիք աշխատելու եւ պրպտելու: Ախկա անվիճելի է, բայց չատ տրամաբանական չէ ձեր քննադատութեան դեռինը: Խարդախողը Խորենացի մը չէ այլեւս, այլ՝ Ղեւոնդ, որ կը խարդախէ ինքզինք»:

1933 Թուին հեղինակը երկիցս իր տարակարծութիւնը կը յայտնէ Հ. Ակինեանին՝ Եղիշէի Վարդանանց Պատերազմի պատմութեան վերաբերմամբ.–

1) «Գալով Եղիշէի, որ դիտէք թէ մանաւորապէս կը հետաքրքրէ զիս, կը հիանամ Ձեր սուր դիտողութիւններուն վրայ, բայց չեմ կրցած համոզուիլ որ Եղիշէի ծանօթ Պատմութիւնն Վարդանանց, նկարագրութիւնը եղած ըլլայ Վարդան Բ.ի պատերազմին կամ պատմութիւնը: Ինչպէս որ չեմ համոզուած թէ Խորենացի – Ղեւոնդ նոյն եղած ըլլան» (1933 Ապրիլ 4):

2) «Իմ համեստ կարծիքս յայտնած եմ Ձեզի՝ ձեր քննադատական երկերու մասին, Խորենացւոյ եւ Եղիշէի շուրջ: Եթէ բան մըն ալ ուզեցնեմ այսօր ատոնց վրայ, այն ալ աս է՝ որ չեմ կրնար նոյն իսկ երեւակայել թէ մեր պատմագիրները կեղծագիրներ եղած ըլլան՝ փոխանակ հետեւողի կամ բանագէտ ըլլալու:

Իսկ ձեր պրպտումները, համեմատութիւնները պարզապէս վեր են ամէն գրնահատումէ. ատոնք այնպիսի նպաստներ են, որոնցմէ միշտ կրնայ օգտուիլ մատենագրական քննադատութիւնը» (1933 Օգոստոս 4):

Կիւլէսէրեան ունեցած է հանդուրժողական եւ անխտրական ոգի եւ ջանացեր է տարածել Մխիթարեան հայրերու «Հանդէս Ամսօրեայ» թերթը եւ ապահովել նիւթական օժանդակութիւն: 1910 Փետրուար 13/26 ին Հ. Ակինեանին ուղղեալ իր նամակին մէջ դիտողութիւններ կը գրէ Անկիւրիոյ Հայերու մասին, դառնալով Թրքահօսութեան դէմ եւ կը բացագանչէ. «Ի՞նչպէս կարելի է այսպիսի անհայութեան մէջ հայագիտութեան նուիրուած մեծ հանդէս մը տարածել»: Դժբախտաբար Թրքահօսութիւնը լայնօրէն տարածուած է Թուրքիոյ Հայութեան մէջ, յատկապէս դաւառներէն եկող Հայերու մօտ: Թերթերու, մանաւորաբար հայագիտական պարբերաթերթերու հանդէպ որոշ Հայերու եւ հայմայնքներու անտարբերութիւնը՝ կը չարունակուի մինչեւ այսօր, պատճառ դառնալով հայագիտական հայերէն գրականութեան նուազումին: Ահաւասիկ անոր դանդաղադիրը.–

«Անկիւրիոյ մէջ կը փափաքէի որ Հանդէսը տարածեմ, ի՛նչ ազէկ պիտի ըլլար, բայց այս վիճակը Թրքահօս է, հասարակ (հայկական) թերթ իսկ չատ չէ տարածուած, ո՛ւր Հանդիսի նման լուրջ եւ մասնագիտական թերթ մը: Այստեղ հաւիւ 350–400 տուն մենք ժողովուրդ ունինք, մնացածը մօտաւորապէս 2500 տուն – լաւ չեմ դիտեր – հայ կաթոլիկ են, դժբախտաբար հայերէն իսկ չեն դիտեր: Հ. Գրր. Մէնէվիշեան եկած տեսած է: Ի՞նչպէս կարելի է այսպիսի անհայութեան մէջ հայագիտութեան նուիրուած մեծ հանդէս մը տարածել»:

Կիւլէսէրեան Արք. թէպէտ հանդուրժողական բնաւորութիւն ունէր, բայց աւելի աւանդապաշտ անձ մըն էր: Ապերիկայի մթնոլորտը կը կարծեմ զինք մամբ փոխած է եւ ան յետագային զրկան վերաբերմունք ցուցաբերած է Հայ Եկեղեցւոյ բարեկարգութեան նկատմամբ: Ցամենայն դէպս բանաստեղծ Պետրոս Դուրեանի մասին իր «դնահատական»ին հետ այսօր ոեւէ մէկը չի կրնար համաձայն ըլլալ: 1921 Դեկտեմբեր 30–ին ան Ուաթըրթաունէն հետեւեալը կը գրէ Հ. Ակինեանին.–

«Հանդէս Ամսօրեայի վերջին թիւին մէջ չատ տեղ տուած էիք Դուրեան Պետրոսի կենսագրութեան: Արդեօք չափազանցութիւն չէ այդ ուսումնասիրութիւնը: Մ. Թիրեաքեանն ալ անկախաբար նոյն դիտողութիւնը ըրաւ ինձ:

Ոչ Դուրեան եւ ոչ ալ իր ժամանակակիցներէն ոեւէ «բանաստեղծ» հայ գրականութիւնը յեղաշրջելու չափ գրչի եւ մտքի զօրութիւն չեն ունեցած: Գարնան ծաղիկներ ամէնքն ալ. իրենց բոյն ու թոյրը տուեր անցեր են մեր ղրկան ածուներու մէջ: Իմ կարծիքով քաջալերելու չենք մտացածին առաւելութիւնները եւ ատոնց նուիրեալ ուսումնասիրութիւնները: Իրական արժէքները եթէ կարող ըլլան պատկերացնել եւ ներկայացնել ինչպէս որ են, արդէն ինքնին արժէքաւոր գործ մըն է»:

Ես ատ մի քանի նմոյշ միայն ներկայացուցի այն բազմաթիւ չահեկան տեղեկութիւններէն, որոնց կարելի է հանդիպիլ Բարգէն Արքեպիսկոպոսի նամակներուն մէջ: Այդէն ոք կարող է, համաձայն իր հետաքրքրութեան՝ արժէքաւոր ծանօթութիւններ քաղել սոյն հատաքածոյէն: Վիէննահայ գաղութի հին չրջանի պատմութեան մասին եւս նիւթեր կան, որ գտնելի չեն այլ աղբիւրներու մէջ (132–33, 156, 159 եւլն): օրինակի ադտագործ 1920 Ապրիլ 30 թուակիր նամակին մէջ, գրուած Ուաթըրթաունէն, Կիւլէսէրեան Արք. տեղեկութիւններ կը հաղորդէ մի քանի Վիէննահայերու մասին, որոնց ինչ նիւթական օժանդակութիւն հայթայթած է: Նչուած «Կամսարական Զօրավարը» Փեթըր–Պետրոս Կամսարականն է, զոր ես անձնապէս ճանչցած եմ. ան կը սեր էր յայտնի Կամսարական իշխանական տոհմէն եւ ամուսնացած էր նմանապէս աւստրիացի ազնուական կնոջ մը հետ: Համաչխարհային Բ. Պատերազմի ընթացքին եւ պատերազմէն ետք՝ ան կը գործէր որպէս թարգման ռուսերէն լեզուի. մահացաւ 86 տարեկանին՝ 1988 Սեպտեմբեր 9–ին: Տէր եւ Տիկին Գեղամ եւ Վարինքա Ամատունի՝ 30–ական թուականներուն Վիէննայի կեդրոնական թաղամասին մէջ բացած են թղթավաճառատուն մը. բարեկեցիկ ամոլ մըն էին: Ես ճանչցած եմ միայն տիկին Ամատունին, որ նմանապէս 86 տարեկանին մահացաւ՝ 1974 Մարտ 1 թուականին:

Որպէս եզրակացութիւն՝ կարելի է հաստատել թէ Վարդան Արք. Տէմիրճեան օգտակար աշխատանք մը կատարած է՝ հրատարակելով Բարգէն Վրդ.-Եպիսկ. Կիւլէսէրեանի (յետագային աթոռակից կաթողիկոս Տանն Կիլիկիոյ) Վիէննայի Մխիթարեան հայրերուն ուղղեալ անտիպ նամակները: Հատորը պատրաստուած է բծախնդիր հոդատարութեամբ եւ դիտական համոզութեամբ, վասն որոյ կը չնորհաւորենք Վարդան Արք.ը եւ իրեն կը մաղթենք նորանոր յաջողութիւններ:

Ցաւարտ դրախօսականիս՝ պիտի փափաքէի մի–երկու ոչ թէ դիտողութիւններ, այլ բարեկամական թելադրութիւններ կատարել ապագայի համար: Իմ կարծիքով՝ նախընտրելի պիտի ըլլար այսպիսի նամակներ դասաւորել ըստ թուականի՝ անկախ այն պարագայէն՝ թէ դրութիւնը որո՞ւ ուղղուած է, որպէսզի կարելի ըլլար դէմքերու, դէպքերու եւ խնդիրներու առընչութիւնը անմիջականօրէն եւ դիւրութեամբ ըմբռնել: Նամակներու խմբաւորումը՝ ըստ ընդունող անձնաւորութիւններու՝ կարելի էր հատորի վերջաւորութեան ցանկերով յառաջադրել: Գիրքը փոքր ինչ ծանրաբեռնուած է առատ ծանօթագրութիւններով. նման հրատարակութեան մը մէջ՝ բաւական է հաղորդել միայն անհրաժեշտ տեղեկութիւնները՝ ամփոփ կերպով: Ցաւտկ անուններու, տեղանուններու եւ նիւթերու ցանկեր՝ կարող էին օգտակար հանդիսանալ ընթերցողաց, որպէսզի դիւրութեամբ գտնեն զիրենք հետաքրքրող էջերը:

Կրկին անգամ մեր անկեղծ գնահատանքը կը յայտնենք Վարդան Արքեպիսկոպոսին կատարած հայագիտական ուսումնասիրութեանց եւ հրատարակութեանց մասին եւ իրեն կը մաղթենք բազում արդիւնաւոր տարիներ (իր քահանայական ձեռնադրութեան 40–ամեակին առթիւ):

ԴՐ. ՄԵՍՐՈՊ ԱՐՔ. Գ. ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ

Վիէննա

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԸ ՀՈՒՆԳԱՐԻՈՅ ՄԷՋ

ԵՐԷԿ ԵՒ ԱՅՍՕՐ

(Սեփական թղթակցութիւն «Յառաջ»ի)

Հունգարիոյ կառավարութիւնը այս վերջին տարիներուն, մեծ կարեւորութիւն տուած է երկրին մէջ հաստատուած ժողովուրդներու փոքրամասնութիւններուն հանդէպ, որպէսզի անոնք կարենան աւելի լայն ինքնավարութիւն վայելել: 1993–ին Խօսարանը վաւերացուցած է փոքրամասնութիւններու օրէնքը, որուն համաձայն անոնք կրնան ինքնավարութեան իրաւունք վայելել: Ասկա 1994–1995 Թուականներուն, մեծ փոփոխութիւն բերած է փոքրամասնութեան կեանքին մէջ: Երկու անգամ կատարուած ընտրութիւններու ընթացքին, 800 ինքնավար փոքրամասնութիւններ ձեւացած էին, որոնք մինչեւ այսօր կը գործեն երկրին մէջ: Ասոր հետեւանքով երկրին մէջ հաստատուած ժողովուրդները, որոնք անցեալին մէջ չէին կրնար իրենց ծագումին մասին արտայայտուիլ, այսօր ազատօրէն կրնան:

Այս երեւոյթը իրականացաւ Հայերու պարագային ալ, որոնք 1990 Թուականի մարդահամարի տուեալներուն համաձայն, թիւով 37 հոգի էին, իսկ Հայկական միութիւններու կազմաւորումէն ետքը, իրենց թիւը երեք հազարէն երեք հազար հինգ հարիւրի հասած է: Այս թիւը սակայն իրականութեան մէջ տասը հազարի չուրջ ըլլալու է:

Հոս յայտնի կը տեսնուի թէ անհատ մը այնքան դիտակից կրնայ ըլլալ իր ծագումին մասին՝ որքան որ խմացած ըլլայ իր ծնողքին, մեծ–հայրիկէն, մեծ–մայրիկէն իր ինքնութեան մասին, եւ ըստ այնմ ընդունի իր կրկին ինքնութիւնը նոյնչափ որպէս հունդար, հայ, սլաւ կամ խրուաթ:

Որքան որ այսօր հայկական ինքնավարութիւններ կազմակերպուած են եւ թիւով 17–ի կը հասնին, սակայն ամէն մէկ ինքնավարութիւն տակաւին կը չանայ, որ ամէնուն մէջ հայ ըլլալու դիտակցութիւնը միշտ աւելի արթնայ:

Այս նպատակով հայ ակումբի քանի մը անձեր հաւաքուելով, նկատեցին որ վերջին համաչխարհային պատերազմէն ետք, Հունգարահայերուն հատարակաց կեանքը, օր ըստ օրէ մեկուսացած եւ հուսկ դադրած է:

Որպէսզի այս պարագայութիւնը կարենան ձեւով մը լեցնել՝ 1996 Մարտ 21–ին, կազմեցին ակումբ մը եւ որոշեցին ամսաթերթ մը հրատարակել, քննելու համար մասնաւոր կերպով Հունգարիա բնակող Հայերու ծագումը: Իրենց հանդէսին վերնագիրը դրին «Թրանսիլվանիոյ Հայկական Արմատներ», քանի որ Հայերը Թրանսիլվանիա (ներկայիս Ռումանիոյ պատկանող) գաւառն գալով հաստատուեր էին Հունգարիոյ մէջ:

Թերթիկը արդէն բոլորած է իր առաջին տարին եւ ունեցած է չահեկան բովանդակութիւն:

1996 Ապրիլին, Ակումբին մէջ կը յիշատակուէր 1915–ի Հայոց ցեղասպանութիւնը, ոտանաւորներու, արձակներու արտասանութեամբ եւ երաժշտական հանդէսով:

Մայիսին կը յիշատակուէր Թրանսիլվանիոյ ձուրճով Հայազգաչքին մէջ ծնած Վաքար Թիպոր ճարտարապետին ու արուեստագործին ծննդեան 88–րդ տարեդարձը: Հանդիսին մէջ ամէնուն համար տպատուրիչ էր Վաքար Թիպորին կեանքին ու գործունէութեան չուրջ կատարուած հարցազրոյցը: Կը յաջորդեն չնորհատրականներ, բարեմաղթողական ձօներ եւ հուսկ երաժշտական բաժին:

Ակումբի անդամները Ցունիս ամսուն հունգարահայ քոյր – եղբայրներու՝ Մոլտովան Ստեֆանիայի ու Մոլտովան Տոմոքոչին կը ծանօթանան մօտէն՝ երկուքն ալ նուիրուած արուեստին. առաջինը՝ օփերայի երգչուհի, իսկ եղբայրը՝ չարժանկարի բեմադիր, որոնք հետաքրքրական եւ չատ գուարթ ոճով արտայայտուեցան իրենց կեանքին ու արուեստին մասին:

Ցուլիս ամիսէն սկսեալ Ակումբին հանգանակութիւնը յեզաչրջելու չափ դրչի եւ մտքի զօրութիւն չեն ունեցած: Գարնան ծաղիկներ ամէնքն ալ. իրենց բոյն ու թոյրը տուեր անցեր են մեր ղրկան ածուներու մէջ: Իմ կարծիքով քաջալերելու չենք մտացածին առաւելութիւնները եւ ատոնց նուիրեալ ուսումնասիրութիւնները: Իրական արժէքները եթէ կարող ըլլան պատկերացնել եւ ներկայացնել ինչպէս որ են, արդէն ինքնին արժէքաւոր գործ մըն է»:

Ես ատ մի քանի նմոյշ միայն ներկայացուցի այն բազմաթիւ չահեկան տեղեկութիւններէն, որոնց կարելի է հանդիպիլ Բարգէն Արքեպիսկոպոսի նամակներուն մէջ: Այդէն ոք կարող է, համաձայն իր հետաքրքրութեան՝ արժէքաւոր ծանօթութիւններ քաղել սոյն հատաքածոյէն: Վիէննահայ գաղութի հին չրջանի պատմութեան մասին եւս նիւթեր կան, որ գտնելի չեն այլ աղբիւրներու մէջ (132–33, 156, 159 եւլն): օրինակի ադտագործ 1920 Ապրիլ 30 թուակիր նամակին մէջ, գրուած Ուաթըրթաունէն, Կիւլէսէրեան Արք. տեղեկութիւններ կը հաղորդէ մի քանի Վիէննահայերու մասին, որոնց ինչ նիւթական օժանդակութիւն հայթայթած է: Նչուած «Կամսարական Զօրավարը» Փեթըր–Պետրոս Կամսարականն է, զոր ես անձնապէս ճանչցած եմ. ան կը սեր էր յայտնի Կամսարական իշխանական տոհմէն եւ ամուսնացած էր նմանապէս աւստրիացի ազնուական կնոջ մը հետ: Համաչխարհային Բ. Պատերազմի ընթացքին եւ պատերազմէն ետք՝ ան կը գործէր որպէս թարգման ռուսերէն լեզուի. մահացաւ 86 տարեկանին՝ 1988 Սեպտեմբեր 9–ին: Տէր եւ Տիկին Գեղամ եւ Վարինքա Ամատունի՝ 30–ական թուականներուն Վիէննայի կեդրոնական թաղամասին մէջ բացած են թղթավաճառատուն մը. բարեկեցիկ ամոլ մըն էին: Ես ճանչցած եմ միայն տիկին Ամատունին, որ նմանապէս 86 տարեկանին մահացաւ՝ 1974 Մարտ 1 թուականին:

Որպէս եզրակացութիւն՝ կարելի է

դիամայրը դարձեր է «Հունդարացւոց Տունը» ե. թաղամասին մէջ, ուր առաջին անախօսութիւնը կատարեց Յանչալի եանոչ երաժշտութեան պատմաբանը, նիւթ ունենալով «Ակնարկ հունդարահայ երաժշտական կեանքին եւ Վիշքի Եանոչ երգահանը»: Ներկայացուցած երաժշտական կտորները թէպէտ քիչերու ծանօթ էին, բայց ի վերջոյ մոռցուած երաժիշտ մը ինքնութիւնը կը ծանօթացնէր ներկաներուն:

Օգոստոս ամիսը նուիրուեցաւ գրական ասպարէզին: Հաւաքուած՝ կը լոր սեղանի մը չուրջ, խօսուեցաւ հայ գրագէտներէն Գէորգ Էմինի ու Յովհաննէս Թումանեանի գործերուն մասին. իրենց մասնակցութիւնը բերին նաեւ Լոռիի Ալաւար Գրւժի գրագէտը, ինչպէս նաեւ Եուհոյ Քիչ Եանուչ Տիրամեեան Արթինը եւ Պեէօնէ Էօթվէչ Մարկիթ ծագումով հայ գրողները:

Սեպտեմբեր ամսուն ոգեկոչուեցաւ Հոլլոչի Շիմոն նկարիչին յիշատակը որ նաճպանիայի նկարչութեան վարժարանին հիմնադիրը եղած է: Հիմնադիրին մասին բանախօսութիւն կատարեց Թրանսիլվանիայէն ժամանած հունդարահայ նկարիչ Եաքոպովիչ Միքլոչ: Ապա Յանչալի եանոչ երաժշտագէտը խօսք առաւ եւ Հոլլոսի Շիմոն երաժշտութեան, ինչպէս նաեւ Զաուչ Անանայի եւ Հոլլոչի Քորնելիայի ղերերը լուսաբանելով, կրցաւ բաձրացնել անուանի նկարիչին մեծ արժէքները: Հուսկ յայտրդեց նկարիչին քանի մը նկարներուն ցուցադրութիւնը:

Հոկտեմբեր ամիսը նուիրուեցաւ հայ ճարտարապետութեան: Ամսոյն 11–ին հունդար չինարարութեան Միութեան գործակցութեամբ՝ բացումը կատարուեցաւ «Պր. Վաքար Թիսլոր. հայկ. ճարտարուեստ» անունով ցուցահանդէսին, Միութեան սրահին մէջ: Պարոն Կուժիք Թամաշ ճարտարապետութեան պատմաբան, շատ զեղեցիկ կերպով ներկայացուց ու արժեւորեց Պր. Վաքար Թիսլորի հայ եւ հունդարահայ ասպարէզին մէջ կատարած ստեղծագործութիւնը: Ցուցահանդէսը կազմուած էր ճարտարապետին անձնական հաւաքածոյէն, իրը հաստիք իր գործերուն, որուն մասին հարցազրոյց կատարեց Հունդարիոյ հեռատեսիլի «Տունա» կայանը, մեծարելով Պր. Վաքարը:

Նոյն ամսուն 17–ին ուրիշ հանդէս մըն ալ կազմակերպեց Ակումբը, ուր դխաւոր բանախօսը եղաւ Միքլոչի Շիքէչ Զապա, Շեմլեկ քաղաքի Քիշֆալուտաի թանգարանի տեսուչը, որ «Թրանսիլվանիոյ հայ ճարտարապետութիւն» խորագրով ահիկներու սիռռումով, ամբողջացուց իր խօսքերը: Առիթ ունեցանք ծանօթանալու հայաչէն տուներու կառուցման, նախնիքներու բնակած չէնքերուն, այս չէնքերու վերանորոգման ծրագիրներուն մասին խորհրդակցելով: Ճոխ ներկայացումը կ'ընդհատուէր ներկաներու յաճախակի բացագանչութիւններով, տեսնելով իրենց մանկութեան ապրած տեղերը:

Նոյեմբեր 21–ին բացումը կատարուեցաւ ուրիշ ցուցահանդէսի մը, հունդար ժողովուրդին կատարած յուշատոնի առիթով, ընթրան ունենալով «Մեղի հետ ծաղկող մշակոյթները. Հայերը»: Ցուցահանդէսը ընդգրկեց Հայոց պատմութիւնը, Հայոց հին մշակոյթը, պաղտութիներու կեանքը, եկեղեցիները, հունդարահայերու կեանքէն նշմարներ, մասնաւորապէս նշելով հունդարահայ քաղաքագէտները, դիւանագէտները, արուեստագէտները, 1848 տարուան ազատագրական մարտիրոս հերոս հունդարահայ զօրավարները: Արդէն բացման առաջին օրը այցելած չուրջ 250 այցելուներուն թիւը, հպարտանքով լեցուց Ակումբի անդամներուն սիրտերը, որովհետեւ անոնք ցոյց տուին Հայութեան հանդէպ իրենց ունեցած համակրանքն ալ, որուն պահպանումը մեր բոլորին պարտականութիւնն է: Այս անգամ ալ հանդէսը հաղորդեց Հունդարիոյ հեռատեսիլի «Տունա» կայանը:

Դեկտեմբերի հանդիպումը Ս. Ծնունդի առթիւ կատարուեցաւ, ուր Պր. Շաշվրի Լասլօ բանախօսեց «Եկեղեցիները եւ Ծնունդը» բնաբան առնելով: Ներկաները չատ մեծ հետաքրքրութեամբ ունկընդրեցին բանախօսութիւնը:

1997 Յունուարին երեւակայական չըրջապտոյտ մը կատարեցին ներկաները Թրանսիլվանիոյ մէջ տոքթ. Ճէօրճ Սարքայի լուսապատած դունատը նկարները դիտելով: Հանդիպումի աւարտին որոշուեցաւ չրջապտոյտ մը կատարել ամառուան եղանակին դէպի միեւնոյն տեղերը: Հանդէսին երկրորդ մասին մէջ, Վիշշի Ժուժաննա, հունդարական պետական Դիւանատան քարտուղարուհին, ներկաներուն բացատրեց հայ դերդաստաններու եւ դիւանական այլեւայլ փաստաթուղթերու բարդ պրպտումներու աշխատանքի մեթոտը:

Փետրուարին Պր. Մաճար Իչթվան Լեռնատ համալսարանի ուսուցիչ, ներկայացուց Հայերու հին պատմութիւնը, նիւթ առնելով «Հայերու դերը բիւզանդական պատմութեան մէջ 301–1045 տարիներուն»: Դասախօսութեան ընթացքին յայտնի եղաւ որ Հայութեան պատմական հին անցեալը այսօր որքան մեծ հետաքրքրութիւն կը ստեղծէ երիտասարդներու չրջանակին մէջ, որոնք բաւական մեծ թիւով ներկայ գտնուեցան բանախօսութեան:

ԹՂԹԱԿԻՑ

ՀԱՅ ԳԻՏՆԱԿԱՆԻ ՄԸ ՊԱՐԳԵՒԱՏՐՈՒՄԸ ԱՆԳԼԻՈՅ ԵՐԿՐԱԲԱՆԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՂՄԷ

Երկար տարիներէ ի վեր հսկայական վաստակ չհաց հայ ակադեմական մը Ապրիլ 16–ին Անգլիոյ Քիլլ քաղաքին մէջ մեծ պատիւ մը պիտի բերէ ժանանայ: Արդարեւ այդ օրը Անգլիոյ հնաւանդ երկրաբանական Ընկերութիւնը փրոֆ. Քարլ Թուրէկեանին պիտի շնորհէ Ուոլլաստոն մրցանակը. ասիկա մըրցանակ մըն է, որ կը տրուի դիտութեան այս մարզին մէջ եղակի նուաճումներ արձանագրած ամէնէն կարկառուն դէմքերուն, որոնց առաջիններէն եղած է աշխարհահռչակ անգլիացի դիտնական Տարվինը: Ուոլլաստոն՝ ինքը, եղած է դիւտարար մը երկրաբանական տարրերու պրպտումի եւ ուսուցման բնագաւառին մէջ:

Փրոֆ. Թուրէկեան ամերիկեան ծագումով եկեղեցական համալսարանի դասախօսներէն է եւ կը վարէ այդ համալսարանի Պէնճամին Սիլլիման երկրաբանութեան – քիմիագիտութեան ամպիոնը: Իր մասնագիտութիւնն է քարերու եւ ժայռերու քիմիական տարրալուծութիւնները և անոնց բնախօսական էութիւնը: Հրատարակած է բազմաթիւ հատորներ, որոնք դինքը ըրած են ժամանակակից վիթխարի դէմք մը այս մարզին մէջ: Անցեալ տարի, աշխարհի ամէն կողմը ցրուած իր նախկին աշակերտները իր ծննդեան եօթանասունհորդ տարեդարձը ոտնեցին կազմակերպելով սիմփոզիում մը: Այս նպատակով եկեղեցական համալսարանը փութացած էին ճափոնի, Չինաստանի, Եւրոպայի եւ Ամերիկայի առաջնակարգ 36 մասնագէտներ: «Վերջին խօսքը» տըրուած էր խարբերդցի ծնողներէ սեռած հայ պիտնականին, որ ամենայն համեստութեամբ անդրադարձաւ իր նախկին աշակերտներուն ներկայացուցած թէզերուն եւ անոնց արժէքը վեր առնելով զանոնք վերադրեց իր նախկին աշակերտներուն բացառիկ ուշիմութեան: Արձարծուած նիւթերը կ'ընդդրկէին ծովային, անկրպետային, ովկէանոսային, չրաբանային եւ մթնոլորտային նիւթեր: Այդ օրը, ինչպէս եւ յառաջիկայ Ապրիլ 16–ը, Հայութեան համար պիտի մնան պարծանքի բացառիկ առիթներ:

ԼՐԱՏՈՒ

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՎԱՀՐԱՄ ՓԱՓԱԶԵԱՆԻ ԾՆՆԴԵԱՆ 110–ԱՄԵԱԿԸ ՆՇՈՒԱԾ

Բեմարուեստի մեծ անուններէն Վահրամ Փափազեանի ծննդեան 110–ամեակը նշուած է «Նայիրի» կինոթատրոնի սրճարանին մէջ: Թատրոնի փոխ տնօրէնին բացման խօսքէն ետք արուեստագէտ Հենրիկ Յովհաննիսեան որպէս մեծարեալ դերասանին ժամանակակից խօսք առած է ու յիշած թէ Փափազեան կը սիրէր ըսել՝ «դերասանի մեծութիւնը կը բանում է, թէ որքան է նա մնում հանդիսատեսի յիշողութեան մէջ» ու աւելցուցած, որ Փափազեան դերասանը կեանքի դգացողութիւն է մեզի համար:

Վ. Փափազեանի բեմական կեանքէն հետաքրքրական դրուագները պատմած են Գէորգ Աչուղեան, Սիրանոյշ Աւետիսեան: Վերջաւորութեան ցուցադրուած է վաւերագրական ժապաւէն մը:

*
**

ՄԱԼԱՐԻԱՅԻ ՊԱՐԱԳԱՆԵՐ

Վերջին չրջանին ուշադրութիւն գրաւած է մալարիայի դէպքերու յաւելումը: Տարուան առաջին երկու ամիսներուն 63 դէպք արձանագրուած է, գլխաւորաբար Արարատի եւ Արմաւիրի մէջ: Առաջին դէպքերը թէեւ յայտնաբերուած են Մասիսի մէջ:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՆ

ԳՊԻՏ

•

Երկու անչափահասներ զրուցում են:

– Սարգիսն ասում է, որ իրը ինքը տասի տասի տատ տատ է ունեցել, – ասում է նրանցից մէկը:

– Նա ուղղակի կակազել է, – պատասխանում է ընկերը:

*
**

Մի անդրադէտ ծեր կին ամէն անգամ կենսաթոշակ ստանալիս ստորագրելու փոխարէն խաչ է դնում:

Եւ ահա մի օր էլ, խաչի փոխարէն կլոր գիծ է գծում:

– Այս ի՞նչ բան է, – զարմանում է փոստատարը, – ինչո՞ւ էք խաչի փոխարէն կլոր գիծ գծում:

– Ես ամուսնացել եմ եւ հիմա ուրիշ ազգանուն ունեմ:

*
**

Մէկը իր շան հետ մնում է սրճարան եւ ասում.

– Գրազ կը գամ բոլորիդ հետ, որ շունս կը խօսի:

Շունը ձայն չի հանում, իսկ խեղճ մարդը ստիպուած վճարում է ու բոլորի ծիծաղի տակ հեռանում սրճարանից:

Փողոցում նա դիմում է շանը.

– Ո՛ւ պատճառով ես տանուլ տուեցի ողջ գումարս: Ինչո՞ւ չխօսեցիր:

– Ցիմար, պատասխանում է շունը, – դու պատկերացնո՞ւմ ես, թէ որքան փող կ'աշխատեինք վաղը:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՑ ԿՅԱՆՔԷՆ

ԺԹ.

– Չէ՛, ընկեր ունիմ, պատասխանեց Ճանիկ, եթէ խօսելիք մը ունիս, խօսէ՛:

– Կ'ուզէի որ առանձին ըլլայինք:

– Վնաս չունի, ատոնք յոյն են, հայերէն չեն պիտեր, աղատօրէն կրնաս խօսիլ:

– Սա՛ մեր խնդրին վրայ տեղեկութիւն պիտի առնէի...

– Հոգ մի՛ ըներ, կարգին է...

– Այո՛, բայց հանրապրութեան պէտք ունիմ անպատճառ:

– Դեռ միւսին քովն է:

– Միւսը չե՞նք կրնար տեսնել: Տեղը ո՞ւր է:

– Շիտակը տունը չեմ պիտեր:

Թորդոմ անհամբերութեան չարժում մը ըրաւ, իսկ Ճանիկ անտարբերութեամբ խաղը չարունակեց:

– Վա՛յ չունչանորդի, ի՛նչ դէշ թուղթ կուգայ կոր, մրմռաց պահ մը եառքը զըժգոհ մը, ամմա ուղղութըզ ոտք ունիս եղեր, քովս գալէդ ի վեր բախտս դարձաւ:

– Կարճ կապէ ու դուրս ելլենք, պատասխանեց ուսուցիչը:

– Անանկ է եա՛, երկու մէճիտիէ կրուստ ունիմ, ձգեմ երթա՞մ...

– Սա հանրապրութեան խնդիրը պարզենք:

– Գետինն անցնի հանրապրութիւնը...

– Եղբայր գոնէ սա մարդը ո՛վ է նէ՝ ըսէ ես երթամ փնտռեմ:

– Աստուած պէլան տայ այդ մարդուն:

Պարոն Թորդոմ լռեց ու քիչ մըն ալ սպասեց: Ճանիկ կը չարունակէր կրծոցընել եւ հետզհետէ բարկութիւնը կ'աւելնար:

– Ի՞նչ ուզուրտզ ես եղեր, կրկնեց:

– Ես ի՞նչ յանցանք ունիմ, պատասխանեց Թորդոմ:

– Սանկ քիչ մը քովէս ելլէր, տեսնենք ինչպէս կ'ըլլայ, կարելի է բախտս կը փոխուի:

Թորդոմ չպատասխանեց եւ տեղը անշարժ մնաց:

– Վա՛յ չունչանորդի, բոլորն ալ պօշ, գոչեց Ճանիկ թուղթերը առնելով, Աստուծու սիրուն սըտեղէն ելլէր, պէ՛ հերիք:

Այս անգամ ուսուցիչը ոտքի ելաւ:

– Օ՛ֆ, հառաչեց միւսը:

– Բայց անպատճառ քեզ տեսնելու պէտք ունիմ, պնդեց Թորդոմ:

– Վաղը առտու ես քեզի կը հանդիպիմ:

– Ասօք կուտա՞ս:

– Կուտամ, էֆէնտիմ կուտամ, անհոգ եղիր:

– Յատկապէս պիտի սպասեմ:

– Սպասէ՛, անպատճառ պիտի գամ, հանրապրութիւնն ալ կը բերեմ, դուն ալ կ'ապատիս ես ալ:

Թորդոմ մեկնեցաւ ու վերադարձաւ տուն չատ սրատրեկ վիճակի մէջ:

Ճանիկի ընթացքը իրեն չատ տարօրինակ թուած էր: Ինք այնպէս կ'ենթադրէր որ Ճանիկ ստորագրութիւն հաւաքելու զրաղած էր, մինչդեռ սրճարանը նստած թուղթ կը խաղար:

– Գոնէ 70 – 80 ստորագրութիւն հաւաքած ըլլար, ես ալ իմ կողմէս 30 – 40 հատ կը հաւաքէի ու գործը կը լմնար, մտածեց:

Եւ սակայն հետեւեալ առտու Ճանիկ չերեւցաւ եւ այս պատճառաւ ալ աւելի Թորդոմի մտատանջութիւնը աւելցաւ:

Մինչեւ իրիկուն թաղին մէջ ի զո՛ւր փնտռեց զայն: Ոչ ոք կրցաւ տեղեկութիւն մը տալ իր մասին:

– Ուրիշ տեղ մը գացած ըլլալու է, ըսին մէկ քանիները:

– Թերեւս Գարթալ գացած է, երբեմն հոն կ'երթայ քանի մը չաբաթ կը մնայ, կարծեմ եղբայրը ունի այնտեղ, հաւատաց մէկը:

– Մափըի Գիւղ քրոջը գացած է դուցէ, ըսաւ ուրիշ մը:

Բոլոր այս բացատրութիւնները ուրիշ արդիւնք մը չունեցան՝ այլ եթէ Թորդոմի մտատանջութիւնը աւելցնել:

Իրիկունը ուշ տաեն թաղեցի մը եկաւ դատ ուսուցիչը եւ ըսաւ.

– Ճանիկ մէչէտէ ելաւ, աչքդ լոյս:

– Ո՞ւր է, գոչեց Թորդոմ ուրախութեամբ:

– Միչոյին գինետունը օղի կը խմէ կոր:

Թորդոմ խոհոյն փութաց ցոյց տրուած սրճարանը: Արդարեւ Ճանիկ հոն էր սեղանի մը քով եւ բարեկամի մը հետ կը ճոխէր: Կ'երեւար թէ երկուքն ալ արդէն բաւական խմած էին:

Թորդոմ մօտեցաւ իրենց:

– Բարեւ Ճանիկ աղա, ըսաւ ձայնը բարձրացնելով:

Միւսը գլուխը վեր առաւ եւ ուսուցիչը տեսնելով գոչեց.

– Աղէկ որ եկար, նստէ՛ տեսնենք:

Ուսուցիչը տեղաւորուեցաւ աթոռի մը վրայ:

– Երէկ առտու քեզի սպասեցի չեկար, ըսաւ:

– Ինչպէ՛ս գայի, գոչեց Ճանիկ, ինչպէ՛ս գայի...

– Ի՞նչ եղաւ որ, հարցուց Թորդոմ:

– Քիչ մնաց գլուխս պիտի պատռէր:

– Որո՞ւ գլուխը:

– Կեցիր որ պատմեմ, նախ օղի մը խմէ տեսնենք:

– Կը խմեմ, չնորհակալ եմ:

(Շար. 131)

(Շար. Ա. Էջէն)

մնալ. նոյնիսկ բաղնիք գտնուած են որ անօրինական ճանաչուի առաջին փուլը:

***

ՆԵՐՔԻՆ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԿԻՆ ԾԱՌԱՅՈՂՆԵՐՈՒ ԽՄԲԱԿ ՄԸ ՀԱՍԿՈՂՈՒԹԵԱՆ ՏԱԿ

Ներքին եւ Ապահովութեան նախարարութեան կողմէ Մարտ 23–ին հրապարակուած յատուկ հաղորդագրութիւն մը կը յայտնէ թէ Մարտ 20–ին Երեւանի Բաղրամեան եւ Դեմիրճեան փողոցներու անկիւնին վրայ ծանր յանցագործութեան հեղինակներու հետախուզման ընթացքին յայտնաբերուած է չորս հոգինոց խմբակ մը որուն անդամներուն մօտ եւ բնակարաններէն զինամթերք եւ հետահաղորդակցութեան միջոցներ գտնուած են: Եղեռնակաները նոյն նախարարութեան նախկին աշխատողներ են: Անդամներէն մէկուն աշխատասենեակէն գտնուած է նախարարութեան մէջ աշխատանքի օրէնքն ապօրինաբար տարուած ու պահուած համակարգիչի սկաւառակները: Քրէական գործ յարուցուած եւ նախաքննութիւն բացուած է:

***

ԱՄԱՌՆԱՑԻՆ ԹԱՄԸ

Հայաստանի մէջ Մարտ 29–ին պիտի սկսի կիրարկուիլ ամառնային ժամը ու ժամացոյցի սլաքները ժամ մը առաջ պիտի տարուին:

***

ՍԱՀՄԱՆԱՑԻՆ ՆՈՐ ԿՐԱԿՈՑՆԵՐ

Շուրջ ութ օրուան հանգարտութենէ եւ հայեւադրբէջանական սահմանին հիւսիս–արեւելեան հատուածին վրայ միջադէպեր արձանագրուած են: Մարտ 21–ի գիշերը ադրբեջանական կողմէն կրակ բացուած է Տաուշի Այգեձոր, Չինարի, Պառասւաքար, նաեւ Նոյեմբերեան Բարեկամաւան, Ոսկեպար, Շաւարշաւան գիրքերուն ուղղութեամբ: Հայկական կողմէն «պատասխան» ստանալէ եւ Ադրբեջանցիները դադրեցուցած են կրակոցները:

***

ՎԱՐՉԱՊԵՏԻՆ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄԸ ՌՈՒՍ ԳՈՐԾԻ ՄԱՐԴՈՑ ՀԵՏ

Վարչապետ Ռ. Քոչարեան Մարտ 20–ին ընդունելով Մոսկուայէն գործի մարդոց, գիտնականներու խումբ մը, խօսած է Հայաստանի տնտեսական քաղաքականութեան եւ այդ շրջանակին մէջ գործակցութեան հեռանկարներու մասին: Ան ըսած է որ վերջին տարուան ընթացքին կառավարութեան գործունէութիւնը ուղղուած է արդիւնաբերութեան եւ գործի շրջանակը խթանելու. կատարուած են հարկային արմատական փոփոխութիւններ: Նախատեսուած է այս տարուան ընթացքին չուրջ մէկ միլիառ տոլարի ներդրում, յատկապէս մեռազադործութեան, ոսկիի, շինանիւթերու բնագաւառին մէջ:

***

ԶՕՐ. ԼԵՒՈՆ ՂԱՐԱԲԱՂԻ ՄԱՍԻՆ

Ուաշինկթընի մէջ, Ադրբեջանի Թուրան գործակալութեան միջոցով զօր. Լեւոն Ղարաբաղի շարժումի տասնամեակին առիթ Սոեփա–նակերտի նչումներուն իր մասնակցութեան ուղղուած հաքուի մեղադրանքներուն, ըսելով որ ինք ոչ մէկ պաշտօնի տէր է եւ հոն գացած էր իր ընկերները տեսնելու: Ապա աւելցուցած է որ Ղարաբաղի հարցը պէտք է բանակցութիւններու ճամբով լուծուի. իսկ լուծումին համար «անհրաժեշտ է ուսումնասիրել պատմական փաստաթուղթերը ոնրոնք կը վկայեն թէ որո՛ւ կը պատկանի այդ տարածքը»: Խօսելով պատերազմին վերսկսելու հեռանկարի մը մասին, ըսած է թէ անմիջապէս որ Ադրբեջան նըմանը քայլ առնէ, ստիպուած կ'ըլլայ պատերազմելու նաեւ Լեռնիներու եւ Թալիշներու դէմ:

***

ՃԱՏՐԱԿԻ ՎԱՐՊԵՏՆԵՐՈՒՆ ՅԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆԸ

Վերջերս Նիւ–Եորք տեղի ունեցած ճաշարակի մը ընթացքին բաց ախոյեանութեան իրենց մասնակցութիւնը կը բերէին նաեւ հայաստանցի վարպետները: Աւելի քան 200 մասնակիցներու մէջ վայելուն արդիւնքներ արձանագրած են Ա. Մինասեան, որ առաջին տեղը նուաճած է, նաեւ՝ Ս. Լպուտեան՝ երկրորդ, Վ. Յակոբեան՝ երրորդ: Այս առիթիւ Ճաշարակի Հայաստանի Դաշնակցութեան եւ յաղթական վարպետներուն շնորհաւորութեան դիր մը ուղղած է վարչապետ Ռ. Քոչարեան:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԻՒ–ՏԷ–ԷՖ–ի քաղաքական բիւրօն, արտակարգ նիստի մը ընթացքին, Մարտ 24–ին, պահանջեց որ ութ օրուան ընթացքին իրենց հրաժարականները տան Շրջ. Ժողովրդներու այն հինգ նախագահները որոնք ընտրուած են Ազգ. Ճաշատի ձայներու օժանդակութեամբ: Ողջոյնը տրուեցաւ մեծամասնութեամբ եւ ոչ՝ միաձայնութեամբ, Ալէն Մաուրէն (Ազատական ժողովրդավարութիւն) դէմ ըլլալով որ պատժական միջոցներ ձեռք առնուին, ութ օր եւք (հեռացում), անոնց դէմ որոնք չեն հնազանդած, ինչպէս կը նախատեսէ տրուած որոշումը: Իր այս ընթացքը պատճառ է որ տարակարծութիւններ ալ ծագին իր չարժումին ծոցը: Ամէն պարագայի մէջ, ոչ մէկ տեղ միաձայնութիւն կայ, վիճաբանութիւնները չատ են: Ըստ ոմանց, այս ամբողջը Շիրաքի յանցանքն է որ լուծելով Ազգ. Ժողովը ձախը իշխանութեան գլուխ բերաւ: ԻՒ–ՏԷ–ԷՖ–ի անդամ մը կ'աւելցնէ՝ իրեն չի մնար մեզի դաս տալ եւ ոմանք կը բացատրեն նիստի ընթացքին՝ «Շիրաք հրաժարո՛ւմ, Շիրաք հրաժարո՛ւմ»: Շատեր համաձայն են որ ԻՒ–ՏԷ–ԷՖ–ը (Ֆրանսական Ժողովրդավարութեան համար Միութիւն, դաշնակցութիւն մը որ կը համախմբէ զանազան ազ հոսանքի պատկանող չարժումներ) այլեւս բան մը չի նշանակեր մարդոց համար: Սանթինի հարց կու տայ՝ «ինչո՞ւ հոս հասանք, ազը կորսընցուց իր դիմագիծը, Փիւիէի կառավարութիւնը սխալներ գործեց»: Նոյն օրը, նախկին նախարար՝ Ժան–Ֆրանսուա Տընիօ իր հրաժարականը տըւաւ:

ԹՈՆԻ ՊԼԷՐ, Մեծն–Բրիտանիոյ աշխատաւորական նախարարապետը, Փըրանսերէն ելոյթ մը ունեցաւ, Մարտ 24–ին, Ազգ. Ժողովին առջեւ եւ ծափահարուեցաւ առաւելաբար աջին կողմէ, մանաւանդ երբ ըսաւ «տնտեսութեան մը մատակարարումը ոչ ձախ է, ոչ աջ, այլ՝ լաւ է կամ գէշ է»: Սահուն Փրանսերէնով մը, Թ. Պլէր մեծ տպաւորութիւն գործեց, յիշեց իր երիտասարդութեան օրերը երբ սպասեակ էր Փարիզի մէկ սրճարանը:

ՊՈՐՏՈՑԻ ոճրային աւեանին առջեւ, Փափոնի գլխաւոր պաշտպան փաստաբանը՝ մէթր Ժան–Մարք Վառօ, Մարտ 24–ին սկսաւ իր պաշտպանողականը որ պիտի տեւէ երեք օր, որմէ եւք վերջին խօսք մը պիտի առնէ Փափոն եւ դիւերն ալ (Մարտ 27–ի) պիտի տրուի վճիռը: Մէթր Վառօ, սկիզբէն իսկ պահանջեց որ Փափոն անպարտ արձակուի, քաւութեան նոխազ չծառայէ: Շեշտեց թէ այս դատը մարդու մը դատն է, ոչ՝ Վիշիի, եթէ այդ ըլլար պարագան, աւելցուց փաստաբանը, ես ալ ուժով կողմը կ'ըլլայի: Վիշիի նշանաբանը՝ աշխատանք, ընտանիք, հայրենիք, նացիական զաղափարաբանութիւն չէ, կ'ըսէ Ժ.–Մ. Վառօ:

ԱՐՔԱՆՍԱՍԻ (Միացեալ–Նահանգներ) Ճոնէսպորոյի մէկ դպրոցին մէջ, 11 եւ 12 տարեկան երկու տղաք, լաւ պինուած, կրակ բացած են աշակերտներուն եւ դասատուներուն վրայ: Զորս աղջնակներ սպաննուած են, նաեւ ուսուցչուհի մը, չատեր ալ վիրաւորուած: Նախապէս հրդեհի կեղծ ահազանգ մը հնչեցնել տըւած էին, որպէսզի աշակերտ ու դասատու բակը ելլեն եւ այդ պահուն մէջտեղ ելած են ու կրակ բացած: Պատճառը ծանօթ չէր Մարտ 25–ին, դէպքէն քանի մը ժամ եառ: Կ'ըսուէր թէ վրէժի մը հարց է:

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Կիրակի, Մարտ 29–ին, հոգեհանգըստեան պաշտօն կը կատարուի Փարիզի Ս. Յովհաննէս–Մկրտիչ եկեղեցին

ՏԻԿԻՆ ԱԼԻՍ ՊԱՐԹԻԵԱՆ–Ի

(Ծնեալ՝ Երամեան)

մահուան քառասունքին առիթ, ինչպէս նաեւ Պարթիեւեան ընտանիքի բոլոր նըվիրեալներուն:

Ի գիտութիւն ողբացեալներուն յիշատակը յարգողներուն:

ՆԱԽԱԳԱՀԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Սիրելի հայրենակիցներ,

Ֆրանսայում Հայաստանի Հանրապետութեան դեսպանութիւնը յայտնում է, որ ս. թ. Մարտի 30–ին կը կայանայ ՀՀ նախագահի արտահերթ ընտրութիւնների երկրորդ փուլը:

Համաձայն ՀՀ կենտրոնական Ընտրական Յանձնաժողովի որոշման ՀՀ նախագահի ընտրութիւնների երկրորդ փուլը Ֆրանսայում գտնուող քաղաքացիների համար տեղի կ'ունենայ Փարիզում ՀՀ դեսպանութեան չէնքում, Մարտի 30–ին ժամը 8–ից մինչեւ ժամը 22:

ՀՀ նախագահին ընտրելու իրաւունք ունեն Ֆրանսայում գտնուող ՀՀ դեսպանութիւնում հաշուառման կանգնած այլ պետութեան քաղաքացիութիւն չունեցող, 18 տարին լրացած, ընտրական իրաւունք ունեցող Հայաստանի Հանրապետութեան քաղաքացիները:

Ընտրութիւններին կարող են մասնակցել նաեւ ընտրութիւնների օրը Ֆրանսայում գտնուող ՀՀ բոլոր քաղաքացիները՝ անկախ Ֆրանսայում իրենց կացութեան կարգավիճակից, որոնք կարող են ներդրաւուել նախընտրական յուցակներում մինչեւ ընտրութիւնների օրը նըրառեալ:

Ընտրութիւններին խնդրում ենք ներկայանալ անձը հաստատող փաստաթղթով (ՀՀ քաղաքացու կամ նախկին ՅՍՀՄ արտասահմանեան անձագրեր):

Բոլոր տեղեկութիւնների համար խնդրում ենք դիմել Ֆրանսայում ՀՀ դեսպանութիւն:

Հասցէն՝
9, rue Viète — 75017 PARIS
Tél. : 01 42 12 98 00 / 01 42 12 98 02

LA COMMISSION CULTURELLE
ARMENIENNE DE CHAVILLE
présente
L'ASSOCIATION DE SOUTIEN AUX PATRIOTES ARMENIENS
(A S P A)
et vous invite à la projection d'un film-vidéo

sur ses activités en ARTSAKH

(aide humanitaire et logistique, assistance technique et médicale...)

le Samedi 28 Mars à 20 heures 45
Eglise Arménienne de Chaville
6, rue Père Komitas - 92370 CHAVILLE
— Entrée libre —

L'ECOLE ARMENIENNE
« *S I A M A N T O* »
DE BAGNEUX-CACHAN
propose un

DINER DANSANT

Samedi 4 Avril de 20 heures à l'aube
En présence de Mme *Janine JAMBU*
Maire de Bagneux,Député des Hts-de-Seine
Avec la participation de
MARTEN Y O R G A N T Z
et son Orchestre
Salle des Fêtes Léo-Ferré
rue Charles-Michels — *Bagneux*

Réservations :
Tél.: 01 45 46 10 11 / 01 46 65 81 53

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Ֆրանսահայ Կապոյտ Խաչի Իսիի «Տ. Սէրէնկիւլեան» մասնաճիւղը շնորհակալութեամբ ստացած է Տիկին Շաքէ Գալայճեանէ 300 Ֆր., ընկերուհիներ Շաքէ Պէնկեանէ եւ Անահիտ Դարբինեանէ իրենց մայրերուն յիշատակին 500–ական Ֆր.:

Հ.Բ.Ը.Մ.
ՄԵԼԳՈՆԵԱՆ ԿՐԹԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ
1998 _ 1999 ՏԱՐԵՇՐՋԱՆԻ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Մելգոնեան Կրթական Հաստատութիւնը 72 տարուան պատմութիւն ունեցող երկրորդական, երկսեռ եւ դիւերօթիկ վարժարան է: Հաստատութիւնը օժտուած է արդի ուսումնական պահանջքները ամբողջացնող կառոյցներով՝ տարրալուծարաններ, համակարգիչներ, դրադարան, մարզական համալիր:

Մ. Կ. Հաստատութեան ուսումնական ծրագիրը կ'ընդգրկէ՝

– Հայերէն եւ անգլերէն լեզուներով դասաւանդութիւն,

– Աչակերտի ծննդավայրի լեզուի դասաւանդութիւն (արաբերէն, ֆրանսերէն, պուլկարերէն, յունարէն). ինչպէս նաեւ այլ օտար լեզուի դասաւանդութիւն՝ բաւարար թիւով խմբակ դոյանալու պարագային.

– Հայերէն եւ անգլերէն լեզուներու անբաւարար մակարդակ ունեցող աչակերտներու մասնայատուկ դասաւանդութիւն.

– Անգլիական GCE "O" Level–ի (սովորական մակարդակ) եւ "A" Level–ի (յառաջացած մակարդակ), ինչպէս նաեւ ամերիկեան TOEFL, SAT I–ի եւ SAT II–ի պատրաստութիւն.

– Կ'ապահովուին բարձր ճանաչում ունեցող ամերիկեան եւ եւրոպական համալսարաններու ընդունման պայմանները.

– Արտադասարանային ծրագրուած գործունէութիւն (նկարչութիւն պարարուեստ, երգչախումբ, խողերախումբ, լրագիր, սկաուտական եւ մարզական չարժումներ).

Հաստատութիւնս իր կարելին կ'ընէ նիւթական սահմանափակ հնարաւորութիւն ունեցող բայց ընդունակ եւ ջանասէր աչակերտներուն համար:

Մ. Կ. Հաստատութեան վկայականը ստացող շրջանաւարտները կըրնան որեւէ տեղ չարունակել իրենց բարձրագոյն ուսումը:

Յաւելեալ տեղեկութիւններ ստանալու, ինչպէս նաեւ այցանագրութեան համար կրնաք դիմել՝
Admission Office
(Attn: Mrs. I. Guevherian)
A. G. B. U.
Melkonian Educational Institute
P. O. Box 1907
1514 Nicosia, Cyprus
Tel: ++357-2-422195/422204
Fax ++357-2-493155
E-Mail: agbumei@melkonian.ac.cy

ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԻՒՆ

UGAB-*YERAJICHD*. UGAB-*YERAJICHD*

UGAB — PARIS
UGAB- Jeunes
présentent
CONCERT
DES JEUNES TALENTS

DIMANCHE 29 MARS
à 17 heures 30
Au programme :
Musique arménienne, Classique

CENTRE CULTUREL
ALEX MANOOGIAN

118, rue de Courcelles, Paris 17e
Métro: Courcelles

Renseignements: 01. 42. 27. 12. 26

Prix des places: 60 F.
Tarif réduit: 40 F.

UGAB-*YERAJICHD*. UGAB-*YERAJICHD*

ՈՒՐԲԱԹ
ՄԱՐՏ 27
VENDREDI
27 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում) 1·350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ _ ԹԻՒ 19·343 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19.343

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՊԱՅՐՈՒ, Դեմոկրատ Ուժի նախագահը կոչ ըրաւ որ կեդրոնի նոր կուսակցութիւն մը հիմնուի յաջորդելու համար Հոփվարքի մէջ գտնուող ԻԻ _ ՏԻ _ ԷՖ-ին: Լէոթար դէմ արտայայտուեցաւ այս յայտնելով որ աւելի անձնական նախաձեռնութիւն մըն է քան՝ հաւաքական:

ԺԱՆ-ՓԻԵՐ ՍՈՒԱՍՈՆ առաջինն ու միակն էր, Մարտ 25-ին, որ կը հրաժարէր Շրջ. Խորհուրդի (Պուրկոնը) նախագահի իր պաշտօնէն հետեւելով ԻԻ _ ՏԻ _ ԷՖ-ի քաղաքական Բիւրոյի ազդարարութեան: Մարտ 20-ին ընտրուած էր Ազգ. ձակատի ձայներու օժանդակութեամբ եւ ԻԻ _ ՏԻ _ ԷՖ-ը ութ օր պայմանաժամ տուած էր նոյն պայմաններու մէջ ընտրուած հինգ նախագահներուն որպէսզի հրաժարին եթէ չեն ուզեր կախակայել: Սուասոն յայտարարեց սակայն թէ կրկին թեկնածու է նոյն աթոռին:

ԱԴՐԲԵՋԱՆ _ ԻՐԱՆ սահմանապուխին վրայ յարձակման ենթարկուած են Ազրպէյճանի դեսպանը՝ Ալիա Սաֆարլի եւ դեսպանութեան 5 անդամներ պարսկական էթելթ կազմակերպութեան կողմէ: Յարձակողները մուրճերով հարուածած են դիւանագէտներուն կառքերը, թալանած եւ պատռած ազրպէյճանական դրօշակը: Յայտարարած են որ այդ ձեւով վրէժ ուզած են լուծել Իրանի դեսպանին դէմ կատարուած բռնութեանց թաքուի մէջ: 25 ժամ պատանդ մնալէ ետք, դիւանագէտները ազատ արձակուած են Ազրպէյճանի պետական մարմիններու միջամտութեան չնորհիւ:

ՄՕՐԻՍ ՓԱՓՈՆԻ դատավարութիւնը ընդմիջուեցաւ Մարտ 25-ին եւ պիտի վերսկսի մինչ Մարտ 30-ին, ամբաստանեալին կնոջ մահուան պատճառաւ: Փափոն իր քնակավայրը վերադարձաւ ուր մեռած էր 89 տարեկան իր կինը եւ ուր պիտի կատարուի թաղումը:

ՔՈՍՈՎՈՅԻ մէջ, մանաւանդ գիւղերը, կիներն ու մանուկները չեն երեւիր եւ այր մարդիկ ալ, վնուած, պատրաստ են զինադադարելու, մինչ սերբ ոստիկանութիւնը կը շարունակէ իր հետապնդումները: Ալպանացիները կ'են ի ձեռին կը սպասեն, որպէսզի միջազգային հաւաքականութիւնը զիրենք չմոռնայ:

1999 ՅՈՒՆՈՒԱՐ - ՄԷԿԸՆ, Եւրոպական Միութեան 15 պետութիւններէն 11-ը պիտի որդեգրեն Էօրօն: Այս ուղղութեամբ իրենց համաձայնութիւնը տուին Պրիւսէլի Եւրոպական Յանձնախումբը եւ Ցրանքֆորթի Դրամական Հիմնարկը: Գործադրութիւնը սակայն բաւական փափուկ պիտի ըլլայ:

ՄԻԱՑԵԱԼ - ՆԱՀԱՆԳՆԵՐԸ դիմում ըրած են ալժերական իշխանութիւններուն որպէսզի արտօնեն քննիչ յանձնախումբի մը այցելութիւնը: Ալժերիա բացականերէն է ժընեւի մարդկային իրաւանց ՄԱԿ-ի Յանձնախումբին, մինչ երկրին մէջ կացութիւնը չի բարելաւուիր: Ուալինկթըն կ'ուզէ որ ՄԱԿ-ի յատուկ տեղեկաբերը Ալժերիա երթայ եւ տեղւոյն վրայ քննութիւն կատարէ ջարդերուն եւ ընդհանրապէս կատարուածին մասին: Անցեալ չաբթու Ալժերիոյ Արտաքին նախարարը մերժած էր միջազգային քննիչ որեւէ յանձնախումբի այցելութիւնը:

ՀԱՐԱԽ-ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ԱՍԻՈՑ ՄԷՋ եւ մասնաւորաբար Ինտոնեզիա հրդեհները նոր ծաւալ ստացած են: Արդէն աւելի քան 300 օճախներ կան Ինտոնեզիոյ մէջ եւ 100 մեռեալ: Հրդեհներուն մեծ մասը դիտումնաւոր են եւ անոնց հեղինակներն են անտառային չհատգործման մեծ ընկերութիւնները, իրենց սեփականութիւնները աժան գինով մացառատելու համար:

ՊԵԼԿԱՅԻ մէջ նոր կառավարութիւն մը կազմուեցաւ եւ ծայրայեղ ազգայնականները 35-ի վրայ 14 նախարարութիւն ապահովեցին: Կառավարութիւնը կազմեց ընկերվարական (նախկին համայնավար) Միրջօ Մարժանովիչ: Ծայրայեղ աջը կրցաւ կարեւոր նախարարութիւններ ձեռք ձգել ինչպէս սեփականաչնորհումներու ճիւղը:

ԱՄՐԱՆ ԺԱՄ

Ինչպէս ամէն տարի Մարտ վերջին կիրակին, այս տարի ալ Մարտ 28-էն 29 լուսնալիք գիշերը հարկ է ժամադրյննել մէկ ժամ առաջ տանիլ, անցնելու համար ամրան ժամուն:

ՄԱՄՈՒԼ

«INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE»

(Մարտ 26)

ՊՈԼՍՈՅ ՄԷՋ ՏԱԳՆՈՑՆ Է 1915-Ի ՅԻՇԱՏԱԿԸ

«Ինթերնէյշընըլ Հերըլտ Թրիպիւն»ի Թղթակիցը Գարեգին Բ. Պատրիարքին վախճանման առթիւ Պոլսոյ Հայութեան մասին այս խորագիրով էջ մը տասրագրած է թերթին Մարտ 26-ի թիւին մէջ: Ըսելէ ետք թէ աւելի քան հազար Հայեր մասնակցեցան իրենց Պատրիարքին յուղարկաւորութեան, 70 հազարնոց գաղութէն, տեղ կու տայ «Ժամանակ»ի խմբագիրը Արա Գոչունեանի արտայայտութեան ուր ան կ'ըսէ թէ ոչ մէկ հարց ունեցած է Հայ ըլլալով եւ թէ հակառակը ըլլալով Սփիւռքի չատ մը Հայերուն, իրենք ինքնութեան հարց չունին, քանի որ հոն իրենց հայրենիքին մէջ են եւ ոչ թէ ուրիշ վայրէ մը եկած:

Թերթին թղթակիցը կը գրէ թէ 1915-ի ցեղասպանութիւնը ընդունուած չէ յաջորդական թուրք ղեկավարներու կողմէ, ինչ որ 1970-ական թուականներուն Հայերը մղած է վրիժառու գործողութիւններու: Պոլսոյ Հայութիւնը մեծապէս ազդուած չի նկատուիր 1915-ի պատահարներէն, կ'ըսուի թէ ան ցնցուած է 1955-ի ղէպքերէն որոնք ուղղուած էին փոքրամասնութիւններու (6 _ 7 Սեպտ.):

Իրեն խօսակից Պոլսահայերը կ'ըսեն թէ չատ չեն խօսիր 1915-ի մասին, որով հետեւ չատ բան չեն գիտեր այդ մասին, եւլն.: Իսկ ցոյն մը համարկումի մէջ առաւել յաջողած տարը կը նկատէ Պոլսոյ Հայութիւնը, քան իրենք: «Մեզի չափ եսասէր չեն անոնք, մեղմէ աւելի լաւ կըրնան հաւաստարակչռել երկու ինքնութիւնները» կ'աւելցնէ:

Պոլսոյ Հայերը կ'ըսեն նաեւ թէ երբեմն կը վարկաբեկուին Թուրքերու կողմէ որոնք գիրենք Հայաստանի կառավարութեան գործակից կը նկատեն: Այս առիթով կը յիշուի ՓՒՔ-ի ղեկավար Ա. Լօճալանի հասցէին գործածուած «Հայու վիժած» արտայայտութիւնը որպէս անարգանքի տարազ:

Էջը կ'աւարտի 17 տարեկան ուսանողի մը խօսքերով, 1915-ի մասին. «Ուսուցիչ մը ունեցայ որ ինծի որոշ բաներ ըսաւ այդ տարին պատահածներէն. լսեցի նաեւ ծնողքս որ իրենց բարեկամներուն հետ կը վիճէին այդ մասին: Կրնամ գիրքերէ աւելին տեղեկանալ, բայց ինքզինքս պատրաստ չեմ ղրար այդ կարգի ընթերցումներու: Կը վախնամ որ անոնք մարդասիրութիւնս կորսնցնելու առաջնորդեն զիս»:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՃԱԿԱՏ

ՄԱՀ ՄԱՆԻԱ ՂԱԶԱՐԵԱՆԻ

«Հայաստանի Հանրապետութիւն» թերթը Մարտ 10-ին հաղորդած է մահը ծանօթ արուեստաբան Մանիա Ղազարեանի. ան առաւելաբար ծանօթ է հայկական կերպարուեստին, գործերու նուիրուած աշխատութիւններով: Ծնած էր 1924-ին Թիֆլիս: Աւարտելէ ետք Երեւանի Թատերական հիմնարկը, աշխատած է Գիտութեան Ակադեմիայի արուեստի բաժնին մէջ, երկար տարեն որպէս ղեկավար՝ յարդարական - կիրառական արուեստի ճիւղին: Հեղինակ է բազմաթիւ հատորներու, յօդուածներու, զեկուցումներու: Ամէնէն ծանօթ գիրքերն են «Վ. Սուրէնեանց» (1961), «Նկարիչ Ցովնաթանեաններ» (1968 _ ռուսերէն), «Հայ կերպարուեստը ԺԹ. _ ԺԲ. դարերում» (1974), «Հայկ. գորգերը» (1985 _ ռուսերէն), «Արցախի գեղարուեստական դանձերը» (1993): Անաւարտ մնացած է հայկական կիրառական արուեստի պատմութիւնը:

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 25/26)

Ռ. ՓՈՁԱՐԵԱՆ՝ ԴԱՇԻՆՔԻՆ ՄԻԱՍՆԱԿԱՆ ԹԵԿՆԱԾՈՒՆ

«Նախագահի ընտրութիւններին մնացել է մի քանի օր, սակայն վերջին օրերին տեղի ունեցաւ մի իրադարձութիւն, ինչը, կարծում եմ, պէտք է ճիշդ գնահատուի ժողովրդի կողմից: Վերջին օրերին մի քանի թեկնածուներ, քաղաքական ուժեր եւ գործիչներ միացանք եւ այդ միասնութեամբ պէտք է մտնեինք Բ. փուլ: Այսօր ես հանդէս եմ գալիս որպէս այդ ձեւաւորուած դաշինքի ներկայացուցիչ, որպէս միասնական թեկնածու» յայտնած է Ռ. Փոչարեան Բ. շրջանի ընտրապայքարի առաջին հանդիպումին որ տեղի ունեցած է Բերդի մէջ: Կազմուած դաշինքէն Պ. Հայրիկեան (ԻՄ) եւ Ա. Սարգսեան (Դեմոկրատական կուսակցութիւն) ընկերացած են իրեն ու իրենց կարգին չեչտած Ռ. Փոչարեանի ի նպաստ քուէարկելու կարեւորութիւնը: «Մեզ, ի՞նչ է, Բրեժնե՞ւն է պակասում, թէ հայկ. Ալիեւը» հարց տուած է Պ. Հայրիկեան, աւելցնելով որ համաչխարհային խայտառակութիւն կ'ըլլայ եթէ ազգին առաջ բանականութիւնը այսօր իշխանութեան գլուխ չգայ: Ապա Ռ. Փոչարեան ներկայացուցած է իր ծրագիրը:

*
**

Ռ. ՓՈՁԱՐԵԱՆ ՅԱՆԿՈՒԹԻՒՆ ՉԷ ՅԱՅՏՆԱԾ Կ. ԴԵՄԻՐՃԵԱՆԸ ՎԱՐՉԱՊԵՏ ՈՒՆԵՆԱԼՈՒ

Մարտ 25-ին մամուլի ասուլիսով մը Ռ. Փոչարեանի ընտրական կեդրոնի մամուլի պատասխանատուն՝ Ա. Վարդանեան անդրադարձած է ընտրութեան առաջին փուլի արդիւնքներուն եւ երկրորդին պատրաստութեան: Ըսած է թէ զոհունակութիւն կը պատճառէ ԱԺՄ-ի եւ միւս կազմակերպութիւններուն ազատ ընտրութեան նպաստելու պատրաստակամութիւնը. անձամբ Վ. Մանուկեանի մասին յայտնած է թէ երկրին մէջ մեծ դեր կատարած գործիչ է եւ ցաւալի համարած որ ան ու Ռ. Փոչարեան միասին չկրցան «ճամբայ դնալ»: Խօսելով յաճախ ակնարկուած Փոչարեան _ Դեմիրճեան գործակցութեան մը մասին Ա. Վարդանեան չեչտած է թէ Ռ. Փոչարեան երբեք չէ յայտնած թէ կը փափաքի իր մրցակիցը վարչապետութեան պաշտօնին վրայ տեսնել: Մանաւանդ, ան չունի պետական գործիչի փորձառութիւն ու այս տարիքին չի կրնար փոխուիլ:

*
**

Այս ասուլիսին սկիզբը, «Արարօ» ջոկատի ազատամարտիկներու կիներու ներկայացուցիչը խօսք առնելով կոչ ուղղած է անհետացած ազատամարտիկները գտնելու ու ըսած թէ նախապէս հանդիպում ունեցած են Լ. Տէր-Պետրոսեանի, ապա Ռ. Փոչարեանի հետ ու որեւէ չօշափելի արդիւնք չեն ստացած: Ա. Վարդանեան խոստացած է ընտրապայքարի այս ծանրաբեռնուած օրերէն անմիջապէս եւք նոր հանդիպում մը կազմակերպել Ռ. Փոչարեանի հետ:

ԹՈՒՐՔ ՄԱՄՈՒԼ

«ՀԱՑԱՍՏԱՆ ԿՐՆԱՑ ԳԼԽԱՑԱԻ ՊԱՏՃԱՌԵԼ ԹՈՒՐՔԻՈՑ»

Մարտ 25-ի «Հիւրրիյէթ»ը արտատպած է Երկուն Պալճըի այս խորագրով դրութիւնը ուր Հայաստանի քաղաքական վերջին անցքերը Մոսկուայի կարեւոր դերով բացատրուելէ եւք, կը չեչտուին Ռ. Փոչարեանի ընտրութեան Թուրքիոյ տեսանկիւնէն ներկայացուցած անպատեհութիւնները: Ռուսաստանի դերը տեսնելու կը մղէ Լ. Տէր-Պետրոսեանի արեւմտամէտ քաղաքականութիւնը որ այնքան ալ հաճելի չեղաւ Մոսկուայի: Երկրորդ ազդակը կը նկատուի Բաքու - Ճէյհան քարիւղատարի մը հեռանկարը որ Ռուսաստանի հակակշիռն պիտի հանէր Բաքուի քարիւղին մատակարարումը: Լ. Տէր-Պետրոսեանի անկումով եթէ չըլլանի հաւասարակշռութիւնը խախտէր, ոչ ոք կողմնակից կ'ըլլար անկայուն չրջաններէ քարիւղատար անցընելու ծրագիրներու եւ փոխադրութեան միակ ճամբան կը մնար Բաքու - Նովորոսիսկը:

Ի. Պալճը այս կացութիւնը բոլորովին խառնակող ազդակ մըն ալ կը նկատէ այն լուրը թէ Ռուսաստան հրթիռներ ծախելու կը պատրաստուի Երեւանի: Անոնց չնորհիւ, կ'ըսէ թէ Երեւանի առաջին դործը պիտի ըլլայ Ղարաբաղը հիմնովին անչատել Ազրպէյճանէն: Իսկ նման բան պիտի նշանակէ պատերազմ, ինչ որ չատ ժխտական հետեւանք պիտի ունենայ Բաքու _ Ճէյհան քարիւղատարին ծրագրին վրայ:

Գրութեան վերջին մասը կը կեդրոնանայ Ռ. Փոչարեանի ընտրութեան հաւանականութեան վրայ. ան ազդայնամոլ ղեկավար է թուրք լրագրողին համար: Պիտի կիրարկէ անզիջող ու խիստ քաղաքականութիւն մը որ որոշ սահմանէ մը անդին կրնայ Թուրքիան եւս տագնապի մատնել:

Փոչարեանի վերաբացած Հ.Ց.Դ._ն որ ծանօթ է Թուրքերու դէմ թշնամութեան յայտնի կեցուածքով, կրնայ, օրինակ՝ Թուրքիան նեղ կացութեան մատնելու համար իշխանութեան վրայ ճնշում բանեցնել որպէսզի նեցուկ տրուի փՒՔ-ին: Ու նման կացութեան մէջ Հայաստանի հրթիռ ծախելու Մոսկուայի արարքը համազօր կ'ըլլայ կրակին վրայ իւղ լեցնելու: Ի. Պալճը գրութիւնը կ'աւարտէ հետեւեալ եզրակացութեամբ. «այնպէս կը թուի որ Հայաստան գլխացաւ պիտի պատճառէ Թուրքիոյ»:

ՎԻՃԱԿԱԳՐԱԿԱՆ ՆՈՐ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ ՄԸ ԿԱՄ ԻՆՉՊԷՍ ԹՐՔԱՑԱԾ ԵՆ, ԲԻՒՐԱՒՈՐ ՀԱՅԵՐ

Մենք Հայերս առ հասարակ իսկական Հայ կը նկատենք այն զանգուածը որ Ա-ռաքելական եկեղեցիին կը պատկանի, այ-սինքն մեծամասնութիւնը, քիչ մը նուազ Հայ՝ կաթոլիկներն ու բողոքականնե-րը, իսկ բոլորովին օտար կամ ոչ-Հայ՝ բռնի կամ ամուսնութիւններով խլամա-ցածները...: Այս երեւոյթը հոգեբանա-կան է մեր մէջ, երկար դարեր հայաս-տանեայց եկեղեցին է որ տուած է մեզի ինքնութիւն կամ պատկանելիութիւն, հիմնուած հիւրընկալ պետութիւններուն համայնքային դրութեան վրայ, որուն հետեւանքով ազգի նկատի կ'առնուէին հպատակներուն դաւանական եւ ծիսա-կան նմանութիւնները քան ցեղայինը կամ մշակութայինը: Այսպէս Օսմանեան կայս-րութեան մէջ գոյութիւն ունէր, եւ տա-կաւին գոյութիւն ունի Ներկայ Թուրքիոյ մէջ, ԷՐՄԷՆԻ ՄԻԼԼԷԹ մը (առաքելա-կան համայնք), եւ ԷՐՄԷՆԻ ԿԱԹՈԼԻԿ ՄԻԼԼԷԹ մը (Հայ կաթոլիկ համայնք): Համառօտ ըսուած՝ ԷՐՄԷՆԻ համազօր էր Առաքելական Հայու, իսկ ԿԱԹՈԼԻԿ՝ կաթոլիկ Հայու: Երբ կաթոլիկ Հա-յու մը հարցուէր թէ ԷՐՄԷՆԻ՞ ես, – ոչ կը պատասխանէր– ԿԱԹՈԼԻԿ եմ– բան մը որ մինչեւ այսօր չատ մը երիտա-սարդները կը խորշեցնէ երբ տարեցներէն լսեն նման բացատրութիւն մը հինէն մնացած, տեսակ մը «ուրացութիւն» նկատելով... ինչ որ ամենեւին ճիշդ չէ:

Նոյն ծիծաղական եւ դիտումնաւոր վե-րաբերմունքը չի՞ կատարուիր այսօր մի-լիոնաւոր Հիւրատեղու համար, որոնք որպէս ցեղ եւ ազգ գոյութիւն չունին Թուրքիոյ մէջ, քանի որ իսլամ են... եւ այդ դաւանական մոլեւգքով չէ՞ր որ լեց-ուեցան, միանալով Թուրքերուն, մէկ եղբօր պէս, բիւրաւոր քրիստոնեայ Հա-յեր կոտորելու...:

Այսուհանդերձ, հակառակ բոլոր դա-րերու բոլոր կոտորածներուն, հակառակ հայ լեզուի արմատական բնաջնջումին, այսօր Հայաստանի պատմական հողերուն վրայ ապրող բնակչութեան մեծ մասը ՀԱՑ Է ՑԵՂՈՎ: Փաստեր չեն պակսիր հայ եւ օտար մատենագրութեան մէջ. կը կարօտին մանրամասն ուսումնասի-րութեան. հոս իմ ծրագիրս կը սահմա-նափակուի համեստ յօդուածի մը մէջ, տալ հում նիւթեր՝ վստահ ըլլալով որ օր մը պատմագիտական լուրջ պրպտում-ներով կարելի է աւելի առատ տուեալ-ներ հաւաքել այս ուղղութեամբ:

12–րդ դարուն պատմական իրողու-թիւն մըն է թէ ինչպէս բազմաթիւ Հա-յեր սելճուքեան բռնապետութեան եւ հարկերու ճնշումին տակ, անընդհատ դերեվարութիւններով եւ առեւանգում-ներով իսլամացած են: Յատկապէս 17րդ եւ 18րդ դարերուն է որ զանգուածային համեմատութիւններու հասած է, երբ արդէն երեք դարեր է կ'ապրէր որպէս «օտար փոքրամասնութիւն» ենթակայ դաւադ իսլամ ցեղապետերու անիշ-խանական բռնութիւններուն եւ քմահա-ճոյքին:

1772–ին Մատրասի մէջ լոյս տեսած Մօրէրի տեղին մէջ Մեծ եւ Փոքր Հա-յոց տարածքին վրայ կը յիշատակուին 27 միլիոնէ աւելի ժողովուրդ: Նոյնը կը հաստատեն մօտաւորապէս Տիւրնըֆոր եւ Թաւէրնիէ 17րդ դարուն: 1806–ին այս թիւին երկու երրորդը հազիւ մնացած էր:

Գրութեանս հիմնական առաջնորդը պի-տի ըլլայ Հ. Ղուկաս Վրդ. Ինճիճեանի «Աչխարհագրութիւն Նոր Հայաստանի» դիրքը որ բացի տեղագրական ճոխ բո-վանդակութենէն կը պարունակէ պատ-մական հարուստ տուեալներ Հայոց մա-սին:

– ՀԱՄՇԷՆ – Զուտ հայաբնակ դաւառ սակայն «յելս ԺԷ. դարուն ի սկիզբն ԺԸ.ին առ հասարակ հանդերձ ամենայն չրջակայ գիւղօրէիւք դարձան ի տաճ-կութիւն սակս բռնութեան հարկապա-հանջութեան... խօսին մինչեւ ցայժմ հայերէն... արտաքուստ միայն ցուցա-նելով դաւանկութիւն»: Ինճիճեան 22 գիւղ կը հաշուէ մերձաւորապէս 44·000 բնդ-հանուր բնակչութեամբ:

– ԵՐԶՆԿԱ – (Հա. Ա. էջ 30) – «Ըստ ոմանց ասելոյ յառաջագոյն ունէր 250 ...և յաղագս Հայոց առաւել քան զվիրս»:

– ԿԻՍԿԻՄ եւ ԲԵՐԴԱԳՐԱԿ – «Գիւղո-րէք նորա կառուցեալ են առ վտակօք ձորոյ դէտոյ. բնակիչք նոցա առ հա-սարակ Էին յազգէս Հայոց այլ ապա ըստ մեծին մասին դարձան ի տանկութիւն... իսկ բնակիչք Աղտուան մեծ գեղն նորոգ տանկացան»:

– ՍԱՐԴԱՒԻՆ – (էջ 130) – «Ունի գիւ-ղօրէս 50» մեծաւ մասամբ տանկացած Հայերը: Գուգարքի եւ Հայոց պատմա-կան նահանգներուն մէջ, Ինճիճեանի հա-ղորդած տեղեկութիւններէն հետեւցնե-լով չուրջ 70·000 Հայեր վրացած կամ տանկացած են:

– ՌՈՒՄԳԱԼԷ (Հռոմկլայ) – (Բ. էջ 341–343) – Ինճիճեան կը յիշէ ԷՆՀԷԾ, ՁԻՊԻՆ գուա Հայ գիւղեր իսկ ԱՐԱՀ, ՀԱՑՆԻ, ՔԷՇԻՇԼԻՔ «առ բռնութեան դարձեալ յազգէս Հայոց ի տանկութիւն ի մէջ ԺԲ. դարուն... զգենուն ըստ տաճ-կաց, բայց լեզուն նոցա է հայկական... խառն ընդ գլարարի». մօտաւորապէս 7·000 հոգի կը հաշուեն:

– ՄԱՐԱՆԴ (ՁԱՐԵՒԱՆԴ) – Քեաթիպ Չէլէպի – կ'ըսէ Ինճիճեան 100 գիւղ կը հաշուէ այս դաւառին մէջ. իսկ «այժմ (1806) դասանին 15 գիւղք՝ բնակեալք ի Պարսից» (Բ. էջ 252): Մնացեալ 85 գիւ-ղերը չուրջ 85·000 հոգի, կամ գերի տար-ուած են կամ բռնի խլամացած:

– ԻՄՐԵԱՆ – Լեռնապաւառին մէջ (Տի-յարպէքիր չրջան) – «կան զանազան գիւ-ղօրէք, որոնց բնակիչքն առ հասարակ Հայ էին, բայց այժմ սակաւք ոմանք իսկին հայերէն. իսկ հասարակ լեզու նո-ցա Քրտերէն»: Ականատեսներ կը վկա-յեն որ այս քրտացած Հայերը այսօր ալ դաւանութիւն ունին Տիյարպէքիրի նահան-գին մէջ, հինէն ի վեր ինքզինքնին զա-նազանելու համար բուն Քիւրտերէն կը հպատուին սպիտակ տարազ, միշտ գին-ուած են եւ ինչպէս կը վկայէ նոյնինքն Ինճիճեան «չրջին միշտ սպառազինեալք նաեւ մանկունք նոցա... այնչափ է սոցա սիրելի պատերազմ, զի զլուր գարնան թշնամեաց աւերիս համարին անձանց». ապա կը յիշէ թէ ինչպէս Տիյարպէքիրի փաշաները զանազան անգամներ փորձած են ընկճել զանոնք եւ երբեք չեն յաջո-ղած. «Այս երկիր է թեմ Ս. Յովհաննու որ ի Մուշ»:

– ՊԻԹԼԻՍ (Բաղէշ) – Դարձեալ մեծ մասով քրտացած դաւառ մը որ անցեալին կը կոչուէր ՍԱՍՆՈՑ ԶՈՐ ուր կ'ըսէ Ին-ճիճեան Քիւրտերն ալ կը խօսին նաեւ Հա-յերէն (Ա. էջ 167–180): – «Ցառաջագոյն բազմութիւն կային Հայոց յայս գա-ւառ. այս սակս պէսպէս հարստահարու-թեանց ցրուեալ այժմ, սակաւ մնացին» իսկ բուն Պիթլիսի մէջ 25·000 տուն կա-յին կ'ըսէ եւ 1806–ին մնացած են մի-այն 5·000:

– ԴԱՏԻԿ (էջ 180) – «են ի սմա գիւ-ղօրէք Քրտաց եւ Հայոց, որոց մոռաց-եալ զլեզուն Հայկական՝ խօսին քրտերէն. ուստի օտարք թուեն ընդ Քիւրտս, այլ չեն»:

– ՄՈՒՇ – «Ցառաջագոյն բազմութիւն էին ի նմա Հայոց, այլ այժմ սակաւք մնացին ի հինդ թաղս»: Մուշի եւ Խու-թի գիւղերուն, թիւով 25, քիւրտ բնակ-չութիւնը կ'ենթադրուի որ Պատղիկեան-Թոնդրակեցի Հայերէն ըլլան:

– ՊԱՑԱԶԻՏ – Ընդարձակ նահանգին մէջ Ինճիճեան կը թուէ հինդ դաւառներ – Պայազիտ–Տխատին, Խամուր, Նահին եւ Ալաչկեռտ ուր բազմաթիւ Հայեր կ'ապրին Քիւրտերուն հետ խառն, «որոց մոռաց-եալ զլեզուն հայկական խօսին քրտերէն»: Միակ Ալաչկերտի դաւառին մէջ 500 գիւ-ղեր կային, «բնակեալ ի Հայոց եւ ի Քուր-տոց որոց գեղ կոչի ՍՐԼԻՎԱՆ»:

– ԲԱՅԵՆ (Վերին) : «Այս դաւառ լի է գիւղօրէիւք եւ չինօք Հայոց եւ Քրտաց՝ ըստ մասին դարձելոց յազգէս Հայոց» (Ա. էջ 87):

Աչքիս առջեւ ունիմ ԺԶ. – ԺԷ. դարե-րու աչխարհագրութիւններ ուր այս բո-լոր չրջաններուն վրայ խոչոր տառերով գրուած է ՀԱՅԱՍՏԱՆ – ԱՐՄԷՆԻԱ, ժա-մանակակից պատմիչներն ալ նոյնը կը վկայեն: Հ. Ղ. Ինճիճեանի համբորդու-թեան առեն արդէն (1800–ի սկիզբը) հայ բնակչութեան մեծ մասը կոտորուած եւ մանաւանդ իսլամացած կը թուի ըլլալ: Աւելի առաջ երթալով իր հնախօսական եւ պատմական պրպտումներուն մէջ, Ին-ճիճեան ՓՈՒԲՐԴ բառը կը համարի հայ-կական ԿՈՐԴՈՒԻՔ նահանգէն առաջ եկած ըլլալ եւ կարգ մը քիւրտ ցեղախումբերու անունները՝ սերած հայ նախարարական մեծ ընտանիքներէ: Այսպէս Սըլիվանցի Քիւրտերը՝ Սլկունեաց տոհմէն, Ռուշ-կանցիք՝ Ռշտունեաց, Մէնդէլի՝ Մամի-գոնեից եւ Մանըքցիք Մամիկոնեանց.

ՄԱՐՄԱՐԱ

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ՄԱՐԹԱԵԱՆՆԵՐՈՒ ԱՆԳԱՐԱՁԻ ՁԱՐԿԱԲԱԺՆԷՆ ՆԵՐՍ

1951–ի Դեկտեմբերին, երբ Յակոբ Մարթաեան ինձի կը մակագրէր իր «1500–ամեակի Յոհեր» անուն թանկա-գին գրքոյկը, տակաւին մտքիս մէջ չատ թարմ էր յիչատակը այն անմոռանալի օրերուն, զորս էս անցուցած էի Անդա-բայի մէջ Յակոբ Մարթաեանի անմի-ջական մտերմիկութեան մէջ: Առանց չափազանցելու՝ կրնամ ըսել որ Յակոբ Մարթաեանի գրադարանը եւ այդ գրա-դարանին մէջ Մարթաեանի հետ մեր զրոյցները կարեւոր էջ մը պիտի բան-յին կեանքէս ներս, գիս գլուխ գլխի պի-տի բերէին Հայոց մչակոյթի պատմու-թեան հետ, գիս պիտի կապէին մեր անց-եալի մչակոյթին եւ ես, մտիկ ընելով Յակոբ Մարթաեանը, պիտի անգրաղա-նայի որ որքան չատ բան սորվելու էի գիս ժամանակակից գրող, մտաւորական ու մչակոյթի մարդ նկատելու համար:

Սա պահուն արդեօք ինք ալ պիտի յի-չէ՞ր այն օրը երբ ես առաջին անգամ վարանումով, քիչ մը ամօթխածու-թեամբ, քիչ մըն ալ վախով զարկած էի Յակոբ Մարթաեանի Գոնուր փողոց Նուր-ատն ափարթմանի յարկաբաժնի դուռը: Ի՞նչպիսի մէկը պիտի ելլէր մեր դիմաց, ի՞նչպէս պիտի դիմաւորէր գիս, ի՞նչ նը-կարագրով մարդ մըն էր ան: Չինուորա-կան ծառայութեան դծով ես եւ ընկեր-ներս հազիւ թէ քանի մը օրէ ի վեր Ա-դարա եկած էինք Պահեստի Սպայից Վարժարանը յաճախելու համար եւ մենք մեր ձեռքին մէջ ունէինք հասցէ մը զոր Իսթանպուլէ բարեկամ մը տուած էր ինծի եւ ընկերակիցներուս՝ որոնք էին տէքօրաթէօր Ազատ Ալայէմեան, քիմի-ագէտ Գրիգոր Համբարձումեան ու ճար-տարագէտ Նուպար Գալուստեան: Զորս երիտասարդներ էինք ահաւասիկ, որոնք մչակոյթի ու արուեստի պապակով տա-գորուած, հոգի կու տայինք մտերմա-նալու Յակոբ Մարթաեանին հետ, որ այդ չրջանին նչանաւոր անուն էր Ա. Տի-լաչար անուան տակ, որպէս պատմաբան, լեզուաբան ու գլխաւոր խմբագիր պե-տութեան կողմէ հրատարակուած առա-ջին թրքական համայնագիտարանին:

Յակոբ Մարթաեանի բնակարանին դու-ռը բացուեցաւ ժպտուն դէմքով կինոջ մը կողմէ: Զգացի՞ արդեօք որ նոյն պահուն իմ առջեւ կը բացուէր բոլորովին տար-բեր դուռ մըն ալ, ուրկէ ներս պիտի

կը յիշատակէ անոնց նստոդական կեան-քը՝ նման Հայերու, եւ քիւրտ գօրքերու մէջ հայ ֆաջարի զօրապետներու պոյ-թիւնը (Ա. էջ 30···): Ի տարբերութիւն Թուրքերու, կ'ըսէ, Հայ եւ Քիւրտ նոյն ազգագրական սովորութիւններն ունին եւ փոխադարձաբար իրարու լեզուն կը խօ-սին: Կայ նաեւ չատ հետաքրքրական պա-րագայ մը. Հայաստանի Քիւրտերուն խօսած բարբառը Զազա կոչուած ոչ մի-այնակ Քիւրտերուն ծանօթ է ոչ ալ Մի-ջագետքի, այլ ընդհակառակն որոշ նմա-նութիւններ ունի Սասունի, Մշոյ եւ Խը-նուսի Հայ բարբառին հետ ուր Զ տա-ռին գործածութիւնը աստիճան կը կրկնուի:

Եզրակացնեմ: Հ. Ղուկաս Վրդ. Ին-ճիճեանի այցելութենէն անցած են աւելի քան 180 տարիներ: Անընդհատ կոտո-րածները, տեղահանութիւնը եւ Մեծ Ա-ղէտը 1915 թուին, բառին զուտ իմաս-տով բնաջնջեցին Հայոց Երկրին քրիս-տոնեայ Հայ ժողովուրդը, բայց ի՞նչ ե-ղան «յազգէս Հայոց դարձելոց», Թրքա-ցած եւ քրտացած միլիոնը անցնող բազ-մութիւնները... բազմացան, եռապատ-կուեցան անտարակոյս... եւ այսօր որ-բացած իրենց կրօնքէն, աչխարհացրիւ եղբայրներէն ու քոյրերէն, անդիտակից կը կոխկրտեն իրենց հայրենի հողը եւ պապենական սրբութիւնները... օտա-րամուտ զոզերու նման, որ չըլլայ թէ օր մը Հայերը զան եւ տէր կանգնին իրենց հայրենիքին...:

Հ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ Պ.

ՄԱՄԼՈՑ ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՎԵՆԵՏԻԿԻ ՀԱՅԱՄԱՍԱՐԱՆ – ՀԱՑ ԼԵԶՈՒԻ ԵՒ ՄՇԱԿՈՑԹԻ ԽՏԱՅԵԱԼ ԴԱՍԸՆԹԱՑՔ

Օգոստոս 1998

Վենետիկի Հայագիտական Հայ Լեզուի եւ Մշակոյթի խտացեալ դասընթացքը, գործակցութեամբ Պօ–Արաքս Ընկերակցութեան, տեղի պիտի ունենայ Օգոստոս 6 – 26: Քննութիւնները՝ Օգոստոս 27: Ժամանում՝ Օգոստոս 4 – 5, մեկնում՝ Օգոստոս 28 – 29: Դասընթացքին պիտի ներկայանան ուսանողներ մասնաւորապէս Միջին Արեւելքէն, Եւրոպայէն եւ Ամերիկայէն: Դասընթացքը ունի հինգ մակարդակ՝ բացարձակ սկսնակներէ մինչեւ յառաջադէմները: Դասերը տեղի կ'ունենան երկուշաբթիէն Ուրբաթ, օրը հինգ պահ, առաւօտեան: Դասերու ներկայութիւնը պարտադիր է: Կը նախատեսուին համերգային երեկոյթներ Մարսէյլի «Դեղամ» նաւադահլուքին կողմէ, ինչպէս նաեւ «Այրարատեան երգ» ներկայացումը Ժ. Բարաշեան – Ն. Արմանի գոյքին կատարմամբ:

Արձանագրութեան սակն է՝ 1.050.000 իտալական լիրէթ կամ համապատասխանը տարադրամով՝ ըստ օրուան սակին. այս գումարին 500.000 լիրէթի բաժինը պէտք է կանխաւ վճարուի, յետ ընդունելութեան դրաւոր պատասխանին, մինչեւ Մայիս 31: Ցաջորդաբար կանխավճարը կը բարձրանայ 600.000 լիրէթի: Արձանագրութեան մնացեալ մասը կը վճարուի մուտքի օրը: 10% զեղչ կը կատարուի անոնց, որոնք նախապէս լաւ արդիւնքով մասնակցած են դասընթացքին, գոնէ երկու անգամ: Նոյնպէս միասին եկող մօտիկ ազգականներէ մէկուն (ծնողք, քոյր, եղբայր, կողակից): Արձանագրութեան սակը ոչ մէկ պարագայի կը փոխուի եւ կատարուած վճարումը ետ չի դարձուիր: Դիմումները պէտք է կատարել անձամբ եւ դրաւոր՝ նչելով միշտ հեռաձայնի եթէ կայ՝ նաեւ հեռապատճէնի (ֆաքս) ու էլեկտրոնային փոստի (Ի–Մէյլ) թիւ մը: Պայման է լրացուցած ըլլալ տասնըւթ տարեկանը:

ASSOCIAZIONE PADUS - ARAXES.
եւ դրկուի՝
Assoc. Padus-Araxes —
c/o Dipt. St. Eurasiatici —
S. Polo 2035 — 30125 Venezia — ITALIA

Կը խնդրուի երբեք չդիմել դրամատնային փոխանցումի, միջնորդչէքի բարձր սակերուն պատճառով: Ամէն պարագայի մէջ, դրամատնային բոլոր ծախքերը դիմողին կը պատկանին:

Կ'ընձեռուի բնակութեան հնարաւորութիւն համալսարանական ուսանողատուն մը՝ պատմական Վենետիկի մէջ: Օգոստոս 4–28 ներառեալ, ամբողջ ըլլալու համար, բնակութեան սակն է՝ 545.000 լիրէթ երկու կամ երեք հոգիանոց սենեակի մէջ, 860.000 լիրէթ առանձին սենեակի մէջ: Ամէն ճաշ կամ ընթրիք կ'արժէ չուրջ 11.000 լիրէթ:

Ի հարկին՝ հեռաձայնել Հ. Լեւոն Զէքեանին հետեւեալ թիւով՝

(41) 52 · 07 · 737,

առաւօտեան ժամը 8–9, երեկոյեան՝ 9–10 (21–22), Իտալիոյ ժամով: Լաւ առաջարկել երկիրներու միջեւ ժամերու տարբերութիւնը: Բացակայութեան պարագային՝ կրկին փորձել եւ լուր թողուլ հեռընկալուչին: Չհեռաձայնել Վենետիկի Համալսարանը: Տրուած հեռաձայնի թիւը կ'ընդունի նաեւ հեռապատճէն:

E-Mail : «zkybhs@unive.it».

ԱՄԼԱՑՈՒՄԻ ՓՈԽԱՐԷՆ ՍՆՆԴԵՂԷՆԻ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Փետրուի Հանրային կարծիքէն հակազդեցութիւններ կը լսուի ընտանեկան ծրագրաւորումի պետական այն քաղաքականութեան դէմ որ զանազան խոստումներով ամլացումի կը մղէ կիները: Այս վերջինները յաճախ դիւղական շրջաններու բնակիչներ կ'ըլլան, մեծ մասով անգրագէտ կարմրամորթներ որոնք միայն տեղական բարբառը կը խօսին: Հակազդեցութիւններու դլխաւոր պատճառը այն է որ այդ քաղաքականութիւնը կարեւոր դեր մը յանձնած է հանրային առողջապահութեան մարդի բժիշկներուն որոնք պէտք է համոզեն այդ շրջանակներուն բնակիչ կիները: Ու յաջողութեան ամէն պարագայ պիտի վարձատրուի:

Հետաքննութիւններ բացուած են այս հարցին մասին: Մէկը կը կատարուի ԱՄՆ–ու Գոնկրէսին կողմէ, առաւելու համար թէ այդ երկրին կատարուած օժանդակութեան դումարներ դործածուա՞ծ են այդ նպատակով: Մարդկային իրաւանց բաժնի պաշտօնատար մը կ'ըսէ թէ համոզուած է որ փերուցի խառնածին աղքատ կիներ սուտերով, երբեմն ալ ուտելիքի փոխարէն մղուած են ամլացումի գործողութեան:

Փերուի կառավարութիւնը ամլացումի ծաւալուն նախաձեռնութեան մը դիմած էր 1995–ին, նուազեցնելու համար ծնունդներու թիւը: Ծրագրին կողմնակիցները կը պնդեն որ կիները իրենց կամքով կը դիմեն այդ քայլին ու կ'ամբաստանեն կրօնամէտ ազակոդմեան թեւը որ աստուածաբանական պատճառաբանութիւններով կը ջանայ ընդդիմանալ: Վերջերս Առողջապահութեան նախարարը յայտարարած է թէ իրենց դանդուածային ամլացումը թիրախ չեն ունեցած:

Այսուհանդերձ, ինչպէս յայտնած են մարդկային իրաւանց պաշտպանութեան խումբերը, բազմաթիւ կիներէ ստացուած բողոքներ կան այս ուղղութեամբ: Մէկը, օրինակ, բսած է թէ տեղական հիւանդանոցի մը մէջ ծննդաբերելէ ետք, առանց իր համաձայնութեան ամլացուած է: Ուրիշ մը յայտնած է թէ իրեն առաջարկած են ամէն ամիս աննդեղէնի ծրար մը տալ եթէ ընդունի ենթարկուիլ ամլացումի դործողութեան ու ինք ընդունած է:

Ամէնէն ընդվզեցնողը կը նկատուի այդ քաղաքականութեան կիրարկումը յատկապէս դեղջուկ շրջանակներու թշուառ կիներուն վրայ:

ՔԱՂՀԱՆ

ՄԱՄՈՒԼ

«LE JOURNAL DE GENEVE»

(18 Février)

Զուիցերական այս ծանօթ թերթը փետրուար 18–ի իր թիւին մէջ վերհրատարակած է Թերթին հին էջերէն թղթակցութիւններ Հայոց ցեղասպանութեան, հայ ժողովուրդին տառապանքներուն եւ Կովկասի ազգերուն մասին:

Մէկը լոյս տեսած է Թերթին 1915–ի Սեպտեմբեր 9–ի թիւին մէջ ուր մանրամասն կը նկարագրուի Թուրքերու ծրագրած ջարդը, անոր դործադրումը ու կը վերջնայ յոյս յայտնելով որ Թուրքիոյ դինակից երկու կայսրութիւնները անտարբեր պիտի չմնան ի տես կատարուածին որպէսզի ոճիրը մինչեւ ծայրը չդործադրուի:

Երկրորդը 1918 Յունիս 6 թուականը կը կրէ, խորագրուած է «Հայաստանի հոդեվարքը»: Կը չեշտուի որ հայ ժողովուրդին նահատակութիւնը անհանդուրժելի է: 1915 – 16 թուականը մէկ միլիոն դիակ պատճառեց: Այսմեղ դոհերու այս թիւը, կը գրէ յօդուածագիրը, չի բաւե՞ր որ Թուրքիոյ դինակիցները (կայզր Կուլիէմ Աւստրիան, Գերմանիան եւ քրիստոնեայ Պուլկարիան) միջամտեն ի նպաստ այս դժբախտ հայ ժողովուրդին:

Երրորդ դրութիւն մը, լոյս տեսած 1921 Սեպտ. 29–ին, կը վերաբերի Կովկասի ազգերուն, ուր կրկին կը խօսուի Հայերու մասին:

Ամերիկական ծանօթութեամբ մը կը յիշուի որ իր պատմութեան երկայնքին Թերթը յունամէտ հոսանք մը ունեցած է, զօրավիդ եղած է անոր անկախութեան պայքարին եւ աւանդութիւնը չարունակուած է 20–րդ դարու սկիզբի մռայլ տասնամեակներուն: 1918 – 1921–ին Թերթը յատուկ թղթակից մըն ալ դրկած է Կովկաս: Բայց, կ'աւելցնէ, դատը որ ամէնէն աւելի յուզած է «Ժուռնալ տը Ժընեւ»ը եւ «Կազէթ տը Լօզան»ը, այդ չրջանին հայ ժողովուրդի ցեղասպանութիւնն է որ կը սկսի 1915 Ապրիլ 24–ին: Ու այդ ոգեկոչումն է որ առիթ կուտայ թղթակցութեանց վերհրատարակութեան:

Այս պատկառելի անկախ օրաթերթը որ էր «Ժուռնալ տը Ժընեւ»ը, պարտքերու տակ կքած առիթ տուաւ Օ. Փէ. Ա.–ի մը (հրապարակային վաճառման առաջարկ) եւ դադրեցուց իր հրատարակութիւնը Մարտ 17–ին: Գնուեցաւ Մարտ 18–ին նոր օրգանի մը կողմէ «Լը Ժան», արդիւնք երեք օրաթերթերու միացումի մը:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԻՊ ՊՈԼՍԱՀԱՑ ԿԵԱՆՔԷ

ԺԹ.

– Վա՛յ չունչանորդի, առանկ բան կըլլա՞ խուս չէր եկած քնաւ:

– Ի՞նչ պատահեցաւ տեսնենք ... բայց նախ սա մեր հանրագրութիւնը ի՞նչ եղաւ:

– Խնդիրը ճիշդ առոր վրայ է:

– Ո՞վր է:

– Կեցիր որ պատմեմ, ի՞նչ անհամբեր մարդ ես, սա օղիդ խմէ մէյ մը:

Ուսուցիչը ստիպուեցաւ դաւաթը պարպել, որպէսզի ձանիկ ժամ մը առաջ իր բացատրութիւնը սկսի:

– Ծօ՛, վա՛յ անպիտան մարդ, պոչեց ձանիկ, երբեք մաքէս չէր անցներ որ առանկ ապուշութիւն մը պիտի ընէ:

– Ուրո՞ւ կ'ակնարկես կոր, հարցուց Թորդոմ:

– Խմէ՛ նայինք, պատասխանեց ձանիկ, բարկութենէս այս իրիկուն ինքզինքս խըմելու տուի:

– Բայց դեռ չհասկցանք թէ խնդիրը ի՛նչ բանի վրայ է, ըսաւ ուսուցիչը:

– Եօթը մէհմիկ ալ համրած չըլլա՞մ իրեն, չարունակեց ձանիկ:

– Բայց որո՞ւ վրայ է խօսքդ:

– Ձանըմ քեզի չըսա՞ր որ հանրագրութիւնը մէկու մը յանձնած էի որ 30 – 40 առորագրութիւն հաւաքէ:

– Այո՛ ըսիր եւ ճիշդ առոր համար ես ալ եկայ տեղեկութիւն առնելու:

– Առոր համար 142 ղրուշ համրեցինք իրեն:

– Այդ ալ դիտեմ:

– Հարկաւ դիտես, քանի որ դրամը դուն տուիր:

– Էյ յետոյ ի՞նչ եղաւ:

– Այս առտու մարդը ելաւ եկաւ...

– Աղէկ ուրեմն, ընդմիջեց Թորդոմ, կը յուսամ որ հանրագրութիւնը հետը բերաւ եւ քեզի յանձնեց:

– Մտիկ ըրէ՛, եղբայր, բայց նախ սա դաւաթդ պարպէ ... այս առտուան պէս տակաւին կեանքիս մէջ բարկացած չէի: Քովս եկաւ թէ չէ «սա հանրագրութիւնը տո՛ւր նայիմ» պոռացի: Ի՞նչ պատասխան տայ նէ կը հաւնիս...:

– Դեռ չեմ լմնցուցեր առորագրելու գործողութիւնը:

– Իսկ թէ այնպէս ըլլար ... «հանրագրութիւնը քովս չէ» չըսէ՞ մի ... էյ ի՞նչ եղաւ հարցուցի, «պատռեցին» պատասխանեց...:

– Պատռեցի՞ն մի, պոռաց Թորդոմ տեղէն ցատքելով:

– Աչիկս լսելուս պէս, չարունակեց ձանիկ, ինչ ըլլալը չդիտցայ, ականջներուս չուզեցի հաւատալ...

– Բայց ինչպէ՞ս կը պատռի հանրագրութիւնս, պոչեց խեղճ ուսուցիչը որուն յուզումը հետզհետէ կ'աւելնար:

– Մտիկ ըրէ: Մարդը հանրագրութիւնը կ'առնէ եւ իր խոստումին համեմատ կը սկսի ծանօթներուն առորագրել տալ եւ կը յաջողի 20 առորագրութիւն եւս աւելցնել իմ հաւաքած 60 առորագրութիւններուս վրայ: Սրճարանի մը մէջ է եղեր եւ նոր մէկու մըն ալ առորագրել կուտայ կոր եղեր, երբ անծանօթ մարդ մը ներս կը մտնէ, կուգայ հանրագրութիւնը կ'առնէ «մէյ մըն ալ ես կարդամ» ըսելով եւ ահա՛ յանկարծ բարկութեամբ կտոր կտոր կը պատռէ, կարգ մը հայհոյանքներ ուղղելով քեզի...

– Ո՞վ է եղեր այդ թշուառականը, դոչեց Թորդոմ:

– Չեմ դիտեր եղբայր, բայց եաեւէն պիտի իյնամ ու պիտի դանամ ... թող առնելիքը ըլլայ...

– Ի՞նչ օդուտ հանրագրութիւնը պատռէլ եաեքը...

– Գոնէ վրէժխնդիս լուծենք:

Վրէժխնդրական այս ծրագիրը չատ չժպտեցաւ Պարոն Թորդոմին որ չէր կըրնար մխիթարուիլ այս պատահած փորձանքէն:

– Հատ մըն ալ խմէ, թելադրեց ձանիկ:

– Այսպէ՞ս կը կատարես խոստումդ, ըսաւ ուսուցիչը յանդիմանական չեչտով մը, յոյս քու վրադ դրած էի եւ ի փոխարէն ինչ դրամ որ ուղեցիր վճարեցի ու հիմակ ո՛չ թէ առորագրութիւնները ձեռք չանցան՝ այլ հանրագրութիւնն ալ մէջտեղէն անյայտացաւ:

– Ես յանցանք ունի՞մ, յանցանքը այն աւանակին է որ Թուղթը չճանչցած մարդուն ձեռքը տուեր է:

(Շար. 132)

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԲԱՐԳԱՒԱՃՄԱՆ ՀԱՄԱՐ ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՄԲ ՍՏԱՑԱՆՔ

ՓԱՐԻԶ. – Մօտ 250 ֆր.:

LA COMMISSION CULTURELLE
ARMENIENNE DE CHAVILLE

présente

L'ASSOCIATION DE SOUTIEN AUX PATRIOTES ARMENIENS
(A S P A)

et vous invite à la projection d'un film-vidéo

sur ses activités en ARTSAKH

(aide humanitaire et logistique, assistance technique et médicale...)

le Samedi 28 Mars à 20 heures 45
Eglise Arménienne de Chaville
6, rue Père Komitas - 92370 CHAVILLE
— Entrée libre —

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

Section St-Jéroôme (Djavo Chant)
MARSEILLE

FLORENCE
SIENNE / SAN GIMIGNANO / PISE

Départ Jeudi matin 21 mai
Place de la Rotonde Diran Tékéian
St-Jérôme
Retour Dimanche soir 24 mai
P.A.F. 1.550 F (transport en autocar grand tourisme, hébergement 3 nuits en demi-pension en Hôtel*** dans la région de Montecatini)
Visites guidées de Florence et Sienne.
Inscriptions obligatoires avant le 20 Avril

Renseignements :
Tél.: 04 92 61 10 82 / 04 91 70 00 32
Règlement pour le 30 / 04 par chèque à l'ordre de la C.B.A.F. à adresser chez :
Mme HOTOTYAN: 13, Bd de Cazoran — 13013 MARSEILLE

ԳՈՐԾ ԿԸ ՓՆՏՌԷ

Հայ տիկին մը, փորձառու, գործ կը վնտռէ տարեց անձի մը կամ ընտանիքի մը մօտ, ամբողջ օրը, նոյնիսկ անունդ ու բնակութիւն: Կ'ընդունի բոլոր առաջարկները: Փարիզեան չրջան:

Հեռաձայնել՝
01 – 43 – 75 – 49 – 69:

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ԹԱՂԿԱԶԱՐԻ ՃԱՇ

Կիրակի, Ապրիլ 5, ժամը 13–ին
ճաշարան՝
« Les Diamantaires »
60, rue La Fayette — 75009 PARIS
— M° CADET —

Վիճակահանութիւն – պեղարուեստական յայտագիր:

Մասնակցութեամբ՝
կաղպրեան նուագախումբին

Տոմսերը ապահովելու համար հեռաձայնել հետեւեալ թիւերուն՝
01 – 45 – 93 – 00 – 25
կամ՝
01 – 48 – 78 – 76 – 88

Bienvenue a l'après-midi folklorique organisée par «TEBROTZASSERE»

Dimanche 26 AVRIL à 15 heures

avec

LA CHORALE DE L'ECOLE
Chef de Chorale Haïg SARKISSIAN

et les BALLETS «GAYANE»
Directeur Artistique
Armen KARAPETIAN

Centre Culturel
« THIERRY LE LURON »
9, Bd du Midi — 93340 Le Raincy
Participation aux frais : Adultes 120 F.
Enfants 60 F.
— Réservations : 01 43 81 01 72 —

L'Ambassade de la République d'Arménie en France
et la Cité Internationale des Arts
vous prient de leur faire l'honneur d'assister au vernissage
de l'exposition de peintures de
KHATCHIK HARUTUNIAN
(Arménie)
qui aura lieu le mercredi 1er avril
de 18 heures à 20 heures
18, rue de l'Hôtel de Ville — Paris 4e

Exposition du 2 au 11 avril
de 13 heures à 19 heures.

L'ECOLE ARMENIENNE
« SIAMANTO »
DE BAGNEUX-CACHAN

propose un

DINER DANSANT

Samedi 4 Avril de 20 heures à l'aube

En présence de Mme *Janine JAMBU*
Maire de Bagneux, Député des Hts-de-Seine

Avec la participation de
MARTEN YORGANTZ
et son Orchestre

Salle des Fêtes Léo-Ferré
rue Charles-Michels — *Bagneux*

Réservations :
Tél.: 01 45 46 10 11 / 01 46 65 81 53

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

Séjours d'été

RECHERCHE

La Croix Bleue des Arméniens de France recherche pour ses séjours des mois de juillet et août 1998 pour son centre de vacances de Bellefontaine et son camp itinérant :

- **Directeurs diplômés BAFD;**
- **Animateurs diplômés BAFA;**
- **Assistants sanitaires (médecin ou infirmier en 2e année);**
- **Economes;**
- **Cuisinières.**

Ecrire à :
C.B.A.F. — Conseil d'Administration
17, rue Bleue, 75009 PARIS.
Date limite de candidature : 4 AVRIL.

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

UGAB-*YERAJICHD*. UGAB-*YERAJICHD*

UGAB — PARIS
UGAB- Jeunes
présentent

CONCERT
DES JEUNES TALENTS

DIMANCHE 29 MARS
à 17 heures 30
Au programme :
Musique arménienne, Classique

CENTRE CULTUREL
ALEX MANOOGIAN

118, rue de Courcelles, Paris 17e
Métro: Courcelles

Renseignements: 01. 42. 27. 12. 26

Prix des places: 60 F.
Tarif réduit: 40 F.

UGAB-*YERAJICHD*. UGAB-*YERAJICHD*

ԱՐՆՈՒԱՒԱԼ

ԴՈՆԲԱՑԷՔ

Առնուաղիլ–լէ–Կոնէօսի Վարագայ Սուրբ Խաչ Եկեղեցւոյն հոգեւոր հովիւն ու հոգաբարձութիւնը գոհունակութեամբ կը ծանուցանեն Շրջանի Միաբանութեան, թէ Եկեղեցւոյ չէնքին վերանորոգման չինարարական աշխատանքները կ'աւարտին ընթացիկ ամսոյս վերջին օրը:

Բարեզարդեալ Եկեղեցւոյն ԴՈՆԲԱՑՔԸ հանդիսաւորապէս պիտի կատարուի Ծաղկազարդի Կիրակի, Ապրիլ 4, ժամը 6–ին, կիրակամուտին, ձեռամբ՝

Եւրոպայի Հայոց Կաթողիկոսական
Պատուիրակին եւ
Փարիզի Առաջնորդին
ԳԻՒՏ ՍԱՐԲ. ՆԱՀԱՊԱՏԵԱՆԻՆ

եւ մասնակցութեամբ Շրջանիս բոլոր եկեղեցական հայրերուս:

Փարիզեան Շրջանի մեր հոգեւոր զաւակները ջերմապէս կը հրաւիրուին բազմութեամբ մասնակցիլ այս բացառիկ արարողութեան, Ծաղկազարդի Նախատօնակի ապրումներով:

DATE A RETENIR

LE 9 MAI
La Chorale Sipan-Komitas
à Chaville

MARSEILLE

ARMENIE 2001

1700 ans de christianisme

CONFERENCE — PROJECTIONS

Présidence

Professeur JEAN CHELINI
Directeur de l'Institut de Droit et d'Histoire Canoniques
à la faculté de Droit d'Aix en Provence
Professeur au Département d'Histoire

Avec la participation de

Mgr. NORVAN ZAKARIAN
Vicaire Général de l'Eglise Apostolique Arménienne du Centre France
Membre du Comité Central de la Célébration du 1700e Anniversaire de la conversion de l'Arménie au christianisme

JEAN-PIERRE MAHÉ
Directeur de l'Ecole Pratique des Hautes Etudes

CLAUDE MUTAFIAN
Historien, Maître de Conférence à l'Université Paris XIII

Présentation audiovisuelle, en exclusivité, de l'exposition Rome-Arménie.
Avril - Juin 1999, dans la Chapelle Sixtine du Vatican

EDOUARD SARXIAN
Architecte D.P.L.G.
Panorama audiovisuel sur les origines de l'architecture religieuse arménienne

VENDREDI 3 AVRIL à 20 heures 30

Maison Arménienne de la Jeunesse et de la Culture
12 - 14, rue Saint-Bazile — 13001 MARSEILLE

UNION GENERALE ARMENIENNE
DE BIENFAISANCE

Colonie de Vacances

Pour la 15ème fois l'UGAB organise sa colonie mixte pour les enfants de 7 à 14 ans

du Jeudi 2 Juillet au Jeudi 23 Juillet

Elle aura lieu cette année comme l'année précédente à Chaillol La Villette (Hautes-Alpes)

Prix: Voyage (Marseille à Marseille) et activités compris
3 300 Francs pour 1 enfant
6 000 Francs pour 2 enfants

Pour tous renseignemets veuillez contacter l'UGAB
au : 327, Boulevard Michelet — 13009 MARSEILLE — Tél. : 04 91 22 10 45

Pension familiale de l'UGAB

du Vendredi 24 Juillet (à partir de 14 heures)
au Jeudi 30 Juillet (au matin).

Prix : Pension complète
250 F./jour (par personne)
1200 F./6 jours (par personne).

ՇԱԲԱԹ – ԿԻՐԱԿԻ
ՄԱՐՏ 28-29
SAMEDI - DIMANCHE
28-29 MARS
1998
LE NUMERO : 6,00 F.

ՀԱՅԱՐԱՇ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1.250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1.500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում) 1.350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ – ԹԻՒ 19.344 Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN 73e ANNEE — N° 19.344

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՁԱԿԱՏ

«ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 26/27)

Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆ՝
ՏԱՐՕՒԱՆ ՄԱՐԴԸ

ԱՄՆ միջազգային հիմնարկը Ռ. Քոչարեանը ընդունած է տարուան մարդը եւ անոր անունը Ժ. Շիրաքի ու Հոռմի Պապին հետ արձանագրուած է դարուն ամենաուր անհատներուն դիւրքին մէջ: Հիմնարկի նախագահը Ռ. Քոչարեանի դրած նամակով մը խնդրած է անոր լուանկարը եւ համառօտ կենսագրականը, «Փառքի միջազգային սրահ» հաստրին մէջ հրատարակելու համար:

*
**

ԸՆՏՐԱԿԱՆ ԱԶԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Հայաստանի ժողովրդահայրենասիրական ուժերու Միութեան «Հայկանդուխտ» «Հայ Դատ» եւ «Ազգ. Վերածնունդ» կուսակցութիւնները որոնք առաջին փուլին զօրակցած էին Ս. Բագրատեանին, որոշած են Մարտ 30-ին աջակցիլ Ռ. Քոչարեանին:

*
**

Մարտ 26-ին Համայնավար Կուսակցութեան պլենումին որոշուած է ոչ ոքի աջակցիլ, քանի որ ինչպէս բացատրած է Ս. Բագրատեան, երկու թեկնածուներուն ծրագիրներն ալ նպատակ ունին չարունակելու «լիովին վարկաբեկուած նախորդ վարչախումբին տնտեսական քաղաքականութիւնը որ երկիրը կործանումի հասցուց»:

Ս. Բագրատեան նոյն օրուան մամուլին ասուլիսին հերքած է այն չշուկները թէ վերջերս Մոսկուա գացած է հանդիպելու Հայաստանի համայնավարներու ղեկավար Գ. Զիւգանովին որ Մարտ 16-ին զօրակցած է Կ. Դեմիրճեանի թեկնածութեան եւ ոչ իրեն: Ս. Բագրատեան ըսած է թէ ինք Զիւգանովին ոչ իսկ հանդիպած է, քանի որ ան Ուկրանիա մեկնած էր:

*
**

Կ. ԴԵՄԻՐՃԵԱՆ ԹԱՄԱՆԱԿԱՎՐԷՊ

Մոսկուացի քաղաքագէտ Անդրանիկ Միհրանեան «Նեզավիսիմայա Գազետա»-ի մէջ Հայաստանի ընտրութեան առընչութեամբ առորագրած յօդուածով մը կը քննարկէ Կ. Դեմիրճեանի քաղաքական մարդու տիպարը: Ան կը գրէ. «Նոյեմբերի լճացման տարիներուն Կ. Դեմիրճեան ունէր գաւառական եւ նախաձեռնութեան զուրկ բաղաքական գործիչի նկարագիր» առոր հետեւանքով է որ խորհրդային շրջանակներուն մէջ խիստ ետ մնացած էր Ալիեւէն եւ Շեվարնաձէէն: Իսկ քաղաքական կեանքէն հեռու անցուցած առանմաեակը պատճառ է որ այսօրուան աշխարհին անցքերը չկարենայ լիովին ընկալել: Մինչդեռ առիպուած պիտի ըլլար ղեկավարելու անկախ հանրապետութիւն մը, առանց կոմկուսի կենսակոմի հրահանգներուն ցուցմունքին:

Անոր տրուած քուէները Ա. Միհրանեան կը բացատրէ լճացման շրջանի բարօրութեան կարօտով, իսկ ան ոչ զարգացած քաղաքախօսութիւն, ոչ ալ Հայաստանը ճգնաժամէն հանելու ծրագիր ունի: Ըստ քաղաքագէտին, Դեմիրճեանը չէ, Աստուած չի կրնար վերականգնել այն ամէնը զոր ունեցած է Հայաստան եւ որոնցմէ այսօր զրկուած է:

*
**

«ՄԻԱՍՆՈՒԹԻՒՆԸ» ՅԱՂԹԱԿԱՆ

Ասոքը չի վերաբերիր քաղաքական մարզին, այլ մարզականին: «Միասնութիւն»ը անունն է պասքէթի այն խումբին որուն մաս կազմած են Ռ. Քոչարեան, ԼՂՀ նախագահ Ա. Ղուկասեան, ներքին նախարար Ս. Սարգսեան, Արտաքին փոխ-նախարար Վ. Ոսկանեան, Մշակոյթի փոխ-նախարար Ի. Զաքարեան, Ամերիկայի Հայկ. Համագումարին ներկայացուցիչը, նաեւ Ս. Քոչարեան, Ա. Ոսկանեան, եւլն.: Խումբը մրցած է ուսանողական «Ապագայ» խումբին հետ ու յաղթած անոր 77 – 38 արդիւնքով:

Յաղէն ետք դինքը շրջապատող լրագրողներուն Ռ. Քոչարեան ըսած է. «տրամադրութիւնս լաւ է, իսկ երիտասարդների հետ իսկապէս հետաքրքիր է խաղալ: Պայմանաւորուել ենք որ փոխվրէժի մրցում խաղանք ընտրութիւններէն ետք»: Իրենց խումբին անունին մասին ալ Ռ. Քոչարեան ըսած է. «խմբում կային Ղարաբաղից, Հայաստանից եւ ընփիւռքից. կարծում եմ դա էնից իմբը միասնութիւնն է»: Պատասխանելով ընտրութեան Բ. փուլին մասին հարցումին ալ, ըսած է թէ աւելի կազմակերպուած կը ներկայանան. նման մեծ փորձառութիւն չունէին եւ Հայաստանի ընդդիմութիւնը աւելի վարժուած էր: Վերջին հարցումով մը լրագրողները ուզած են դիտնալ թէ ինք նախագահ ընտրուելու պարագային, կարելի՞ է որ նման մըրցում կազմակերպուի ընդդիմութեան հետ: Ու Ռ. Քոչարեան պատասխանած է. «Բայց գրեթէ ընդդիմադիր չմնաց, բոլորս միասին ենք, մի թիմ ենք դարձել. իսկ ովքեր մնացել են, չեմ կարծում որ սպորտին մօտիկ են···»:

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԻԻ – ՏԷ – ԼՓ–ը չի յաջողիր ինքզինք պահել եւ իր նախագահը՝ Ֆ. Լէոթար հրաւիրած է դաշնակցութեան հինգ բազկացուցիչ տարրերուն ղեկավարները խորհրդակցական հանդիպումի: Լէոթար կը ջանայ, այս ձեւով, փրկել ժիսքարի հիմնած այս չարժումը եթէ անչուշտ դեռ փրկելիք բան մը մնացած է: Պատ զօրավիգ է Պայրուի որ կ'ուզէ նոր կեդրոն չարժումի մը ծնունդ տալ, կը կրկնէ նաեւ որ Շ. Միյոն պէտք է հրաժարի: Այս վերջինը, իր դիմումին վրայ, կէս ժամուան տեսակցութիւն մը ունեցաւ ժիսքար տ'Էսթէնի հետ եւ հաստատեց անդամ մը եւս որ հրաժարելու միտք չունի Ռոնալդ Շրջանային Խորհուրդի նախագահական աթոռէն: ԺիսքարԼ կը խուսափի չատ արտայայտուելէ այս ամբողջ անցուդարձերուն մասին, քայց կը հաստատէ որ Միյոն պարկեչտ անձ մըն է, յարգուած՝ իր համոզումներուն համար: ԺիսքարԼ համաձայն է Շիրաքի հետ ինչ կը վերաբերի Ազգ.-ճակատի որակումին (օտարատեաց եւ ցեղապաշտ), բայց հարց կու տայ՝ «ինչո՞ւ Ֆրանսացիները որոնք ոչ ցեղապաշտ են ոչ ալ օտարատեաց այդ կուսակցութեան ի նպաստ կը քուէարկեն: Որո՞նք են պատճառները որ մեզի ի նպաստ քուէարկողները կը քուէարկեն ի նպաստ կուսակցութեան մը որու գաղափարաբանութիւնը չեն բաժներ: Եթէ ծուղակէն դուրս չելլենք, եթէ ի վիճակի չենք վերադտնելու այս քուէարկողները, դատապարտուած են բազմատարր ձախին յաւիտենականօրէն»: Նախկին նախագահը կը դտնէ նաեւ որ Ֆրանսան քաղաքական անկումի մէջ է:

ԵԼՑԻՆ, ՔՈՀԼ ԵՒ ՇԻՐԱՔ ջերմ հանդիպում մը ունեցան Մոսկուայի մօտ եւ համաձայն են երբեակ համագործակցութեան մը մեծ Եւրոպա մը կառուցանելու համար: Ելցինի համար պատմական դէպք մըն է:

ՎԱՏԻԿԱՆ պէտք է վերանայի Մարտ 16-ի իր յայտարարութիւնը Հրեաներու վերաբերեալ, այս վերջիններուն որոնք էէին ծածկած իրենց վերապահութիւնները, սկսած են բողոքի ալ դիմել: «Շոա՝ վերանայում». այս է հրէական ինը կազմակերպութեանց (եօթը՝ ամերիկեան) դիմումը Վատիկանի: Ատոնք անդամ են հրէական ծողովի կապի միջազգային կոմիտէին որ իր 16-րդ նստաշրջանը ունէր չարթու մէջ, Վատիկան: Աւստրալիացի ծերանաւոր էտուարտ Գասիդի որ հանդիպումին համանախագահն էր, յայտարարած է որ Վատիկան տրամադիր է դիմումը ընդունելու: Հրատարակուած միացեալ դեկոյցին մէջ, կարդ մը մանուակիցներ իրենց ամէնէն «թունդ վերապահութիւնները» արտայայտած են մանաւանդ պատմական բաժնին մասին: Միւս կողմէ, կոմիտէն փափաք յայտնած է նաեւ որ մեծ խաչը որ դետեղուած է Աուշվիցի արգելափակման կայանին մօտ, տեղափոխուի:

ԹՈՒՐՔԻՈՑ բանակին եւ վարչապետին միջեւ մթնոլորտը լարուած է և պինուորականները կը մեղադրեն Մ. Եըլմազը որ հարկ եղած կերպով չի պայքարիր իսլամապաշտ «Հիդրա»ին դէմ: Եըլմազ «ամբողջական պայքար»ի ծրագիր մը հրապարակած էր (մոլեռանդներու ֆինանսներու, մեթոհներու, հադուստեղէնի, դէնքի եւ չինարարութեան հսկողութիւն), բայց կը մնայ քուէարկել տալ Ազգ. Ժողովին ուր Ռեֆահի յորդած «Առաքինութեան (Ֆազիլէք) կուսակցութիւնը» մեծամասնութիւն է: Կառավարութիւնն ալ օրինագիծ մը ներկայացուցած է որպէսզի թաղապետական ընտրութիւնները կատարուին երկու չրջանով, մեծամասնութեան դրութեամբ, փոխանակ համեմատականի:

ՌԸՆԷ ԱՆՏՐԻՕ, «Իւմանիթէ»ի նախկին խմբագրապետը մեռաւ Մարտ 26-ին, 78 տարեկանին: Ծնած էր Լոթի նահանգը եւ իր երազն էր դրականութիւն դասաւանդել: Պաշոյէն ետք, կը պատրաստէ Նորմալ Սիւփ Թուլուզի մէջ եւ բարձրադոյն ուսմանց վկայականը կը ստանայ աւարտաճառի նիւթ ներկայացնելով՝ «Սթանտալ եւ 17-րդ դարու փիլիսոփայութիւնը»: 1942-ին դիմադրականն չարքերը մտած է: 1956ին ստանձնած է Իւմանիթէի խմբագրապետի պաշտօնը: Մտաւորական եւ զարգացած հասմայնավար մըն էր որու մեծ սէրը եղած է Սթանտալ:

ՍԱՏՏԱՄ ՀԻՍՍԷՆ դուռները բացաւ եւ, առաջին անգամ ըլլալով, ապադինման փորձագէտներու եւ դիւանադէտներու խումբ մը սկսաւ նախագահական ութ վայրերու քննութիւնը, Մարտ 26-ին: Որեւէ հարց չէ ծագած:

ՓՔՔ-ի ՔԻԻՐՏԵՐՈՒՆ դէմ ոստիկանական ծաւալուն գործողութեան մը ձեռնարկած են իշխանութիւնները Ֆրանսայի եւ Գերմանիոյ զանազան քաղաքներու մէջ քիւրտ կազմակերպութեանց պատասխանատուներուն մօտ: Հարցը կապ ունի «աղատում» դրամը օրինականացնելու եւ ՓՔՔ-ի ի նպաստ դրամ կորզելու հետ:

Le Sénat de Belgique reconnaît le génocide arménien

Communiqué de Presse

Bruxelles, le 26 Mars 1998— Le Sénat de Belgique a adopté aujourd'hui une résolution appelant le gouvernement turc à «reconnaître la réalité du génocide perpétré en 1915 par le dernier gouvernement de l'Empire ottoman».Cet appel s'inscrit dans la perspective d'une nécessaire et urgente réconciliation entre les peuples turc et arménien.

L'adoption d'une telle résolution est d'une importance majeure dans la longue histoire du contentieux arméno-turc, puisque le Sénat Belge est la première assemblée d'un pays de l'OTAN, donc allié à la Turquie, à reconnaître la réalité du génocide de 1915. Jusqu'à aujourd'hui, toutes les propositions dans ce sens avaient été mises en échec par les efforts déployés par la diplomatie du gouvernement turc.

Cette reconnaissance, précédée seulement par celle du Parlement européen en 1987, place la Belgique en situation de pionnière en matière de droit de l'homme et des peuples, ce qui est tout à son honneur.

La reconnaissance du génocide par la Belgique sera accueillie avec beaucoup de joie par les communautés arméniennes du monde entier, et marque un pas significatif dans la direction du dialogue et de la reconciliation turco-arménienne, que la résolution appelle de ses vœux.

Les co-signataires de la proposition de résolution sont : Philippe MAHOUX, Paul STAES, Guy VERHOFSTADR, Patrick HOSTEKINT,Alain DESTEXHE,Joelle MILQUET, Bert ANCIAUX,Pierre JONCKHEER, Eddy BOUTMANS et Erika THIJS.

A noter : L'adoption de cette résolution précède de peu l'anniversaire du commencement du génocide des Tutsis du Rwanda, le 7 avril, et celui des Arméniens en 1915, le 24 avril.

— Pour tout renseignement supplémentaire, contacter les signataires de la résolution au Sénat de Belgique — Tél. : 501 70 70.

— Pour le Comité des Arméniens de Belgique : Nicolas Tavitian au 230 65 89 (jour) ou 346 07 76 (soir). Le texte de la résolution est disponible sur demande.

Texto: Dans sa résolution, après 11 considérants, le Sénat :

«— *Invite le gouvernement turc à reconnaître la réalité du génocide perpétré en 1915 par le dernier gouvernement de l'Empire ottoman;*

— *Invite les parlements des Etats membres de l'Union européenne à contribuer à la réconciliation entre les peuples turc et arménien;*

— *Invite l'Union européenne et ses Etats membres à soutenir les initiatives pouvant contribuer au dialogue entre les peuples arménien et turc, et ce dans tous les domaines;*

— *Demande au Gouvernement de transmettre la présente résolution* [*aux différentes autorités concernées*]».

COMITE DES ARMENIENS DE BELGIQUE

COLLOQUE SUR LA MEMOIRE

Mise en lumière des «oubliés de l'histoire»

Ինչպէս ծանօթ է, Փարիզի մէջ առաջի անեցաւ գոլլոք մը թեմա ունենալով «Ցիշողութիւն եւ պատմութիւն», նախագահութեամբ Էլի Վիզելի: Զուգահեռ տեղի կ'ունենայ նաեւ ցուցահանդէս մը Վիլէթ, ուր Հայերը –Նորութիւն չէ– մաս կը կազմէին Պատմութեան այդ մոռցուածներուն (վերջին պահուն կարելի եղած է յիշեցում մը ընել): Այս առթիւ թուխեամբ բազմաթիւ յօդուածներ ալ լոյս կը տեսնեն թերթերու մէջ եւ Մարտ 27-ի Ֆիկարօ-ն վերոնչեալ խորագրին տակ թղթակցութիւն մը լոյս ընծայած է, ուր կը յիշուի.– «Մեկնելով Հայոց ցեղասպանութենէն, այլ օրինակ "հաւաքական յիշողութեան ամօթալի շուրթին", գեկոչուեցաւ յիշողութեան եղած բազմաթիւ անտեսումներ»:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՁԱԿԱՏ
ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ
Le Sénat de Belgique reconnaît le génocide arménien
Mise en lumière des «oubliés de l'histoire»

ԿՐԱԿԱՐԱՆԻՆ ԱՌՋԵԻ

Մոմերու լոյսին, կիսաստուերներու մէջ, դէմքեր՝ որոնք երբեմն մէջառեղ կուգան, երբ բոցէն չող մը, այգպէս կ'ելլեյ վրան, յետոյ կը մարի մշուշոտ մթութեան մը մէջ:

Վարը, գետնայարկը հաւաքուելը ենք, կրակարանին չուրջ:

Վարչէն, վերէն, դրացի, բարեկամ...

Սառած անձրեւը միշտ կը ծեծէ պատուհանին ապակիները անհաճոյ չխկոցով մը, որ կարծես աւելի կը պաղեցնէ սենեակը:

Կրակարանին մէջ կարմիր բոցեր կը լզեն սեւ պատերը ու ջերմութեան խարկանքը կու տան. մենք, գանատական սուրճի խոշոր գաւաթները ամուր սեղմած կը փորձենք քիչ մը աւելի ջերմութիւն կորզել...

Առանց ջերմութեան, առաջին պիչերը թեթեւ, անոյա, տան պատերը տակաւին տաք էին, բայց, անոնք ալ կամաց կամաց, յանդիման առած անձրեւին անձնատուր եղան:

Որքա՜ն հաճելի է կրակարանի լոյսին հաւաքուիլ, բայց... ոչ այս պայմաններուն տակ:

Լռութիւն...

Հեռուէն հեռու կոտրուող ճիւղի մը ճայթիւնը, կամ տանիքէն վար սառնակոյտի մը պահավիժումը կը լեցնէ պահ մը դիչերուան լռութիւնը:

Ժամերը կարծես չեն անցնիր:

– Է՛հ, – կ'ըսէ տիկին Մարիճան, վաթսունոյ կլորիկ կին մը բուրդէ չալեկոծ մէջ պլլուած, – ասիկա ձեզի համար զալիք օրերուն պատմելիք աղուոր նիւթ եղաւ:

– Մեղի՞ համար...

Ճովինա է, սիրուն չիկուկ աղջիկ մը, դրացուհի մը, որ հօրը հետ տաքնալու է եկած:

– Ծօսքս երիտասարդներուն համար է:

– Երիտասարդները այլեւս անցեալը պիտի չյիշեն, երիտասարդները կը նային դէպի ապագան:

Լոյսը ինկեր է Վարդգէսին քիթին՝ կզակ ու տարօրինակ դէմք մըն է չինները, ծուռիկ, մուռիկ:

– Ապագան ամէնուան է:

– Մի՛ ըսեր, որ մենք ալ ապագայ մասին կը խորհինք. այսօր տաքնանք, որդաս, կը բաւէ այս փորձանքոտ սառած անձրեւը, որ ելեկտրական սիւն կանգուն չպահեց, ու ամբողջ քաղաքը այս վիճակին ձգեց. հիմա, ապագան վազուան ջնարմութեան հոգն է...

– Է՛հ, մայրիկ, դուն ի՛նչ ապագայի մասին կը խօսիս. ապագան որ ըսէ, – մէջ մտաւ քիչ մը դրոց–բրոց Հայկը, –լաւ է, սակայն անցեալը...

– Մեր դարը անցեալ չի դիտեր. դուն էնթերնէթը կը գործածե՞ս...

– Սիսալ ճամբով կ'երթանք, անցեալը ի հարկէ թէ կարեւոր է. ապրելը կ'ապրին իրենց անցեալով:

– Ողբ ու արցո՞ւնք...

– Նաեւ սխրալի քաջագործութիւններ, հերոսական դէմքեր:

– Առասպե՛լ...

– Նոյնիսկ առասպել. եթէ չկայ իսկ, պիտի յօրինենք այդ առասպելը:

Ծօսակցութիւնը, որ հետաքրքրական կը դառնար, ուզեցի ձեւի մը ենթարկել:

– Ամէն ազգ, – ըսի, – ունի իր առասպելները, իր հերոսները, որոնք կը մարմնաւորեն իր ձգտումները, իր երազները, անցեալի այդ հերոսները, որոնք պիտի կոփեն անոր նկարագիրը:

Սահզծեր են Հայկ Նահապետը՝ այդ անընկճելի, ըմբոստ ազատատենչ լեռնականը, Աբրա Գեղեցիկը, հայ ընտանիքի բարոյականը...

– Աւա՛ղ, ըսաւ անդիէն տիկին Մարիճան:

– Սասունցի Դաւիթը...

– Աստծու սիրուն, նորէն մէջառեղ մի հանէք կլիչէ զարճած մեր բարոյականը, ազատութեան սէրը, Վարդանանք ու բարոյական յաղթանակ...

Բարձրահասակ, միջին տարիքի անձ մըն էր, կիսով մութին մէջ էր, սիւնի մը կռթնած, քիչ մը հեգնող կերպարանքով: Առաջին անգամ է որ կը տեսնէի զինք:

– Բարոյական յաղթանա՞կ, մեր պատմութեան էջերը լեցուն են բարոյական յաղթանակներով:

Բարձրաձայն խնդաց ու սուրճին գաւաթը աղմուկով դրաւ սեղանին, որ հազիւ կրցայ բռնել, որ չգլորի:

Շարժուն մը, փոքրիկ տեղահանութիւն մը խախտեց մթնոլորտը, որ հետաքրքրական էր. ամէն մարդ բան մը ունէր ըսելիք, անցեալը, մեր հերոսները... մեքենական մեր ապագան:

– Ու այս բոլորին մէջ, – ըսի, – ո՞ւր կը ձգենք անհատը, անհատը՝ իրրեւ ինքնակ, անհատը՝ իրրեւ բարոյական արժէք, պարո՛ն ... պարո՞ն...

– Մելիքեան:

– Ոհո՛... ինչպէ՞ս չէք հրաժարիր ձեր մելիքութենէն, – ըսի ես ալ խնդալով, – այո՛, սիրելի Մելիք, մելիքներ ալ ունեցեր ենք, իշխաննե՛ր... սեպուհներ... տիգրոսները զացեր են... ազգը մաշուեր է, անվերջ մաշուեր... այլեւս ինչ որ մըներ է ո՛չ թէ թանկարժէք է, այլ թանկագին է: Պիտի ուզէի, որ ամէն մէկ Հայ ճանչնար իր անցեալը, ո՛չ թէ ինչպէս ըսաւ քիչ առաջ պարոն Մելիքեանը իր ենթադրեալ հերոսները, այլ ճանչնար վաստակի այս ժողովուրդի քաջարի զաւակները, որոնք վերակազմեցին կոտորակուած, փչրուած ազգ մը... դուք ո՞ր կողմէն էք եկած Գանատա:

– Իրաքէն:

– Եւ հրաշալի հայերէ՞ն մը, հաւանաբար մեծցած էք հայ միջավայրի մէջ: Իրաքը ինծի քիչ մը անծանօթ է, թէեւ, ինչո՞ւ չէ, Գահիրէ, Ընդհանուր ժողովներուն ծանօթացայ Շաղոյեանին, որ ընկերները կատակով «Ջազացպան» կը կոչէին – կարծեմ կեանքի մէջ ալ ջազացք մը ունէր – հրաշալի պարզ, անկեղծ ընկեր մը, ահա պարզ Հայ մը, ու քանի՛ քանի այսպիսի...

– Է՛հ, դուք իրաւունք չունիք խօսելու, – ըսաւ Վազգէնը, – դո՛ւք ապրեր էք այնպիսի չրջան մը, այնպիսի նահանջի միջավայրի մը մէջ, ճանչցեր էք, եթէ չըսեմ հայութեան, գոնէ կուսակցութեան ընտրանին...

– Հապա չէք ուզե՛ր յիչել ձեր անցեալը: Չէ՞ որ անոնք բոլորն ալ անցեալին կը պատկանին: Ե՞ւ ... ես ալ ահա, ինչպէս Ֆրանսացիք կը սիրեն ըսել, այլեւս դարձած եմ մոնիւման նասիոնալ մը... Այո՛, կուսակցութիւնը ինծի համար հաւատք մըն է, որուն ծառայելու համար երդուեր եմ, դաւանանք մը, եւ ոչ թէ չապիկ մը որ փոխեմ պիտի ամէն փչոդ հովին հետ: Ժամանակին ուխտադրոյժ բառը չատ ծանր էր. ուխտադրոյժ էր Մերուժան Արծրունին, սեւ մուր մըն է, երբ սկզբունքներ դոյութիւն ունէին, կը հաւատայինք մեր կուսակցութեան, անոր սկզբունքներուն, անոր առաջնորդներուն, առանց որ անձի պաշտամունքը դոյութիւն ունենար: Առաքելատիպ անձեր էին, բիւրեղեայ չինչ հոգիներ, համակ նուիրում ու զոհաբերութիւն ազգին ու հայրենիքին:

Ձանչցայ զանոնք ու հիմա դժբախտ կը զգամ ինքզինքս մեր առօրեայ ճգճիմ, պզտիկութիւններուն առջեւ: Օրինակ, ձեզի ծանօթացնեմ բժիչկ Համօ Օհանհանեանը:

Պարթեւահասակ, դեղադէմ, իշխանավայել իր կեցուածքով, ուր որ ալ գրաներ զինք, Սիպերիոյ սառնամանիքները, եւրոպական համալսարաններուն թէ միջազգային քաղաքական չրջանակներու մէջ, միշտ պիտի պահէր իր զարմանալի օա–ն որ կը ճաճանչաւորուէր իր անձին չուրջ:

Չինք տեսեր եմ իր պարզուկ բժիչկան ընդունարանին մէջ, ճերմակ «խալաթ»ը հագած, կամ՝ «ֆրակ»ով իրեւ նախկին վարչապետ, երբ պաշտօնական ընդունելութեան մը կ'երթար: Նոյն հրաշալի մարդն էր. մարդը իր խկական առումով, արարածը, որուն մէջ արարիչը բան մը դրաւ աստուածայինէն, ազնուացնելու համար զայն: Շուպրայի իր համեստ ընդունարանը, Մայիս 28–ին կարծես դեսպանատուն մը կը դառնար: Տիկին Ռուբինան մեծ սեղան մը կը բանար ու բոլորս եկեղեցիէն եւթ վարչապետին պիտի երթայինք Հայաստանի անկախութեան տօնը չնորհաւորելու, եւ ուտելու տիկին Ռուբինային նշանաւոր «պէօրէկ»ը, որ միայն այդ առիթով կը չինէր:

Հայաստանը կար, որովհետեւ խոր հաւատքը կար անոր անկորնչելիութեան:

Սկզբունքի տէր, հաստատակամ, ուստոր հետ մէկտեղ որքան համեստ, բարեհամբոյր, որ կը տարուէիր խորհելու ու մեղմ ու հեզ անձ մըն էր Սիպերիոյ բանտերէն ու Փեստրուարեան կացինահարութենէն ազատած այդ պարզ կուսակցականը, որ կնոջը հետ ամենատարզ, նոյնիսկ խմբական ժողովին բացակայ չէր ըլլար, կարծես բան մը ունենար առնելիք:

Բան մը չունէր առնելիք, բայց իր ներկայութիւնը որքա՜ն բան կու տար մեղի պէս նորելուկներուն:

Կը յիչեմ, պարզ, բայց այնքան յատկանչական դէպք մը:

Տիկին Ռուբինան յուզուած կանչեց պիս.

– Նուարդ, – ըսաւ, – Լորա Օլիվըր Պալաուինը վաղը մեղի ճաչի պիտի դայ. դուն ալ պիտի դաս. առիթն է. հետաքրքրական անձնաւորութիւն է:

Ականջներուս չհաւատացի: Շատ էի լսեր իր մասին: Լորա Պայըրնէն եաք, որ մասնակցեցաւ Յունաստանի ազատագրման ու հոն ալ զոհուեցաւ, ահա երկրորդ անգլիացի Լորա մը, որ կը նուիրուէր ուրիչ ազգի մը ազատագրման գաղտնի, մեր գաղտնի, հա՛յ գաղտնի:

Հայաստան այդ չրջանին գաչնակցականներու կառավարութիւն էր ու բնական է, ինծի համար Լորա Օլիվըր Պալաուինը գաչնակցական պէտք է եղած ըլլար:

«Վեց բանտ եւ երկու յեղափոխութիւն» պզտիկ գրքոյկը երիտասարդ Օլիվըրի արկածներն են՝ Հայաստան:

39–ի պատերազմի տաք օրերուն էր:

Այլեւս խելօքցած, հասունցած Լորա Պալաուինն էր, որ գահիրէ իր հին բարեկամները տեսնելու կու գար:

Այդ դիչեր յուզումէս քունս չտարաւ:

Վերջապէս, ճաչէն ժամ մը առաջ Օհանջանեաններուն էի: Տիկին Ռուբինան իրար անցած էր. ինչպէ՞ս պիտի ընդունէր նշանաւոր հիւրը...

Բայց աւելին կար:

Երբ ընդունարան մտայ, ճաչի սեղանը արդէն պատրաստ էր: Ամերիկեան երկու բազմաթոռներէն մէկուն մէջ նստած էր բժիչկը, իսկ միւսին մէջ, մեր չատ պարզ, մէկ համեստ ընկերը, որ հնակարկատ էր:

Լորա Պալաուինը պիտի գար, բայց հնակարկատ ընկերը անտեղեակ կը չրունակէր իր զրոյցը:

Տիկին Ռուբինան քանի մը անգամ ներս մտաւ, դուրս ելաւ, վերջապէս չհամբերելով ուսերէն՝

– Տակաւին պիտի չարունակէ՞ք ձեր խօսակցութիւնը, – ըսաւ:

Ու չատ պարզ, առանց ձայնը բարձրացնելու, – ինչո՞ւ, ըսաւ բժիչկը, – ի՞նչ կայ որ...

Իրեն համար նոյնն էր թէ լորա մըն էր կամ հնակարկատ մը, իր խօսակիցը. վերաբերումը կը մնար նոյնը:

Արկածը, որուն կը ապասէի, որ անխուսափելի կը կարծէի, բարեբախտաբար տեղի չունեցաւ:

Հապա ճամբու էի դրեր մեր ընկերը, որ զրան մէջ երեւցաւ Գասպար Իփէկեանին այնքան ծանօթ դլուխը, որուն կ'ընկերանար պինուորական մը: Բարձրահասակ, դեղադէմ, չէկ պեհերով անդլիացի գաղութէ մըն էր, որ Գասպարը, ծեքծեքումներով ու մայ լորտով ներս առաջնորդեց:

Ճաչը որքան ալ որ հետաքրքրական անցաւ, յիչողութեանս մէջ կը մնայ միայն իրրեւ դէպք մը, ուր Օհանջանեանին անճնաւորութիւնը անպատմ մը եւս կը դրոչմուէր հոգիիս մէջ:

Այդպէս էր այդ առաքելատիպ մարդը. եթէ Քրիստոս առաջին ընկերվարականը եղաւ, Համօն անպայման երկրորդն էր. ու՛ր հիւանդ կար, ուր ազգատ կար, հոն պիտի հասնէր, ու ոչ մէկայն այցելութիւնը պիտի չառնէր, այլեւ չատ յաճախ, բարձին տակ դեղադինն ալ պիտի սահցընէր...

Կրակարանին մէջ ճարճատող փայտերը կամաց կամաց իրարու վրայ ինկան ու բոցերը իջան: Մոմերէն չատեր մխացին ու մարեցան...

Դուրսի պա՞ղն էր որ ներս սողաց, թէ հայրենիքէն հեռու թափառող հոգիի մը մոլորուն անցքը...

Ո՞վ գիտէ...

ՆՈՒԱՐԴ

«Հորիզոն», Գանատա

ՍՏԱՅԱՆՔ

Աչդեցական ժպտող Հայը՝
ԼԵՒՈՆ ՇԻՐԵԱՆ

Հատորը պատրաստած են՝
ՖԼՈՐԱ ՇԻՐԵԱՆ եւ ԹՈՐՈՍ ԹՈՐԱՆԵԱՆ

Գիրքը խմբագրեց՝ Թ. ԹՈՐԱՆԵԱՆ

Փարիզ, 1997

– ԳԱՂՈՒԹԷ ԳԱՂՈՒԹ –

ՄՈՆՐԷԱԼԻ Հայ կեդրոնի Աւետիս Ահարոնեան սրահին մէջ, Մարտ 14–ին ճաչ մը տեղի ունեցած է Հ.Ց.Դ.ական Գանատայի մէջ հիմնադրութեան 95–ամեակին եւ Միհրան Փափազեան կոմիտէուխեան 45–ամեակին առթիւ, կազմակերպութեամբ Հ.Ց.Դ. Մ. Փափազեան կոմիտէին: Ճաչին նպատակը եղած է նիւթական ապահովել Հ.Ց.Դ.ական գործունէութեան համար եւ այդ պատճառով ալ մուտքի տոմսը 100 տոլար եղած է: Իրրեւ գալուստի խօսքը արտասանած է Վահան Տէր–Ասատուրեան, Հ.Ց.Դ. Միհրան Փափազեան կոմիտէին կողմէ խօսած է Րաֆֆի Տօնապետեան: Ապուրդ մըն ալ տեղի ունեցած է Հայաստանի Թէ Սիխուրի նկարիչներու գործերէն: Այս առթիւ Տէր եւ Տիկին Արամ Մարգարեան կոմիտէին յանձնած են 100 հազար տոլար նուիրատուութեան չէկը: Օրուան գլխաւոր բանախօսը եղած է Գանատայի Հ.Ց.Դ. կեդրոնական կոմիտէի ներկայացուցիչը՝ Յակոբ Տէր–Ասատուրեան:

***

ԼԱՒԱԼ (Գանատա) Ս. Գէորգ եկեղեցւոյ մէջ, Մարտ 15–ին վերջին անգամ պատարագած է Հրանդ Քհնյ. Երէցեան նախքան Օրէնճ Գասունեցի (Գալիֆորնիա) փոխադրուիլը որպէս հոգեւոր հովիւ: Պատարագին ասարտին ի պատիւ իրեն ճաչ մը տուած է հոգաբարձութիւնը: Ճաչկորգարար խօսք առած են տիկին Սնի Օհանեան, Կարպիս Փալանճեան, առաջնորդական փոխանորդ Ժաժակ Եպիսկ. Յակոբեան եւ Հրանդ Քահանան:

***

ԹՈՐՈՆԹՈՅԻ Հայ կեդրոնի սրահին մէջ, Մարտ 14–ին տեղի ունեցած է Հ.Ց.Դ.–Գ.Ե.Մ.–ի Սիմոն Զաւարեան մասնաճիւղի տարեկան ասնդական խնդոյքը: Բացման խօսքը արտասանած է Աբէլ Ղազարեան: Ճօսք առած է Արփի Ալճէմեան. գործադրուած է գեղարուեստական յայտագիրը մը:

***

ՍԷՆԹ ՄԱՐԿՐԻԹԻ (Գանատա) «Ուլտուան» բանակավայրին մէջ, Մարտ 13, 14, 15–ին տեղի ունեցած է Պատանեկանի 1997–98 տարեշրջանի Ա. մասնաճիւղային սեմինարը, կազմակերպութեամբ Գանատայի Հ.Ց.Դ. պատանեկան միութեան Մոնրէալի Րաֆֆի եւ Լաւալի Վիգէն Զաքարեան պատանիներու մասնաճիւղերու վարիչ կազմերու: Մասնակցած են 60 երիտասարդներ: Երեք օրերու ընթացքին տեղի ունեցած են դասախարակչական հետեւեալ դասախօսութիւնները.– Ա) Արցախի պատմական ակնարկ: Բ) Արցախեան 10–ամեայ պայքար: Գ) Մայիս 28 վերապրելէ մինչեւ անկախութեան կերտում:

ԳԵՐՄԱՆԱՀԱՅՈՑ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ

ՄԱՄԼՈՑ ՏԵՂԵԿԱՏՈՒԹԻՒՆ

ՁԵՌՆԱՐԿ՝ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ՍՈՒՄԳԱՅԻԹԻ ՋԱՐԴԵՐՈՒ ՏԱՍՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԵԼԻՑԻՆ

Արցախեան չարժման 10–րդ տարեդարձին, Սումգայիթի ջարդերու 10–րդ տարելիցին, նաեւ Գերմանիոյ Լուտվիկսհաֆըն քաղաքի Սումգայիթի հետ զուգորդուելու եւ սոյն քաղաքին մէջ Սումգայիթ անունով փողոցի մը անուանակոչութեան առիթներով Գերմանահայոց կեդրոնական Խորհուրդը, փետրուար 28–ին, Լուտվիկսհաֆընի քաղաքապետարանին առջեւ կազմակերպած էր համախմբում մը։

Լուտվիկսհաֆըն – Սումգայիթ քաղաքներու զուգորդութիւնը կնքուեցաւ 1988–ին։ Հակառակ Սումգայիթի ջարդերու եւ այդ ուղղութեամբ մարդկային իրաւանց կազմակերպութիւններու բողոքներու, Լուտվիկսհաֆընի քաղաքապետը՝ Պ. Շուլց (սոցիալ–դեմոկրատ) հետապնդելով անհեռատես չահերէ, հետզհետէ ամրապնդեց Սումգայիթի հետ իր կապերը եւ տարբեր միջոցներու դիմելով կըրցաւ վերջերս Լուտվիկսհաֆընի մէջ Սումգայիթի անունով փողոց մը անուանակոչել։ Լուտվիկսհաֆընի քաղաքապետարանի անդամներէն Պ. Կիւնթըր Ռորպաքըր–Լիսթ (Կանաչներու կուսակցութենէն) հաւատարիմ մնալով մարդկային իրաւունքներու յարգանքի սկզբունքներուն, գլխաւոր ընդդիմացողը եղաւ այս զուգորդութեան։ Ան ունեցաւ բազմաթիւ ելոյթներ, հրատարակեց յօդուածներ։

Կեդրոնական Խորհուրդի ձեռնարկը սկսաւ երկու ծաղկեպսակներ զետեղելով – կեդր. Խորհուրդի եւ Մանհայմի Արարատ մշակութային միութեան կողմէ– Լուտվիկսհաֆընի մէջ Խորհրդանշական իմաստ ունեցող լոյսի դրան առջեւ։

Ելոյթ ունեցան կեդր. Խորհուրդի կողմէ՝ Ր. Պետիկեան, որ չեշտեց թէ պետական քաղաքական դէմքեր նկատի ունենալով Գերմանիոյ անցեալը աւելի զգայուն պէտք է ըլլան՝ չարդի եւ ցեղասպանութեան հարցին նկատմամբ։ Վանդրած Ազգերու Ընկերակցութեան կողմէ՝ Պ. ժիրայր Քոչարեան խարազանեց Գերմանիոյ քաղաքականութիւնը եւ Թուրքիոյ խողովակով Ադրբեջանի ցոյց տուած պետական օժանդակութիւնը։ Պ. Ռորպաքըր–Լիսթ ամփոփ ձեւով ներկայացուց Սումգայիթ–Լուտվիկսհաֆըն յարաբերութիւնները, խոսք ձեւով քննադատելով քաղաքապետին խաղացած դերը։ Մասնակիցները երգեցին ազգային երգեր։ Երեք կազմակերպութիւններու՝ Գերմանահայոց կեդր. Խորհուրդի, Վանդրած Ազգերու Ընկերակցութեան եւ Հայկական Հարցերու Հասատատութեան կողմէ յանձնուեցաւ բողոքի նամակ մը որ կը պահանջէր Սումգայիթի հետ զուգորդութեան ջնջումը եւ որպէս վնասուց հատուցում՝ Լուտվիկսհաֆընի մէջ Սումգայիթի անունով փողոց մը անուանակոչելու։ Քաղաքապետը նախօրօք տեղական մամուլի միջոցով յայտարարած էր թէ ինք Ֆրանսա պիտի գտնուի եւ թէ Հայերը իրենց նամակը նամակատուփին մէջ թող նետեն։ Հակառակ իր այս յայտարարութեան, քաղաքապետարանի երկու անդամներ ներկայ եղան ցուցարարներու հետ հանդիպելու եւ նամակը ստանձնելու համար։ Ցուցարարները քալեցին մինչեւ Սումգայիթ փողոցը եւ փոքրեցին փողոցին անուանատախտակը սեւ ժապաւէններով փաթթել, որ արդիւնեցաւ ոստիկանութեան կողմէ։

Այս ձեռնարկը մեծ տպաւորութիւն ձգեց Լուտվիկսհաֆընի ընակիչներուն վրայ, որոնք մօտենալով զօրակցութիւն յայտնեցին եւ փափաքեցան իրենց ստորագրութիւնը դնել բողոքի նամակին տակ։

Տեղական մամուլը՝ «Մանհայմըը Մորկըն», «Տի Ռայնֆայց» թերթերը լայնօրէն եւ դրական ձեւով անդրադարձան այս ձեռնարկին, հրատարակելով նկարներ։ Ռատիօկայանը՝ «Զուտվեթֆանք» ձայնասփռեց հարցազրոյց մը Կեդրոնական Խորհուրդի ներկայացուցիչին հետ։

Որոշուած է ճնշումը չարունակել, տալ բացիկներ որպէսզի Եւրոպայի Հայութիւնը ամէն տեղէ կարենայ Լուտվիկսհաֆընի քաղաքապետին իր ցասումը արտայայտել։

Յոյցէն ետք, Մանհայմի մէջ Պ. Քոչարեան սահիկներու միջոցով հետաքրքրական դասախօսութիւն մը տուաւ Արցախի եւ Հայաստանի վերջին զարգացումներուն մասին։ Այս ձեռնարկները իրագործուեցան Հեսընի եւ Մանհայմի մեր զոյգ միութիւններու օժանդակութեամբ։

«ՍԻԼՎԱ ԿԱՊՈՒՏԻԿԵԱՆ» ԳԵՐՄԱՆԱՀԱՅ ԿԱՆԱՆՑ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՏԱՍՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁ

1988–ին Օր. Նինա Ցարուքիւնեան իր չուրջը հաւաքելով մի քանի կանայք Քէօլնի մէջ հիմնեց «Սիլվա Կապուտիկեան» Գերմանահայ կանանց Միութիւնը, որուն հիմնադրութեան ձեռնարկին ներկայ էր հայրենի բանաստեղծուհին։ Միութիւնը կը զբաղի ընկերային, մշակութային աշխատանքներով եւ Հայաստանի օժանդակութեամբ։

Միութեան 10–րդ տարեդարձը տեղի ունեցաւ Քէօլնի մէջ, Մարտ 7–ին, խըրախճանքով մը, որուն վեդարուհեստական բաժնին համար Հայաստանէն հրաւիրուած էին Ռուբէն Մաթեւոսեան, Աշոտ Պետրոսեան եւ Սվետլանա Յովսէեան։ Սոյն արուեստագէտները յաջորդ օրը Պէրլինի հայ գաղութի հրաւէրով ելոյթ ունեցան Պէրլինի մէջ։

ՀԱՅԱՍՏԱՆ ՀԻՄՆԱԴՐԱՄԻ ԵՒ ԳԵՐՄԱՆԱՀԱՅ ԲԺԻՇԿՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԺՈՂՈՎՆԵՐԸ

Մարտ 14–ին Պրաունշուայկի մէջ տեղի ունեցաւ Հայաստան Համահայկական Հիմնադրամի Գերմանիոյ մասնաճիւղի ժողովը։ Ատենապետը՝ Պ. Ստեփան Թաշճեան կարդաց աշխատանքի տեղեկագիրը։ Գերմանիոյ մէջ կը հաւաքուի տարեկան 150 հազար մարք։ Գերմանիոյ մասնաճիւղի գլխաւոր ծրագիրն է Արցախի Ակնաբերդ գիւղի ջրամատակարարումը որ պիտի իրագործուի երկու հանգրուանով։ Ցուցադրուեցաւ տեսերիզ մը եւ քննարկուեցան կազմակերպչական հարցեր։ Օրը չարունակուեցաւ Գերմանահայ Բժիշկներու Միութեան ձեռնարկով։ Պ. Բաֆֆի Քանդեան դասախօսեց Եղիշէ Չարենցի մասին։ Գերման կարմիր Խաչէն Պ. Ռայֆընբաթ խօսեցաւ Հայաստան տանելիք օգնութեան մասին։ Պ. ժիրայր Քոչարեան սահիկներու օգնութեամբ խօսեցաւ Արցախի մասին։ Ջեռնարկը փակուեցաւ Հայաստանի դեսպան Պ. Աշոտ Ոսկանեանի ելոյթով։ Երեկոյեան տեղի ունեցաւ խրախճանք, որու կազմակերպումը ստանձնած էր Պրաունշուայկի Ռայն–Արաքս միութիւնը։ Ցաջորդ օրը տեղի ունեցաւ Բժիշկներու Միութեան ընդհանուր ժողովը։ Նախագահը՝ տոքթ. Բարանեան տուաւ գործունէութեան տեղեկագիրը։ Միութեան գլխաւոր ծրագիրն է Արցախ հիւանդատարի տասը կառքերու ուղարկումը եւ Մարտակերտի հիւանդանոցին օժանդակութիւնը։ Փոխ – նախագահի՝ տոքթ. Թաթարեանի հրաժարումէն ետք այդ պաշտօնին ընտրուեցաւ տոքթ. Մերկերեան։ Խօսուեցաւ երիտասարդ բժիշկներու օժանդակութեան հարցի մասին եւ կազմուեցաւ յանձնախումբ մը։

LIVRES REÇUS

LES POILUS D'ORIENT

PIERRE MIQUEL

Fayard, Paris 1998

ԲԱՑԻԿՆԵՐՈՒ ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ ՇՈՒԿԱՑԷՆ

Ամերիկեան ընկերութեան մէջ ուր ամէն բան դրամի վերածելու կարողութիւնը ամէնէն գնահատուած եւ լաւ վարձատրուած կալուածն է, ժբաախտութիւնները անդամ չեն յաջողած բացատրութիւն կազմել։ Քիչ–չատ բոլորին ծանօթ է յուզարկաւորութեան կազմակերպիչներուն չատ գունաւոր ու ճոխ չուկան։ Բայց կան նաեւ աւելի ծաւալուն գործածութեան համար նախատեսուած եւ չուկայ հանուած ապրանքներ։ Աստնցմէ են պատրաստ զրութիւններով բացիկները։ Ոչ միայն տարեդարձ մը, յաջողութիւն մը չնորհաւորելու, այլ նաեւ վշտակցելու, զօրակցելու համար բազմաթիւ պարագաներու մէջ։ Գաղափար մը տալու համար կարելի է թուել ծանր հիւանդ մը, ազանդէ մը մտանակից զաւակ մը, մտերիմ մահացող մը, ամուսնալուծուող զոյգեկամներ, չունը մեռած ընկեր մը ունեցողներու համար պատրաստուած բացիկները։

Անոնք կը հանդիսանան անտրակ, խեղճուկրակ արտայայտութիւններու անհաւասարելի մթերանոց մը, իրենց պարունակած տողերով։ Եւ ըսել որ այս պետին վրայ կատարուած հարցախոյզի մը արդիւնքներով, Ամերիկացիներու 52%–ը կը նախընտրէ իր զգացումները յայտնել բացիկով մը, կամ երկտողով մը, փոխանակ հեռաձայնելու, կամ անձամբ հանդիպելու։ Ուրեմն, աչխոյժ չուկայ մը կ'ենթադրուի բազմազան դործածութեան համար պատրաստուած բացիկներու։

Այդ բացիկները պատրաստողները կը հաւատան որ անոնց պարունակած տողերը մխիթարիչ, կամ բուժիչ յատկութիւն ունին, անձկութեան մէջ գտնուղներու համար։ Այն մէկը որ պատրաստած է օրինակ, բնտանի կենդանի մը կորսնցուցած անձերու համար, կ'ըսէ՝– «մեր կենդանիները անդամուկ չեն հեռանար մեզմէ։ Մեզմէօրէն կը յուչեն որ իրենց հոգին միչտ մեզի հետ է»։

Այս արտադրութեան ամէնէն տարօրինակ մասը կը կազմեն ցաւակցականները. անոնց տողերը չարադրուած են մեռնողին բերնէն. հոն կ'ըսուի օրինակի՝ «ես երկնքին մէջ, Տիրոջ քովն եմ։ Գիտէիր որ հոս պիտի դայի։ Սկիզբը դժուար է, բայց վստահ եմ որ կը յաղթահարես։ Կը յուսամ որ աւելի լաւ կը զգաս դուն քեզ մտածելով որ հոս քեզի կը սպասեմ»։ Այս տեսակի բացիկ մը չուրջ 15 Ֆր. կ'արժէ։ Բայց գաղտնիք է թէ մահացողը դրախտին մէջ ուրկէ՛ կը ճարէ դայն։ Գաղտնիք է նաեւ թէ ամերիկեան թղթատարութիւնը քանի՛ դրասենեակ ունի հոն...։

ՔԱՂՀԱՆ

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՅ ԿԵԱՆՔԷ

ԺԹ.

– Ես թուղթը քեզի յանձնեցի՝ հետեւաբար քեզ կը ճանչնամ իբրեւ եղածին պատասխանատու։

– Դուն ալ իրաւունք ունիս, խոստովանեցաւ ճանիկ, բայց ես գործը աւելի չուտ յաջողցնելու համար հանրագրութիւնը այդ մարզուն տուի...։ Ինչ որ է ա՛լ կարճ կապենք, եղածը եղած է, ճար ձկայ։ Հիմա պէտք է զարմանին վրայ մտածենք։

– Ի՞նչ զարմանը...

– Ճանըմ դուն ալ չատ թօհաֆ մարդ ես, հանրագրութիւնը պատռեր է եղեր, ինչ ընենք, ուրիչ մը կը գրես լմնցաւ գընաց, քանի փարայի թուղթին վրայ է խնդիրը։

Ցոյսի նչոյլ մը փայլեցաւ ուսուցիչին աչքերուն մէջ։

– Գրելը դիւրին է, պարունակութիւնը գրեթէ գոց գիտեմ ... կէս ժամուան գործ է։

– Ցետա՞ը մի, գոչեց ճանիկ ուրախութեամբ, ալ ի՞նչ նստեր կը մտածես կոր ... համէ՛ նայինք։

– Միայն թէ պիտի կրնա՞ս չուտ մը կրկին ստորագրել տալ։

– Ատ գործը ինծի ձգէ՛... դուն փարայէն խապար տուր։

– Ի՞նչ փարա, հարցուց Թորդոմ զարմացած։

– Առանց փարայի կրնա՞նք ստորագրութիւն հաւաքել ... քեզի ամէն բան բացատրած եմ առաջուընէ... զարմանալի մարդ ես, անանկ մը կը խօսիս որ իբր թէ բանկ մը տեղեկութիւն չունիս... քեզի մէկիկ մէկիկ չըսի՞ որ ստակ պէտք է եւ թէ այդ ստակը ի՛նչ բանի պիտի գործածեմ։

– Այ՛, բայց անգամ մը տուինք դրամը։

– Անոնք ալ անգամ մը ստորագրեցին ... հիմա քանի որ նորէն պիտի ստորագրեն, պէտք է որ իրենց համար նորէն ծախք ընենք, ասիկա չատ բնական բան է։

– Էօյլէ ես, էօյլէ ես, հաստատեց ճանիկի քով նստողը որ մինչեւ այն տեղն լուռ կեցած էր։

Ճանիկ այդ մարդուն դարձաւ եւ ժըպտուն դէմքով մը ըսաւ.

– Մեր վարժապետը աղէկ տղայ է ամմա, քիչ մը միամիտ է, գործնական ոգի չունի։

– Բայց եղբայրը ես հիմա կրկին 3–400 դրուշ փարա՞ պիտի տամ, գոչեց, Թորդոմ։

– Բնականաբար...

– Քեզի բան մը լսե՞մ, այդ հանրագրութենէն ես հրաժարեցայ...

– Այդ ալ քու գիտնալիք բանդ է։

– Միայն թէ եղած վնասը գոնէ կէս մասն կէս բաժնենք։

– Ի՞նչ ըսել կ'ուզես, հարցուց ճանիկ զարմացած։

– Քեզի 350 դրուշ չտուի՞...

– Այո՛, տուիր։

– Այդ գումարին գոնէ կէսը ինծի վերադարձուր։

Ճանիկի կողմէ մեծաչափնդ քահքահ մը պատասխանեց այս խօսքին։

– Ինչո՞ւ կը ծիծաղիս, հարցուց ուսուցիչը։

Ճանիկ տակաւին կարող չէր իր ծիծաղը զսպել, խնդալով հանդերձ պոռաց սպասաւորին։

– Ալէքօ՛, չու չիշէի տոլտուր։

Ցետոյ, երբ հանդարտեցաւ Թորդոմին դարձաւ եւ ըսաւ.

Իրա՛ւ չատ թօհաֆ մարդ ես եղեր։

– Ինչո՞ւ համար...

– Հիմա ինէ 175 դրո՞ւշ կ'ուզես կոր...

– Կարծեմ նոյնիսկ ամբողջ գումարը պահանջելու իրաւունք ունիմ, քանի որ գործ մը չէ տեսնուած։

– Ժամ մըն է քեզի թացատրեցի եղածը... գործը չատ աղէկ տեսնուած է, միայն թէ յետոյ, անակնկալ կերպով խանգարուած է։

– Ատիկա իմ գիտնալիք բանս չէ։

– Կ'ուզես գիտցիր, կ'ուզես մի գիտնար։

– Ես գրամս ետ կը պահանջեմ։

– Դուն սըտեղէն մէճիտիէ մը կրնա՞ս տալ հիմա։

– Կատակի ժամանակ չէ, գոչեց Թորդոմ բարկութենէն կարմրած։

– Կատակ չեմ ըներ կոր, լուրջ կը խօսիմ, սըկէ մէջիտիէ մը տո՛ւր, սա օղիին հաշիւները մաքրենք... ողորմութիւն չեմ ուզեր կոր պէ, վաղը միւս օր կը վերադարձնեմ... Ալէքօ՛, չիշէի տոլտուր։

Ուսուցիչը հասկցաւ որ անօգուտ էր այդ դժնդակ տեսարանը չարունակել։ Սրտմտած ոտքի ելաւ ու առաւ քալեց, մխքը դնելով անդամ մըն ալ բարեւ չըտալ ճանիկին, մինչ այս վերջինը զբարթ ձայնով մը կը պոռար ետեւէն։

– Վարժապետ նորէն տեսնուինք։

ԺԸ.

Մեր ընթերցողները բաւական երկար ատեն պատգուցինք տարաբախտ Պր. Թորդոմի հետ եւ անկեղծօրէն չնայինք որ իր հանրագրութիւնը, որուն վրայ այնքան յոյսեր դրած էր յաջողութեամբ պսակուէը եւ սակայն Մեռնողզ ճանիկի միջամտութիւնը ամէն բան խանգարեց։

Հարկ է ըսել որ ճանիկ եւ ո՛չ մէկ ստորագրութիւն դնել տուած էր հանրագրութեան ներքեւ եւ ինքն էր որ պատռած ու մէկ կողմ նետած էր զայն միամիտ ուսուցիչին 350 դրուշը չորթելէ ետքը։ Իրա՛ւ է որ այդ դրամը օգուտ մը չէր ըրած իրեն եւ անոր մեծագոյն մասը, եթէ ո՛չ ամբողջութիւնը կորսնցուցած էր թղթախաղի մէջ, որուն անդարմանելի մոլին էր այդ բախտախնդիր մարդը։

Հիմա կարծենք ժամանակը հասած է որ դառնանք մեր իրական պատմութեան միւս գլխաւոր դերակատարներուն, որոնց հետքը կորսնցուցինք ժամանակէ մը ի վեր։

(Շար. 133)

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

ՄԱՐՍԷՅԼ. – Ներկիկ Մօրուբեանի *մահուան տարելիցին առթիւ Հայկուհի* Շալճեանի, Գէորգ Ուշագլեանի, Հայկուհի եւ Կարապետ Ճանիկեանի, Պրնուա եւ Լօրան Ճանիկեանի *յիշատակին կը նուիրեն.* – *Տէր եւ Տիկին Սեպուհ Ճանիկեան 200 Ֆր. «Յառաջ»ին, 100 Ֆր. Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան, Պօյաճեան ընտանիք 200–ական Ֆր. «Յառաջ»ին, Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան եւ Սէն Ժէրոմի Կապոյտ Խաչին, Շալճեան ընտանիք 200–ական Ֆր. «Յառաջ»ին, Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տան եւ Սէն Ժէրոմի Կապոյտ Խաչին, Յովսէփեան ընտանիք 200 Ֆր. «Յառաջ»ին:*

ՀԱԿՈՒՄ

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻԶ

Մեծ Պահքի ամբողջ ընթացքին Զորեքշաբթի երեկոները ժամը ճիշդ 6–ին, Փարիզի Ս. Յովհաննէս – Մկրտիչ Մայր Տաճարին մէջ Հակումի՝ «Խաղաղական» եւ «Հանգստեան» ժամերգութիւնները կը կատարուին եւ աւուրը պատշաճի քարոզ կը տրուի՝ համաձայն հետեւեալ ժամանակացոյցի. –

Զորեքշաբթի Ապրիլ 1

Ը.Ը. օր Մեծի Պահոց

Քարոզիչ՝

ԳԱՌՆԻԿ ԿԻՆՑ. ԳՈՑՈՒՆԵԱՆ

*
**

Ս. ՅԱԿՈԲ - ԼԻՈՆ

ՄԵԾ ՊԱՀՔԻ ՀԱԿՈՒՄԻ ԵՒ ԱՐԵՒԱԳԱԼԻ ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՑՔ

Լիոնի Ս. Յակոբ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ Մեծ Պահքի ամբողջ ընթացքին Զորեքշաբթի երեկոները ժամը 5–ին, Հակումի Խաչվառական եւ Հանգստեան ժամերգութիւնները կը կատարուին հետեւեալ ժամանակացոյցով:

Զորեքշաբթի, Ապրիլ 1–ին

Իսկ Արեւագալի ժամերգութիւնները կը կատարուին Մեծ Պահքի կիրակիներուն պատշաճագէն առաջ:

Ժամերգութիւն ժամը 8·45–ին:
Արեւագալ ժամը 9·45–ին:
Պատարագ ժամը 10·30–ին:
Քարոզ և Հոգեհանդիսա ժամը 11·45–ին:

*
**

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՑՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

Զորեքշաբթի, Ապրիլ 1, ժամը 17–ին

*
**

Սէն – Ժէրոմի Ս. Սահակ – Մեսրոպ Եկեղեցւոյ Թաղականութիւնը կը ծանուցանէ Քառասնորդաց Մեծ Պահոց Ընկերին ամէն Զորեքշաբթի երեկոյեան ժամը 5–ին Հակումի արարողութիւն կը կատարուի:

Զորեքշաբթի, Ապրիլ 1, ժամը 17·30–ին

Արարողութիւնը կը կատարէ եւ կը քարոզէ Եկեղեցւոյս Հոգեւոր Հովիւ՝

ՎԱՉԷ Ծ. ՎԻՐ. ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

ԱՐՁՈՒՎԻՆ

ԴՈՒՆԲԱՑԷՔ

Առնուվիլ–լէ–Կոնէսթ Վարագայ Սուրբ Խաչ Եկեղեցւոյն Հոգեւոր Հովիւն ու Հոգաբարձութիւնը գոհունակութեամբ կը ծանուցանեն Շրջանի Ծխականներուն, թէ Եկեղեցւոյ չէնքին վերանորոգման չինարարական աշխատանքները կ'աւարտին ընթացիկ ամսոյս վերջին օրը:

Բարեզարդեալ Եկեղեցւոյն ԴՈՒՆԲԱՑԷՔԸ հանդիսաւորապէս պիտի կատարուի Շաբաթ օր, Ապրիլ 4, ժամը 6–ին, կիրակամուտին, ձեռամբ՝

Եւրոպայի Հայոց Կաթողիկոսական
Պատուիրակին եւ
Փարիզի Առաջնորդին
ԳԻՒՏ ԱՐՔ. ՆԱԳԱՇԵՒԱՆԻՆ

եւ մասնակցութեամբ Շրջանիս բոլոր եկեղեցական հայրերուս:

Փարիզեան Շրջանի մեր հոգեւոր զաւակները յորմապէս կը հրաւիրուին բազմութեամբ մասնակցիլ այս բացառիկ արարողութեան, Ծաղկազարդի Նախաօրնակի ապրումներով:

UGAB-*YERAJICHD*. UGAB-*YERAJICHD*

UGAB — PARIS

UGAB- Jeunes

présentent

CONCERT

DES JEUNES TALENTS

DIMANCHE 29 MARS
à 17 heures 30

Au programme :
Musique arménienne, Classique

CENTRE CULTUREL
ALEX MANOOGIAN

118, rue de Courcelles, Paris 17e
Métro: Courcelles

Renseignements: 01. 42. 27. 12. 26

Prix des places: 60 F.
Tarif réduit: 40 F.

UGAB-*YERAJICHD*. UGAB-*YERAJICHD*

ՀԱՄԱԶԳԱՑԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԻ ՃԱՇ

Կիրակի, Ապրիլ 5, ժամը 13–ին

Ճաշարան՝
« Les Diamantaires »
60, rue La Fayette — 75009 PARIS
— M° CADET —

Վիճակահանութիւն – պեղարուեստական յայտագիր:

Մասնակցութեամբ՝
կաթարեան նուագախումբին

Տոմսերը ապահովելու համար հեռաձայնել հետեւեալ թիւերուն՝
01 – 45 – 93 – 00 – 25
կամ՝
01 – 48 – 78 – 76 – 88

L'ECOLE ARMENIENNE
« *SIAMANTO* »
DE BAGNEUX-CACHAN
propose un

DINER DANSANT

Samedi 4 Avril de 20 heures à l'aube
En présence de Mme *Janine JAMBU*
Maire de Bagneux, Député des Hts-de-Seine

Avec la participation de
MARTEN YORGANTZ
et son Orchestre

Salle des Fêtes Léo-Ferré
rue Charles-Michels — *Bagneux*

Réservations :
Tél.: 01 45 46 10 11 / 01 46 65 81 53

CROIX BLEUE
DES ARMENIENS
DE FRANCE

Section St-Jéroôme (Djavo Chant)
MARSEILLE

FLORENCE

SIENNE / SAN GIMIGNANO / PISE

Départ Jeudi matin 21 mai
Place de la Rotonde Diran Tékéian
St-Jérôme
Retour Dimanche soir 24 mai
P.A.F. 1.550 F (transport en autocar grand tourisme,
hébergement 3 nuits en demi-pension en Hôtel* dans la région de Montecatini)**
Visites guidées de Florence et Sienne.
Inscriptions obligatoires avant le 20 Avril

Renseignements :
Tél.: 04 92 61 10 82 / 04 91 70 00 32
Règlement pour le 30 / 04 par chèque à l'ordre de la C.B.A.F. à adresser chez :
Mme HOTOTYAN: 13, Bd de Cazoran — 13013 MARSEILLE

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

COLLOQUE INTERNATIONAL

«L'ACTUALITÉ du GÉNOCIDE des ARMÉNIENS»

organisé par

le COMITE de DEFENSE de la CAUSE ARMENIENNE

16, 17 et 18 avril 1998

Amphithéâtre Richelieu — PARIS Sorbonne

Place de la Sorbonne — 75005 PARIS

Jeudi 16 avril de 14h30 à 17h45

THEME A : Le sens de la recherche historique
Président de Session : Me Bernard JOUANNEAU (F)
Intervenants : Stephan ASTOURIAN (USA), Aram ARKUN (USA), Hilmar KAISER (I), Roupen ADALIAN (USA), Méroujan GARABEDIAN (Arménie).

Vendredi 17 avril de 9h30 à 12h45

THEME B : La preuve
Président de Session : Claude MUTAFIAN (F)
Intervenants : Ara SARAFIAN (USA), Yves TERNON (F), Richard HOVANISSIAN (USA), R.-H. KEVORKIAN (F), Dickran KOUYMJIAN (USA), Anahide TER-MINASSIAN (F).

Vendredi 17 avril de 14h30 à 17h45

THEME C : Mémoire et déni : un passé à surmonter
Président de Session : Marc NICHANIAN (USA)
Intervenants : Varoujan ATTARIAN (Suisse), Claire MOURADIAN (F), Janine ALTOUNIAN (F), Mireille BARDAKDJIAN (F), Hélène PIRALIAN (F), Hélène STRAPELIAS (F).

Samedi 18 avril de 9h30 à 12h45

THEME D : La place du Génocide des Arméniens au XXème siècle. Approche comparatiste
Président de Session : Israël CHARNY (Israël)
Intervenants : Robert MELSON (USA), Roger W. SMITH (USA), Jacques FRANCILLON (F), Fikret ADANIR (Allemagne), Yaïr AURON (Israël), Yves TERNON (F).

Samedi 18 avril de 14h30 à 17h45

TABLE-RONDE FINALE : Synthèse des Travaux
Président : Richard HOVANISSIAN (USA)
Participants : Yaïr AURON (Israël), Israël CHARNY (Israël), Catherine COQUIO (F), Me Bernard JOUANNEAU (F), André KASPI (F), Bernard LEGRAS (F), Robert MELSON (USA), Marc NICHANIAN (USA), Roger W. SMITH (USA), Yves TERNON (F), Ragib ZARAKOLU (Turquie).

Pour tous renseignements et inscriptions s'adresser :

COMITE DE DEFENSE DE LA CAUSE ARMENIENNE
17, rue Bleue — 75009 PARIS
Tél. : 01 44 83 07 02 — Fax : 01 42 46 81 59

CARTON REPONSE à retourner à la CDCA dès que possible

COLLOQUE INTERNATIONAL SUR LE THEME :

«ACTUALITE DU GENOCIDE DES ARMENIENS»

Mme, Melle, M. : .....

Qualité : .....

Adresse : .....

Téléphone (facultatif) : .....

☐ Assistera à la session 1 : «Le sens de la recherche historique» le 16 avril 1998 (en après-midi)
☐ Assistera à la session 2 : «La preuve» le 17 avril 1998 (en matinée)
☐ Assistera à la session 3 : «Mémoire et déni : un passé à surmonter» le 17 avril 1998 (en après-midi)
☐ Assistera à la session 4 : «La place de Génocide des Arméniens au XXème siècle. Approche comparatiste» le 18 avril 1998 (en matinée)
☐ Assistera à la table ronde finale : «Synthèse des travaux» le 18 avril 1998 (en après-midi).

(*Cochez la ou les cases correspondantes*)

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
ՄԱՐՏ 31
MARDI
31 MARS
1998

LE NUMERO : 6,00 F.

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ (1884-1957)

HARATCH

LE PREMIER QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE FONDE EN 1925
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
TEL. : 01.47.70.86.60 FAX : 01.48.00.06.70
C.C.P. PARIS 15069-82 E

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 1·250 Ֆ. — Վեցամսեայ : 635 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 1·500 Ֆ. (ամէնօրեայ առաքում) 1·350 Ֆ. (շաբաթական առաքում) — Հատը : 6,00 Ֆ.

73ՐԴ ՏԱՐԻ _ ԹԻՒ 19·345 | Fondateur SCHAVARCH MISSAKIAN | 73e ANNEE — N° 19.345

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ԱՐՑԱԽ

«ՄԱՐՄԷՆՓՐԷՍ»

(Մարտ 28 / 30)

ԱԶԱՏՈՒԹԵԱՆ ՀՐԱՊԱՐԱԿԻ
ՀԱՆՐԱՀԱՒԱՔՆԵՐԸ

Բազմահազար ընտրողներու մասնակցութեամբ, Մարտ 28–ին Երեւանի Ազատութեան հրապարակին վրայ, տեղի ունեցած է Ազգ. Համաձայնութեան Խմբակցութեան հանրահաւաքը՝ Ռ. Քոչարեանի պաշտպանութիւն: Զանազան բանախօսներ չեշտած են ազատ ընտրութիւններու, Ղարաբաղի հարցին մասին համախմբումի, Սփիւռքի հետ միասնութեան գաղափարները: Ապա բազմութեան խօսք ուղղելով Ռ. Քոչարեան ըսած է թէ առաջին անգամն է որ խօսք կ'առնէ այդ հրապարակէն ուրկէ սկսած է մեր համազգային չարժումը. այսօր ժողովուրդը կորնչուցած է միասնութիւնը, բայց քաղաքական բոլոր ուժերու ներկայութիւնը նոր հաւաքք կը ներշնչէ թէ կարելի է վերադարձնել կորսուած մթնոլորտը: Ան ըսած է թէ դէպի անցեալ վերադառնալ անկարելի է եւ ցաւալի է որ որոշ անձեր ու կազմակերպութիւններ այսօր կը շահարկեն ժողովուրդին կարօտաբաղձութիւնը: Բան մը որ կրնայ միայն նոր հիասթափութեան առաջնորդել: Ժողովուրդը ծափերով դիմաւորած է Ռ. Քոչարեանի հաւաստումը թէ Հայաստան իր ապագան պիտի կերտէ խաղաղութեան մէջ եւ թէ Ղարաբաղը հայ ժողովուրդինն է եւ պիտի մնայ անոր: Ան չեչտելով ընտրութեան մասնակցելու կարեւորութիւնն ալ, հրաւիրած է բոլորը որ մասնակցութեան արարքով ցոյց տան միասնութիւնը եւ որպէսզի նախագահը ընտրուի ոչ թէ 2 – 3, այլ 10 – 15 տոկոսի տարբերութեամբ, որպէսզի ոչ ոք կասկած ունենայ եւ չփորձէ «ստորացնել մեր երկիրը, առաջ բաշխելով ցնախագահի օրինաւորութեան հարցը»:

Աւարին չհաւերով երթ կատարուած է մինչեւ Հանրապետութեան հրապարակը, ի նշան լուսաւոր ապագայի:

*
**

Հ.Յ.Դ. Հայաստանի Գերագոյն մարմինը Մարտ 28 թուակիր յայտարարութեամբ մը հրապարակած է ուր կոչ կ'ըլլայ քուէարկելու Ռ. Քոչարեանի:

*
**

Նոյն օրը, նոյն հրապարակին վրայ տեղի ունեցած է երկրորդ թեկնածու Կ. Դեմիրճեանի աջակից կազմակերպութիւններուն ալ հանրահաւաքը: Խօսք առած են Սոցիալիստական կուսակցութեան նախագահ Մ. Շահվէրտեան, բանաստեղծ Դաւիթ Ցովհաննէս եւ ուրիշներ: Հնչած է այն գաղափարը թէ կարեւի չէ ուրանալ Ռ. Քոչարեանի ներդրումը Արցախեան հարցին, սակայն Կ. Դեմիրճեանն է երկիրը կառավարելու արժանաւոր թեկնածուն: Այս վերջինը եւս ելոյթ ունենալով ըսած է թէ իր թիկունքին է հայ ժողովուրդը եւ ինք եկած է ծառայելու անոր: Խոստացած է արդիւնաւէտ վերականգնում, աշխատատեղներու ստեղծում, պետական – կրթական վերեւէ, եւայլն: Ան խօսքը ատարած է խարդախութենէ խուսափելու կոչով մը, կրկնելով որ ո՛վ որ ալ ընտրէ ժողովուրդը, ինք կը սեղմէ անոր ձեռքը:

*
**

ՆԵՐՔԻՆ ԵՒ ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԵԱՆ
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ
ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Թեկնածու Կ. Դեմիրճեանի Մարտ 28–ի Ազատութեան հրապարակին հանրահաւաքին առընչութեամբ Ներքին եւ Ապահովութեան նախարարութիւնը յայտարարութիւն մը հրապարակած է նոյն օրն իսկ, ուր կ'ըսուի թէ «մերկապարանոց առուտ է» պնդումը թէ չրջաններէն երեւան հանուող հանրակառքերուն արգելք դրուած է եւ մարդիկ չեն կրցած մասնակցիլ հանրահաւաքին: Նախարարութեան յայտարարութիւնը կը նչէ թէ սուտին հեղինակները այդ ձեւով ջանացած են արդարացնել մասնակիցներու ոչ մեծ թիւը:

*
**

Ա. ՏԷՐ–ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ _ Ռ. ՔՈՉԱՐԵԱՆ
ՏԱՐԱԿԱՐԾՈՒԹԵԱՆ
ՆԻՒԹԵՐԸ

Վերջին օրերու յայտարարութեան մը մասին թէ նախկին նախագահին ու իր վերջին վարչապետին միջեւ անհամաձայնութեան միակ նիւթը Ղարաբաղի հարցն էր, Ռ. Քոչարեան տուած է հետեւեալ բացատրութիւնը. ան չեչտած է թէ արդէն Լ. Տէր–Պետրոսեան յայտնած էր թէ իրենց տարակարծութիւնը միայն այդ նիւթով չէր, այլ աւելի խոր: Ռ. Քոչարեան աւելցուցած է թէ իրենց միջեւ անհամաձայնութիւն կար նաեւ ներքին քաղաքականութեան, Սփիւռքի տրնտեսական բարեփոխումներու եւ այլ հարցերու մասին ալ:

*
**

Դ. ՇԱՀՆԱԶԱՐԵԱՆ
ԴԱՏԱՐԱՆ ԴԻՄԱԾ

Նախագահութեան թեկնածու Դ. Շահնազարեան ընտրութեան արդիւնքներուն անճշդութիւններուն հիման վրայ դիմած է Սահմանադրական դատարան: Անոր մամուլի բաժնինղեկավարը՝ Ս. Դիլանեան ըսած է թէ առեանը ընդունած է դիմումը եւ երկու անդամ նշանակուած է զայն ուսումնասիրելու համար: Համաձայն օրէնքին, դատարանը կրնայ հարցը քննարկումի առնել Ապրիլ 4–էն յետոյ:

*
**

Բ. ՁՈՒԳԱԶԵԱՆԻ 75–ԱՄԵԱԿԸ
ՆՇՈՒԱԾ

Գրողներու Տան մէջ, Մարտ 27–ին նչուած է հայ մշակոյթի մեծ սպասարկու Բաբգէն Զուգազեանի ծննդեան 75–ամեակը, կազմակերպութեամբ՝ Մ. Մաշտոց Մաւեենադարանին, Մ. Աբեղեան գրական Հիմնարկին ու «Սեբաստիա» հայրենակցական Միութեան: Ս. Արեւշատեան, Ե. Չրբաչեան եւ ուրիշներ խօսած են Բ. Զուգազեանի հայ մշակոյթին պատմութեան ուսումնասիրութեան մեծ վաստակին մասին. ան աւելի քան երեք տասնամեակ, մինչեւ իր մահը (1997 Նոյեմբեր) աշխատած է Մատենադարանը, նչանակելի գործ կատարելով հայկերէն ձեռագրեր հոն կեդրոնացնելու մարդին մէջ: Իր աշխատասիրութիւնները նիւթ ունեցած են Սեբաստիան, Ց. Մեղապարտը, Սայեաթ Նովան: Անոր ամբողջական գործին պատրաստութեան լծուած է որդին՝ արուեստագէտ Լեւոն Զուգազեանը:

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՓԱՐԻԶԷՆ ԳԱԻԱՌ տասնեակ հազարաւորներ տոգանցեցին Մարտ 28–ին Լը Փէնի եւ անոր հետ գործակցողներու դէմ: Ցուցարարներու ընդհ. թիւը 150–էն 180 հազար կը նկատուի ամբողջ երկրին մէջ, ըստ կազմակերպիչներուն: Փարիզի մէջ, ցոյցը տեղի ունեցաւ Նասիոնէն Պասթիլ եւ համախմբեց 50 հազար հոգի ըստ կազմակերպիչներուն եւ 20 հազար ըստ ոստիկանութեան: Ժոսփէնին հրահանգին հետեւելով ոչ մէկ նախարար կը մասնակցէր, բայց կային կուսակցական դէմքեր Ընկերվարական եւ Համայնավար կուսակցութիւններէն: Պրիւնօ Մէկրէի համար այս ցոյցերը «ապստամբական ընոյթ ունին եւ վտանգ մը կը ներկայացնեն ժողովրդավարութեան համար»: Այը ընդհանրապէս կը բացակայէր այս ցոյցերէն: Շրջ. Խորհուրդի նախագահի պաշտօնէն (կեդրոն) հրաժարեցաւ նաեւ Պերնար Հարան որ ընտրուած էր Ազգային Ճակատի ձայներով: Գալով Սուասոնի, հրաժարեցաւ նաեւ Օսէդի քաղաքապետի իր պաշտօնէն մինչ Ազատ որմնադիրներու Մեծ օթեակը պինդը վտարեց: Շ. Մէյսն կըսինէց որ պիտի չհրաժարի, ինք կ'առաջարկէ որ չրջանային բոլոր խորհուրդները լուծուին եւ նոր ընտրութիւններ կատարուին ընտրական նոր դրութեամբ մը:

ԹՈՒՐՔԻՈՅ ԲԱՆԱԿԸ ԵՒ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆԸ համաձայնութեան եկան Մարտ 27–ին Ապահովութեան Ազգային Խորհուրդի նիստի մը ընթացքին մահմետական մոլեռանդութեան դէմ պայքարելու համար: Հրապարակուած զեկոյցը կը ճչդէ «յետադիմական կրօնական չարժումներու դէմ պայքարին մէջ, դոյութիւն ունեցող օրէնքները պէտք է ի գործ դրուին անխնայ եւ նոր օրէնքներ պէտք է քուէարկուին»:

ԱԼԺԵՐԻՈՅ մէջ Մարտ 26–ին եւ 27–ին նոր ջարդեր տեղի ունեցած են: 72 մեռաւներէն 27–ը մանուկներ եւ պատանիներ են: Այս սպանութիւնները որոնք կատարուած են Սայասի եւ ձէլֆայի չրջանները, որոշ հանդարտութենէ մը ետք, վերսկսան են անցեալի ամէնօրեայ չարդերուն: Յարձակողները նաեւ վեց կիներ առեւանգած են:

ՆԱԽԱԳԱՀ ԺԱԿ ՇԻՐԱՔ Մարտ 30–ին սկսաւ տեսակցութիւններ ունենալ Ֆրանսայի կուսակցապետերուն հետ խորհրդակցելու համար երկրին քաղաքական արդիականացման չուրջ: Պիտի ընդունի 13 կուսակցութեանց ղեկավարները, կը բացառէ Ազգային Ճակատը եւ ծայրայեղ ձախը:

ՖՐԱՆՍԱՑԻ ընդհանուր խորհուրդներու նախագահներու ընտրութիւնը կատարուեցաւ Մարտ 27–ին: Ձախը կրցաւ 32 աթոռ ապահովել, աջն ալ՝ 64: Բաղդատմամբ անցեալին ձախը 12 նահանգ կը չահի:

ՄԻԱՑԵԱԼ _ ՆԱՀԱՆԳՆԵՐՈՒ Արտաքին նախարարը՝ Մատլէն Օլպրայթ կը չարունակէ իր ճնչումները բանեցնել Նեթանեհոուի վրայ, բայց որեւէ օգուտ չունի եւ Ուաչինկթըն կը ապառնայ քաշուիլ խաղաղութեան գործընթացէն եւ դէմ առ դէմ թողուլ Իսրայէլացիներն ու Պաղեստինցիները:

ՉԵՐՆՈՄԻՐԴԻՆ յայտարարեց թէ թեկնածու է Ռուսաստանի նախագահութեան, 2000–ին, իսկ Ելցին յայտնելով որ ինք թեկնածու չէ, քննադատած է Չերնոմիրդինի որոշումը:

ՕՐՈՒԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՉԵՐՆՈՄԻՐԴԻՆ ԻՆՉՈ՞Ւ ՁԱՄԲՈՒԵՑԱՒ

Ռուսական մամուլի ծանօթ անուն «Նեզավիսիմայա գազետա»ն մեկնաբանելով Մարտ 23–ին վարչապետ Չերնոմիրդինի պաշտօնազրկումը, կը գրէ թէ նախագահ Ելցին երկիրը մխրճեց քաղաքական բացայայտ տագնապի մը մէջ, որուն գլուն նպատակն է ղեկը ձեռքէն չձգել ու որոշել թէ ո՛վ պիտի ըլլայ Ռուսաստանի յաջորդ նախագահը: Ճիշդ է որ Չերնոմիրդինի պաշտօնազրկումը բոլորովին անակնկալ չէր. նոյնպէս փոխ _ վարչապետ Զուբայիսի անկումը: Թերթը կ'ըսէ թէ ան նոյնիսկ այլ պաշտօն մը փնտռելու լծուած էր ու սկսած չարաղրել հրաժարականի նամակը:

Վերջին տարիներու ամենածանր տագնապը կը նկատէ այս մէկը. առաջինը, 1992–ին, կայտառի պաշտօնազրկումով հրահրուած էր. երկրորդ՝ 1993–ին, Ելցինի ու Խորհրդարանին բախումով. իսկ երրորդը՝ 1996–ին Ելցինի վերընտրութեամբ: Շատեր տնտեսական մարզին ցաւալի վիճակը կը նկատեն այդ տագնապները. կան նաեւ այլ վարկածներ ալ: Ճամբելով Չերնոմիրդինն ու Զուբայիսը որոնք երկուքն ալ չահերու բախումի մը ներկայացուցիչներ կը նկատուէին ու առով կ'ազդէին կառավարութեան հեղինակութեան, Ելցին վերջ տրած եղաւ այդ բախումին:

Ելցին վերջ տալով անոնց պաշտօնավարութեան, այդ բախումն ալ չէզոքացուցած եղաւ: Երրորդ վարկած մը որ հիմնականը կը նկատուի, կ'առընչուի վաղուան. Ելցին ուզած է 2000 թուականի նախագահական ընտրարշաւին նախաձեռնութիւնը պահել իրեն, երբ ծանօթ է որ այդ հեռանկարը փայփայող ծրագիրներ ունին ոչ միայն Չերնոմիրդին ու Զուբայիս, այլ նաեւ Մոսկուայի քաղաքապետը Ե. Լուժկով:

Չերնոմիրդինի մեկնումը կը մեկնաբանուի նաեւ որպէս նախագահական յառաջիկայ ընտրութիւնը պատրաստելու թելադրանք մը. այլ խօսքով՝ ան Ելցինի կողմէն կը ստանայ առաջին մեծ նաչնորհ մը: Սակայն Չերնոմիրդինի յաջողութիւնը կապ ունի նոր վարչապետին բռնելիք ընթացքին հետ ալ. ան եւս կըրնայ իր հաչիւները, նախընտրութիւնները ունենալ: Իսկ այս բոլորին մէջ մէկ բան յստակ է. թէ Ելցին ընաւ տրամադիր չէ երկրին ղեկին վրայ իրմէ զատ տէրեր նչմարելու:

ՓՈՒԹ ՊՈԼ
Բ. ԴԱՍԱԿԱՐԳ

Բ. դասակարգի մրցումներու չարքին, Վալանս իր դաչտին վրայ 1 – 0 յաղթեց Միւլհուզի: Դասաւորման մէջ 6–րդ տեղը կը գրաւէ 51 կէտով: Գլուխն է Նանսի 69 կէտով եւ վերջին դիրքը կը գրաւէ Թուլոն 37 կէտով:

*
**

ՓԱՐԻԶԵԱՆ ՇՐՋԱՆԻ ՀԱՅԿ. ԽՈՒՄԲԵՐ

Հ.Մ.Ը.Մ.–Ֆրանս, Մարտ 29–ին, իր դաչտին վրայ 0 – 2 պարտուեցաւ Ա. Էմ. Թիւնիզիէնէն. ներկայիս հայկ. խումբը չորրորդ է դասաւորման մէջ: Իսկ պահեստները նոյն հակառակորդին պահեստներուն դէմ արձանագրեցին 5 – 0 յաղթանակ մը. կը գրաւեն նոյնպէս դասաւորման 4–րդ տեղը:

Նոյն օրը Հ.Մ.Մ. ալ Գրէթէյլի Փորթուկալցիներուն 6 – 0 յաղթած է ու պահպանած առաջատարի դիրքը:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՆ ՄԱՄՈՒԼ

ՆԵՐԳԱՂԹ-ԱՐՏԱԳԱՂԹ

Հայաստանի եւ ընդհանրապէս աշխարհասփիւռ հայ ժողովրդի համար այս բախտորոշ օրերին, երբ նախընտրական մի հանրահաւաքում լսուեց այսօր աւելի քան արտառոց հնչող այն խօսքը, թէ «Ստալինը հայ ժողովրդի մեծ բարեկամն» է եղել, անկարելի է անտարբեր մնալ կամ թէկուզ ծիծաղել միայն, պարզապէս անհեթեթութիւն համարելով այդպիսի յայտարարութիւնը, առաւել եւս ոմանց այդպիսի բորբոսած մտայնութիւնը յատկապէս այս օրերին: Միթէ ընդ 50 տարի ետ՝ 1946–47–48 թուականների «զանդուածային» ներգաղթին: Չեմ կարող հաշտուել, որ անտեսուի, մոռացութեան տրուի, իր բուն էութեամբ չբացայայտուի, եւ աւելին՝ կեղծ «հայրենադարձական» վերացարկման ենթարկուի այդ ամէնէն անհեթեթը ողբերգութիւններից: Ամէնէն անհեթեթը՝ նոյնիսկ ոչ թէ լոկ հայ ժողովրդի առընչութեամբ, այլեւ ընդհանրական առումով, առհասարակ հայրենադարձութեան սըրբազան գաղափարի այդ չանցագործ ազատագրումը, վարկաբեկումը:

Այդ առեղծուածը: Թէ ինչո՞ւ հարիւրհազարանոց «զանդուածն» արտասահմանից բերուեց անմիջապէս յետպատերազմեան պայմաններում, երբ սովետական երկրում ոչ միայն աւեր, այլեւ սով էր, նոյնիսկ մահացութեան դէպքերով, ինչպէս բացայայտուեց յետագայում: Ու դրեթէ անմիջապէս էլ հարիւր հազարից տասնեակ հազարներ աքսորուեցին Սիբիր, ու մնացեալներս էլ օրէցօր սպասում էինք աքսորման, չարունակ լսելով չշուկներն այդ մասին: Իսկ ո՞վ հաշուեց այն աքսորեալներին, որոնք Սիբիրում մեռան ու թաղուեցին ասդցակատ հողում, եւ նրանց մէջ կային մեծ եղեռնից մազապուրծ տարեցներ:

Եւ այն կասկածը, որ խորացել է հետզհետէ: Թէ դա էլ Ստալինի չգիտես ինչ նպատակներ հետապնդող մի քաղաքական խաղն էր, իրեն յատուկ նենգ ու դաժան օրէն անհեթեթ «կանոններով»: Ամենազօր միահեծան Ստալինի, առանց որի թոյլատուութեան որեւէ ներգաղթի մասին խօսք անգամ չէր կարող լինել: Դաւադիր մի որոգայթ, որով նա չարաչահեց տարագիր սփիւռքահայութեան հայրենաթաղծ ռոմանտիկ զգացումները, քահեց բերեց նրանց իր երկաթէ վարագոյրից ներս՝ ապաբեկման, տառապանքների, արիւնահեղութեան իր համատարած ճամբարի մէջ, որ կոչւում էր Սովետական Միութիւն:

Ոմանք ասում էին՝ Ներգաղթը Հայաստանի պակասած (իբր թէ պատերազմի պատճառով) բնակչութիւնն ապահովելու համար էր, որպէսզի պահպանուի Հայաստանի կարգավիճակը իբրեւ միութենական հանրապետութիւն, չկորչի Վրաստանին իբրեւ ինքնավար: Լուրջ լուրջ էլ ասում էին: Եւ ո՞վ, այդ վաղեմի հայատեաց Ստալի՞նը պիտի հոգար Հայաստանի համար: Հապա ներգաղթեալների այդ աքսո՞րը Հայաստանից դուրս, հազար-հազար էլ տեղացի Հայերի հետ, մի դիւրութո՝ 1949-ի Յունիսի 13-ին: Իսկ այն չշուկնե՞րը, թէ նա Զոհրեքեանի կաթողիկոսին առաջարկել է, Հրեաներին յատկացուած Բիրոբիջանի օրինակով, Հայերին էլ Հեռաւոր Արեւելքում յատկացնել մի նոր «ապահով» երկիր, ուր ազգովին տեղափոխուէն նրանք: Շշուկը շշուկ, բայց ինչպէս ասում են՝ առանց կրակի ծուխ չի լինում յամենայն դէպս:

Ոմանք ասում էին՝ ժողովուրդների մեծ բարեկամ Ստալինը արտասահմանի ընտիր հայերին, որպէսզի հայկական հողերը պահանջի Թուրքիայից: Իսկ ինչո՞ւ ներքին Սփիւռքից, իր իսկ ճամբարում, ոչ թէ հարիւր, այլ երկու-երեք-չորս հարիւր հազար նոյնպէս տարագիր Հայութիւն չէր տեղափոխում Հայաստան, եթէ այդ էր նպատակը: Չէ՞ որ իր ճամբարում ժողովուրդներին ազգին-անդին տեղափոխելը մի բերանացի հրամանի հարց էր նրա համար: Բայց նա կարող էր նոյնիսկ իրաւունքով Թուրքիայից վերցնել գոնէ նախկին «ռուսապատկան» հայկական հողերը եւ յարմար պահն էլ եղել է, ինչպէս հին դիւանագէտները վկայում էին, բայց չարեց, ինչո՞ւ: Այս, կարզացել եմ Մոլոտովի մի բերան խօսքը Իսրնին, թէ «վերադարձուեն» այդ հողերը, բայց կցուեն ոչ միայն Հայաստանին, այլեւ Վրաստանին: Իսկ յետոյ, երբ ներգաղթեալներս արդէն բերուել էինք, նոյն Մոլոտովը յայտարարեց, թէ Սովետական Միութիւնը հողային պահանջներ չունի Թուրքիայից:

Ասում էին նաեւ, թէ Սփիւռքահայերի խնդրանքով է տեղի ունեցել ներգաղթը: Ես չեմ յիշում ով է խնդրել, բայց եթէ նոյնիսկ այդպիսի խնդրանք եղել է իսկապէս, այդ ե՞րբ է Ստալինը ականջ դրել որեւէ խնդրանքի, եթէ դա իր նենգ նպատակներին չէր համապատասխանում եւ կամ, խորքում, հէնց իր կողմից նենգօրէն թելադրուած չէր: Իսկ սփիւռքահայ որեւէ «յառաջդիմական» գործչի կամ կազմակերպութեանը, կոմունիստական մանաւանդ, այնքան հեշտ էր խորքից թելադրել, որ ներգաղթի խնդրանք ներկայացուի: Եւ մի կայծն անգամ, որտեղից էլ արձակուած, բաւական էր, որպէսզի վայրկեանապէս բռնկուի եւ քամու արագութեամբ տարածուի սփիւռքահայ «զանգուածների» ոգեւորութիւնը ներգաղթի գաղափարով իսկ, առաւել եւս իրականացմամբ: Ներգաղթի, այսինքն Հայաստան, հայրենիք գնալու, զրկանքներ կրելու թէկուզ, բայց ո՞ւմ մտքով կ'անցնէր Սիբիրը, Սիբի՛րը, ա՞յդ էին «խնդրում»...

Դեռ ուրիշ բաներ էլ էին ասում եւ այսօր էլ ասում են ոմանք, բայց թող միամիտներին պատմեն այդ հէքեաթները: Դրանք նոյնիսկ գառնօրէն զաւեշտական են հնչում, երբ այսօր գիտենք նաեւ, որ մեր ներգաղթը մի ընդհանուր «կամպանիայի» մաս է եղել, ինչպէս յաճախ արւում էր Սովետական Միութիւնում: Նոյն տարիներին ռուս եւ այլ սովետական ժողովուրդների էլ տարագիր զաւակների «ռեպատրիացիա» է կատարուել, նրանք էլ արտասահմանից ուղեւորութեամբ եկել են պատերազմում յաղթանակած իրենց հայրենիքը (վերջերս հեռուստայոյցով տեսել եմ այդ լեփ-լեցուն նաւերն էլ հին կինոխրոնիկայում), եւ նրանք էլ արժանացել են նոյն ճակատագրին մինչեւ Սիբիր: Իսկ մեր գլուխը, կոպիտ, բայց տեղին ասած, լոլոզում էին, թէ «հայ ժողովրդի մեծագոյն բարեկամ» ընկեր Ստալինը... եւ այլն:

Առեղծուածը մնում է առեղծուած, բայց հեռուից բաւական թափանցիկ արդէն: Գրեթէ պարզ երեւում է, որ Ստալինը, պատերազմից անմիջապէս յետոյ, իր մեթոտական խաբէութեան վազուց հիւսած սարդոստայնում, պահին յարմար մի օղակ էլ էր աւելացնում այդ ներգաղթներով, փոշու հերթական ալիքն էր փչում աչխարհի աչքին: Նպատակ՝ սովետական «հումանիզմի» (իմա՝ ծանր պատերազմից յետոյ էլ սովետական հզորութեան) յուցադրում, առաւել եւս դրաւելու համար աշխարհի ժողովուրդների համակրանքը, սէրը, պաշտամունքը մարդկութեան «երջանիկ ապագան կերտող» Սովետական Միութեան հանդէպ (իմա՝ մեծ «մարդասէր ու ազատարար» զեներալիսիմուս Ստալինի առասպելացուած անձի հանդէպ, որ դուցէ նպատակադրել էր նաեւ ձրի աշխատուժ ներքաշել): Ցիշում եմ, օրինակ, թէ ինչպէս յոյն հասարակ մարդիկ ընկալեցին մեր ներգաղթը: Ոմանք նոյնիսկ խնդրում էին. «Մեզ էլ տարէք ձեզ հետ»: Աչխարհի մարդիկ փաստօրէն ոչինչ չէին գիտէին երկաթէ վարագոյրի ետեւում բուն իրականութեան մասին: Սարսափների մասին այնտեղից դուրս սպրդած տարտամ լուրերին էլ չէին ուզում հաւատալ, նոյնիսկ համարում էին զրպարտութիւն: Երկաթէ վարագոյրը արտաքուստ չափազանց բարոյական անհակացումը չէ՞ր փլուզման խորքային բուն պատճառը: Եւ դրա հետեւանքները չէ՞ն վերլատակների մէջ քաոսն ու երկարատեւ ճգնաժամը, մանաւանդ մոլախոտի պէս աճած անորոշական երեւոյթները:

Խօսում են անցեալի «սխալների եւ մոլորութիւնների» մասին: Ամօթ է այդպիսի մեղմաբանութեամբ քօղածածկել գործուած մեծ ոճիրները: Եւ մանաւանդ դարաւոր խաչալերի եզածանումը այդ ոճիրներով: Երեւի այլ կերպ չէր էլ կարող լինել, քանի որ հէնց Լենինը, ինչպէս մէջբերում է Նոպէլեան մրցանակի դափնեկիր, լրջագոյն գրող Ալպէր Գամիւն իր «ըմբոստացած մարդը» փիլիսոփայական դրքում (վերջերս թարգմանուել է նաեւ ռուսերէն), ասել է այդպիսի խօսք, որ վկայում է նրա բուն մտայնութեան մասին. «Մենք յեղափոխութեան երիտթուրքերն ենք, մի կաթիլ էլ ճիզվիտութիւն աւելացրած»...

Ի դուր չէ, որ յատկապէս ծանրացայ բուն հայրենադարձութեան գաղափարը վարկաբեկած այդ «զանգուածային» ներգաղթի վրայ: Կարծում եմ՝ չափազանց կարեւոր խնդիր է դա հէնց մեր օրերին: Պէտք է առեղծուեն այնպիսի պայմաններ, որ ապագայում իսկական, կամաւոր, ազատ, դրդնական, հայրենիքի գարգացման հեռանկարից թելադրուած հայրենադարձութիւն կատարուի թէ՛ մերձաւոր, թէ՛ արտաքին Սփիւռքից: Այլապէս ողբերգականօրէն անիմաստ կը լինի մեր պայքարը արդէն թուական հայաթափուած Հայաստանի համար, եթէ մանաւանդ, Աստուած չանի, աւելի եւս խրտչեցնող պայմաններ ստիրեն...

ԿԱՐՊԻՍ ՍՈՒՐԷՆԵԱՆ

«Ազգ», Մարտ 13

ՄԱՐՄԱՐԱ

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ՍԿԻՒՌ ՄԸ ԵՒ ԿԵՆԴԱՆԻ ՀԱՄԱՅՆԱԳԻՏԱՐԱՆ ՄԸ

Մարթաեաններու հիւրասենեակին մէջ, անկիւնը խոչոր, չատ խոչոր վանդակ մը կար, ուրկէ ներս զետեղուած ճիւղերու ու կանանչութիւններու միջեւ կ'ոստոստէր սկիւռ մը: Այս տեսարանը անջնջելի կերպով քանդակուած է մաքիս մէջ, որովհետեւ ես ամէն բանի կը սպասէի այդ յարկաբաժնէն ներս, բայց ո՛չ սկիւռի մը: Բայց այդ սկիւռը տիկին Մելինէին համար ա՛յն էր ինչ որ էր Յակոբ Մարթաեանին համար ներսի իր հոյակապ գրադարանը, որ գիրքերու ավկիանոս մըն էր հակառակ որ տեղադրուած էր չատ փոքրիկ սենեակի մը մէջ: Եւ տիկին Մելինէն այդ սկիւռը մեզի ծանօթացնելու ընթացքին այնքան երջանիկ էր, որքան քիչ վերջ Պր. Մարթաեան պիտի երջանկանար երբ մեզ պիտի տանէր դէպի իր գրադարանը եւ հոն պիտի բանար հայ, թուրք, արեւմտեան ու ռուս գրականութեան ու մշակոյթի, մանաւանդ լեզուպիտական մատենագիտութեան ու համայնագիտարաններու հսկայ աչխարհի մը դուռը:

Այդ օր առաջին անգամ ըլլալով ես եւ ընկերակիցներս անդրադարձանք այն բանին, որ յետագայ տարիներուն ես միչտ մեզի զարմանք ու հիացում պիտի պատճառէր Յակոբ Մարթաեանի ահռելի ու արտակարգ յիչողութիւնը: Ինծի համար պարզապէս անհաւատալի էր այդ: Միչտ ալ անհաւատալի պիտի մընար: Յակոբ Մարթաեան, համայնագիտարաններու այս հեղինակը, ինք ես ուղղակի կենդանի համայնագիտարան մըն էր, կամ այսօրուան իմաստով համակարգիչ մը, որուն որեւէ մէկ կոճակին վրայ կոխելով կրնայիր նոյն րոպէին իսկ ծովածաւալ տեղեկութիւն ըստանալ որեւէ նիւթի մասին, թիւերով ու թուականներով, անհամար անուններով ու վերլուծումներով:

Հիմա կրնամ պահ մը ցատքել տարիներու վրայէն ու յիչել յաճախակի այն հանդիպումները, զորս մենք՝ պրոդներս ամէն ամառ պիտի ունենայինք Իսթանպուլի Գալաթասարայ Լիսէի մէջ: Այդ բարոյական անհակացումը չէ՞ր փլուզման խորքային բուն պատճառը: Եւ դրա հետեւանքները չէ՞ն վերլատակների մէջ քաոսն ու երկարատեւ ճգնաժամը, մանաւանդ մոլախոտի պէս աճած անորոշական երեւոյթները:

Խօսում են անցեալի «սխալների եւ մոլորութիւնների» մասին: Ամօթ է այդպիսի մեղմաբանութեամբ քօղածածկել գործուած մեծ ոճիրները: Եւ մանաւանդ դարաւոր խաչալերի եզածանումը այդ ոճիրներով: Երեւի այլ կերպ չէր էլ կարող լինել, քանի որ հէնց Լենինը, ինչպէս մէջբերում է Նոպէլեան մրցանակի դափնեկիր, լրջագոյն գրող Ալպէր Գամիւն իր «ըմբոստացած մարդը» փիլիսոփայական դրքում (վերջերս թարգմանուել է նաեւ ռուսերէն), ասել է այդպիսի խօսք, որ վկայում է նրա բուն մտայնութեան մասին. «Մենք յեղափոխութեան երիտթուրքերն ենք, մի կաթիլ էլ ճիզվիտութիւն աւելացրած»...

Ի դուր չէ, որ յատկապէս ծանրացայ բուն հայրենադարձութեան գաղափարը վարկաբեկած այդ «զանգուածային» ներգաղթի վրայ: Կարծում եմ՝ չափազանց կարեւոր խնդիր է դա հէնց մեր օրերին: Պէտք է առեղծուեն այնպիսի պայմաններ, որ ապագայում իսկական, կամաւոր, ազատ, դրդնական, հայրենիքի գարգացման հեռանկարից թելադրուած հայրենադարձութիւն կատարուի թէ՛ մերձաւոր, թէ՛ արտաքին Սփիւռքից: Այլապէս ողբերգականօրէն անիմաստ կը լինի մեր պայքարը արդէն թուական հայաթափուած Հայաստանի համար, եթէ մանաւանդ, Աստուած չանի, աւելի եւս խրտչեցնող պայմաններ տիրեն...

ԿԱՐՊԻՍ ՍՈՒՐԷՆԵԱՆ

«Ազգ», Մարտ 13

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ

ՀԱՅԿ. ԿԵԱՆՔԸ ԼՈՍ-ԱՆՃԼԷՍԻ ՄԷՋ

— • —

ՆԿԱՐԶԱԿԱՆ
ՅՈՒՑԱՀԱՆԴԷՍ–ՎԱՃԱՌՔ

Կլէնտէյլի Հայ Կեդրոնին մէջ, Մարտ 12–ին, տեղի ունեցած է նկարչական ցուցահանդէս – վաճառք մը, որով փակուած է Փետրուար 8–էն ի վեր Արցախի ազատագրական պայքարի տասնամեակին նուիրուած ձեռնարկներու շարքը: Համազգայինի Շրջ. Վարչութեան հովանաւորութեամբ եւ «Ասպարէզ» օրաթերթի կազմակերպութեամբ տեղի ունեցած ցուցահանդէսին մասնակցած են շուրջ 70 նկարիչներ, իւրաքանչիւրը երկու գործով: Խօսք առած են «Ասպարէզ»ի խմբագիր Ժան Գոսոյեան, նկարիչ Վըլադիմիր Աթանեան, փրոֆ. Վահագն Մկրտչեան: Վաճառքէն ցոյցացած գումարը յատկացուած է Արցախի Մշակոյթի նախարարութեան:

*
**

Հ.Օ.Մ.–ի ԱՐԵՒՄտեան ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՇՐՋԱՆԸ ՊԻՏԻ ԿԱՌՈՒՑԱՆՔ ՆՈՐ ԿԵԴՐՈՆ ՄԸ

Հ.Օ.Մ.–ի Արեւմտեան Ամերիկայի Շրջ. Վարչութիւնը ձեռնարկած է նոր կեդրոնի մը շինութեան: Վերջերս, Շրջ. Վարչութիւնը գնած է Կլէնտէյլի մէջ իր այժմու չէնքին կից հողամասը եւ, քանդելով հին չէնքը անոր փոխարէն պիտի բարձրացնէ երկյարկանի նոր չէնք մը, գոհացնելու համար Միութեան բոլոր կարիքները: Այս առթիւ հրապարակուած հաղորդագրութիւնը կը նշէ. «Տարիներով, եւ աւելի քան տասնամեակ մը ի վեր, Արեւմտեան Ամերիկայի Հայ Օգնութեան Միութիւնը իր ուժերը լարեց եւ ինքզինք սպառեց ամէն ճեւով օգտակար ըլլալու համար հայ ժողովուրդին՝ ամէնուրեք: Արեւմտեան Ամերիկայի մէջ ան հասաւ չքաւորին, անտունին, հիւանդին եւ պաղթականին: Հայրենիքի մէջ ան դիմադրաւեց բնական եւ այլ աղէտներ եւ փորձեց օժանդակել հայրենիքի վերականգնումին: Արցախի մէջ ան փորձեց մեղմացնել պատերազմին ճգած ազէտալի հետեւանքները եւ Արցախցիին տառապանքը: Այս բոլորին պատճառով, տասնապատիկ ընդլայնեցաւ Հ.Օ.Մ.–ի գործունէութեան դաշտը եւ իր համեստ դրասենեակը այլեւս չատ փոքր էր այդ գործունէութեան համար: Նոր չէնքին մէջ տեղ պիտի գտնէ Հ.Օ.Մ.–ի հոգեբանական – խորհրդատուական նոր կեդրոնը: Այս նոր հաղատարած քը գնուեցաւ շնորհիւ Լինսի Հիմնարկութեան նուիրատուութեան, իսկ նոր կառոյցի շինութիւնը պէտք է հայթայթէ Հ.Օ.Մ.–ը»:

*
**

ՊԱՏՄԱԲԱՆ ՍՈՒՐԷՆ ԳՈԼԱՆՃԵԱՆԻ 75–ԱՄԵԱԿԸ

Լոս–Անճլըսի «Անոյշ» ճաշարանին մէջ, Փետրուար 5–ին, նշուած է ռումանահայ պատմաբան Սուրէն Գոլանճեանի ծննդեան 75–ամեակը, որուն ներկայ եղած են Ռումանիոյ թեմին առաջնորդը Տիրայր Արք. Մարտիկեան, Ռումանահայերու «Րաֆֆի» Մշակ. Միութեան ատենապետ Կայծակ Օհաննէսեան եւ ճարտ. Սարգիս Պալմանուկեան եւ Տիրայր Արք. Մարտիկեան: Հուսկ՝ չնորհակալութեան խօսքով հանդէս եկած է յոբելեարը:

*
**

ԱՐՑԱԽԻՆ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ԱՇԱԿԵՐՏԱԿԱՆ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԻՒՆը

Էնսինոյի Ֆերահեան ազգային վարժարանի «Աւետիսեան» սրահին մէջ, Մարտ 13–ին տեղի ունեցած է Արցախի ազատագրական պայքարի 10–ամեակին նուիրուած աշակերտական հանդիսութիւն մը, մասնակցութեամբ հայկական 12 դպրոցներու աշակերտներուն: Բացման խօսքը արտասանած է Ֆերահեան ազգ. վարժարանին տնօրէնը Մարզպետ Մարկոսեան: Գեղարուեստական յայտագիրը բաղկացած է երգերէ, արտասանութիւններէ եւ պարերէ: Տնօրէններու անունով խօսք առնելով Գարբիէլ Ինճէճիկեան իր յարգանքը ընծայած է Արցախի քաջարի ժողովուրդին: Փակման խօսքը արտասանած է Շամլեան ազգ. վարժարանի տնօրէն Վազգէն Մատէոսեան:

*
**

ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ՝ ՀԱՅՑ. ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ՍՈՒՐԲ ԵՐՈՒՆ ՄԱՍԻՆ

Կլէնտէյլի Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մէջ, Մարտ 11–ին, տեղի ունեցած է դասախօսութիւն մը Հայց. Եկեղեցւոյ սուրբերուն մասին: Բացումը կատարած է թեմին առաջնորդը Մուշեղ Եպիսկ. Մարտիրոսեան: Դասախօս Սմբատ Արք. Լափճեանի կենսագրականը տուած է Ռազմիկ Քհնյ. Խաչատուրեան: Դասախօսը, ներկայացնելով իր նիւթը, բաժած է թէ սրբութիւնը չարունակական կենցաղի ընթացք մըն է. սուրբ կրնան կոչուիլ միայն անոնք, որոնք, թէեւ մեղաւոր, սակայն ամէն վայրկեան երկնային նախախնամութեան առաջնորդութեան կը կարօտին եւ Աստուծոյ չնորհքին կ'ապաւինին: Սուրբերը նոյն միսէն, ոսկորէն եւ արիւնէն ստեղծուած են, ինչպէս իւրաքանչիւրս նոյն փորձութիւններէն եւ վտանգներէն կ'անցնին եւ անցած են, ինչպէս մենք: Միեւնոյն մարդկային տկարութիւններուն ենթակայ են, ինչպէս մենք: Այս բոլորով հանդերձ, անոնք Քրիստոսի նմանողներ եղան, անձնային արհամարհելով եւ յաղթահարելով տառապանքները, փորձութիւնները եւ անիրաւութիւնները: Դասախօսութեան ատարին դպրաց դասը երգած է քանի մը շարականներ: Փակման խօսքը արտասանած է հոգաբարձութեան ատենապետ տոքթ. Յակոբ Տէր–Մկրտիչեան: Հուսկ, եկեղեցւոյ սրահին մէջ տեղի ունեցած է հիւրասիրութիւն մը:

*
**

Հ.Բ.Ը.Մ.–ի ՏԻԿՆԱՆՑ ՎԱՐԶՈՒԹԵԱՆ ՃԱՇԸ

Փասատինայի Հ.Բ.Ը.Մ. Ալեք Մանուկեան կեդրոնի «Պոյաճեան» սրահին մէջ, Փետրուար 6–ին, տեղի ունեցած է ճաշ մը, կազմակերպութեամբ Միութեան Կլէնտէյլ – Փասատինայի Տիկնանց Վարչութեան: Ներկայ եղած են 250 հոգի: Խօսք առնելով Ենովք Պալիքեան նշած է թէ ամէն Ուրբաթ իրիկուն տեղի պիտի ունենան նման հաւաքոյթներ, ղրուցելու համար ազգային, հանրային, մշակութային, առողջապահական, տնտեսական, դաստիարակչական եւ այլ հարցերու շուրջ: Վարուչութեան ատենապետուհին Անժէլ Գարագեան ողջունելով ներկաները, չնորհակալութիւն յայտնած է Զանդու հաստատութեան սեփականատէր Մարտիրոս Իսկէնտէրեանին, որ սիրայօժար տրամադրած է ճաշերու մատակարարումը: Հաւաքոյթի ընթացքին ներկաները դիտած են Շարլ Ազնաւուրի՝ Փարիզի Փալէ տէ Կոնկրէսի մէջ տուած երգահանդէսին տեսերիզը:

*
**

ՀԱՃԸՆՑԻՆԵՐՈՒ ՃԱՇ–ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍԸ

Նորթ Հոլիվուտի «Օճախ» ճաշարանին մէջ, Մարտ 14–ին, տեղի ունեցած է Հաճնոյ Հայրենակցական Միութեան ճաշ–պարահանդէսը, որուն ներկայ եղած են շուրջ 400 հոգի: Յայտագիրը վարած է Գրիգոր Սաթմաեան: Խօսք առնելով Միութեան տարեկան Մարտիրոս Իսկէնտէրեան չեշտը դրած է միասնական ուժերով ազգային հարցերը դիմագրաւելու անհրաժեշտութեան վրայ, Խօսք առած է նաեւ (անգլերէն) Էտուարտ Քարամեան (Արժանթինէն ժամանած): Եղած են նուիրատուութիւններ ի նպաստ Միութեան ծրագիրներուն:

ԼՐԱՏՈՒ

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ

ԹԱՂԱԿԱՆԻՆ ԿՆԻԿԸ

ՎԷՊ ՊՈԼՍԱՀԱՑ ԿԵԱՆՔԷ

ԺԸ.

Տիկին Սաթեն, Մարզար էֆէնտիի կինը յորմէհետէ ամուսինը Ք. զիւղի առաժամեայ Թաղական Խորհուրդին առեւտրական հաչիւռակած էր, փառքի պագաթնակէտը կը դանուէր:

Ո՛չ մէկայն եկեղեցիին մէջ առաջին տեղը կը դրաւէր եւ ատպերէցկէն մինչեւ յատին տիրացուն իրեն հանդէպ պատկառանքով մը կը վարուէին, այլ նաեւ Թաղին մէջ տեսակ մը հեղինակութիւն կը վայելէր:

Ամէն անոնք որոնք Թաղական Խորհուրդի հետ գործ մը ունէին նախ կը փութային իր աջակցութեան դիմել, որպէսզի բարեխօսէ ամուսնոյն քով եւ իրենց խնդրանքը յաջողցնէ:

Վարժարանին մէջ պաշտօն փնտռող ուսուցիչներ եւ վարժուհիներ, հիւանդին ձրիաբար Ազգային Հիւանդանոց եւ դաւակին Որբանոց տեղաւորելու հետաքրքրուող ծնողներ, դաւակին Որբանոց դնելու աշխատող սպասուհիները, Ազգային ամասական նպաստ ակնկալող չքաւորներ ան կ'առնէին Մարզար էֆէնտիի տան դուռը եւ «հանըմ»ը տեսնել կ'ուզէին:

Տիկին Սաթեն կ'ընդունէր զանոնք կոզավիզ հպարտութեամբ մը, խոստումներ կը չռայլէր եւ յետոյ ամբոխ կը ղրկէր:

Օր մը այսպիսի խնդրարկու մը հազիւ ճամբու դրած էր երբ բարեկամուհին, Տիկին Նուարդ ներս մտաւ:

– Օ՛ֆ, հառաչեց Տիկին Սաթեն, աղէկ որ եկար· քիչ մը ժամանակ կ'անցընէինք, ժամ մըն է որ գլուխս տարին:

– Ի՞նչ կայ նորէն:

– Սիրելիս ամէն օր մէյ մէկ հոգի մէջտեղ կ'ելլայ, խնդիրք մը կը հանէ, ա՛լ դիմացուելու բան չէ··· քարով խեղոով Մարզար էֆէնտին Թաղական Խորհուրդի առեւնապետ չըլլար···

– Ի՞նչ վնաս ունի, դուն բարիք գործելը կը սիրես:

– Այո՛, բայց վերջապէս ամէն բանի համար իմ վրաս իյնալու չեն:

– Մասնաւոր օր մը որոշէ եւ այդ օրը միայն ընդունէ դիմումի ընողները: Այն ատեն գոնէ չաբաթը անգամ մը քեզ կը ձանձրացնեն:

– Իրաւունք ունիս, չատ աղէկ մտածեցիր:

– Օրինակի համար երկուչաբթի օրերը:

– Այո՛, երկուչաբթին ամէնէն յարմարն է:

– Ուրեմն ես ալ երթամ եւ երկուչաբթի օրը գամ, ըսաւ Տիկին Նուարդ խնդալով ու մեկնումի կեդծ չարժում մը ընելով:

– Ինչո՞ւ համար, հարցուց Սաթեն:

– Որովհետեւ ես ալ այսօր խնդիրքի մը համար եկած եմ քեզ տեսնելու:

– Չեմ հասկնար թէ ինչ խնդիրքի կ'ակնարկես, բայց ապահովաբար Թաղային Խորհուրդի հետ կապակցութիւն չունի:

– Ընդհակառակն գործս Թաղական Խորհուրդի ձեռքով կրնայ լմննալ:

– Բայց քու էրիկդ ալ թաղական է, անոր ինչո՞ւ չես ըսեր:

– Անանկ բան մըն է որ անոր չեմ կըրնար ըսել, նոյնիսկ չեմ ուզեր որ ինք իմանայ բուն իրողութիւնը··· դուն քու կողմէդ պիտի ընես ամէն բան եւ ես ըրնաս պիտի չերեւամ մէջտեղը:

– Այս ի՞նչ զարմանալի ու խորհրդաւոր գործ է, գոչեց Տիկին Սաթեն, չիտակը գլուխ կը հետաքրքրես կոր··· պատմէ տեսնենք:

– Նախ խօսք տուր որ խնդիրքս պիտի չմերժես, ըսաւ Տիկին Նուարդ խնդալով:

– Եթէ ըլլալիք բան է, ինչո՛ւ կը մերժեմ:

– Շատ դիւրաւ ըլլալիք գործ է, միայն թէ պէտք է որ Մարզար էֆէնտին յատկապէս խօսիս եւ սիրես որ ընէ:

– Ըլլալիքը ի՞նչ է···

– Թաղական Խորհուրդին կողմէ թուղթ մը պիտի գրուի, ան է ամէնքը, կը տեսնաս որ գործը էրկանդ ձեռքովը կը լմննայ:

– Շատ աղէկ, սիրելիս, բացատրէ տեսնենք:

(Շար· 134)

Տէր եւ Տիկին Ժագ Պալեան,
Տէր եւ Տիկին Գասպար Պալեան եւ զաւակները,
Լեւոն Պալեան,
Տէր եւ Տիկին Օլիվիէ Պափթեսթ եւ զաւակները,
Զաւակներն, թոռներն ու ծոռները,
Այրի Տիկին Գրիգոր Գասպարեան եւ աղջիկը,
Այրի Տիկին Սահակ Պալեան, զաւակներն ու թոռները,
Տիկին Բիւզանդ Զընոզեան եւ զաւակները,
Մահտեսեան եւ Աբիսողոմ Սահատարեան ընտանիքները (Կիպրոս)
եւ ընտանեկան բոլոր պարագաները
յաւուղ կը ծանուցանեն իրենց հօր, մեծհօր, տատիին, տատրոջ, հօրեղբօր եւ աղգականին՝

ԿԱՐԱՊԵՏ ՊԱԼԵԱՆ-Ի

մահը, որ պատահեցաւ Մարտ 28-ին, 100 տարեկանին:

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի Շաբաթ, Ապրիլ 1, ժամը 15·30-ին Ալֆորվիլի Մ. Պօղոս Պետրոս Եկեղեցին ուրկէ մարմինը կը փոխադրուի տեղւոյն կրեմատաւորութիւնը ամփոփուելու համար ընտանեկան դամբարանը:

Ոչ ծաղիկ, ոչ ծաղկեպսակ:

Փոխան ծաղիկի նուէրներ հայկական հատատուութեանց (մամուլ, դպրոց):

«ՅԱՌԱՋ». — Մեր ցաւակցութիւնները Պալեան ընտանիքին:

LYON

U. G. A. B.

Hommage aux victimes du Génocide arménien

DU GOLGOTHA OTTOMAN
AU GOULAG SOVIETIQUE
LA DESTRUCTION
DE L'EGLISE ARMENIENNE
(1915 - 1938)

CONFERENCE

de SAHAK SUKIASSYAN

le Dimanche 19 Avril à 16 heures

Dans les salons de l'UGAB
12, rue Emile-Zola — 69002 LYON

—— Entrée libre ——

MARSEILLE

ARMENIE 2001

1700 ans de christianisme

CONFERENCE — PROJECTIONS

Présidence

Professeur JEAN CHELINI
Directeur de l'Institut de Droit et d'Histoire Canoniques
à la faculté de Droit d'Aix en Provence
Professeur au Département d'Histoire

Avec la participation de

Mgr. NORVAN ZAKARIAN
Vicaire Général de l'Eglise Apostolique Arménienne du Centre France
Membre du Comité Central de la Célébration du 1700e Anniversaire
de la conversion de l'Arménie au christianisme

JEAN-PIERRE MAHÉ
Directeur de l'Ecole Pratique des Hautes Etudes

CLAUDE MUTAFIAN
Historien, Maître de Conférence à l'Université Paris XIII

Présentation audiovisuelle, en exclusivité, de l'exposition Rome-Arménie.
Avril - Juin 1999, dans la Chapelle Sixtine du Vatican

EDOUARD SARXIAN
Architecte D.P.L.G.
Panorama audiovisuel sur les origines de l'architecture religieuse arménienne

VENDREDI 3 AVRIL à 20 heures 30

Maison Arménienne de la Jeunesse et de la Culture
12 - 14, rue Saint-Bazile — 13001 MARSEILLE

ՀՈԳԵՇԱՆԳԻՍՏ

Ըստ աւանդութեան Կապոյտ Ծաչի Լիւն — Վիլէօրպանի Արեգա մանաճիւղը հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել կուտայ իր ողբացեալ ընկերուհիներու յիշատակին, Կիրակի, Ապրիլ 5, Լիոնի Սուրբ Յակոբ Եկեղեցւոյ մէջ: Յաւարտ արարողութեան, ճաշ մը կը տրուի Կարպիս Մանուկեան սրահը ժամը 12·30-էն սկսեալ:

Տեղերը վերապահել հեռաձայնելով՝
04 — 72 — 35 — 15 — 86
Կէսօրէ վերջերը նաեւ Վիլէօրպանի Մշակոյթի Տունը. —
04 — 78 — 93 — 57 — 43

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

Սուրէն Շանթի *յիշատակին Տիկին Պերճուհի Սիւրմէնեան 1000 Ֆր. կը նուիրէ «Յառաջ»-ին:*

UGAB . . . UGAB . . . UGAB . . . UGAB

UGAB — JEUNES
Ile-de-France

Le Comité des Jeunes de l'UGAB — Paris I D F
vous invite à sa

SOIREE DISCO

le Samedi 4 Avril à partir de 22h30

au Centre Culturel Alex Manoogian
118, rue de Courcelles — Paris 17e
(M° Courcelles)

Entrée : 100 F. + 1 consommation
(vestiaire gratuit)

Interdit aux mineurs

UGAB . . . UGAB . . . UGAB . . . UGAB

DATE A RETENIR

FETE Cchampetre ANNUELLE

de l' A. A. A. S.
Ա. Գ. Ա. Ս. Ս. Հ. Ը Ս. Մ
le Dimanche 7 Juin
à la Maison de Retraite de
MONTMORENCY

— ԾԱՂԿԱՁԱՐԴ —

Ս· ՅԱԿՈԲ — ԼԻՈՆ

Կիրակի, Ապրիլ 5, Ծաղկազարդ:
Ժամերգութիւն՝ *ժամը 8·45-ին,*
Պատարագ՝ *ժամը 10-ին:*
Օրուան պատարագը կը մատուցանէ՝
ԻՍԱՀԱԿ ԲՀՆԳ· ՀԷՐԻՄԵԱՆ
Հոգեւոր Հովիւ Լիոնի
Ս· Յակոբ Մայր Եկեղեցւոյ
կը քարոզէ՝
ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿ· ՋԱՔՄԱՐԵԱՆ
Հայր. Պատուիրակի Փոխանորդ
Լիոնի եւ Շրջակայից
Երեկոյեան ժամը 16-ին՝ Դռնբացէք:

ՍԷՆ ԼՈՒ-Ս. ԳԷՈՐԳ

Կիրակի, Ապրիլ 5, ժամը 10-ին պատարագ: Կը պատարագէ՝
ՇԱՀԱՆ Ա. ԲՀՆԳ· ՏԷՏԷԵԱՆ
Ժամը 18-ին Դռնբացէք:

ԱՐՇՈՒԱԻԱ

ԴՈՒՆԲԱՑԷՓ

Առնուազիլ-լէ-Կոնէսի Վարագայ Սուրբ Խաչ Եկեղեցւոյն հոգեւոր հովիւն ու հոգաբարձութիւնը գոհունակութեամբ կը ծանուցանեն Շրջանի Ծխականներուն, թէ Եկեղեցւոյ չէնքին վերանորոգման շինարարական աշխատանքները կ'աւարտին ընթացիկ ամսոյս վերջին օրը:

Բարեզարդեալ Եկեղեցւոյն ԴՈՒՆԲԱՑԷՓԸ հանդիսաւորապէս պիտի կատարուի Շաբաթ օր, Ապրիլ 4, ժամը 6-ին, կիրակմուտին, ձեռամբ՝
Եւրոպայի Հայոց Կաթողիկոսական
Պատուիրակին եւ
Փարիզի Առաջնորդին
ԳԻՒՏ ԱՐՔ· ՆԱԳՂԱՇԵԱՆԻՆ
եւ մասնակցութեամբ Շրջանիս բոլոր եկեղեցական հայրերու:

Փարիզեան Շրջանի մեր հոգեւոր զաւակները կ'երմապէս կը հրաւիրուին բազմութեամբ մասնակցիլ այս բացառիկ արարողութեան, Ծաղկազարդի Նախաոնակի ապրումներով:

Bienvenue a l'après-midi folklorique organisée par «TEBROTZASSERE»

Dimanche 26 AVRIL à 15 heures

avec

LA CHORALE DE L'ECOLE
Chef de Chorale Haïg SARKISSIAN
et les BALLETS «GAYANE»
Directeur Artistique
Armen KARAPETIAN

Centre Culturel
« THIERRY LE LURON »
9, Bd du Midi — 93340 Le Raincy
Participation aux frais : Adultes 120 F.
Enfants 60 F.
— Réservations : 01 43 81 01 72 —

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կապոյտ Խաչի Վիէնի «Սեւան» մասնաճիւղը շնորհակալութեամբ առացած է 5·000 Ֆր. ժապ Տէրտէրեանի մահուան առթիւ, ողբացեալին քրոջմէն՝ Գլարա Թաղէոսեանէ: Նոյն առթիւ փոխան ծաղիկի Տէր եւ Տիկին Ասատուր Մազաքեանէ 300 Ֆր. եւ Տիկին Աբիւնէ Մուրատեանէ 200 Ֆր.:

*
**

Կապոյտ Խաչի Շրջ. վարչութիւնը շնորհակալութեամբ առացած է 1·000 Ֆր. տիկին Աբիւի Շահինեանէ:

DATE A RETENIR

LE 9 MAI
La Chorale Sipan-Komitas
à Chaville

Imprimé sur les Presses
du Journal «HARATCH»
83, rue d'Hauteville, 75010 Paris
SIRET : 571 027 317 000 15
Commission paritaire : N° 55935

GROUPE EDOUARD DERIKLIAN
«*AIDE A LA JEUNESSE ARMENIENNE*»
et l'ECOLE HAMASKAïNE

REPRESENTATION THEATRALE

Samedi 4 Avril à 20 heures 30

Dzouïl Mesrobe
(MESROB LE PARESSEUX)

à la Maison Arménienne
de la Jeunesse et de la Culture
12-14, rue Saint-Bazile — 13001 Marseille

Une vision des origines de l'Histoire et des Lettres Arméniennes à travers les rêves d'un jeune écolier : Mesrob.

—— P.A.F. : 70 F. ——

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ

ՓԱՐԻԶ

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԻ ՃԱՇ

Կիրակի, Ապրիլ 5, ժամը 13-ին
Ճաշարան՝
«*Les Diamantaires*»
60, rue La Fayette — 75009 PARIS
—— M° CADET ——

Վիճակահանութիւն — գեղարուեստական յայտադիր:

Մասնակցութեամբ՝
Կաղարեան նուագախումբին

Տոմսերը ապահովելու համար հեռաձայնել հետեւեալ թիւերուն՝
01 — 45 — 93 — 00 — 25
կամ՝
01 — 48 — 78 — 76 — 88

L'ECOLE ARMENIENNE
«*SIAMANTO*»
DE BAGNEUX-CACHAN
propose un

DINER DANSANT

Samedi 4 Avril de 20 heures à l'aube
En présence de Mme *Janine JAMBU*
Maire de Bagneux, Député des Hts-de-Seine

Avec la participation de
MARTEN YORGANTZ
et son Orchestre

Salle des Fêtes Léo-Ferré
rue Charles-Michels — *Bagneux*

Réservations :
Tél. : 01 45 46 10 11 / 01 46 65 81 53

CROIX BLEUE DES ARMENIENS DE FRANCE

Section St-Jéroôme (Djavo Chant)
MARSEILLE

FLORENCE

SIENNE / SAN GIMIGNANO / PISE

Départ Jeudi matin 21 mai
Place de la Rotonde Diran Tékéian
St-Jérôme
Retour Dimanche soir 24 mai
P.A.F. 1.550 F (transport en autocar grand tourisme,
hébergement 3 nuits en demi-pension en Hôtel*** dans la région de Montecatini)
Visites guidées de Florence et Sienne.
Inscriptions obligatoires avant le 20 Avril

Renseignements :
Tél. : 04 92 61 10 82 / 04 91 70 00 32
Règlement pour le 30 / 04 par chèque à l'ordre de la C.B.A.F. à adresser chez :
Mme HOTOTYAN: 13, Bd de Cazoran — 13013 MARSEILLE

*
**

Section PARIS

Cours d'arménien

Vous voulez pratiquer la langue arménienne et n'êtes disponible que le soir! Venez nous rejoindre le mercredi de 19h à 20h30, dès le 25 mars 1998, à la M.C.A., 17, rue Bleue, 75009 PARIS, afin d'apprendre la langue de vos parents, de nos amis.
Renseignements: 01. 42. 46. 88. 36 (samedi 15h à 19h).